புண்ணிய

சாங்கோபாங்க முயற்சி.

மூன்றாங் காண்டம்.

3

கிறீஸ்துவர்களுக்கும் சந்நியாசிகளுக்குமுரிய

புண்ணிய சாங்கோபாங்க முயற்சி.

இதை

கா பேர்போன அல்போன்சுஸ் ரோதிரிகெஸ் என்னும்

இயேசு சபை சுவாமியார் இயற்றித்தந்த

வண்ணம்

இயேசு ச... சு...மிமார்களில் ஒருவர் தமிழில் மொழி

பெயர்த்துத் தந்தனர்.

இஃது

திரிசிராப்பள்ளி மேற்றிராணியாராகிய

அலெக்சிஸ் கானோஸ்

அனுமதியில்.

ஆறாம் புத்தகம்.

திரிசிராப்பள்ளி:

வ. ஆரோக்கியம்பிள்ளை அண்டு சன்ஸ்

தென் இந்தியா டைம்ஸ் அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1889.

326
3

ஐந்தாம் போதகம்.

கீழ்ப்படிதலின்பேரில்.

முதல் அதிகாரம்.

கீழ்ப்படிதலென்கிற புண்ணியத்தின் மேன்மையின்பேரில்.

கர்த்தர் பலியும் தகன பலியும் இட வேணுமென்று விரும்புகிறாரோ? இல்லையே; தமது கற்பனைக்குக் கீழ்ப்படிய வேணுமென்றல்லோ அதிக தாற்பரியப்படுகிறார். கீழ்ப்படிதல் பலிக்கு மேற்பட்டது; ஆட்டுக் கிடாயின் கொழுப்பைச் சர்வேசுரனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறதை விட அவர் சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறது தாவிளையென்று சமுவேலென்னும் தீர்க்கதரிசி சவுல் அரசனை நோக்கித் திருவுளம்பற்றினார். அமாலேசித்தனரையும் அவர்களுக்குச் சொந்தமான பொருட்களனைத்தையும் முழுதும் சங்காரம் பண்ண வேணுமென்று சர்வேசுரன் சவுல் அரசனுக்குக் கற்பித்திருந்தாலும், அவன் அவர்களுடைய நேர்த்தியான ஆடு மாடுகளைச் சர்வேசுரனுக்குப் பலியிட வேணுமென்று கொல்லாமல் வைத்திருந்தான். இதைக் கண்டு சமுவேலென்பவன் சர்வேசுரன் பேரால மேற்சொன்ன வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவனைக் கடிந்துகொண்டார். மேற்சொன்ன வாக்கியத்திலும் இன்னம் வேதாகமத்திலுள்ள வேறநேக வசனங்களிலும் கீழ்ப்படிதலின் மேன்மையையும் பேறுபலனையும் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறதறிவோம். அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் இந்த வேத வாக்கியங்களை அஸ்திவாரமாக எடுத்துக்கொண்டு இந்தப் புண்ணியத்தை வெகுவாய்ப் புகழ்ந்து பாராட்டியிருக்கிறார்கள். நன்மை தின்மையை அறிந்துகொள்ளும் வரம் கொடுக்கிற மரத்தின் பழத்தைச் சாப்பட வேண்டாமென்று ஏன் சர்வேசுரன் ஆதித் தகப்பனுக்கு விலக்கினாரென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் பல இடங்களில் கேள்வி கேட்டு அதுக்குத் தானே

68673

சொல்லுகிற ஒரு மறுமொழியாவது: கீழ்ப்படிதல் தன்னாலே பெலத்த நன்மையென்றும் கீழ்ப்படியாமை தன்னாலே பெலத்த பொல்லாப்பென்றும் மனுஷனுக்குத் [illegible]ட்டும்படியாய் இப்படிக் கற்பித்தாரென்றார். ஆதாமுடைய பாவத்துக்குப் பின் வந்த சகல பொல்லாப்புக்கும் அந்த மரத்தின் பழம் காரணமல்லவே; ஏனென்றால் சர்வேசுரன் தாம் படைத்ததெல்லாம் உத்தமமானதென்று சொல்லியிருக்கிறதினாலே, மேற்சொன்ன மரத்திலே ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லையென்பது நிச்சயம். இன்பமான அந்தச் சிங்காரந் தோப்பிலே சர்வேசுரன் பொல்லாப்பு ஏதாகிலும் வைத்திருந்தாரென்று எண்ணவுங் கருதவும் படாது. தேவ கட்டளையை மீறின கீழ்ப்படியாமையே [illegible] பொல்லாப்புக்கும் காரணமாயிற்று. ஆகையால் அந்தப் பழத்திலே பொல்லாப்பு ஒன்றுமில்லை; அது ஒரு பொல்லாப்பும் செய்யக் கூடாது. ஆகையால் ஆதித்தகப்பன் தேவ கட்டளையை மீறி அதைத் தின்றதற்காகச் சர்வேசுரன் இட்ட ஆக்கினையானது கீழ்ப்படியாமை தன்னாலே எவ்வளவு பொல்லாப்பென்று தெளிவாய் நமக்குக் காட்டுகிறதென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் வசனித்தார். அப்[illegible]த்திலே கீழ்ப்படியாமற் போகிறவர்கள் எவ்வளவு மோசம் போகிறார்களென்றும் அவர்கள் கட்டிக்கொள்ளுகிற குற்றம் எவ்வளவு கனத்ததென்றும் இதைக் கொண்டு அறிந்துகொள்ளக்கடவார்கள்; ஏனென்றால் ஒரு காரியத்தின் கனத்துக்குத் தக்கது பாவமும் கனமாயிருக்குமென்று எண்ணாதே; காரியம் பெரிதாயிருந்தாலும் சரி சிறிதாயிருந்தாலும் சரி, கீழ்ப்படியாமை எப்போதும் கெடுதலாகும். சர்வேசுரன் ஆதாமுக்கு இட்ட கட்டளைக்கு வேறே [illegible] முகாந்திரம் என்னவென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லுகிறதாவது: சர்வேசுரனுக்கு ஊழியம் பண்ணுகிறதற்காக அவர் அவனைப் படைத்திருந்ததினாலே, அவன் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டவனென்று [illegible]படியாய் அவனுக்கு ஏதாகிலும் கற்பிக்கவேண்டியிருந்தது; இல்லாவிட்டால், அவன் இதை நன்றாய் அறிந்துகொள்ளமாட்டான். சர்வேசுரன் தன்னைப் படைத்தாரென்று மனுஷன் கீழ்ப்படிதலைக் கொண்டு அங்கீகரித்துக்கொள்ளுகிறதுமல்லாமல் அதோடு [illegible]ன் அவன் ஒன்[illegible]கிறதற்கும் கீழ்ப்படிதல் தகுந்த வழிபாடாகுமென்று சர்வேசுரன [illegible]த்தமானார். அன்றியும் தேவசுதன் கீழ்ப்படிதலைத் தமது மாதிரிகையினாலே நமக்குக் காட்டுவதற்காக மனுஷாவதாரம் பண்ணினாரென்றார். மனிதன் மரணமட்டுங் கீழ்ப்படியாதவ

னாயிருந்தான்: அதாவது, அவனுடைய கீழ்ப்படியாமைக்கு ஆக்கினையாக அவனுக்கு மரணம் வந்தது; தேவசுதன் மரணமட்டுங் கீழ்ப்படிவதற்காக மனுஷாவதாரம் பண்ணினார். ஆதாமுடைய கீழ்ப்படியாமையினிமித்தம் மோட்சவாசல் நமக்கு அடைபட்டிருந்தது; இயேசுநாதருடைய கீழ்ப்படிதல் அதை நமக்குத் திறந்துவிட்டது. இதினாலல்லோ ஒருவனுடைய கீழ்ப்படியாமையினிமித்தம் பலபேர் பாவிகளானதுபோலே ஒருவருடைய கீழ்ப்படிதலினிமித்தம் பலபேர் புண்ணியவான்களானார்களென்று அர்ச். சின்னப்பர் அருளிச்செய்தார். இன்னும் அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லுமாப்போலே, சர்வேசுரன் இயேசுநாதருடைய மனுஷீகத்துக்கு அளித்தருளின மனோவாக்குக்கெட்டாத [illegible]யையும் மகிமைப் பிரதாபத்தையுங்கொண்டு கீழ்ப்படிதலின் மேன்மையையும் பலாபலனையும் நமக்குக் காட்டியருளச் சித்தமானார். இதினாலல்லோ இயேசுநாதர் சிலுவை மரணமட்டுங் கீழ்ப்படிந்திருந்தார்? அதினிமித்தமாகச் சர்வேசுரன் அவரை உயர்த்திச் சகல நாமங்களுக்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குச் சூட்டினார்; அதினாலே இயேசுவென்கிற நாமம் சத்திக்கவே, பரலோகத்தாரும் பூலோகத்தாரும் பாதாளத்தாரும் முழங்காற்படியிடுகிறார்களென்று அர்ச். சின்னப்பர் திருவுளம்பற்றினார்.

அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் எண்ணிக்கைக்குள்ளடங்காத புகழ்ச்சிகளைச் சொல்லிக் கீழ்ப்படிதலின் பலாபலனைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொன்னபடி கீழ்ப்படிதலினால் வரும் பிரயோசனங்களுக்குள்ளே ஒன்றை மாத்திரம் இவ்விடத்திலே [illegible] கவனித்தால் போதும்; அதென்னவென்றால், கீழ்ப்படிதல் சந்நியாசத்துக்கடுத்த பிரதான புண்ணியங்களில் ஒன்றாகும். அர்ச். தோமாஸ் வேத[illegible] [illegible] மூன்றுப்பிரகாரம் சத்தியங்களைச் சரியாய்ச் சீர்தூக்கி[illegible]டுகிறது வழக்கம். அவர் கீழ்ப்படிதல் வார்த்தைப்பாடு சந்நியாசிகள் செய்[illegible] வார்த்தைப்பாட்டுக்கும் பிரதான வார்த்தைப்பாடோவென்று கேள்விகேட்டு அது பிரதான வார்த்தைப்பாடுதானென்று அவர்தானே மறுமொழி சொல்லி இதற்கு மூன்று ஸ்திரமான நியாயம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். முதலாவது, மற்றச் சகல வார்த்தைப்பாடுகளை விடக் கீழ்ப்படிதல் வார்த்தைப்பாட்டைக்கொண்டு நாம் சர்வேசுரனுக்கு அதிகம் கொடுக்கிறதினாலே, அது பிரதான வார்த்தைப்பாடுதான்; ஏனென்றால் தரித்திர வார்த்தைப்

பாட்டினாலே நமது [illegible]ஸ்தியை மாத்திரம் சர்வேசுரனுக்குக் கொடுக்கிறோம் ; விரத்[illegible]த்[illegible]வ வார்த்தைப்பாட்டினாலே நமது சரீரத்தை மாத்திரம் அவருக்[illegible]க் [illegible]டுக்கிறோம்; ஆனால் கீழ்ப்படிதல் வார்த்தைப்பாட்டினாலே நம[illegible] புத்[illegible]யையும் மனதையும் சர்வேசுரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து நம்மை முழுது[illegible] அவருக்குப் பலியிடுகிறோம். ஆகையால் மற்ற வார்த்தை[illegible]ப்பாடுகளினால் நாம் இடுகிற பலிக்கு இந்தப் பலி மிக[illegible] [illegible]டதென்பது நிச்சயம். நம்மைப் பலியிடுகிறதையும் நமது [illegible]யைப் பலியிடுகிறதையுங் குறித்து அர்ச். எரோணிமுஸ் சொல்லுகிறதும் இதற்கொத்திருக்கும் ; அதாவது, ஆஸ்தியை வெறுத்துவிடுகிறது உத்தம புண்ணிய முயற்சியல்ல ; புண்ணியத்[illegible] [illegible]த் துவங்குகிறவர்கள் முதலாய் அதை வெறுத்துவிடலாம். அந்[illegible] [illegible] வேற நேக அஞ்ஞான ச[illegible]ஸ்திரிகளும் ஆஸ்தியை வெறுத்துவிட்டார்களே ; ஆனால் தன்னைத்தானே சர்வேசுரனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறது கிறீஸ்துவர்களுக்கும் அப்போஸ்தலருக்கும் மாத்திரம் உரிய புண்ணியமென்றார். இன்னம் இயேசுநாதர் அப்போஸ்தலருக்கு ஆயத்தம் பண்ணி வைத்திருந்த சம்பாவனையைக் குறித்து அர்[illegible]. தோமாஸ் சொல்லுகிறதாவது : நீங்கள் எல்லாத்தையும் வெறுத்துவிட்டதினாலே இந்தச் சம்பாவனை தருவோமென்று சொல்லாமல், நீங்கள் நம்மைப் பின் சென்றதினாலே இந்தச் சம்பாவனை தருவோமென்றார் ; ஏனென்றால் இயேசு[illegible] நாதரைப் பின் செல்லுகிறதொன்றே புண்ணிய சாங்கோபாங்கமாகும். இதினாலல்லோ நம்மைப் பின்சென்ற நீங்கள் பன்னிரண்டு சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பீர்களென்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறோமென் [illegible]ர்ச். தோமாஸ் சொல்லுமாப்போலே, இயேசுநாதர் இந்த வாக்கியத்தில் கீழ்ப்படிதலைப் போதித்திருக்கிறார் ; ஏனென்றால் வேறொருவனுடைய எண்ணத்தையும் மனதையும் பின்செல்லுகிறதே கீழ்ப்படிதலல்லாமல் வேறல்ல.

கீழ்ப்படிதல் வார்த்தைப்பாடு எல்லாத்துக்கும் மேலான வார்த்தைப்பாடென்பதற்கு இரண்டாம் நியாயமேதென்றால், கீழ்ப்படிதல் வார்த்தைப்பாட்டிலே மற்ற வார்த்தைப்பாடுகளெல்லாம் [illegible]யிருக்கின்றது, அது ஏற வார்த்தைப்பாட்டிலேயும் அடங்கவில்லை. ஏனென்றால் யாதாமொரு சந்நியாசி தரித்திரமும் விரத்தத்துவமும் அநுசரிப்பேனென்று விசேஷ வார்த்தைப்பாடு கொடாதிருந்தாலும், இவ்விரண்டுங் கடனும் கீழ்ப்படிதல் வார்த்[illegible] [illegible] அடங்கியிருக்கிறதற்குச் சந்தேகமில்லை ; ஏனென்றால் கீழ்ப்படிதல் வார்த்தைப்

பாடு கொடுத்தவன் தனக்குக் கற்பிக்கிற நல்லொழுக்கத்தையும் அநுசரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். இதினாலேதான் அர்ச். ஆசீர்வாதேந்திரர் சபையிலேயும் கர்த்துசிய சபையிலேயும் இன்னம் சில சபைகளிலேயும் கீழ்ப்படிதல் வார்த்தைப்பாடல்லாமல் வேறொரு வார்த்தைப்பாடுங் கொடுக்கிறதில்லை. ஆகையால் நமது ஒழுங்குப்படி கீழ்ப்படிதல் வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கிறோமென்று மாத்திரம் இச்சபையார் சொல்லுகிறது வழக்கம். இச்சபைகளின் ஒழுங்கு முறைகளுக்கு[illegible]த்தப் பிரகாரம் விரத்தத்துவ வார்த்தைப்பாடும் தரித்திர வார்த்தைப்பாடும் இந்த வார்த்தைப்பாட்டில் அடங்கியிருக்கின்றது.

[illegible]வது, ஒரு காரியத்தை எப்படி நியமித்திருக்கிறதிக்கு அது நம்மை எவ்வளவு அண்டிப்போகச்செய்யுமோ, அந்தக் கதியோடு அது நம்மை எவ்வளவு ஒன்றிக்குமோ, அவ்வளவுக்கு அது உத்தமமாயிருக்கும். கீழ்ப்படிதல் சந்நியாசிகளைச் சந்நியாசத்தின் கதியோடு அதிகமாய் ஒன்றிக்கிறதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; ஏனென்றால் நமது இயேசு சபைக்குரிய கதியை நாம் அடையும் பொருட்டு நாம் நமது புண்ணிய வர்த்திப்புக்காகவும் [illegible]ர்த்திப்புக்காகவும் புறத்தியாருடைய புண்ணிய வர்த்திப்புக்காகவும் [illegible] உழைத்துச் செபத்தியானத்தையும் ஒறுத்தலையும் ஊக்கத்தோடு செய்து பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுத்துத் தேவ வார்த்தையைப் பிரசங்கித்து ஆத்துமாக்கள் ஈடேற்றத்துக்கு உதவியான அலுவல் எல்லாத்தையும் செய்துவர வேணுமென்று கீழ்ப்படிதல் நமக்குக் கற்பிக்கும். இவ்வண்ணமே ஒவ்வொரு சபைச் சந்நியாசிகளும் [illegible] தங்கள் சபை ஏற்பாட்டுக்குரிய விசேஷ கதியை அடைவதற்காக அவர்கள் [illegible]வேண்டியது இன்னதென்று அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல் கற்பிக்கும். ஆகையால் கீழ்ப்படிதல் வார்த்தைப்பாடு மற்ற வார்த்தைப்பாடுகளுக்கு [illegible]வும் [illegible]ம் உத்தமமானதுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

நாம் இப்போது சொன்னதைக்கொண்டு அர்ச். தோமாஸ் வேறொரு பிரதான சத்தியத்தையும் போதித்திருக்கிறார்: அதென்னவென்றால், கீழ்ப்படிதல் வார்த்தைப்பாடு மற்ற வார்த்தைப்பாடுகளை [illegible], சந்நியாசியை மெய்யான சந்நியாசத்துக்கு அதிக அவசரமாகும்; சந்நியாசியை மெய்யான சந்நியாசியாக்குகிறது இதுவே; ஏனென்றால் யாதாமொருவன் மனம் பொருந்தித் தரித்திரத்தையும் விரத்தத்துவத்தையும் அநுசரித்தாலும், [illegible] விரத்தத்துவ வார்த்தைப்பாடும் கொடுத்தும் தரித்திர வார்த்தைப்பாடும் [illegible] கீழ்ப்படிதல் வார்த்தைப்பாடு கொடுக்காவிட்டால், அவன் [illegible]ருந்தாலும்,

சந்நியாசியுமல்ல, சந்நியாசி அந்தஸ்திலிருக்கிறதுமில்லை. மெய்யான சந்நியாசியாவதற்குக் கீழ்ப்படிதல் வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கிறது அவசரம்; சந்நியாசிகளை முக்கியமாய்ச் சந்நியாசிகளாக்குகிறதும் அவர்கள் அந்தஸ்தைச் சந்நியாசமாக்குகிறதும் கீழ்ப்படிதல்தானே யென்றார். அர்ச். பொனவெந்துருடைய எண்ணமும் இதுக்கொத்திருக்கும்: அதாவது, தன் மனதை முழுதும் மறுதலித்து வேறொருவர் மனதைப் பின்சென்று நடக்கிறதே சந்நியாசிக்குரிய புண்ணியசாங்கோபாங்கமாகும். தரித்திர வார்த்தைப்பாடும் விரத்தத்துவ வார்த்தைப்பாடும் கொடுத்து ஆஸ்தியையும் இன்ப சுகத்தையும் வெறுத்துச் சரீர பிழைப்புக்கடுத்த கவலை விசாரத்தையும் சரீரப் பற்றுதல் எல்லாத்தையும் நீக்கிவிடுகிறது கீழ்ப்படிதலாகிற பிரதான கடமையை நாம் அநுசரிப்பதற்கான வழிபாடாக மாத்திரம் இருக்கின்றது. ஆகையால் உன் சுயமனதை முழுதும் வெறுத்துவிட்டுக் கீழ்ப்படிதலை கற்பிக்கிறதெல்லாத்துக்கும் நீ முழுதும் அமைகிறாவிட்டால்; இப்பிரபஞ்ச [illegible] களெல்லாத்தையும் நீ வெறுத்துவிட்டிருந்தாலும் உனக்கு ஒரு பலனும் வராதிருக்காதென்றார்.

சூரியூசென்பவர் வெளிப்படுத்தின பிரகாரம் முந்த முந்த மடாதிபதியும் அதின் பின் மேற்றிராணியாருமான அர்ச். புல்சேஞ்சியார் சொல்லிக்கொண்டு வந்த மேலான வாக்கியங்களில் கீழ்ப்படிதலைக் குறித்து அவர் வழக்கமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டு வந்ததாவது: தங்கள் மனதை ஒழித்து ஒருகாலும் ஒரு காரியத்திலும் சுய மனதில்லாமல் தங்கள் சிரேஷ்டர் சொல்லுகிற புத்தியையும் அவர் இடுகிற கற்பனையையும் மாத்திரம் அநுசரித்துக்கொண்டு வருகிறவர்களே மெய்யான சந்நியாசிகளென்பார். சகல அருந்தவமும் செய்து சரீரத்தை உபாதித்து நூறுவிட்டு வேலை செய்து சாஸ்திரங்களிலும் பிரசங்கத் திறமையிலும் தேறியிருக்கிறது புண்ணிய சாங்கோபாங்கமென்று இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் சொல்லாமல் தன் சிரேஷ்டர் சித்தத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து சுய மனசு ஒன்றுமில்லாமலிருக்கிறதே புண்ணிய சாங்கோபாங்கமென்று சொல்லியிருக்கிறாரே; இதைக் கவனித்துப்பார்.

ஆகையால் நாம் இப்போது சொன்னதை யோசிக்குமளவில், கீழ்ப்படிதல் சந்நியாசத்துக்கு முழுதும் அவசியமான புண்ணியமென்று அறிந்துகொள்ளலாம்; கீழ்ப்படிதல் ஒன்றே நம்மைச் சந்நியாசிக

ளாக்குகிற புண்ணியம். மனிதர் இடக்கூடுமான பலிகளெல்லாத்தையும் விடக் கீழ்ப்படிதல் சர்வேசுரனுக்கு அதிகப் பிரியமான பலியாகும். அதிலே விரத்தத்துவம் தரித்திர முதலிய சகல புண்ணியங்களும் அடங்கியிருக்கின்றது; ஏனென்றால் நீ கீழ்ப்படிந்தாலே போதும், தரித்திரனாவாய், விரத்தத்துவனாவாய், தாழ்ச்சியுள்ளவனாவாய், அடக்க ஒடுக்கம் பொறுமை ஒறுத்தலை அடைவாய்; ஒரு வார்த்தையிலே எல்லாம் சொல்லுவோம்: நீ கீழ்ப்படிதலுள்ளவனானவுடனே, சகல புண்ணியங்களையும் அடைவாய். மற்றப்படி நாம் இங்கே உனக்கு மேலே அதிகமாய்க் கூட்டிச்சொல்லுகிறோமென்று எண்ணாதே; இது மகா ஸ்திரமான சத்தியமாகும். ஏனென்றால் ஒரு புண்ணிய முயற்சியைச் செய்யச் செய்ய அந்தப் புண்ணியத்தை அடைவோமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; இப்படி நாம் புண்ணிய முயற்சி செய்தால் மாத்திரம், சர்வேசுரன் அந்தப் புண்ணியத்தை நமக்குத் தந்தருளுவாரல்லாமல் மற்றப்படியல்ல. இதிப்படியிருக்கக் கீழ்ப்படிதல் சகல புண்ணிய முயற்சிகளையும் செய்யச் சொல்லி நமக்குக் கற்பிக்கும்; நம்முடைய [illegible] றங்குகளில் கற்பித்திருக்கிறதும் சிரேஷ்டர் [illegible] இடுகிற கற்பனைகளுமெல்லாம் யாதொரு புண்ணிய முயற்சியேயல்லாமல் மற்றப்படியல்ல. ஆகையால் கீழ்ப்படிதலை மாத்திரம் அநுசரி; அது உனக்குக் கற்பிக்கிறதெல்லாத்தையும் முழு மனப்பற்றுதலோடு செய்துகொண்டு வா, அது போதும். ஏனென்றால் கீழ்ப்படிதல் சிலவிசை பொறுமையிலும் சிலவிசை தாழ்ச்சியிலும் சிலவிசை தரித்திரத்திலும் சிலவிசை ஒறுத்தலிலும் சிலவிசை மட்டசனத்திலும் சிலவிசை பிறசிநேகத்திலும் உன்னைப் பழக்கும். ஆகையால் நீ கீழ்ப்படிதலிலே எவ்வளவு வர்த்திப்பாயோ, அவ்வளவுக்குச் சகல புண்ணியங்களிலும் வர்த்திப்பாயென்னத்தகும். அர்ச். இஞ்ஞாசியாருடைய எண்ணமும் இதுவே. இதினாலல்லோ கீழ்ப்படிதல் உங்களுடைய [illegible] மற்றச் சகல புண்ணியங்களும் உங்களிடத்தில் விளங்கும்படிக்கும் உங்கள் ஆத்துமத்திலே இல் விளங்கிய [illegible] ஆசிக்கிற சகல பலனையும் உங்கள் ஆத்துமத்திலே பிறப்பிக்குமென்றார். சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய எண்ணமும் இதுவே. இந்நிமித்தமாகக் கீழ்ப்படிதல் சகல புண்ணியங்களுக்கும் [illegible] தாயும் [illegible] மென்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். கீழ்ப்படிதல் மேலான புண்ணி [illegible] களில் ஒன்றாகும்; அது புண்ணியமெல்லாத்துக்கும் [illegible] வேற்றும் [illegible] என்று அர்ச். அகுஸ்தீன் வசனித்தார். கீழ்ப்படிதல்

மாத்திரம் மற்றச் சகல புண்ணியங்களையும் ஆத்துமத்திலே பதிக்கும்; அதுகள் நன்றாய்ப் பதிந்தபின், அதுகளைக் காப்பாற்றுமென்று அர்ச். கிரெகோரியார் அருளிச்செய்தார். கீழ்ப்படிதலுள்ளவன் செயம் பாராட்டுவானென்று பழமொழியாகமத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தை அர்ச். கிரெகோரியாரும் அர்ச். பெர்நர்துவும் எடுத்துக்காட்டிச் சொல்லுகிறதாவது: கீழ்ப்படிதலுள்ளவன் ஒரு செய மாத்திரம் அடைகிறதாயல்லாமல் அநேகஞ்செயங்களையும் அடைந்து சகல புண்ணியங்களையும் சம்பாதிப்பானென்றார்கள்.

ஆகையால் கொஞ்சக் காலத்திலே புண்ணியத்தில் வெகுவாய் வர்த்தித்துப் புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தை அடைவதற்கு எளிதும் சுருக்கமுமான வழிபாடு உனக்கு வேணுமானால், உத்தம கீழ்ப்படிதலுள்ளவனாயிரு: இதுவே அதற்கான வழிபாடு, வலது பக்கத்திலும் இடது பக்கத்திலும் சாயாமல் கீழ்ப்படிதலைப் பின்சென்று நடவென்று இந்த வழியாய்ச்செல்லும் தீர்க்கதரிசி வசனித்தார். இதினாலே நீ போகத் தீர பரியந்தமென்கிற இடத்துக்குச் சுருக்கத்தில் போய்ச்சேருவாய். ஓகோ! கீழ்ப்படிதல் எவ்வளவு பாக்கியமான பிரசாதம்! எவ்வளவு மேலான தேவ வரம்! அதிலே சகல புண்ணியங்களும் சுருக்கமாய் அடங்கியிருக்கின்றது; அது மனிதரை நேராய் இயேசுநாதரிடத்தில் அழைத்துக்கொண்டு போகுமென்று அர்ச். எரோணிமுஸ் பேரொலியிட்டுக் கூவினார். கீழ்ப்படிதல் நமக்குக் காட்டுகிற பாதையிலே நடந்தால் போதும்; கொஞ்சக் காலத்திலே புண்ணிய சாங்கோபாங்கராவோம்.

அர்ச். கிளிமாக்கருளப்பர் ஒரு நாள் ஒரு மடத்துக்குப் போயிருக்கையில், அங்கே நரைத்துப் பழுத்த பழமாய்ச் சங்கைக்குரிய வடிவாயிருந்த சில சந்நியாசிகளைக் கண்டார்; அவர்கள் தங்களுக்குக் கற்பித்த அற்பக் காரியங்களையும் வெகு தயாராய் எப்போதும் செய்துகொண்டு வந்தார்கள். அப்போது அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்களில் சிலர் கீழ்ப்படிதலாகிற கொடியின் கீழ் அடங்கியிருந்து ஐம்பது வருஷமாச்சுதே; இவ்வளவு உத்தம சிரவணத்தினாலே உங்களுக்கு வந்த பலனென்ன, பிரயோசனமென்னவென்று கேட்டார். கீழ்ப்படிதலினாலே ஆழ்ந்த தாழ்ச்சியை அடைந்தோமென்று சிலர் சொன்னார்கள்; வேறு சிலர் கீழ்ப்படிதலினாலே மகா ஆபத்துக்குரிய பசாசின் சோதனைக்கு

அகப்படாமல் தப்பித்துக்கொண்டோமென்றார்கள்; வேறு சிலர் நாங்கள் நிந்தையவமானப்படும்போது, கீழ்ப்படிதலின் பெலத்தினாலே ஒரு வருத்தமும் எங்கள் மனசில் பிறக்கவில்லையென்றார்கள். ஆகையால் கீழ்ப்படிதல் சகல புண்ணியங்களையும் அடைவதற்கான வழிபாடென்று இதினாலே அறிந்துகொள்ளலாம். இதினாலல்லோ வனவாசி தன் ஆத்தும குருவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து சிரவணமாயிருந்தால், அது அவன் இனிமேல் புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தில் வர்த்திப்பானென்பதற்கு நிச்சயமான அச்சாரமாகுமென்று பூர்வீக தபோதனர் தீர்மானித்தார்கள்.

அர்ச். தொரொத்தேயர் வெளிப்படுத்தின திருஷ்டாந்தமாவது: தமது சந்நியாசிகளில் ஒருவரான அர்ச். தொசித்தேயர் ஆஸ்தியுள்ள குடும்பத்தில் பிறந்து சரீரப் பெலவீனராயிருந்தார். அவர் உலகத்தில் இருக்கும்போதே தானே, தீர்வையின் அகோரத்தையும் தீர்வை நாளில் ஒப்புவிக்கவேண்டிய கணக்கையும் நினைத்து [illegible] பயமுற்றிருந்தார். கர்த்தாவே, என் சரீரத்தைக் [illegible] பயத்தினால் குத்[illegible] திறந்தருளும்; உமது தீர்வைக்குப் பயந்து நடுங்குகிறேனென்று இராச தீர்க்கதரிசி சொன்ன வாக்கியத்தைச் சர்வேசுரன் அவரிடத்தில் நிறைவேற்றினார். ஆகையால தீர்வை நாளிலே தாம் நல்ல கணக்குக் கொடுக்கும்படியாகச் சந்நியாசியானார். ஆனால் இராவிலே காலைச் செபம் சொல்லப்போகிறதற்கும் மற்றவர்கள் சாப்பிடுகிற சாப்பாடு சாப்பிடுகிறதற்கும் மற்றச் சந்நியாசிகளுடைய முறைமைகளை அநுசரிக்கிறதற்கும் தகுந்த சரீர சௌக்கியம் தம்மிடத்தில் இல்லையென்று கண்டு கீழ்ப்படிதலை முழுமனப் பற்றுதலோடு அநுசரிக்க வேணுமென்று தீர்மானித்து அந்த மடத்திலே நோவாளிச் சாலையிலுள்ள நீச ஊழியமெல்லாத்தையும் சிரேஷ்டர் தமக்கு இடுகிற தாழ்ந்த வேலைகளைத்தையும் இடைவிடாமல் செய்துகொண்டு வருவார். ஐந்து வருஷத்துக்குப்பிறகு ஈரல் வியாதி கண்டு இறந்துபோனார். அதின்பின் அவர் அர்ச். சின்னப்பருக்கும் அர்ச். அந்தோனியாருக்குமுரிய சம்பாவனையை அடைந்து கொண்டாரென்று சர்வேசுரன் அம்மடத்துச் சிரேஷ்டருக்கு அறிவித்தார். மற்றச் சந்நியாசிகள் இதைக் கேட்டு மொறுமொறுத்து முறைப்பட்டுச் சொன்னதாவது: என்ன, தேவ நீதி எங்கே? ஒருகாலும் ஒருசந்தி பிடியாமல் எப்போதும் சொகுசாய்ச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு வந்த இவர் எங்களுக்குச் சரியோ? நாங்கள் சந்நியாசத்திலே [illegible] வருத்

தபெல்லாத்தையும் பகல் வெயில் பாரமெல்லாத்தையும் தாங்குகிறோமே; நாங்கள் இடைவிடாமல் செய்துகொண்டுவருகிற வேலையிலேயும் அருந்தவத்திலேயும் எங்களுக்கு வரும் லாபமென்னவென்றார்கள். அவர்கள் இப்படி முறைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, கீழ்ப்படிதலின் மேன்மையும் அருமையும் அவர்களுக்குத் தெரியாதென்றும் அது வெகு பேறுபலனுள்ளதாயிருக்கிறதினாலே, மற்றவர்கள் வெகு காலம் வரைக்கும் கண்டிப்பான அருந்தவஞ் செய்து அடைந்த பலனைப் பார்க்கத் தொசித்தேயுங்கொஞ்சக் காலத்துக்குள்ளே கீழ்ப்படிதலினாலே அதிக பேறுபலன் அடைந்தாரென்றும் சர்வேசுரன் அவர்களுக்கு அறிவித்தார்.

௨-ம் அதிகாரம்.

கீழ்ப்படிதல் எவ்வளவு அவசரமென்று சொல்லுவது.

சந்நியாசிகள் தங்கள் சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேணுமென்று காட்டுவதற்காக அர்ச். எரோணிமுஸ் அநேக உவமை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். எவ்வித அந்தஸ்திலும் ஒருவனுக்கு எல்லாரும் கீழ்ப்படிந்திருக்கிறது முழுவதும் அவசரமென்று அறிந்திருக்கிறோம். இதினாலல்லோ சர்க்கார் ஆளுகையில் சகலரும் இராசாவுக்கும் இராயருக்கும் சேனாதிபதிகளுக்கும் கீழ்ப்படிந்திருக்கிறதைக் காண்கிறோம். ரோமாபுரி உண்டானவுடனே, ரோமுலூசென்பவன் தம்பியைக் கொன்று இரண்டு இராசாக்கள் ஒரே இடத்திலே கூட இருக்கிறது கூடாத காரியமென்று தான் கட்டிக்கொண்ட சகோதர பாதகத்தினாலே காட்டினான். இயாக்கோபும் எசாவும் யார் மூத்தவனாக வேணுமென்று தாய் வயற்றிலே சண்டை போட்டுக்கொண்டார்கள். திருச்சபை ஆளுகையிலேயும் ஒவ்வொரு மேற்றிராணத்திலே சகலரும் மேற்றிராணிமார்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றது; மேற்றிராணிமார்களும் இயேசுநாதருக்குப் பதிலாயிருக்கிற திருச்சபைத் தலைவருக்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த அந்தஸ்திலும் பலபேர் ஒருவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறது முழுதும் அவசரமாகும். படை எவ்வளவு பெரி

தானாலும், அதிலே சகலரும் ஒரு சேனாதிபதிக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு கப்பலுக்கு ஒரு எசமானல்லாமல் இரண்டு எசமான் இல்லை; அதிலே ஒவ்வொருவனும் அதிகாரம் செலுத்தினால், எவ்வளவு தாறுமாறும் அலங்கோலையும் உண்டாகும்? ஒவ்வொருவனும் கப்பலை நடத்தினால், அது எப்போது துறைமுகத்துக்கு வந்து சேரும்? ஒவ்வொரு குடும்பத்திலேயும் ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் ஒவ்வொரு குச்சிலேயும் குடிசையிலேயும் எல்லாரும் ஒருவனுக்கு எப்போதும் கீழ்ப்படிந்திருக்கிறார்களே. கீழ்ப்படிதல் இல்லாவிட்டால், வீடும் சபையும் பட்டணமும் இராச்சியமும் வெகு நாள் நிலைத்திருக்க மாட்டாது. இதினாலல்லோ ஒன்றிப்பில்லாத இராச்சியம் பாழாகும்; ஒன்றிப்பில்லாத வீடு இடிந்து விழுமென்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றினார். ஆனால் மனிதருக்குள்ளே மாத்திரம் கீழ்ப்படிதல் அவசரமென்று நினையாதே, சம்மனசுகளுக்குள்ளே முதலாய் ஒரு விலாச சபைச் சம்மனசுகள் மற்ற விலாச சபைச் சம்மனசுக்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கிறார்கள். மிருகங்கள் முதலாய்க் கீழ்ப்படிதல் இல்லாமல் இருக்கிறதில்லை. தேனீக்களுக்கு ஓர் இராசாவுண்டு, பின்னும் கொக்குகள் கூடப் பறக்கும்போது, அதுகளில் ஒன்று துவக்கத்தில் பறந்து மற்றதுகளை நடத்தும். இன்னம் இது காரியத்தில் என்ன சொல்லுகிறது? வானமண்டலங்கள் முதலாய் முதலில் ஆடுகிற மண்டலத்தைப் பின்சென்று ஆடுகிறதல்லோ? கடைசியாய் இதற்கொத்த எண்ணிக்கைக்குள்ளடங்காத உவமைகளை இன்னம் எடுத்துக் காட்டி உன்னைக் களைக்கடிக்காதபடிக்கு நாம் இப்போது சொன்னதைக் கொண்டு உனக்குப் போதிக்கத் தேடுகிற புத்தி என்னவென்றால், பல தேவதாசர் கூடியிருக்கிற சபையிலே எல்லாரும் ஒரு கதியை நோக்கி நடக்கிறதினாலே மற்றவர்கள் காட்டுகிற மாதிரிகை உனக்கும் உதவியாகி நீ அந்தக் கதியை அடைய வேணுமானால், உன்னை நடத்துகிற சிரேஷ்டர் அதிகாரத்துக்குட்பட்டு நடக்கிறது உனக்கு எவ்வளவு பிரயோசனமென்று நீயே அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நம்முட்டத்தில் சகல புண்ணியமும் விளங்க வேணுமென்று அர்ச். இன்னேசியார் தாற்பரியப்பட்டாலும், கீழ்ப்படிதலென்கிற புண்ணியத்தை விசேஷ மேரையாக நமக்குக் கற்பித்திருக்கிறார். சில சந்நியாச சபைகளிலே சுத்தத் தரித்திரம் விசேஷ மேரையாக விளங்கும்; வேறு

சில சபைகளிலே அருந்தவம் ஆச்சரியமான விதமாய்த் துலங்கும்; இன்னும் சில சபைகளிலே தேவஞானம் வெகு தீர்க்கமாய் இலங்கும்; வேறு சில சபையார் ஆயுசு காலம் வரைக்கும் [illegible] அடைபட்டு விளங்குவார்கள். இயேசு சபையாராகிய நாம் நமது புண்ணிய வர்த்திப்பெல்லாம கீழ்ப்படிதலிலே மாத்திரம் அடங்கியிருக்கிறதென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு நாம கீழ்ப்படிதலினாலே விசேஷமாய் விளங்கப் பிரயாசப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் நமது ஈடேற்றமும் புண்ணிய வர்த்திப்புமல்லாமல் புறத்தியாருடைய ஈடேற்றமும் புண்ணிய வர்த்திப்பும் நமக்குப் பிரதான கதியாகக் கொள்ளப் புறத்தியார் ஆத்தும ஈடேற்றத்துக்காக நாம் எங்கெங்கே போய் உழைக்க வேணுமென்று நமது சிரேஷ்டர் சித்தமாயிருந்தாலும், அங்கே போகிறதற்கு நாம் எப்போதும் ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும். இதற்காகவே இயேசு சபையில் ஆவரூரமான வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கிறவர்கள் அர்ச். பாப்பானவர் தங்களைக் கத்தோலிக்குக் கிறீஸ்துவர்கள் தேசத்துக்காகிலும் பதிதர், அஞ்ஞானிகள் இராச்சியத்துக்கென்கிலும் இன்னம் உலகத்தின் எத்திசையிலேயாகிலும் அனுப்பச் சித்தமானால், அங்கேக்குக் கீழ்ப்படிவோமென்று நாலாம் வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கிறார்கள்; அதுவும் ஒரு போக்குச்சொல்லாமலும் தங்கள் சரீரப் பிழைப்புக்கு ஒன்றுங் கேளாமலும் போவோமென்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணுகிறார்கள். ஆனால் அர்ச். பாப்பு இவர்களை அனுப்புகிற மிசியோனுக்கு முழுக் கீழ்ப்படிதலோடும் உத்தம மன அமைதலோடும் போகிறதுமல்லாமல் தங்கள் சிரேஷ்டர் தங்களுக்குக் குறித்த இடத்துக்கெல்லாம் முழுக் கீழ்ப்படிதலோடு போகவும் வேணடும். அன்றியும் சிரேஷ்டர் அவர்களுக்கு என்னென்ன வேலை அலுவல் கொடுத்தாலும், என்னென்ன காரியம் கற்பித்தாலும், அதெல்லாத்தையும் முழுக் கீழ்ப்படிதலோடு செய்துகொண்டு வர வேண்டும். நமது சபையிலே விபரீதமான வெகு அலுவல் இருக்கிறதினாலேயும் உயர்ந்ததும் தாழ்ந்ததுமான பல உத்தியோகங்களும் பல வேலையும் இருக்கிறதினாலேயும் நமக்குக் கற்பிக்கிறதெல்லாத்தையும் சரியான மனப்பற்றுதலோடு எப்போதும் செய்துகொண்டு வர வேணுமே; இதற்காக நம்மிடத்தில் வெகு கீழ்ப்படிதல் இருக்கிறது அவசரமல்லோ? கீழ்ப்படிதலென்கிற புண்ணியம் நமது இயேசுசபைக்குரிய விசேஷ அடையாளமும் அச்சாரமுமாயிருக்க வேணுமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் தீர்மானித்திருக்கிறதினாலே, அவருடைய ஆழ்ந்த புத்திக்கூர்மையும் மேலான

ஞானமும் ஆச்சரியமாய் விளங்குகின்றது; ஏனென்றால் நமக்கு மிகவும் அருமையான பல அலுவலிட்டு மிகவும் வருத்தமான காரியங்களைச் செய்யச் சொல்லிக் கற்பிக்கிறது அவசரமாயிருக்குமென்று அவர் அறிந்திருந்ததினாலே, அருமையான கீழ்ப்படிதல் நம்மிடத்தில் விளங்க வேணுமென்று தீர்மானித்தது ஞாயந்தானே.

• இயேசுசபையிலுள்ள ஒரு சுவாமியார் சொன்ன ஓர் காரியத்தை நாம் எல்லாரும் உண்மையாகச் சொல்லக் கூடுமானால், நமக்கு இது எவ்வளவோ பாக்கியமாகும்! அவர் சொன்னதாவது: என் மனதுக்குப் பொருந்தாதது எதையாகிலும் சிரேஷ்டர் எனக்குக் கற்பிப்பாரென்று நான் பயப்படுகிறதில்லை; ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் எனக்குக் கற்பிக்கிறதெல்லாத்தையும் செய்ய நான் எப்போதும் ஆயத்தமாயிருக்கிறேனென்றார். சிரேஷ்டர் தனக்குக் கற்பிக்கிறதெல்லாத்தையும் செய்வேனென்று எப்போதும் ஆயத்தமும் அமைவுமாயிருக்கிற சந்நியாசி இதைக் கற்பிப்பாரோ அதைக் கற்பிப்பாரோவென்று பயப்படுகிறதுமில்லை, ஒரு சிரேஷ்டரை விட்டு வேறொரு சிரேஷ்டருக்குள்ளாயிருக்க வேணுமென்று அபேட்சிக்கிறதுமில்லையென்பது அறியப்பெற சத்தியமாகும். கீழ்ப்படிதலுள்ளவன் தனக்குக் கற்பிக்கிறவர் ஆரென்றும் என்ன கற்பிக்கிறாரென்றும் பார்க்கவே படாது; இப்படிப் பார்க்கிறவனிடத்திலேயுள்ள கீழ்ப்படிதல் வெகு பலவீனமுள்ளதென்றும் அவன் பயந்தவனென்றும் அடையாளமாகும். இதினாலல்லவோ அதிகாரமுள்ளவர்களுக்கு நீ பயப்படாதிருக்க வேணுமோ? அப்படியானால் நன்றாய் நட, உனக்குப் புகழ்ச்சியுண்டாகும்; ஆனால் நீ யாதொரு குற்றஞ் செய்தால், பயப்படுவென்று அர்ச். சின்னப்பர் அருளிச்செய்தார். கள்ளரும் சாவுக்குப் பாத்திரமானவர்களும் தங்களை [illegible] கண்டுபிடிப்பார்களோவென்று க்ஷணத்துக்கு க்ஷணம் பயந்து சேர்கார் அதிகாரிகளைக் கண்டவுடனே, நடுங்குவார்கள். ஆகிலும் இவர்கள் இராசாவையும் நீதிஸ்தரையும் கண்டு பயப்படுகிறதில்லை; தங்கள் குற்றத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறார்களென்று அர்ச். கிறீசொஸ்தோமுஸ் வசனித்தார். சந்நியாசத்திலும் நடக்கிறது இதுவே. உன்னிடத்திலுள்ள பயம் சிரேஷ்டருடைய அதிகாரத்தினிமித்தம் வருகிறதில்லை; உன்னிடத்திலே ஒழுங்கும் கீழ்ப்படிதலும் இல்லாததினாலே, அந்தப் பயம் உண்டாகிறதென்று அறியக்கடவாய். நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படாமலும் ஒன்றுக்கும் கலங்காமலும் இருக்க வேணுமோ? அப்படியானால்,

கீழ்ப்படிகிறதற்கு எப்போதும் ஆயத்தமாயிரு; சிரேஷ்டர் உனக்குக் கற்பிக்கிறதெல்லாத்துக்கும் எப்போதும் முழு அமைவாயிரு. இப்படி நடக்கிறவன் உத்தம சமாதானத்தையும் மன அமரிக்கையையும் எப்போதும் சுகித்தநுபவிப்பான்; சந்நியாசம் அவனுக்குப் பூலோக பரகதியாகத் தோன்றும்.

௩-ம் அதிகாரம்.

கீழ்ப்படிதலின் முதல் அந்தஸ்தின்பேரில்.

அர்ச். இஞ்ஞாசியார் நமது எற்பாட்டாகமத்தில் மூன்றாம் பங்கிலே நாம் எல்லாரும் முழுக் கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாயிருக்கிறது நமது புண்ணிய வர்த்திப்புக்கு மிகவும் உதவியும் மிகவும் அவசரமுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்பால் இந்தக் கீழ்ப்படிதல் எப்படிப்பட்டதென்று காட்டுவதற்காக அவர் சொல்லுகிறதாவது: முந்த முந்தச் சிரேஷ்டர் நமக்குக் கற்பிக்கிறதைச் செய்து முடித்து வெளிக் கீழ்ப்படிதல் அநுசரிக்க வேண்டும்; இதுவே கீழ்ப்படிதலின் முதல் அந்தஸ்தாகும். ஆனால் இன்னமும் நமது மனதைச் சிரேஷ்டர் மனதோடு ஒன்றித்து நமது மனதை அவர் மனதைக்கொண்டு நடத்தி மனக் கீழ்ப்படிதலும் அநுசரிக்க வேண்டும்; இது கீழ்ப்படிதலின் இரண்டாம் அந்தஸ்தாகும். ஆனால் இதுவும் போதாது; இன்னம் இதற்கு மேலான அந்தஸ்திலே ஏற வேண்டும். இதற்காக நமது புத்தியைச் சிரேஷ்டர் புத்தியோடு ஒன்றித்து அவர் எண்ணமும் நமது எண்ணமும் எப்போதும் ஒன்றாகி அவர் கற்பிக்கிறதெல்லாம் நல்லதென்று நாம் நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண்டும்; இதுவே கீழ்ப்படிதலின் மூன்றாம் அந்தஸ்தாகுமென்றார். நமது கிரிகைகளும் நமது மனதும் புத்தியும் சிரேஷ்டர் நமக்குக் கற்பிக்கிற காரியத்துக்கு முழுதும் ஒத்திருந்தால், அப்போது நமது கீழ்ப்படிதல் முழுதும் உத்தமமாகும்; இதில் ஏதாகிலும் குறைப்பட்டால், நமது கீழ்ப்படிதலும் குறையுள்ளதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இப்போது கீழ்ப்படிதலின் முதல் அந்தஸ்து இன்னதென்று விவரித்துக் காட்டக்கடவோம். சிரேஷ்டர் நமக்குக் கற்பிக்கிற காரியத்தை வெகு சுறுசுறுப்போடும் சுக்கிரதையோடும் செய்யவேண்டும். இந்த காரியத்திலே நாம் எப்படி நடக்கவேணுமென்று அர்ச். பசிலியார் கேள்வி கேட்டு அதுக்கு அவர்தானே சொல்லுகிற மறுமொழியாவது: பட்டினியே கிடந்து சாகப்போகிறவன் பசியைத் தீர்க்கிறதற்காக எவ்வளவு ஆவலோடு ஓடுவானோ, தன் உயிரைக் கண்ணுக்குக்கண்ணாய்ச் சினேகிக்கிறவன் அதைக் காப்பாற்றுவதற்கு உதவியான வழிபாடுகளை எவ்வளவு துரிதமாய்ச் செய்துகொள்ளுவானோ, அப்படியே நாமும் கீழ்ப்படிதலை அநுசரிக்க வேண்டும். இன்னமும் கீழ்ப்படிதலினாலே நமக்கு வருகிற நித்திய சீவியம் சரீர உயிரைப்பார்க்க அளவிறந்த மேன்மையும் மகிமையும் பொருந்தியதாயிருக்கிறதினாலே, கீழ்ப்படிதலை அநுசரிக்கிறதில் நாம் இன்னம் அதிக ஆவலோடு தீவிரமாய் நடக்கவேணுமென்றார். இவ்விஷயத்தில் அர்ச். பெர்னர்துஸ் சொல்லுகிறதாவது: தாமதம் பண்ணுகிறதும் நாளைக்கு ஆகட்டுமென்று தாக்காட்டுகிறதும் இன்னதென்று மெய்யான கீழ்ப்படிதலுள்ளவனுக்குத் தெரியாது; அவன் தாமதத்துக்குச் சத்துருவாயிருப்பான்; சிரேஷ்டர் இடுகிற கற்பனைக்கு முந்தி நடப்பான்; கற்பிக்கிறதற்கு முன்னே கீழ்ப்படிவான்; சிரேஷ்டர் மனசு இன்னதென்று பார்த்துக் கேட்டுச்சொல்லி அதை நிறைவேற்றவும் அவர் கற்பிக்கிற இடமெல்லாத்துக்கும் போகவும் எப்போதும் ஆயத்தமாயிருப்பான்; சிரேஷ்டர் இடுகிற கற்பனையெல்லாத்தையும் உடனே அங்கீகரித்துக்கொண்டு அதை நிறைவேற்றி முடிக்க எப்போதும் தயாராயிருப்பானென்றார்.

கீழ்ப்படிதல் நமக்குக் கற்பிக்கிறதை எவ்வளவு சாக்கிரதையாய்ச் செய்து முடிக்கவேணுமென்று காட்டுவதற்காக அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சொல்லுகிறதாவது: மணி அடிக்கும்போதாகிலும் சிரேஷ்டர் நமக்கு ஏதையும் கற்பிக்கும்போதெங்கிலும், இயேசுநாதர்தாமே நம்மைக் கூப்பிடுகிறதுபோலே கீழ்ப்படிய எப்போதும் ஆயத்தமாயிருக்க வேணும்; அப்போது நாம் துவக்கின எழுத்தை முதலாய் முடிக்காமல் எல்லாத்தையும் முழுதும் விட்டுப்போக வேணுமென்றார். இந்த ஒழுங்கிலே இரண்டு புத்தி அடங்கியிருக்கின்றது. முதலாவது: மணிச் சத்தம் அல்லது சிரேஷ்டர் சத்தம் கேட்டவுடனே, சர்வேசுரன் சத்தத்தைக் கேட்கிறோமென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண்டும். இத

காக மூன்றிராசாக்கள் நட்சத்திரத்தைக் காணும்போது, எவ்வளவு பற்றுதலோடு இருந்தார்களென்று உணர்கரித்துக்கொண்டு நமக்குள்ளே நாமே சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியதாவது: பெரிய இராசாவுக்கு அடையாளம் இதுவே; அவரைப் போய் ஆராதித்து அவருக்குப் பொன் தூபம் மீறை ஒப்புக்கொடுக்கக் கடவோம். சர்வேசுரன் நம்மைக் கூப்பிடுகிற சத்தம் இதுவே; போய்த் தீவிரமாய்க் கீழ்ப்படிவோமாகவென்று சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும். இரண்டாம் புத்தியாவது: நாம் எழுதத் துவக்கின எழுத்தை முதலாய் முடிக்காமல் நாம் செய்கிறதெல்லாத்தையும் அக்ஷணமே விட்டுப்போகவேணும். இவ்விஷயத்தில் நமது பூர்வீக சந்நியாசிகள் காட்டின மாதிரிகையைப் பின்செல்லுகிறது வெகு நலமாயிருக்கும்; காசியான் அவர்கள் கீழ்ப்படிதலை மிகவும் புகழ்ந்து பாராட்டியிருக்கிறார். அதெப்படியென்றால், அவர்களில் சிலர் பத்திரிகைகளை எழுதவும் வேறு சிலர் தியானிக்கவும் இன்னம் சிலர் பத்திக்கடுத்த யாதொரு புஸ்தகத்தை மொழிபெயர்க்கவும் வேறு சிலர் கைவேலை செய்யவும் இடைவிடாமல் அலுவலாயிருந்தாலும், மணிச் சத்தமாகிலும் சிரேஷ்டர் சத்தமென்கிலும் கேட்டமாத்திரத்தில் போட்டது போட்டுக்கொண்டதுபோலே, வெகு விசையாய் எல்லாரும் அறையிலிருந்து புறப்படுவார்கள்; அப்போது எழுதிக்கொண்டிருந்தவர் துவக்கின எழுத்தை முடிக்காமல் வெளியே புறப்படுவார். தாங்கள் செய்ததெல்லாத்துக்கும் கீழ்ப்படிதல் மேற்பட்டதென்றும் தாங்கள் செய்த கைவேலைக்கு அது மேற்பட்டதாயிருக்கிறதுமல்லாமல் ஞானவாசகம் செபம் தியானம் முதலிய பத்திக்கடுத்த முயற்சி எல்லாத்துக்கும் அது மேற்பட்டதென்றும் அவர்கள் நிச்சயித்திருந்ததினாலே, இப்படி நடந்துவந்தார்கள். சரியான கீழ்ப்படிதலுக்கு ஒரு க்ஷணமும் குறையாதபடிக்கு அவர்கள் சகலத்தையும் விட்டுப் புறப்படக் காரணம் இதுவே; சர்வேசுரனுடைய சத்தத்தைக் கேட்டதுபோலே, அவர்கள் சாக்கிரதையாய்த் தீவிரமாய்க் கீழ்ப்படிந்ததற்கு முகாந்திரம் இதுவே. அர்ச். ஆசீர்வாதப்பர் இப்படிப்பட்ட கீழ்ப்படிதலை அநுசரிக்க வேணுமென்று தமது ஒழுங்கில் வெகு அக்கறையாய்க் கற்பித்திருக்கிறார். அர்ச். இஞ்ஞாசியார் அவர் போதகத்தையும் வேறே பூர்வீக நற்போதகர்கள் போதகத்தையும் கைக்கொண்டு தமது [illegible] இந்த ஒழுங்கை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்.

மற்றப்படி, சாக்கிரதையான கீழ்ப்படிதல் தமக்கு எவ்வளவு பிரியமென்று காட்டுவதற்காகச் சர்வேசுரன் அநந்தமுறை புதுமை செய்திருக்கிறதறிவோம். ஓர் சந்நியாசியார் ஒரு நாள் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். ஒரு எழுத்தை எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது மணி அடித்ததினாலே, அந்த எழுத்தை முடிக்காமல் அப்படியே விட்டுப்போட்டுக் கீழ்ப்படிதல் கூப்பிடுகிற இடத்துக்குப் போனார்; திரும்பி வந்தபின், அது தங்க எழுத்தாக எழுதி முடிந்திருக்கிறதைக் கண்டார். ஓர் தடவை இயேசுநாதர் வெகு ரூபலாவண்ணியமான குழந்தை வடிவாய் ஓர் சந்நியாசியாருக்குக் காட்சி கொடுத்தார். உடனே இராச்செபத்துக்கு மணி அடித்ததினாலே அந்தச் சந்நியாசியார் அக்ஷணமே இயேசுநாதரை விட்டு அகன்று போனார். அவர் திரும்பிவந்தபிறகு, குழந்தை இயேசுநாதர் இன்னம் அவர் அறையிலே இருக்கிறதைக் கண்டார். அப்போது இவ்வின குழந்தை அவரை நோக்கிச் சொன்னதாவது: நீர் நம்மை விட்டுப் போனபடியினாலே இங்கேயிருந்தோம்; நம்மை விட்டுப் போகாதிருந்தால், நாம் இங்கே இருக்கமாட்டோமென்றார். ருஸ்புரோக்கென்பவர் வேறொரு சந்நியாசியார்பேரில் எழுதிவைத்ததாவது: ஓர் தடவை இயேசுநாதர் அவருக்கு இப்படிக் காட்சி கொடுக்கும்போது, கீழ்ப்படிவதற்காக அவர் குழந்தை இயேசுநாதரை விட்டுப் போய்த் திரும்பி வந்து குழந்தை இயேசுநாதர் வாலவுருபமாய் இருந்ததைக் கண்டார். அப்போது இயேசுநாதர் அவரை நோக்கிச் சொன்னதாவது: நீ நம்மை விட்டுப் போனபிறகு, நாம் எவ்வளவு வளர்ந்திருக்கிறோமென்று பார்; உன்னிடத்தில் விளங்கின தீவிரமான கீழ்ப்படிதல் நிமித்தமாக உன் ஆத்துமத்திலும் நாம் அவ்வளவு வளர்ந்திருக்கிறோமென்றார். பசாசு கீழ்ப்படிதலுக்குச் சத்துருவாயிருக்கிறதினாலே, நாம் கீழ்ப்படிதலிலே செலவழிக்கிற நேரத்தைக் கண்டு எரிச்சல் பட்டு, அது கீழ்ப்படிதலை முழுதும் விலக்கிக் கீழ்ப்படிகிற நேரத்தை முழுதும் [illegible] திருடிக்கொள்ளக் கூடாதேபோனாலும், நாம் தீவிரமாய்க் கீழ்ப்படியாதபடிக்கு விக்கினம்பண்ணி அந்த நேரத்தில் ஒருபங்கை எடுத்துக்கொள்ளப் பிரயாசப்படும். இவ்வண்ணமே எழுதிக்கொண்டிருக்க வேணுமென்று மணிச் சத்தம் கேட்டபின், நீ இன்னம் கொஞ்ச நேரம் [illegible] இருக்கும்படி செய்யப் பிரயாசப்படும்; நீ எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது [illegible] சத்தம் கேட்டால், நீ எழுதத் துவக்கின எழுத்தையும் [illegible] அந்த வசனத்தையும் அந்த ஞாயத்தையும் நிலவிசை அந்த [illegible]

தையும் எழுதி முடிக்க வேணுமென்று உனக்குத் தூர்ப்புத்தி சொல்
லும் ; அப்போது உன் புத்தியிலே வந்த நினைவைப் போக விடப்படா
தென்கிற போக்கை உனக்குத் தோற்றுவிக்கும். இவ்வண்ணமே உன்
கிரிகைகள் எல்லாத்திலுமுள்ள பூப்புனலை எடுத்துக்கொண்டு உன்
னைப் பரீட்சை பார்க்கப் பிரயாசப்படும். ஆனால் நமது கிரிகைகளின்
பூப்புனலையும் மற்றதெல்லாத்தையும் முழுதும் சர்வேசுரனுக்குக்
கொடுக்க நாம் வருந்த வேண்டும் ; நமது கிரிகைகள் அவருக்குப் பிரி
யப்படுகிறதற்கான வழிபாடு இதுவே. நமது கிரிகைகளைச் சர்வேசுரன்
பிரியத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளவேணுமானால், நமது கிரிகைகளாகிய
பழத்தோடு அதின் பூவையும் அவருக்கு ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த வெளிக் கீழ்ப்படிதலை நாம் இன்னம் அதிக உத்தமமாய்
அநுசரிக்க வேணுமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் கற்பித்திருக்கிறார் ;
ஏனென்றால் மணிச் சத்தமும் கிலேசமின்றி யாதொரு சத்தமும் கேட்டவுடனே,
நாம் மேற்சொன்னபடி முழுத் தீவிரமாய்க் கீழ்ப்படிகிறதுமல்லாமல்
சிரேஷ்டர் மனசின் அற்ப அடையாளமும் சாடை சைக்கினையும் கண்
டவுடனே, மேற்சொன்ன பிரகாரம் தீவிரமாய்க் கீழ்ப்படிய வேணு
மென்று சொல்லியிருக்கிறார். இதினிமித்தமாகக் கடனான காரியங்
களிலேயுமல்லாமல் கடனில்லாத காரியங்களிலேயும் சிரேஷ்டர் ஒன்
றும் கற்பியாதிருந்தாலும், அவர் மனசின் அற்ப அடையாளம் கண்ட
வுடனே அதைத் தீவிரமாய்ச் செய்து முடித்துச் சகலரும் கீழ்ப்படி
தலிலே பேரோங்கி விளங்கக் கடவார்களென்றார். இவ்விஷயத்தில் பெ
ரிய அல்பேர்த்தென்பவர் சொன்னதாவது : மெய்யான கீழ்ப்படி
துள்ளவன் கட்டளையிடட்டுமென்று காத்திருக்க மாட்டான் ; சிரேஷ்
டர் மனசு இன்னதென்று அறிந்தவுடனே அல்லது யுத்தி பண்ணி அறி
ந்துகொண்டவுடனே, அதை நிறைவேற்றி முடிப்பான் ; அவனுக்குக்
கட்டளையிடுகிறது அவசரமில்லை. நமது எசமானும் இரட்சகருமாகிய
இயேசுநாதர் நடந்த விதம் இதுவே. மனிதருக்காகத் தாம் சாகவேணு
மென்று பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு மனசும் தாற்பரியமும் உண்டெ
ன்று அறிந்தவுடனே, இது தேவ கட்டளையென்று நிச்சயித்துக்கொ
ண்டு அதை நிறைவேற்றி முடித்தாரல்லோவென்றார். நாமும்
சொல்லுமாப்போலே, பூர்வீக தபோதனர்கள் ... கீழ்ப
படிதலும் தீவிரமான கீழ்ப்படிதலும் உத்தமமாய் ... இனிலே,

சிரேஷ்டர் சத்தம் கேட்குமுன்னே, அவர் மனசின் அற்ப அடையாள
த்தை அறிந்த மாத்திரத்திலே கீழ்ப்படிவார்கள் ; அவர் மனசு இன்
னதென்று யுத்தி பண்ணிக்கொண்டு அவர் கற்பிக்குமுன்னே, அவர்
வாய் திறக்குமுன்னே, எல்லாத்தையும் செய்து முடிப்பார்கள். ஆகை
யால் அர்ச். பெர்நர்துஸ் முன் சொன்னபிரகாரம், உத்தம கீழ்ப்படித
லுள்ளவன் தனக்குக் கற்பிக்கிறதை முன்னமே செய்து முடிப்பான்,
தனக்குக் கற்பிக்குமுன்னே கீழ்ப்படிவான்.

அர்ச். இஞ்ஞாசியார் மூன்று வித வெளிக் கீழ்ப்படிதல் உண்டெ
ன்று சொல்லியிருக்கிறார். முதலாவது, பரிசுத்த கீழ்ப்படிதலின்
பேராலே நமது சிரேஷ்டர் நமக்குக் கற்பிக்கும்போது அதைச் செய்து
முடிக்கிறது முதல் வித வெளிக் கீழ்ப்படிதலாகும் ; இது முழு
தும் அவசரமான கீழ்ப்படிதல். இரண்டாவது ; சிரேஷ்டர் நமக்கு
அற்ப வார்த்தை சொன்னவுடனே, அதைச் செய்து முடிக்கிறது ; இக்
கீழ்ப்படிதல் முதல் வகைக் கீழ்ப்படிதலுக்கு மேற்பட்டது ; ஏனெ
ன்றால் ஒரு அற்ப வார்த்தை கேட்டவுடனே, கீழ்ப்படிகிறவன் பரி
சுத்த கீழ்ப்படிதலின் பேராலே நமக்குக் கட்டளை இடட்டுமென்று
காத்திருக்கிறவனைப் பார்க்க அதிக சிரவணம் காட்டுகிறான். மூன்
றாவது, சிரேஷ்டர் மனசின் அடையாளம் எதையாகிலும் அறி
ந்தவுடனே, அவர் சொல்லட்டுமென்று காத்திராமல் உடனே அவர்
சித்தத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கிறது ; அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சொல்லு
மாப்போலே, இது முந்தின இரண்டு வகைக் கீழ்ப்படிதலை விட அதிக
உத்தமமானதும் சர்வேசுரனுக்கு அதிக பிரியமுள்ளதுமென்பதற்குச்
சந்தேகமில்லை. உலோகத்திலே எசமான் எல்லாத்தையும் எனக்குச்
சொல்லட்டுமென்று காத்திருக்கிற ஊழியனை விட எசமானின் மனதின்
அற்ப அடையாளமாத்திரம் அறிந்தவுடனே, அதைச் செய்துமுடிக்கிற
ஊழியன் எசமானுக்கு அதிக பிரியமாயிருப்பானல்லோ ? இவ்வண்
ணமே சிரேஷ்டர் மனசு இன்னதென்று அற்பமாகிலும் அறிந்தவு
டனே, கீழ்ப்படிகிற சந்நியாசி அதினாலே சிரேஷ்டருக்கும் சர்வேசுர
னுக்கும் அதிக பிரியப்படுவானென்பதற்கு அற்பச் சந்தேகமுமில்லை.
சிரேஷ்டர் மனசை அறிந்தவுடனே, அதை எவ்விதமாய் அறிந்தாலும்
சரி. அதைப் பேசாமல் கொடுத்த கற்பனையாகும் ; அப்போது அதை நிறை
வேற்றுகிறவனுடைத்தும் தான் தீவிரமான கீழ்ப்படிதல் தெளிவாய்த்
துலங்குமென்று அர்ச். தோமாஸ் வசனித்தார். ஆகையால் நாமும்

இப்படிக் கீழ்ப்படியப் பிரயாசப்பட வேண்டும்; விசேஷமாய்ச் சிரேஷ்டர் நமக்குக் கட்டாயம்பண்ணி நம்மை ஒறுக்காமல் பட்சத்தோடு நடத்துவதற்காகவாகிலும் அவர் நமக்குக் கற்பிக்கிறதைச் சந்தோஷமாய்ச் செய்துமுடிப்போமோ இல்லையோவென்று அவருக்குச் சந்தேகமிருக்கிறதினாலேயென்கிலும் அவர் நமக்கு விசேஷ கட்டளை இடாமலிருக்கிறது வழக்கம். இச்சமயத்தில் அவர் கருத்து இன்னதென்று உனக்குத் தெரியவந்தால், நீயாய் அதைச்செய்ய ஏற்படவேண்டும்; உமது தாற்பரியம்போலே அதைச் செய்து முடிப்பேனென்று நீயாய் அவரிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். ஒருநாள் சர்வேசுரன் இஸ்ராயேல் சனங்களிடத்தில் யாதாமொருவனை அனுப்பவேணுமென்று சித்தமாகித் தமது அபிப்பிராயத்தை இசாயியாசென்பவருக்கு வெளிப்படுத்தச் சித்தமானார். ஆகையால் அவரை நோக்கிச் சொன்னதாவது: யாரை அனுப்புவோம், நமது பேராலே யார் போவானென்றார். அப்போது அந்தத் தீர்க்கதரிசி தாமே அவர்களிடத்தில் போகவேணுமென்று சர்வேசுரனுக்குச் சித்தமிருக்கிறதென்று அறிந்துகொண்டு: ஆண்டவரே, இதோ நான், என்னை அனுப்புமென்று அதுக்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டாரே. இவ்வண்ணமே சிரேஷ்டர் அற்பப் பேச்சாகிலும் அற்ப அடையாளமென்கிலும் காட்டினவுடனே, அவர் மனதை அறிந்துகொண்டு அவர் கருத்தை நிறைவேற்ற நாமே வலிய ஏற்படவேணும்.

நாம் எவ்வளவு தீவிரமாய்க் கீழ்ப்படிய வேணுமென்று காட்டுவதற்காக நடந்த வர்த்தமானங்களை வெகுவாய் வெளிப்படுத்தலாம்; ஆனால் இங்கே இரண்டை மாத்திரம் சொல்லிக் காட்டுவோம். முதலாவது, சமுவேலென்பவர் சிறு பிள்ளையாயிருக்கையில், பெரிய ஆசிரியரான எலியென்பவரோடு தேவாலயத்திலே திருப்பணிவிடை செய்துகொண்டுவந்தார். வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்குமாப்போலே, தேவ உடன்படிக்கைப் பெட்டகம் இருந்த தேவாலயத்தில் அவர் ஓர் இராத்திரி நித்திரை செய்யும்போது, கர்த்தர் அவரைக் கூப்பிட்டார். உடனே அவர் எழுந்திருந்து எலியென்பவரிடத்தில் ஓடிப்போய்: இதோ நான், ஏன் என்னைக் கூப்பிட்டீரென்றார். அதுக்கு எலியென்பவர்: மகனே, நான் உன்னைக் கூப்பிடவில்லை, போய் நித்திரை செய்யென்றார். அப்படியே அவர் போய் நித்திரை செய்யவே, கர்த்தர் [illegible] மறுபடியும் கூப்பிட்டார். அப்போது அவர் எழுந்திருந்து எலியென்பவரிடத்தில்

போய்: இதோ நான், என்னை ஏன் கூப்பிட்டீரென்றார். எலியென்பவர்: மகனே, நான் உன்னைக் கூப்பிடவில்லை, போய் நித்திரை செய்யென்று திரும்பியுஞ் சொன்னார். சமுவேலென்பவர் அப்படிச் செய்யவே, கர்த்தர் மூன்றாம் விசையும் அவரைக் கூப்பிட்டார். அவர் எழுந்திருந்து எலியென்பவரிடத்தில் போய்: இதோ நான், என்னை ஏன் கூப்பிட்டீரென்று மூன்றாம் விசையும் சொன்னார். அப்போது கர்த்தர் சமுவேலைக் கூப்பிடுகிறாரென்று எலியென்பவர் அறிந்துகொண்டு சமுவேலை நோக்கிப்: போய் நித்திரை செய்; இன்னம் யாராகிலும் உன்னைக் கூப்பிட்டால், கர்த்தாவே, சொல்லும், உமது ஊழியனாகிய அடியேன் உமக்குக் காது கொடுக்கிறேனென்று சொல்லென்றார். இவ்வண்ணமே சமுவேல் தமது இடத்தில் போய்ப் படுத்திருக்கவே, சுவாமி அவருக்குக் காட்சியாகி இருமுறை அவரைக் கூப்பிட்டதினாலே, எலியென்பவர் அவருக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தபடிபோலே: கர்த்தாவே, சொல்லும், உமது ஊழியனாகிய அடியேன் உமக்குக் காது கொடுக்கிறேனென்றார். அப்போது எலியென்பவருக்குத் தாம் ஏற்கனவே விதித்திருந்த ஆக்கினை சீக்கிரம் நிறைவேறுமென்று கர்த்தர் திருவுளம்பற்றினார். இங்கே சமுவேலென்பவருடைய தீவிரமான கீழ்ப்படிதல் எப்படிப்பட்டதென்று யோசிக்கக்கடவோம். எலியென்பவர் நான் உன்னைக் கூப்பிடவில்லை, போய்ப் படுத்திருவென்று சொல்லியிருந்தாலும், தம்மைக் கூப்பிடுகிறதற்கு அந்தக் கோவிலிலே பெரிய ஆசிரியரல்லாமல் வேறே யாராகிலும் உண்டென்று சமுவேலென்பவருக்கு நினைவு முதலாய் வராதிருந்தாலும், இரண்டு மூன்று விசை எழுந்திருந்து அவர் சித்தம் என்னவென்று அவரிடத்திலே போய்க் கேட்டாரே. நமது சிரேஷ்டருக்கு நாமும் கீழ்ப்படியவேண்டிய விதம் இதுவே; நமது சிரேஷ்டர் மனசு இன்னதென்று நாம் அறிந்துகொண்டமாத்திரத்தில் [illegible]ல்லாததையும் எப்போதும் செய்து முடிக்க ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும்.

அபிராம் தமது ஏக குமாரனைப் பலியிட வேணுமென்று கர்த்தர் கற்பிக்கும்போது, அவர் எவ்வளவு தீவிரமாய்க் கீழ்ப்படிந்தாரென்று யோசித்துப்பார்த்தால், இது தீவிரமான கீழ்ப்படிதலுக்கு ஆச்சரியமான மாதிரிகையென்று அறிந்துகொள்ளலாம். அபிராம் இராத்திரியிலேதானே எழுந்திருந்தாரென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்

றது. புறப்படுகிறதுக்குப் பொழுது விடியட்டுமென்று அவர் காத்திருக்கவில்லையே. உன் மகனைப் பலியிடுவென்று சர்வேசுரன் இட்ட கட்டளை அவருக்கு மெத்த வருத்தமும் மனவிதனமுமாயிருந்தாலும், அந்தக் கட்டளையிட்டவுடனே, அதை நிறைவேற்ற ஆயத்தம்பண்ணினாரே; ஒரு க்ஷணமாகிலும் தாமதம் பண்ணவில்லையே. இன்னமும் அவர் பலியிடவேண்டிய இடத்துக்குத் தமது ஊழியரைக் கூட்டிக்கொண்டு போகாமல் அவர்களை மலையடிவாரத்திலே நிற்கச் சொன்னாரென்று வேதாகமத்தில் எழுதியிருக்கிறது. தாம் சர்வேசுரனுக்குத் தீவிரமாய்க் கீழ்ப்படிய அவர்களாலே விக்கினம் வருமென்று பயந்து இப்படி அவர்களை விட்டுப்போனாரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

௪-ம் அதிகாரம்.

கீழ்ப்படிதலின் இரண்டாம் அந்தஸ்தின்பேரில்.

சந்நியாசி தன் மனதைச் சிரேஷ்டர் மனதோடே முழுதும் ஒன்றித்து அவர் மனதல்லாமல் வேறே மனதில்லாதிருக்கிறது கீழ்ப்படிதலின் இரண்டாம் அந்தஸ்தாகும். இப்படி நடப்போமென்று சந்நியாசிகளெல்லாரும் வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறதினாலே மாத்திரம் அவர்களைச் சந்நியாச சபையில் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறதினாலே, இது சந்நியாசிகள் எல்லாருக்கும் தெரிந்த சத்தியமாமே. சந்நியாசிகள் சபையில் உட்படும்போது, இதகாரியத்தை அவர்களுக்குச் சொல்லிக் காட்டி இதை அஸ்திவாரச் சத்தியமாக ஏற்படுத்துகிறது வழக்கம். இதினாலேல்லோ உன் மனதுபோலே நடவாமல் வேறொருவர் மனதுபோலே நடக்கிறதற்காகச் சபையில் சேருகிறாயென்று யோசித்துக்கொள்ளென்று அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறது முறை. இது ஏற்கனவே எங்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியுமென்று அவர்கள் சொல்லாமல் போகிறதில்லை. காரியத்தை உள்ளபடி அவர்களுக்குச் சரியாய்ச் சொல்லிக் காட்டினார்கள்; சந்நியாசி கீழ்ப்படிதலினாலே முக்கியமாய்ச் சந்நியாசியாகிறு

னென்பது மறுக்கப்படாத சத்தியமாகும். இதினாலல்லோ கீழ்ப்படிதல் நமது சுய மனதை அடக்கம்பண்ணின கல்லறையாகும்; அதில் நமது சுய மனது உயிர்த்தெழுந்திருக்குமென்று அர்ச். கிளிமாக்கருளப்பர் வசனித்தார். நாம் சந்நியாசத்தில் உட்படுகிற அந்த க்ஷணமே நமது மனதைக் கல்லறையில் போட்டுவிட்டு அக்ஷணமுதல் நமது சிரேஷ்டர் மனதல்லாமல் வேறொன்றையும் அநுசரிக்கப்படாதென்று நிச்சயித்துக்கொள்ள வேணும். சிரேஷ்டர் கட்டளையிடுகிற காரியம் எவ்வளவு வருத்தமாயிருந்தாலும், அதைச் செய்வதற்கு நம்மிடத்திலே எவ்வளவு அருவருப்புத் தோன்றினாலும், அதைச் செய்து முடிக்க எப்போதும் ஆயத்தமாயிருக்க வேணுமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் கற்பித்திருக்கிறார். ஆச்சரியசிஷ்டவர்கள் சொல்லுமாப்போலே, வருத்தமான காரியத்திலேதான் மெய்யான கீழ்ப்படிதல் இன்னதென்று முக்கியமாய் அறிந்துகொள்ளலாம். ஆகையால் வருத்தமான காரியத்திலே விசேஷமாய்த் தீவிரமான கீழ்ப்படிதலைக் காட்ட வேணுமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் வசனித்தார். நமக்குப் பிரியமான அலுவலையும் நமது மனப் பற்றுதலுக்கு ஒத்த காரியத்தையும் கற்பிக்கும்போது, நாம் என்ன முகாந்தரத்தைப்பற்றிக் கீழ்ப்படிகிறோமென்று அறிந்துகொள்ளக் கூடாது; ஏனென்றால் அப்போது நாம் தேவ சித்தத்துக்கு மெய்யான சிரவணத்தினாலே அதைச் செய்யாமல் அது நமது மனப் பற்றுதலுக்கு ஒத்ததாயிருக்கிறதினாலே ஒருவேளை செய்வோமாக்கும். ஆனால் வருத்தமான காரியங்களையும் நமது மனதுக்கு வெறுப்பான வேலைகளையும் கற்பித்தாலும், நாம் அதையெல்லாம் ஆவலோடு செய்து முடித்தால், நமது கருத்து நல்லதென்று சந்தேகப்பட இடமில்லை; ஏனென்றால் அப்போது நம்மையும் நமது மனப் பிரியத்தையும் தேடாமல் சர்வேசுரனையும் அவர் சித்தத்தையும் நிறைவேற்றுகிறதை மாத்திரம் நாடுகிறோமென்பது நிச்சயம். ஆகையால் மனசுக்குப் பிரியமான அலுவல் செய்யச் சொல்லிச் சில சந்நியாசிகளுக்குச் சிரேஷ்டர் கற்பித்தால், அவர்கள் தங்களையும் சுய சினேக தந்திர கபடத்தையும் நம்பாமல் கஸ்திப்படுவார்கள்; இது மிகவும் புகழ்ச்சிக்குரிய நடக்கையாமே. இந்தக் காரியத்திலே எங்கள் சுய மனப் பற்றுதலை அநுசரிக்கிறோமென்று இவர்களுக்குத் தோன்றுகிறதினாலே, எங்களுக்குப் பேறுபலன் இல்லாமற்போகுமென்று பயப்படுவார்கள்; இந்தப் பயத்தைச் சிரேஷ்டருக்குச் சொல்லிக் காண்பிக்குமட்டும் அவர்களுக்கு மன அமரிக்கை இரு

க்க மாட்டாது. அவர்களுக்கு மன வெறுப்பும் அருவருப்புமான காரியம் செய்யச்சொல்லிச் சிரேஷ்டர் கற்பித்தால், அப்போது நாங்கள் எங்களைத் தேடுகிறதில்லை, எங்கள் சுய மனதை நிறைவேற்றுகிறதில்லை, தேவசித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறோமென்று அதைச் சந்தோஷமாய்ச் செய்வார்கள். இதினாலல்லோ வருத்தமான சமயங்களிலே நமது மனதைக் கீழ்ப்படிதலோடு ஒன்றிக்க வேண்டும்; நமக்குப் பிரியமான காரியங்களிலே நமது சுய மனசு அற்பமாகிலும் கலந்திருக்கப் படாதென்று அர்ச். கிரெகோரியார் வசனித்தார். இவ்வண்ணமே நமக்கு மகிமையான அலுவல் செய்யச் சொல்லிக் கற்பிக்கும்போது, நமது சுய மனசு அதிலே சேராமல் நமக்கு இதைச் சிரேஷ்டர் கற்பிக்கிறதினாலேயும் நாம் இதைச் செய்ய வேணுமென்று சர்வேசுரனுக்குச் சித்தமிருக்கிறதினாலேயும் மாத்திரம் இதைச் செய்ய வேண்டும். ஆனால் நமக்கு வருத்தமான காரியங்களையும் தாழ்மையான அலுவல்களையும் வெட்கத்துக்குரிய வேலையையும் செய்யச் சொல்லிக் கற்பித்தால், அப்போது நாம் அதை மனம்பொருந்தி உச்சாயமாய்ச் செய்ய வேண்டும்; இச்சமயத்திலே நமது மனதை வேகமாய் வளைத்து மனப்பற்றுதலோடும் ஆவலோடும் இதைச் செய்து முடிக்கப் பிரயாசப்பட வேண்டும். தனக்குப் பொருந்தாத காரியத்தை இப்படிச் செய்கிறவன் தன் மனப்பற்றுதலுக்குப் பிரியமான காரியத்தைக் கற்பிக்கும்போது அதையும் செய்தால், அப்போது அவனுடைய கீழ்ப்படிதல் நல்லதோ இல்லையோவென்று சந்தேகப்பட இடமில்லை. ஆனால் தாழ்மையும் வருத்தமும் அருவருப்புமான காரியங்களிலே தருந்த மனப் பிரியமாய்க் கீழ்ப்படியாதவன் தனக்குப் பிரியமான காரியங்களிலே கீழ்ப்படியும்போது, அவன் தேவசித்தத்துக்குச் சிரவணத்தினாலே கீழ்ப்படிகிறானோ, தன் மனதுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறதினாலே கீழ்ப்படிகிறானோவென்று சந்தேகப்பட முகாந்திரம் உண்டு. நாம் எதாகிலும் செய்யும்போது, நம்மைத் தேடுகிறோமோ சர்வேசுரனை மாத்திரம் நாடுகிறோமோவென்று அறிந்துகொள்ளுகிறதற்கு இது முக்கியமான அடையாளங்களில் ஒன்றாகும்.

௭

நாம் இப்போது சொன்னதை யோசித்துப் பார்க்குமளவில், தங்களுக்குப் பிரியமானதைச் சிரேஷ்டர் கற்பிக்க வேணுமென்று ஆசைப்படுகிறவர்களும் தங்கள் மனதுக்கு அவர் ஒத்துவரும்படியாய் வேண்டிய வழிபாடுகளைச் செய்கிறவர்களும் தங்களுக்குப் பிரியமானதை

மாத்திரம் செய்யத் தாற்பரியப்படுகிறவர்களும் கீழ்ப்படிதலுக்கு விரோதமான கெட்ட மனப் பற்றுதல் கொண்டிருக்கிறார்கள், அல்லது இவர்களிடத்தில் கீழ்ப்படிதல் சுத்தமாய்க் கிடையாதென்று சொல்ல வேண்டும். தாங்கள் விரும்புகிறதைச் சிரேஷ்டர் தங்களுக்குக் கற்பிக்க வேணுமென்று பிரயாசப்படுகிறவர்கள் கீழ்ப்படிதலை அநுசரிக்கிறோமென்று நினைத்தால், இது தப்பிதந்தானே; இது சுய சிநேகத்தினால் வருகிற குருட்டாட்டமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் அருளிச்செய்தார். இந்த ஒப்பிப்பதற்காக அர்ச். பெர்நார்துஸ் சொன்ன வாக்கியத்தை ஒப்பித்துக் காட்டியிருக்கிறார்: அதாவது, தனக்குப் பிரியமானதைக் கற்பிக்கும்படியாய் வெளியரங்கமாயாகிலும் உபாயமாயென்கிலும் பிரயாசப்படுகிறவன் கீழ்ப்படிதலினாலே தனக்கு யாதொரு பலன் வருமென்று நினைத்தால், அவன் மோசம்போகிறான்; ஏனென்றால் இச்சமயத்திலே அவன் சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதில்லை, சிரேஷ்டரே அவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறாரென்றார். இவ்வாக்கியம் சந்நியாசிகளுக்குள்ளே வழங்குகிற நிச்சயமான சத்தியமாகும்; ஆனால் இது நிச்சயமான சத்தியமாயிருந்தாலும், இதை மேலெழுந்தவாரியாய் யோசிக்கப்படாது; ஏனென்றால் இது இவ்விஷயத்திலே பிரதான சத்தியங்களில் ஒன்றாமே. சிரேஷ்டர் யாதொரு சந்நியாசிக்கு ஓர் அலுவல் கொடுக்க வேணுமென்று மனசாயிருக்கையில், அவன் அதின்பேரில் அருவருப்புக் காட்டினதினாலேயாகிலும் வேறொரு அலுவலை அவன் தேடினதினாலேயென்கிலும் அவன் தேடின அலுவலைச் சிரேஷ்டர் அவனுக்குக் கொடுத்தால், அப்போது அவன் பயந்து நடுங்க வேண்டும்; ஏனென்றால் அவன் வெகு வருத்தப்பட்டு இந்த அலுவல் செய்யும்போது, வானத்தையும் மலையையும் உருட்டிப் போட்டேனென்றும் வெகு பேறுபலன் சம்பாதித்தேனென்றும் நினைப்பானாக்கும்; ஆகிலும் அது தப்பிதந்தானே; இவன் தேவசித்தத்தை நிறைவேற்றாமல் தன் மனதைச் செய்துமுடித்ததினாலே, இவனுக்கு மறு உலோகத்திலே ஒரு பேறுபலனும் கிடைக்க மாட்டாது. இதினாலல்லோ கர்த்தாவே, நாங்கள் ஒருசந்தி பிடிக்கும்போது, என் தேவரீர் எங்களை ஏறெடுத்துப் பார்க்கவில்லை? நாங்கள் தேவரீருக்கு முன்பாக எங்களைத் தாழ்த்திக் கொள்ளுகையில், என் இது தேவரீருக்குத் தெரியாததுபோலே இருந்தீரென்று இஸ்ராயேல் சனங்கள் சர்வேசுரனை நோக்கிச் சொன்னார்கள். அப்போது கர்த்தர் அவர்களுக்குச் சொன்னதாவது: நீங்கள் ஒருசந்தி

பிடித்த நாளிலே சுய மனசு நிறைந்தவர்களாயிருந்ததினாலே உங்களை நாம் எறெடுத்துப் பார்க்கவில்லையென்றார் : அதாவது, உங்கள் மனப் பிரியத்துக்காக ஒருசந்தி பிடித்ததினாலே, உங்களை நாம் ஏறெடுத்துப் பார்க்கவில்லையென்று அர்த்தமாகும்.

அர்ச். பெர்நர்துஸ் மேற்கண்ட வேத வாக்கியத்தை வியாக்கியானித்துச் சொல்லுகிறதாவது : நமது சுய மனசு வெகு கெட்டதாயிருக்கிறதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை ; ஏனென்றால் அது நமது நற்கிரிகையை முதலாய் ஒன்றுக்கும் உதவாத கிரிகையாக்கிப் போடுகிறதென்று மேற்சொன்ன வேத வாக்கியத்தினால் அறிந்திருக்கிறோமென்றார். இன்னமும் இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் அர்ச். சின்னப்பர் மனந்திரும்பின வர்த்தமானத்தை வெளிப்படுத்தி இச்சத்தியத்தை வெகு விரிவாய்ப் போதிக்கிறார். அதெப்படியென்றால், மோகூ பிரகாசம் அர்ச். சின்னப்பருடைய ஆத்துமக் கண்ணைத் திறந்தவுடனே, அவர் செய்த முதல் காரியமாவது : கர்த்தாவே, நான் என்ன செய்ய வேணுமென்று சித்தமாயிருக்கிறீரென்று கத்தினாரல்லோ? இவ்வண்ணமே கர்த்தாவே, நான் என்ன செய்ய வேணுமென்று தேவரீர் சித்தமாயிருக்கிறீரென்று முழுமனப் பற்றுதலோடு சொல்லுகிறது மெய்யாகவே மனந்திரும்பின ஆத்துமத்துக்கு அடையாளமாகும் ; இது உலகத்தை முழுதும் வெறுத்துவிட்டு இயேசுநாதரைப் பின்செல்ல வேணுமென்று உறுதியான மனமுள்ள ஆத்துமத்துக்கு அத்தாக்ஷியாகும். ஓகோ ! இது எவ்வளவு சுருக்கமான வார்த்தையாயிருந்தாலும், இதிலே வெகு புத்தி அடங்கியிருக்கின்றது ! இது சுலோபத்துக்குரிய வார்த்தை, தேவ பற்றுதலுள்ள வார்த்தை, தேவ உறுதியுள்ள வார்த்தை, சகல புகழ்ச்சிக்குமுரிய வார்த்தை. இவ்வளவு உத்தம கீழ்ப்படிதலை இப்போது அநுசரிக்கிறவர்கள் எவ்வளவோ கொஞ்சம் பேர் ! தங்கள் மனதை முழுதும் மறுதலித்து ஒரு காரியத்திலும் ஒருகாலும் தங்கள் மனதுபோலே நடக்காமல் தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்ற வேணுமென்று மாத்திரம் அபேக்ஷித்துக் கர்த்தாவே, நான் என்ன செய்ய வேணுமென்று சித்தமாயிருக்கிறீரென்று அர்ச். சின்னப்பரைப்போலேயும், சர்வேசுரா, என் இருதயம் ஆயத்தமாயிருக்கின்றது, தேவரீருக்குப் பிரியமானதெல்லாத்தையும் செய்ய என் இருதயம் தயாராயிருக்கிறதென்று தாவீதென்னும் தீர்க்கதரிசியைப்போலேயும் முழு மனப் பற்றுதலோடு சொல்லுகிறவர்கள் எவ்வளவு கொஞ்சம்

பேர் உண்டு! ஐயோ! அர்ச். சின்னப்பரைப்போலே நடவாமல் சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற குருடனைப்போலே நடக்கிறவர்கள் வெகு பேர் உண்டு. உலக இரட்சகர் குருடனை நோக்கி : நாம் உனக்கு என்ன செய்ய வேணுமென்று தாற்பரியமாயிருக்கிறாயென்று கேட்டாரே. ஓகோ ! இது காரியத்திலே தேவ இரக்கம் எவ்வளவென்றும் சர்வேசுரன் தமது மகத்துவத்தை நமக்கு முன்பாக எவ்வளவு தாழ்த்திக் கொள்ளுகிறாரென்றும் பார்த்து ஆச்சரியப்படக்கடவோம். எந்நேரமிலும் எசமான் தன் அடிமைக்குப் பிரியமானது என்னவென்று கேட்டு அடிமையின் காரியம்போலே நடக்கிறதுண்டோ ? மேற்சொன்ன குருடன் இயேசுநாதர் தன்னிடத்தில் கேட்ட கேள்வியை யோசித்து ஆச்சரியப்பட்டுக் கர்த்தாவே, நீர் என்னசெய்ய வேணுமென்று நானோ உமக்குச் சொல்லுகிறது? நான் என்ன செய்ய வேணுமென்று தேவரீரல்லோ எனக்குக் கற்பிக்க வேண்டும். சர்வேசுரா, என் மனசு என்னவென்று கேட்டு என் மனசுபோலே நடக்கிறது உமக்கடுத்த காரியமல்லவே ; உமது சித்தம் என்னவென்று விசாரித்து அதை நிறைவேற்றுகிறது என்பேரில் சுமந்த கடனல்லோவென்று அவன் கதறிச் சொல்லாததினாலே, அவன் முழுக் குருடனாய் இருந்தானென்று அறிந்து கொள்ளலாமென்றார். ஆகிலும் வெகு சந்நியாசிகள் இப்போது நடக்கிற விதம் இதுவே. நாம் உனக்கு என்ன செய்ய வேணுமென்று நாற்பரியப் படுகிறாயென்று, அந்தக் குருடனை இயேசுநாதர் கேட்டதுபோலே, சிரேஷ்டரும் இந்தச் சந்நியாசிகளிடத்திலே கேட்கவேண்டியதாகும். இவர்கள் எந்த அலுவலில் மனம் பொருந்திச் செய்வார்களென்று சிரேஷ்டர் இடைவிடாமல் யோசித்துப்பார்த்து இவர்கள் குணத்துக்கு அவர் இணங்கி நடக்கவேண்டியதுபோலே தோணும். ஆகிலும் இது அக்கிரமந்தானே ; சந்நியாசிகளல்லோ சிரேஷ்டர் மனசு இன்னதென்று இடைவிடாமல் யோசித்துப்பார்த்து அவர் மனசை அறிந்து முன்னே அதை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவேண்டும் ; ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் அவர்கள் மனதுக்கு இணங்கி அவர்களுக்குப் பிரியமானதைக் கற்பிக்கிறது நியமமல்ல, அவர்களே சிரேஷ்டர் மனசுக்கு இணங்கி நடக்கும்படியாய்ச் சந்நியாசத்தில் உட்பட்டார்களல்லாமல் மற்றப்படியல்ல ; அவர்கள் இப்படி நடவாவிட்டால் கீழ்ப்படிதலுமில்லை, சந்நியாசமுமில்லையென்னத்தகும்.

ரு-ம் அதிகாரம்.

கீழ்ப்படிதலின் மூன்றும் அந்தஸ்தின்பேரில்.

நமது புத்தியைச் சிரேஷ்டர் புத்தியோடு ஒன்றித்து நமது மனதுமல்லாமல் நமது எண்ணமும் சிரேஷ்டர் எண்ணத்தோடு ஒன்றித்திருந்து அவர் நமக்குக் கற்பிக்கிறதெல்லாம் ஞாயத்துக்கொக்குமென்று அதைக் கனமாய் எண்ணி நமது புத்தியை அவர் புத்திக்கு முழுதுங் கீழ்ப்படுத்தி அவர் புத்தியை நமது புத்திக்கு ஒழுங்காக்கிக்கொள்ள வேணும். கீழ்ப்படிதலுக்குரிய இந்த மூன்றும் அந்தஸ்து எவ்வளவு அவசியமென்று அறிந்துகொள்ளும்படியாய் நாம் துவக்கத்திலே சொன்னதே போதும்: அதாவது, இந்த மூன்றும் அந்தஸ்தில் வந்து சேராதவர்களுடைய கீழ்ப்படிதல் உத்தம கீழ்ப்படிதலுமல்ல, முழுக் கீழ்ப்படிதலுமல்ல; இது சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் ஒத்துக்கொண்ட சத்தியமாகும். அவர்கள் சொல்லுமாப்போலே, கீழ்ப்படிதல் வெகு உத்தமமான தகன பலியாமே; இந்தப் பலியிலே மனிதன் சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாயிருக்கிற சிரேஷ்டர் வழியாகத் தேவ சினேகமாகிற நெருப்பிலே முழுதும் வெந்து சர்வேசுரனுக்குத் தகன பலியாகிறான். பழைய ஏற்பாட்டில் வழங்கின தகன பலிக்கும் மற்றப் பலிகளுக்குமுள்ள வித்தியாசமேதென்றால், மற்றப் பலிகளிலே பலியிட்ட பொருளில் ஒரு பங்கைத் தேவ தோத்திரத்துக்காகச் சுட்டெரித்து வேறொரு பங்கைக் குருக்களுக்கும் கோவில் உத்தியோகஸ்தருக்கும் கொடுப்பார்கள்; ஆனால் தகன பலியிடும்போது, பலியிட்ட பொருளில் அற்பமாகிலும் வைத்துக்கொள்ளாமல் எல்லாத்தையும் தேவ தோத்திரத்துக்காகச் சுட்டெரிப்பார்கள். இவ்வண்ணமே நீ கீழ்ப்படியும்போது உன் மனதையும் புத்தியையும் சிரேஷ்டர் மனதுக்கும் புத்திக்கும் முழுதும் கீழ்ப்படுத்தாவிட்டால், உன் கீழ்ப்படிதல் தகன பலியுமல்ல, உத்தம கீழ்ப்படிதலுமல்ல; ஏனென்றால் உன் புத்தி உன்னிடத்திலுள்ளதெல்லாத்திலும் பிரதான வஸ்துவாமே; அது எல்லாத்துக்கும் மேலான பொருளென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இதிப்படியிருக்க, உன் புத்தியைச் சிரேஷ்டர் புத்திக்குக் கீழ்ப்படுத்தாவிட்டால், உன் புத்தியைச் சர்வேசுரனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்காமல் போகிறாய். இதினாலல்லோ

லோ தங்கள் மனதைச் சிரேஷ்டர் இடுகிற கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படுத்தினாலும், தங்கள் புத்தியை அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தாதவர்கள் சந்நியாசத்திலே ஒரு அடி மாத்திரம் வைத்திருக்கிறார்களென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சொல்லுவார்.

அர்ச். பெர்நர்துஸ் அர்ச். சின்னப்பர் மனந்திரும்பின வர்த்தமானத்தின்பேரில் செய்த முதல் பிரசங்கத்திலே புத்திக் கீழ்ப்படிதல் இன்னதென்று வெகு விரிவாய் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார். இந்த அர்ச். சின்னப்பருடைய மனந்திரும்புதலில் விளங்கின பற்பல சமயாசமயங்களை எடுத்துக் காட்டிக் கீழ்ப்படிதலுக்குரிய பல குணங்கள் இன்னதென்று தெளிவித்திருக்கிறார். மோட்ச பிரகாசம் அர்ச். சின்னப்பரிடத்தில் உதிக்கவே, அவர் பயந்து: கர்த்தாவே, நான் என்ன செய்யவேணுமென்று பேரொலியிட்டுக் கூவினாரல்லோ? கர்த்தர் அவருக்குச் சொன்ன மாறுத்தரமாவது: பட்டணத்துக்குப் போ, நீ செய்யவேண்டியது இன்னதென்று அங்கே உனக்குச் சொல்லுவார்களென்றார். இவ்விஷயத்தில் அர்ச். பெர்நர்துஸ் சொல்லுகிறதாவது: நீ செய்யவேண்டியது இன்னதென்று அறிந்துகொள்ளும்படியாய்ச் சந்நியாசத்தில் உட்பட்டிருக்கிறாய்; இதற்காகவே சர்வேசுரன் ஆச்சரியத்துக்குரிய தமது தேவ திருவுளத்தால் தவித்திரளை பொதுத்திரளையின் பேரில் உன்னிடத்தில் பயமூட்டித் தமக்கு ஊழியஞ் செய்ய வேணுமென்கிற உருக்கமான ஆசையை உன்னிடத்தில் எழுப்பிப் பரிசுத்த தேவ கரியும் புண்ணிய சாங்கோபாங்கப் பள்ளிக்கூடமுமான சந்நியாசத்தில் சேர வேணுமென்கிற கருத்தை உனக்குத் தந்தருளினார். சந்நியாசத்திலேதான் தேவ சித்தம் இன்னதென்றும் சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப்படுவதற்காக நீ செய்யவேண்டியது இன்னதென்றும் அறிந்து கொள்ளுவாயென்றார். இன்னமும் அர்ச். பெர்நர்துஸ் சொல்லுகிறதாவது: அர்ச். சின்னப்பர் பட்டணத்துக்குள் போகும்போது, அவர் கண் திறந்திருந்தாலும், அவர் ஒன்றையும் காணாததினாலே அவரோடிருந்தவர்கள் அவர் கையைப் பிடித்து அழைத்துக்கொண்டு போனார்களென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. என் சகோதரனே, இதுவே உத்தம மனந்திரும்புதலுக்கு அடையாளமென்றார்; இதுவே சந்நியாசியிடத்தில் இருக்கவேண்டிய உத்தம கீழ்ப்படிதலுக்கு மாதிரிகையாகும். சந்நியாசி கண் திறந்திருந்தாலும், அவன் ஒன்றையும் பாராமலும் ஒரு காரியத்தின்பேரிலும் தீர்மானம்பண்ணாமலும் சிரேஷ்டர்

கையிலே தன்னை முழுதும் ஒப்புக்கொடுத்துச் சிரேஷ்டர் தன் கையைப் பிடித்து நடத்துகிறதுபோலே, தன்னை நடத்தட்டுமென்று விட்டுவிடுகிறதே உத்தம கீழ்ப்படிதலாகும். ஆதாமுக்கும் ஏவாளுக்கும் தெளிவான கண் பார்வை இருந்ததுபோலே உனக்கும் இருந்தால், அதினாலே உனக்கு நிர்ப்பாக்கியம் நேரிடும்; ஆதாம், ஏவாள் தேவ கட்டளையை மீறிப் பாவஞ் செய்தபின், அவர்கள் கண் திறந்துபோனதினாலே, நாங்கள் நிர்வாணமாயிருக்கிறோமேயென்று கண்டு வெட்கப்பட்டார்களென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. அவர்கள் பாவஞ் செய்யுமுன்னேயும் நிர்வாணமாயிருந்தார்களே; ஆனால் அப்போது அவர்கள் காணவில்லையாவென்பாயாக்கும். அப்போது அவர்கள் நிர்வாணமாயிருக்கிறோமென்று அறிந்திருந்தார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; ஆனால் அப்போது சன்ம நீதியும் பரிசுத்தத்தனமும் அவர்களிடத்திலிருந்ததினாலே, தங்கள் நிர்வாணத்தை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. இதிப்படியிருக்க, அவர்கள் கீழ்ப்படியாமையினாலே இழந்துபோன பரிசுத்தத்தனத்தை நாம் நமது கீழ்ப்படிதலினாலே அடைந்துகொள்ளவும் காப்பாற்றவும் பிரயாசப்பட வேணும். ஆகையால் மற்றவர்கள் செய்கிற அற்பக் குற்றத்தையும் பார்க்கிறதற்கு ஒருக்காலும் நமது கண்ணைத் திறக்கப்படாது; விசேஷமாய்க் கீழ்ப்படிதலுக்கடுத்த காரியத்திலே நமது கண்ணை முழுதும் மூடவேண்டும்.

இதுகாரியத்திலே நாம் எவ்வளவு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேணுமென்று காட்டுவதற்காக அர்ச். கிளிமாக்குருணப்பர் சொல்லுகிறதாவது: கீழ்ப்படிதலுக்கு விரோதமான நினைவும் எண்ணமும் நம்மிடத்தில் வரும்போது, விரத்தத்துவத்துக்கும் விசுவாசத்துக்கும் விரோதமான நினைவு வருகிறதுபோலே நடக்க வேண்டும். அதெப்படியென்றால், அந்த நினைவை ஒருகாலும் நினையாமல் அச்சமயத்திலே நம்மை அதிகமாய்க் கீழ்ப்படுத்தித் தாழ்த்திக்கொள்ள வேணுமென்றார். அர்ச். எரோணிமுஸ் ஓர் சந்நியாசியாருக்கு எழுதின நிருபத்திலே அவர் சந்நியாசத்தில் நடப்பதற்கான ஒழுங்குகளைக் குறித்துக் காட்டி விசேஷமாய்ச் சிரவணக் கீழ்ப்படிதலின்பேரில் சொல்லியிருக்கிறதாவது: சிரேஷ்டர் உனக்கு இடுகிற கட்டளை எப்படிப்பட்டதென்று தீர்மானியாதே; அவர் இடுகிற கட்டளை ஞாயமோ இல்லையோவென்று சோதித்துப் பார்க்க ஏற்படாதே; அவர் உனக்குக் கற்பிக்கிறதைச்

செய்து [illegible] உன் கடமை. இதினாலல்லோ இஸ்ராயேல் சனங்களே, கேட்டுக்கொண்டு மௌனமாயிருங்களென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கிறதென்றார். ஒரு மேஸ்திரிக்குள்ளே வேலை படிக்கிறவன் நடக்கிற நடக்கை கீழ்ப்படிதலுக்கு மாதிரிகைபென்று அர்ச். பசிலியார் சந்நியாசிகளுக்கு எடுத்துக் காட்டிச் சொல்லுகிறதாவது: அவன் இடைவிடாமல் மேஸ்திரியை எறெடுத்துப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பான்; மேஸ்திரி சொல்லுக்கு விரோதம் சொல்லாமலும் தன் எண்ணம் இன்னதென்று காட்டாமலும் மேஸ்திரி இப்படிக் கற்பிக்கிறதற்கு ஞாயமென்னவென்று கேளாமலும் எல்லாத்திலும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிவானல்லோவென்றார். பித்தகோராசென்பவனுடைய சீஷர்கள் அவனுக்கு உத்தமமாய்க் கீழ்ப்படிந்துகொண்டு வந்ததினாலே, அவன் எதையாகிலும் சொன்னாலே போதும், அதுக்கு முகாந்தரம் என்னவென்று அவர்கள் நினைத்ததேயில்லை; அவர்களிடத்தில் உத்தம கீழ்ப்படிதல் விளங்கினதினாலே, பித்தாகோராஸ் இதைச் சொன்னானென்று அவர்கள் அறிந்தாலே போதும், வேறொன்றும் அவசரமில்லை, உடனே கீழ்ப்படிவார்கள். இதிப்படியிருக்க, நமது சிரேஷ்டர் இந்த பித்தாகோராசுக்கு இரியகார்ருக்குப் பதிலாயிருக்கிறதினாலே, அவர் பித்தாகோராசுக்கு மிகவும் மேற்பட்டவரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் நாம் அவருக்கு எவ்வளவு இணங்கிச் சிரவணமாய் நடக்க வேண்டும்? இது சிரேஷ்டர் சித்தமென்று அறிந்த மாத்திரத்தில், உடனே சந்நியாசிகள் தங்கள் புத்தியைக் கீழ்ப்படுத்திச் சிரேஷ்டர் கற்பிக்கிறது எப்போதும் தங்களுக்குத் தகுந்த காரியமென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளுகிறதற்கு இதுவே போதுமல்லோ?

௦. சேசாரியா பட்டணத்து யூசெபியார் வெளிப்படுத்தினதுபோலே, லாசெதேமோனிய தேசத்தில் வாலிபர் சர்க்கார் உத்தியோகம் செய்யத் துவக்கும்போது, அத்தேசத்திலுள்ள சட்டங்கள் நல்லதோ கெட்டதோவென்று அவர்கள் சோதிக்கவும் படாது, அந்தச் சட்டங்களினால் வருகிற பொல்லாப்பு இன்னதென்று அவர்கள் கவனிக்கவும் ஒண்ணாதென்று ஓர் கட்டளை இருந்தது. இந்தச் சட்டங்களை ஏற்படுத்தின முன்னோர்களை [illegible] கனம்பண்ணுவதற்காக அதுவெல்லாம் நீதியான சட்டமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு தேவர்கள் அதை ஏற்படுத்தின [illegible]போலே அதைச் சங்கித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அனுப்பித்திருந்தது. ஆகிலும் பற்பல காலங்களிலே பற்பல சட்டங்களை

போதித்ததுமன்றி இதை நமக்குத் தங்கள் மாதிரிகையினாலேயும் காட்டியிருக்கிறார்கள். மற்றப்படி நாம் இதைக் குருட்டுக் கீழ்ப்படிதலென்று சொல்லும்போது, பாவமான காரியங்களை நமக்குக் கற்பித்தாலும், அவைகளெல்லாத்துக்கும் நாம் கீழ்ப்படியவேணுமென்று சொல்லுகிறதில்லை; ஏனென்றால் இப்படிச் சொல்லுகிறது மோசத்துக்குரிய தப்பறையாகும்; அர்ச். இஞ்ஞாசியார் இவ்விஷயத்தை விசேஷித்துக் குறித்திருக்கிறார். ஆனால் பாவமில்லாத காரியங்களிலேயும் ஞாயத்தையும் முகாந்தரத்தையும் தேடாமல் சும்மா கீழ்ப்படிய வேண்டும்; நமக்குக் கற்பிக்கிறதெல்லாம் தேவ சித்தத்துக்கு ஒத்திருக்கிறதென்று எப்போதும் நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண்டும்; நமக்கு இடுகிற கட்டளையையும் கீழ்ப்படிதலையும் அல்லாமல் வேறே ஞாயத்தையும் முகாந்தரத்தையும் நினையாமல் கீழ்ப்படிய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட கீழ்ப்படிதல் பரிசோதனையும் தர்க்கமுமில்லாத கீழ்ப்படிதலென்று காசியன் வசனித்திருக்கிறார்; ஏனென்றால் நமக்குக் கற்பிக்கிறதற்கு முகாந்தரம் என்னவென்று தேடாமலும் சோதிக்காமலும் சிரேஷ்டர் கற்பிக்கிறதே போதுமென்று சும்மா கீழ்ப்படிகிறதே இந்த உத்தம குருட்டுக் கீழ்ப்படிதலாகும். இன்னம் அர்ச். கிளிமாக்கருளப்பர் இவ்விஷயத்தில் சொல்லுகிறதாவது: கீழ்ப்படிதல் தர்க்கமும் பரிசோதனையுமில்லாமல் மனப் பற்றுதலாகும்; அது மனம் பொருந்தின சாவாமே; அது விரோத பிரயமற்ற சீவியமாகும்; தன் சுய புத்தியை முழுதும் உரித்துத் தள்ளுகிறதே இது உத்தம கீழ்ப்படிதலென்றார். இயேசுநாதர் நமது ஆடுகளை மேயென்று அர்ச். இராயப்பரையும் அவர் பேராலே திருச்சபையிலுள்ள சகல சிரேஷ்டர்களையும் நோக்கிக் கற்பித்தாரே. இவ்வாக்கியத்தை அர்ச். பசிலியார் வியாக்கியானித்துச் சொல்லுகிறதாவது: ஆடுகள் இடையன் நடத்துகிறதுபோலே நடக்கும்; அவன் அதுகளை எங்கே ஓட்டிக்கொண்டுபோனாலும், அவன் பிறகே போகும். இவ்வண்ணமே சிரேஷ்டர் சந்நியாசியை நடத்துகிறதுபோலே அவன் நடக்கவேண்டும்; அவர் இடுகிற கட்டளைக்குக் காரணமேதென, முகாந்தரமென்னவென்று யோசியாமல் சும்மா கீழ்ப்படியவேணுமென்றார்.

இப்படிப்பட்ட கீழ்ப்படிதலைக் குறித்து அர்ச். பெர்னார்துஸ் சொல்லுகிறதாவது: விசேஷமாய்ப் புண்ணியத்திலே துவக்குகிறவர்களிடத்திலேயுள்ள உத்தம கீழ்ப்படிதல் உணர்வற்றதாயிருக்க வேண்டும்; அதாவது, சிரேஷ்டர் நமக்குக் கற்பிக்கிறது என்னவென்றும்

ஏன் அதைக் கற்பிக்கிறாரென்றும் சோதித்துப் பாராமல் அவர் கற்பிக்கிறதை முழுச் சிரத்தையோடு சுமுத்திரையாய்ச் செய்து முடிக்கவேணுமென்றார். மெய்யான கீழ்ப்படிதல் சிரேஷ்டர் இடுகிற கட்டளை எப்படிப்பட்டதென்றும் ஏன் அதைக் கற்பித்தாரென்றும் சோதித்துப் பார்க்கிறதில்லை; ஏனென்றால் தன் நடக்கையை முழுதும் சிரேஷ்டர் கையிலே ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டவனுக்கு அவர் கட்டளையை நிறைவேற்றுகிறது மாத்திரம் ஆனந்த அக்களிப்பாயிருக்குமென்று அர்ச். கிரெகோரியார் வசனித்தார். உத்தமமாய்க் கீழ்ப்படிகிறவன் தன் புத்தியைக் கொண்டு யோசிக்கிறது எப்படியென்று அறியமாட்டான்; ஏனென்றால் கீழ்ப்படிகிறதே நன்மையல்லாமல் வேறொந்த நன்மையும் உண்டென்று அவனுக்குத் தெரியாது. ஆதித்தாய் ஆதித்தகப்பன் சர்வேசுரன் தங்களுக்கு இட்ட கட்டளைக்கு முகாந்தரம் என்னவென்று யோசித்ததினாலே கெட்டுப்போனார்களல்லோ? அவர்கள் கெட்டுக்கும் நமது கேட்டுக்கும் துவக்கம் இதுவே; இதைக்கொண்டு பசாசு அவர்களைப் பாதாளத்தில் விழத்தாட்டினது. இதினாலல்லோ ஏன் சர்வேசுரன் இந்தத் தோட்டத்திலுள்ள பழங்களையெல்லாம் சாப்பிட உங்களுக்கு உத்தரவு கொடுக்கவில்லையென்று பசாசு ஏவாளை நோக்கிச் சொல்லிற்று. அதுக்கு ஏவாள் ஒருவேளை நாங்கள் செத்துப்போவோமென்றுக்கும் இந்த உத்தரவு கொடுக்கவில்லையென்றாள். சர்வேசுரன் நன்மையும் தின்மையும் அறிவுள்ள மரத்தைக் காட்டி நீங்கள் இதின் பழத்தைத் தின்ற அன்றைக்கே சாவீர்களென்று அவர்களுக்கு நிச்சயித்துச் சொல்லியிருந்தாலும், ஏவாள் அதின்பேரில் சந்தேகப்பட்டிருந்தாள்; ஒருவேளை எங்களைப் பயமுறுத்துகிறதற்காக மாத்திரம் சர்வேசுரன் இந்தக் கட்டளையிட்டாரென்று எண்ணியிருந்தாள். தப்பிதம் செய்து மோசம் போகிறதற்குத் தகுந்த குணக்கேடு இதுவே. அவளுடைய சந்தேகத்தைக் கண்டு பசாசு சொன்னதாவது: நீங்கள் சாகவே போகிறதில்லை; நன்மையும் தின்மையும் அறிந்து தேவர்களைப்போலே இருப்பீர்களென்றது. சர்வேசுரன் தம்மைப்போலே அவர்களும் அறிவுள்ளவர்களாகாதபடிக்கு அந்தப் பழத்தை அவர்கள் சாப்பிட வேண்டாமென்று விலக்கினாரென்று பசாசு அவர்கள் புத்தியிலே புகுத்தப் பார்த்தது. ஏவாளும் தன் அந்தஸ்துக்கு மேலாக உயர்ந்தோங்க வேணுமென்கிற ஆசைக்கு இடம் கொடுத்து நாக சர்ப்பத்தின் வார்த்தையை நம்பி விலக்கின கனியைத் தின்

று ஆதாமையும் தின்கச் செய்தாள். ஆகையால் சர்வேசுரன் இட்ட
கட்டளைக்குக் காரணம் என்னவென்று ஆதாமும் ஏவாளும் யோசித்த
தினாலே, அவர்கள் கீழ்ப்படியாமற்போய் அதனாலே அவர்கள் ஆத்து
மமும் செத்துச் சரீர சாவுக்குமுள்ளாகிப் பூர்வாக பாக்கியிலிருந்து
எப்போதைக்கும் தள்ளுண்டு போனார்கள். ஆதித்தாய் ஆதித்தகப்ப
னுக்குப் பசாசு தான்செய்த இந்தத் தந்திரத்துக்கும் நன்றாய்க் கைகூடி
வந்ததைக் கண்டு அது நமக்கும் எப்போதும் அந்தத் தந்திரமே செய்
துகொண்டு வருகின்றது. அர்ச். சின்னப்பர் அதின் கபட தந்திரத்தை
அறிந்திருந்ததினாலே இவ்விஷயத்திலே எச்சரிக்கையாயிருக்கவேணு
மென்று நமக்கு அறிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறதாவது: சர்ப்பம் உ
பாய தந்திரத்தினாலே ஏவாளைக் கெடுத்ததுபோலே, உங்கள் புத்தியை
யும் கெடுத்து இயேசுநாதருக்கடுத்த கபடமற்றதனத்தை நீங்கள் போக்
கடிக்கும்படி செய்யுமென்று பயப்படுகிறேனென்றார். ஆகையால் சர்ப்பத்
தின் கபட தந்திரத்துக்குப் பயந்து நட; உனக்குக் கற்பிக்கிறதை
மாத்திரம் நினைந்து அதுக்கு முகாந்தரம் ஞாயம் என்னவென்று நினை
யாமல் தீவிரமாய் அதை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருப்பீர்; இப்படி நடந்
தால், கீழ்ப்படிதல் நீ செய்யவேண்டியதுக்கெல்லாம் நிச்சயமான ஒழு
ங்காகவும் தப்பாத முறையாகவும் இருக்கும். இவ்விஷயத்திலே அர்ச்.
பெர்நர்துஸ் சொல்லுகிறதாவது: சந்நியாசிகள் விசேஷமாய்த் துவக்
கத்திலே ஞாயத்தைத் தேடாமல் குருட்டுக் கீழ்ப்படிதலை அநுசரித்
துப் பழகுகிறது மிகவும் முக்கியமான ஒழுக்கமாகும்; ஏனென்றால்
புதுச் சந்நியாசி ஒருவன் தன் விவேகத்தையும் புத்தியையும் நம்பி
நடந்து எல்லாத்துக்கும் ஞாயம் என்னவென்று அறிய விரும்பினால்,
அவன் தன் அறையிலே வெகு நாள் இருக்கிறதும் தன் அந்தஸ்திலே
நிலைக்கொள்ளுகிறதும் கூடாதகாரியமென்றார். ஆகையால் அவன்
செய்யவேண்டியதென்ன? அவன் எப்படி நடக்கவேண்டும்? எப்படி
நடக்கவேணுமென்று அர்ச். பெர்நர்துஸ் இன்னம் சொல்லுகிறதைக்
கேள்: அவன் விவேகமுள்ளவனாக வேணுமானால், தன் விவேகத்தை
வெறுத்துத் தள்ள வேண்டும்; கீழ்ப்படிதலுக்கடுத்த காரியத்திலே
பகுதியில்லாமலிருக்கிறவனே புத்திமான், விவேகமில்லாமலிருக்கிற
தே விவேகம், யாதொன்றையும் கற்பிக்கும்முன்னே, அதை நன்றாய்ப் பரி
சோதித்து யோசித்துப் பார்க்கிறது சிரேஷ்டர்பேரில் சுமந்த கடன்;
ஆனால் அவர் கற்பிக்கிறதெல்லாத்தையும் தாழ்ச்சியோடும் நம்பிக்கை

யோடும் வேறொன்றும் நினையாமல் சும்மா செய்து முடிக்கிறது அவ
ருக்குட்பட்ட சந்நியாசிகள்பேரில் சுமந்த கடன். கற்பிக்கிறதுக்கு
ஞாயம் என்னவென்று பரிசோதிக்கிறது சிரேஷ்டருக்குரிய காரியம்;
ஞாயம் என்னவென்று நினையாமல் கீழ்ப்படிகிறது மற்றச் சந்நியாசிக
ளுக்குரிய கடமையென்றார்.

அபிராமென்பவர் தன் மகனைப் பலியிட எத்தனிக்கும்போது அர்ச்
சியசிட்டத்தில் விளங்கின குருட்டுக் கீழ்ப்படிதலைக் குறித்து அர்ச்.
சின்னப்பர் சொல்லியிருக்கிறது நாம் இங்கே போதிக்கிற சத்தியத்தை
உறுதியாய் விளக்கிக் காட்ட உதவும். ஆபிராமுடைய சந்ததியை
உறுதியாய் வானத்திலிருந்த நட்சத்திரங்களைப்போலேயும் கடற்கரையில் கிட
க்கிற மணலைப்போலேயும் பெருகச்செய்து அவரை அநேக சாதி சன
ங்களுக்குத் தகப்பனாக்குவோமென்று சர்வேசுரன் அவருக்கு வாக்குத்
தத்தம் பண்ணியிருந்தார். அபிராமுக்குச் சாராள் பெற்ற பிள்ளை
ஒன்றேயல்லாமல் வேறில்லை; அவர் விருத்தாப்பியரும் அவர் பெண்
சாதி கிழவியுமாயிருந்ததினாலே, அதுக்குப் பிறகு அவர்களுக்குக் குழ
ந்தை பிறக்குமென்று நம்பிக்கையுமில்லை; அப்படி வேறே குழந்தை
பிறந்தாலும், அதின் வழியாகச் சர்வேசுரன் கொடுத்த வாக்குத்தத்தம்
நிறைவேறுமென்கிறதற்கு அடையாளமுமில்லை; ஏனென்றால் மேற்
சொன்ன வாக்குத்தத்தமெல்லாம் ஈசாக்கு வழியாக நிறைவேறுமெ
ன்று சர்வேசுரன் அறிவித்திருந்தார். இதினாலல்லோ ஈசாக்கு வழி
யாக உனக்குச் சந்ததி உண்டாகுமென்றார். ஆகிலும் இந்த ஈசாக்கெ
ன்பவரைக் கொன்று பலியிட வேணுமென்று சர்வேசுரன் கற்பிக்கு
மளவில், அபிராம் அதுக்குக் கீழ்ப்படிய ஒரு ஆனையும் தத்தளிக்க
வில்லை, சர்வேசுரன் தமக்குக் கொடுத்திருந்த வார்த்தைப்பாடு நிறை
வேறுமோ இல்லையோவென்று அற்பச் சந்தேகப்படவுமில்லை; சர்வே
சுரன் இட்ட கற்பனையைக் குருட்டுக் கீழ்ப்படிதலோடு நிறைவேற்ற
எத்தனித்துத் தன் மகனைப் பிடித்துக் கட்டிப் பீடத்தின்மேல் கிட
த்தி அவரை வெட்டக் கையோங்கினார். இச்சமயத்தில் அவர் காண்
பித்த விசுவாசமும் பல சாதி சனங்களுக்குத் தகப்பனாவோமென்று நம்பிக்கைக்கு விரோ
தமாய் நம்பியிருக்காரென்று அர்ச். சின்னப்பர் திருவுளம்பற்றினார்.
அவர் ஈசாக்கைப் பலியிட்டபின் தமக்கு வேறே பிள்ளை இருக்கமாட்
டாதென்று சுபாவமாய் அறிந்திருந்தார்; ஆனால் இந்தச் சுபாவமுறை
மையைச் சுபாவத்துக்கு மேலான நம்பிக்கையினாலே மறுத்துத் தள்ளி

ஞர். ஆகையால் அவர் வெளிப் பார்வையைக் கவனிக்கவில்லை; சர்வே
சுரன் செத்துப்போன தமது மகனை உயிரோடே எழுப்பியாகிலும்
வேறெந்த விதமாயென்கிலும் தாம் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தை நிறை
வேற்றுவாரென்று எப்போதும் ஸ்திரமாய் நம்பியிருந்தார். இதினாலல்
லோ அவர் அவநம்பிக்கைப்பட்டுத் தத்தளிக்கவில்லை; விசுவாசத்
திலே ஸ்திரப்பட்டுச் சர்வேசுரனுக்குத் தோத்திரஞ் செய்து சர்வேசு
ரன் வாக்குத்தத்தம் கொடுத்ததெல்லாத்தையும் நிறைவேற்ற வல்லவ
ரென்று முழுதும் நிச்சயமாய் அறிந்திருந்தார். இந்தக் கீழ்ப்படிதல்
சர்வேசுரனுக்கு [illegible] பிரியமாயிருந்ததினாலே, கிறிஸ்துநாதர் அவர்
சந்ததியில் பிறப்பாரென்றும் இதினாலே அவருடைய சந்ததி வானத்
தில் பதித்த நட்சத்திரங்களைப்போலே பெருகி வளருமென்றும் சர்வே
சுரன் உடனே அவருக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்தருளினார். ஆகையால்
கர்த்தர் அவரை நோக்கிச் சொன்னதாவது: நீ இந்தக் கிரிகையைச்
செய்ததினாலேயும் நமதுபேரில் வைத்த சிநேகத்தினாலே உன் ஏக
குமாரனை இரக்கமாய்ப் பாராததினாலேயும் நாம் உன்னை ஆசீர்வதித்து
உன் சந்ததியை வானத்தில் பதித்த நட்சத்திரங்களைப்போலேயும்
கடற்கரையிலுள்ள மணலைப்போலேயும் பெருகச்செய்வோமென்று
நமதுபேராலே சத்தியவாக்குக் கொடுக்கிறோம். நீ நமது வார்த்தைக்குக்
கீழ்ப்படிந்ததினாலே, உன் சந்ததியார் தங்கள் சத்துருக்களுடைய பட்
டணங்களைக் கட்டி ஆளுவார்கள்; உலோகத்திலுள்ள சகல சாதி சன
ங்களும் உன் சந்ததியார் வழியாகத் தேவ ஆசீர்வாதம் பெறுவார்களெ
ன்றார். இதுகாரியத்திலே அர்ச். எரோணிமுஸ் சொல்லுகிறதாவது:
அபிராமுடைய இந்தக் குருட்டுக் கீழ்ப்படிதல் சர்வேசுரனுக்கு எவ்வ
ளவு பிரியமாயிருந்ததென்று பார்; ஏனென்றால் இதற்காக அவருக்கு
இவ்வளவு உச்சிதமான சம்பாவனை அளித்து அவர் பலியிடப்போன
ஒரு மகனுக்காக வானத்தில் பதித்த நட்சத்திரங்களைப்போலே எண்
ணக்கூடாத சந்ததி பெருகச்செய்வோமென்று சர்வேசுரன் வார்த்தை
ப்பாடு கொடுத்திருக்கிறாரேயென்றார். பூர்வீக தபோதனர் இந்தக்
குருட்டுக் கீழ்ப்படிதலை வெகு கனமாய் மதித்து மகா மனப்பற்றுத
லோடு அநுசரித்துக்கொண்டு வந்ததினாலே, அவர்கள் நமக்குக் காட்
டின மாதிரிகை அநேகம் [illegible] நிறைய எழுதியிருக்கிறதைப்
பார்க்கிறோம். இந்தக் குருட்டுக் கீழ்ப்படிதல் சர்வேசுரனுக்கு எவ்வளவு பிரி
யமென்று ஒப்பிப்பதற்காக அநேகம் புதுமை நடந்திருக்கிறதென்றறி

வோம். இதினாலே இந்தப் புண்ணியம் எவ்வளவு பேறுபலனுள்ளதெ
ன்றும் சர்வேசுரனுக்கு எவ்வளவு பிரியமானதென்றும் அறிந்துகொள்
ளலாம்.

அர்ச். இஞ்ஞாசியார் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய மாதிரிகையை
யும் போதகத்தையும் கைக்கொண்டு இந்தக் கீழ்ப்படிதலின் குண
த்தைக் கண்ணுக்கு முன்பாக எடுத்துக் காட்டும்பொருட்டு மிக
வும் பிரயோசனமான இரண்டு உவமை சொல்லியிருக்கிறார்: அதா
வது, செத்த பிரேதம் மற்றவர்கள் மனசுபோலே தன்னை நடத்தவும்
அவர்கள் பிரியம்போலே எங்கெங்கும் கொண்டுபோகவும் விட்டுவிடு
கிறதல்லவா? அதுபோலே கீழ்ப்படிதலை அநுசரிக்க மனதுள்ளவர்கள்
எல்லாரும் சிரேஷ்டரைக் கொண்டு தேவசித்தம் தங்களை நடத்தும்
படியாய் விட்டுவிட வேணுமென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளக் கடவார்க
ளென்றார். அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கும் அடிக்கடி தமது சந்நியாசிகளுக்கு
இந்த உவமையைச் சொல்லிக்கொண்டு வருவார்; இதை ஒப்பிப்பதற்
காக நீங்கள் செத்துப்போயிருக்கிறீர்கள், உங்கள் உயிர் இயேசுநா
தரோடு சர்வேசுரனிடத்தில் மறைந்திருக்கிறதென்று அர்ச். சின்னப்பர்
சொன்ன வாக்கியத்தையும் எடுத்துக் காட்டுவார். மெய்யான சந்நியா
சி உலோகத்துக்கு முழுதும் செத்துப்போயிருக்க வேண்டும்; அவன்
சந்நியாசத்தில் உட்படும்போதே, உலகத்துக்குச் செத்தானென்று
சொல்லுகிறது வழக்கமல்லவோ? ஆகையால் நாம் முழுதும் செத்தவ
ன்போலே இருக்கக் கடவோம். செத்த பிரேதம் ஒன்றையும் பார்க்கி
றதுமில்லை, பேசுகிறதுமில்லை, முறைப்பாடு [illegible] முழுதும் [illegible]
ர்வசப்போயிருக்கும். இவ்வண்ணமே நமது சிரேஷ்டர் [illegible]
கட்டளை இடுகிறாரென்று யோசித்துப் பார்ப்பதற்கு நாம் [illegible]
லாதவர்களாயிருக்க வேண்டும்; சிரேஷ்டர் இடுகிற கட்டளைக்கு
எதிர் பேசப் [illegible] நாம் வாயில்லாதவர்களாயிருக்க வேண்டும்;
ஒருகாலும் முறைப்பட ஒண்ணாது; நமக்குப் பிரியமில்லாத காரியத்
தைக் கற்பிக்கும்போது, நாம் உணர்வற்ற பிரேதம்போலே இருக்க
வேண்டும். [illegible] பிரேதத்தைப் பொதிக்க [illegible]
[illegible] வழக்கமல்லவோ? இவ்வண்ணமே சந்நியாசி [illegible]
[illegible] விஷயத்திலே சிரேஷ்டர் [illegible]
[illegible] பிரேதம்போலே நடத்த [illegible] வேணுமென்று [illegible] வேண்டும்

மிகவும் பெரும்படியான கெட்ட உடுப்பு உடுத்திக்கொள்ளவும் வீட்டிலுள்ள கழிசிறையான அறையிலே குடியிருக்கவும் உதவாத சாப்பாடு சாப்பிடவும் வேணுமென்று இவன் எப்போதும் பிரியப்பட வேண்டும். இந்த ஆசை இவனிடத்தில் இல்லாமல் வருத்தம் நேரிடும்போது இவன் கஸ்திப்பட்டால், இவன் உலகத்துக்கு மெய்யாகவே செத்துப்போகவுமில்லை, சந்நியாசிக்கொத்தபிரகாரம் இவன் நடக்கிறதுமில்லை, இவனிடத்திலே ஒறுத்தல் சுத்தமாய்க் கிடையாதென்று சொல்ல வேண்டும்.

இன்னம் அர்ச். இஞ்ஞாசியார் வேறொரு உவமை சொல்லியிருக்கிறார். அதெதென்னவென்றால், நடக்கிறதற்குக் கையில் பிடித்த திண்டுகோல்போலே நாமும் நமது சிரேஷ்டர் வழியாகத் தேவதிருவுளம் நம்மை நடத்தும்படியாய் விட்டுவிட வேணுமென்றார். திண்டுகோலைப் பிடித்திருக்கிறவன் எங்கெங்கே போனாலும், திண்டுகோலும் அங்கங்கே போகும், அதைவைத்த இடத்திலே கிடக்கும், அதைப் பிடித்திருக்கிறவன் அதை அசைத்தாலொழிய அது தன்னாலே அசையமாட்டாது. சந்நியாசியும் நடக்கவேண்டிய நடக்கை இதுவே: தன் சிரேஷ்டர் தன்னை நடத்தட்டுமென்று முழுதும் அவர் கையிலே தன்னை விட்டுவிடவேண்டும், தன்னாலே அவன் அசையப்படாது, தன் சிரேஷ்டர் இடுகிற கட்டளையை அவன் எப்போதும் அநுசரிக்கவேண்டும், சிரேஷ்டர் அவனை ஒரு இடத்திலே வைத்தாலும் சரி, வேறே இடத்திலே மாற்றினாலும் சரி, அவனுக்கு மேற்பட்ட அலுவல் கொடுத்தாலும் சரி, தாழ்ந்த வேலை தந்தாலும் சரி, அவனை வைத்திருக்கிற இடத்திலேயும் அலுவலிலேயும் அற்ப அருவருப்பும் இல்லாமலிருக்கவேண்டும். நடக்கும்போது, நீ ஊன்றிக்கொண்டுபோகிற திண்டுகோல் உனக்கு விரோதம்பண்ணி நீ அதை ஒரு இடத்திலே போடும்போது, அது தன்னாலே எழும்பி வேறே இடத்துக்குப் போனால், அந்தத் திண்டுகோல் உனக்கு உதவியாயிராமல் இக்கட்டாயிருக்குமல்லோ? நீ தப்பாமல் அதை எடுத்து எறிந்துபோடுவாயே. இவ்வண்ணமே உன்னை ஆளுகிற சிரேஷ்டருக்கு நீ விரோதம்பண்ணினால், அவர் உன்னை வைக்க நினைத்திருக்கிற இடத்தின்பேரிலும் அலுவலின்பேரிலும் உத்தியோகத்தின்பேரிலும் நீ அருவருப்புக் காட்டினால், அவர் இடுகிற கட்டளையை நிறைவேற்றுகிறதற்கு உன் கிரிகையிலேயாகிலும் மனதிலேயாகிலும் புத்தியிலேயாகிலும் விரோதம் ஏதாகிலும் நேரா

ன்றினால், நீ சந்நியாசத்துக்குப் பிரயோசனமாயிராமல் விக்கினமாயிருக்கிறாயென்பது நிச்சயம். ஆகையால் இப்படிச் சிரவணமற்ற குணம் உன்னிடத்திலிருக்குமட்டும், நீ சீக்கிரமாய்ச் சகல சிரேஷ்டர்களுக்கும் பொறுக்கக்கூடாத பாரம்போலாவாய், ஒருவரும் உன் குணத்துக்கு ஒத்துவரமாட்டாமலும் உன்னை ஒரு அலுவலிலேயும் வைத்துக்கொள்ளாமலும் உன்னை எல்லாரும் நீக்கிவிடப் பார்ப்பார்கள்; ஆகையால் ஒரு வீட்டிலிருந்து வேறொரு வீட்டுக்கு உன்னை இடைவிடாமல் துரத்திக்கொண்டேயிருப்பார்கள். கையில் பிடித்த திண்டுகோலை நமது மனதுபோலே நடத்துகிறதினாலே, கைக்கு வருத்தமுண்டாகாது. இவ்வண்ணமே நீ உன்னைச் சிரேஷ்டர் கையில் வைத்துவிட்டதினாலே, நீ அவருக்கு வருத்தமாயிராமல் உன் கீழ்ப்படிதலினாலே அவருக்குப் பிரியமுள்ளவனாகப் பிரயாசப்பட வேணும். நீ இப்படி நடந்தால், செந்தூரியோனென்னும் சேர்வைக்காரன் சொன்னதுபோலே, எனக்குக் கீழ்ப்பட்ட படைவீரர் உண்டு: அவர்களில் ஒருவனை நோக்கிப் போவென்று நான் சொன்னால் போவான்; வேறொருவனை நோக்கி வாவென்றால் வருகிறான்; என் ஊழியனை நோக்கி இதைச் செய்யென்றால் செய்வானென்று உன் சிரேஷ்டரும் சொல்லுகிறதற்கு இடமாகும்.

அர்ச். பசிலியார் இவ்விஷயத்தில் வெகு நேர்த்தியான வேறொரு உவமை சொல்லியிருக்கிறார். அதெதென்னவென்றால், வீடு கட்டுகிறவன் தன் அலுவலுக்கான எத்தனங்களைத் தன் மனதுபோலே எடுத்து வேலை செய்வானல்லோ? எளிதாய் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவன் ஆட்டுகிறதுபோலே ஆடாத எத்தனம் எங்கேயாகிலும் உண்டோ? இவ்வண்ணமே சந்நியாசி சிரேஷ்டர் கையிலே பிரயோசனமான எத்தனம்போலே இருக்க வேண்டும். ஞான மாளிகை கட்டுகிறதற்குச் சிரேஷ்டர் அவனைத் தமது மனதுபோலே நடத்த வேண்டும்; சிரேஷ்டர் அவனைக்கொண்டு செய்விக்க மனதாயிருக்கிறதுக்கெல்லாம் அவன் ஒருகாலும் விரோதம் பண்ணப்படாது. அன்றியும் யாதொரு எத்தனம் தான் இன்ன வேலை செய்ய வேணுமென்று தானாய்த் தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லை. இவ்வண்ணமே சந்நியாசியும் தான் செய்யவேண்டிய அலுவலைத் தானே தெரிந்துகொள்ளாமல் சிரேஷ்டர் அதைக் கற்பிக்கட்டுமென்று எல்லாவற்றையும் அவர் கையிலே ஒப்படைக்க வேண்டும், கடைசியாய் மேற்சொன்ன அர்ச்சியசிஷ்டவர் சொல்லுகிறதா

வது: கொத்தனில்லாத சமயத்திலே அவனுடைய எத்தனம் ஒரு வேலையும் செய்ய மாட்டாது; ஏனென்றால் கொத்தன் அதை எடுத்து ஆட்டி வேலை செய்தாலொழிய அது தன்னாலே ஆடவும் வேலை செய்யவுங் கூடாது. அதுபோலே சந்நியாசி சிரேஷ்டர் கட்டளையில்லாமல் ஒன்றும் ஒருகாலும் செய்யவும் படாது, ஓர் அற்பக் காரியத்தையும் தன் மனசுபோலே ஒரு க்ஷணமாகிலும் நடத்தவுமொண்ணாது; எப்போதும் எல்லாத்திலும் சிரேஷ்டர் இடுகிற கட்டளையை அநுசரித்து நடக்க வேணுமென்றார்.

சந்நியாசிகளுக்குரிய கீழ்ப்படிதல் இதுவே. நமது இயேசுசபையிலே வெகு காலம் சிரேஷ்டராயிருந்த ஒரு சுவாமியார் இதுகுறியத்தில் சொன்னதாவது: நாம் பதினைந்து வருஷமளவாக எனதையாணையும் கற்பிக்கிறதற்கு முகாந்தரமென்னவென்று சந்நியாசிகளுக்கு ஒருகாலும் சொன்னதேயில்லை; அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் அது அவர்களுக்குப் பொல்லாப்பாயிருக்குமென்றார். அப்போது சந்நியாசிகள் முழு அமைவோடு நடந்துகொண்டு வந்ததினாலே, சிரேஷ்டர் இடுகிற கட்டளைக்கு முகாந்தரமென்னவென்று ஒருத்தரும் நினைந்ததேயில்லை; சிரேஷ்டர் கற்பித்த மாத்திரத்தில் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் புத்தியைச் சிரேஷ்டர் புத்தியோடு முழுதும் ஒன்றித்துக்கொண்டு வந்ததினாலே, அவர் கற்பித்தது ஞாயமாயிருக்கும், இதுவே எனக்குத் தகுந்ததும் உத்தமமுமாயிருக்குமென்கிற நினைவு அவர்கள் மனசில் உடனே பிறக்கும். இந்தப் பரிசுத்த [illegible]மையை நாமும் கண்டு பாவிக்க வேண்டும். முதிர்ந்த சந்நியாசிகள் மற்றவர்களுக்கு நன்மாதிரிகை காட்டக்கூடுமாயிருக்கிறதினாலே, இப்படிப்பட்ட சிரவணமும் கீழ்ப்படிதலும் விசேஷமாய் அவர்களிடத்தில் விளங்க வேண்டும்; ஏனென்றால் அவர்கள் சந்நியாசத்திலே வெகுகாலமிருந்ததினாலே, சிரேஷ்டர் இடுகிற கட்டளையைப் பரிசோதித்து அதுக்கு இடக்கீச் சொல்லத் தங்களுக்குச் சுதந்தரம் உண்டென்று எண்ணவே படாது.

அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிறதாவது: அவர் இயேசுசபைக்கெல்லாம் அதிசிரேஷ்டராயிருக்கையில் பலமுறை சொல்லிக்கொண்டு வந்ததாவது: ரோமாபுரிக்கு அடுத்தாப்போலிருக்கிற ஓஸ்தியாவென்னும் துறைமுகத்திலே வந்த முதல் கப்பலில் ஏறிப் பாய்மரமும் பாயும் தண்வெலிப்பும் சுக்கானும் கப்பற் பயணதி

துக்கான வேறே தளவாடங்களும் ஆகார வஸ்துவும் இல்லாமல் நடுக்கடலிலே யாத்திரை செய்ய வேணுமென்று அர்ச். பாப்பு நமக்குக் கற்பித்தால், உடனே கவலை விசாரமும் கஸ்தியுமில்லாமல் வெகு ஆநந்த அக்களிப்போடு அதுக்குக் கீழ்ப்படிவோமென்பார். ஒரு துரை மகன் அவர் இப்படிச் சொல்லுகிறதைக் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு இப்படி நடக்கிறது புத்தியல்லவேயென்று சொன்னான்; அதுக்கு அர்ச்சியசிஷ்டவர் சொன்ன மாறுத்தரமாவது: கற்பிக்கிறவரிடத்திலே புத்தியிருக்க வேணும், கீழ்ப்படிகிறவர் புத்தியில்லாமல் சும்மா கீழ்ப்படிய வேணுமென்றார்.

௭-ம் அதிகாரம்.

ஞான முயற்சிகளிலே நம்மிடத்தில் இருக்கவேண்டிய கீழ்ப்படிதலின்பேரில்.

சரீரத்துக்கும் இரத்தத்துக்கும் அடுத்த காரியங்களிலே நமது புத்தியைச் சிரேஷ்டர் புத்திக்குக் கீழ்ப்படுத்துகிறதுமல்லாமல் சரீரத்துக்கு மேற்பட்ட ஞான முயற்சிகளிலேயும் நமது புத்தியைக் கீழ்ப்படுத்தவேண்டும். இவ்விஷயத்திலே நமது சிரேஷ்டருடைய மனதையும் புத்தியையும் விட்டு [illegible] நடக்க உத்தரவு உண்டென்று ஒருவரும் நினைக்கவுங் கருதவும் படாது; ஏனென்றால் ஞானக் காரியம் மிகவும் மேற்பட்டதாயிருக்கிறதினாலே அதிலே ஒருவரும் நம்மை நடத்தாவிட்டால், அதினாலே நமக்குக் கனத்த மோசம் வந்துவிடும், பெலத்த பொல்லாப்பு நேரிடும். ஆகையால் இது காரியத்திலே புத்திக்கீழ்ப்படிதலும் சிரவணமும் அதிக அவசரம். இது எல்லாரும் ஒத்துக்கொண்ட சத்தியமாகையால் இதின்பேரில் ஞானியான் சொல்லுகிறதாவது: ஞான முயற்சிகளிலே முதிர்ந்த சந்நியாசிகள் சொல்லுகிற புத்திமதியைப் பிறக்கணித்துத் தள்ளித் தங்களுக்குத் தோன்றுகிற புத்திப்படி நடக்கவேணுமென்று பசாசு சந்நியாசிகளுக்குத் துர்ப்புத்தி சொல்லி அவர்களைப் பாவமாகிற பாதாளத்திலே விழத்தாட்டுகிறது போலே வேறெந்த வழியாகவும் விழத்தாட்ட அறியாதென்றார். ஞா

னத்திலும் செபத்தியானத்திலும் தேர்ந்து வயதில் முதிர்ந்த அநேக
வனவாசிகள் தங்கள் சுய புத்தியை நம்பித் தங்கள் மனதின்படியே நட
க்க ஏற்பட்டதினாலே, பசாசின் தந்திர கபடத்துக்குள்ளாகிக் கெட்டுப்
போனார்களென்று பல வர்த்தமானங்களைக் காசியானும் அர்ச். இனி
மாக்குருளப்பரும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு வனவாசி தன்
னோடு மடத்திலிருந்த தன் மகனைப் பலியிட வேணுமென்று பசாசு
அவருக்குத் துர்ப்புத்தி சொன்னது. இப்படிச் செய்தால், நான் அபி
ராமுக்கு ஒத்தவனாவேனென்று அந்தச் சந்நியாசி நினைத்து இந்தக்
கொலைபாதகம் செய்ய ஏற்பட்டார். அவர் கயிற்றை எடுத்துக் கத்தி
யைத் தீட்டுகிறதை அவர் மகன் கண்டு அவர் கருத்து இன்னதென்று
சந்தேகப்பட்டு அப்பாலே ஓடிப்போனார்; அவர் இப்படி ஓடாதே
போனால், மேற்சொன்ன சந்நியாசி இந்தக் கொலைபாதகத்தைச் செய்து
முடித்திருப்பார். நான் உயர்ந்த மலையிலிருந்து கீழே விழ[illegible]
இப்படிச் செய்தால், வேதசாட்சி முடியடைந்து உடனே மோட்சத்தில்
போய்ச் சேருவேனென்கிற நினைவைப் பசாசு வேறொரு சந்நியாசி புத்தி
யிலே புகுத்தி அவர் அதை நம்பிக்கொள்ளும்படி செய்தது.

இன்னம் இவ்விஷயத்திலே ஏரோனென்னும் வனவாசிக்கு நடந்த
சங்கதியைக் காசியான் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். அதெப்படியென
றால், அந்த வனவாசி வெகு தூரத்தில் ஒதுங்கியிருந்து அருந்தவம்
பண்ணிக்கொண்டு வந்ததினாலே, பாஸ்குத் திருநாளில் மற்ற வனவாசி
கள் ஒன்றாகக்கூடி மற்ற நாட்களைப்பார்க்கக் கொஞ்சம் நல்ல சாப்
பாடு சாப்பிட்டாலும், அவர் தமது நேர்ச்சையை விட்டுப் புறப்படாமல் தா
ம் ஏழைக்கையாய்ச் சாப்பிடுகிறதுபோலே கொஞ்சம் சோறும் தண்ணீ
ரும் மாத்திரம் சாப்பிட்டுக் கண்டிப்பான தவம்புரிவார். இந்த அருந்தவ
த்தினிமித்தம் அவர் அங்காரங்கொண்டு தமது சுய புத்தியை நம்பி:
என் அர்ச்சியசிஷ்டத்தனத்தின் கொடுமுடியில் ஏறி ஆயிற்று, இனி
மேலாக என் உயிருக்கு ஒரு மோசமும் வாராது, கிணற்றிலே
நான் தலைகீழே விழுந்தாலும், எனக்கு மோசம் வாராதபடிக்குச் சம்
மனசுக்கள் வந்து கையாலே என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளுவார்களென்று
நிச்சயித்துக்கொண்டார். இந்த நினைவு அவர் புத்தியிலே நன்றாய்ப்
பட்டிருந்ததினாலே, தன் புண்ணியத்தையும் அர்ச்சியசிஷ்டத்தனத்தை
யும் விளங்கச்செய்வதற்காகச் சர்வேசுரன் புதுமை செய்வாரென்று
நம்பி இராத்திரியிலே வெகு ஆழமான ஒரு கிணற்றில் விழுந்தார்.

அவர் விழுந்த சத்தத்தைக் கேட்டு மற்றச் சந்நியாசிகள் ஓடிவந்து அவ
ரைக் குற்றுயிரும் குறை உயிருமாய் வெகு வருத்தத்தோடு வெளியே
தூக்கிவிட்டார்கள். ஆகிலும் பசாசு அவர் புத்தியிலே புகுத்தின தந்
திர கபடம் அவரை விட்டு நீங்கவில்லை; அவர் இன்னம் மூன்று நாள்
உயிரோடிருந்தாலும், தமக்கு நேரிட்ட இந்த ஆபத்தைக் கண்டிருந்தா
லும், மற்றவர்கள் சொன்ன நல்லுணர்ச்சியைக் கேட்டிருந்தாலும், அவ
ர் புத்தியில் பதிந்த பசாசின் தந்திர கபடத்தைத் தள்ளாமலும் மன
ஸ்தாபப்படாமலும் மரித்தார். இதினாலே யாதொருவன் ஞானத்திலும்
வயதிலும் எவ்வளவு முதிர்ந்திருந்தாலும், தன் சுய புத்தியை நம்பித்
தன்னை நடத்துகிறதற்காகச் சர்வேசுரன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறவர்களு
க்குக் கீழ்ப்படியாமல் போகிறது எவ்வளவு மோசத்துக்குரிய கேடெ
ன்று நன்றாய் அறிந்துகொள்ளலாம். ஆகையால் தன்னைத்தானே
நம்புகிறவனைச் சோதிக்க வேறே பசாசு அவசரமில்லை, அவன் தன
க்குத்தானே பசாசாய் இருக்கிறானென்று ஓர் மகாத்துமா சொன்னது
ஞாயந்தானே.

௭. அர்ச். கிறீசோஸ்தோமுஸ் சொல்லுகிறதாவது: யாதாமொருவன்
ஞான முயற்சியிலே வெகு ஞானத் தெளிவடைந்திருந்தாலும், தன் சுய
புத்தியை நம்பினால், அவன் கெட்டுப்போகிறதற்கான ஆபத்துக்குள்ளா
யிருக்கிறான். இன்னமொருவன் ஞானத்தைப் படிக்க இப்போது தொடங்கின
வனாயிருந்தாலும், வேறொருவர் சொன்னபடி கேட்டு நடந்தால், இவ
னுக்கு ஒரு ஆபத்துமில்லை[illegible]. இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் தானே
சொல்லுகிறதாவது: தன்னை நம்புகிறவன் தன் கெட்டிக்காரத்தனத்
தையும் சாமர்த்தியத்தையும் நம்பிப் பாயும் தண்டுமில்லாத கப்ப
லில் ஏறிக் கடலில் போகிற நல்ல சுக்கானிக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான்;
தன்னை நம்பாதவனோவென்றால், கடல் புறக்கும் ஒன்றும் தெரியாதிருந்
தாலும், சகல தளவாடங்களும் உத்தமமான மாலுமியுமுள்ள கப்பலி
லே ஏறுகிறவனுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறானென்றார். ஆகையால் ஞான
முயற்சியிலேயும் தபசுக்கும் ஒறுத்தலுக்கும் அடுத்த காரியங்களிலே
யும் கீழ்ப்படிதலை விசாரியாமல் தன் புத்திக்கொத்தாப்போலே [illegible]
[illegible] ஒருவரும் மோசம் போகவேண்டாம்; ஏனெ
ன்றால் வேலை செய்வதற்காகச் சிரேஷ்டர் கற்பனையை மீறுகிறதும் [illegible]
[illegible] வேலை செய்யாம[illegible] சும்மா இருப்பதற்காகச் சிரேஷ்டர் [illegible]

னையை மீறுகிறதும் சரிதானென்று காசியான் சொன்னது ஞாயந்தா
னே. இவ்விஷயத்தில் அர்ச். பசிலியார் திருவுளம் பற்றின தர்மது:
உன் சிரேஷ்டருடைய மனதுக்கு விரோதமாய் அவரை அறியாமல்
ஒன்றும் ஒருகாலும் செய்யப்படாது; இந்த மறுக்கப்படாத சத்
தியமாக மனதில் பதித்துக்கொள்; ஏனென்றால் அவரை அறியா
மல் நீ செய்கிறதெல்லாம் ஒரு விதத்திலாகிலும் தேவ துரோகமுமா
கும்; இது உனக்கு வெகு பொல்லாப்பாயிருக்குமேயல்லாமல்
ஒருகாலும் பிரயோசனப்படமாட்டாது. சிரேஷ்டரை அறியாமல
நீ செய்கிறது நல்லதென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம்: அது நல்ல
தானால், ஏன் அதை மறைக்கிறாய்? அதைச் செய்வதற்கு ஏன் உத்
தரவு கேட்கவில்லையென்றார். உன் நன்மையையும் பிரயோசனத்
தையும் நீ ஆசிக்கிறதுபோலே, உன் சிரேஷ்டரும் ஆசிக்கிறார். ஆ
கையால் அவரிடத்தில் உத்தரவு கேள், கொடுப்பார்; அப்போது நீ
செய்கிறதின்பேரில் சர்வேசுரன் தேவ ஆசீர்வாதம் பெய்யப்பண்ணு
வார். உத்தரவில்லாமல் நீ செய்கிறது உனக்குப் பிரயோசனம் இல்
லாமற் போகிறதுமன்றி அது உனக்குக் கெடுதலுமாகும். ஆகை
யால் அதைச் செய்ய ஏற்படாதே; வீணாயிலே பலியிடாதேயுங்களென்
று சர்வேசுரன் இசாயியாசென்னும் தீர்க்கதரிசி வாயாலே இஸ்ரா
யேல் சனங்களுக்குத் திருவுளம்பற்றினதுபோலே உனக்கும் திருவு
ளம்பற்றுகிறதுக்கு எச்சரிக்கையாயிரு.

அர்ச். கிரெகோரியாரும் அர்ச். பெர்னர்துசும் சொல்லுமாப்போ
லே, பாவமான காரியம் செய்யச்சொல்லி ஒருகாலும் கற்பிக்கவும்படா
து, பாவமான காரியத்தைக் கற்பித்தால் ஒருகாலும் கீழ்ப்படியவும்
படாது; ஆனால் நன்மையான காரியத்தைச் செய்ய வேண்டாமென்று
சிரேஷ்டர் விலக்கினால், அதைச் செய்யாமலிருக்கக் கடன் உண்டு. ஆதி
த்தாய் ஆதித் தகப்பன் பழத்தைச் சாப்பட வேண்டாமென்று சர்வேசு
ரன் விலக்கியிருந்தாரே; அந்தப் பழத்திலே தன்னாலே பொல்லாப்பு
ஒன்றுமில்லையே, அது வெகு நல்லதாயிருந்ததே; ஆனால் அந்தப் ப
ழம் நல்லதாயிருந்தாலும், அவர்கள் தங்களைச் சிருஷ்டித்த சர்வேசுரனுக்
குச் சிரவணமாய்க் கீழ்ப்படிந்து அதிக பேறுபலன் அடையும்படியாக
அந்தப் பழத்தைச் சாப்பட வேண்டாமென்று விலக்கியிருந்தார், அவர்
இப்படி விலக்காதிருந்தால், அதைச் சாப்பிட்டாலும், அற்பக் குற்ற
மும் வரவுமாட்டாது. இவ்வண்ணமே சிரேஷ்டரும் நமக்குக் கீழ்ப்பட்ட

சந்நியாசிகளைச் சிலவிசை இப்படிச் சோதிக்கிறதுண்டு. தன்னாலே
நன்மையான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டாமென்று விலக்குவார்;
அது அப்போது ஒருவேளை சந்நியாசிகளுக்குப் பிரயோசனமில்லாம
லிருக்கும்; ஒருவேளை பிரயோசனமாயிருந்தாலும், அவர்களுடைய
கீழ்ப்படிதலையும் சிரவணத்தையும் சோதிக்கிறதற்காக அதைச் செய்ய
வேண்டாமென்று விலக்குகிறதுண்டு.

இன்னமும் அர்ச். பசிலியார் சொல்லுமாப்போலே, கெட்ட காரி
யத்தைச் செய்யாதிருந்தால், அதினாலே கீழ்ப்படிதலும் சாங்கோபாங்
கத்தைச் செய்யாதிருந்தால், அதினாலே கீழ்ப்படிதலும் சாங்கோபாங்
கமும் அவ்வளவு விளங்காது; ஆனால் நல்லதும் பரிசுத்தமுமான காரி
யத்தைச் செய்ய வேண்டாமென்று சிரேஷ்டர் விலக்கினதினாலே நீ அ
தைச் செய்யாதிருந்தால், அப்போது கீழ்ப்படிதலின் சாங்கோபாங்கம்
உன்னிடத்தில் அதிகமாய்த் துலங்கும். இதுக்கு அர்ச். பசிலியார்
சொல்லுகிற ஞாயமேதென்றால், கெட்ட காரியம் செய்ய வேண்டா
மென்று சிரேஷ்டர் விலக்காதிருந்தாலும், அதைச் செய்யாமலிருக்க
உன்பேரில் கடன் உண்டு; ஆனால் நல்ல காரியத்தைச் செய்யவேண்டா
மென்று சிரேஷ்டர் விலக்கும்போது, நீ அதைச் செய்யாதிருக்க வேண்டு
மென்று சொல்லு; அப்போது உன் கீழ்ப்படிதல் அதிகமாய் விளங்குமென்று சொ
ல்லுகிறது ஞாயந்தானே; ஏனென்றால் நீ அதைச் செய்யாமலிருந்த
தற்குக் கீழ்ப்படிதலே காரணமல்லாமல் வேறே காரணமில்லை. இப்ப
வெல்லாம் இப்படியிருக்க, ஞான முயற்சிகளிலே நீ சிரவணமில்லா
திருந்தால், அப்போது உன் மனப்பற்றுதலையும் கீழ்ப்படியாமை
யையும் வெளியரங்கமாய்க் காட்டுகிறாயென்பது நிச்சயம். ஏனென்
றால் ஜெபம் அடக்க ஒடுக்கம் மட்டசனம் முதலிய புண்ணியங்களி
லே நீ கீழ்ப்படியாமலிருந்தால், இதிலே உன் சுயமனப் பிரியமும் சு
சரீரத்திரிய இச்சையும் எவ்வளவாகிலும் கலந்திருக்கலாம்; ஆனால்
துக்கும் இரத்தத்துக்கும் நேராய் விரோதமான ஞானக் காரியங்க
ளிலே கீழ்ப்படியாதிருக்கிறவன் தன் மனசுபோலே நடக்க வேணுமெ
ன்கிற ஆசையினாலேயும் கீழ்ப்படியாமையினாலேயும் ஆங்காரத்தினா
லேயும் கீழ்ப்படியாமல் போகிறானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆகை
யால் யாதொருவன் புண்ணியத்தில் வர்த்திக்கவும், சர்வேசுரனுக்குப்
பிரியப்படவும் வேணுமென்று நினைத்துச் சிரேஷ்டர் உத்தரவில்லா
மல் யாதொரு தர்மக் கிரிகை செய்தால், இந்தத் தர்மக் கிரிகையினாலே
தானே அவன் புண்ணிய மார்க்கத்தை விட்டு வெகுவாய் விலகிப்

போய்ச் சர்வேசுரனுக்கும் சிரேஷ்டருக்கும் பொருந்தாத துரோகியாவான். கொடுவாய்க் குதிரைமேல் ஏறுகிறது மோசத்துக்கேதுவின காரியம்; அது கடிவாளத்துக்கு அடங்காததினாலே, அதை ஒருவன் நடத்த முடியாது; அது எக்ஷணத்திலேயும் மனிதனை வாரிக்கொண்டு போய்ப் பாதாளத்திலே விழத்தாட்டலாமே. குதிரை நல்லதாயிருக்க வேணுமானால், அதின் வாயும் நல்லதாயிருக்க வேண்டும்; அது கடிவாளத்துக்கு அடங்கிக் கைக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். சந்நியாசி மட்டிலும் சொல்ல வேண்டியது இதுவே. அவன் சிரேஷ்டர் கட்டளைக்கு வளைந்து எளிதாய்க் கீழ்ப்படிய வேண்டும்; கீழ்ப்படிதலென்கிற கடிவாளத்தை விரோதிக்காமல் சிரேஷ்டர் மனதுபோலே தன்னை நடத்தட்டுமென்றிருக்க வேண்டும்.

திருச்சபைச் சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிறதாவது: அந்தி[illegible]வாசியான அர்ச். சிமோன் நாற்பது முழம் உயரமான ஒரு தூண்மேல் ஏறியிருந்து அதுவரையில் ஒருவருக்கும் தெரியாத கடின தவம் வெகு காலமாய்ச் செய்துகொண்டு வந்தார். வெயில் குளிர் மழை காற்று முதலிய சகல வருத்தத்துக்கும் ஒரு ஆதாரமில்லாமல் அதெல்லாத்தையும் இடைவிடாமல் பட்டனுபவித்துக்கொண்டு வருவார்; தபசுகால் முழுதும் ஒன்றுஞ் சாப்பிடாமலும் குடியாமலுமிருப்பார்; இதல்லாமல் இன்னம் அநேக அருந்தவ முயற்சியும் அவர் செய்துகொண்டு வந்ததினாலே, சிலர் இவ்வளவு ஆச்சரியமான தபசை மனுஷன் செய்யக் கூடாதென்று எண்ணி அவர் மனுஷனோ இல்லையோவென்று சந்தேகப்பட்டார்கள். அநேக பரிசுத்த தபோதனர் ஆச்சரியமான இந்தப் புது நடக்கையைக் கேள்விப்பட்டு இதுகாரியத்தில் செய்ய வேண்டியதென்னவென்று ஆலோசிக்கிறதற்காக ஒரு சங்கமாய்க் கூடினார்கள்; கூடி அவர்கள் செய்த தீர்மானமாவது: நமதுபேராலே ஒரு ஆளை அவரிடத்தில் அனுப்பி ஏன் இப்படி ஒருவரும் அறியாத புது நடக்கை நடக்கிறீர்? ஏன் அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் நடந்த பாதையை விட்டு ஒருவரும் நடக்காத இந்த மார்க்கத்திலே நடக்கிறீர்? வனத்துத் தபோதனர் கூடி உமக்குக் கற்பிக்கிறதாவது: நீர் இருக்கிற தூணை விட்டு இறங்க வேணும், விசேஷ நடக்கை நடந்து வீண் கீர்த்தி அடையத் தேடாமல் மற்ற வனவாசிகள் நடக்கிற மார்க்கத்திலே நீரும் நடக்க வேணுமென்று அவருக்குக் கட்டளையிட வேணும். இந்தக் கட்டளைக்கு அவர் கீழ்ப்படியாமலும் கீழே இறங்காமலுமிருந்

தால், அவரைக் கட்டாயமாய் இறங்கச் செய்ய வேணும்; அவர் இக்கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து தூணை விட்டு இறங்கப்போனால், அவர் நடக்கிற இந்த மார்க்கத்திலே சர்வேசுரன்தானே அவரை நடத்துகிறாரென்பதற்கு அவருடைய கீழ்ப்படிதல் அடையாளமாகும். அப்போது அவர் அந்தத் தூணிலேயிருந்து புதிதான இந்த அருந்தவம் புரியலாமென்று தங்கள் பேராலே அவருக்குச் சொல்லுவிக்க வேணுமென்று தீர்மானித்தார்கள். தீர்மானித்து அவர்கள் அனுப்பின ஆள் அர்ச். சிமோனிடத்தில் போய் அவர்கள் சொல்லச் சொன்னதைச் சொன்னார். தூணை விட்டுக் கீழே இறங்க வேணுமென்று வனத்துத் தபோதனர் கற்பிக்கிறார்களென்கிற வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, அர்ச். சிமோன் கீழ்ப்படிந்து கீழே இறங்கத் துவக்கினார். வந்த ஆள் இவ்வளவு கீழ்ப்படிதலைக் கண்டு வனத்துத் தபோதனர் தீர்மானித்திருந்த பிரகாரம் அர்ச். சிமோனை நோக்கிச் சொன்னதாவது: உறுதியாயிரும் சுவாமி, நீர் ஏற்பட்ட இந்த நடக்கையிலே ஸ்திரமாய் நடந்துகொண்டு வாரும், சர்வேசுரன்தானே உம்மை இதுக்கு அழைத்திருக்கிறார்; உமது கீழ்ப்படிதலே இதுக்கு அத்தாட்சி; வனத்துத் தபோதனர் எல்லாருடைய எண்ணமும் இதுவேயென்றார். இவ்விடத்திலே ஓர் விஷயத்தை நன்றாய்க் கவனிக்க வேண்டும்: தாம் செய்துகொண்டு வந்த கடின தவ முயற்சி தேவ சித்தத்துக்கு ஒத்ததென்று அர்ச். சிமோன் நினைத்திருந்தாலும், கீழ்ப்படிதலுக்கு இணங்கி அதை விட்டுவிட அவர் எத்தனித்ததினாலே அவரிடத்தில் விளங்கின கீழ்ப்படிதல் எவ்வளவென்று பார்; தேவ சித்தத்தின்படி அவர் இந்தப் புதுத் தபசு செய்கிறாரோ இல்லையோவென்று அறிவதற்குக் கீழ்ப்படிதலே தகுந்த அடையாளமென்றும், அவர் கீழ்ப்படியாதேபோனால், இந்தத் தபசு தேவ சித்தத்துக்கு விரோதமென்றும் மேற்சொன்ன தபோதனர் தீர்மானித்ததினாலே அவர்கள் கீழ்ப்படிதலையும் சிரவணத்தையும் எவ்வளவு கனமாய் மதித்திருந்தார்களென்று சோதித்துப்பார்.

பத்தியுள்ள ஆத்துமாக்கள் தங்கள் மனதுபோலே யாதொரு பத்தி முயற்சி செய்துகொண்டு வரும்போது, அவர்கள் இதைச் செய்கிறது தேவ சித்தமோ இல்லையோவென்று அறிவதற்குக் கீழ்ப்படிதலே அடையாளமென்று ஆத்தும குருக்களும் ஞானசிரிய கிரந்த கர்த்தாக்களும் தீர்மானித்தார்கள். இதினாலே யாதொரு பத்திமான் அநு

க்கடி திவ்விய நற்கருணை வாங்க வேணுமென்று மகா மகா ஆசைப்பட்டால், அவனுடைய ஆத்தும குரு அடிக்கடி நன்மை வாங்க வேண்டாமென்று விலக்குவார். வேறொருவன் அருந்தவஞ் செய்து ஒருசந்தி பிடித்துத் தன்னை அடித்துக்கொண்டு மயிரொட்டியாணம் தரித்துக் கொள்ள வேணுமென்று ஆசைப்படுவான்; இன்னொருவன் தரையிலே படுத்துக்கொள்ள வேணுமென்றும் வேறொருவன் தூங்காமலிருக்க வேணுமென்றும் இதற்கொத்த வேறே தவ முயற்சி செய்ய வேணுமென்றும் ஆசைப்படுவான். தவமும் ஒறுத்தலும் செய்ய ஆசைப்படுகிறது புகழ்ச்சிக்குரிய புண்ணியமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; இந்த தவ முயற்சிகளுக்குள்ளே நமது சுபாவப் பற்றுதலுக்கு ஏற்றதுமாயிருக்கிற முயற்சி தேவ சித்தத்துக்கு ஒத்ததோ இல்லையோவென்று அவ்வளவு சந்தேகப்பட இடமில்லை; ஆனால் நமது சுயசிநேகத்துக்குப் பிரியமான தவ முயற்சிகளை நம்பாமல் எப்போதும் சந்தேகப்படக் காரணம் உண்டு. ஆகிலும் நமது நடக்கை கருத்தெல்லாத்தையும் சிரேஷ்டருக்காகிலும் ஆத்தும குருவுக்கென்கிலும் வெளிப்படுத்தி அவர்கள் சொல்லுகிற புத்திமதிக்கு ஏற்க நடக்கிறதே உத்தமமும் நிச்சயமுமான வழியாகும்; நாம் இப்படி நடந்தால், அதிக பேறுபலன் அடைந்து சர்வேசுரனுக்கு அதிக பிரியப்படுவோமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. சகலரும் இந்தச் சத்தியத்தை நன்றாய்க் கவனிக்க வேண்டும்; இது மறுக்கப்படாத அசைந்த சத்தியமாமே. இவ்வண்ணமே ஒரு சந்நியாசி சில தவ முயற்சி செய்யக் கருத்தாயிருந்து தன் கருத்தைச் சிரேஷ்டருக்கு வெளிப்படுத்தும்போது, அதைச் செய்ய வேண்டாமென்று சிரேஷ்டர் விலக்கினாரென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். இவன் அதுக்குக் கீழ்ப்படிந்தால், தான் செய்யக் கருத்தாயிருந்த அந்தத் தவ முயற்சிக்குரிய பேறுபலனை இழந்துபோகாததுமன்றி அந்தப் பேறுபலனையும் கீழ்ப்படிதலுக்குரிய பேறுபலனையும் பெற்றுக்கொள்ளுவான்; ஏனென்றால் இந்தத் தவ முயற்சி செய்ய வேணுமென்று இவனிடத்தில் உறுதியான மனசிருந்ததினாலே, இந்தத் தவ முயற்சிக்குரிய பேறுபலனையும் அடைந்துகொள்ளுவான்; கீழ்ப்படிதலினிமித்தம் அவன் இதைச் செய்யாமல் விட்டதினாலே, கீழ்ப்படிதலுக்குரிய பேறுபலனையும் அடைவான். யாதாமொருவன் ஒரு நற்கிரிகை செய்ய வேணுமென்று வெகு ஆவலுள்ள பற்றுதலாயிருந்தான்; ஆனால் சிரேஷ்டராகிலும் ஆத்தும குருவென்கிலும் அவன் அதைச் செய்ய வேண்டாமென்று விலக்கினாரென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அப்போது

அவன் அதை விட்டுவிடுகிறதற்கு மகா அருமையான மனக் கீழ்ப்படிதலும் புத்திக் கீழ்ப்படிதலும் அவசரமாயிருந்தாலும், அவன் தன் மனதைக் கீழ்ப்படுத்தி அந்த நற்கிரிகையைச் செய்யாமல் விட்டால், அந்த நற்கிரிகைக்குரிய பேறுபலனைப் பார்க்க இந்த அருமையான கீழ்ப்படிதல் நிமித்தம் அவனுக்கு அதிக பலன் வரலாம். இச்சத்தியம் ஓர் நாள் அர்ச். பிரிச்சித்தம்மாளுக்கு வெளிப்பட்டது. அதெப்படியென்றால், இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவள் வெகு தபசு செய்ய வேணுமென்று தாற்பரியமாயிருந்தாள்; ஆத்தும குரு இவ்வளவு தபசு அவள் சரீரத்துக்கு ஒத்திராதென்று எண்ணி அதில் சில தபசைச் செய்ய வேண்டாமென்று திடமாய் விலக்கினார்; அவள் அதுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தாலும், அதினாலே தன் புண்ணிய வர்த்திப்புக்குக் கெடுதி வருமென்று பயந்து மனசிலே கொஞ்சம் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தாள்: ஒரு நாள் அவள் இப்படி மனங் கலங்கிக்கொண்டிருக்கையில், தேவமாதா அவளுக்குக் காட்சியாகிச் சொன்னதாவது: என் மகளே, இரண்டு பேர் ஒரு காலையிலே புத்தி ஒருசந்தி பிடிக்க வேணுமென்று நினைத்திருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருத்தி தன் மனசு போலே [illegible] கூடுமென்கிறதினாலே, அன்றைக்கு ஒருசந்தி பிடித்து அந்த ஒருசந்திக்குரிய பேறுபலனைப் பெற்றுக்கொண்டாள்; வேறொருத்தி சந்நியாசத்திலிருந்ததினாலேயும் இந்த ஒருசந்தி பிடிக்க வேண்டாமென்று சிரேஷ்டர் விலக்கினதினாலேயும் இவள் அந்த ஒருசந்தி பிடிக்கவில்லை; ஆகிலும் இவள் இரண்டு பேறுபலன் பெற்றுக்கொண்டாள்: இவள் ஒருசந்தி பிடிக்க வேணுமென்று மெய்யாகவே கருத்தாயிருந்ததினாலே ஒரு பேறுபலனும் சிரேஷ்டருக்குத் தன் மனதைக் கீழ்ப்படுத்தினதினாலே இன்னம் ஒரு பேறுபலனும் இவளுக்கு வந்ததென்றாள்.

அஞ்ஞானிகள் முதலாய் இந்தக் கீழ்ப்படிதலையும் சிரவணத்தையும் அறிந்துகொண்டு இதை வெகு கனமாய் மதித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். லாசேதேமோனியருக்கு இராசாவான அஜேஸ்லாசென்பவன் [illegible]ரில் புளுத்தார்க்கென்பவன் எழுதிவைத்திருக்கிறதாவது: இவன் ஆசிய காண்டத்திலே நன்றாய்ச் சண்டை செய்து அங்கிருந்த இராசா[illegible] இருந்த கிரேக்குப் பட்டணத்தாரை மீட்டிரட்சித்துப் பெர்சியா தேசம் வரைக்கும் சண்டை செய்யப் புறப்பட்டான். அப்போது நகர் அதிகாரிகள் அவன் தன் தேசத்துக்குத் திரும்பி வர வேணுமென்று கட்-

டனே அனுப்பினதினாலே, தான் துவக்கின சண்டையை உடனே விட்டு அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தான். அவன் தன் தேசத்தாரை இவ்வளவு சங்கித்து அவர்களுக்கு இவ்வளவு கீழ்ப்படிதல் மாதிரிகை காட்டினானே; இதைவிட அதிக கனமும் மகிமையுமான கிருத்தியம் வேறொன்றும் அவன் செய்யவில்லையென்று எழுதியிருக்கின்றது.

ஆனால் நமக்குள்ளேதானே வெகு ஆச்சரியமான கீழ்ப்படிதல் மாதிரிகையிருக்கையிலே, அதை வெளியே தேடப்போவானேன்! அர்ச். இஞ்ஞாசியார் அர்ச். சவேரியாருடைய கீழ்ப்படிதலை எவ்வளவு பெரிதாய் மதித்திருந்தாரென்று பார்க்கக் கடவோம். அர்ச். சவேரியார் ஆத்துமாக்களை மனந்திருப்புவதற்காக வெகுவாய் உழைத்து அநேக ஆத்துமாக்களை மீட்டிரட்சிப்பதற்காக வெகு ஞானச் சண்டை செய்து எண்ணிக்கைக்குள்ளடங்காத ஆத்துமாக்களை மனந்திருப்பி அநேக இராச்சியங்களை முழுதும் இயேசுநாதருடைய திருச்சபைக்கு உட்படுத்துகிறதாயிருக்கும் தருணத்தில், அவரை இந்துதேசத்திலிருந்து வரவழைக்க வேணுமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் தீர்மானித்திருந்தார். ஆகிலும் அர்ச். இஞ்ஞாசியார் அவருக்கு எழுதின காகிதத்திலே வாருமென்கிற அருத்தமுள்ள ஒரு எழுத்தை மாத்திரம் தம்முடைய கையொப்பத்துக்கிட்ட எழுதிவைத்தார். இந்த எழுத்தை அர்ச். சவேரியார் கண்டவுடனே, எல்லாத்தையும் விட்டுக் கீழ்த்திசையின் கடையெல்லையிலிருந்து புறப்பட்டு உரோமாபுரிக்கு வந்து சேருவாரென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சந்தேகப்படவில்லை. அர்ச். சவேரியார் இந்த எழுத்தைக் கண்டிருந்தால், உடனே வந்திருப்பாரென்பது நிச்சயம்; ஆனால் இந்தக் காகிதம் அவருக்கு வந்து சேருமுன்னே, சர்வேசுரன் அவருடைய உழைப்புக்கான மோட்ச சம்பாவனையை அவருக்கு அளிக்கும்படியாய் அவரைத் தம்மிடத்தில் அழைத்துக்கொண்டார்.

௮-ம் அதிகாரம்.

நடந்த சில வர்த்தமானங்களை வெளிப்படுத்தி நாம் போன அதிகாரங்களில் சொன்னதெல்லாத்தையும் ஸ்திரப்படுத்துவது.

நீஸ்தெரோனென்னும் மடாதிபதி சந்நியாசத்தில் உட்பட்ட அனேகருக்கு நமக்குத்தானே சொல்லிக்கொண்டதாவது: இப்போது நானும் மடத்துக் கழுதையும் ஒரே வஸ்துவாய்ப் போனோமென்று எண்ணியிருக்கிறேன்; கழுதை முதுகிலே போடுகிற சுமை யெல்லாத்தையும் சுமந்துகொண்டு போகும்; சுமை பாரமாயிருந்தாலும் இலேசாயிருந்தாலும் கழுதை முறைப்படுகிறதுமில்லை, விரோதங் காட்டுகிறதுமில்லை. அதை அடிக்கிற அடியையும் சகலரும் அதுக்குக் காட்டுகிற நிந்தாட்சணையையும் கண்டு அது கோபிக்காமல் சகித்துக்கொள்ளும்; இடைவிடாமல் வேலை செய்து கொஞ்சம் வைக்கோல் தின்றவுடனே, அதின் திருத்தி அடங்கும்; நானும் இப்படி நடக்க வேணுமென்றார். அன்றியும் பொதிமாடு தனக்குப் பிரியமான இடத்துக்குப் போகிறதுமில்லை, தன் மனசுபோலே படுத்து இளைப்பாறுகிறதுமில்லை, தனக்குப் பிரியமான யாதொன்றையும் செய்கிறதுமில்லை; அதை ஓட்டுகிறவனுக்குச் சகலத்திலும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும். அதுபோலே சந்நியாசி சகலத்திலும் தன் சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும். பொதிமாடு தனக்காக ஒன்றுஞ் செய்யாமல் தன் எசமானுக்காக உழைத்து அவனுக்காகப் படுத்து இளைப்பாறிச் சாப்பிடும்; அப்படியே சந்நியாசியும் தான் செய்கிற வேலை இளைப்பாறி நித்திரை முதலிய சகலத்தையும் தன் சொந்தப் பிரயோசனத்துக்காகச் செய்யாமல் சந்நியாச சபைக்கு உதவியாகவும் தேவ ஊழியத்துக்காகவும் மாத்திரம் செய்து கொண்டு வரவேண்டும். இதினாலல்லோ நான் உமது சமுகத்திலே பொதிமாடு போலானேன், எப்போதும் உம்மோடு கூட இருக்கிறேனென்று இராசதீர்க்கதரிசி சர்வேசுரனை நோக்கி விண்ணப்பஞ் செய்தார். நீ எப்போதும் சர்வேசுரனோடு கூட இருக்கவேணுமோ? சந்நியாசத்திலே உன் புண்ணிய வர்த்திப்புக்காக நன்றாய் உழைக்க

வேணுமோ? அப்படியானால், உனக்குக் கற்பிக்கிறதெல்லாத்துக்கும்
கீழ்ப்படிந்து பொறுமையோடே போலாகப் பிரயாசப்படு.

அர்ச். மேலானியம்மாள் சரித்திரத்தில் சூரியூசென்பவர் ஓர் வர்
த்தமானத்தை எழுதிவைத்திருக்கிறார். இதை அந்த அர்ச்சியசிஷ்ட
வள் தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட கன்னியருக்குச் சொல்லிக்கொண்டு வருவா
ள்: அதாவது, வாலிபன் ஒருவன் வனாந்தரத்திலிருந்த பூர்விக தபோ
தனர் ஒருவரிடத்திலே போய் நான் உமதண்டையில் சந்நியாசியாயி
ருக்க வேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டான். விருத்தாப்பியரான அந்
த மகாத்துமா அவன் சந்நியாசியாக வேணுமானால் எப்படி நடக்க வே
ணுமென்று அவனுக்குக் காட்டுவதற்காகத் தமது குச்சுக்கிட்ட இருந்த
ஒரு சுரூபத்தைக் காட்டி அதை அடியென்று கற்பித்தார். அவன் அ
டித்தான். அப்போது அந்தச் சுரூபம் ஏதாகிலும் விரோதம் காட்டி
னதா, முறைப்பட்டதாவென்று அந்த மகாத்துமா அவனிடத்தில்
கேட்டார்; இல்லையென்று சொன்னான். அப்போது அந்தத் தேவ
தாசர் திரும்பவும் அதை அடித்து வைய வேணுமென்று சொன்னார்.
இப்படி அவர் மும்முறை சொல்லவே, அவனும் அப்படி மும்முறை
செய்தான். அதின்பின் அந்தச் சுரூபம் பொறுமையின்மையைக் கொஞ்ச
மாகிலும் காட்டினதோவென்று திரும்பியும் அவனிடத்தில் கேட்டார்.
அதற்கு வாலிபன் சொன்னதாவது: அது சுரூபமாயிருக்கிறதினாலே
யும் அதுக்கு உணர்வு நினைவு ஒன்றுமில்லாததினாலேயும் அது ஒன்
றுஞ் செய்யவில்லையென்றான். அப்போது அந்தத் தேவபத்தர் அவ
னை நோக்கிச் சொன்னதாவது: இந்தச் சுரூபத்துக்கு நீ செய்ததெல்
லாத்தையும் நான் உனக்குச் செய்யும்போது, நீ மௌனமௌனமாய்
முறைப்பாடும் மன விரோதமுமில்லாமல் சகித்துக்கொள்ள மனதிருந்
ந்தால், நம்மிடத்தில் சந்நியாசியாயிருக்கலாம்; எல்லாத்தையும் சகித்
துக்கொள்ள உன்னாலே கூடாவிட்டால், வீட்டுக்குப் போ; நீ சந்நியா
சத்துக்குத் தகுந்தவனல்லவென்றார்.

அர்ச். சேர்த்துருத்தம்மாள் சரித்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறதா
வது: அவளுக்குச் சிரேஷ்டம்மாளாயிருந்தவள் வெகு உத்தம நடக்
கையுள்ளவளானாலும், கண்டிப்புக்காரியுங் கோப குணமுள்ளவளுமா
யிருந்தாள். அர்ச். சேர்த்துருத்தம்மாள் இதைக் கண்டு அந்தச் சிரே
ஷ்டம்மாளுக்கு அமைவான சாந்த குணத்தைச் சர்வேசுரன் தரவேணு

மென்று ஒரு நாள் வேண்டிக்கொண்டாள். அப்போது கர்த்தர் அவ
ளுக்குச் சொன்னதாவது: உன் சிரேஷ்டம்மாள் தன் முன்கோபத்தி
னாலேயும் பொறுமையினாலேயும் தான் கட்டிக்கொள்ளுகிற குற்றங்க
ளைக் கண்டு நமது சமுகத்தில் தன்னைத் தாழ்த்துக்கொள்ளுகிறாளே;
அவளுடைய கோபக்குணத்தினாலே அவளுக்கு வருகிற இந்த நன்மை
யை ஏன் விலக்கப் பார்க்கிறாய்? அவள் சாந்த குணமாயிருந்தால், அவ
ளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதினாலே உனக்கு என்ன பேறுபலன் உண்டாகும்?
உன்னைக் கீழ்ப்படிதலிலே பழக்கி உனக்கு இந்தப் புண்ணியத்தைக்
கற்றுக்கொடுக்கும்படியாக அவளிடத்திலே இந்தக் கெட்ட குணம்
இருக்கட்டுமென்று விட்டுவிடுகிறோமென்றார்.

மேற்சொன்ன அர்ச்சியசிஷ்டவள் பேரில் புலோசியுஸ் வெளிப்
படுத்தின வேறொரு வர்த்தமானமும் நாம் இப்போது சொன்னதுக்கு
ஒத்திருக்கும். அதெப்படியென்றால், இந்த அம்மாள் ஓர் சபைச் சிரேஷ்
டருக்காக ஒரு நாள் செபம் பண்ணி அவரிடத்திலுள்ள ஒரு குறையை
நீக்கியருள வேணுமென்று சர்வேசுரனைக் கெஞ்சி மன்றாடினாள். அப்
போது கர்த்தர் அவளுக்குக் காட்சியாகிச் சொன்னதாவது: இந்தச்
சபையின் பேரில் நாம் மிஞ்சின பட்சமும் இரக்கமுமாய் இருக்கிறோ
ம்; இதினாலே இந்தச் சபையிலுள்ளவர்கள் புண்ணியத்தில் வளரும்
படியாக இந்தச் சபையை ஆளுகிறவர்களிடத்திலே யாதொரு குற்றங்
குறையிருக்கட்டுமென்று விட்டுவிடுகிறோம்; குற்றமில்லாதவர்களுக்
குக் கீழ்ப்படிகிறதை விடக் குற்றமுள்ளவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிறது
அதிக புண்ணியமாமே; யாதொரு சிரேஷ்டரிடத்தில் குற்றங் குறை
ஏதாகிலுமிருந்தாலும், அவர் பலசாலி அலுவலாயிருக்கும்போதும்,
அவர் தமது நடக்கையைச் சிலவிசை மறந்துபோய்க் குற்றங் கட்டிக்
கொண்டாலும், அதினாலே அவர் அதிக தாழ்ச்சியுள்ளவராவார்; சிரே
ஷ்டருடைய புண்ணியத்தினாலேயும் குற்றங் குறைகளினாலேயும் அவ
ருக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களுடைய பேறுபலன் அதிகப்படும்; இதற்கா
கவே நாம் அவரிடத்தில் யாதொரு குற்றங் குறை இருக்கட்டுமென்று
விட்டுவிடுகிறோம்; இவ்வண்ணமே சந்நியாசிகளுடைய குற்றங் குறை
களும் புண்ணியமும் சிலவிசை சிரேஷ்டருடைய பேறுபலனை அதி
கரிக்குமென்றார். அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவள் இதைக் கேட்டுச் சர்வேசு
ரன் சகலத்தையும் தமது தாசருடைய ஈடேற்றத்துக்குப் பிரயோச
னமாக்கிக்கொள்ளுகிறாரென்றும் அவர்களுக்கு இடைஞ்சலான குற்

றன் குணமுள்ள முதலியர் [illegible] புண்ணிய சாங்கோபாங்கராக்கு
வதற்கு உதவுகிறதென்றும் சுவாமி சர்வேசுரனுடைய அளவிறந்த கரு
ணைத்தனத்தின் பேரிலும் ஆழ்ந்த ஞானத்தின் பேரிலும் ஆச்சரியப்
பட்டான்.

அர்ச். அந்தோனியார் சரித்திரத்தில் அர்ச். அத்தனேசியார் எழு
திவைத்திருக்கிறதாவது : வனாந்தரத்தில் ஜெபஞ்செய்து தபம் [illegible]
நடத்த பூர்வீக வனவாசிகள் தங்களைக் கண்டிப்பாய் நடத்தத் தாங்கள்
செய்கிற ஊழியத்தைக் கண்டு பட்சம் காட்டாத கோபமுள்ள
ஜெபேஷ்டரோடு குடியிருக்கத் தேடுவார்கள். தங்கள் ஜெபேஷ்டர் [illegible]
அளவு கண்டிப்பான குணமுள்ளவரோ அவ்வளவுக்கு அதிக [illegible]
யக் கீழ்ப்படிவார்கள். இரண்டு வனவாசிகள் ஒரு முதிர்ந்த வனவாசி
யிடத்தில் ஞானத்தைக் கற்றுக்கொள்ள வேணுமென்று அவருக்கு அ
டிமைபோலே சகலத்திலும் அவருக்கு ஊழியம் செய்துகொண்டுவந்
தது அக்காலத்திலே வழங்கின முறைபாரும். ஒருமான் சொன்ன
படி ஊழியர் செய்யாதிருந்தால், அவன் அவர்களைக் கண்டித்துத் தெ
ண்டிக்கக் கர்த்தத்துவமுள்ளவனல்லவோ? அதுபோலே மேற்சொல்லிய
சந்நியாசிகளும் அற்பக் குற்றஞ் செய்தவுடனே, அவர்களைக் கண்டி
த்துத் தெண்டிக்க முதிர்ந்த சந்நியாசிகளுக்கு அதிகாரம் இருந்தது ; மு
திர்ந்த சந்நியாசிகளிடத்திலே சுபாவமாய்க் கண்டிப்புக் குணமிருந்தா
லுமேயாகிலும் வால சந்நியாசிகளைக் கீழ்ப்படிதலிலே பழக்குவதற்கா
கவென்கிலும் அவர்களை வெகு கண்டிப்பாய் நடத்துகிறது வழக்கம்.
இவ்வண்ணமே அர்ச். பக்கோமியார் தமக்குட்பட்ட சந்நியாசியாரா
கிய தேயோதோசியாரிடத்திலே சகல வின் மகிமையையும் நீக்கு
வதற்காக அவரைக் கண்டிப்பாய் நடத்தினரென்று அவர் சரித்திர
த்திலே எழுதியிருக்கிறதறிவோம். கஸ்தி வருத்தம் அவமானத்
தைக் கொண்டு வால சந்நியாசிகளை முப்பது வயதுவரைக்கும் சோதிக்
கிறது வழக்கமென்று அர்ச். கிளிமாக்குளப்பர் எழுதிவைத்திருக்
கிறார்.

காசியான் அலெக்சாந்திரியா பட்டணத்தில் உயர்ந்த வம்சபதி
யான ஓர் துரைசாணிபேரில் எழுதிவைத்திருக்கிற சங்கதியாவது ?
இந்தப் புண்ணியவதி கஸ்தி வருத்தப்பட வேணுமென்று வெகு ஆவ
லாயிருந்ததினாலே, சர்வேசுரன் தனக்கு அனுப்பின துன்ப துரிதங்க
ளெல்லாவற்றையும் நல்ல மனதோடு சகித்துக்கொண்டதுமன்றித் தா

ன் கஸ்திப்பட்டுப் பொறுமையை [illegible]தற்கு ஏதுவான சமயா
சமயங்களெல்லாவற்றையும் ஆவலோடு தேடுவாள். அக்காலத்திலே
அலெக்சாந்திரியா பட்டணத்துத் திருச்சபையார் வெகு ஏழைகளான
விதவைகளுக்கு அன்ன வஸ்திரங் கொடுத்து சவரக்ஷணை பண்ணிக்
கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது இந்தத் துரைசாணி அர்ச். அத்த
னேசியாரிடத்தில் போய்த் திருச்சபைச் செலவு குறையும்படியாக ஒரு
விதவையை என் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டு சவரக்ஷணை பண்ணு
வேன் ; இதற்காக ஒரு விதவையை எனக்குத் தர வேணுமென்று கே
ட்டாள். அர்ச்சியசிஷ்டவர் இதைக் கேட்டு அவள் கருத்தை வெகுவா
ய்ப் புகழ்ந்து பாராட்டி வெகு சாது குணமும் முதிர்ந்த பத்தியுமுள்ள
ஒரு விதவையை அவளுக்குக் கொடுக்க வேணுமென்று கற்பித்தார் ;
அப்படியே கொடுத்தார்கள். அந்தத் துரைசாணி அவளைத் தன் வீட்
டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய்க் கொஞ்சநாள் அவளை அங்கே வை
த்திருந்து வெகு ஆசார உபசாரத்தோடு அவளை நடத்திக்கொண்டு
வந்தாள். ஆனால் அந்த ஏழைக் கைம்பெண் இதைக் கண்டு அந்தத்
துரைசாணியை இடைவிடாமல் புகழ்ந்து அவள் இவ்வளவு நல்ல கு
ணத்தோடு தன்னை நடத்துகிறதினாலே, எந்நேரமும் அவளுக்கு உப
சார வார்த்தை சொல்லுவாள். இதைக் கண்டு அந்தத் துரைசாணி
அர்ச்சியசிஷ்டவரிடத்தில் திரும்பிப் போய் எனக்குப் பொறுமையை
யும் பேறுபலனையும் பெறுவிப்பதற்கு உதவியான ஒரு கைம்பெண்
தர வேணுமென்று உம்மிடத்தில் கேட்டுக்கொண்டேன் ; இப்படிப்ப
ட்ட கைம்பெண்ணை நீர் எனக்குத் தரவில்லையென்றாள். அர்ச். அத்த
னேசியார் அவள் சொன்னது இன்னதென்று துவக்கத்திலே நன்றாய்க்
கண்டுபிடியாமல் தாம் இட்ட கட்டளைக்கு விரோதமாய் ஏதாகிலும்
நடந்திருக்குமென்று எண்ணி இக்காரியத்தை விசாரித்தார் ; ஆனால்
மகா புண்ணியவதியும் சாதுகுணமுமான ஓர் விதவையை அவள் வீட்
டுக்கு அனுப்பியிருந்ததென்று அறிந்து அந்தத் துரைசாணியுடைய
முறைப்பாட்டுக்குக் காரணம் என்னவென்று கண்டுபிடித்து இக்காரி
யத்தை விசாரிப்போமென்றார். அதின்பின் ஒருவருக்கும் பொருந்தாத
கெட்ட குணமுள்ள ஓர் விதவையை அவள் வீட்டுக்கு அனுப்ப வேணு
மென்று கற்பித்தார். இப்படிப்பட்ட குணமுள்ளவர்கள் வெகுவாயிரு
ந்ததினாலே, இவர்கள் அகப்படுகிறது எளிதாயிருந்தது. வறண்டு மெ
லிந்து முகங் கண்டிப் பேச்சுக்காரியும் கோபியும் சண்டைக்காரியும்

சச்சரவு பண்ணுகிறவளுமாயிருந்த ஒருத்தியைத் தெரிந்துகொண்டு அந்தத் துரைசாணி கைவசம் ஒப்புவித்தார்கள். அவள் இவளைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் முந்தின கைம்பெண்ணை விட இவளை அதிக தாழ்ச்சியோடும் கவலையோடும் விசாரித்துக்கொண்டு வந்தாள். ஆகிலும் நன்றியறியாமையும் வசவும் கோப சாபமும் கடும் பேச்சுமே இந்தத் துரைசாணிக்குக் கிடைத்த பலன்: எனென்றால் அந்தத் துஷ்ட கைம்பெண் சகலத்திலும் இடைவிடாமல் அந்தத் துரைசாணியை விரோதித்து நீ என்னை நன்றாய் விசாரிப்பேனென்று உன் வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்து எனக்கு அவஸ்தைக் கை மூட்டினாயென்று அவளை வைது கோபித்துச் சிலவிசை அவளை அடிக்கக் கையோங்குவாள். பத்தியுள்ள அந்தத் துரைசாணி இதுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் எல்லாத்தையும் சகித்துக்கொள்ளுவாள். இந்தக் கைம்பெண் அந்தத் துரைசாணிக்கு எவ்வளவு கிலேசமும் அவமானமும் வருவிப்பாளோ அவ்வளவுக்கு அவளை நன்றாய் விசாரிப்பாள். இப்படி அவள் பொறுமை தாழ்ச்சி முயற்சி இடைவிடாமல் செய்துகொண்டுவந்ததினாலே, தன் ஆத்துமத்துக்கு வெகு பலன் வருகிறதைக் கண்டு அவள் அர்ச். அத்தனேசியாரிடத்தில் போய் எனக்குப் பொறுமையை நன்றாய்க் கற்றுக்கொடுத்துத் தினந்தோறும் என் பேறுபலனை அதிகரிக்கப் பண்ணுகிறதற்கு உதவியான இந்தக் கைம்பெண்ணை நீர் எனக்குத் தந்ததினாலே, உமக்கு நன்றியறிந்திருக்கிறேனென்றாள். இன்னம் கொஞ்சக் காலம் பிறசினேகத்துக்கும் ஒறுத்தலுக்கும் அடுத்த இந்த முயற்சி செய்துகொண்டுவந்தபின், அந்தத் துரைசாணி பாக்கியமான மரணம் அடைந்தாள்.

பேமேனென்னும் மடாதிபதி வெளிப்படுத்தின வரலாறாவது: அவர் நவ சந்நியாசியாயிருக்குங் காலத்தில் அவருடைய சிரேஷ்டரான சூசையப்பர் தினந்தோறும் காலமே மடத்துத் தோட்டத்திலே அத்திப்பழம் சாப்பிட அவரை அனுப்புவார். வனவாசிகளெல்லாரும் மகா கண்டிப்பான தவமுயற்சி செய்துகொண்டு வந்ததினாலே, இது அதுக்கு அடாத நடக்கையாயிருந்தது. ஒரு நாள் சிரேஷ்டர் வழக்கம்போலே அத்திப்பழம் சாப்பிடப்போக வேணுமென்று சொன்னாலும், அன்றைக்கு வெள்ளிக்கிழமையாயிருந்ததினாலேயும் சந்நியாசிகளெல்லாரும் வெள்ளிக்கிழமைதோறும் வெகு கண்டிப்பான ஒருசந்தி பிடித்ததினாலேயும் பேமேனென்பவர் தாமும் அன்றைக்கு ஒருசந்தியாய் இரு

க்க வேணுமென்று எண்ணி அன்றைக்குச் சாப்பிடத் துணியவில்லை; ஆகிலும் இந்தக் கீழ்ப்படியாமையினிமித்தம் அவர் உள்ளத்தில் மனக்குழப்பமும் உண்டானதினாலே, மடாதிபதியிடத்தில் அவர் போய்ச் சொன்னதாவது: சுவாமி, தயவாயிரும், உம்மிடத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்க வேணும்; கடின தபசு செய்கிறது நமது அந்தஸ்துக்கு அடுத்த புண்ணியமாயிருக்கையிலே, தினந்தோறும் நான் அத்திப்பழம் சாப்பிட வேணுமென்று ஏன் கற்பிக்கிறீர்? இன்றைக்கு முதலாய் ஏன் இப்படிக் கற்பித்தீர்? இன்றைக்கு எல்லாருக்கும் பொதுவான ஒருசந்தி நாளாயிருக்கிறதினாலே, நான் ஒருசந்தி பிடிக்காமலிருக்க வெட்கப்பட்டுச் சாப்பிடவில்லை; ஆகிலும் முகாந்தரமில்லாமல் நீர் எனக்கு ஒன்றும் கற்பிக்கமாட்டீரென்று நான் அறிந்திருக்கிறதினாலே, உமக்குக் கீழ்ப்படியாமற்போன நிமித்தம் என் மனம் குழம்பிக்கொண்டிருக்கிறதென்றார். அதுக்கு அந்த மகாத்துமா சொன்னதாவது: தம்பி, பூர்வீக தபோதனர் அவைகத்திலே வெளிப் பார்வைக்கு ஞாயம்போலே தோன்றுகிறதைச் சந்நியாசிகளுக்குக் கற்பிக்கிறதில்லை; அவர்களுடைய மனஅமைவையும் சிரவணத்தையும் சோதிப்பதற்காகப் புத்திக்கு அடாததுபோலே தோன்றுகிறதை சிலவிசை கற்பிக்கிறதுண்டு; சந்நியாசிகள் இதை மன வருத்தமும் விரோதமுமில்லாமல் செய்துகொண்டு வந்தால், அதின்பின் அவசரமும் ஒழுங்குக்கடுத்ததுமான காரியங்களைக் கற்பிக்கிறது வழக்கமென்றார்.

வனவாசிகள் சரித்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறதாவது: முதிர்ந்த சந்நியாசியாரொருவர் ஒரு தடவை தேவ பரவசமாகி மோட்சத்திலே புண்ணியவானர் நாலு சபையாகப் பிரிந்திருக்கிறதைக் கண்டார். வெகு காலமாய் வியாதிப்பட்டு அந்த வருத்தமெல்லாத்தையும் பொறுமையோடு சகித்து அதுக்காகச் சர்வேசுரனைப் புகழ்ந்து பாராட்டினவர்கள் முதல் சபையிலிருக்கிறதைக் கண்டார். தரித்திரரையும் அந்நியரையும் ஆஸ்பத்திரியிலே சேர்த்து நோயாளிகளுக்கு ஊழியஞ் செய்து வேறே பிறசினேகத்துக்கடுத்த முயற்சிகளைச் செய்துகொண்டுவந்தவர்கள் இரண்டாம் சபையிலிருக்கிறதைக் கண்டார். சகலத்தையும் வெறுத்துவிட்டு வனாந்தரத்தில் ஒதுங்கிச் செபத்தியானத்தில் நாட்கழித்துத் தரித்திரமே, தவமே, பொறியடக்கமே தங்களுக்கு ஆநந்தமென்றிருந்தவர்கள் மூன்றாஞ் சபையிலிருக்கிறதைக் கண்டார். ஆனால் இயேசுநாதர் பேரில் வைத்த சினேகத்தினாலே சிரேஷ்

டருக்குள்ளடங்கித் [illegible] தைச் சிரேஷ்டர் மனதுக்கு முழுதும் கீழ்ப்படிந்தினவர்கள் மேற்சொன்னவர்கள் எல்லாருக்கும் மேலாக நாலாம் சபையிலிருக்கிறதைக் கண்டார். இவர்கள் தங்கச் சரப்பளியும் ஆபரணமும் பூண்டுகொண்டு மேற்சொன்ன மூன்று சபையாரைவிட வெகு பிரகாசமாய் மின்றிலங்குகிறதைக் கண்டார். அந்த மகாத்துமா இவ்வளவு ஆச்சரியமான காட்சியைக் கண்டு அதிசயப்பட்டு வனவாசிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மேலான மகிமை சுதந்தரத்தை இந்த நாலாம் சபையார் பெற்றுக்கொண்டதற்குக் காரணமென்னவென்று கேட்டார். அதுக்கு அவர் காதில் தொனித்த சத்தமாவது: வனாந்தரத்திலிருந்த வனவாசிகளும் தர்மக் கிரிகை செய்தவர்களும் தங்கள் மனசுபோலே அந்தப் புண்ணியக் கிரிகைகளைச் செய்துகொண்டுவந்தார்கள்; ஆனால் சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்பட்டு நடந்தவர்கள் இப்படித் தங்கள் மனசுபோலே நடக்காமல் தங்கள் மனசைச் சர்வேசுரனுக்குப் பலியிட்டார்கள்; மனசு எல்லாத்தையும் விட மனிதனுக்குப் பிரியமான இந்திரியமாகையால், அதைப் பலியிடுகிறதைப்போலே சர்வேசுரனுக்கு உகந்த புண்ணியம் ஒன்றுமில்லை; இவர்கள் தங்கள் [illegible]யைக் கீழ்ப்படிதலுக்குக் குனிந்துகொடுத்து அமைந்து நடந்ததற்குப் பலனாகத் தங்கச் சரப்பளி அணிந்திருக்கிறார்களென்று ஓர் சத்தம் சத்தித்தது.

பாம்போனென்னும் மடாதிபதியின்பேரில் சொல்லியிருக்கிற வர்த்தமானம் இதற்கொத்திருக்கும். பேர்போன புண்ணியவாளரான நாலு வனவாசிகள் இவரைப் பார்க்கப் போயிருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் இடைவிடாமல் அருந்தவஞ் செய்து தமது சரீரத்தை உபாதித்துக்கொள்ளுவார்; இன்னொருவர் மகா கண்டிப்பான தரித்திரம் அநுசரிப்பார்; வேறொருவர் பிறருக்கு இடைவிடாமல் தர்மக் கிரிகை செய்துகொண்டுவருவார்; மற்றொருவர் கீழ்ப்படிதலுக்குள்ளடங்கி இருபது வருஷகாலமாய் நாள் கழித்தார். மகாத்துமாவான அந்த மடாதிபதி முதலில் சொன்ன மூன்று பேரைவிட இவரைக் கனமாக மதித்தார். இதற்கு அவர் சொன்ன ஞாயமேதென்றால், இவர் தமது சுய மனதை முழுதும் மறுதலித்து வேறொருவருக்கு அடிமையானார்; மற்றவர்களோவென்றால், தாங்கள் புண்ணியக் கிரிகை செய்யும்போது, எப்போதும் தங்கள் சுய மனதை அநுசரித்துக்கொண்டு வந்தார்கள்; ஆகையால் இந்தக் கீழ்ப்படிதல் மாதிரிகையைக் கண்டுபாவித்து மர

[illegible] மெய்யால் வேதசாட்சியப்பிரியத்தம் அதிலே [illegible] சென்று சொல்லலாமென்றார்.

௯-ம் அதிகாரம்.

சிரேஷ்டர் நமக்குக் கற்பிக்கிற கட்டளைக்கு விரோதம் நமது புத்தியில் தோன்றினால் அது எதினாலே வருகிறதென்று சொல்லுவது.

கீழ்ப்படிதல் நமக்கிடுகிற கட்டளைக்கு விரோதமாய் நமது புத்தியில் எதிர் ஞாயம் தோன்றினால், அது நம்மிடத்தில் ஒறுத்தலில்லாததினாலே வருகிறதென்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் இப்படிச் சொல்லுகிறதினாலே காரியமென்ன? நம்மிடத்தில் ஒறுத்தலிருந்தால், கீழ்ப்படிதலுக்கடுத்த காரியத்திலே நமது புத்தியில் விரோதம் தோன்றாதென்று தெரியுமே; ஆங்காரம் எப்படி வருகிறதென்று கேட்டால், அது தாழ்ச்சிக் குறைவினாலே உண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறதற்கு ஒப்பாகுமென்பாயாக்கும். நாம் சொல்லுகிறது இதல்லவே; நாம் சொல்லுகிறதற்கு அர்த்தமேதென்றால், நமது ஆசாபாசங்களை ஒறுக்காமல் சுகபோகங்களின்பேரில் நாம் பற்றுதல் வைத்து நமது மனசுபோலே நடக்க ஆசைப்பட்டு நமக்குக் கற்பிக்கிறதெல்லாத்துக்கும் அமையாதிருந்தாலே கீழ்ப்படிதலுக்கு விரோதம் நமது புத்தியில் தோன்றுகிறதென்று சொல்லுகிறோம்; இதினாலே நமக்குப் பிரியமாயிராததுஏதையாகிலும் கற்பித்தவுடனே, கற்பித்த அந்தக் காரியத்துக்கு விரோதமாய் ஆயிரம் எதிர் ஞாயம் நமது புத்தியில் பிறக்கும். ஒவ்வொருவனும் தன் மனதுக்குள் புகுந்து கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கட்டும்; சங்கோசக் கீழ்ப்படிதலுக்கு விரோதமான ஞாயமும் பற்றும் எச்சமயத்திலே தன்னிடத்தில் எழும்புகிறதென்று சோதித்துப் பார்க்கட்டும்; தனக்கு அருவருப்பான காரியம் எதையாகிலும் செய்யச் சொல்லி அவனுக்குக் கற்பித்தால், அவன் ஆசைப்படுகிறதை [illegible]

ல்லையென்று சொன்னால் [illegible] இருந்தால், அவன் பற்றுதல் வைத்திருக்கிற காரியத்தை அவனை விட்டு நீக்கினால், அப்போது அவனுக்குக் கற்பிக்கிற காரியத்துக்கு விரோதமான ஞாயம் அவன் புத்தியிலே புடைபோல் எழும்புமென்று கண்டுகொள்ளுவான்; ஆனால் அவனுக்குப் பிரியமானதைச் செய்யச் சொன்னால், அது புத்திக்கு அடாததென்று அவனிடத்தில் ஒரு நினைவும் பிறக்காமல் இதுவே தகுந்ததென்றும் இதைக் கற்பிக்கிறது ஞாயத்துக்கடுத்ததென்றும் எண்ணிக்கொள்ளுவான்.

எப்பிராயிமென்பவன் தைரியமற்றுப்போய்ப் பிடிபட்ட புறாவைப்போலானானென்று ஓசேயேயென்னுந் தீர்க்கதரிசி வசனித்தார். இவ்வாக்கியத்தின்பேரில் அர்ச். எரோணிமுஸ் வியாக்கியானம்பண்ணிச் சொல்லுகிறதாவது: ஏன் எப்பிராயிமென்பவனை வேறெந்தக் குருவிக்கும் ஒப்பிடாமல் புறாவுக்கு ஒப்பிட்டிருக்கின்றது? ஏன் இப்படி ஒப்பிட்டிருக்கிறதென்று அர்ச். எரோணிமுஸ்தானே சொல்லுகிற மறுமொழியாவது: மற்றப் பட்சிகளெல்லாம் குஞ்சைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தங்கள் உயிர் போனாலும் பாரமல்லவென்று பிர[illegible]. இவ்வண்ணமே இராசாளியானாலும் பாம்பானாலும் தங்கள் கூட்டுக்குக் கிட்ட வந்தால், தங்களாலானமட்டும் குஞ்சைக் காப்பாற்றுவதற்காக அதைச் சுற்றிப் பறக்கும்; குஞ்சைக் காப்பாற்றக் கூடாமற்போனால், கத்தி அழுது தங்கள் துயரத்தையாகிலும் காட்டுகிறது வழக்கம். புறா மாத்திரம் தன் குஞ்சைக் காப்பாற்றப் பிரயாசப்படுகிறதுமில்லை, குஞ்சு காணாதேபோனால் அதுக்காகக் கஸ்திப்படுகிறதுமில்லை, அதைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக ஒன்றும் செய்கிறதுமில்லை; இதினாலேதான் எப்பிராயிமென்பவனைப் புறாவுக்கொப்பிட்டிருக்கிறதென்றார். ஆகையால் நாம் பற்றுதலும் பிரியமும் வைத்திருக்கிற காரியம் நமக்குக் குஞ்சுபோலாகும்; அதைச் சிரேஷ்டர் [illegible]க்கொண்டால், நாம் அதுக்கு விரோதம் பண்ணாமலும் முறைப்படாமலும் துயரங்கொள்ளாமலும் சகித்துக்கொள்ள வேணுமென்று காட்டுவதற்காக உலக இரட்சகர் நாம் புறாவைக் கண்டுபாவிக்க வேணுமென்று கற்பித்திருக்கிறார். ஆகையால் நமது மனசுக்கு விரோதமானதெல்லாத்தின்பேரிலும் நம்மிடத்திலுள்ள அருவருப்பும் ஒறுத்தலில்லாத்தனமுமே இப்படி தனுக்கு விரோதமாய் நமது புத்தியில் தோன்றுகிற ஞாயத்துக்குக் காரணமாகும். இதிப்படியாகக்கொள்ள நமது தர்க்குணங்க

ளையுமே ஆசாபாசங்களையும் ஒறுத்து [illegible] சுத்தமாய் இல்லா
தவசிகளாக வேண்டும்; நமக்குக் கற்பிக்கிறதெல்லாத்தையும் செய்ய
எப்போதும் அமைவாயிருந்து இதைக் கற்பித்தாலும் அதைக் கற்பித்
தாலும் எல்லாத்தையும் செய்வோமென்று முழுதும் மன சமநிலையா
யிருக்கிறதே இப்படிப்பட்ட சோதனையைச் செயிப்பதற்கு மேலான
பரிகாரமாகும்.

வனுத்துத் தபோதனர் ஞானசீவியத்தில் உத்தமமாய்த் தேர்ந்தி
ருந்ததினாலே, தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட சந்நியாசிகளைக் கீழ்ப்படிதலில்
வெகுவாய்ப் பழக்குவார்கள்; அவர்களிடத்திலுள்ள சிரவணத்தைச்
சோதித்து அவர்களுடைய சுய மனசையும் கீழ்ப்படிதலுக்கடுத்த காரி
யத்திலே அவர்களுடைய சுய புத்தியையும் நீக்கும்படியாய்ப் புத்திக்
கடாத காரியங்களைச் [illegible] செய்யச் சொல்லி அவர்களுக்குக் கற்பிப்பார்கள்.
ஆகையால் அவர்கள் கற்பிக்கிறது புத்திக்கடாத காரியமென்று தோன்
றினாலும், அது மிகவும் புத்திக்கு ஒத்த ஒழுக்கந்தானே; ஏனென்றால்
இப்படி நமது ஆசாபாசத்தை ஒறுத்து நமது சுய மனசையும் பற்றுத
லையும் [illegible]த்துத் தள்ளினால், இது வேறெந்த வழியாகவும் நமக்கு
வரக் கூடுமான பிரயோசனத்தை விட அதிக பிரயோசனமாகும். உ
ன் இலாபத்துக்காகவே நீ புண்ணியத்தில் வர்த்திப்பதற்காகவே சிரே
ஷ்டர் உன் சுய மனசையும் சுய பற்றுதலையும் நீக்கத் தேடுகிறார்; இதி
னாலே உனக்கு இலாபமேயல்லாமல் நஷ்டமில்லை. குதிரையைப் பழ
க்க வேணுமானால், அதைச் சிலவிசை நடையிலே விடுகிறதும் சிலவி
சை ஓட்டத்திலே விடுகிறதும் சிலவிசை அதைத் திருப்பி வெகுவா
ய்ச் சுற்றிக்கொண்டு வருகிறதும் சிலவிசை கொஞ்சம் சுற்றிக்கொண்டு
வந்தபின் திடீரென்று அதைத் திருப்பி விடுகிறதும் சிலவிசை முழு
ஓட்டத்திலே விடுகிறதும் சிலவிசை இப்படிக் கொஞ்சம் ஓடினபின்
திடீரென்று நிறுத்துகிறதுமுண்டு; அது தன் மனசுபோலே நடக்கா
மல் கீழ்ப்படிகிறதற்குப் பழகும்படியாக இதுவெல்லாம் செய்கிறது
வழக்கம். இதினாலேதான் ஞானசீவியத்தில் தேர்ந்த மகாத்துமாக்கள்
தங்களுக்குட்பட்டவர்களை இப்படி நடத்துவார்கள். அர்ச். அந்தோனி
யார் தமக்குட்பட்ட சந்நியாசியாராகிய அர்ச். சின்னப்பரை நடத்தின
விதம் இதுவே. உடுப்புத் தைக்கவும் தைத்தபின் அதைப் பிரித்துப்
போடவும் அலறிச்செடி அல்லது பனை மரத்து ஈக்கியைக் கொண்டு
பெட்டி பின்னவும் அதைப் பின்னினபின் பிரித்தெறியவும் வேணுமெ

ன்று கற்பிப்பார். [illegible] கிணற்றிலே தண்ணீர் இறைத்தவுட
னே அதைக் கிணற்றிலேதானே ஊற்றிவிடச் சொல்லுவார்கள். அர்ச்.
பிரான்சீஸ்கு தம்மோடேகூட வந்த சகோதரரான மாசேயென்பவரை
நோக்கிச் சிலவிசை வழி நடுவே நின்றுகொண்டு மயக்கம் வந்து விழுகி
றவரைக்கும் தம்மைச் சுற்ற வேணுமென்று சொல்லுவார். யாதாமொரு
வர் சபையிலே உட்பட வேணுமென்று அவரிடத்தில் கேட்டால், கோ
சுச் செடிக் கொழுந்தைத் தரையிலே நட்டு வேரை மேலே விடச்சொ
ல்லுவார். அவர்கள் கீழ்ப்படிதலைச் சோதித்து அவர்கள் சுய [illegible]
யும் பற்றுதலையும் பிடுங்கித்தள்ளி அதின் அடையாளம் ஒன்றும் அவ
ர்களிடத்தில் நிலைக்கொள்ளாதபடிக்கு இப்படிச் செய்கிறது வழக்கம்.
இந்த முயற்சி இப்போது வெகுவாய் நடக்கிறதைக் காணோம்; இது
வெகுவாய் நடந்தால், ஆண்டவருக்கு வெகு [illegible]ரும். ஏனென்
றால் சந்நியாசிகள் யாதொரு அலுவலை [illegible] செய்திருந்தாலும்,
அதைக் கெடுத்துப்போட வேணுமென்று சொல்லும்போது, அவர்கள்
கஸ்திப்படாமலும் முறைப்படாமலும் கீழ்ப்படியவே பழகியிருக்க வே
ண்டும்; இப்படிப் பழகியிருந்தால், அவர்கள் யாதொரு [illegible]
றாய்ச் செய்யாதிருக்கையிலே அவர்களைக் கடிந்துகொண்டாலும், அவர்
கள் வெகுவாய் மொறுமொறுக்க மாட்டார்கள்.

ஆனால் நாம் இங்கே சொல்லிக்காட்டின ஒறுத்தலும் சிரவணமும்
மகா மேலான புண்ணிய சாங்கோபாங்கமாயிருக்கிறதினாலேயும் அ
தைத் திடீரென்று அடையக் கூடாததினாலேயும் அதை அடையுமட்
டும் நாம் ஒறுத்தலற்றவர்களென்று அங்கீகரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.
கீழ்ப்படிதலுக்கு விரோதமாய் நமது புத்தியில் பிறக்கிற நினைவும் எ
திர் ஞாயமும் நம்மிடத்திலே ஒறுத்தலில்லாததினாலே வருகிறதென்று
நிச்சயித்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த எதிர் ஞாயத்தினாலே நமக்
குப் பொல்லாப்பு வராதபடிக்கு இப்படி நிச்சயித்துக்கொள்ளுகிறதே
உத்தம வழிபாடாகும்; ஏனென்றால் நம்மிடத்தில் ஒறுத்தல் இல்லா
ததினாலே இந்த எதிர் ஞாயம் நமது புத்தியில் தட்டுப்படுகிறதென்று
நாம் நன்றாய் நிச்சயித்துக்கொண்டால், அந்த எதிர் ஞாயத்தை நம்பா
மல் அதைப் பிறக்கணித்துத் தள்ளிப்போடுவோமென்பதற்குச் சந்தே
கமில்லை. தான் நோவாளியென்று அறிந்திருக்கிறவன் தான் ஆசைப்படு
கிறதெல்லாத்தையும் செய்யப் படாதென்றும், தாகமாயிருக்கும்போ
து எப்போதும் தண்ணீர் குடிக்கப் படாதென்றும், இரத்தம் வாங்குகி

றது வேதனையாயிருந்தாலும், மருந்து கசப்பாயிருந்தாலும், இரத்தம்
வாங்குகிறதும் மருந்து சாப்பிடுகிறதும் தனக்குப் பிரயோசனமென்
றும் நன்றாய் அறிந்திருப்பான். இதினாலே தன் ஆசையையும் அருவ
ருப்பையும் சட்டைபண்ணவுமாட்டான், தன்னை நம்பவுமாட்டான்;
வைத்தியனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவன் கற்பிக்கிறதெல்லாம் தனக்கு
நலமென்று நம்பி அவன் சொல்லுகிறதெல்லாத்தையும் செய்வான்.
தான் நோவாளியென்று அவன் அறிந்திருக்கிறதினாலே, தன்னை நம்பா
மல் தன்னைச் சொஸ்தப்படுத்துகிறதற்கு எற்பட்ட வைத்தியனுக்கு மீனச
போலே நடப்பானல்லோ? இவ்வண்ணமே நாம் சுய சிநேகமும் ஆயி
ரம் ஒழுங்கற்ற ஆசாபாசமும் நிறைந்த நோவாளிகளாயிருக்கிறோமே.
நமக்குப் பொல்லாப்பான வஸ்துவின்பேரிலே மாத்திரம் நம்மிடத்தில்
ஆசையுண்டு [illegible] நன்மையான காரியம் எல்லாத்தின்பேரிலும்
நம்மிடத்திலே அருவருப்பும் வெறுப்பும் பிறக்கிறது வழக்கமல்லோ?
இதிப்படியிருக்கக் குணப்பட வேணுமென்று ஆசைப்படுகிற நோவாளி
தன் நோவுக்கான பரிகாரம் செய்கிறாப்போலே நாமும் செய்துகொ
[illegible]ண்டும். நம்மை ஒரு காரியத்திலும் நம்பப் படாது; நம்மைக்
குணப்படுத்தி நடத்த ஏற்பட்டிருக்கிற சிரேஷ்டரை நம்பக் கடவோம்;
அவர் கற்பிக்கிறதெல்லாம் புத்திக்கும் ஞாயத்துக்கும் ஒத்திருக்கிற
தென்றும் அதுக்கு விரோதமாய் நம்மிடத்தில் தட்டுப்படுகிற நினை
வெல்லாம் நோவாளிக்குரிய வீண் இச்சையும் பிதற்றுதலுமென்றும்
எண்ணிக்கொள்ளக் கடவோம். நீ இப்படி நடந்தால், கீழ்ப்படிதலுக்கு
விரோதமாய் உன்னிடத்தில் வருகிற நினைவும் எதிர் ஞாயமும் உனக்
குப் பொல்லாப்பாயிராமல்போவதுமன்றி அது உனக்குப் பிரயோச
னமாகிக் கீழ்ப்படிதலிலே மேன்மேலும் உன்னை ஸ்திரப்படுத்த உத
வும்; ஏனென்றால் இப்படிப்பட்ட எதிர் ஞாயம் உன் புத்தியில் பிற
ந்தவுடனே நான் நோவாளி, என் குணம் கெட்டுப்போயிருக்குது,
இதினாலேதான் எனக்குப் பிரயோசனமானதெல்லாத்தின்பேரிலும்
என்னிடத்தில் அருவருப்புத் தோன்றுது; யாதொரு காரியத்தின்பே
ரில் என்னிடத்திலே அருவருப்பு உண்டாகி அதைச் செய்கிறது என
க்கு வருத்தமாகத் தோன்றினாலே போதும், அதுவே எனக்குப் பிர
யோசனமென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளுவாய்.

ஆனால் நாம் இப்போது சொல்லிக்காட்டின புத்திமதியெல்லாம்
கீழ்ப்படிதலுக்கு விரோதமாய் நம்மிடத்தில் வருகிற எதிர் ஞாயத்தைத்

தள்ளுகிறதற்கு ஆச்சரியமான பரிகாரமாயிருக்கிறதுமல்லாமல் பிறசினேகத்துக்கு விரோதமான நினைவைத் தள்ளுகிறதற்கும் தகுந்த வழிபாடாகும். ஆகையால் உன் சகோதரனுடைய குணத்தையும் நடக்கையையும் கண்டு அவன்பேரில் உன் மனதிலே விரோதம் எழும்பினால், இந்த விரோதத்தை உனக்குத்தானே விரோதமாய்த் திருப்பிக்கொண்டு அவன்பேரில் உனக்கு வருகிற ஆயாசத்தை உன்பேரிலே தானே வைத்துக்கொண்டு இந்தக் குற்றத்தை உன்பேரிலே சுமத்திக்கொள்ள வேண்டும். என் சகோதரன்பேரில் நான் நினைக்கிறது தப்பிதம், நான் மற்றவர்கள்பேரில் கெடுதலான எண்ணம் வைத்து என் மனதுபோலே அவர்கள் நடக்கவேணுமென்று நினைக்கிறேனே, இதற்கு என் வீண் மகிமையே காரணம்; என் சகோதரனிடத்திலுள்ள நற்குணத்தை நான் கெடுதலென்று எண்ணி அவர்கள்பேரில் குற்றஞ்சாட்டிக் கொள்ளுகிறதற்கு என் குருட்டாட்டமே, என் கெட்ட குணமே காரணம்; என் சகோதரனிடத்தில் இந்தக் குற்றமில்லை, நான்தானே குற்றவாளியென்று நினைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கடைசியாய் பசாசு சோதனை வரும்போது இது சோதனையென்று அறிந்துகொள்ளுகிறது அதைத் தள்ளுவதற்கான நல்ல பரிகாரமாகும். ஆகையால் வேடனொருவன் மிருகங்களுக்குப் படுகுழி பார்ச்சத் தேடினாலும், வலை விரித்தாலும், அந்தப் படுகுழியையும் வலையையும் தன்னாலானமட்டும் நன்றாய் மறைத்து இரையை எதிராகக் காட்டி வைப்பான்; ஏனென்றால் மிருகங்களும் பட்சிகளும் படுகுழியையும் வலையையும் கண்டால், அகப்படாமல் தப்பி ஓடிப்போகும். இவ்வண்ணமே பசாசு நமக்குச் சோதனை செய்யும்போது, அது சோதனையென்று நமக்குத் தோன்றாமல் ஞாயத்துக்கொத்த காரியமென்று நமக்கு மறைத்துக் காட்டத் தன்னாலானமட்டும் பிரயாசப்படும். நம்மை மயக்கி அது செய்கிற தந்திர கபடத்தையும் அந்தகாரத்தையும் தேவ ஏவுதலென்றும் மோட்ச பிரகாசமென்றும் நாம் நினைத்துக்கொள்ளும்படியாக அது பிரகாச சம்மனசு வேஷம் போட்டுக்கொள்ளும். நன்மையாகத் தோன்றுகிற சோதனையிலிருந்து சர்வேசுரன் நம்மைக் காக்கக் கடவார். நீ உன் சகோதரன்பேரில் கெடுதலாய் நினைக்கும்போது, இந்த நினைவு சோதனையில்லையென்றும் உன் ஆசாபாசத்தினாலே இந்த நினைவு வருகிறதில்லையென்றும் உன் பிரயோசனத்தைப்பற்றி நீ இப்படிப் பேசுகிறதில்லையென்றும் உன் சகோதரனிடத்திலே மெய்யாகவே குற்றம் உண்டென்றும் உன்

னைப்போலே மற்றவர்களும் அவன் நடக்கையைக் கண்டால், அவனைக் குற்றவாளியென்று எண்ணிக்கொள்ளுவார்களென்றும் நீ நிச்சயித்துக் கொண்டால், அப்போது மோசத்துக்குரிய சோதனை உன்னிடத்தில் வருகின்றது; இதுக்குப் பரிகாரம் செய்கிறது வருத்தம்; ஏனென்றால் நன்மையாகத் தோன்றுகிற சோதனைக்கு நாம் எல்லாத்தையும் விடப் பயப்பட வேண்டும். வெளியரங்கமான சோதனை உன்னிடத்தில் வந்தால் அதை ஒழிப்பதற்கு எண்ணிக்கைக்குள்ளடங்காத பரிகாரஞ் செய்துகொள்ளலாம்; ஆனால் சோதனையைச் சோதனையென்று அறியாமல் அது புத்திக்கும் ஞாயத்துக்கும் ஒத்ததென்று நீ நிச்சயித்துக் கொண்டால், அதைத் தள்ளுவதற்கு என்ன அனுமானம் உண்டு? சத்துருவைச் சத்துருவென்று நினையாமல் சினேகிதனென்று எண்ணினால், அவன்பேரில் [illegible]யாயிருக்கக் கூடுமோ? நம்மிடத்திலுள்ள குற்றத்தை நாமே அறிந்துகொண்டு அதை அருவருத்தால், அந்தக் குற்றத்துக்கு நாம் பயப்[illegible]ணமில்லை; குற்றத்தைக் குற்றமென்று நாம் அறியாமலும், அறிந்திருந்தாலும் அது குற்றமென்று நினையாமலும் அதை நாம் சட்டை பண்ணாமலுமிருந்தால், அப்படி அறிந்துகொள்ளாத குற்றத்துக்கு நாம் வெகுவாய்ப் பயப்படுகிறோமென்று ஒரு தேவதாசர் சொல்லுவார்.

இப்போது இதை விட்டு நாம் துவக்கின காரியத்தைச் சொல்லிக் காட்டக் கடவோம். ஆகையால் கீழ்ப்படிதலுக்கு விரோதமான நினைவும் எதிர் ஞாயமும் உன்னிடத்தில் வரும்போதெல்லாம், உடனே அந்த நினைவை உனக்கு விரோதமாய்த் திருப்பிக்கொண்டு உன் ஆங்காரத்தினாலேயும் உன்னிடத்தில் ஒறுத்தல் இல்லாததினாலேயும் இந்த நினைவு வருகிறதென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளுகிறது, இதற்கு நல்ல பரிகாரமாகும். இப்படி நிச்சயித்துக்கொள்ளுகிறதற்கு வெகு ஞாயமும் உண்டு; ஏனென்றால் நமது ஆசாபாசம் நமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய வேணுமென்று அநேக பொய் ஞாயங்களையும் நமக்குப் பிரியமில்லாததைச் செய்யப்படாதென்று ஆயிரம் வீண் முகாந்திரங்களையும் நமது புத்தியில் தோற்றுவிக்கிறது வழக்கமென்று நன்றாய் அறிந்திருக்கிறோமே. நமது ஆசாபாசமும் சயசினேகமும் காரியங்களை உள்ளபடி நமக்குக் காட்டாமல் வேறே விதமாய் நமக்குத் தோற்றுவிக்கிறது சகஜமென்று கண்டிருக்கிறோமே? கொடுந் தாகமுள்ளவனுக்குத் தண்ணீர் எல்லாத்துக்கும் மேலான பானமே.

ன்று தோன்றும்; ஏனென்றால் அவன் அப்போது இருக்கிற அந்தஸ்துக்குத் தகுந்தபடி இதுகாரியத்தைத் திர்மானிப்பான். இவ்வண்ணமே அகோரமான ஆசாபாசமுள்ளவன் அந்த ஆசாபாசத்துக்குப் பிரியமான காரியங்களை உள்ளபடி திதானித்துக்கொள்ளாமல் தப்பிதமாய் திதானித்துக்கொள்ளுவான்; ஏனென்றால் அவனிடத்திலுள்ள ஆசாபாசத்துக்கொத்தபடி காரியங்களைத் திர்மானித்துக்கொள்ளுகிறது வழக்கம். ஆகையால் உலக பற்றுதலெல்லாம் நம்மி... ...ன்னும் அ...ற்றுப்...ல்லையென்றும் நம்மிடத்தில் வெகு ஆசாபாசம் உண்டென்றும் நாம் அ...ந்திருக்கிறதினாலே, நமது புத்...யை நம்பாமல் நாம் அறிவு கலங்கிப்போ...ருக்கிற நோவாளிகளென்றும் நமக்கு நாமே சத்துருவென்றும் நம்மை நாமே எச்...க்கையோடு விலகி நடக்க வேணுமென்றும் எண்ணி...ள்ளுகிறது நிச்சயமான வழிபாடாகும்.

மற்றப்படி இப்படி... ...விரோதமாய் நமது புத்தியில் தோன்றுகிற எதிர் ஞாயத்துக்கு இட...ம்... ...இருக்கிறதும் பற்றாது; அந்த எதிர் ஞாயத்தைக் கொண்டு பிரயோசனப்...ம் வருந்த வேண்டும். இத...க்காக அச்சமயத்திலே நம்மை தாழ்த்தி நமக்குள்ளே சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியதாவது: சிரேஷ்டர் ...ற கட்டளைக்கு விரோதமாய் என் புத்தியில் வருகிற எதிர் ஞாயத்துக்கு இடங்கொடுக்கிறது எவ்வளவு ஆங்காரமும் அதந்தையுமாகும்? எல்லாருடைய காலுக்கும் கீழே கிடந்து மிதிபடுவதற்காக நான் சந்நியாசத்தில் உட்பட்டிருக்கையிலே, எல்லாருக்கும் மேலான சிரேஷ்டருடைய காலுக்கு மேலாய் எழும்புகிறது ஞாயமோ? கற்பிக்கிறதற்காகவும் மற்றவர்களை நடத்துகிறதற்காகவும் நான் சந்நியாசத்தில் வரவில்லையே; கீழ்ப்படிந்து மற்றவர்கள் மனதுபோலே நடக்கவல்லோ வந்தேன்; என் சிரேஷ்டர்பேரில் தீர்ப்புச்செய்கிறது என் காரியமல்லவே; என்பேரில் தீர்ப்புச்செய்கிறதல்லோ அவர் அலுவலென்று நிச்சயித்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிச் செய்கிறது சகல சோதனையையும் ஜெயிப்பதற்கு வெகு பிரயோசனமாயிருக்கும்; சோதனையைக் கொண்டு பிரயோசனப்படுகிறதற்கு இதை விட மேலான வழிபாடில்லை. ஆகையால் ஆங்காரமும் வீண் மகிமையுமான நினைவு நம்...த்தில் வரும்போது, நம்மைத் தேவசமூகத்திலே அதிகமாய்த் தாழ்த்திக்கொள்ள வேண்டும். நமது நற்கிரியைகளைக் கொண்டும் நாம் செய்கிற தாழ்ச்சி முயற்சிகளைக்கொண்டும் முதலாய்ப் பசாசு நம்மிடத்தில் ஆங்காரத்

தை மூட்டி நமது நற்கிரியையை நமக்கு விஷமாக்கப் பிரயாசப்படும். அப்போது நாம் நமது ஆங்காரத்தை நினைவுகூர்ந்து நம்மை நாமே தாழ்த்திக்கொண்டு பசாசு நமக்குக் கொடுக்கிற விஷத்தை நல்ல மருந்தாகவும் நம்மைக் காப்பாற்றுகிறதற்கான பரிகாரமாகவுமாக்கிக்கொள்ளப் பிரயாசப்பட வேண்டும். பலவீனனும் கேடுகெட்டவனுமாகிய எனக்கு ஆங்காரம் வரக் காரணமென்ன? நான் இதைக் கொண்டு வெட்கி...கூச்சப்ப... ...வேணுமே. இதிப்படியிருக்க இதைக்கொண்டுதானே ஆங்காரங்கொள்ளுகி...து அகமல்லோ? நிந்தைக்குரிய நான் ம...ிதர் புகழ்ச்சியையும் மே...ன எண்ணத்தையும் தேடுகிறது ஆகுமோவென்று நமக்குள்ளே நாமே சொல்லிக்கொள்ள வே...ண்டும். பசாசு நம்மைக் கெடுப்பதற்காகச் செய்கி...ற ...ட...வுகளை நாம் இப்படி நமக்குப் பிரயோசனமாக்கிக்கொண்டால், இது சோதனையைத் தள்ளுவதற்கு ஆச்சரியமான வழிபாடாகும். இதினா...ல்லோர் நமது சத்துருக்களைக் கொண்டு நம்மைப் புனை...று...ளுடைய கைங்கரியத்தைக் கொண்டும் நமது ஈடேற்றத்தை அடையலாமென்று ...சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது.

...இனமும் நம்மை ஒருகாலும் நம்பாமலும் நமது புத்தியில் தோன்றுகிற எதிர் ஞாயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் தள்ளிப்போடுவதற்கு வேறநேக வழிபாடுகளையும் செய்யலாம். முதலாவது, எதுகாரியத்திலேயும் நமது சுய புத்தியைச் சுத்தமாய் நம்பாமலிருக்கிறதே புத்திக்கடுத்த நடக்கையாகும் இதிப்படியிருக்கையிலே, நமக்கடுத்த காரியத்தில் நமது சுயபுத்தியை நம்பாமலிருக்கிறது அதிக அவசரமல்லோ? ஏனென்றால் தன் காரியத்தைத் தான்தானே சரியாய்த் தீர்க்கக் கூடாதென்பது நிச்சயமான சத்தியமாகும். நமது சுயசிநேகமும் ஆசாபாசமும் நம்மைக் குருடாக்குகிறதினாலே, நமக்கடுத்த காரியத்தின்பேரில் சரியாய்த் தீர்மானம் பண்ண நம்மாலே முடியாது. ஆகையால் நமது புத்தியை நம்பாமலிருக்கிறது நலமாகும்; நமது சிரேஷ்...த்தியோடு நமது புத்தியை ஒன்றித்து அவர் கற்பிக்கிறது ஞாயத்துக்கேற்றதென்று நிச்சயித்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது, சந்நியாசிகள் தங்கள் புத்தியில் தட்டுப்படுகிற சில ஞாயங்களை மாத்திரம் கண்டுபிடிப்பார்கள்; சிரேஷ்டரோவென்றால், அந்த ஞாயங்களையும் இன்னம் அவர்களுக்குத் தெரியாத வேறநேக ஞாயங்களையும்

அறிந்திருப்பார். ஆகையால் உனக்குத் தெரிந்த ஞாயங்களை யோசித்
துப் பார்த்தால், நீ நினைக்கிறதின்படியே யாதொரு அலுவல் செய்கிறது
ஒருவேளை நலமாயிருக்குமாகும்; ஆனால் சிரேஷ்டருக்குத் தெரிந்த
சகல ஞாயங்களையும் யோசித்துப் பார்த்தால், அவர் சொல்லுகிறது
போலே செய்கிறதே நலமாகும். ஞான முயற்சிகளிலே இப்படிச் சொ
ல்லுகிறது மெய்யாயிருக்கிறதுமல்லாமல், மனுஷர் புத்திக்கடுத்த உ
லோக காரியத்திலேயும் இப்படி நடக்கிறது நலமாகும்; ஏனென்றால்
யாதொரு சமயத்தில் உன் புத்தியிலே தோன்றுகிற ஞாயம [illegible]
ருக்கும் தோன்றியிருந்தாலும், அவர் அதைப் [illegible] சோதித்துத் தள்ளி
விட்டு அவருக்குத் தெரிந்த வேறே [illegible] முகாந்தரங்களைப்பற்
றி உனக்கு இந்தக் கட்டளை இட்டிருக்கிறாரென்று நீ நிச்சயித்துக்கொ
ள்ள வேண்டும்; இப்படி நிச்சயித்துக்கொள்ளாமல் உன் புத்தியில்
பிறக்கிற ஞாயங்களைக் கொண்டு [illegible] நீ சிரேஷ்டர் கற்பனைக்கு
விரோதமான எண்ணங்கொண்டால், இது ஆங்காரமும் புத்திகெட்ட
தனமுமல்லவா? இவ்விஷயத்தில் [illegible]. அருளப்பர் வெகு [illegible]
ன ஓர் உவமை சொல்லியிருக்கிறார்: அதாவது, சரீரத்துக்கெல்லாம்
உயிர் கொடுக்கிறது ஆத்துமம்; ஆனால் ஆத்துமம் [illegible] பிரதான
மாய்த் தன் அலுவலைச் செய்யும்; தலையிலேதான் ஐம்புலன்
அடங்கியிருக்கின்றது; தொடுதலாகிற புலன் மாத்திரம் சரீரத்தி
லெங்கும் பரவியிருக்கும். இதினாலேதான் தலை உடலுக்கெல்லாம் மே
லாயிருக்கின்றது; சரீரமெல்லாம் அதுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றது;
அது சரீரத்தை நடத்தவேண்டிய சிரேஷ்டர்போலிருக்கிறதென்றார்.
தலை சரீரத்துக்கு எப்படியோ சிரேஷ்டரும் மற்றச் சந்நியாசிகளுக்கு
அப்படியிருக்கிறார். தலையாகிற சிரேஷ்டரிடத்திலே சகல ஐம்புலன்
களும் உண்டு; நீ அவயவங்களில் ஒன்றேயல்லாமல் வேறல்லவே;
தொடுதலாகிற புலன் மாத்திரம் உன்னிடத்திலுண்டு; நீ ஒரு ஞாய
த்தை மாத்திரம் தொட்டுப் பார்க்கிறாய்; சிரேஷ்டர் எல்லா ஞாயத்
தையும் தொட்டுப் பார்க்கிறார்; அவரிடத்திலே கண் உண்டு, காது
உண்டு; யாதொரு காரியத்தின்பேரிலே யோசித்துப் பார்க்க வேண்டிய
தெல்லாம் அவருக்குத் தெரியும். ஆகையால் நீ அவரை [illegible] தும் நஞ்
சி உனக்குத் தலையாகிற அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறது ஞாயமல்
லோ? புத்தி சாமர்த்தியமுள்ளவன் வேறொருவனுடைய அலுவலிலே
கெட்டிக்காரனாயிருக்கிறதைப் பார்க்கப் புத்தியில்லாத மடையன் தன்

சொந்த அலுவலிலே கெட்டிக்காரனென்று சொல்லுகிறது வழக்கமா
மே? இதிப்படியிருக்கையிலே, ஒரு காரியத்தை நன்றாய் அறியாமல்
அதிலே ஏற்படுகிறவனை விடப் புத்தி சாமர்த்தியமுள்ளவன் தன்
சொந்த அலுவலிலே எவ்வளவு கெட்டிக்காரனாயிருப்பானென்று சொ
ல்ல வேணுமோ? இதினாலல்லோ உன் ஞாயாதிபதிக்கு விரோதமா
ய்த் தீர்மானம் பண்ணாதே; ஏனென்றால் அவன் நீதிப்பிரகாரம் தீர்
ப்புச் செய்கிறானென்று ஞானி [illegible] வர் வசனித்தார். எதையாகிலும்
செய்வதற்கு வேண்டிய முகாந்தரங்களும் சமயாசமயங்களும் மற்றக்
காரியங்களும் உனக்குத் தெரியாது, அதை அறிந்துகொள்ளவும் உன்
னாலே கூடாது; அதை நீ அறிந்துகொள்ளுகிறது முதலாய் நல்லத
ல்ல. இதிப்படியிருக்க, அதின்பேரில் நீ தீர்மானம் பண்ணுகிறது எவ்
வளவு புத்திக்கேடென்று யோசித்துப்பார். இன்னமும் சிரேஷ்டர் புத்
திக்கு உன் புத்தியைக் கீழ்ப்படுத்த உதவியான வேறொரு முகாந்தர
மும் உண்டு. அதென்னவென்றால், சிரேஷ்டர் மடத்துக்கும் சபைக்
கும் பொது நன்மையை விசாரிப்பார்; நீயோவென்றால், உனக்கும்
உன் பிரயோசனத்துக்கும் [illegible] த்த நன்மையை மாத்திரம் கவனிக்கி
றாய்; ஆனால் ஒருவனுடைய பிரயோசனத்தைப் பார்க்கப் பொதுப்
பிரயோசனத்தை அதிகமாய்ப் பராமரிக்க வேணுமென்று உனக்குத்
தெரியாதா? புத்தியில்லாத வஸ்துக்கள் முதலாய்ப் பொதுப் பிரயோ
சனத்துக்காகத் தங்கள் சொந்தப் பற்றுதல் பிரகாரம் நடவாமல் பொ
துப் பிரயோசனத்துக்கு ஏதுவாய் நடக்கிறதைக் காண்கிறோமே. இ
வ்வண்ணமே சுபாவ வஸ்துக்கள் அந்தரத்தை அருவருக்கிறதென்று
சுபாவ நூலாசிரியர் சொல்லுகிறார்கள். இதினாலல்லோ தண்ணீர் நி
றைந்த குப்பியைத் தலைகீழே கவிழ்த்தால், தண்ணீர் கொ
ஞ்ச நேரம் கீழே வடியாமல் காற்று குப்பிக்குள்ளே போகிறவரைக்கும்
மேலே முதலாய் எழும்புகிறதென்று பார்த்திருக்கிறோமே. ஆகையா
ல் கீழ்ப்பட்டவர்கள் தங்களுக்கடுத்த காரியத்திலே நடக்கவேண்டிய
விதம் இதுவே. பொதுப் பிரயோசனத்துக்கடுத்த விஷயத்திலே இவ
[illegible] தங்கள் சுய [illegible] பற்றுதலைப் பிடுங்கி எறிந்து பொது நன்மைக்காக
[illegible] பிர[illegible] சப்பட வேண்டும். சிரேஷ்டர் பொது நன்மையை
உழைக்க [illegible] லே, இவர்கள் அவரோடு ஒன்றித்து உழை [illegible] அ
விசாரிக்கிறதி [illegible] டசியாய் நாம் பரீட்சை பார்த்து அறிந்திருக்கிற அ
வசரமாமே. க [illegible] கீழ்ப்படிதலுக்கு விரோதமாய் நம்மிடத்தில் வருகிற
[illegible] நுபவசித்தியே [illegible]

எதிர் ஞாயத்தை நம்பாமல் தள்ளுகிறதற்கான வழியாகும். எத்தனையோ காரியம் இப்படிப்பட்டது அப்படிப்பட்டதென்று நம்பியிருந்தோம்; எத்தனையோ காரியம் இப்படிப்பட்டதென்று நிச்சயமென்றும் தவறாத சத்தியமென்றும் நினைத்திருந்தோம்; ஆகிலும் அப்புறம் நமது எண்ணமெல்லாம் தப்பிதமென்று அறிந்துகொண்டோமே; அதை நாம் மேலெழுந்தவாரியாய் யோசித்து மோசம்போனோமென்று நாம் இப்போது வெட்கப்படுகிறதே நமக்குக் கிடைத்த பலன். யாதாமொருவன் இரண்டு மூன்று விசை நம்மை ஏய்த்துப்போட்டால், அவனை ஒருகாலும் நம்பமாட்டோமே; ஆனால் நமது புத்தி நம்மை அநேகம் விசை ஏய்த்துப்போட்டிருக்கையிலே, நாம் அதை நம்புகிறதெப்படி? மனுஷனை அறிவினாலென்றும் அவன் எளிதாய் மோசம் போகிறது வழக்கமென்றும் விருத்தாப்பியர் பரீட்சை பார்த்து அறிந்திருக்கிறதினாலே, யாதொரு காரியத்தின்பேரில் மெதுவாய் எச்சரிக்கையோடு தீர்மானம் பண்ணுவார்கள். வாலிபர் இப்படிப் பரீட்சை பார்க்காததினாலே, சந்தேகப்படாமல் உடனே தீர்மானம் பண்ணுகிறது வழக்கம்.

௰-ம் அதிகாரம்.

நாம் கீழ்ப்படிய வேணுமென்று புத்தி சொல்லுவதற்காக, அர்ச். சின்னப்பர் வெளிப்படுத்தியிருக்கிற மூன்று ஞாயத்தை விவரித்துக் காட்டுவது.

உங்கள் சிரேஷ்டர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவர்களுக்குச் சிரவணமாயிருங்கள்; ஏனென்றால் உங்கள் ஆத்துமத்துக்காக அவர்கள் கணக்குக் கொடுக்கிறதுபோலே இடைவிடாமல் உங்களை விசாரிக்கிறார்கள்; அவர்கள் பிரலாபித்துக்கொள்ளாமல் சந்தோஷமாய் இந்த அலுவலை நிறைவேற்றும்படியாக அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; இல்லாவிட்டால், அது உங்களுக்குப் பிரயோசனமாயிருக்க மாட்டாதென்

று அர்ச். சின்னப்பர் திருவுளம்பற்றினார். பாவமாயிராத சகலத்திலும் நமது சிரேஷ்டருக்கு நாம் கீழ்ப்படிய வேணுமென்று அர்ச். சின்னப்பர் இவ்வாக்கியத்திலே மூன்று ஞாயத்தை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். பாவமாயிராத காரியத்திலே மாத்திரம் சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிய வேணுமென்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோமே; இன்னும் நாம் சொல்லப்போகிறதெல்லாத்தையும் பாவமாயிராத காரியத்தைக் குறித்துப் பேசுகிறோமென்று மறந்துபோக வேண்டாம். மேற்சொன்ன மூன்று ஞாயத்தையும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய சர்வேசுரன் அர்ச். சின்னப்பர் வாயாலே திருவுளம்பற்றியிருக்கிறதினாலே, அது மிகவும் பிரயோசனமான நல்ல ஞாயமென்பது மறுக்கப்படாத சத்தியமாகும். நாம் கீழ்ப்படிய வேணுமென்று நமக்குப் புத்தி சொல்லுவதற்காக அவர் வெளிப்படுத்தின முதல் ஞாயமாவது: நமது சிரேஷ்டர் நமது ஆத்துமத்துக்காகக் கணக்குச் சொல்லுகிறதுபோலே இடைவிடாமல் நம்மை விசாரித்துக்கொண்டு வருகிறதினாலே, அவருக்குக் கீழ்ப்படியுங்களென்றார். ஆகையால் நாம் கீழ்ப்படியும்போதெல்லாம் நாம் ஒரு தப்பிதமும் கட்டிக்கொள்ளுகிறதில்லையென்பது நிச்சயம்; இது சந்நியாசத்திலேயுள்ள பிரதான நன்மையும் ஆறுதலுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. சிரேஷ்டர் இதையாகிலும் அதையாகிலும் உனக்குக் கற்பிக்கும்போது, அவர் தப்பிதஞ் செய்யலாமென்பது மெய்தான்; ஆனால் அவர் கற்பித்ததை நீ செய்தால், நீ ஒரு தப்பிதமும் செய்கிறதில்லையென்பது நிச்சயம்; ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் உனக்குச் செய்யச் சொன்னதைச் செய்தாயோவென்று மாத்திரம் சர்வேசுரன் உன்னிடத்திலே கணக்குக் கேட்பாரல்லாமல் மற்றப்படியல்ல; நீ இந்தக் கணக்கு மாத்திரம் ஒப்பித்தால், உன்பேரில் குற்றம் ஒன்றுமில்லாமல் போகும். கீழ்ப்படிதலினாலே நீ செய்த காரியம் நல்லதோ, அல்லது நல்லது இல்லையோவென்று நீ கணக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. இது உனக்கடுத்த காரியமல்ல; சிரேஷ்டர் இதுக்குக் கணக்குச் சொல்ல வேணுமேயல்லாமல், நீ கணக்குச் சொல்ல வேண்டியதில்லை; நீ செய்கிறதைக் கீழ்ப்படிதலினாலே செய்தாலே போதும்; சர்வேசுரன் அதை உன் கணக்கிலேயிருந்து கிறுக்கிச் சிரேஷ்டர் கணக்கிலே பதிந்துகொள்ளுவார். அர்ச். ஏரோனிமுஸ் இச்சத்தியத்தைக் கண்டறிந்திருந்ததினாலே, கீழ்ப்படிதல் வழியாக வருகிற பிரயோசனத்தை அவர் தியானித்துப் பேசுகிறவிடத்தில் சொல்லுகிறதாவது:

மேலான மனச் சுதந்தரமே! கீழ்ப்படிதல் பரிசுத்தமும் பாக்கியமுமான மனச் சுதந்தரமாகும்; கீழ்ப்படிகிறவன் பாவஞ் செய்யக்கூடாதவனைப்போலாகிறானென்றார்.

விசேஷமாய் நாம் புறத்தியார் ஆத்தும ஈடேற்றத்துக்காக உழைக்கிறதினாலே, அந்த அலுவல் செய்யும்போது தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறோமென்பது நிச்சயமாமே; இதை அறிந்துகொள்ளுகிறது வெகு பிரயோசனமாயிருக்கும். நாம் சந்நியாசத்தில் உட்படாமல் எவ்வளவு பரிசுத்த நடக்கையாய் நடந்துகொண்டு வந்தாலும், புறத்தியார் ஆத்தும ஈடேற்றத்துக்காக உழைக்க வேணுமோ, நமது ஈடேற்றத்துக்காக மாத்திரம் உழைக்க வேணுமோ, இவ்விரண்டில் எது சர்வேசுரனுக்கு அதிக பிரியமாயிருக்குமென்று நிர்மாணிக்கிறதற்குக் கவலைப்பட்டு மயங்குவோமென்பது நிச்சயம். ஆகிலும் சந்நியாசத்திலே இதுகாரியத்தில் ஒரு வருத்தமுமில்லை; ஏனென்றால் ஆத்துமாக்கள் ஈடேற்றத்துக்காக உழைக்கிறது நமது இயேசுசபைக்குக் கதியாமே. ஆகையால் தேவ கட்டளைப்பிரகாரம் நாம் இந்த அலுவல் செய்கிறதினாலே, இதைச் செய்யும்போது சர்வேசுரனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறோமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. நீ சந்நியாசத்தில் உட்படாதிருந்தால், ஒருவேளை மற்றவர்களுக்குப் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்கத் துணியமாட்டாயாக்கும்; அப்படித் துணிந்தாலும், அது தேவ சித்தமோ, உன் சுயமனப் பிரியமோ, இந்த அலுவல் உன் ஆத்தும ஈடேற்றத்துக்கு உதவியாயிருக்குமோ நீ கெட்டுப்போவதற்கு வழியாயிருக்குமோவென்று சந்தேகப்படக் காரணம் உண்டு. ஆனால் நீ இயேசுசபையில் இருக்கிறதினாலே, நீ மற்றவர்களுக்குப் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுத்து வேறெந்த அலுவல் செய்தாலும், உனக்கு மோசமில்லையென்பது நிச்சயம். இந்த அலுவல் செய்யும்போது, நீ தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறாயென்று சந்தேகப்படவொண்ணாது; ஏனென்றால் உன் மனப் பிரியம்போலே ஆத்துமாக்களை நடத்தாமலும் பிரசங்கிக்காமலும் சிரேஷ்டராயிராமலும், உன் சிரேஷ்டர் இட்ட கட்டளைப்பிரகாரம் நீ இதுவெல்லாம் செய்துகொண்டு வருகிறாயே. நீ இந்த அலுவலுக்குத் தகுந்தவனாயிருந்தாலும் சரி, உதவாதவனாயிருந்தாலும் சரி, இது உன் காரியமல்ல; சிரேஷ்டர் உன்னை இந்த அலுவலிலே வைத்து உன் ஆத்துமத்துக்குக் கணக்குச் சொல்லுகிறதுபோலே இடைவிடாமல் உன்னை விசாரித்துக்கொண்டு வருகிறதினாலே, இது சிரேஷ்டருடைய காரியமாகும்.

அர்ச். ஸிமாக்கோளப்பருடைய எண்ணமும் இதற்கொத்திருக்கும். இதினாலல்லோ கீழ்ப்படிதல் சர்வேசுரன் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற போ[illegible]ன்றார். நீ இதை ஏன் செய்தாயென்று சர்வேசுரன் உன்னிடத்தில் கணக்குக் கேட்கையில், ஆண்டவரே, என் சிரேஷ்டர் எனக்கு இதைக் கற்பித்ததினாலே இதைச் செய்தேனென்று நீ சொன்னாலே போதுமே, வேறே போக்கு அவசரமில்லை, உன் கணக்குத் தீர்ந்துபோகும். இன்னம் இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் சொல்லுமாப்போலே, கீழ்ப்படிதல் மோசமில்லாத கடல் யாத்திரையும் தூங்கிக்கொண்டு செய்கிற பயணமுமாகும்; ஏனென்றால் கெட்டிக்கார சுக்கானி இருக்கிற நல்ல கப்பலிலே பிரயாணஞ் செய்கிறவன் அந்தச் சுக்கானி சகலத்தையும் விசாரித்துக் காப்பாற்றுகிறதினாலே, ஒரு கவலையும் பட வேண்டியதில்லை; அமரிக்கையாய்ப் படுத்துத் தூங்கலாமே. இப்படியே கீழ்ப்படிந்துகொண்டு வருகிற சந்நியாசி தூங்கிக்கொண்டு மோட்சத்துக்குப் போகலாம்; அதாவது, சந்நியாசம் அவன் ஏறியிருக்கிற கப்பலாமே; இந்தக் கப்பலுக்குச் சிரேஷ்டர் சுக்கானியாயிருந்து அவனை இடைவிடாமல் விசாரித்துக்கொண்டு வருகிறதினாலே, சிரேஷ்டர் கட்டளைக்கு அவன் கீழ்ப்படிந்து முழுச் சமாதானமாயிருக்கலாமே. இப்படி வேறொருவர் கையிலேயுந் தோளிலேயும் ஏறிக்கொண்டு புசலடிக்கிற இந்தப் பூலோக சமுத்திரத்தைக் கடந்து போகிறது வெகு பிரயோசனமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. கீழ்ப்படிதலுக்குள்ளே அடங்கி நடக்கிற சந்நியாசிகளுக்குச் சர்வேசுரன் செய்தருளுகிற தேவ பிரசாதம் இதுவே. சிரேஷ்டர் சுமையெல்லாம் தாங்கிக்கொள்ளுகிறார். இதைச் செய்கிறது நல்லதோ, அதைச்செய்கிறது நல்லதோவென்று சந்நியாசி கவலைப்படக் காரணமில்லை; சிரேஷ்டர் சித்தம்போலே நடந்து அமரிக்கையாய் நாள் போக்குகிறதே அவன் கடமை.

உலகத்திலே மனுஷருக்கு வழக்கமாய் நேரிடுகிற கவலை விசாரமெல்லாத்தையும் விட்டு நாம் இப்படிச் சந்நியாசத்திலே அமரிக்கையாய் நாள் கழித்து மோட்ச வழியில் நடக்கிறோமென்பது தப்பில்லாத சத்தியமென்று அறிந்திருக்கிறோமே. இந்தப் பிரயோசனம் சந்நியாசத்திலிருக்கிறதினாலேயல்லவா தேவபத்தியுள்ளவர்கள் கீழ்ப்படிதலுக்குட்பட்டு நடக்க வேணுமென்று வெகு ஆசைப்படுவார்கள்; ஏனென்றால் சந்நியாசத்துக்குப்பாலே இருந்துகொண்டு அவர்கள் செய்

கிற அலுவல் எவ்வளவு பரிசுத்தமாயிருந்தாலும், அவர்கள் அந்த அலுவல் செய்கிறது தேவ சித்தத்துக்கு ஒத்திருக்குமோ இல்லையோவென்று எப்போதும் சந்தேகப்பட இடம் உண்டு; ஏனென்றால் யாதொன்று நல்ல அலுவலாயிருந்தபோதிலும், எல்லாரும் அதைச் செய்ய வேணுமென்று சர்வேசுரன் சித்தமாயிருக்கிறதில்லை; விசேஷமாய் ஆத்துமாக்களுக்குப் புத்தி போதகம் சொல்லி மனிதரை மோட்ச வழியிலே நடத்துகிற தேவ தொழில் மற்றெல்லாவற்றிலும் எல்லாத்துக்கும் மேற்பட்ட பாம தொழிலாயிருக்கிறதினாலே, சகலரும் அதைச் செய்ய வேணுமென்று சர்வேசுரனுக்குச் சித்தமில்லை. ஆகையால் ஆத்துமாக்கள் ஈடேற்றத்துக்கடுத்த மேலான அலுவலை நமது மனசுபோலே செய்கிறதை விடக் கீழ்ப்படிதலினாலே செத்தை குப்பை பொறுக்கிறது நமக்கு அதிக பிரியமென்று பேர்போன வேத சாஸ்திரி ஒருவர் சொல்லிக்கொண்டு வருவார்; ஏனென்றால் கீழ்ப்படிதலினாலே நாம் யாதொரு வேலை செய்யும்போது, தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறோமென்பது நிச்சயம்; நமது மனசுபோலே நாம் யாதொரு அலுவல் செய்தால், அது தேவ சித்தமென்பது நிச்சயமில்லை. புறத்தியார் ஆத்தும ஈடேற்றத்துக்கடுத்த தொழிலிலேயுமல்லாமல் நமது புண்ணிய வர்த்திப்புக்கடுத்த அலுவலிலேயும் கீழ்ப்படிதல் நமக்கு நிச்சயமான வழிகாட்டியாகிப் பயம் கலக்கமெல்லாத்தையும் நீக்கிவிடும். ஏனென்றால் நான் சந்நியாசத்துக்கப்பாலே இருந்துகொண்டு சர்வேசுரனுக்கு ஊழியஞ் செய்ய மனதாயிருந்தால், நான் சாப்பிடுகிறது வேண்டியதுக்கு அதிகமோ குறைச்சலோ, நான் தூங்குகிறது மிச்சமோ குறைச்சலோ, நான் பண்ணுகிற தபசு வேண்டியதுக்கு மிச்சமோ குறைச்சலோ, வேண்டியதுக்கு மேலே அதிக செபம் பண்ணுகிறேனோ, கொஞ்ச செபம் பண்ணுகிறேனோவென்று சந்தேகப்பட இடம் உண்டு; அதுவே சந்நியாசத்திலே இந்தச் சந்தேகத்துக்கு இடமில்லை; ஏனென்றால் இங்கே எனக்குப் பரிமாறுகிறதை மாத்திரம் சாப்பிடுகிறேன், ஒழுங்கிலே குறித்திருக்கிறமட்டும் மாத்திரம் தூங்குகிறேன், எனக்குக் கற்பிக்கிற தபசு மாத்திரம் செய்கிறேன், குறித்திருக்கிற நேரமுழுதும் செபம் பண்ணுகிறேன். சிரேஷ்டர் சகலத்தையும் சீர்தூக்கி ஒழுங்கு படுத்தியிருக்கிறதினாலே, நான் கீழ்ப்படிதலோடே அநுசரிக்கையில் தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறேனென்பது நிச்சயமாகும். இன்னமும் ஆத்துமத்துக்கடுத்த காரியத்திலே சந்நியாசிகள் அமரிக்கையாயிருக்கி

றதுமல்லாமல் சரீரத்துக்கடுத்த இப்பிரபஞ்ச காரியங்களிலேயும் அவர்கள் மன அமரிக்கையைச் சுகித்தநுபவிக்கலாம்; ஆகார வஸ்துக்களெல்லாம் சம்பூரணமாய் ஏற்றியிருக்கிற கப்பலில் ஏறியிருக்கிறவனைப்போலே சந்நியாசியும் சரீரத்துக்கடுத்த விஷயத்திலே கவலைப்படக் காரணமில்லை. சிரேஷ்டர் நமது ஆத்துமத்தை நடத்துகிறதுபோலே நமது சரீரத்துக்கடுத்ததையும் விசாரிக்கிறார். நீ தேவ ஊழியத்திலே உன் நேரமுழுதும் செலவழிக்குமட்டாக உனக்கு வஸ்திர போசனமெல்லாம் அவரே விசாரித்துக்கொண்டு வருகிறார்; இது விலைமதியாத பிரயோசனமாயிருக்கிறதினாலே, அருள்ப்பரென்னும் மடாதிபதி இருபது வருஷ காலமாய்த் தனிவாசம் பண்ணினதின்பின் திரும்பியும் மடத்துக்கு வந்து சிரேஷ்டருக்குட்பட்டு நடந்தாரென்று காசியான் எழுதிவைத்திருக்கிறார். இந்த மகாத்துமா மடத்திலே மற்றச் சந்நியாசிகளோடு முப்பது வருஷம் இருந்தபிறகு, அக்காலத்தில் வழங்கின வழக்கம்போலே, வனாந்தரத்தில் ஒதுங்கி இருபது வருஷ காலமாய்த் தியானயோகத்தில் அமிழ்ந்தித் தேவ ஆறுதலைத் திரளாய்ச் சுகித்து அநுபவித்ததினாலே, அவர் ஒன்றையும் பார்க்கவும் கேட்கவும் தெரியவும் கூடாதவரைப்போலானார்; இதினாலே சரீர போசனத்தை அருந்த முறை மறந்துபோவார். அவர் இப்படித் தனிவாசத்திலே மேலான தேவபிரசாதங்களைப் பெற்று உன்னத தியானயோக வரம் அடைந்திருந்தாலும், இருபது வருஷத்துக்குப்பின் மடத்துக்குத் திரும்பி வந்து கீழ்ப்படிதலுக்குள்ளடங்கிச் சந்நியாசிகளோடு கூடி வாழ வேணுமென்று தீர்மானித்தார். இதுக்கு முகாந்தரமேதென்றால், தனிவாசத்தை விடச் சந்நியாசத்திலே தியானயோகப் பிரயோசனம் கொஞ்சமாயிருந்தாலும், நாளைக்கு என்ன செய்வோமென்கிற கவலை மடத்தில் இல்லாததினாலே இது அதிக பிரயோசனமாகுமென்றார். உலக விசாரம் ஒன்றுமில்லாமல் சந்நியாசி சுகித்தநுபவிக்கிற அமரிக்கையும் மனசமாதானமும் பெலத்த நன்மையென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; ஆனால் அவன் சந்நியாசக் கீழ்ப்படிதலுக்குட்பட்டு நடக்கும்போது, தன் நடக்கை சர்வேசுரனுக்குப் பிரியமென்றும் இதை விடச் சர்வேசுரனுக்கு உகந்தது ஒன்றையும் செய்யக் கூடாதென்றும் நிச்சயமாய் அறிந்திருக்கிறதினாலே இது எல்லாத்துக்கும் மேலான நன்மையாகும்.

இஸ்ராயேல் சனங்களைப்போலே சகல சந்நியாசிகளுக்கும் ஒரு மோயீசென்பவர் உண்டு; அவர் மலைமேல் ஏறித் தேவ சித்தத்தை

அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவார். அவர்கள் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி
பண்ணுகிறதற்கு ஒரு தீர்க்கதரிசியும் உண்டு; யாதொரு வருத்தம் நேரி
டும்போது, தீர்க்கதரிசியிடத்திலே போய்க் கேட்போமாகவென்று இ
ஸ்ராயேல் சனங்கள் சொன்னதுபோலே நாமும் சொல்லலாம். தீர்க்க
தரிசிகள் தேவசித்தத்தைத் தரிசித்து அதைச் சனங்களுக்கு வெளிப்ப
டுத்தினதினாலே, அவர்களுக்குத் தீர்க்கதரிசிகளென்று பேராச்சுது.
இஸ்ராயேல் சனங்களுக்கு இருந்த இந்தப் பிரயோசனம் நமக்கும் உண்
டு; நமக்கு நேரிடுகிற சந்தேகமெல்லாத்திலும் வருத்தமெல்லாத்திலும்
தீர்க்கதரிசியிடத்தில் போய்க் கேட்போமாகவென்று நாமும் சொல்ல
லாம். சர்வேசுரன் நமக்குத் தீர்க்கதரிசியாகக் கொடுத்திருக்கிற சிரேஷ்
டரிடத்தில் போகக்கடவோம்; சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாயிருந்து தேவ
சித்தத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்துவதற்காகச் சர்வேசுரன்தாமே ஏற்ப
டுத்தியிருக்கிற சிரேஷ்டரிடத்திலே போய்த் தேவசித்தம் என்னவென்
று கேட்கக்கடவோம். இதினாலல்லோ இஸ்ராயேல் சனங்களாகிய நாம்
எவ்வளவு பாக்கியவான்கள்! ஏனென்றால் சர்வேசுரனுக்குப் பிரியமா
னது என்னவென்று நாம் அறிந்திருக்கிறோமேயென்று பாருக்கென்
னும் தீர்க்கதரிசி வசனித்தார். இந்தப் பாக்கியம் நமக்கும் உண்டெ
ன்று சொல்லுகிறது ஞாயந்தானே. சந்நியாசிகளெல்லாரும் இந்தப்
பாக்கியத்தைச் சுகித்தநுபவிக்கவில்லையா? சர்வேசுரன் அவர்களிடத்
தில் கேட்கிறது இன்னதென்றும் சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப்படும்பொரு
ட்டு அவர்கள் செய்யவேண்டியது இன்னதென்றும் சிரேஷ்டர் வழி
யாக அவர்கள் நிச்சயமாய் அறிந்திருக்கிறார்களல்லோ?

நமது சிரேஷ்டர் பிரலாபித்துக்கொண்டு தங்கள் அலுவலைச் செய்
யாமல் சந்தோஷமாய் நிறைவேற்றும்படியாக அவர்களுக்கு நாம் கீழ்ப்ப
டிய வேணுமென்று அர்ச். சின்னப்பர் நமக்குப் புத்தி சொல்லியிருக்கி
றார். இது கீழ்ப்படிதலுக்கான இரண்டாம் ஞாயமாகும். சிரேஷ்டர்
கள்மேலே பாரமெல்லாம் சுமந்திருக்கிறதைக் கண்டு அர்ச். சின்னப்
பர் அவர்கள்பேரில் இரக்கமாயிருக்கிறார். இந்தப் பாரத்தை எளிதாக்
கும்படியாக நாம் உச்சாயமாய்த் தீவிரமாய்க் கீழ்ப்படிய வேணுமெ
ன்று நமக்குப் புத்தி சொல்லியிருக்கிறார். இந்தப் புத்திமதி அநுசரிக்
கக் கடவோம். சிரேஷ்டர் தாம் செய்கிறதற்கும் நீ செய்கிறதற்கும்
தகுந்த கணக்குக் கொடுக்க வேணுமே; அவர் இந்தப் பாரமான சுமை
யைச் சுமந்திருக்கிறாரே; உன் கீழ்ப்படியாமையினாலேயும் நீ பண்ணு வரு

த்தத்தோடு கீழ்ப்படிகிறதினாலேயும் அவர் சுமந்திருக்கிற சுமையை
அதிக பாரமாக்காதே. சந்நியாசிகள் கீழ்ப்படிய வருத்தப்பட்டால்,
சிரேஷ்டர் தமது மனசுப்போலே அவர்களை நடத்தக் கூடாதேபோனால்,
அவர் தமக்கு நலமாகத் தோன்றுகிறதை அவர்களுக்குக் கற்பிக்க அவ
ருக்குத் துணிவு வராவிட்டால், அவர் தாம் கற்பிக்கிறது அவர்களுக்
குப் பிரியமாயிருக்குமோ, அதைச் செய்யாதபடிக்கு வருத்தம் விக்கி
னத்தைக்கொண்டுவந்து விடுவார்களோ, நாம் ஆசிக்கிறதை அவர்கள்
பிரியமாய்ச் செய்யும்படியாகத் தாம் செய்ய வேண்டியதென்னவென்று
அவர் இடைவிடாமல் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியிருந்தால், இப்ப
டிப்பட்ட சிரேஷ்டருடைய அலுவல் மிகவும் வருத்திக்குரியதென்பதற்
குச் சந்தேகமில்லை. வியாதிப்பட்டு நோவுகிற கையையாகிலும் காலை
யென்கிலும் அசைக்கிறதுபோலே, இப்படிப்பட்ட சந்நியாசிகளை ஆளு
கிறதும் வருத்தத்துக்குரிய வேலையாகும்; ஏனென்றால் வியாதிப்ப
ட்ட காலை அசைக்கும்போது, சிலவிசை வெகு நோவுண்டாயிருக்கிற
தினாலே, அப்போது ஒரு காலடியும் எடுத்து வைக்காமல் கனமான
அலுவலை முதலாய்க் கைவிடுவோமல்லோ? சிலவிசை கையை அசை
த்தால், வெகு நோவுண்டாகிறதைக் கண்டு சாப்பிடுகிறதற்கு வாயிலே
கை வைக்க முதலாய்த் துணியாமல் போவோமே. இதற்குக் கார
ணம் என்னவென்று கேட்டால், இந்தக் கையுங் காலும் நோய் பிடித்
திருக்கின்றது, அதினாலே அதைக் கொண்டு ஏதாகிலும் செய்கிறது
வருத்தமென்று சொல்லுவாயல்லோ? கீழ்ப்படிதல் இல்லாத சந்நியா
சிகள்பேரிலும் சொல்லவேண்டியது இதுவே. திருச்சபையைப்போ
லே சந்நியாசமும் ஓர் சரீரந்தான்; அதில் உட்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொ
ரு சந்நியாசியும் சந்நியாசமாகிற சரீரத்துக்கு அவையவமாகும். கீழ்ப்
படிதலும் சிரவணமும் இல்லாத சந்நியாசி சந்நியாசத்திலே நோய்பிடி
த்த அவையவமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவனை நடத்த வேண்டிய
போது, அவனாலே சந்நியாசத்துக்கு வெகு விதனம் உண்டாகும். சந்நி
யாசிகள் மன வெறுப்போடும் வருத்தத்தோடும் எதையாகிலும் செய்
கிறார்களென்று சிரேஷ்டர் கண்டால், அவர் வெகு மன விதனப்படு
வார். அந்த அலுவல் எவ்வளவு அவசரமானாலும், அதைச் செய்யாமல்
விடுகிறதினாலே எத்தனை பொல்லாப்பு நேரிட்டாலும் பறவாயில்லை;
நமது கையுங் காலும்போலே இருக்கிற சந்நியாசிகள் அதைச் செய்ய

வருத்தப்படுகிறதினாலே, அந்தக் கற்பிக்கப்படாதென்று விட்டு விடுவார்.

சிரேஷ்டராயிருக்கிறதும் ஞானப் பிள்ளைகளுக்குக் கட்டளையிட்டு அவர்களை நடத்துகிறதும் மிகவும் இன்பமான அலுவலென்று நினைக்கிறவர்கள் எவ்வளவு மோசம் போகிறார்களென்று இப்போது சொன்னதைக் கொண்டு அறிந்துகொள்ளலாம். ரெபேக்காள் தனக்குப் புத்திரசந்தானம் வேணுமென்று வெகுவாய் ஆசைப்பட்டிருந்ததினாலே, சர்வேசுரன் அவளுக்குப் பிள்ளை கொடுத்தார்; ஆனால் அவளுக்குப் பிரசவ வேதனை வந்து அவள் உதரத்திலிருந்த இரண்டு பிள்ளைகளும் நான் முதலில் பிறக்க வேணும், நான் முதலில் பிறக்கவேணுமென்று அவள் உதரத்தில் அடித்துக்கொள்ளுகையில், அவள் வெகு கஸ்திப்பட்டு இத்துன்பம் நடக்கிறதாயிருந்தால், நான் கெற்பந் தரிக்கிறதற்கு அவசரமென்னவென்று அங்கலாய்த்துச் சொன்னாளே. சிரேஷ்டர்களும் ஏறத்தாழ இப்படிச் சொல்லலாம். கற்பித்த காரியத்தைச் சந்நியாசிகள் கஸ்தியோடு செய்து எதிர்ப் பேச்சுப் பேசி முறைப்பட்டு மொறுமொறுக்கிறதைச் சிரேஷ்டர் கண்டால், அப்போது ஞானப் பிள்ளைகளால் வருகிற வேதனை எவ்வளவென்று அவருக்குத் தெரியும். அப்போது அவர் தமது அலுவலிலுள்ள பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் பெருமூச்செறிந்து மற்றவர்கள் எனக்குக் கற்பித்து நான் அதுக்குக் கீழ்ப்படிகிற வேலை ஒன்றே எனக்கு இருந்தால் தாவிளை, சிரேஷ்டராயிருந்து மற்றவர்களுக்குக் கற்பிக்கிறதினாலே வருகிற பிரயோசனம் இதுதானோ? ஞானப் பிள்ளைகளால் வருகிற சந்தோஷம் இதுவோ? ஞானப் பிள்ளை உண்டாயிருக்கிறதினாலே இவ்வளவு வருத்தம் வருகிறதானால், பிள்ளையில்லாமலிருக்கிறது தாவிளையென்று சொல்லுவார். சிரேஷ்டராயிருந்தவர்களுக்கு மாத்திரம் இப்படிப்பட்ட சந்நியாசிகளால் வருகிற வருத்தம் இவ்வளவென்று தெரியும். நன்றாய்க் கீழ்ப்படிந்து நடந்தவர்கள் மாத்திரம் நல்ல சிரேஷ்டராயிருக்கலாமென்று சொல்லுகிறது வழக்கம். சிரேஷ்டர் கீழ்ப்படிதலிலே பட்டுத் தேறியிருக்கிறது அவசரமாமே. இதினாலல்லோ நமது ஆசிரியர் சகல வருத்தமும் பட்டுத் தேறியிருக்கிறதினாலே, நமது பலவீனத்தைக் கண்டு இரக்கப்படக் கூடியவர் ஆசிரியர் இவர் தாமேயென்று அர்ச். சின்னப்பர் அருளிச்செய்த வாக்கியம் சிரேஷ்டருக்குச் செல்லும். ஆனால் நாம் இப்போது சொல்லுகிறது வேறே; இது புத்திக்கும் ஞாயத்துக்கும் ஒத்

திருக்கிறதென்று தெரியவரும்: மற்றவர்களுக்கு நன்றாய்க் கற்பிக்கவேணுமானால், கீழ்ப்படிதலிலே பட்டுத் தேறியிருக்கிறது பிரயோசனமென்று சொன்னோமே; அதுபோலே நன்றாய்க் கீழ்ப்படிய வேணுமானால், கற்பிக்கிறது இன்னதென்றும், கற்பிக்கும்போது மற்றவர்கள் மனம்பொருந்திக் கீழ்ப்படியாதிருக்கிறதைக் கண்டு அதினால் உண்டாகிற மன விதனம் எவ்வளவென்றும் பரீட்சை பார்த்து அறிந்திருக்கிறது நலமாகும்; ஏனென்றால் இதைப்போலே சிரேஷ்டருக்கு மன விதனம் தன்னாலே வராதபடிக்குக் கவனமுண்டாகும். இதைப் பரீட்சை பார்த்து அறிந்துகொள்ளுகிறதற்கு மெய்யாகவே சிரேஷ்டராயிருக்கிறது அவசரமல்ல; எப்போவாகிலும் யாதொன்றைச் செய்யச் சொல்லி யாருக்காகிலும் நீ கற்பிக்கச் சமயம் நேரிட்டால் அது போதும்; யாதொருத்தருக்கு ஏதையாகிலும் செய்யச் சொல்லி நாம் கற்பித்திருந்தாலும், அதை அவர்கள் செய்ய மாட்டார்களென்று கண்டால், அதைக் கற்பியாமலிருக்கிறது தாவிளையென்று எத்தனைவிசை கற்பிக்காமல் போயிருக்கிறோம்! யாதொரு அலுவலை நீயே செய்கிறது எளிதென்றும் அதை மற்றவர்களுக்குக் கற்பிக்கிறது வருத்தமென்றும் எத்தனைவிசை கண்டிருக்கிறாய்! கற்பித்ததைச் செய்யாதபடிக்குச் சந்நியாசிகள் விக்கினம் பேசி வெறுப்புக் காண்பிக்கிறதைச் சிரேஷ்டர் கண்டால், எவ்வளவு வருத்தப்படுவாரென்று இதைக்கொண்டு எளிதாய் அறிந்துகொள்ளலாம். இப்படி நடக்கிறவர்கள் அப்பா, மற்றவர்களுக்குக் கற்பிக்கிறதைச் சகலத்தையும் நாமே செய்து முடிக்கிறது தாவிளையென்று சிரேஷ்டர் மனந் தேறித் தீர்மானித்துக்கொள்ளும்படியாய் அவரைக் கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள்; அவர் தாம் சுமந்திருக்கிற பாரமான சுமையைக் கண்டு இடைவிடாமல் பெருமூச்செறிந்துகொண்டிருக்கும்படி செய்கிறார்கள். இதுவும் அவர் படுகிற வருத்தத்துக்குள்ளே பெரிய வருத்தமென்று எண்ணாதே. இப்படி நடக்கிற சந்நியாசிகளுடைய பலவீனத்தைக் கண்டு இன்னம் இதிலும் அதிக விதனப்படுவார்; ஏனென்றால் அவர் தகப்பனானதினாலே, தமது ஞானப் பிள்ளைகளுடைய கீழ்ப்படியாமையைப் பார்த்து வெகுவாய் அங்கலாய்த்துக் கொள்ளுவாரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. மிகவும் தாழ்மையான வேலையையும் அருவருப்பான அலுவலையும் இவர்கள் அதிக சுறுசுறுப்போடு செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்கையிலே, இவர்களுடைய ஒறுத்தல் குறைவினாலேயும் புண்ணிய அசமந்தத்தினாலேயும் அதைச் செய்யாத

படிக்கு எதிர்ப்பேச்சுப் பேசிப் போக்குச்சொல்லி அதைச்செய்கிறது நல்லதல்லவென்று காட்டப் பிரயாசப்படுகிறதைச் சிரேஷ்டர் கண்டால், மனந் துக்கித்து வியாகுலப் படுவார். இதினாலல்லோ புண்ணிய சுறுசுறுப்பற்ற சந்நியாசி தனக்குப் பிரியமில்லாத காரியத்திலே எப்போதும் நோவாளிபோலிருப்பான்; அவனுக்குப் பிரியமில்லாத அலுவலைச் செய்யாமல் விடுகிறதற்கு எப்போதும் போக்குக் கண்டுபிடிப்பானென்று கிறீஸ்துநாதர் அநுசாரத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. நமக்குப் பிரியமில்லாத அலுவலில் செய்ய ஒருகாலும் நம்மிடத்தில் பெலனே இல்லை; நமக்குப் பிரியமான தொழில் எவ்வளவு வருத்தமாயிருந்தாலும், அதைச் செய்ய மிச்சமான பெலன் இருக்கிறதாகக் கண்டு கொள்ளுவோம். இதினாலேதான் மனதுக்கு வெகு பெலன் உண்டு; ஏனென்றால் அது நாம் விரும்புகிறதைச் செய்வதற்கான பெலனைத் தரும்; நாம் விரும்பாததைச் செய்யாதபடிக்குப் பெலனை நீக்குமென்று அர்ச். கிறிசோஸ்தோமுஸ் அருளிச்செய்தார்.

சந்நியாசிகளிடத்திலுள்ள இந்த ஞானப் பலவீனமும் சிரவணக் குறையும் ஒறுத்தல் குறையுமே சிரேஷ்டர்களுக்கு வெகு வருத்தத்தை உண்டாக்கி அவர்கள் மனதை ஊடுருவிக் கஸ்திப்படுத்தும். அவர்களுக்கு இந்த வருத்தத்தை நீக்கி அவர்கள் சுமந்திருக்கிற பாரத்தைக் கண்டு பெருமூச்செறிந்து கஸ்திப்படாதபடிக்குச் சிரவணத்தோடு அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியக் கடவோம். இதினாலல்லோ அவர்களைக் கஸ்திப்படுத்துகிறதினாலே உனக்கு வரும் பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லையென்று அர்ச். சின்னப்பர் அருளிச்செய்தார். நாம் சிரவணத்தோடு கீழ்ப்படிய வேணுமென்று நமக்குப் புத்தி சொல்லுவதற்காக அவர் சொல்லிக்காட்டின மூன்றும் ஞாயம் இதுவே. உன் கீழ்ப்படியாமையினாலே உனக்கு வரும் பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லை; கீழ்ப்படியாதவர்களும் சிரவணமற்றவர்களும் தினந்தோறும் பட்டநுபவிக்கிற வருத்தம் உனக்கும் வரும்; சிரேஷ்டர் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற பாரத்தை நீயும் தாங்கிக்கொண்டு அதைப் பொறுக்கமாட்டாமல் பெருமூச்சு விடுவாய்; நீ எப்போதும் கஸ்தியும் கலக்கமும் நிறைந்தவனாயிருப்பாயென்று யோசித்துப்பார். உன்னை வியாதிப்பட்ட அவயவம்போலே அம்மாத்திட்டு உன்னைக் கொண்டு ஒரு காரியமும் நடத்தமாட்டார்கள்; இது உன் ஈடேற்றத்துக்கு உதவியல்லவென்பது நிச்சயம். இன்னமும் சிலவிசை உன் குணக்கேட்டைக் கண்டு இரங்கி உனக்குப் பிரிய

மானதைச் செய்யட்டுமென்று உன்னை விட்டுவிடுவார்கள்; அப்போது நீ தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்றாமல் உன் மனதுபோலே நடந்துகொண்டிருப்பாய். நாம் மேற்சொன்னதுபோலே இப்படி நடக்கிறது மகா ஆபத்துக்குரிய பயங்கரமான மோசமாமே.

௰௧-ம் அதிகாரம்.

இயேசுநாதருக்குத்தானே கீழ்ப்படிகிறதுபோலே சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிகிறது கீழ்ப்படிதலில் சாங்கோபாங்கத்தை அடைவதற்கு மிகவும் தகுந்த வழிபாடென்று சொல்லுவது.

சிரேஷ்டரைச் சர்வேசுரனென்றும் சிரேஷ்டர் கற்பிக்கும்போது சர்வேசுரன்தானே நமக்குக் கற்பிக்கிறாரென்றும் மனுஷருக்கல்லவே சர்வேசுரனுக்கே நாம் கீழ்ப்படிகிறோமென்றும் நிச்சயித்துக் கொள்ளுகிறது கீழ்ப்படிதலில் சாங்கோபாங்கத்தை அடைவதற்கு முழுதும் முக்கியமான வழிபாடாகும். அர்ச். சின்னப்பர் தாம் எழுதின நிருபங்களில் அநேக இடங்களிலேயும் விசேஷமாய் எபேசியருக்கெழுதின நிருபத்திலேயும் இந்தப் புத்தியை வெகு அக்கறையோடு நமக்குப் போதித்திருக்கிறார்; இதினாலே அவர் ஊழியரை நோக்கிச் சொல்லுகிறதாவது: ஊழியரே, நீங்கள் இயேசுநாதருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோலே பயத்தோடும் அச்சத்தோடும் பேதைகளைப்போலே உங்கள் எசமான்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்களென்றார். இவ்விஷயத்தில் அர்ச். புசிலியார் சொல்லுகிறதாவது: உலோக அதிகாரிகளுக்கும் அஞ்ஞானத்திலும் பாவாக்கிரமத்திலும் அமிழ்ந்திருக்கிறவர்களுக்கு முதலாய் இயேசுநாதருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோலே நாம் கீழ்ப்படிய வேணுமென்று அர்ச். சின்னப்பர் நமக்கு கற்பித்திருக்கிறாரே. சாதுகுணமுள்ள நல்ல எசமான்களுக்கும் முன்கோபக்கார எசமான்களுக்கும் அஞ்ஞானிகளுக்கும் நாம் கீழ்ப்படிய வேணுமென்று அர்ச். இராயப்பரும் கற்பித்திருக்கிறார். இப்படியிருக்கத் தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறதொன்றையே ஆசித்துத் தேடுகிற ஞான சிரேஷ்டர்களுக்குச் சந்நி

யாசிகள் இயேசுநாதருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோலே கீழ்ப்படிய எவ்வளவோ பெலத்த ஞாயம் உண்டென்றார். ஆகையால் அர்ச். சின்னப்பர் திருவுளம்பற்றினதாவது . மனிதர் உங்களைப் பார்க்கும்போது ஊழியஞ்செய்து அவர்களுக்குப் பிரியப்படத் தேடாமல் இயேசுநாதருடைய ஊழியரைப்போலே மனப்பிரியமாய்த் தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்றி மனிதருக்கு ஊழியஞ் செய்கிறதுபோல ...க்காமல் நல்ல மனதோடு சர்வேசுரனுக்கு ஊழியஞ் செய்யுங்களென்றார். சிரேஷ்டர் எதாகிலும் கட்டளை கற்பிக்கும்போது, மனுஷரைப் பாராமல் சர்வேசுரனைப் பார்க்க வேண்டும். மனுஷருக்கு ஊழியம்பண்ண நாம் சந்நியாசத்தில் உட்படவில்லையே ; சர்வேசுரனுக்கு ஊழியம் பண்ணவல்லோ உட்பட்டிருக்கிறோம். நமது நடக்கை இயேசுநாதரோடு சிலுவையில் அறையுண்ட நடக்கையாயிருக்கிறதினாலே, நாம் சந்நியாசத்திலே மனிதரோடே சஞ்சரியாமல் சர்வேசுரனோடுதானே சஞ்சரிக்கிறோமே. இதினாலே நீங்கள் செய்கிறதெல்லாம் மனிதருக்காகச் செய்யாமல் கர்த்தருக்காகச் செய்யுங்கள் ; அதுக்காகக் கர்த்தரிடத்தில் சம்பாவனை பெற்றுக்கொள்ளுவீர்களென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு நல்ல மனதோடு அதைச் செய்யுங்களென்று அர்ச். சின்னப்பர் திருவுளம்பற்றினார்.

அர்ச். இஞ்ஞாசியார் இந்தப் போதகத்தைக் கைக்கொண்டு நமது ஏற்பாட்டாகமத்தில் இந்த வழிபாட்டை எடுத்துக் காட்டிப் படித்துப் படித்து இந்தப் புத்தி சொல்லியிருக்கிறார். ஒரு இடத்தில் அவர் சொல்லுகிறதாவது : சிரேஷ்டர் யாராயிருந்தாலும் சரி, அவர் இயேசுநாதருக்குப் பதிலாயிருக்கிறாரென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு முழுக் கீழ்ப்படிதலை அநுசரிக்கிறது மிகவும் நல்லது; இது வெகு அவசரமாகுமென்றார். வேறோரிடத்திலே அவர்தானே சொல்லுகிறதாவது : இயேசுசபை அதிசிரேஷ்டருக்கும் அந்தந்த மடத்திலும் வீட்டிலுமுள்ள சிரேஷ்டர்களுக்குமல்லாமல் அவர்களிடத்தில் அதிகாரம் பெற்றவர்கள் எல்லாருக்கும் கீழ்ப்படிகிறது மிகவும் அவசரமாமே. அன்றியும் நாம் சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படியும்பொழுது, சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிகிறோமென்று எண்ணாமல் சகலரும் கீழ்ப்படியவேண்டிய இயேசுநாதருக்கே கீழ்ப்படிகிறோமென்றும் அவருடைய சிநேகத்துக்காகக் கீழ்ப்படிகிறோமென்றும் நிச்சயித்துக்கொண்டு கீழ்ப்படிதலிலே பழகுகிறது மிகவும் அவசியமாகுமென்றார். அப்புறம் நமது ஏற்பாட்டாகமத்

தின் ஆறாம் பங்கிலே, கீழ்ப்படிதலைக் குறித்து விசேஷித்துப் பேசும்போது, இதை அஸ்திவாரச் சத்தியமாக ஏற்படுத்தினார். இதினிமித்தமாகக் கீழ்ப்படிதலில் சாங்கோபாங்கத்தை அடைய வேணுமானால், நாம் ஆருடைய சிநேகத்துக்காகக் கீழ்ப்படிகிறோமென்று இடைவிடாமல் நமது கண் முன்பாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்; நமது சிஷ்டிகரும் இரட்சகருமாகிய சர்வேசுரனுடைய சிநேகத்துக்காக மாத்திரம் கீழ்ப்படிகிறோமென்றார். இந்தப் புத்தி எவ்வளவு பலாபலனுள்ளதென்று ஒரு உவமையைக் கொண்டு நன்றாய் அறிந்துகொள்ளலாம். இயேசுநாதர்தாமே உனக்குக் காட்சி கொடுத்து இதைச் செய்யென்று கற்பித்தால், எவ்வளவு வேகத்தோடும் சந்தோஷத்தோடும் எவ்வளவு மனக் கீழ்ப்படிதலோடும் புத்திக் கீழ்ப்படிதலோடும் அதைச் செய்து முடிப்பாயென்று யோசித்துப் பார். அவர் கற்பிக்கிறது நல்லதோ இல்லையோவென்ற அற்ப நினைவும் அது ஞாயமோ அல்லவோவென்ற அற்பச் சந்தேகமும் உன் புத்தியிலே தட்டுப்பட மாட்டாதே ; இதைக் கற்பிக்கிறவர் சர்வேசுரன்தானே , இது தேவ திருவுளமல்லோ? ஆகையால் இது எல்லாத்தையும் விட உத்தமமான காரியமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு வேறே நினைவுக்கு இடங்கொடாமல் இந்த உத்தம முகாந்தரத்தைப்பற்றி மாத்திரம் குருட்டுக் கீழ்ப்படிதலாய் அதை நிறைவேற்றி முடிப்பாயே. சர்வேசுரன் உன்னைக் கொண்டு அதைச் செய்விக்க வேணுமென்று திருச்சித்தமானதினாலே நீ பாக்கியவானென்று எண்ணிக்கொள்ளுவாயே; அவர் கற்பிக்கிறது எவ்வளவு வருத்தமாயிருக்குமோ, அவ்வளவு கிருபாகடாட்சம் அவர் உனக்குக் கொடுக்கிறாரென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளுவாயே. நாம் இங்கே போதிக்கிற வழிபாடு இதுவே. அர்ச். பசிலியாரும் தமது ஒழுங்கில் இதைக் கற்பித்திருக்கிறார். நாம் இந்த வழிபாட்டை மிகவுங் கனமாய் எண்ணும்பொருட்டு அவர்தானே சொல்லுகிறதாவது : நாமாக இந்த உவமை சொல்லிக் காட்டுகிறதில்லை ; இயேசுநாதர் இப்படிப் போதித்திருக்கிறதினாலே, இதைக் கற்பிக்கிறோம் ; ஏனென்றால் நீங்கள் சொல்லுகிறதைக் கேட்கிறவன் நாம் சொல்லுகிறதைக் கேட்கிறானென்று இயேசுநாதர்தாமே திருவுளம்பற்றினாரென்றார்: அதாவது, உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிறவன் நமக்கே கீழ்ப்படிகிறானென்று அர்த்தமாகும். சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் இந்த வாக்கியத்துக்குச் சொன்ன அர்த்தம் இதுவே. இது அப்போஸ்தலர்களுக்குமல்லாமல் சகல சிரேஷ்டர்களு

க்கும் செல்லும். பூர்வீக வனவாசிகள் இச்சத்தியத்தை நன்றாய் அறிந்திருந்ததினாலே, சிரேஷ்டர் இடுகிற கட்டளை சர்வேசுரன் இடுகிற கட்டளைதானென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு நடப்பார்கள். சிரேஷ்டரை மனுஷனென்று எண்ணுமல் சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாயிருக்கிறவரென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அவரிடத்திலே சர்வேசுரனைத் தாமே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இதினாலேதான் வேதபாரகரும் பரிசேயரும் மோயீசன் ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் சொல்லுகிறதெல்லாவற்றையும் செய்து அநுசரியுங்கள்; அவர்கள் நடக்கிறப்போலே நடக்காதேயுங்களென்று சொல்லி இயேசுநாதர் அதை நமக்குத் தெளிவாய்க் கற்பித்திருக்கிறார்.

ஆகையால் நாம் கீழ்ப்படியும்போது சர்வேசுரனையும் அவர் சித்தத்தையும் மாத்திரம் கவனித்து நடக்க வேண்டும். சர்வேசுரன் தாமாகவாகிலும் சம்மனசுவைக் கொண்டாகிலும் ஒரு மனுஷனைக் கொண்டாகிலும் வேறொரு மனுஷனைக் கொண்டாகிலும் வேறெந்த வழியாகவாகிலும் தமது சித்தத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்தினால், அது அவர் சித்தமென்று அங்கீகரித்துக்கொண்டு நடக்க வேண்டும். எந்த வழியாய் அவர் தமது சித்தத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்தினாலும், நாம் எப்போதும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியக் கடன் உண்டு; ஏனென்றால் நமது சிரேஷ்டரைக் கொண்டு நமக்குக் கற்பிக்கிறவர் சர்வேசுரனேயல்லாமல் வேறொருவருமில்லையே. இதுகாரியத்தில் அர்ச். ஆசீர்வாதேந்திரர் சொன்னதை அர்ச். பெர்னர்துஸ் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். இது நாம் இப்போது சொன்னதுக்கு ஒத்திருக்கும்: அதாவது, நாம் சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படியும்போது, சர்வேசுரனுக்குத்தானே கீழ்ப்படிகிறோம். இதினாலல்லோ நீங்கள் சொல்லுகிறதைக் கேட்கிறவன் நாம் சொல்லுகிறதைக் கேட்கிறானென்று சர்வேசுரன் திருவுளம்பற்றினார். ஆகையால் சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாய் மனிதர் நமக்குக் கற்பிக்கும்போது, அதிலே தேவசித்தத்துக்கு விரோதமானது ஒன்றுமில்லையென்று அறிந்திருந்தால், சர்வேசுரன்தானே நமக்குக் கற்பிக்கிறாரென்று அங்கீகரித்துக்கொள்ள வேண்டும்; ஏனென்றால் சர்வேசுரன் தாமாகத் தமது சித்தத்தை உனக்கு வெளிப்படுத்தினாலுஞ் சரி, மனிதரைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தினாலுஞ் சரி, சம்மனசுவைக்கொண்டு வெளிப்படுத்தினாலுஞ் சரி, பறவாயில்லையென்றார். இன்னமும் சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் அங்கீகரித்துக்கொண்ட ஒரு சத்தியத்தை அர்ச். பெர்

ர்துஸ் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். அதென்னவென்றால், சர்வேசுரனாகிலும் அவருக்குப் பதிலாயிருக்கிறவரென்கிலும் நமக்கு ஏதாகிலும் கற்பிக்கும்போது, மனிதர் கற்பனையிலே தேவசித்தத்துக்கு விரோதமானது ஒன்றுமில்லாதிருந்தால், சரியான சாக்கிரதையோடும் சரியான சங்கை வணக்கத்தோடும் அதைச் செய்து முடிக்க வேணுமென்றார். சர்வேசுரன் நமக்குப் புதுமை செய்வாரென்றும் அவர் தாமே நமக்குள்ளே எழுந்தருளி வந்து தமது சித்தத்தை வெளிப்படுத்துவாரென்றும் இனிமேலாக நினைக்கப் படாது. முற்காலத்திலே நமது சுதன் வாயாலே நமக்குப் பேசினார். பிதாவின் உதரத்திலிருந்த ஏக சுதன் நமக்குப் புத்தி போதித்தாரென்று சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. அவசரமாயிருந்ததினாலே நமக்குப் புத்தி போதிக்கும்பொருட்டு தேவசுதன் மோட்சத்திலிருந்து பூமியில் இறங்கி வந்தார். ஆனால் இந்த அவசரம் இப்போது நீங்கிப்போனது; நாம் இப்போது விசுவாசத்தினாலே பிழைக்க வேணுமென்றும் நமது சிரேஷ்டர் தேவசித்தத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்த வேணுமென்றும் சர்வேசுரன் சித்தமாயிருக்கிறார்.

சர்வேசுரன் செந்தூரியோனென்னும் சேர்வைக்காரனை மனந்திருப்பும்போது, இச்சத்தியத்தை நமக்குப் போதிக்கத் திருவுளமானாரென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் அருளிச்செய்தார். இந்த சேர்வைக்காரன் அஞ்ஞானியாயிருந்தாலும், அப்போஸ்தலர் நடபடிக்கையாகமத்தில் சொல்லியிருக்குமாப்போலே, இவன் சர்வேசுரனுக்குப் பயந்து வெகு தர்மங் கொடுத்து எப்போதும் சர்வேசுரனை வேண்டிக்கொண்டுவருவான். சர்வேசுரன் இவன் மனதைத் திருப்பி இவனுக்கு வேத சத்தியங்களைப் போதிக்க வேணுமென்று சித்தமாயிருந்ததினாலே, இவனிடத்தில் சம்மனசுவை அனுப்பி சொல்லுவித்ததாவது: உன் செபமும் தர்மமும் தேவ சந்நிதானமட்டும் ஏறினது; சர்வேசுரன் அதை நினைவுகூர்ந்தார்; ஆகையால் யோப்பேயென்னும் பட்டணத்துக்கு ஆளனுப்பிச் சீமோனென்கிற இராயப்பரை வரவழை; அவர் கோறியாறியென்கிற ஒரு சீமோன் வீட்டில் இருக்கிறார்; அந்த வீடு கடல் கிட்ட இருக்கின்றது; நீ செய்யவேண்டியது இன்னதென்று அவர் உனக்குச் சொல்லுவாரென்றார். இவ்வாக்கியத்தின்பேரில் அர்ச். அகுஸ்தீன் வியாக்கியானம்பண்ணிச் சொல்லுகிறதாவது: சர்வேசுரன் இந்தச் சேர்வைக்காரனிடத்தில் சம்மனசுவை அனுப்பியிருக்கையிலே, ஏன் அந்தச் சம்மனசுவைக் கொண்டுதானே அவனுக்கு வேத சத்தியத்தைப் போ

திக்கவில்லை? சம்மனசு அதைப் போதிக்கக் கூடாதா? கூடுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லையே. இதிப்படியிருக்க ஏன் சர்வேசுரன் அந்தச் சேர்வைக்காரனை இராயப்பரிடத்தில் அனுப்பினார்? தாமாகவும் சம்மனசுவைக்கொண்டும் அவனுக்கு வேத சத்தியங்களைப் போதியாமல் மனிதனைக் கொண்டு மாத்திரம் போதிக்கச் சித்தமானதென்ன? இதற்குக் காரணமேதென்றால், விசேஷமாய்ச் சர்வேசுரன் மனுஷனாகி நமது மத்தியில் வைத்த சிநேகத்தினாலே அவர் மனுஷருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்த நாள் முதற்கொண்டு மனுஷரைக் கனம்பண்ணச் சித்தமானார். இதினாலல்லோ அவர் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தாரென்று சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதென்றார். அர்ச். சின்னப்பர் மனந்திரும்பின வர்த்தமானத்தை அர்ச். பெர்நர்துஸ் வெளிப்படுத்திச் சொல்லுகிறதாவது: இயேசுநாதர் அர்ச். சின்னப்பருக்குக் காட்சி கொடுத்தாலும் தாமாய்த் தமது சித்தத்தை அவருக்கு வெளிப்படுத்தாமல் ஒரு மனிதன் அதை அவருக்கு வெளிப்படுத்தும்படியாக அந்த மனிதனிடத்தில் போகவேணுமென்று கற்பித்தாரே. இதினாலல்லோ பட்டணத்துக்குப் போ; நீ செய்யவேண்டியதின்னதென்று அங்கே உனக்குச் சொல்லுவார்களென்றார். இவ்விடத்தில் அர்ச். பெர்நர்துஸ் பேரொலியாகக் கூவிச் சொல்லுகிறதாவது: ஓ ஆச்சரியத்துக்குரிய தேவ ஞானமே! சகலத்தையும் சாந்தகுணமாய் நடத்துகிற ஞானமே! நீர் பேசுகிற மனிதனுக்குத்தானே வேறொரு மனுஷன் புத்தி போதிக்க வேணுமென்று அவனிடத்தில் அனுப்புகிறீரே; இதினாலே சந்நியாச சபையில் கூடி வாழுகிறது எவ்வளவு பிரயோசனமென்று எங்களுக்குக் காட்டியருளச் சித்தமானீரென்றார். தேவரீர் மனிதரைச் சங்கித்து அவர்கள் சொல்லுகிறதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாகவும் அவர்கள் தேவரீருக்குப் பதிலாயிருக்கிறார்களென்று நாங்கள் எண்ணி எங்கள் சிரேஷ்டர் இடுகிற கட்டளை தேவரீருடைய கட்டளையென்று அங்கீகரித்துக்கொண்டு அதை அநுசரிக்கும்படியாகவும் மனிதரிடத்திலே எங்களை அனுப்புகிறீர்.

மற்றப்படி சர்வேசுரன் முற்காலத்திலே மனிதருக்கு நேராய்ப் பேசினதுபோலே இப்போது பேசாதிருந்தாலும், அதினாலே நமது அந்தஸ்து குறைபாடுள்ளதென்று நினைக்கவேண்டாம். ஏனென்றால் நாம் பார்க்கிற காரியங்களை விசுவசிக்கிறதைவிடப் பாராததை விசுவசிக்கிறது அதிக பேறுபலனல்லோ? இதினாலேதான் இயேசுநாதர்

அர்ச். தோமையாரை நோக்கித் தோமாசே, நீ பார்த்ததினாலே விசுவசித்தாய், பாராமல் விசுவசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்களென்று அருளிச்செய்தார். ஆகையால் சிரேஷ்டர் மனதும் கற்பனையும் சர்வேசுரன் சித்தமும் கற்பனையுமென்று விசுவசித்துக்கொண்டு சர்வேசுரனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோலே நாம் சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிந்தால், இயேசுநாதருக்குத்தானே நேராய்க் கீழ்ப்படிகிறதைப் பார்க்க ஒரு விதத்திலே அதிக பேறுபலன் அடைவோமென்று சொல்லலாம். சர்வேசுரனைக் குறித்துத் தர்மங் கொடுக்கிற விஷயத்திலே சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் சொல்லுகிறது இதுவே. இதினாலல்லோ நமது சகோதரர்களில் கடைக்குட்டிக்கு நீங்கள் செய்கிறதை நமக்கே செய்கிறீர்களென்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறோமென்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றினார். ஆகையால் தரித்திரருக்கு நாம் செய்கிற தர்மத்தைச் சர்வேசுரன் தமக்கே செய்கிறதாக எண்ணிக்கொண்டு நமக்குச் சம்பாவனை அளித்தருளுவோமென்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். இயேசுநாதரைக் குறித்து யாதொரு ஏழைக்குத் தர்மங் கொடுக்கிறவன் இயேசுநாதருக்குத் தர்மங் கொடுக்கிறதைப்பார்க்க ஒருவிதத்திலே அதிக பலனடைவானென்று சில அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வண்ணமே யாதாமொருவன் தன் சிநேகிதனுடைய ஊழியனைத் தன் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டு தன் சிநேகிதனைக் குறித்து அவனுக்குச் சகல ஆசார உபசாரமும் பண்ணினால், தன் சிநேகிதனுக்குத்தானே இந்த ஆசார உபசாரம் பண்ணுகிறதைவிட அதிக சிநேகங் காட்டுகிறானல்லோ? ஏனென்றால் தன் சிநேகிதனுக்கு ஆசார உபசாரம் பண்ணும்போது, இதுவெல்லாம் அவனுடைய மகிமையைப்பற்றிச் செய்யவேண்டியதுதான்; ஆனால் தன் சிநேகிதனைச் சேர்ந்தவர்களெல்லாரும் தன் சிநேகிதனாயிருந்தாற்போலே அவர்களுக்குச் சிநேகங் காட்டுகிறது அதிக சிநேகமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. மெய்யான கீழ்ப்படிதலிலே நடக்கிறதும் இதுவே. ஆகையால் அர்ச். பொனவெந்தூர் சொல்லுமாப்போலே, சர்வேசுரன் நமக்குக் கற்பிக்கிறதைச் செய்கிறது நல்ல கீழ்ப்படிதல்தான்; ஆனால் சர்வேசுரனைக்குறித்து மனிதருக்குக் கீழ்ப்படிகிறது ஒருவிதத்திலே இன்னம் அதிக நல்ல கீழ்ப்படிதலாகும். இதினாலே அந்தமுறை நமது பேறுபலனும் சம்பாவனையும் அதிகப்படும்; ஏனென்றால் நாம் சர்வேசுரனைக் குறித்து மனிதருக்குக் கீழ்ப்படியும்போது, நம்மை

அதிகமாய்த் தாழ்த்தி நமது சுயமனசை அதிகமாய் மறுதலித்து நம்மை அதிகமாய்ச் சர்வேசுரன் கையிலே ஒப்படைக்கிறோமென்று அடையாளமாகும். சர்வேசுரன்தாமே எதாகிலும் உனக்குக் கற்பிக்கையில், நீ மகா விரைவோடும் முழு அமைவோடும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறது ஆச்சரியமோ? ஆனால் சர்வேசுரனைக் குறித்து உன்னைப்போலிருக்கிற ஒரு மனுஷனுக்கு மேற்சொன்ன பிரகாரம் கீழ்ப்படிந்து சர்வேசுரனுக்குத்தானே காட்டுகிற சங்கையையும் முழுக் கீழ்ப்படிதலையும் மனுஷனுக்குக் காட்டினால், இதுவே அருமையான புண்ணியமும் ஆச்சரியத்துக்குரிய பேறுபலனுமாகும்.

௰௨-ம் அதிகாரம்.

இயேசுநாதரைப்போலே நமது சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிகிறது கீழ்ப்படிதலென்னும் புண்ணியத்தை அடைவதற்கு அவசரமென்று சொல்லுவது.

௫௪ நாம் இப்போது சொல்லிக் காட்டினது கீழ்ப்படிதலை உத்தமமாய் அடைவதற்குத் தகுந்த வழிபாடாயிருக்கிறதுமல்லாமல், இந்தப் புண்ணியத்தை அடைவதற்கு அவசரமான புத்தியுமாகும். ஆகையால் யாதொருவன் கீழ்ப்படியும்போது, இதைக் கற்பிக்கிறவர் சர்வேசுரன்தானே, சர்வேசுரனுக்குத்தானே கீழ்ப்படிகிறேனென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளாவிட்டால், அவன் கீழ்ப்படிதலில் சாங்கோபாங்கத்தை அடையாமல்போகிறதுமன்றிக் கீழ்ப்படிதலென்கிற புண்ணியத்தைச் சுத்தமாய் அநுசரிக்கிறதுமில்லை. இது மகா முக்கியமான புத்தியமானதினாலே, இதைத் தெளிவாய் ஒப்பித்து இதைக் கண்ணாலே பார்க்கிறதுபோலே காட்ட எத்தனித்திருக்கிறோம். உன் சிரேஷ்டர் மனிதனென்று மாத்திரம் நீ நினைத்தால், அவர் உன்னைப்போலே மனிதனாயிருக்கிறதினாலே ஒருவேளை உன்னைப் பார்க்கப் புத்தி சாமர்த்தியம் அவரிடத்தில் ஒன்றுமில்லையாக்கும்; அவர் எவ்வளவு அர்ச்சியசிஷ்டவரும் எவ்வளவு படிப்பாளியும் எவ்வளவு புத்திக்கூர்மையுள்ளவருமாயிரு

ந்தபோதிலும், அவர் மனிதன்தானே, எல்லாத்தையும் சரியாய் அவர் அறிந்துகொள்ளக் கூடாது, யாதொரு சமயத்திலே அவர் தப்பிதஞ் செய்யலாமென்று சொல்லுவாயாக்கும். இன்னமும் நீ அவரை மனிதனென்று மாத்திரம் எண்ணியிருந்தால், மற்ற மனிதரைப்போலே அவரிடத்திலும் விசேஷ சுபாவ பற்றுதலிருக்கிறதினாலே, அவர் ஒன்றைவிட்டு வேறொன்றின்பேரில் பற்றுதலை வைத்து மற்றவர்களுக்கடுத்ததைப்போலே உனக்கடுத்ததையும் சரியாய் விசாரிக்கிறதில்லையென்று சொல்லுவாயாக்கும். விசேஷமாய் அவர் உனக்குக் கற்பிக்கிறது வருத்தமாயிருந்து நீயும் அதின்பேரில் அருவருப்பாயிருந்தால், சுயசிநேகம் வெகு சூட்சமுள்ளதாயிருக்கிறதினாலே அவர் இடுகிற கட்டளைக்கு விரோதமாய் ஆயிரம் கள்ள ஞாயங்களை உன் புத்தியிலே கொண்டுவந்து விடாமல் போகாது. ஆகையால் உன் சிரேஷ்டரை மனிதனென்றுமாத்திரம் நினைத்தால், ஒருகாலும் அவருக்கு அமைந்து நடக்கமாட்டாய், முழு மனக் கீழ்ப்படிதலையும் முழுப் புத்திக் கீழ்ப்படிதலையும் ஒருகாலும் அடையவுமாட்டாய்; ஏனென்றால் உன் புத்தியில் தோன்றுகிற சுபாவ ஞாயங்களைத் தள்ளுகிறதற்கு உன்னிடத்தில் எப்போதும் வேறே சுபாவ ஞாயம் வந்துகொண்டேயிருக்கும். ஆனால் உன் சிரேஷ்டரைத் தப்பிதஞ்செய்வதற்குரிய மனுஷனென்று எண்ணாமல் அவர் இயேசுநாதர்தானேயென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு நடந்தால், இயேசுநாதர் அளவிறந்த ஞானமும் அளவிறந்த நன்மைத்தனமும் அளவிறந்த சிநேகமுமுள்ளவராயிருக்கிறதினாலே அவர் மோசம் போகவுங் கூடாது, அவர் உன்னை மோசம்போக்கவுங் கூடாதென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளுவாய்; அப்போது உன் புத்தியில் தோன்றுகிற எதிர் ஞாயம் முகாந்தரமெல்லாம் நீங்கி ஒழியும்; ஏனென்றால் இது தேவ சித்தம், இதைச் சர்வேசுரன்தானே கற்பிக்கிறாரென்று நினைத்த மாத்திரத்திலே இதுக்கு எதிர் ஞாயம் ஒன்றுமில்லை, எதிர்ப்பேச்சு ஒன்றுங் கிடையாது. இதினிமித்தமாக இராச தீர்க்கதரிசி சர்வேசுரனை நோக்கிச் சொன்னதாவது: நானோ ஊமை, தேவரீர் இதைச் செய்ததினாலே நான் வாயைமுதலாய்த் திறக்கவில்லையென்றார். நாம் இப்படி நடந்தால், நமது கீழ்ப்படிதல் எவ்வளவு வேகமும் உத்தமமுமுள்ளதாகும்! சிரேஷ்டர் சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் இயேசுநாதருடைய வார்த்தையைக் கேட்டாற்போலே உடனே எல்லாத்தையும் விட்டுக் கீழ்ப்படிவோமே: நாம் அப்போது ஒரு எ

ழுத்து எழுதத் துவக்கியிருந்தாலும், அந்த எழுத்தை முடிக்காமல் உடனே கீழ்ப்படிவோமே; கீழ்ப்படிகிறதற்கு ஒரு நிமிஷம் தாமதம் பண்ணினாலும், அதைப் பாரிக் குற்றமென்று எண்ணிக்கொள்ளுவோமே. அப்போது எவ்வளவு கவனத்தோடு நமது மனதைச் சிரேஷ்டர் மனதோடு ஒன்றித்துக்கொள்ளுவோம! இதினாலே சிரேஷ்டருக்கு எவ்வளவு சங்கையும் மன அமைவும் நமது உள்ளத்தில் பிறக்கும்!" இந்த நினைவைக் கொண்டு சகல வருத்தமும் நீங்கித் தொலையுமல்லவோ?

இது இவ்விஷயத்தில் வருகிற ஒரு சந்தேகத்தை நிவாரணம் பண்ண உதவும். அதென்னவென்றால், யாதொரு புண்ணிய முயற்சியை அடிக்கடி செய்கிறதினாலே அந்தப் புண்ணியப் பழக்கம் உண்டாகுமென்று ஞான சாஸ்திரிகளும் வேத சாஸ்திரிகளும் ஒருவாக்கொருமொழியாய் உரைத்திருக்கிறார்களே. இதிப்படியிருக்க, யாதொரு சந்நியாசி அநேக வருஷ காலமாய்ச் சந்நியாசத்திலிருந்து தினந்தோறும் கீழ்ப்படிந்துகொண்டு வந்தாலும், அவன் கீழ்ப்படிதலாகிற புண்ணியப் பழக்கத்தை அடையாமல் போகிறதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்பாயாக்கும். இதுக்கு நாம் சொல்லுகிற மறுமொழியாவது: ஒருவன் அடையத் தேடுகிற புண்ணிய முயற்சியைச் செய்யச் செய்ய அந்தப் புண்ணியப் பழக்கம் உண்டாகுமென்பது மெய்தான். நாம் இங்கே சொல்லிக்காட்டுகிற கீழ்ப்படிதல் சந்நியாசத்துக்கடுத்த புண்ணியமாகும்; வேத சாஸ்திரிகள் சொல்லுமாப்போலே, சர்வேசுரனும் தேவ ஆராதனையும் இந்தப் புண்ணியத்துக்கு விஷயமாயிருக்கிறதினாலே இது சந்நியாசத்துக்கடுத்த புண்ணியங்களில் ஒன்றாமே. ஆனால் மேற்சொன்ன சந்நியாசி சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிந்துகொண்டு வந்தாலும், சிரேஷ்டர் சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாயிருக்கிறாரென்று அவன் நினைக்கிறதுமில்லை, தேவசித்தத்தை நிறைவேற்ற வேணுமென்று சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுமில்லை, சிரேஷ்டருக்குச் சந்தோஷம் உண்டாகவாகிலும் தனக்கு மகிமை உண்டாகவென்கிலும் கீழ்ப்படியாமையினாலே வருகிற கண்டனை தெண்டனைக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளவாகிலும் சிரேஷ்டர் இடுகிற கட்டளை தனக்குப் பிரியமாயிருக்கிறதினாலேயென்கிலும் சிரேஷ்டர் தன்னை மரியாதையாய் நடத்துகிறதினாலேயாகிலும் இதற்கொத்த வேறெந்தச் சுபாவ முகாந்தரத்தைப்பற்றியாகிலும் கீழ்ப்படிகிறானென்னத்தகும். ஆகையால் அவன் செய்கிற கீழ்ப்படிதல் முயற்சி சந்நியாசத்துக்கடுத்த கீழ்ப்படிதல் முயற்சியல்ல; ஏனென்

றால் சந்நியாசத்துக்கடுத்த கீழ்ப்படிதலாவதற்கு அவசரமான குணங்கள் இதிலே கிடையாது; இதினாலேதான் இவன் கீழ்ப்படிதலென்கிற புண்ணியத்தை அடையவுமில்லை, தன் நடக்கையை இவன் மாற்றாவிட்டால், இந்தப் புண்ணியத்தை ஒருகாலும் அடையவுமாட்டான். இவன் ஒரு வித முகத்தாட்சணைக்குரிய கீழ்ப்படிதலை அடையலாம். இவ்வண்ணமே போர்வீரர் சேனாதிபதிக்கும் கிளாஸ்காரர் சுக்கானிக்கும் யாதொரு கூட்டத்திலுள்ளவர்கள் அதின் தலைவனுக்கும் கீழ்ப்படிகிறதுபோலே மேற்சொன்ன சந்நியாசியும் கீழ்ப்படிந்துகொண்டு வருவானென்பது மெய்தான்; ஆனால் இது ஒருகாலும் சந்நியாசத்துக்கடுத்த மெய்யான புண்ணியமாயிருக்கமாட்டாது.

இதினிமித்தமாகவே சிரேஷ்டரிடத்திலேயுள்ள விவேகம் நன்மைத்தனம் முதலிய நற்குணத்தைப்பற்றி அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் அவர் சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாயிருக்கிறதினாலேயும் சர்வேசுரன் பேராலே நமக்குக் கற்பிக்கிறதினாலேயும் மாத்திரம் அவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேணுமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் போதித்திருக்கிறார். இந்தப் புத்தியை நீ யோசித்துப்பாராமல் சுபாவ முகாந்தரத்தைக் கவனித்துக்கொண்டு வந்தால், இது தப்பாமல் கீழ்ப்படிதலை முழுதும் நிர்மூலமாக்குமென்றார்; ஏனென்றால் நீ சமுசார வாழ்க்கையிலிருந்துகொண்டு அலுவலில் தேர்ந்த யாதொரு புத்திசாலியிடத்திலே யோசனை கேட்டு நடக்கிறதுபோலே சிரேஷ்டர் கற்பனைக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடந்தால், அப்போது உன் கீழ்ப்படிதலிலே சந்நியாசத்துக்கடுத்த முயற்சி ஒன்றுமில்லை. இது மனுஷரோடு சஞ்சரித்து மனிதருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோலாகும்; ஆனால் இது சர்வேசுரனோடு சஞ்சரித்துத் தேவசித்தத்துக்குக் கீழ்ப்படிகிறதல்லவே. நீ சுபாவத்துக்கடுத்த ஞாயங்களை நினைத்து அதுக்கொத்தபிரகாரம் நடந்துகொண்டு வந்தால், தேவசித்தத்தையும் மெய்யான கீழ்ப்படிதலையும் விட்டு வெகு தொலை நீங்கிப்போய் மனிதருக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கிறாயென்னத்தகும். இன்னமும் அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சொல்லுகிறதாவது: நமக்குக் கற்பிக்கிறவர் சிரேஷ்டரோ, அவரிடத்தில் அதிகாரம் பெற்ற வேறொருவரோவென்று பார்க்கவேண்டாது; ஏனென்றால் நாம் சர்வேசுரனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதேயல்லாமல் இவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதில்லையே; சிரேஷ்டர்தானே நமக்குக் கற்பித்தால் எவ்வளவு வேகத்தோடும் சங்கையோடும் மன அமைவோடும் கீழ்ப்படிவோமோ அப்படியே சிரே

ஷ்டரிடத்தில் அதிகாரம்பெற்றவர்களுக்கும் கீழ்ப்படிய வேணுமென்று
அர்ச். இஞ்ஞாசியார் கற்பித்திருக்கிறார்.

அர்ச். பிரான்சீஸ்கு இந்தச் சாங்கோபாங்கமான கீழ்ப்படிதலை
மெய்யாகவே அடைந்திருந்தார். இதினாலே அவர் சொன்னதாவது :
சர்வேசுரனிடத்தில் நாம் பெற்றுக்கொண்ட அநேக தேவபிரசாதங்க
ளுக்குள்ளே ஒன்றாவது : ஒரு நவ சந்நியாசி நமக்குச் சிரேஷ்டராயிரு
ந்தால், அநேக வருஷகாலம் சந்நியாசத்திலிருந்து ஞானத்தில் தேர்ந்த
சந்நியாசிக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோலே இந்த நவசந்நியாசிக்கும் கீழ்ப்ப
டிய ஆயத்தமாயிருக்கிறோமென்றார். கீழ்ப்படிகிறது இன்னதென்று
இவருக்கு நன்றாய்த் தெரிந்திருந்ததினாலே, இப்படி ஆயத்தமாயிருந்
தாரென்னத்தகும். இதினாலேதான் சிரேஷ்டரைச் சர்வேசுரனென்று
நினைத்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்துகொண்டு வந்தார். சிரேஷ்டரைச்
சங்கிப்பதற்குரிய சற்குணம் சிரேஷ்டரிடத்தில் இல்லைவிட்டால், அவ
ருக்குக் கீழ்ப்படிகிறது ஒருவிதத்திலே அதிக உத்தமமும் அதிக பே
றுபலனுள்ள முயற்சியுமாகுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வருவார். நா
ம் வழக்கமாய்ச் சொல்லுகிறதும் ஏறக்குறைய இதற்கொத்திருக்கும்.
அதென்னவென்றால், நமது மடத்திலுள்ள அற்ப அதிகாரிகளுக்கு நா
ம் நன்றாய்க் கீழ்ப்படிந்தால், காரியக்காரச் சுவாமிக்குக் கீழ்ப்படிகிற
தை விட அதிக கீழ்ப்படிதலைக் காட்டுகிறோம்; மடத்துச் சிரேஷ்டரு
க்குக் கீழ்ப்படியும்போது, நாட்டுச் சிரேஷ்டருக்கும் அதிசிரேஷ்டருக்
கும் கீழ்ப்படிகிறதை விட அதிக கீழ்ப்படிதலைக் காட்டுகிறோம். இத
ற்கு முகாந்தரமேதென்றால், நாம் கீழ்ப்படிகிற சிரேஷ்டர் அதிகார
தத்துவத்தில் குறைவுள்ளவரானால், நாம் அவருக்குக் கீழ்ப்படியும்போ
து, அது அதிக சுத்தமான கீழ்ப்படிதலாகும் ; ஏனென்றால் நீ அதி
சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படியும்போது, அவருடைய மேலான அதிகார
தத்துவத்தைப் பற்றியாகிலும் அவருக்குச் செய்யவேண்டிய சங்கை
யைக் குறித்தென்கிலும் அவருக்குப் பிரியப்பட வேணுமென்கிற ஆ
சையினாலேயாகிலும் ஒருவேளை அவருக்குக் கீழ்ப்படியாயக்கூடும் ;
ஆனால் யாதாமொரு சந்நியாசிக்கு நீ கீழ்ப்படியுந்தனம், சர்வேசுரனை
ப்பற்றி மாத்திரம் அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறோமென்று தோன்றுகிறது.
இன்னமும் நாம் இப்போது சொன்னதை ஸ்திரப்படுத்துவதற்காக அ
ர்ச். இஞ்ஞாசியார் சொல்லுகிறதாவது : மடத்திலுள்ள அற்ப அதிகாரி
களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து சிரவணமாயிராத சந்நியாசி மேலான அதிகாரி

களுக்கும் கீழ்ப்படிகிறதில்லை ; ஏனென்றால் மெய்யான கீழ்ப்படிதலு
ள்ளவன் தனக்குக் கற்பிக்கிறவர் இன்னாரென்று பாராமல் சர்வேசுர
னை மாத்திரம் பார்த்துச் சர்வேசுரனைக் குறித்துச் சகலருக்கும் சரியா
ய்க் கீழ்ப்படிவானென்றார். ஆனால் தனக்குக் கற்பிக்கிறவர் இன்னா
ரென்று பார்த்து அதற்குத் தக்கது கீழ்ப்படிந்துகொண்டுவருகிற சந்
நியாசி கீழ்ப்படிதலுக்கு அவசரமான குணகுணத்தை அநுசரியாமல்
போகிறான் ; ஏனென்றால் அவன் சர்வேசுரனுக்காக மாத்திரம் கீழ்ப்படி
ந்தால், பெரிய அதிகாரிகளும் சின்ன அதிகாரிகளும் தனக்கு ஏதையா
கிலும் கற்பிக்கும்போது, இவ்விருவரும் சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாயிருக்
கிறதினாலே இவர்களுக்குச் சரியாய்க் கீழ்ப்படிந்துகொண்டு வருவான்.
ஆகையால் இவன் அற்ப அதிகாரிகளுக்குச் சரியாய்க் கீழ்ப்படியாததி
னாலே, பெரிய அதிகாரிகளுக்குச் சரியாய்க் கீழ்ப்படிந்தாலும், சர்வேசுர
னைப்பற்றிக் கீழ்ப்படியாமல் யாதொரு சுபாவ முகாந்தரத்தைப்பற்
றிக் கீழ்ப்படிகிறானென்று அடையாளமாகும். இதினாலே இவனுடைய
கீழ்ப்படிதல் உத்தமமுமல்ல, சந்நியாசிக்கு அடுத்ததுமல்ல.

௰௩-ம் அதிகாரம்.

இயேசுநாதருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோலே சிரேஷ்டருக்குக்
கீழ்ப்படிகிறதினால் வரும் வேறு சில பிரயோசனங்களைச்
சொல்லிக் காட்டுவது.

சிரேஷ்டர் இயேசுநாதர்தானென்று எண்ணி இயேசுநாதர்தாமே
நமக்குக் கற்பிக்கிறதுபோலே சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதினால், இ
ன்னும் அநேக உசிதமான பிரயோசனங்களும் உண்டு. முதலாவது,
இந்த நினைவு சிரேஷ்டர் கற்பிக்கிறதைச் செய்து முடிப்பதற்கான பெல
னையும் அந்த அநுகூலப்படுமென்கிற நம்பிக்கையையும் நமக்குத் தரும்.
ஏனென்றால் மனிதர் இடுகிற கட்டளைக்கும் சர்வேசுரன் இடுகிற கட்
டளைக்கும் வெகு வித்தியாசம் உண்டு ; மனிதர் நம்மாலே செய்யக்கூ
டாத அலுவல் செய்யச்சொல்லி அநந்தமுறை நமக்குக் கற்பிக்கிறது

உண்டு; அவர்கள் கற்பிக்கிறதைச் செய்து முடிப்பதற்கான பெலனையும்
தரமாட்டார்கள். சர்வேசுரனேயென்றால், நாம் செய்யக் கூடுமானதை
மாத்திரம் நமக்குக் கற்பித்து அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய
பெலனையும் எப்போதும் தந்தருளுவார். இதிப்படியிருக்கச் சந்நியாசத்
திலே மகா வருத்தமான காரியங்களைச் செய்வதற்காகச் சர்வேசுரன்
நம்மை அழைத்திருக்கிறதினாலே, நாம் அவர்பேரில் வெகு நம்பிக்கை
வைக்கிறது விசேஷமாய் அவசரமென்று சொல்லத்தகும். ஆகையால்
நமக்குக் கற்பிக்கிறவர் சர்வேசுரன்தானேயென்று நிச்சயித்துக்கொள்
ளுகிறதை விட அதிக பிரயோசனமான புத்தி ஒன்றுமில்லை; நாம் செ
ய்கிற அலுவலை செய்யச்சொல்லிச் சர்வேசுரன்தாமே கற்பித்திருக்கிற
தினாலே, அதை நன்றாய் நிறைவேற்றுகிறதற்கு அவசரமான பெலத்தை
யும் அவரே தந்தருளுவார். சிரேஷ்டர் வெகு தூரமான தேசியானுக்கு
வெகு வருத்தமான அலுவலுக்கும் யாதொரு சந்நியாசியை நியமிக்கும்
போது, கப்பலிலேயும் கரையிலேயும் அவருக்குக் கணக்கில்லாத ஆப
த்து நேரிட்டாலும், ஆத்துமத்திலும் சரீரத்திலும் அவர் மகா மகா
கஸ்தி உபாதி அநுபவித்தாலும், நான் சர்வேசுரனுக்குக் கீழ்ப்படிகி
றேனென்று அப்போது அவர் நினைத்தால், அவரிடத்திலே வெகு ஆறு
தல் உண்டாகி: சர்வேசுரா, நான் உமக்குச் சொந்தமானவன், ஆன
தினாலே என்னைக் காப்பாற்றுகிறது உமது கடமையென்று தாவீதெ
ன்னும் தீர்க்கதரிசியைப்போலே சொல்லலாமே. உங்களை அனுப்புகி
றது நாம்தாமேயென்று இயேசுநாதர் அப்போஸ்தலரை நோக்கித் திரு
வுளம்பற்றினாரே. இவ்வாக்கியத்தின்பேரில் அர்ச். கிறிசோஸ்தோமஸ்
சொல்லுகிறதாவது: அப்போஸ்தலர் பலவீனராயிருந்தாலும், அவர்க
ளுடைய சத்துராதிகள் பராக்கிரமசாலிகளாயிருந்தாலும், அவர்கள்
மகா மோசத்துக்குரிய ஆபத்துக்குள்ளகப்பட்டிருந்தாலும், அவர்கள் இ
யேசுநாதருடைய கட்டளைப்பிரகாரம் அவர்கள் நடுவே சஞ்சரித்ததி
னாலே அவர்கள் தெம்பற்றுப் போகப்படாதென்று தேவசுதன் மேற
சொன்ன வாக்கியத்தைக் கொண்டு காட்டியருளச் சித்தமானார். உங்க
ளை அனுப்புகிறவர் நாம்தாமே: அதாவது, நாம் உங்களை அனுப்புகிறதி
னாலே ஒன்றுக்கும் பயப்பட வேண்டாம்; சகல ஆபத்திலுமிருந்து
உங்களைக் காப்பாற்றி உங்கள் சத்துருக்கள் எல்லாரையும் நீங்கள் செ
யிக்கும்படி செய்ய நம்மாலே ஆகுமென்று சொன்னதுபோலாச்சுதென்
றார். அப்போஸ்தலர் செய்துகொண்டுவந்த சகல அலுவலிலும் அவர்க

ளுக்கு உண்டாயிருந்த ஆதரவு இதுவே. கீழ்ப்படிதல் நமக்கு இடுகிற
சகல அலுவலிலும் வேலையிலும் நமக்கும் இந்த ஆறுதல் இருக்கவேண்
டும். என்னை இங்கே அனுப்புகிறவர் சர்வேசுரன்தானே; அவர் சித்தத்
தை நிறைவேற்றுவதற்கான பெலனை எனக்குத் தந்தருளுவாரென்று ந
ம்பிக்கொள்ள வேண்டும். அபக்கூக்கென்னும் தீர்க்கதரிசி கருது அறு
க்கிறவர்களுக்குச் சாப்பாடு சமைத்து வைத்திருந்தார். அந்தச் சாப்பா
ட்டைக் கொண்டுபோய்ப் பபிலோன் பட்டணத்தில் சிங்கங்கள் அடை
த்திருந்த கெபியில் கிடந்த தனியேல் என்பவருக்குக் கொடுக்க வேணு
மென்று சர்வேசுரன் கற்பித்தார். அப்போது அந்தத் தீர்க்கதரிசி சொ
ன்னதாவது: கர்த்தாவே, நான் பபிலோன் பட்டணத்துக்கு ஒருகா
லும் போனதில்லை, அந்தக் கெபி எங்கேயிருக்கிறதென்று எனக்குத்
தெரியாதென்றார். உடனே சம்மனசு அவர் உச்சி மயிரைப் பிடித்
துத் தூக்கி அந்தக் கெபி ஓரத்திலே அவரைக் கொண்டுபோய் விட்
டார். இதினாலே சர்வேசுரன் நமக்குக் கற்பிக்கிறதைச் செய்து முடி
ப்பதற்கான உதவியை எவ்வளவு எளிதாய் எவ்வளவு வேகமாய்ச் செ
ய்தருளுவாரென்று அறிந்துகொள்ளலாம்.

68673

இயேசுநாதருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோலே சிரேஷ்டருக்கும் கீழ்
ப்படிந்தால், அதினாலே இன்னும் வேறொரு பிரயோசனமும் உண்டு.
அதென்னவென்றால், இது தேவசித்தத்தோடு ஒன்றிக்கிற முயற்சியும்
தேவசிநேகத்திலும் இடைவிடாத செபத்தியானத்திலும் பழகுகிறத
ற்கு ஆச்சரியமான வழிபாடுமாகும்; ஏனென்றால் இப்படி இடைவி
டாமல் தேவசித்தத்தோடு ஒன்றித்தல் முயற்சி செய்து தேவசித்தத்
தை நிறைவேற்றுகிறதே எனக்குச் சந்தோஷமும் மனத் திருத்தியுமெ
ன்றிருந்தால், இது வெகு பிரயோசனமான செபத்தியானமும் இடை
விடாமல் எப்போதும் தேவ சந்நிதானத்திலே நடப்பதற்கான உத்
தம வழிபாடுமாகும்.

இதுவுந்தவிர இப்படி நடக்கிறவன் சிரேஷ்டர் தனக்கு என்ன
கற்பிக்கிறாரென்று ஒருகாலும் கவனிக்க மாட்டான்; தனக்குக் கற்பிக்
கிற சகலத்திலும் தேவசித்தத்தை நிறைவேற்ற வேணுமென்று மாத்
திரம் பார்ப்பான். இதுவே அவனுக்கு இடைவிடாத வேலையாயிருக்
கும்; இந்த மோட்ச போசனத்தை மாத்திரம் சாப்பிடுவான்; இது
வே அவனுக்குச் சந்தோஷமும் இன்பமுமாயிருக்கும்.

சிரேஷ்டர் சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாயிருக்கிறாரென்று எண்ணிச் சர்வேசுரன் கையிலே நான் இருக்கிறேன், சர்வேசுரன்தானே என்னை நடத்துகிறாரென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளுகிறவன் எவ்வளவோ மன சமாதானத்தையும் அமரிக்கையையும் சுகித்தநுபவிப்பான்? நான் தாங்கிக்கொண்டு நம்பிக்கையோடு சமாதானமாய் இளைப்பாறுவேன். கர்த்தர் என்னை நடத்துகிறார், எனக்கு ஒன்றும் குறையில்லையென்று தாவீதென்னும் தீர்க்கதரிசியைப்போலே இவனும் சொல்லலாமே. தேவ திருக்கரங்களிலிருக்கிறேன், சர்வேசுரனுக்குச் சித்தமானது மாத்திரம் எனக்கு நேரிடும், எனக்கு மிகவும் பிரயோசனமானதை மாத்திரம் வர விடுவாரென்று நிச்சயித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நமது சிரேஷ்டர் சர்வேசுரன்தானென்று நினைத்துக்கொண்டு நாம் சர்வேசுரனோடு சஞ்சரிக்கிறதேயல்லாமல் மனுஷரோடு புழங்குகிறதில்லையென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளப் பழகினால், இந்தக் கீழ்ப்படிதலினாலே எவ்வளவு ஞான நன்மையும் தேவ திரவியப் பொக்கிஷமும் நமக்கு உண்டாகும்! ஆனால் இப்படி நினைக்கிறதினாலே மாத்திரம் இந்த நன்மையெல்லாம் நமக்கு வருமென்று எண்ணாதே. மனிதருக்கல்லவே, சர்வேசுரனுக்கு ஊழியம் பண்ணுகிறேன், இயேசுநாதருக்கே கீழ்ப்படிகிறேனென்று கீழ்ப்படிய நான் நன்றாய் அறிந்துகொள்ளுகிறதற்கு இருபது வருஷத்துக்கு மேலே சென்றதென்று விருத்தாப்பியரான ஒரு சந்நியாசியார் சொல்லிக்கொண்டு வருவார். இச்சத்தியத்தை நீ கேட்டதினாலே, இதை நன்றாய் அறிந்துகொண்டேனென்று ஒருவேளை நினைப்பாயாக்கும். இது பற்றாது, கீழ்ப்படிதலில் சாங்கோபாங்கத்தை அடைந்து அதினால் உண்டாகிற நன்மை எல்லாவற்றையும் சுகித்தநுபவிக்க வேணுமானால், நாம் இப்போது சொன்னபிரகாரம் கீழ்ப்படிதல் முயற்சி செய்து செய்து பழக வேண்டும்.

௰௪-ம் அதிகாரம்.

கீழ்ப்படிதலுக்கும் சிரேஷ்டருக்கும் விரோதமாய் யாதொரு அவசங்கை செய்தால், அதைச் சர்வேசுரன் தமக்கே செய்ததாக எண்ணிக்கொள்ளுவாரென்று சொல்லுகிறது.

சிரேஷ்டர் சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாயிருக்கிறதினாலே, அவருக்கு நாம் கீழ்ப்படியும்போது, சர்வேசுரனுக்கே கீழ்ப்படிகிறோமென்பது சத்தியம். அதுபோலே சிரேஷ்டருக்கு நாம் செய்யவேண்டிய சங்கையையும் கீழ்ப்படிதலையும் மீறினால், நாம் சர்வேசுரனுக்குச் செய்யவேண்டிய சங்கையையும் கீழ்ப்படிதலையும் மீறுகிறோமென்பது நிச்சயம். இதுக்கும் அதுக்குமுள்ள ஞாயம் ஒன்றுதானே. இதினாலல்லோ நீங்கள் சொல்லுகிறதைக் கேட்கிறவன் நாம் சொல்லுகிறதைக் கேட்கிறானென்று உலக இரட்சகர் திருவுளம்பற்றினபின், உங்களைப் பிறக்கணிக்கிறவன் நம்மைப் பிறக்கணிக்கிறானென்று திருவுளம்பற்றினார். அர்ச். சின்னப்பர் ரோமானருக்கு எழுதின நிருபத்திலே இச்சத்தியத்தை இன்னம் குறித்துக் காட்டியிருக்கிறார்; ஏனென்றால் சகல அதிகாரமும் சர்வேசுரனிடத்திலிருந்து வருகிறதினாலே, மேலான அதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருங்களென்று சொன்னபின், அதிகாரிகளுக்கு விரோதம் பண்ணுகிறவன் தேவ கட்டளைக்கு விரோதம் பண்ணுகிறானென்று உடனே திருவுளம்பற்றினார். நாம் இப்போது சொன்னதை ஸ்திரப்படுத்துவதற்கான வாக்கியங்கள் வேதாகமத்தில் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறதைக் காணலாம். இஸ்ராயேல் சனங்கள் சின்னேனும் வனாந்தரத்தில் வந்து சேர்ந்தபின், பசியினாலே சாகப்போகிறோமென்று பயந்து எஜிப்த்து தேசத்தை விட்டு ஏன் வந்தோமென்று அங்கலாய்த்துத் தேவ கட்டளையால் அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்த மோயீசன்பேரிலும் ஆரோன்பேரிலும் முறைப்பட்டார்கள். அப்போது மோயீசனும் ஆரோனும் இஸ்ராயேல் சனங்களை நோக்கிச் சொன்னதாவது: நீங்கள் கர்த்தருக்கு விரோதமாய் முறைப்பட்டதைக் காதாலே கேட்டோம்; எங்கள்பேரில் முறைப்படுகிறதற்கு நாங்கள் ஆர்? எங்களுக்கு விரோதமாய் நீங்கள் முறைப்படவில்லை; கர்த்தருக்கு வி

ரோதமாய் நீங்கள் முறைப்பட்டீர்களென்று அறிந்துகொள்ளுங்களென்றார்கள். இன்னமும் இஸ்ராயேல் சனங்கள் தாமே சமுவேலைத் தள்ளிவைத்து மற்றச் சாதி சனங்களைப்போலே எங்களுக்கு இராசா வேணுமென்று கேட்கையில், கர்த்தர் சமுவேலை நோக்கிச் சொன்னதாவது: இவர்கள் உன்னைத் தள்ளிவைக்கவில்லை, நாம் இவர்களை ஆளவேண்டாமென்று நம்மையே தள்ளிவைத்தார்களென்றார். இசாயியாசென்னும் தீர்க்கதரிசி வசனித்த வாக்கியத்தின் அர்த்தம் இதற்கு ஒத்திருக்கும். அதேதென்றால், நீங்கள் மனுஷரைக் கஸ்திப்படுத்தியிருக்கையில், என் சர்வேசுரனையும் கஸ்திப்படுத்துகிறீர்களே; இது அற்பக்காரியமென்று எண்ணுகிறீர்களோவென்று வசனித்தார். சர்வேசுரன் உங்களை நடத்துவதற்காக நியமித்திருக்கிற மனுஷரை விரோதிக்கிறது ஒன்றுமில்லையென்று நினைக்கிறீர்களோ? இது பெரிய பாதகமென்று அறிந்துகொள்ளக்கடவீர்கள்; இதினாலே நீங்கள் சர்வேசுரனையே விரோதித்து அவரையே நிந்திக்கிறீர்களென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளக்கடவீர்கள்.

சிரேஷ்டருக்கு விரோதமாய்ச் செய்த குற்றத்துக்காகவும் முறைப்பாட்டுக்காகவும் சர்வேசுரன் அநந்தமுறை பயங்கரமான ஆக்கினையிட்டிருக்கிறதினாலே, சிரேஷ்டருக்கடுத்ததெல்லாத்தையும் அவர் மகா கவலையோடு விசாரித்து அவர் காரியத்தைத் தமது காரியமாக எண்ணியிருக்கிறாரென்று அறிந்துகொள்ளலாம். கோரே, தாத்தான், அபிரோனென்கிற இம்மூவரும் கூடி மோயீசும் ஆரோனும் சனங்களிடத்தில் மிஞ்சின அதிகாரம் செலுத்துகிறார்களென்று அவர்கள்பேரில் முறைப்பட்டார்களே. அப்போது அவர்களுக்கு எவ்வளவு நடுக்கத்துக்குரிய ஆக்கினை வந்ததென்று யோசித்துப்பார். அவர்கள் காலுக்குக் கீழே பூமி பிளந்து அவர்களை உயிரோடு விழுங்கினதுமல்லாமல் அவர்கள் வீடு ஆஸ்தி எல்லாத்தையும் விழுங்கினது; அவர்களோடு சேர்ந்த இருநூற்று அன்பது பேர் மேலே வானமண்டலத்திலிருந்து நெருப்பு விழுந்து சுட்டெரித்தது. இவ்விஷயத்தில் அர்ச். தோமாஸ் சொல்லுகிறதாவது: தங்கக் கன்றுக்குட்டியை ஆராதித்துச் சர்வேசுரனுக்கு விரோதமான துரோகஞ் செய்தவர்களை விடத் தங்கள் தலைவர்கள் பேரில் முறைப்பட்டவர்களைச் சர்வேசுரன் அதிக கண்டிப்பாய்த் தெண்டித்தாரென்று கண்டிருக்கிறோம்; ஏனென்றால் தங்கக் கன்றுக்குட்டியை ஆராதித்தவர்களில் அநேகரைச் சத்திராயே மாத்திரம்

வெட்டுவித்தார்; ஆனால் தங்கள் தலைவர்மேலே முறைப்பட்டவர்களைச் சுட்டெரிக்கிறதற்கு வானமண்டலத்திலிருந்து நெருப்பு மழை பெய்வித்தார்; இவர்களை உயிரோடு விழுங்குகிறதற்குப் பூமியைப் பிளக்கப்பண்ணினார்; இதினாலே சர்வேசுரன் தமக்குப் பதிலாயிருக்கிறவர்களுக்குச் செய்கிற நிந்தையின்பேரில் எவ்வளவு அருவருப்பாயிருக்கிறாரென்று அறிந்துகொள்ளலாமென்றார்.

இன்னம் வேதாகமத்திலே கீழ்ப்படியாமையாகிற பாவத்தை ஏன் விக்கிரக ஆராதனைக்கு ஒப்பிட்டிருக்கிறதென்று இதினாலே அறிந்துகொள்ளலாம்; ஏனென்றால் தேவகட்டளையை விரோதிக்கிறது மாயவித்தைக்கொத்த பாவமாகும்; தேவகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமலிருக்கிறது விக்கிரக ஆராதனைக்கொத்த துரோகமென்று சமுவேலென்னுந் தீர்க்கதரிசி சவுலரசனை நோக்கித் திருவுளம்பற்றினாரே. இதுகாரியத்தில் அர்ச். கிரேகோரியாரும் அர்ச். பெர்நர்துசும் சொல்லுமாப்போலே, இஸ்பிரீத்து சாந்து கீழ்ப்படியாமையை விக்கிரக ஆராதனைக்கும் பசாசோடு சேர்ந்து செய்கிற மாயவித்தைக்கும் ஒப்பிட்டிருக்கிறதினாலே, அது மகா கனமான துரோகமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இதற்கு அவர்கள் சொல்லுகிற ஞாயமேதென்றால், விக்கிரக ஆராதனையும் மாயவித்தையும் சர்வேசுரனுக்குரிய வணக்கத்தை அழித்துக்கெடுக்கும். இவ்வண்ணமே சிரேஷ்டர் சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாயிருக்கிறதினாலே, நாம் அவருக்குக் காண்பிக்கிற கீழ்ப்படியாமையும் பிறக்கணிப்பும் சர்வேசுரனுக்குரிய சங்கையையும் மகிமையையும் அழித்துக்கெடுக்கும். அன்றியும் விக்கிரக ஆராதனைக்காரர் தாங்கள் ஆராதிக்கவேண்டிய மெய்யான சர்வேசுரனை விட்டு மரத்தையும் கல்லையும் ஆராதிப்பார்கள். இவ்வண்ணமே கீழ்ப்படியாதவர்கள் மெய்யான ஒழுங்காகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏற்க நடவாமல் தங்கள் சுய புத்தியும் உலகம் போதகமுமாகிற தப்பறை ஒழுங்கை அநுசரித்து நடப்பார்கள்.

இப்போது நாம் துவக்கின பொருளைச் சொல்லிக்காட்டக்கடவோம். இஸ்ராயேல் சனங்கள் வேறொரு தடவை மொயீசன்பேரிலும் ஆரோன்பேரிலும் முறையிடப்படவே, சர்வேசுரன் உடனே பாம்புகளை அனுப்பி வெகுபேரைக் கொன்றுபோட்டார். இன்னொரு தடவை சர்வேசுரன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்த தேசத்தைப் பார்க்கப்போனவர்கள் திரும்பி வந்தபின், இஸ்ராயேல் சனங்கள் மோயீசன்பேரிலும் ஆ

ரோன்பேரிலும் முறைப்பட்டதினாலே, சர்வேசுரன் திடீரென்று அந்தச் சனங்களை முழுதும் சர்வசங்காரம் பண்ண வேணுமென்று தீர்மானித்திருந்தார்; ஆனால் மோயீசன் அவர்களுக்காகச் சர்வேசுரனை மன்றாடினதினாலே, அந்தச் சனங்களுக்குப் பொறுத்தல் கொடுத்தாலும், அந்த முறைப்பாட்டுக்குக் காரணமாயிரு[illegible]ளுக்குப் பொ[illegible]தி கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் தேவசமுகத்திலே செத்துவிழுந்தார்களென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. இவ்வாக்கியத்தின்பேரில் அர்ச். சின்னப்பர் கொரிந்தியருக்கு எழுதி அனுப்பினதாவது: அவர்களில் சிலர் முறைப்பட்டதினாலே, சங்காரப்பட்டுச் செத்தார்கள்; ஆகையால் நீங்களும் முறைப்படாதேயுங்களென்றார். மோயீசன் தங்கை [illegible]மாள் தமையன்பேரில் முறைப்பட்டதினாலே, தெண்டனைக்குள்ளானாளல்லோ? திடீரென்று குஷ்டரோகம் அவளைப் பிடித்தது. மோயீசன் அவளுக்காக எவ்வளவுதான் பிரார்த்தித்துக்கொண்டாலும், சர்வேசுரன் அவளைச் சொஸ்தப்படுத்தவுமில்லை, அவள் குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளவுமில்லை; அவள் சனங்களெல்லாரையும் விட்டுப் பிரிந்து ஏழு நாள் வரைக்கும் தாணையத்துக்கப்பாலே கிடந்தாள். விக்கிரகத்தை ஆராதித்த சனங்களைச் சர்வேசுரன் சங்கரிப்பதற்காகக் கை ஓங்கியிருந்தாலும், மோயீசன் அந்தக் கையை நிறுத்திக்கொண்டாரே. அப்படியிருக்க அவர் தங்கை தன் குற்றத்துக்குத் தகுந்த ஆக்கினைப்பட்டு உத்தரித்தபிறகு மாத்திரம் அவள் இட்ட முறைப்பாட்டுக்குப் பொறுதி அடைந்தாள். இப்படி மற்றச் சனங்களை விட்டு மரியம்மாளைப் பிரித்துவைத்த வர்த்தமானத்தை அர்ச். பசிலியார் கண்டு சிரேஷ்டர்கள்பேரில் முறைப்படுகிறவர்களுக்கான ஆக்கினை விதித்திருக்கிறார். அதென்னவென்றால், இப்படிப்பட்டவர்களை மற்றச் சந்நியாசிகளை விட்டுப் பிரித்துவைக்க வேண்டும்; இவர்களைப் பிரித்துவைக்கிறதுமல்லாமல் இவர்களுக்குச் சொந்தமானதெல்லாத்தையும் கூடப் பிரித்துவைக்க வேண்டும்; இவர்கள் மற்றச் சந்நியாசிகளோடு கலந்து வேலை செய்யப்படாதென்று தீர்மானித்தார். தொத்து நோயுள்ள காலத்திலே கொள்ளைநோய் பிடித்தவர்கள் எல்லாரையும் மற்றவர்களை விட்டுப் பிரித்துவைக்கிறதுமல்லாமல் தொத்து வியாதி தொடாதபடிக்கு அவர்கள் துணிமணி முதலியதெல்லாத்தையும் வெளியே தூர எறிந்துபோடுவார்களல்லோ? இவ்வண்ணமே முறைப்பாட்டுக்காரரை மற்றவர்களை விட்டுப் பிரித்துவைத்துச் சாபத்துக்குள்ளானவர்களைப்

போலே அவர்களோடு பேசிப் புழங்கப்படாது; சாப்பிடும்போதும் குடிக்கும்போதும் தூங்கும்போதும் வேலை செய்யும்போதும் செபம் பண்ணும்போதும் அவர்களோடு ஒருவரும் பேசாமலிருக்க வேணுமென்று கற்பித்திருக்கிறார். இவர்கள் இப்படிப் பிரிந்திருந்ததினாலே, வெட்கப்பட்டுத்த[illegible]ள் குற்றத்தைத் திருத்திக்கொள்ளுவதற்கு இது ஏதுவாகும்.

மிக்கேலென்னும் இராயன் மேற்றிராணிமார்களுடைய கீர்த்தியைக் கெடுத்துக்கொண்டு வந்ததினாலே, நீக்கோலாசென்னும் பாப்பானவர் அவனுக்கு எழுதின நிருபத்தில் தாவீது இராசாவுடைய மாதிரிகையை அவனுக்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். சவுலரசன் தாவீதுக்கு நெருக்கிடை செய்துகொண்டுவருங்காலத்தில், தாவீது சவுலை ஒரு குகையிலே தனியே கண்டார்; அப்போது தாவீது அவனைக் கொல்ல வேணுமானால், வருத்தமில்லாமல் கொன்றிருக்கலாம். சவுலென்பவன் அநந்தமுறை தாவீதைக் கொல்ல விரும்பி அவரைக் கொல்லத் தேடினான். ஆகிலும் தாவீதென்பவர் எளிதாய் அவனைக் கொல்லக் கூடுமான இடத்திலே கண்டாலும், அவன் தமக்குப் பிராண சத்துருவாயிருந்தாலும், சர்வேசுரன் அவனைச் சாபித்திருந்தாலும், அவன் முன்னமே தேவவசிகரம் பெற்றிருந்ததினாலே, அவன்மேலே கை நீட்டுகிறது அளவிறந்த தேவ மகத்துவத்துக்குப் பொருந்தாதென்று எண்ணி அவனுக்கு ஒரு பொல்லாப்பும் செய்யவில்லை. அவனை அறியாமல் அவனுக்குப் பிறகே அவன் சட்டையில் ஒரு துண்டை மாத்திரம் வெட்டி வைத்திருந்தார்; ஆகிலும் இப்படி வெட்டினதற்காக அவர் மனஸ்தாபப்பட்டுச் சவுலுடைய சட்டை விளிம்பை வெட்டினதினாலே நெஞ்சிலே பிளைதட்டிக்கொண்டாரென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. கிறீஸ்துவன் மேற்றிராணிமார்களைச் சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாயிருக்கிறவர்களென்று எண்ணி அவர்கள்மட்டில் நடக்க வேண்டியவிதயிதுவே. அவர்களுடைய வஸ்திரத்தின் விளிம்பை முதலாய் அவன் தொடப்படாது. சிலவிசை பலவீனத்தினாலேயாகிலும் அசயந்தத்தினாலேயென்கிலும் ஆசாபாசத்தினாலேயாகிலும் யாதொருவன் அவர்கள் வஸ்திரத்தில் ஒரு துண்டை வெட்டினாற்போலே அவர்கள்பேரிலே ஏதாகிலும் பொல்லாப்புச் சொல்லியிருந்தால், அவன் உடனே தாவீதென்பவரைப்போலே தனக்குள்ளே புகுந்து அவர்கள் கீர்த்தியைக் கெடுத்ததற்காக மனஸ்தாபப்பட வேண்டும். அதின்பின் தன் சிரேஷ்டர்களுடைய நடக்கை எவ்வளவு கெடுதியாகத் தோன்றி

னாலும், நாக்காகிற கத்தியைக்கொண்டு அவர்கள் கீர்த்தியைக் கழிக்கத் துணியப்படாது; ஏனென்றால் அவர்கள் சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாயிருக்கிறார்கள்; சர்வேசுரனே அவர்களைத் தேவர்களென்று சொல்லி இந்தத் தேவர்கள்பேரில் கெடுதி பேசப்படாதென்று வேதாகமத்திலே விசேஷித்து விலக்கியிருக்கிறார். ஆனாலும் சிரேஷ்டர்கள்பேரில் புறணி பேசுகிறவன் சர்வேசுரனுக்கு மிகுந்த துரோகமும் சிரேஷ்டருக்கு அவமானமும் செய்கிறதுமல்லாமல் மற்றச் சந்நியாசிகளுக்கும் மகா பொல்லாப்புச் செய்கிறானென்று யோசித்துப்பார். ஏனென்றால் இந்தப் புறணிப்பேச்சைக் கேட்டுச் சந்நியாசிகள் முன்னமே சிரேஷ்டர்பேரில் வைத்திருந்த மேலான எண்ணங் குறைந்துபோகும்; சிலவிசை அவர்பேரில் அருவருப்பாகி அவரை விட்டு நீங்குவார்கள். ஆகையால் சந்நியாசிகளிடத்திலிருந்த ஸ்திரமான கீழ்ப்படிதல் இந்தப் புறணிப்பேச்சினாலே அழிந்து கெடும்; சிரேஷ்டர் என்னென்ன செய்தாலும், அதினாலே அவர்கள் பிரயோசனப்படாமல்போவதற்கு இந்தப் புறணிப்பேச்சு காரணமாயிருக்கும்; சிரேஷ்டர்வழியாகச் சந்நியாசிகள் அடையவேண்டிய ஞான வர்த்திப்புக்கு இந்தப் புறணிப்பேச்சு வாசலை அடைக்குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் அர்ச். சின்னப்பர் சொல்லுமாப்போலே, கோபக் குரோதமாகிற வேர் நம்மிடத்தில் முளைத்து அநேகருடைய ஆத்துமத்தை அசுத்தப்படுத்தாதபடிக்கு எவ்விதத்திலும் நாம் மகாமகா எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். நாம் இவ்விஷயத்திலே அற்பக் காரியத்தின்பேரிலே முதலாய் எவ்வளவு கவனமுற்றிருந்தாலும், அதுவெல்லாம் பற்றாதென்று சொல்லவேண்டும்; ஏனென்றால் யாதொரு காரியம் எவ்வளவு இலேசாகத் தோன்றினாலும், உன் சகோதரன் சிரேஷ்டர்பேரில் வைத்திருந்த மேலான எண்ணத்தையும் நம்பிக்கையையும் சங்கையையும் கெடுக்கிறது மிகவும் கனமான பொல்லாப்பல்லவோ? ஆகிலும் புறணிக்காரரும் முறைப்படுகிறவர்களும் செய்கிற பொல்லாப்பு இதுவே. ஆகையால் நாம் சொல்லுகிறது எப்படிப்பட்டதென்று யோசியாமல் அதினாலே வரப்போகிற பொல்லாப்பு எவ்வளவென்று கவனிக்க வேண்டும்.

தம

௰௫-ம் அதிகாரம்.

நமது ஆத்திர அவசரங்களைச் சிரேஷ்டருக்கு வெளிப்படுத்துகிறது கீழ்ப்படிதலுக்கு விரோதமல்லவென்றும் அதை எப்படி வெளிப்படுத்த வேணுமென்றும் சொல்லுவது.

நமது ஆத்திர அவசரங்களைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக் கேட்கிறது பொல்லாப்பல்ல; அதை அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது நமதுபேரில் சுமந்த கடனுமே. அதை வெளிப்படுத்த வேணுமென்று நமக்கு ஒரு விசேஷ ஒழுங்கிருக்கிறதினாலே, அதை வெளிப்படுத்தாவிட்டால் குற்றமாகும். இதினாலல்லவோ சரீரப் பிழைப்புக்கடுத்த காரியங்களின்பேரில் மிதமிஞ்சின கவலை வைக்கிறது நல்லதல்ல. அதுபோலே தேவ ஊழியத்துக்காக நமது சரீர சௌக்கியத்தையும் பெலனையும் காப்பாற்றத் தகுந்த கவலை வைக்கிறது ஞாயமாகும். சகல சந்நியாசிகளும் இதின்பேரில் கவலையாயிருக்க வேண்டும். ஆகையால் சாப்பாடு, வஸ்திரம், அறை, அலுவல், வேலை முதலியதிலே ஏதாகிலும் அவர்கள் சரீர சௌக்கியத்துக்கு விரோதமென்றும் வேறே ஏதாகிலும் சரீர சௌக்கியத்துக்கு அவசரமென்றும் கண்டால், இது காரியத்தை அவர்கள் சிரேஷ்டருக்காகிலும் அதுக்காகச் சிரேஷ்டர் ஏற்படுத்தியிருக்கிற வேறொருவருக்கென்கிலும் சொல்லிக்காட்ட வேணுமென்று நமது ஒழுங்கில் கற்பித்திருக்கின்றது. அர்ச். இஞ்ஞாசியார் இந்த ஒழுங்கை ஏற்படுத்தினது மிகவும் ஞாயந்தானே; ஏனென்றால் சந்நியாசிகளுடைய உயிருக்கும் சரீர சௌக்கியத்துக்கும் அவசரமானதெல்லாத்தையும் சிரேஷ்டர் விசேஷமாய் விசாரிக்கவேண்டியிருந்தாலும், அவர் சம்மனசுவுமல்ல, மற்றவர்களுக்கு அவசரமாயிராத காரியம் உனக்கு அவசரமோ இல்லையோவென்று அவருக்குத் தெரியவுங்கூடாது; உனக்கு எதெது அவசரமாயிருக்குமென்று அவர் எப்போதும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கவுங் கூடாது. ஆகையால் இதை அவர் விசாரிக்கும்படியாக நீ உன் அவசரத்தை அவருக்குச் சொல்லிக்காட்டி உதவி செய்ய வேண்டும். ஆனால் தகுந்தபடி இதை அவருக்கு வெளிப்படுத்துகிறது பிரதான காரியமாகும்; ஏனென்றால் சுயசினே

கம் இத்தோடு ஊடாடிச் சுய புத்தியை மட்டுக்கடந்த விதமாய் மனி
தன் நம்பிக்கொள்ளுகிறது வழக்கம். ஆகையால் இவ்விஷயத்திலே
சந்நியாசி தன்னை நம்பாமல் எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். இதற்
காக இரண்டு காரியம் செய்யவேணுமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் கற்
பித்திருக்கிறார்: முதலாவது, உன் அவசரத்தைச் சிரேஷ்டருக்கு அ
றிக்கையிடுமுன்னே, செபம் பண்ணி அதின்பிறகு அந்தச் சிரேஷ்ட
ருக்குச் சொல்லுகிறது நல்லதென்று கண்டால், அதற்காக நியமித்திரு
க்கிறவரிடத்தில் அதைச் சொல்லிக் காட்டலாம். ஆனால் கொஞ்ச நே
ரம் நீ செபம் பண்ணி பிறகே உன் புத்தியில் தோன்றுகிற நல்லெ
த்தையும் வெளிப்படுத்தலாமென்று எண்ணாதே; நீ இதற்காகச் செ
ய்யவேண்டிய செபமேதென்றால், தேவசமுகத்திலே இருக்கிறேனென்
று எண்ணிக்கொண்டு நீ சிரேஷ்டருக்கு வெளிப்படுத்த வேணுமெ
ன்று நினைத்த காரியம் அதிமிக தேவதோத்திரத்துக்கு உதவுமோ
அல்லது இதுகாரியத்திலே உன் பிரயோசனத்தை மாத்திரம் தேடுகி
றாயோவென்று தேவசமுகத்திலே சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும்.
சோதித்துப் பார்த்தபின், சுயசிநேகத்தினாலே இந்த நினைவு உன்னிட
த்தில் வந்ததென்று கண்டால், அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்ப
டுத்தப்படாது; ஆனால் அதிமிக தேவதோத்திரத்துக்காக மாத்திரம்
இந்த நினைவு உன்னிடத்தில் வந்ததென்று அறிந்தால், அப்போது
தேவதோத்திரத்துக்கு உதவுமென்று உனக்குத் தோன்றினதை விக
த்தாரச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக் காட்டலாம்.

இரண்டாவது, அர்ச். இஞ்ஞாசியார் இச்சமயத்தில் நாம் செய்ய
வேணுமென்று கற்பித்திருக்கிறதென்னவென்றால், வாய்மொழியாக
வாகிலும் சிரேஷ்டர் மறந்துபோகாதபடிக்குக் காகித மூலமாகவென்
கிலும் அவருக்கு உன் அவசரத்தை வெளிப்படுத்தினபின், அவரை
முழுதும் நம்பிக்கொண்டு மனங் கலங்காமல் அமரிக்கையாயிருக்க
வேண்டும். நீ கேட்கிறதை அவர் கொடுத்தாலும் சரி, கொடுக்காவிட்
டாலும் சரி; நியாயமாகிலும் வேறொருவரைக்கொண்டென்கிலும் அ
தைத் திரும்பிக் கேளாமலும், அலட்டாமலும் சிரேஷ்டர் இட்ட தீர்மா
னத்தை அங்கீகரித்துக்கொண்டு அமரிக்கையாயிருக்க வேண்டும்; ஏ
னென்றால் சிரேஷ்டர் இதை அறிந்துகொண்டபின், இதின்பேரில் அ
வர் செய்த தீர்மானமெல்லாம் தேவ ஊழியத்துக்கும் நமது புண்ணிய
வர்த்திப்புக்கும் தகுந்ததென்று எல்லாரும் எப்போதும் நிச்சயித்துக்

கொள்ளவேண்டும். ஆகையால் உன் அவசரத்தைச் சொல்லிக்காட்டு
முன்னேயும் பின்னும் சிரேஷ்டர் கற்பிக்கப்போகிறதெல்லாத்துக்கும் கீழ்
ப்படியவும் அதுவே மிகவும் நல்லதென்று அங்கீகரித்துக்கொண்டு
மனமகிழ்ந்து சந்தோஷப்படவும் எப்போதும் ஆயத்தமாயிருக்கவே
ண்டும். நீ சிரேஷ்டருக்கு வெளிப்படுத்தப்போகிற காரியத்தின்பேரில்
முழுமன சமநிலையாயிருந்து நீ கேட்கிறதை அவர் கொடுத்தாலுஞ் சரி,
கொடுக்காதேபோனாலுஞ் சரி, சந்தோஷமாயிருக்க வேண்டும். இது
இவ்விஷயத்திலே பிரதான சத்தியமாகும்; இதைக்கொண்டு நாம் மெ
ய்யாகவே தேவதோத்திரத்தைத் தேடுகிறோமோ, நம்மை நாடுகிறோ
மோவென்று அறிந்துகொள்ளுகிறது எளிதே. ஏனென்றால் நீ தேவ
சித்தத்தையும் அதிமிக தேவதோத்திரத்தையும் மாத்திரம் தேடினால்,
சிரேஷ்டர் என்ன கற்பித்தாலும், அவர் கற்பிக்கிறது தேவசித்தமெ
ன்று சந்தேகப்படாமல் எப்போதும் சரியான சந்தோஷமாயிருப்பாய்.
ஆனால் நீ கேட்டதை இல்லையென்று சிரேஷ்டர் சொல்லும்போது, நீ
கஸ்திப்பட்டால்; உன்னிடத்தில் எரிச்சல் பிறந்தால், உன் மனதிலே
முறைப்பாடு எழும்பினால், நீ மன சமநிலையாய் இதைக் கேட்கவில்லை
யென்றும் சர்வேசுரனை மாத்திரம் தேடவில்லையென்றும் அடையாள
மாகும்; நீ ஆசைப்பட்டதை அடையாதநிமித்தம் கஸ்திப்பட்டுக் கல
ங்குகிறதினாலே, உன்னையும் உன் சுய பிரயோசனத்தையும் மாத்திரம்
நாடினாயென்று சொல்லவேண்டும். ஆகையால் நீ வெளிப்படுத்தப்போ
கிறதைச் சிரேஷ்டர் கேட்டுக்கொண்டு அதுக்கு அவர் சொல்லப்போ
கிற மாறுத்தரத்தைச் சரியான மனசமநிலையோடு ஏற்றுக்கொள்ளுகி
றதற்கு உன் மனதை ஆயத்தப்படுத்த வேண்டும்; இதுவே அதுக்கு
முன் நீ செய்கிற செபத்தினால் அடையவேண்டிய பலனுமே. நாம் சி
ரேஷ்டரிடத்தில் ஏதாகிலும் கேட்கும்போதெல்லாம், இப்படி மனசம
நிலையாயிருக்கிறது உத்தம ஆயத்தமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இப்
படி மனசமநிலையாயிருந்தால், சிரேஷ்டர் நாம் சொல்லுகிறதை அங்கீ
கரித்துக்கொண்டாலுஞ் சரி, அல்லவென்று தள்ளிப்போட்டாலுஞ்
சரி, எப்போதும் சந்தோஷமாயிருப்போம். இன்னமும் நாம் கேட்கி
றதைச் சிரேஷ்டர் கொடுத்தபின், அதைக் கொடுக்காமலிருந்தாலுஞ் ச
ரியான சந்தோஷமாயிருப்போமோவென்று யோசித்துக் கொள்ளுகிற
து நலமாகும். இப்படி யோசித்துக்கொண்டபின், சிரேஷ்டர் நாம்
கேட்கிறதைக் கொடுக்க மாட்டோமென்று சொல்லியிருந்தாலும் சந்

தோஷமாயிருப்போமென்று கண்டால், இது நல்ல அடையாளமாகும்.
இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் அதை நாம் கேட்கும்போது, நமது சுயம
னசின்படி நடவாமல் தேவசித்தத்தை நிறைவேற்றினோமென்று நிச்
சயித்துக் கொள்ளலாம்.

நாம் இப்படி மனசமனிலேயாகிலும் மன அமைவோடியிருந்துகொ
ண்டு நமது ஆத்திர அவசரத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்
தினால், இது கீழ்ப்படி தலின் சாங்கோபாங்கத் துக்கு விரோதமாயிராத
துமல்லாமல் இதுவே மேலான சாங்கோபாங்கத்துக்கும் உத்தம ஒறு
த்தலுக்குமுரிய ஒழுக்கமென்று சொல்லுகிறோம். எதாகிலும் அவச
ரமாயிருக்கையில், அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தாமலிருக்
கிறவன் மேற்சொன்ன ஒழுங்கை மீறுகிறான்; அவனிடத்தில் ஒறுத்த
லென்கிற புண்ணியம் இல்லையென்று தெளிவாய்த் தெரியவரும். இவ்
வண்ணமே இன்னின்ன பதார்த்தம் உன் சரீர சௌக்கியத்துக்குக்
கெடுதியாயிருக்கின்றது, அல்லது இன்னின்ன பண்டம் அதுக்கு அவ
சரமாயிருக்கிறதென்று நீ அறிந்திருந்தாலும், அதை ஒன்றுஞ் சொல்
லாமல் சிரேஷ்டர் இதைத் தாமே விசாரித்தாலும் நல்லதுதான், விசா
ரியாமல்போனாலும் நல்லதுதானென்று நீ நினைத்துக்கொண்டு ஊமை
போலிருந்தால், இது ஒறுத்தலென்னும் புண்ணியமென்றும் சர்வேசுர
னுக்காகக் கஸ்திப்பட வேணுமென்கிற ஆசையென்றும் எண்ணிக்கொ
ள்ளுவாயாக்கும். இல்லை, இல்லை; இது ஒறுத்தலுமல்ல, கஸ்திப்படு
கிறதற்கு ஆசையுமல்ல; இது உன்னிடத்தில் ஒறுத்தல் இல்லையென்
றும் நீ கஸ்திப்பட ஆசைப்படுகிறதில்லையென்றும் அடையாளமாகும்.
உன் ஆத்திர அவசரத்தினால் வருகிற வருத்தத்தைப் பார்க்கச் சிரேஷ்
டரிடத்தில் உன ஆத்திரத்தை வெளிப்படுத்துகிறது அதிக வருத்த
மென்று உனக்குத் தோன்றுகிறதினாலே, ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் ஊ
மையாயிருக்கிறாயென்னத்தகும். சிரேஷ்டரிடத்தில் உன் அவசரத்
தைச் சொல்லிக் காட்டினால், நீ உன் சரீர சௌக்கியத்தை மிதமிஞ்சி
விசாரிக்கிறாயென்றும் சுகபோகத்தைத் தேடுகிறாயென்றும் சிரேஷ்டர்
நினைத்துக்கொள்ளுவாரென்று வெட்கப்பட்டு இப்படி ஒன்றுஞ் சொல்
லாமல் சும்மா இருக்கிறாயென்னத்தகும். சிலவிசை நீ கேட்கவேண்
டிய காரியத்துக்குச் சரியான மனசமனிலை உன்னிடத்தில் இல்லாததி
னாலே, இப்படி ஒன்றுங் கேளாமல் சும்மா இருக்கிறாயாக்கும். நீ எப்

போவீராகிலும் எதையாகிலும் கேட்டிருந்தால், அது இல்லையென்று
சிரேஷ்டர் கண்டிப்பாய்ச் சொல்லியிருப்பாராக்கும்; அதுமுதற்கொ
ண்டு இனிமேலாக ஒன்றையும் ஒருகாலும் கேட்கமாட்டேன்; கடை
சியிலே என் அவசரத்தை மறைக்கக் கூடாதபோது மாத்திரம் கேட்
பேனென்று தீர்மானம் பண்ணியிருக்கிறாயாக்கும். ஆனால் இந்தத்
தீர்மானம் பண்ணுகிறதற்குக் காரணம் என்ன? கேட்கிறதற்குச்
சரியான மனசமனிலை உன்னிடத்தில் இல்லாததினாலேயும் இல்லையெ
ன்று சொல்லுகிறதை நல்ல மனதோடு கேட்டுக்கொள்ள உன்னிடத்
தில் தைரியமில்லாததினாலேயுந்தானே இந்தத் தீர்மானம் செய்திருக்
கிறாய்; உனக்கு வேண்டியதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் கேட்கிறதை விட
நீ படுகிற வருத்தத்தைப் பட்டநுபவிக்கிறது தாவிளையென்று நீ தீர்
மானித்ததற்குக் காரணம் இதுவே. இப்படியே சிரேஷ்டரிடத்தில்
ஒன்றைக் கேட்டால், அவர் இல்லையென்று நட்டப்போடுவாரென்று பய
ந்து நீ படுகிற வருத்தத்தைப் பட்டநுபவிக்கிறது தாவிளையென்று
தீர்மானித்தாயே; இதினாலே பசாசின் தந்திர கபடம் எவ்வளவென்
றும் நீ உன் சுயமனசின்பேரில் எவ்வளவு பற்றுதல் வைத்திருக்கிறா
யென்றும் கொஞ்சம் யோசித்துப்பார். உன் சுய சினேகத்தையும் சுய
பிரயோசனத்தையும் மாத்திரம் யோசித்துப் பார்த்தாலும், இப்படி
மூர்க்கமாயிருக்கிறது பெருட்டுத்தனமென்று உனக்குத் தோன்றவில்
லையா? எனென்றால் சிரேஷ்டரிடத்தில் நீ இதைக் கேட்கிறதினாலே
உனக்கு வரப்போகிற பொல்லாப்பென்ன? அவர் இதைக் கொடுக்க
மாட்டாரென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம்; இதினாலே என்ன பொல்
லாப்பு? உன் ஆத்திர அவசரத்தினால் வருகிற வருத்தத்தை இப்போது
உன் சுயமனப் பற்றுதலினாலே பட்டநுபவிக்கிறாயே; அதைக் கீழ்ப்ப
டிதலினாலேயும் தேவசித்தத்துக்கு அமைதலினாலேயும் அநுபவிக்கி
றது அதிக நலமல்லோ? அன்றியும் இதினாலே உன் அவசரத்தைச்
சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமென்கிற ஒழுங்கை அநுசரி
த்துப் பெரும்பலன் அடைவாய்; அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்ப
டுத்தினபின், அதினாலே வரப்போகிற பொல்லாப்புக்கு நீ பயப்படக்
காரணமில்லை. அதை வெளிப்படுத்தினபின், அந்தப் பொல்லாப்புக்கு
நீ கணக்குச் சொல்ல அவசரமில்லை; சிரேஷ்டரே அதுக்குக் கணக்
குச் சொல்லவேண்டியவர்; இது சிரேஷ்டர் வழியாக உன்னை நடத்து
கிற சர்வேசுரன்பேரில் சுமத்த கடனுமே. இந்தப் பொல்லாப்புண்டாகு

லாம் நீக்குவதற்காகவும் நமது அவசரத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில்சொல்லிக் காட்டுகிறதுக்கு வருகிற அருவருப்பையும் வெட்கத்தையும் விலக்குவதற்காகவுமே அர்ச். இஞ்ஞாசியார் இந்த ஒழுங்கை ஏற்படுத்தினர்; ஏனென்றால் ஒழுங்கை அநுசரிக்கிறவன் பயப்படக் காரணமென்ன? அவன் வெட்கப்பட வேண்டியதென்ன? நீ ஒழுங்கை அநுசரிக்கிறது பொல்லாப்பென்று சிரேஷ்டர் எண்ணுவாரோ? அற்பக் காரியங்களை முதலாய்ச் சிரேஷ்டரிடத்தில் கேட்கிறது இயேசு சபையில் எங்கும் வழக்கமாயிருக்கையிலே, உன் வருத்தத்தை அவரிடத்தில் சொல்லிக் காட்டுகிறது எளிதான காரியமல்லோ? ஆகையால் உன் ஒறுத்தல் குறையினாலே இதை உனக்கு வருத்தமாக்கிக்கொள்ளாதே.

தன் அவசரத்தை முழு மனசமநிலையோடும் முழு அமைவோடும் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறதினாலேயிருக்கும் வருத்தமல்லாமல் வேறல்ல. ஆகிலும் இது பிரதான சத்தியமாயிருக்கிறதினாலே, இதை இன்னம் கொஞ்சம் விரிவாய் விளக்கிக் காட்டக்கடவோம். நாம் எதையாகிலும் சிரேஷ்டரிடத்தில் கேட்கப் போகும்போது, நாம் கேட்கிறது நமக்கு நல்லதென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு கேட்கப்படாது; ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் அதை இல்லையென்று சொன்னால், அப்போது மனங் கலங்குவதற்கு இது காரணமாயிருக்கும். நாம் கேட்கிறது நல்லதோ இல்லையோவென்று சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டு சிரேஷ்டர் இது காரியத்தைத் தீர்மானிக்கட்டுமென்று மனசமநிலையாயிருக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால், என்ன வந்தாலும் எப்போதும் அமரிக்கையாயிருப்போம். மாணாக்கன் வாத்தியாரிடத்தில் யாதொரு சந்தேகம் கேட்கையில், அதைச் சந்தேகத்தோடு கேட்பானல்லோ? வாத்தியார் சொல்லுகிறதைச் சங்கையோடு ஏற்றுக்கொண்டு அவர் சொல்லுகிற மறுமொழியை அங்கீகரித்துக்கொண்டு அவர் இடுகிற தீர்மானத்தைக் கேட்டுச் சந்தேகத்தையெல்லாம் தள்ளிவிடுவானல்லோ? இவ்வண்ணமே நாம் கேட்கிறது நமக்கு நல்லதோ இல்லையோவென்று சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டு சிரேஷ்டர் இதுகாரியத்தைத் தீர்மானிக்கிறவரைக்கும் நாம் ஒரு தீர்மானமும் பண்ணாமல் அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக் காட்டவேண்டும். சிரேஷ்டர் அதைத் தீர்மானித்தவுடனே, அவரிட்ட தீர்மானமே நல்லதென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அதைச் சரியாய் அநுசரித்துச் சந்தோஷமாயிருக்க வேண்டும். ஆகையால் அதைச்

சிரேஷ்டரிடத்தில் கேட்குமுன்னே, நாம் செபம் பண்ணி அதை யோசித்துப் பார்க்கும்போது, அது தேவ தோத்திரத்துக்குத் தகுந்ததோவென்று ஆராய்ந்து பாராமல் அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது நல்லதோ இல்லையோவென்றும் இதுகாரியத்திலே சர்வேசுரனைத் தேடாமல் நம்மை நாமே நாடுகிறோமோவென்றும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்; ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் அதைத் தீர்மானிக்கிறவரைக்கும் அது நமக்கு நல்லதோ கெட்டதோவென்று நாமே தீர்மானிக்காமல் சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இவ்விஷயத்தில் நாம் எவ்வளவு எச்சரிக்கையாயிருந்தாலும், அதுவெல்லாம் பற்றாதென்று சொல்ல வேண்டும்; ஏனென்றால் நாம் இந்தப் புத்தியைச் சரியாய் அநுசரித்தால் மாத்திரம், நமது அவசரத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சரியாய்ச் சொல்லிக் காட்டிச் சரியான மனஅமரிக்கையோடு அவரிட்ட தீர்மானத்துக்கு இணங்கி நடப்போமென்பது நிச்சயம். எந்தெந்தக் காரியத்தையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது நமது சபையில் வாடிக்கையாயிருக்கிறதினாலே, அதைச் சரியாய் அவரிடத்தில் சொல்லிக் காட்டுகிறது மிகவும் அவசரமாமே. நாம் இதைக் கெடுதலாய்ச் சொல்லிக் காட்டினால், சந்நியாசத்திலே கனத்த பொல்லாப்புண்டாகும்: சிரேஷ்டர் நமக்கு ஏதாகிலும் இல்லையென்று சொன்னால், நாம் எப்போதும் கஸ்திப்பட்டுக் கலங்குவோம்; அவர் நம்மைச் சினேகிக்கிறதில்லையென்று எண்ணிக்கொள்ளுவோம்; சிரேஷ்டர் கண்டிப்புக்காரரென்றும் கொடுமைக் குணமுள்ளவரென்றும் துஷ்டரென்றும் நாமே நினைத்துக்கொள்ளுகிறதுமல்லாமல் மற்றவர்கள் நினைவிலேயும் அதைப் புகுத்தப் பார்ப்போமாக்கும். நம்மைப் பெற்ற தாய் தகப்பனுடைய சவாட்சிணைக்குள் நாம் இருக்கும்போது, அவர்கள் நாம் கேட்ட அநேக காரியங்களை இல்லையென்று சொன்னாலும், அதை நல்ல மனதோடு சகித்துக்கொண்டோமே. அதினிமித்தம் அவர்களைக் கண்டிப்புக்காரரென்று நாம் நினைக்கவுமில்லை, அவர்களைச் சினேகியாமலும் நிந்தைபண்ணாமலும் போகவுமில்லையே. இப்போது நமது சுயமனசை மறுத்து நம்மைச் செயிக்கவேண்டிய கடன் நமது பேரில் சுமந்திருக்கிறதினாலே, நமது ஞானத்தகப்பனாகிய சிரேஷ்டர்மட்டிலும் இப்படி நாம் நடக்கிறதற்கு அதிக ஞாயம் உண்டென்று யோசித்துப் பார்க்கக்கடவோம். முற்காலத்திலே சிரேஷ்டர்கள் தங்

கள் சந்நியாசிகளை ஒறுத்தலில் பழக்கி அவர்களுக்கு ஏதாகிலும் இல்லையென்று சொன்னால், அவர்கள் அதைச் சாந்தகுணமாய்ச் சகித்துக்கொள்ளப் பழகும்படியாக யாதொரு காரியத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறது பொல்லாப்பில்லையென்று கண்டாலும், அதை இல்லையென்று சொல்லுவார்கள். பூர்வீக சந்நியாசிகளும் தங்கள் புண்ணிய வர்த்திப்பின்பேரில் வெகு ஆவல் வைத்திருந்ததினாலே, இச்சமயங்களில் தங்கள் மனதைச் சந்தோஷமாய் ஒறுத்துக்கொள்ளுவார்கள். நமக்குப் பொல்லாப்பாயிராத காரியங்களையுமல்லாமல் நமக்கு மெய்யாகவே பொல்லாப்பான காரியங்களையும் இல்லையென்று சொன்னால், நாம் அதற்காக மனங் கலங்கி முறைப்பட ஏதாகிலும் ஞாயம் உண்டோ? சிரேஷ்டர் நமது குணக்கேட்டைக் கண்டு நாம் அதிக குற்றஞ் செய்யாதபடிக்குத் தமது மனதுக்கு விரோதமாய்ச் சிலவிசை நமக்கு ஏதாகிலும் கொடுத்தால், இது எத்தனையோ பொல்லாப்பாகும். நாம் ஏற்கனவே சொன்னதுபோலே, மெய்யான சந்நியாசி இந்தத் தாறுமாறுக்கு எவ்வளவு பயந்து நடந்தாலும், அதுவெல்லாம் பற்றுமென்று சொல்லவேண்டுமே.

நமக்கு அவசரமானதைத் தகுந்த விதமாய்ச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமானால், நாம் இப்போது சொன்னதுபோலே நமது உள்ளத்தில் முழுமன சமநிலையோடும் பூர்ண அமைவோடுமிருக்கிறதுமல்லாமல் வெளியிலும் அதைக் காட்டவேண்டும். நமது பூர்ண அமைவை வார்த்தையினாலே சொல்லிக்காட்டி நமதுள்ளத்திலுள்ள முழுமன சமநிலையைச் சிரேஷ்டர் வெளியரங்கமாய் அறிந்துகொள்ளப் பிரயாசப்படவேண்டும். நமதுள்ளத்திலுள்ள முழுமன சமநிலையும் அமைவும் வெளியிலே தோன்றும்படியாக அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது வெகு நலமாயிருக்கும். நமது அமைவு வெளியிலே எவ்வளவு தோன்றுமோ அவ்வளவுக்கு இது உத்தமமான ஒழுக்கமாகும். இதுகாரியத்திலே நமது சுபாவ ஆசை இன்னதென்று சிரேஷ்டருக்குத் தெரியாத விதமாய்ப் பேச வேண்டும். நமது அபிப்பிராயத்தைப் பாராமல் அவர் மனதுபோலே இதைத் தீர்மானிக்கிறதுக்கு ஒத்தபடி நாம் அவருக்கு இதைச் சொல்லிக் காட்டினால், இது உத்தமமான ஒழுக்கமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. நாம் இங்கே சொல்லுகிறதை நாட்டுச் சிரேஷ்டர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற ஓர் ஒழுங்கைக்கொண்டு இன்னம் தெளிவாய் அறிந்துகொள்ளலாம். நாட்டுச் சிரேஷ்டர் எதை

யாகிலும் சங்கத்துச் சுவாமிமாருக்கு வெளிப்படுத்தி அவர்கள் அபிப்பிராயம் என்னவென்று கேட்க வேணுமானால், இவ்விஷயத்திலே தமது அபிப்பிராயம் என்னவென்று அவர்களுக்குக் காட்டாமல் அதை வெளிப்படுத்த வேண்டும்; ஏனென்றால் அவருடைய அபிப்பிராயம் இன்னதென்று அவர்கள் அறிந்துகொண்டால், தங்கள் கருத்தைத் தாராளமாய்ச் சொல்லாமல் அவருடைய அபிப்பிராயத்துக்கு ஒத்தபடி அவர்கள் பேசுகிறதற்கு இது காரணமாகுமென்று அந்த ஒழுங்கில் சொல்லியிருக்கின்றது. நாமும் இப்படியே நமது அவசரத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தவேண்டும். சிரேஷ்டர் உன் மனப் பற்றுதலையும் புண்ணியக் குறைவையுங் கண்டு நீ கேட்கிறதை ஒருவேளை கொடப்பாராக்கும்; இது உனக்குப் பொல்லாப்பல்லவோ? ஆனகையால் உன் மனப் பற்றுதல் இன்னதென்று அவர் அறிந்துகொள்ளாத விதமாய்ப் பேசவேண்டும். நீ சொல்லுகிறதைக்கொண்டு உன் அவசரம் இன்னதென்று அவர் சரியாய் அறிந்துகொண்டாலே போதும்; மற்றப்படி உன் மனப் பற்றுதலை அறிந்துகொண்டு அவர் ஒன்றும் செய்யாமல் அவருக்கு நலமாகத் தோன்றுகிறது எதுவோ அதை அவர் செய்யட்டுமென்று விட்டுவிட வேண்டும்.

இச்சமயத்திலே நாம் நடக்கவேண்டிய ஒழுக்கம் என்னவென்று காட்டுவதற்காக ஆச்சரியமான இரண்டு வர்த்தமானம் சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதறிவோம். முந்த முந்தத் தேவமாதாவின்பேரில் சுவிசேஷத்திலே எழுதியிருக்கிறதாவது: அவள் தமது திருக்குமாரனோடு கானா ஊரில் நடந்த கலியாணத்துக்குப் போயிருக்கையில், அந்த வீட்டுக்காரருக்கு இரசம் குறைவாயிருக்கிறதைக் கண்டு இவர்களுக்கு இரசமில்லையென்று தமது திருக்குமாரனிடத்தில் சொன்னாள். ஆண்டவரே, இந்தக் குறையைத் தீர்க்க உம்மாலே கூடும்; மாப்பிள்ளைக்கும் பெண்ணுக்கும் அவமானம் வராமல் அவர்களைக் காப்பாற்றியருளுமென்று சொல்லாமல் அவர்கள் அவசரத்தை மாத்திரம் சொல்லிக் காட்டினாள். அர்ச். மார்த்தம்மாளுக்கும் மதலேனம்மாளுக்கும் நடந்த விசேஷம் இரண்டாம் வர்த்தமானமாகும். அவர்கள் தம்பியான இலாசரென்பவர் வியாதிப்பட்டிருக்கையில், இது சேதியை உலக இரட்சகருக்கு அறிவிக்கச் சொல்லி ஆள் அனுப்பினார்கள். கர்த்தாவே, தேவரீருக்குப் பிரியமானவன் வியாதியாயிருக்கிறானென்று சொல்லி அனுப்பினார்களென்று சுவிசேஷத்தில் எழுதியிருக்கின்றது. இதுகாரியத்தி

லே அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லுகிறதாவது: ஆண்டவரை வரச்சொல்லி அவர்கள் அழைக்கவில்லை; ஏனென்றால் சிநேகமுள்ளவருக்குச் சமாசாரத்தைச் சொன்னாலே போதும். தம்பியைச் சொஸ்தப்படுத்த வாருமென்று அவர்கள் சொல்லத் துணியவுமில்லை; தேவரீர் இருக்கிற இடத்திலே இருந்துகொண்டு வியாதியைப் போகச்சொல்லிக் கற்பியும்; வியாதி தீர்ந்துபோகுமென்று செந்தூரியனென்னும் சேர்வைக்காரனைப்போலே அவர்கள் சொல்லத் துணியவுமில்லை. ஆண்டவரே, உமக்குப் பிரியமானவன் வியாதியாயிருக்கிறானென்று மாத்திரம் சொல்லியனுப்பினார்களே. ஆகையால் சர்வேசுரா, எங்கள் அவசரத்தைத் தேவரீர் அறிந்துகொண்டாலே போதும்; தேவரீருக்கு உகந்தவர்களை ஒருகாலும் தேவரீர் கைவிட மாட்டீரென்றார். நாமும் இவ்விதமாய் நமது அவசரத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தவேண்டும். நமது ஆசையைச் சிரேஷ்டருக்குக் காட்டாமல் மறைத்து நமது அவசரத்தை மாத்திரம் அவருக்கு அறிக்கையிடவேண்டும்; இப்படிச் செய்தால், இதுகாரியத்திலே நம்மை நாமே தேடவில்லையென்றும் சிரேஷ்டர் நமது ஆசைக்கிணங்கி இந்தத் தீர்மானம் பண்ணவில்லையென்றும் நிச்சயித்துக்கொள்ளலாம்.

இப்படி நமது அவசரத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமென்று நமது ஏற்பாட்டாகமத்தில் அர்ச். இஞ்ஞாசியார் விசேஷித்துக் கூறியிருக்கிறார். யாருக்காகிலும் யாதொரு இடத்திலே சௌக்கியந் தாழ்வாயிருக்கிறதென்று கண்டால், அவர்கள் செய்யவேண்டியது இன்னதென்று காட்டுவதற்காக அவர் சொல்லுகிறதாவது: யாதொரு இடத்திலே யாதாமொருவனுக்குச் சௌக்கியந் தாழ்வாயிருந்தால், அவன் வேறேரிடத்துக்குப் போகவேணுமென்று கேட்கவும் படாது, அதுக்கு ஆசை காட்டவும் படாது; தன் சௌக்கியத் தாழ்வையும் சம்பிரதாய முயற்சிகளைத் தான் செய்யக் கூடாதிருக்கிறதையும் மாத்திரம் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டும்; அதின்பின் சிரேஷ்டர் இதுகாரியத்தை விசாரித்துக்கொள்ளட்டுமென்று சும்மா இருக்கவேண்டும். அவன் சௌக்கியப்பட்டுச் சந்நியாசத்துக்கு உதவியான அலுவல் செய்யும்படியாக அவனை வேறேரிடத்துக்கு அனுப்புகிறது தாவிளையோ, அல்லது அவனிருக்கிற இடத்திலே அற்ப சொற்ப அலுவல் செய்தாலும், ஒன்றுஞ் செய்யாமல் வீணாயிருந்தாலும்,

அது அவனுடைய புண்ணிய வர்த்திப்புக்கும் தேவதோத்திரத்துக்கும் அதிக உதவியாயிருக்குமோவென்று தீர்மானிக்கிறது சிரேஷ்டருக்கடுத்த காரியமென்றார். சரீர சௌக்கியம் கனமான காரியமல்லோ? இதற்கர்க முதலாய் நாம் வேறேரிடத்துக்குப் போகவேணுமென்று கேட்கவும் படாது, ஆசை காட்டவும் படாதென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் கற்பித்திருக்கிறாரே. இதிப்படியிருக்க அற்ப சொற்பக் காரியங்களிலே நாம் எப்படி நடக்கவேணுமென்று சொல்ல வேணுமோ? ஆகிலும் நமது அவசரத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தும் போது, இதுகாரியத்திலே நமது ஆசை இன்னதென்று அவருக்கு மறைத்துக் காட்ட எப்போதும் கூடாததினாலே, சிலவிசை சிரேஷ்டர் நமது ஆசையை அறிந்துகொள்ளுவார். அப்போது சிலர் செய்கிறது போலே, நமது அவசரத்தை அவருக்குத் தெளிவாய்ச் சொல்லிக் காட்டினபின், சிரேஷ்டர் நமது ஆசையைப் பாராமல் தேவ ஊழியத்துக்கு அதிக உதவியானது என்னவென்று யோசித்து மாத்திரம் இதைத் தீர்மானம் பண்ண வேணுமென்று அவரைக் கெஞ்சி மன்றாடுகிறது புகழ்ச்சிக்குரிய வழக்கமாகும். சுவாமீ, நீர் இப்படிச் செய்தால், இதினாலே நான் தேவசித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறேனென்று எனக்கு முழு நிச்சயமாகும்: இதினாலே மிகவும் மன ஆறுதல் அடைவேன்; என்பேரில் உமக்குள்ள சிநேகம் இதினால் வெளிப்படும். நீர் என் ஆசையைக் கண்டு அதுக்கு ஒத்தாப்போலே தீர்மானஞ் செய்தால், என் சுய மனசுப்படி நான் நடக்கிறதேயல்லாமல் கீழ்ப்படிதலையும் தேவசித்தத்தையும் நிறைவேற்றவில்லையென்று நினைத்துக் கஸ்திப்படுவேனென்று உண்டானபட்டும் சிரேஷ்டரிடத்தில் அறிக்கையிடவேண்டும்.

௰௬-ம் அதிகாரம்.

சரீர சௌக்கியத்தின்பேரில் மிதமிஞ்சின கவலையை நீக்கிப் போதுச் சீவியத்துக்கு விரோதமான நடக்கையெல்லாத்தையும் விலகி நடக்கிறது எவ்வளவு அவசரமென்று சொல்லுவது.

தேவ ஊழியத்துக்காகச் சரீர சௌக்கியத்தையும் பெலனையும் காப்பாற்றத் தகுந்த கவலை வைக்கிறது நல்லதென்று நமது ஒழுங்கி

லே கற்பித்திருக்கிறதென்று சொன்னோமே. சரீரத்துக்கடுத்த காரிய
த்திலே மிதமிஞ்சின கவலைப்படுகிறதும் கெட்டதென்று அந்த ஒழுங்
கிலேதானே குறித்திருக்கிறதறிவோம். அந்த ஒழுங்கின் முந்தின பங்
கைக் குறித்து நாம் இதுவரையில் பேசியிருக்கிறதில்லை, பிந்தின பங்
கின்பேரில் இப்போது ஏதாகிலும் சொல்லிக் காட்டுவோம். சகலத்தி
லும் மிதமிஞ்சாமல் சரியான பிரகாரம் நடக்கிறது வருத்தமாமோ? ஆ
னால் சரீர சௌக்கியத்துக்கடுத்த விஷயத்திலே இப்படி நடக்கிறது
இன்னும் அதிக வருத்தமாகும்; ஏனென்றால் எல்லாத்துக்கும் மனது
வான காரியக்காரனைப்போலேயிருக்கிற அப்பேர்ப்பட்ட வைத்தியன் வே
ஷம் போட்டுக்கொள்ளும். போட்டுக்கொண்டு இது தேகத்துக்குதவா
து, அது வயிற்றுக்குப் பிடிக்காது, இது கலந்து ஆகாது, இதினா
லே தலைநோவு உண்டாகும், அது கண்ணுக்குப் பிடிக்காதென்று நம
து மனசிலே தோற்றுவிக்கும். இதினாலே அவசரமென்கிற போக்
கை வைத்துக்கொண்டு இந்திரிய இச்சையும் சௌக்கியமும் சகலமுஞ் சன்
னையாய் நமது புத்தியில் புகுந்துகொள்ளும்.

சரீர சௌக்கியத்தின்பேரில் மிஞ்சின பற்றுதல் வைத்து அதைக்
காப்பாற்றுவதற்கு இன்னது ஆகும், இன்னது ஆகாதென்று நினைக்
கிறவர்களை அர்ச். பெர்நர்துஸ் வெகுவாய்க் கண்டித்துக்கொண்டு சொல்லு
கிறதாவது: இன்ன சாப்பாடு இதுக்கு ஆகும், இன்னது ஆகாதென்று
தென்று வேதாகமத்தில் எழுதவில்லையே; வைத்தியசாஸ்திரத்தில் மாத்
திரம் எழுதியிருக்கிறதறிவாய். ஆகையால் மேற்சொல்லப்பட்டவர்
கள் வைத்தியராகிய இப்போக்கிரேத்துக்கும் காலியனுக்கும் சீஷர்க
ளேயல்லாமல் இயேசுநாதருக்குச் சீஷர்களல்லவே. இவர்கள் சொல்லுகி
றதாவது: மரக்கறி தின்றால் வாயு உண்டாகும்; வெங்காயம் தின்றால்
வயிறு பொருமிக்கொள்ளும்; பால் தலைநோவு தரும்; வெறுந் தண
ணீர் குடித்தால் நெஞ்சு நோவு உண்டாகும்; கோசுகளை தின்றால் க
ரும் பித்தம் மேலாகும்; பருத்த தானியங்கள் பித்தத்தை எழுப்பும்;
குளத்து மீனும் சேற்று மீனும் என தேகத்துக்குப் பிடிக்காதென்று
சொல்லுவார்கள். அப்பா, என்ன சொருக! ஆறு, குளம், நிலம், தோ
ட்டம், துரவு, உக்கிராணம் முதலியதெல்லாத்திலும் நீ சாப்பிடுகிறத
ற்குத் தகுந்த பதார்த்தம் ஒன்றையும் கண்டுபிடிக்கக் கூடாதோ?
நீ வைத்தியனல்லவே; சந்நியாசியென்று நினைத்துக்கொள்; உன் சரீ

ரக் கூறுபாட்டைப் பாராமல் உன் அந்தஸ்தின் கடமை இன்னதெ
ன்று யோசித்துப் பாரென்றார். அதின்பின் பொதுச் சீவியத்துக்கு அ
டாத நடக்கையெல்லாத்தையும் விலக்கிச் சபை ஒழுங்கை அநுசரிக்கி
றது நலமென்று காட்டுவதற்காக அர்ச். பெர்நர்துஸ் நாலு நேற்றியான
ஞாயம் சொல்லிக் காட்டியிருக்கிறார்: அதாவது, முந்த முந்த உன்
நடக்கையைக் கவனித்து உன் மனச்சமாதானத்தை யோசித்துப்பார்;
ஏனென்றால் உனக்கு விசேஷ பதார்த்தம் வேணுமென்று விரும்பி
னால், அதினாலே உன் மனங் கலங்கி எந்நேரமும் எழும்பிக்கொண்டிரு
க்கிறதற்கு இது காரணமாயிருக்கும். உனக்கு வேண்டியதைக் கொடு
ப்பார்களோ இல்லையோவென்று மயங்கிக்கொண்டிருப்பாய்; கொடுத்
தாலும், கஸ்தியோடு மொறுமொறுத்துக்கொண்டு கொடுக்கிறதைக்
காண்பாய்; சிலவிசை உன்னை வெகு நேரம் காக்கவைக்கிறதையும், ஒரு
விசை கொடுத்தாலும், இருபதுவிசை கொடாமல் போகிறதையும் கா
ண்பாய். இந்தக் கலக்கத்தையெல்லாம் பட்டநுபவித்தவன் மாத்தி
ரம் இதிலே எவ்வளவு கஸ்தி உண்டென்று கண்டுகொள்ளுவான். மற்
றெல்லாரைப்போலே நீயும் நாள் கழிக்கக் கூடுமானால், வெகு மன அம
ரிக்கையைச் சுகித்தநுபவிப்பாய். இரண்டாவது, உனக்கு வேண்டிய
தை விசாரிக்கிறவர்களுக்கு இதினால் வரும் வருத்தம் எவ்வளவென்று
பார். சமைக்கிறவர்களுக்கும் உக்கிராணக்காரருக்கும் சாப்பாடு பரி
மாறுகிறவர்களுக்கும் உன்னாலே வெகு தொந்தரவு உண்டாகும்; உன்
னை மாத்திரம் விசாரிக்கிறதே அவர்களுக்கு வேலைபோலே காணப்ப
டும். மூன்றாவது, உன்னாலே மடத்துக்கு வருகிற தொந்தரவு எவ்வ
ளவென்று பார். சகல சந்நியாசிகளுக்கும் சமைக்கிறது அத்தனை வரு
த்தமில்லை, உனக்கு விசேஷ சாப்பாடு சமைக்கிறதே வருத்தமாகத்
தோன்றும். இதுவுமல்லாமல் அவசரமின்றித் தினந்தோறும் உன்
வீணாசைக்குத் திருத்தி அடங்கப்பண்ணுகிறது வெகு வருத்தத்துக்
கும் கஸ்திக்குமுரிய அலுவலென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. கடைசியா
ய் நாலாவது, உன் மனச் சாட்சியுமல்லாமல் உன் சகோதரருடைய
மனச் சாட்சியையும் யோசித்துப்பார். அவர்கள் உன் கிட்ட உட்கார்ந்
துகொண்டு பரிமாறுகிறதைச் சாப்பிடுகிறார்களே; அவர்களைப்போ
லே நீயும் சாப்பிடாமல் சொகுசாய்ச் சாப்பிடுகிறதினாலே, அவர்களுக்
குத் துர்மாதிரிகையாகும். இது உனக்கு அவசரமென்று நினைத்து அ
வர்கள் துர்மாதிரிகைப்படாமல்போனாலும், ஒருவேளை சிரேஷ்[illegible]

னைச் சரியாய் விசாரிக்கவில்லையென்றும் உன்பேரில் தகுந்த கவனம் வைக்கவில்லையென்றும் அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே மொறுமொறுத்துக்கொள்ளுவார்களாக்கும்.

அர்ச். சின்னப்பர் திமோத்தேயருக்கு எழுதி அனுப்பினதாவது: இனிமேலாகத் தண்ணீர் குடிக்காதேயும்; உமக்கு அடிக்கடி வயிற்றில் வருகிற வியாதியினிமித்தம் கொஞ்சம் இரசம் குடியுமென்று எழுதி அனுப்பினார். அர்ச். பெர்நர்துஸ் சொல்லுமாப்போலே, சிலர் இந்த வாக்கியத்தைத் தங்களுக்கு ஆயுதமாக ஏந்திக்கொண்டு தங்களுக்கு அவசரமென்று தோன்றுகிறதையெல்லாம் சாப்பிடத் துணிவார்கள். ஆனால் அர்ச். பெர்நர்துஸ் இவர்களுக்குச் சொல்லுகிற புத்தியாவது: அர்ச். சின்னப்பர் இவ்வாக்கியத்தில் சொன்னதைத் தாமே அநுசரியாமல் வேறொருவருக்கல்லோ இந்தப் புத்தி சொல்லியிருக்கிறார். இரசம் குடிக்க வேணுமென்று அர்ச். திமோத்தேயர் கேட்கவில்லையே; அவர் கேளாதிருக்கையிலே, அர்ச். சின்னப்பரல்லோ இந்தப் புத்தி அவருக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். நீ இப்படி நடக்கவில்லை; வழக்கத்துக்கு மேலான பதார்த்தம் உனக்கு வேணுமென்று நீயே கேட்டாய்; ஆகையால் உன் சரீர சௌக்கியத்தை விசாரிக்க வேணுமென்று போக்கு வைத்துக்கொண்டு உன் சரீரத்தின்பேரில் உனக்குள்ள மிதமிஞ்சின பற்றுதலினாலே மதிமயங்கிப்போனாய்; இது உனக்கு அவசரமென்று நீ நினைத்தாலும், இதிலே இந்திரிய இச்சை வெகுவாய்க் கலந்திருக்கிறதென்று நினைக்க இடம் உண்டென்றார். அன்றியும் இன்னம் அர்ச். பெர்நர்துஸ் சொல்லுகிறதாவது: அர்ச். சின்னப்பர் ஆருக்கு இந்தப் புத்தி சொல்லியிருக்கிறாரென்று பார்; அர்ச். திமோத்தேயர் உன்னைப்போலே வெற்றுச் சந்நியாசியல்லவே; பரிசுத்த மேற்றிராணியாரல்லோ? திருச்சபைத் துவக்கத்திலே அவர் இருந்ததினாலே, அவருடைய சரீர சௌக்கியம் திருச்சபைக்கு வெகு அவசரமும் பிரயோசனமுமாயிருந்தது. அர்ச். திமோத்தேயரைப்போலே வேறொருவரைக் கொண்டுவா; அவருக்கு முத்து இரத்தினத்தைச் சாப்பாடாகவும் தங்கத் தண்ணீரைப் பானமாகவும் கொடுத்து வளர்க்கலாம். அர்ச். திமோத்தேயருக்கும் உனக்கும் வெகு வித்தியாசமிருந்தாலும், இன்னம் அர்ச். சின்னப்பர் அவருக்குச் சொன்ன புத்தியை அநுசரிக்க வேணுமென்று ஆசைப்படுவாயாக்கும். அப்படியானால் இரசம் குடிக்க வேணுமென்று

அர்ச். சின்னப்பர் அவருக்குப் புத்தி சொன்னாலும், கொஞ்ச மாத்திரம் குடிக்க வேணுமென்று அவர் சொல்லியிருக்கிறதை மறந்துபோகாதேயென்றார்.

அர்ச். எரோணிமுஸ் கன்னிகையான யூஸ்தோக்கியம்மாளுக்கு எழுதின நிருபத்திலே கன்னிமையைக் காப்பாற்ற வேணுமானால், இரசம் குடியாதேயென்று முந்த முந்தப் புத்தி சொல்லியிருக்கிறார். இதினாலல்லோ இயேசுநாதருடைய பத்தினி இரசத்தை நஞ்சைப்போலே விலகி நடக்க வேணுமென்றார். இரசம் மோகத்தை எழுப்புமென்று அர்ச். சின்னப்பர் திருவுளம்பற்றின வாக்கியமும் இதுக்கு ஒத்திருக்கிறதென்று யோசித்துப்பார். இவ்வாக்கியத்தின்பேரில் அர்ச். எரோணிமுஸ் வியாக்கியானம் பண்ணிச் சொல்லுகிறதாவது: வாலிபருக்கு விரோதமாய்ப் பசாசு எடுக்கிற முதல் ஆயுதம் இரசமாகும்; ஏனென்றால் பொருளாசையும் ஆங்காரமும் மகிமைப் பிரியமும் இவர்களுக்கு வெகு மோசமான துர்க்குணமல்ல. இரசமும் வாலப்பிராயமும் சேர்ந்து இரண்டு அக்கினிச் சுவாலையை மூட்டும்; இந்தச் சுவாலை மோக நெருப்பை முதிரப் பற்றவைக்கும்; நெருப்பிலே ஏன் எண்ணெய் வார்க்கிறாய்? உன் சரீரம் ஏற்கனவே மோக நெருப்புப் பற்றி எரியுதே; இந்த நெருப்பை இன்னம் அதிகம் மூட்டுகிறதற்காக விறகு போடலாமோ என்றார். இச்சத்தியத்தை இன்னம் விளக்கிக் காட்டக்கடவோம். இதற்காக அர்ச். பசிலியாரும் அர்ச். பெர்நர்துசும் அர்ச். பொனவெந்தூரும் வேறநேக அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் விசேஷித்துப் போதித்திருக்கிற புத்தியை மாத்திரம் நாம் இங்கே சந்நியாசிகளுக்கு வெளிப்படுத்துவோம். அதென்னவென்றால் நமது சகோதரர் ஒழுங்குக்கு இணங்கி நடக்கிறதுபோலே, நாமும் இணங்கி நடக்கவேணும்; நம்மாலின்றமட்டும் விசேஷ நடக்கையெல்லாத்தையும் விலகி நடக்கப் பிரயாசப்படவேணும். இப்படி நடந்தால், நாம் ஏற்கனவே சொன்னதுபோலே நம்மிடத்தில் மனக்கலக்கமும் கஸ்தியும் மொறுமொறுப்பும் இல்லாமல் போகும்; மற்றச் சந்நியாசிகளுக்கும் ஒரு தொந்தரவும் வருத்தமும் வராது. ஆகையால் நமது பிரயோசனத்தையும் மனசமாதானத்தையும் மாத்திரம் கவனித்துப் பார்த்தாலும், மற்றவர்கள் நடக்கிறதுபோலே நாமும் நடக்கிறது வெகு நன்மையாயிருக்கும். இதினாலே நாம் கொஞ்சம் வருத்தப்படவேண்டியிருந்தாலும் பரவாயில்லை; ஏனென்றால் விசேஷ நடக்கையினாலே நமக்குண்டாகிற பிரயோசனத்

லைத விட நமது மன அமரிக்கை எப்போதும் அதிக பிரயோசனமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. விசேஷ நடக்கையெல்லாம் விட்டு மற்றவர்களைப்போலே சரியாய் நடக்கிறதினாலே இன்னம் ஒரு பிரதான நன்மை உண்டாகும். அதெதன்னவென்றால், இது நமது சகோதரருக்கு மிகவும் நன்மாதிரிகையாயிருக்கும், சிரேஷ்டர்கள் நமதுபேரில் சந்தோஷமாயிருப்பார்கள், நாமும் சர்வேசுரனுக்குப் பிரியமுள்ளவர்களாவோம். இந்தப் புத்தியை நன்றாய்க் கவனிக்கவேண்டும்; இது மிகவும் பிரயோசனமான சத்தியமாமே, இது பரிசுத்த நடக்கையாமே. சந்நியாசத்துக்கடுத்த கண்டிப்பான பொது ஒழுக்கத்தை உன் ஆயுசுகால முழுதும் சரியாய் அநுசரித்து மற்றவர்களைப்போலே எப்போதும் சரியாய் நடந்து எதுகாரியத்திலும் விடுதலையும் விசேஷ சுதந்தரத்தையும் மேன்மையையும் விலக்கி நடக்கிறதே நீ சந்நியாசத்தில் சர்வேசுரனுக்கு இடவேண்டிய பிரதான பலியாகும்; இது சர்வேசுரனுக்கு மிகவும் பிரியமான ஒறுத்தலும் உனக்கு மிகவும் பிரயோசனமான தபசும் உன் சகோதரருக்கு மிகவும் நன்மாதிரிகையான நடக்கையுமாகும். சந்நியாச அந்தஸ்திலே யாதொரு தபசும் ஒறுத்தலும் செய்ய உன்பேரிலே கடன் உண்டே. மற்றச் சந்நியாசிகள் எல்லாரையும்போலே நீயும் சரியாய் நடக்கிறதே உனக்குத் தபசும் ஒறுத்தலுமாயிருக்கக் கடவது; ஏனென்றால் மற்றத் தபசெல்லாம் இந்தப் பொதுத் தபச[illegible]க்கு வழிபாடாக மாத்திரம் இருக்கவேண்டும்; இதினாலேதான் மற்றவர்களைப்போலே நாமும் சரியாய் நடக்கிறது நமது அந்தஸ்துக்கடுத்த பிரதான தபசாகும். ஆகையால் இந்தத் தபசை அநுசரிக்கிறதற்குப் போதுமான பெலன் நம்மிடத்தில் உண்டாகும்படியாக மற்றத் தபசுகளையெல்லாம் மட்டுப்படுத்தவேணுமென்று அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் ஞானசிரிய [illegible]கர்த்தாக்களும் போதித்திருக்கிறார்கள். மற்றச் சந்நியாசிகள் நடக்கிறதுபோலே நீயும் நடவாமல் வஸ்திர போசனத்திலும் நீ இருக்கிற அறையிலும் சுகத்தைத் தேடி விசேஷ சுதந்தரம் உனக்கு வேணுமென்று நாடினால், நீ மயிரொட்டியாணை தரித்திருந்தாலும், சாட்டையடி அடித்து உன் சரீரத்தைக் கிழித்துக்கொண்டாலும், இதுவெல்லாம் ஒன்றுக்குமுதவாதென்று சிரேஷ்டர்கள் எண்ணிக்கொள்ளுவார்கள். ஆகையால் எல்லாருக்கும் அடுத்த பொது ஒழுக்கத்தைச் சரியாய் அநுசரிக்கிறதே உனக்குத் தபசாயிருக்கக் கடவது; இந்தத் தபசினால் உனக்கு உத்தரவு உண்டென்பது நிச்சயம்; இதைவிடச் ச

ர்வேசுரனுக்குப் பிரியமான தபசு வேறொன்றுமில்லை; நீ இந்தத் தபசு செய்துகொண்டு வரவேணுமென்று சிரேஷ்டர்கள் வெகு தாற்பரியப்படுகிறார்களென்று நிச்சயித்துக்கொள். இதுவுமன்றி நீ இந்தத் தபசு செய்யும்போது, இது மற்றவர்களுக்குத் தெரியாததினாலே, வீண் மகிமைக்குப் பயப்படக் காரணமில்லை. இப்படி நடக்கிறது வெளிப்பார்வைக்குப் பொது ஒழுக்கமாகத் தோன்றினாலும், சர்வேசுரன் கண்ணுக்கு இது மகா மேலான சாங்கோபாங்கமாக விளங்கும்; இதினாலே ஒரு மோசமுமில்லாமல் நீ புண்ணியசாங்கோபாங்கத்தையும் ஸ்திரமான அர்ச்சியசிஷ்டதனத்தையும் அடைவாயென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

என்னென்ன முகாந்திரமிருந்தாலுஞ் சரி; விடுதலையையும் விசேஷ நடக்கையையும் விசேஷ சுதந்தரங்களையும் தேடுகிறது சந்நியாச ஒழுக்கத்துக்கு மிகுந்த பொல்லாப்பை வருவிக்குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இது நிச்சயமான சத்தியமாகையால் சந்நியாச ஒழுக்கத்தைக் கெடுக்கிற காரியங்களுக்குள்ளே இது ஒன்றென்று அர்ச். பொனவெந்தூர் எழுதிவைத்திருக்கிறார். நீ எத்தனை காலம் சந்நியாசத்திலிருந்தாலும், சந்நியாசத்துக்கு எவ்வளவு நன்மை செய்திருந்தாலும், நீ மற்றவர்களைப்போலே நடவாமல் விசேஷ நடக்கை நடக்க ஏற்பட்டால், அதினாலே சந்நியாசத்துக்கு வெகு பொல்லாப்பு வராமல் போகாது; ஏனென்றால் உனக்குப் பின் சந்நியாசத்தில் உட்படுகிறவர்கள் உன் [illegible]திலுள்ளதைக் காண்கிறதுமல்லாமல், நீ முன்னாலே சந்நியாசத்துக்காக எவ்வளவு உழைத்திருக்கிறாயென்று யோசிக்கப்போகிறதுமில்லை. நீ ஒழுங்கை அநுசரித்து அவர்களுக்குக் காட்டுகிற மாதிரிகையை மாத்திரம் பார்ப்பார்கள்; முதிர்ந்த சந்நியாசிகள் வால சந்நியாசிகளுக்கு வழி காட்டவேணுமென்றும், அவர்கள் முந்த முந்தச் சந்நியாசத்தில் உட்பட்டிருக்கிறதினாலே, அவர்களை முந்த முந்தச் சகல ஒழுங்கையும் சரியாய் அநுசரித்துத் தங்கள் நடக்கைப்பிரகாரம் பின்வருகிறவர்களும் நடக்கிறதற்கு உதவியாயிருக்க வேணுமென்றும் நினைப்பார்கள். முதிர்ந்த சந்நியாசிகள் பொது ஒழுக்கத்தை அநுசரியாமல் அதுக்கு விரோதமாய் நடந்தால், இந்த நடக்கை வால சந்நியாசிகளுக்குத் துர்மாதிரிகையாகும், அல்லது வால சந்நியாசிகளும் முதிர்ந்த சந்நியாசிகளைப்போலே நடந்து வெகு சீக்கிரமாய்ப் புண்ணியத்தில் தளர்ந்து

போவார்கள்; இது துர்மாதிரிகையை விடக் கெட்ட பொல்லாப்பாமே. அர்ச். இஞ்ஞாசியார் இப்படிப்பட்ட விசேஷ நடக்கையினால் வரும் பொல்லாப்பை அறிந்து அதை விலக்குவதற்காக இயேசுசபையில் உட்பட வேணுமென்று கேட்கிறவர்கள் எல்லாரும் விசேஷ நடக்கையையும் விசேஷ சுதந்தரமெல்லாத்தையும் விட்டுச் சிரேஷ்டர் மனசு போலே தங்களை நடத்தட்டுமென்று தங்களை முழுதும் அவரிடத்தில் ஒப்படைத்து மற்றெல்லாரையும்போலே நடக்க உங்களுக்கு மனசுண்டோவென்று அவர்களிடத்திலே கேட்க வேணுமென்று கற்பித்திருக்கிறார். விசேஷமாய்த் திரப் படித்தவர்களிடத்திலும் இயேசுசபையில் முக்கியஸ்தராயிருக்கக் கூடுமானவர்களிடத்திலும் இந்தக் கேள்வி கேட்க வேணுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறார்; ஏனென்றால் இவர்களே விடுதலையும் விசேஷ சுதந்தரமும் வேணுமென்று விரும்புகிறது வழக்கம். ஆகிலும் எவ்வளவு சொற்ப விசேஷ சுதந்தரம் வேணுமென்று இவர்கள் கேட்டாலும், இதினாலே சந்நியாசத்துக்கு வெகு பொல்லாப்புண்டாகுமென்று இவர்கள் கவனிக்கிறதில்லையாக்கும்; ஏனென்றால் வேறொருவர் இவர்களைப்போலே நானும் உழைத்திருக்கிறேன்; இதைப்பற்றி எனக்கும் அவசரமென்று நினைத்து இவர்களைப்போலே நடக்க ஏற்படுவார். அப்புறம் இவர்களை விட இன்னங் கொஞ்சம் உழைத்தவரும் அதின்பின் வேறொருவரும் இப்படி நடக்கத் துவக்குவார்கள்; இதினாலே வெகு சீக்கிரமாய்ச் சந்நியாச ஒழுக்கமெல்லாம் தாறுமாறாகித் தளர்ந்து கெடும். அர்ச். பெர்நர்துஸ் இப்படிப்பட்டவர்கள் ஒன்றிப்பை அழிக்கிறவர்களென்றும் சமாதானத்துக்குச் சத்துருக்களென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். இப்படிப்பட்டவர்கள் பிரசங்கம்பண்ணிச் சாஸ்திர புஸ்தகங்களை எழுதி மேலான வருத்தங்களைச் செய்கிறதை விட்டு விசேஷ சுதந்தரங்களை விரும்பாமலும் மற்றவர்களுக்கு மேற்படத் தேடாமலுமிருந்தால், இது நாவிளையென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; ஏனென்றால் மற்றவர்களைப்போலே நடவாமல் செய்கிற நன்மையைப் பார்க்க அவர்கள் செய்கிற பொல்லாப்பு அதிகப்படும்.

௭. இதினிமித்தமாக இயேசு சபையாருக்குள்ளே விசேஷ சுதந்தரமும் விசேஷ நடக்கையுமிருக்கப் படாதென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் தீர்மானித்திருக்கிறார். யாதொருவர் பிரசங்கியாய்க் கல்வி சாஸ்திர உபாத்தியாராய்ச் சிரேஷ்டராயிருக்கிறதினாலே, அவர் ஒரு விசேஷ சுதந்தரத்தையும் தேடப் படாதென்று விலக்கியிருக்கிறார். எந்த முகாந்தரத்தைப்பற்றியும் இப்படிப்பட்ட விசேஷ சுதந்தரங்களைத் தேடி மற்றவர்களை விட்டு வேறுவிதமாய் நடக்க ஆசைப்படலாமென்று எண்ணச்செய்கிறவனுக்கு வெகு பொல்லாப்பாகும்; இதைவிட இயேசு சபையிலே அவனுக்கு அதிக பொல்லாப்பு வேறொன்றுமில்லை. இச்சத்தியத்தை நாமெல்லாரும் உறுதியாய் நிச்சயித்துக்கொள்ள வேணுமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் தாற்பரியமாயிருக்கிறார். சந்நியாசத்தில் முதிர்ந்தவர்களும் சாஸ்திரத்திலே தேர்ந்தவர்களும் சகலத்திலும் மற்றவர்களுக்கு நன்மாதிரிகை காட்டவேண்டும். அர்ச். சின்னப்பர் சொல்லுமாப்போலே, தாழ்ந்தவர்களைத் தங்களுக்குச் சரியாக்கித் தங்கள் மாதிரிகையினாலே சந்நியாச ஒழுக்கத்தைக் காத்து ஸ்திரப்படுத்துகிறது இவர்கள்பேரில் சுமந்த கடனாமே. சந்நியாசத்தில் முதிர்ந்தவர்களும் சாஸ்திரிகளுமே பொதுச் சந்நியாச ஒழுக்கத்தை அநுசரிக்கிறதற்கு உதவியாயிருக்கவேண்டும்.

௰௭-ம் அதிகாரம்.

சரீர சௌக்கியத்தின்பேரில் நாம் வைக்கவேண்டிய கவலையைக் குறித்து வழக்கமாய்ச் சொல்லுகிற ஒரு எதிர் ஞாயத்துக்கான மறுமொழி சொல்லுவது.

நமது சரீர சௌக்கியத்தின்பேரில் நாம் கவலை வைக்கவேண்டுமிருப்பதினாலே, விசேஷ நடக்கை நடப்பதற்கு இது நல்ல முகாந்தரமென்று யாராகிலும் சொல்லுவார்களாக்கும். இதுகாரியத்திலே இது பெலத்த எதிர் ஞாயமாயிருக்கிறதினாலே, வேதசாஸ்திரிகள் இதைக் குறித்து விதித்திருக்கிறதை இங்கே எடுத்துக்காட்டி இதுக்கு மறுமொழி சொல்லுவோம். தன்னைத்தானே கொல்லுகிறதும் தன்னைக் கொல்லுவதற்காக மனம்பொருந்தி நஞ்சு தின்கிறதும் வெகு பெரிய பாவமென்று வேதசாஸ்திரிகள் எல்லாரும் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்; ஆனால் தன் சரீர சௌக்கியத்தைக் காப்பாற்றவும் ஆயுசை அதிகப்படுத்தவும் பிரயாசப்படாமலிருக்கலாம்; இதுக்கு உத்தரவுண்டு. மிகவும் நல்ல சாப்பாடு சாப்படவும் தன் சரீரக் கூறுபாட்டுக்கு ஒத்தாப்

போலே நடக்கவும் ஒருவர்பேரிலும் கடனில்லை. இப்படி நடக்கிறதினாலே வெகுகாலம் உயிர் பிழைப்போமென்றும் நல்ல சௌக்கியமாயிருப்போமென்றும் நிச்சயமிருந்தாலும், இப்படி நடக்கக் கடனில்லை; மிகவும் சௌக்கியமான இடத்திலே நாம் குடியிருந்தால், சௌக்கியப்பட்டு வெகுகாலம் உயிர்வாழ்வோமென்று நிச்சயமிருந்தாலும், அந்த இடத்திலே குடியிருக்க நமக்குக் கடனில்லை. இது கடனென்று நினைக்கிறவர்கள் ஒருசந்தி உபவாசத்தையும் திருச்சபையில் வழங்குகிற சுத்த போசனம் தடைசெல்லாததையும் கெட்டதென்று நினைக்கிறார்களென்னத் தகும். அன்றியும் நமது சரீர சௌக்கியத்தின் பேரில் அத்தனை கவனமுற்றிருக்கிறது சகலருக்கும் விசேஷமாய்ச் சந்நியாசிகளுக்கும் அடாத நடக்கையென்று அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் வேதசாஸ்திரிகளும் தீர்மானம் பண்ணினார்கள். யாதொருவன் வியாதியாயிருக்கையிலே, உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காக விலையுயர்ந்த மேலான மருந்து சாப்படவும் கடனில்லை; பேர்போன கெட்டிக்காரப் பண்டிதனிடத்தில் வைத்தியம் பார்த்துக்கொள்ளவும் அவசரமில்லை; சந்நியாசி தரித்திரத்தையும் தாழ்ச்சியையும் அநுசரிக்கவேண்டியிருக்கையிலே, இதுவெல்லாம் அவனுக்குத் தகாத நடக்கையாகும். எளிதாய் அகப்படுகிற வழக்கமான மருந்துக்குள்ளே நமது வியாதிக்குத் தகுந்த மருந்து சாப்பிட்டால் போதும்; இதுக்கு மேலான பரிகாரம் செய்யவேண்டுமென்று சர்வேசுரன் கற்பிக்கவில்லை! உயிரும் சரீர சௌக்கியமும் அழிவுக்குரிய காரியமல்லோ? இந்த இப்பிரபஞ்ச நன்மையாகக்கொள்ள ஆத்தும உயிரையும் ஆத்தும சௌக்கியத்தையும் விட இது அற்பக் காரியமாமே. அன்றியும் மேலான பரிகாரங்களையும் விலையுயர்ந்த மருந்தையும் தேடாமலிருக்கிறதுமல்லாமல் வழக்கமான பரிகாரத்திலே முதலாய் ஏதாகிலும் செய்யாமலும் விட்டுவிடலாம். இதினாலல்லோ தேவதாசர் வழக்கமான சாப்பாட்டிலும் நித்திரையிலும் மற்றக் காரியங்களிலும் ஏதாகிலும் குறைத்துக்கொள்ளுவார்கள். இப்படிக் குறைக்கிறதினாலே, தங்கள் சரீர சௌக்கியத்துக்கு ஏதாகிலும் குறை வருமென்றும் தங்கள் ஆயுசுகாலம் குறைந்துபோமென்றும் அறிந்திருந்தாலும், அவர்கள் இப்படி நடக்கிறது வழக்கம்; இப்படி நடக்கிறது சரிதானென்று நாம் நினைக்கிறதுமல்லாமல் இது மேலான புண்ணிய சாங்கோபாங்கமென்றும் அர்ச்சியசிஷ்டத்தனமென்றும் நிச்சயித்துக் கொள்ளுகிறோமல்லோ? இன்னம் புறத்தியார் ஆத்தும ஈடேற்றத்து-

க்காகவும் அவர்கள் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காகவும் நமது உயிரைப் பாராமல் தொத்துநோய் பிடித்தவர்களுக்கு ஊழியஞ் செய்து அவர்களை விசாரிக்கிறது நல்லதுதானே. இவ்வண்ணமே நமது ஆத்தும ஈடேற்றத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தபசு செய்து நமது உயிருக்கும் சௌக்கியத்துக்கும் ஒருவிதத்திலே மோசம் வந்தாலும் பறவாயில்லையென்றிருக்கலாம். மனிதர் சுகமே வாழ்ந்திருக்கவும் மகிமையான உத்தியோகம் பண்ணவும் தங்கள் சரீர சௌக்கியத்தைப் பாராமல் உயிருக்கு மோசம் வந்தாலும் பாரமல்லவென்று கடலைத் தாண்டித் தூரதேசங்களில் குடியிருக்கிறார்களே. இதிப்படியிருக்க நமது ஆத்தும ஈடேற்றத்துக்காகவும் சரீரத்தைப் புத்திக்குக் கீழ்ப்படுத்துவதற்காகவும் சரீரம் ஆத்துமத்துக்கு விரோதமாய் எழும்பி அதைக் கெடுத்துப்போடாதபடிக்கும் நமது சரீர சௌக்கியத்தைச் சட்டைபண்ணாமல் உயிருக்கு மோசம் வந்தாலும் பறவாயில்லையென்றிருக்கலாம்; இது பரிசுத்த நடக்கையாகும்; இதைத்தான் தபசென்று சொல்லுகிறோம். இப்படி நடக்கிறது சரியல்லவென்று சொன்னால், திருச்சபையில் வழங்குகிற சகல தவ முயற்சிகளையும் சரியல்லவென்று தள்ள வேண்டும். இதுகாரியத்தில் வேதசாஸ்திரிகள் சொல்லியிருக்கிறதாவது: யாதொரு தேவதாசருக்கு ஈரல்வலி, வயிற்றுநோவு முதலிய வேதனையால் கனத்த வியாதியாகிலும் வந்து வெகு உபாதிப்படுத்தினாலும், அதினாலே சாவு வராதென்று அறிந்திருந்தால், அவர் தேவசிநேகத்துக்காக வேதனைப்பட வேணுமென்று விரும்பித் தமது வியாதிக்கு ஒரு மருந்தும் செய்யாமலிருக்கலாமென்றார்கள். இதை ஒப்பிப்பதற்காக அர்ச். ஆகத்தம்மாளுக்கு நடந்த வர்த்தமானத்தைச் சொல்லிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவள் வேதத்துக்காகப் பிடிபட்டுச் சிறைச்சாலையிலிருக்கும்போது, கொடுங்கோலன் கட்டளைப்படி அவள் கொங்கைகளை அறுத்தார்கள். அர்ச். இராயப்பர் வணக்கத்துக்குரிய கிழவன் வேஷமாய் அவளுக்குக் காட்சியாகி அந்தக் காயத்தை ஆற்றுவோமென்றார். ஆனால் அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவள் என் சரீரத்துக்கு நான் ஒருக்காலும் மருந்து பண்ணிக்கொள்ளவில்லையென்று சொல்லிக் காயத்தை ஆற்ற சம்மதித்தவளல்ல. அன்றியும் அநேக பெரிய தேவதாசர் தங்கள் சரீரத்தை ஒறுத்து அதைப் புத்திக்கு முழுதும் கீழ்ப்படுத்தும்படியாகவும் இயேசுநாதர் பட்ட பாடுகளுக்கு எவ்வளவாகிலும் பங்காளிகளாகும்படியாகவும் வைத்தியம் ஒன்-

றும் பண்ணிக்கொள்ளாமல் வெகுநாள்மட்டும் வேதனைப்பட்டநுபவி
த்து அதினாலே புண்ணியத்தில் வெகுவாய் வர்த்தித்தார்கள். நமது
சௌக்கியத்தையும் உயிரையு முதலாய் நாம் வெகு சட்டைபண்ணும
லிருக்க வேணுமென்றும் அதைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் சிலரைப்போ
லே நாம் வெகு கவலைப்படக் கடனில்லையென்றும் காட்டுவதற்காக
வேதசாஸ்திரிகள் ஒரு உவமை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் : அதா
வது, யாதாமொருவனுக்குக் கையையாகிலும் காலையென்கிலும் வெட்
டாதேபோனால், சாவானென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். இவன் கை,
கால் வெட்டுகிறதற்குச் சம்மதிக்கக் கடனோ ? கடனில்லையென்று
சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை ஒப்பிப்பதற்காக மாரியூசென்பவனுக்கு
நடந்த விசேஷத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதென்னவென்
றால், சத்திரவைத்தியர் அவனை அறுத்துக் கொஞ்சம் சேத்திரம் வைத்
தபின் அவன் சொன்னதாவது: அப்பா, இவ்வளவு விலைபோட்டுச்
சௌக்கியம் வாங்க எனக்கு மனதில்லையென்று சொல்லி வேறே சத்தி
ரம் வைக்க வேண்டாமென்று விலக்கினான். நாம் வெகுகாலம் உயி
ரோடிருக்கும்படியாக மருந்து செய்துகொள்ளக் கடனில்லையென்றும்,
அப்படி மருந்து செய்துகொள்ளாதேபோனால், நமது ஆயுசுகாலம் கு
றைந்துபோகுமென்று அறிந்திருந்தபோதிலும், அதுக்கான பரிகாரம்
செய்யக் கடனில்லையென்றும் வேதசாஸ்திரிகள் சங்கேதம் பண்ணினா
ர்கள். இவ்வண்ணமே யாதொருவன் பலசங்கோறும் இந்திந்த மருந்து
பேதிக்குச் சாப்பட வேணுமென்று அல்லது வருத்தமும் கஸ்தியுமா
ன வேறொரு அவிழ்தம் செய்துகொள்ள வேணுமென்றும், இப்படி மரு
ந்து சாப்படாவிட்டால், அவன் இந்து வருஷம் சுறுக்காய்ச் செத்துப்
போவானென்றும் அறிந்திருந்தாலும், அவன் இந்த மருந்து சாப்படக்
கடனில்லை. இன்னொருவன் இரசமாகிலும் இரசங்கலந்து உறைந்த தண்
ணீராகிலும் குடிக்கிறதினாலே தன் ஆயுசுகாலம் குறைந்துபோகுமெ
ன்று அறிந்திருந்தாலும், இதைக் குடித்துக்கொண்டு வந்தால் சாவா
ன பாவங் கட்டிக்கொள்ளமாட்டானென்று வேதசாஸ்திரிகள் தீர்மா
னித்தார்கள். இப்போது இதைக் கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்க்கக் கட
வோம். குளிர்ந்த பானம் குடிக்கிறதும் உருசியான பதார்த்தம் சாப்படு
கிறதும் இந்திரியத்துக்கடுத்த இன்பந்தானே ; இந்த இன்பத்துக்காகச்
சரீர சௌக்கியத்தையும் உயிரையும் சட்டைபண்ணாதிருந்தாலும்,
இது பாவமல்லவே. இதிப்படியிருக்க, யாதொரு பதார்த்தம் தனக்குக்

கெடுதலென்றும் வேறொரு பதார்த்தம் அவசரமென்றும் ஒரு சந்நியாசி
க்கு நினைவு வந்தால், சரீர சௌக்கியத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஒழு
ங்கை மீறி நடக்கலாமென்று சொல்லலாமோ ? இதுகாரியத்திலே
சரீர சௌக்கியத்துக்கு இது பொல்லாப்பென்றும் அது நல்லதென்
றும் அவன் நினைக்கிறது வீண் நினைவல்ல, மெய்யென்று வைத்துக்
கொள்ளுவோம். அதினாலே அவனுக்கு நன்மை வருமோ இல்லையோ
வென்று வெகு சந்தேகப்பட இடம் உண்டு. ஆகிலும் சரீர சௌக்கியத்
தைக் காப்பாற்ற அவன்பேரில் சுமந்திருக்கிற கடனையும் இப்படிக் கா
ப்பாற்றுகிறதினாலே அவனுக்கு வருகிற பிரயோசனத்தையும் ஒரு தி
ராசுத்தட்டிலே வைத்துப் பார். சரீர சௌக்கியத்தின்பேரில் அவனி
டத்திலுள்ள கவலை விசாரத்தினாலே அவனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும்
வருகிற கலக்கம் கஸ்தி தொந்தரவையும் இந்தக் கவலை விசாரத்தினா
லே உண்டாகிற துர்மாதிரிகையையும் மற்றக் குற்றங் குறைகளையும்
வேறொரு திராசுத்தட்டிலே போட்டுப் பார் ; இது முந்தினதை விட
வெகு பாரமாயிருக்கிறதென்று கண்டுகொள்ளுவாய். சமுசாரவாசிகள்
இந்திரிய இன்பத்துக்காக மாத்திரம் தினந்தோறும் சரீர சௌக்கியத்
தையும் உயிரையும் சட்டைபண்ணாமலிருக்கிறார்களே ; நீதானே முன்
னமே ஒருவேளை சரீர சௌக்கியத்தை இப்படிச் சட்டைபண்ணாமலி
ருந்தாயாக்கும். இதிப்படியிருக்க, இப்போது சந்நியாச ஒழுக்கத்தை
யும் உன் ஒழுங்கையும் அநுசரிப்பதற்காகவும் மற்றவர்களெல்லாரை
யும்போலே நடப்பதற்காகவும் சரீர சுகத்தைத் தேடி விசேஷ நடக்
கை நடந்து உன் சகோதரருக்குத் துர்மாதிரிகை காட்டாமலிருக்கிற
தற்காகவும் உன் சரீர சௌக்கியத்தையும் உயிரையும் சட்டைபண்
ணாமலிருக்கிறது அதிக ஞாயமல்லவோ ?

நாம் இப்போது சொன்னதைக்கொண்டு அறிந்துகொள்ளவேண்
டிய மறுக்கப்படாத சத்தியமாவது : நமது சரீர சௌக்கியத்துக்காக
விசேஷ பக்குவத்தையும் வெகு மேலான பரிகாரங்களையுந் தேட நமது
பேரில் கடனில்லை. நீ வியாதியாயிருக்கும்போதும் சுகமேயிருக்கும்
போதும் மற்றவர்கள் உன்னை நடத்துகிற விதம் உனக்குக் கஸ்தியாகத்
தோன்றினபோதிலும், அதினாலே உன் சௌக்கியத்துக்கு ஏதாகிலும்
குறைவு வந்தபோதிலும், இதினாலே கஸ்திப்பட்டுக் கலங்காமல் தேவ
சிநேகத்துக்காகவும் உன் பாவத்துக்குப் பரிகாரமாகவும் கொஞ்சம்

சாப்படுகிறது தாவிளையென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண்டும்." இதற்காக இன்பசுகத்தைத் தேடாதே; உன்னை ஒருத்தரும் சட்டைபண்ணுகிறதில்லையென்றும் உன்னைச் சரியாய் விசாரிக்கிறதில்லையென்றும் முறைப்படுகிறது எப்போதும் கெடுதலாகும். நமது சௌக்கியத்தின்பேரில் நாம் அத்தனை கவனமுற்றிருக்க வேணுமென்று சர்வேசுரன் கற்பிக்கிறதில்லை. இதிஞலல்லோ தன் உயிரைக் காப்பாற்ற விரும்புகிறவன் அதைப் போக்கடிப்பான்; நமதுபேரில் வைத்த சிநேகத்தினாலே அதைப் போக்கடிக்கிறவன் அதைக் கண்டுபிடிப்பானென்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றினார். ஆகையால் அர்ச். பெர்நர்துஸ் சொல்லுகிறதாவது: இப்போகிருத்தென்னும் வைத்தியன் உயிரைக் காப்பாற்ற ஒழுங்கு சொல்லிக்கொடுப்பான்; எப்பிக்கூரென்பவன் இன்பசுகத்தைத் தேட வேணுமென்று போதிப்பான்; ஆனால் இயேசுநாதர் நமது ஆத்தும ஈடேற்றத்துக்காக நமது உயிரை இழந்து இன்பசுகங்களை விலக்கி இதெல்லாம் ஒன்றுக்கும் உதவாதென்று நிச்சயித்துக்கொள்ள வேணுமென்று போதித்திருக்கிறார். இந்த மூன்றுபேருக்குள்ளே யாருக்கு நீ சீஷனாயிருக்க வேணுமென்று யோசித்துப்பாரென்றார். இன்னம் இவ்விஷயத்தில் ஒருசாரியத்தைச் சொல்லிக் காட்டவேண்டும்; இது தினந்தோறும் நாம் பரீட்சை பார்த்து அறிந்திருக்கிற சத்தியமாமே. அதென்னவென்றால், சரீர சௌக்கியத்தின்பேரில் மிகுந்த கவலை வைத்து அதைப் பதனமாய்ப் பார்க்கிறவர்கள் ஏறக்குறைய எப்போதும் வியாதி பிடித்து மெலிந்து வாடுவார்கள். சரீர சௌக்கியத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவர்கள் செய்துகொண்டுவருகிற வழிபாடுகளே அவர்கள் சரீர சௌக்கியத்தைக் கெடுத்துப்போடும்; ஆனால் சர்வேசுரன்பேரில் நம்பிக்கை வைத்துச் சிரேஷ்டர் கையிலே தங்களை முழுதும் ஒப்படைத்து மற்றவர்களைப்போலே சரியாய் நடந்துகொண்டுவருகிறவர்கள் எல்லாத்துக்கும் பழக்கப்பட்டு வெகு பெலன்கொண்டு நல்ல சௌக்கியத்தைச் சுகித்தநுபவிப்பார்கள்.

இதுகாரியத்தில் காசியான் ஒரு விசேஷம் சொல்லியிருக்கிறார். அதென்னவென்றால், சில சந்நியாசிகள் சௌக்கியத்துக்காக விடுதலையையும் விசேஷ சுதந்தரங்களையும் தேடுகிறதில்லை; இது அவர்களுடைய ஆங்காரத்துக்கும் வீண மகிமைக்கும் பிரியமாயிருக்கிறதினாலே இதை விரும்புவார்கள்; மற்றவர்களை விடத் தங்களுக்கு மகிமை

உண்டாக வேணுமென்று ஆசைப்பட்டுத் தாங்கள் சந்நியாசத்திலே முதிர்ந்த முக்கியஸ்தராயிருக்கிறதினாலே, தங்களுக்கு விசேஷ சுதந்தரமும் பெருமையும் வேணுமென்று எண்ணுவார்கள். இப்படிப்பட்ட சந்நியாசிகள் ஒருகாலும் ஞானத்தில் தேரவும்போகிறதில்லை, புண்ணியத்தில் வெகுவாய் வர்த்திக்கவுமாட்டார்கள்; ஏனென்றால் சந்நியாச ஒழுக்கத்தில் தேர்ந்த பூர்வீக வனவாசிகள் ஒழுங்கில் குயித்திருக்கிற வழக்கம் வாடிக்கையெல்லாத்தையும் சரியாய் அநுசரிக்க எப்போதும் வருந்திப் பிரயாசப்பட்டார்கள்; விசேஷ நடக்கைக்கும் விசேஷ சுதந்தரத்துக்கும் எப்போதும் பிராண சத்துருக்களாயிருந்தார்களென்று கண்டிருக்கிறோம்; இவர்களைத்தான் நாமும் கண்டுபாவிக்க வேணுமென்றார்.

௨ ஆகிலும் இதற்காக நமது அவசரத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டாமென்று நாம் இங்கே சொல்லுகிறதில்லை; ஏனென்றால் எல்லாருக்கும் ஒரே சரீர சௌக்கியமும் ஒரே சரீர பெலனும் இல்லையென்பது நிச்சயமாகும்; வெகுபேர் கூடி வசிக்கும்போது, யாதாமொருவனுக்கு ஏதாகிலும் அவசரம் நேரிடும். ஆகையால் நாம் இங்கே சொன்னதைக்கொண்டு நமது சகோதரர்பேரில் கெடுதலான எண்ணம் வைத்துக் கெட்டுப்போகப் படாது. யாதாமொருவர் மற்றவர்களைப்போலே மடத்து ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரிக்கவில்லையென்று கண்டமாத்திரத்தில், அவருக்கு யாதொரு அவசரமுண்டென்று எண்ணி அந்த அவசரத்தினிமித்தம் அவர்பேரில் உடனே இரக்கப்படவேண்டும். இவ்விஷயத்தில் அர்ச். பெர்நர்துஸ் சொல்லுகிறதாவது: சிலர் இப்படிப்பட்ட விசேஷ சுதந்தரங்களையும் விசேஷ உத்தரவுகளையும் கண்டு அவர்கள்பேரில் இரக்கப்படாமல் அவர்களைப்போலே நடக்க வேணுமென்று சிலவிசை ஆசைப்படுவார்கள். இப்படி விசேஷ உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு நடக்கிறவர்கள் - நாங்கள் நிர்ப்பாக்கியரென்றும் எங்களுக்கு நேரிட்டிருக்கிற அவசரம் கஸ்திக்குரியதென்றும் எண்ணியிருந்தாலும், மற்றவர்கள் இதினிமித்தம் அவர்களைப் பாக்கியவான்களென்று நினைப்பார்களென்றார். யாதாமொருவன் கடின வேதனையுள்ள வியாதி பிடித்து மிகவுங் கஸ்தியுள்ள பரிகாரம் செய்துகொள்ளுகிறதை நீ கண்டால், அவனுக்கு வந்தது உனக்கும் வரவேணுமென்று ஆசைப்படாமல் அவன்பேரில் இரக்கமாயிருப்பாயே. இவ்வண்ணமே யாதாமொரு சந்நியாசி மற்றவர்களைப்போலே தானும் நடக்கக் கூடா

இருக்கிறதைக் கண்டு ஒருவேளை வெகு துக்கப்படுகிறானாக்கும். இதை நீ அறிந்தால், அவனுக்கு நேரிட்டிருக்கிற அவசரம் உனக்கும் நேரிட வேணுமென்று ஆசைப்படாமல் அவன்பேரில் இரக்கமுற்றிருப்பாயென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. நீ மற்றவர்களை விட அதிகநேரம் தூங்கவும் மற்றவர்களை விட நல்ல சாப்பாடு சாப்படவும் வேறெந்தக் காரியத்திலேயாகிலும் மற்றவர்களுக்கு வித்தியாசமாய் நடக்கவும் அவசரமில்லாமல் அவர்களைப்போலே எளிதாய் நீயும் நடந்துகொண்டுவருகிறதைக் கண்டு சர்வேசுரனுக்கு நன்றியறிந்ததோத்திரஞ் செய்ய உன்பேரிலே கடன் உண்டு. அர்ச். பெர்னர்துஸ் சொல்லுமாப்போலே, யாதாமொருவன் விசேஷ உத்தரவு கேட்டு வேறேவிதமாய் நடக்கிறதைக் கண்டு நீயும் அப்படி நடக்க வேணுமென்று நினைத்தால், உன் நினைவு மோட்சத்திலே இல்லாமல் இந்திரிய இச்சையிலேயும் சுகசெல்வத்திலேயுமிருக்கிறதென்று காட்டுகிறாய்.

மற்றப்படி அர்ச். பெர்னர்துஸ் இதுகாரியத்திலே சொல்லுகிறதை நாமும் தேவகிருபையினாலே சொல்லலாம்; இதைச் சொல்லி இந்த அதிகாரத்தை முடிக்கக்கடவோம். அதென்னவென்றால் சகோதரரே, நாம் இதுகாரியத்தில் உங்களுக்குள்ளே யாதாமொருத்தர்பேரிலே முறைப்பட இப்போது இடமுண்டென்று நினைத்து இந்தப் புத்தியை இங்கே சொல்லவில்லை; உங்களுக்குள்ளே சிலர் தங்கள் சரீர செளக்கியமற்றவர்களும் பலவீனருமாயிருக்கிறதைக் கண்டு தங்களுக்கு ஏதாகிலும் அவசரமென்று நினைத்தால், இதுகாரியத்திலே அவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லுவதற்காக இதைச் சொன்னோம். உங்களில் அநேகர் இந்தத் தாழ்வான எண்ணத்தையெல்லாம் விட்டுப் புண்ணியத்தில் வளர வேணுமென்று வருந்தி உழைத்து வியாதிக்காரச் சகோதரர் எப்படி நடக்கிறார்களென்று பாராமல் தங்களை மாத்திரம் கவனித்துத் தாங்கள் ஒன்றும் செய்கிறதில்லையென்று தங்கள்பேரிலேதானே எப்போதும் கோபங்கொண்டிருக்கிறதைக் கண்டு நாம் சர்வேசுரனுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணுகிறோம்; இவர்கள் அர்ச். சின்னப்பர் கற்பித்தபிரகாரம் மற்றவர்களெல்லாரையும் தங்களுக்கு மேலாக எண்ணியிருக்கிறார்களென்றார்.

அதின்பின் அர்ச். பெர்னர்துஸ் சொல்லுகிற புத்தி வெகு பிரயோசனமாயிருக்கும். அதென்னவென்றால், மடத்து ஒழுங்குப்படி நடக்

கக் கூடாதவர்களைப் பாராமல் ஒழுங்கெல்லாத்தையும் சரியாய் வெகு ஆவலோடு அநுசரித்துக்கொண்டு வருகிறவர்களை மாத்திரம் கவனித்து அவர்களைக் கண்டுபாவிக்கப் பிரயாசப்பட வேணுமென்றார். இச்சமயத்தில் தமது சந்நியாசிகளில் ஒருவர் ஒருநாள் தமக்குச் சொன்னதை வெளிப்படுத்தி அவர்பேரில் வெகு சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டார். அதென்னவென்றால், துணைச்சகோதரராயிருந்த ஒருவர் ஒருநாள் அதிகாலமே இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவரிடத்தில் வந்து அவர் பாதத்தில் விழுந்து ஐயோ! சுவாமி, நான் எவ்வளவு அபாத்திரவானும் நிர்ப்பாக்கியனுமாயிருக்கிறேன்! இந்த இராத்திரி காலைச்செபம் பண்ணும்போது, ஒரு சந்நியாசியாருடைய அர்ச்சியசிஷ்டத்தனத்தை நான் யோசித்துப் பார்த்து என்னிடத்தில் இல்லாத முப்பது புண்ணியம் அவரிடத்திலிருக்கிறதென்று கண்டேனென்றார். இப்படி நமது சகோதரரிடத்திலுள்ள நன்மையை யோசித்துப்பார்க்கிறது மிகவும் பிரயோசனமான முயற்சியாகும். மற்றவர்களிடத்திலுள்ள நன்மையை எப்போதும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்; அவர்களிடத்திலுள்ள குற்றங்குறையை ஒருகாலும் பார்க்கப்படாது. நமக்குத் தாழ்மையும் அவமானமும் வருகிறதற்கான காரியம் நம்மிடத்தில் ஏதாகிலும் உண்டானால், அதை எப்போதும் சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும்; நமக்கு ஆங்காரமும் வீண் மகிமையும் வருகிறதற்கு ஏதுவானது ஒன்றையும் நினையாமலிருக்கவேணும்; இதுவே இந்தப் பிரசங்கத்தினாலே நாம் அடையவேண்டிய பலனென்று மேற்சொன்ன அர்ச். பெர்னர்துஸ் வசனித்தார். ஏனென்றால் உன்னைவிட உன் சகோதரனிடத்தில் அதிக பத்தியும் அதிக பொறுமையும் அதிக தாழ்ச்சியும் அதிக பிறசிநேகமுமிருந்தால், நீ அவனைவிட அதிக வேலை செய்து அதிக ஒருசந்தி பிடிக்கிறதினாலே உனக்கு வரும் பிரயோசனமென்ன? உன்னிடத்தில் இல்லாததையும் அவனிடத்தில் உள்ளதையும் யோசித்துப்பார்; உன்னிடத்தில் உள்ளதையும் அவனிடத்தில் இல்லாததையும் கவனியாதே. நீ புண்ணியசாங்கோபாங்கத்தில் வந்து சேருகிறதற்கு இன்னம் உனக்குக் குறைவாயிருக்கிறதை மாத்திரம் அடைய வருந்தி உழை; இப்படி நடந்தால், நீ தாழ்ச்சியையும் பிறசிநேகத்தையும் காப்பாற்றிச் சந்நியாச ஒழுக்கத்திலே வெகு விருத்தி அடைவாய்.

௰அ-ம் அதிகாரம்.

நடந்த சில வர்த்தமானங்களை வெளிப்படுத்தி நாம் ஏற்கனவே சொன்னதை ஸ்திரப்படுத்துவது.

ராபோதென்னும் பிராஞ்சு பிரபு ஒருவன்பேரில் எழுதியிருக்கிறதாவது: சர்வேசுரன் ஒரு புதுமைசெய்து இவனைச் சந்நியாசத்துக்கு வரவழைத்தார். இவன் முன்னமே சுகசெல்வத்தில் வளர்ந்திருந்ததினாலே, துவக்கத்தில் சந்நியாச நடக்கை இவனுக்கு வருத்தமாகவும் கடுமையாகவும் தோன்றினது. இதைக்கண்டு இவனுடைய சிரேஷ்டரான டோர்க்கேரென்பவர் மற்றச் சந்நியாசிகளை விட இவனுக்கு நல்ல பதார்த்தம் சாப்படக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார். ஆகிலும் இவன் நாளுக்கு நாள் அதிகமதிகமாய்ப் பலவீனப்பட்டுக் கொண்டுவந்தான். ஒரு நாள் இவன் மற்றவர்களோடு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், மற்றவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அவரைக்காயும் ரொட்டியுமாத்திரம் பரிமாறினார்கள். அப்போது இரண்டு வணக்கத்துக்குரிய கிழவர் அங்கே வருகிறதை இவன் கண்டான்; அவர்களில் ஒருவர் வழுக்கைத்தலையாயிருந்தார்; அவர் கழுத்திலே சாவி தொங்கினது; வேறொருவர் சந்நியாச உடுப்பணிந்து கையிலே ஒரு பளிங்குப் பாத்திரம் வைத்திருந்தார்; இவ்விருவரும் சாப்பாட்டறையில் எங்கும் சுற்றிப்போய் அந்தப் பாத்திரத்திலிருந்த ஒரு தைலத்தை ஒவ்வொரு சந்நியாசி நெஞ்சிலேயும் வார்த்துக்கொண்டு போனார்கள்; ஆனால் இவனிடத்தில் வந்தாலும், இவனுக்கு ஒன்றும் வார்க்காமல் இவனைக் கோபத்தோடு பார்த்துக் கொண்டு அப்பாலே போனார்கள். அவர்கள் மற்றச் சந்நியாசிகளுக்கு வார்த்த தைலத்தை உருசி பார்ப்பதற்காக இவன் கை நீட்டி தன்கிட்ட இருந்தவர்களுக்கு வார்த்த தைலத்திலே கொஞ்சம் வாங்கிச் சாப்பட்டான்; அது வெகு உருசியாயிருந்ததினாலே அவன் ஒருகாலும் இவ்வளவு உருசியான பதார்த்தம் சாப்படவேயில்லையென்று அறிந்துகொண்டான். இந்தக் காட்சியை மூன்றுவிசை அவன் கண்டபின், மடாதிபதியிடத்தில் போய் இதை வெளிப்படுத்தித் தான் கண்ட இரண்டு கிழவர்கள் ஆரென்று அவரிடத்திலே கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டான்.

அவர்களில் ஒருவர் அந்த மடத்துக் கோவிலுக்குப் பாதுகாவலான அர்ச். இராயப்பரென்றும் வேறொருவர் அந்த மடத்தை ஏற்படுத்தின அர்ச். ஒனோரியூசென்றும் உடனே மடாதிபதி அறிந்துகொண்டு தமது கருத்தை வெளிப்படுத்தி நீ மற்றவர்களைப்போலே மடத்து ஒழுங்கை அநுசரியாததினாலே, அவர்கள் மற்றச் சந்நியாசிகளுக்கு வார்த்த தைலத்தை உனக்கு வார்க்கவில்லையென்றார். இதினாலே அந்தப் பிரபு அந்நாள் துவக்கி மற்றவர்களைப்போலே சரியாய் நடக்க வேணுமென்று தீர்மானித்தான். இப்படி நடக்கிறது துவக்கத்திலே அவனுக்கு வெகு வருத்தமாகத் தோன்றினாலும், அதின்பின் அது வெகு எளிதாய்ப்போச்சுது. கொஞ்சக் காலத்துக்குப்பின், அவன் திரும்பியும் இந்தக் காட்சியைக் கண்டான்; அப்போது அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் மற்றவர்களுக்கு வார்த்த தைலத்தை இவனுக்கும் வார்த்தார்கள்; இவன் அதைச் சாப்பிட்டு வெகு மனோ ஆறுதல் அடைந்ததினாலே, தான் செய்த பிரதிக்கினையிலே உறுதிப்பட்டுச் சந்நியாசத்திலுள்ள அருந்தவ முயற்சிகளனைத்தையும் அநுசரித்துக்கொண்டு வந்தான்.

சேசாரியார் ஏறத்தாழ இதற்கொத்த வேறொரு வர்த்தமானம் எழுதிவைத்திருக்கிறார். அதென்னவென்றால், சித்தோ சபையிலே ஓர் சந்நியாசியார் இருந்தார்; அவர் பேருக்குச் சந்நியாசியாயிருந்தாலும், மெய்யான சந்நியாசியல்ல; அவர் வைத்தியராயிருந்ததினாலே, எப்போதும் மடத்தைவிட்டு அப்பாலே திரிவார்; பெரிய திருநாளன்றைக்கு மாத்திரம் மடத்துக்கு வருவார். ஓர் தடவை தேவமாதா திருநாளன்றைக்கு, அவர் மற்றவர்களோடு தூலைச்செபம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், தேவதாயார் சோதிக்கதிர் விளங்கிச் செபக்கூடத்துக்கு வருகிறதைக் கண்டார். அவள் செபக்கூடமெங்கும் சுற்றிப்போய் ஒவ்வொரு சந்நியாசி வாயிலேயும் மோட்ச இரசம் வார்க்கிறதையும் அதினாலே தேவஸ்துதி பாடுகிறதற்கு அவர்களிடத்தில் அதிக பெலன் உண்டாகிறதையும் கண்டார்; ஆனால் இவரிடத்தில் வந்து நீ தினந்தோறும் உலோகவிருந்து சாப்பிட்டுக்கொண்டுவருகிறதினாலே, உனக்கு மோட்சவிருந்து கிடையாதென்று சொல்லி இவருக்கு ஒன்றுங் கொடாமல் அப்பாலே போனாள். இதைக் கேட்டு அவர் மகா கஸ்திப்பட்டுத் தமக்குள்ப் புகுந்து திடீரென்று தமது நடக்கையை முழுதும் மாற்றிச் சிரேஷ்டர் தமக்குக் கட்டளையிட்டாலொழிய ஒருகாலும் மட-

த்தைவிட்டுப் புறப்படாமல் ஒறுத்தல் அனைத்தையும் உறுதியாய் அநுசரித்துக்கொண்டுவந்தார். அதுக்குப்பின் வந்த தேவமாதா திருநாளிலே தேவதாயார் முன்னையைப்போலே திரும்பியும் செபக்கூடத்துக்கு வந்து அவருக்கு முன்பாக நின்றுகொண்டு அவரை நோக்கி: நீ உன் நடக்கையைத் திருத்திக்கொண்டு உலோக இன்பத்தை விட்டு மோட்ச இன்பத்தைச் சுகித்தநுபவிக்க ஏற்பட்டதினாலே, மற்றச் சந்நியாசிகளுக்கு நாம் கொடுக்கிற விருந்தை உனக்கும் கொடுக்கிறோமென்று சொல்லி அவர் வாயிலே மோட்ச இரசம் வார்த்தாள். அவர் அதை உருசிபார்த்தவுடனே, வெகு ஆறுதலடைந்து உலகின் விளையாட்டுக்களையெல்லாம் பிறக்கணித்துத் தள்ளித் தவமுயற்சியில் முழுதும் உறுதிப்பட்டார். பத்தி உருக்கமே இந்தப் பரலோக இரசமாகும்; இது சகலத்தையும் எளிதும் இன்பமுமாக்கும்.

மேற்சொன்ன சேசாரியார் எழுதிவைத்திருக்கிற இன்னொரு சங்கதியாவது: இன்பசுகமாய் வாழ்ந்திருந்த ஓர் குருவானவர் கிளேர்வோவென்னும் சபை மடத்தில் சந்நியாசியானார். அந்த மடத்தில் சந்நியாசிகள் சாப்பிட்ட அப்பம் வெகு சாம்பல் நிறமாயிருந்ததினாலே, அவர் அதைப் பார்க்கமுதலாய்க் கூடாமலிருந்தார்; அவர் அதைச் சாப்பட வேணுமென்று நினைக்கும்போதெல்லாம் அவர் குடல் புரண்டு ஓக்காளிப்புண்டாகும். ஓர் இராத்திரி இயேசுநாதர் அவருக்குக் காட்சியாகி அந்த அப்பத்தில் ஒரு துண்டை அவருக்குக் காட்டினார். அதைச் சாப்பட என்னாலே முடியாதென்று அந்தச் சந்நியாசியார் சொல்லவே, இரட்சகர் அந்தத் தமது திருவிலாக் காயத்தில் துவைத்து இப்போது இதைச் சாப்பிட்டுப்பாரென்று அவரிடத்தில் கொடுத்தார். அந்தச் சந்நியாசியார் அதைச் சாப்படவே, அதில் ஆச்சரியமான உருசி கண்டுபிடித்தார். அதின்பின் அருவருப்பான பதார்த்தங்களை அவர் சாப்படவேண்டியிருந்தால், எப்போதும் இயேசுநாதருடைய திருவிலாக் காயத்தை நினைத்ததினாலே, அது மகா மதுரமாக அவருக்குத் தோன்றும்.

அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு சபை சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிற வரலாறாவது: ஓர்தடவை அச்சபை சந்நியாசிகள் பொதுச் சங்கமாகக் கூடினார்கள். அதிலே ஐயாயிரம் சந்நியாசிகள் கூடவேண்டியிருந்ததினா-

லே, வெட்டவெளியிலே அவர்களுக்கு நாணல் போட்டுக் குடிசை கட்டினார்கள்; இதினாலே அந்தச் சங்கத்துக்கு நாணல் சங்கமென்று பேராயிற்று. அக்காலத்திலே அச்சபையாரிடத்தில் ஆச்சரியமான பத்தி சுறுசுறுப்பும் அதிசயத்துக்குரிய தவப்பிரியமும் விளங்கினதினாலே, அவர்கள் செய்துகொண்டுவந்த அருந்தவத்தை எப்போதும் மட்டுப்படுத்தவேண்டியிருந்தது. அவர்களில் வெகுபேர் இடையிலே இருப்பு முள்ளொட்டியாணமும் சரீரமெங்கும் இருப்பு மயிரொட்டியாணச் சட்டையும் தரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்; இந்தக் கடுந்தவத்தினாலே அநேகர் வியாதியாய் விழுந்து செபத்தியானமும் சபையிலுள்ள மற்ற ஊழியமும் செய்யக்கூடாமற்போனதுமன்றி அவர்களில் சிலர் செத்துப்போனார்கள். அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு இதைக் கண்டு இந்த முள்ளொட்டியாணங்களையெல்லாம் தம்மிடத்தில் கொண்டுவர வேணுமென்று கீழ்ப்படிதலின்பேராலே அவர்களுக்குக் கண்டிப்பான கட்டளையிட்டார். அதினாலே ஐந்நூறு முள்ளொட்டியாணத்தை அவரிடத்தில் கொண்டுவந்து போட்டார்கள். ஆகையால் இவ்வளவு தேவபத்தி உருக்கம் அவர்களிடத்தில் விளங்குங்காலத்தில், அச்சபையார் ஞானத்தில் தேர்ந்து புண்ணியசாங்கோபாங்கத்தில் ஓங்கி வளர்வதற்காகச் செய்யவேண்டியதென்னவென்று ஆலோசிக்கும்படியாக இந்தச் சங்கத்தில் கூடியிருக்கையில் அப்போது பதினெண்ணாயிரம் பசாசு இந்தச் சபையாருடைய புண்ணியவர்த்திப்பை [illegible] நிறுத்துவதற்கான வழிபாடு என்னவென்று ஆலோசிக்கும்படியாக [illegible] பொர்[illegible]ன்குலாவென்கிற கோவிலுக்கும் அசிஸ் பட்டணத்துக்கும் [illegible]த்தியிலே சங்கமாகக் கூடியிருக்கிறதென்று சர்வேசுரன் அர்ச். [illegible]சிஸ்குவுக்குக் காட்சியிலே வெளிப்படுத்தினார். அநேகம் பசாசு இச்சபையாரைக் கெடுப்பதற்காகப் பல உபாயங்களைச் சொல்லிக்காட்டினபின், ஒரு பசாசு சொன்ன புத்தியாவது: அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கிடத்திலும் அவர் சந்நியாசிகளிடத்திலும் வெகு உலோக வெறுப்பும் அத்தியந்த தேவபற்றுதலும் செபதவத்தின்பேரில் ஆச்சரியத்துக்குரிய ஆவலும் விளங்குகிறதினாலே, இப்போது அவர்களைக் கெடுக்க வெகு வருத்தமாயிருக்கும், இது முடியாத வேலையாமே. ஆகையால் நாம் இப்போது ஒன்றுஞ் செய்யாமல் அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு செத்து இச்சபை அதிகரிக்கிறவரைக்கும் காத்திருக்கவேண்டும்; அப்போது புண்ணியசாங்கோபாங்கத்தின்பேரில் பற-

றுதல் இல்லாத வாலிபரையும் சங்கைப்பட வேணுமென்று ஆசைப் படுகிற கிழவர்களையும் சுகபோகமாய் வாழ்ந்திருந்த பிரபுக்களையும் வெகு அங்காரங்கொண்டு சரீரசௌக்கியமில்லாத சாஸ்திரிகளையும் இந்தச் சபையிலுட்படச் செய்வோம்; தங்கள் சபைக்குக் கீர்த்திப்புண்டாகும்படியாக இவர்களெல்லாரையும் தப்பாமல் சபையிலே சேர்த்துக்கொள்ளுவார்கள். அப்போது இப்பிரபஞ்ச நன்மைகளின்பேரில் ஆசையையும் சாஸ்திரம், சங்கை, மகிமையின்பேரில் பற்றுதலையும் அவர்கள் இருதயத்திலே மூட்டுவோம்; இப்படி மூட்டி அவர்களைக் கெடுத்தபின், நமது மனசுபோலே அவர்களைப் பழிவாங்கலாமென்றது. பசாசுகளெல்லாம் இந்தப் புத்தியை அங்கீகரித்துக்கொண்டு நமது கருத்து இனிமேல் கைகூடி வருமென்று சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு அந்தச் சங்கத்தை விட்டுப் பிரிந்துபோனது.

ஆறும் போதகம்.

ஒழுங்கநுசாரத்தின்பேரில்.

முதல் அதிகாரம்.

சர்வேசுரன் சந்நியாசிகளுக்கு ஒழுங்கு கொடுத்தருளினதினாலே, அவர்களுக்கு எவ்வளவு கிருபை செய்திருக்கிறாரென்று சொல்லுவது.

சந்நியாசிகளுக்கு இரட்சணிய சத்துருக்களாலே மோசம் வராதபடிக்கு அவர்களுக்கு அநேகம் புத்திபோதகங்களையும் ஒழுங்கையும் கொடுத்தருளினது சர்வேசுரன் அவர்களுக்குச் செய்த பெலத்த கிருபையாமே. ஆர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சுவிசேஷ புத்திமதிகளைப் [illegible] பட்டணத்தைச் சுற்றியிருக்கிற வெளிக் கொத்தளத்துக்கு ஒப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பட்டணத்தைச் சுற்றி வெளிக் கோட்டை கொத்தளம் கட்டியிருந்தால், அதைப் பிடிக்கிறது [illegible] நந்தமாயிருக்குமல்லோ? ஏனென்றால் சத்துருக்கள் இந்த வெளிக்கோட்டையைப் பிடித்தாலும், உள்க்கோட்டையை உடைக்க அவர்களாலே முடியாது. இவ்வண்ணமே சுவிசேஷ புத்திமதிகளை அநுசரித்து நடக்கிற சந்நியாசிகள் சம்சாரவாசிகளை விடப் பசாசோடு எளிதாய் யுத்தம் பண்ணிச் செயிக்கலாம். தேவகிருபையினாலே பொதுப்படச் சகல சந்நியாசிகளும் விசேஷமாய் நாமும் சுகித்தநுபவிக்கிற பிரயோசனம் இதுவே. ஆகையால் இசாயியாசென்னும் தீர்க்கதரிசி சொன்ன வாக்கியம் நமக்குச் செல்லுமென்பது ஞாயமாமே. அதென்னவென்றால், சீயோன் பட்டணம் நமது கோட்டை; கர்த்தர் அதைக் காப்பாற்றுவதற்காக அதைச் சுற்றிக் கோட்டை மதிலையும் கொத்தளத்தையும் கட்டிவைத்தாரென்றார்.

சர்வேசுரன் முந்த முந்தத் தமது கற்பனையும் கட்டளையுமாகிற கொத்தளத்தை நம்மைச் சுற்றிக் கட்டிவைத்திருக்கிறார்; அதின்பின் ஒழுங்கும் ஏற்பாடுமாகிய வெளிக் கொத்தளத்தையும் கட்டிவைத்திருக்கிறார். ஆகையால் நம்மோடு எப்போதும் யுத்தம் பண்ணுகிற ஆத்தும சத்துருக்கள் நம்மைச் செயங்கொண்டாலும், இந்த வெளிக் கொத்தளத்திலேதான் ஏதாகிலும் உடைக்கலாம்; உள்க்கொத்தளமாகிய தேவகற்பனை உடையாமல் எப்போதும் முழுதும் நிலைநிற்பதற்கு இந்த வெளிக்கொத்தளம் காவலாயிருக்கும். பசாசு எவ்வளவு கொடூரமாய் நம்மோடு யுத்தம் பண்ணினாலும், நமது ஒழுங்கிலே ஏதாகிலும் மீறச் செய்யலாமேயல்லாமல் வேறல்ல; ஒழுங்கை நாம் மீறினாலும், இது அற்பப் பாவமுதலாய் இல்லையே. நாம் சமுசார வாழ்க்கையிலிருந்தால், ஒருவேளை கனத்த சாவான பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளுவோமாக்கும்; அதற்காகக் கஸ்திப்படுகிறதை விட இப்போது நமது ஒழுங்கில் எதையாகிலும் மீறினதினாலே அதிக மனஸ்தாபப்படுகிறோமே. சர்வேசுரன் இப்படிப்பட்ட பாக்கியமான அந்தஸ்தில் நம்மை வைத்திருக்கிறதினாலே, அவர் நமக்கு வெகு கிருபை செய்தருளினாரென்பது நிச்சயம்.

பலவீனரான சில சந்நியாசிகள் தாங்கள் ஒழுங்குக்கு விரோதமாய் ஒரு குற்றங்குறை கட்டிக்கொண்டால், சந்நியாசத்திலே இருந்துகொண்டு இப்படி நடக்கிறதை விடச் சமுசார வாழ்க்கையிலிருக்கிறது அதிக பிரயோசனமென்று எண்ணுவார்கள். இவர்கள் நினைக்கிறது எவ்வளவு தப்பிதமென்று மேற்சொன்னதைக்கொண்டு அறிந்துகொள்ளலாம். இதுவே பசாசு உனக்குச் செய்யக்கூடுமான சோதனைகளில் அதிக மோசத்துக்குரிய சற்பனையென்று சொல்லவேண்டும். சந்நியாச அழைத்தல் எல்லாத்துக்கும் மேலான நன்மையாகும்; இதுக்கு விரோதமாய்ப் பசாசு செய்கிற மோசமான சோதனை இதுவே. ஏனென்றால் ஒழுங்கும் சுவிசேஷ புத்திமதிகளுமாகிற கோட்டையை விட்டு உன்னைப் புறப்படச்செய்து சமுசாரவாழ்க்கையாகிற வெட்டவெளியிலே உன்னைக் கொண்டுவந்து வைத்து விசுவாசமாகிற உன் கொத்தளத்தின்மேலே தன் மனசுபோலே பீரங்கி சுட்டு அதை உடைத்து ஒருவேளை உன்னைச் சாவான பாவத்தில் விழத்தாட்டப் பசாசு தாற்பரியப்படுகின்றது. ஆனால் சந்நியாசத்திலே வெளிக் கோ

ட்டையாகிற ஒழுங்கிருக்கிறதினாலே, பசாசு இப்படி உன்னை எளிதாய்க் கெடுக்க முடியாது; ஏனென்றால் அது ஒழுங்காகிற கோட்டையை உடைக்க எவ்வளவு பிரயாசப்பட்டாலும், ஒழுங்கை அநுசரிக்கிறது உனக்கு எவ்வளவு அருவருப்பாகத் தோன்றினாலும், ஒழுங்கிலே நீ யாதொரு குற்றங்குறை கட்டிக்கொண்டாலும், சாவான பாவமாகிற காயம் உன் ஆத்துமத்திலே படுகிறதற்கான ஆபத்து உனக்கு நேரிடாது. சந்நியாசத்திலே நீ கட்டிக்கொள்ளுகிற குற்றங்குறைகளெல்லாத்தையும் விட நீ சமுசாரவாழ்க்கையிலிருந்து கட்டிக்கொள்ளப்போகிற ஒரே சாவானபாவம் அதிக பெரிய பொல்லாப்பல்லவோ? ஆகையால் நீ சந்நியாசத்திலே புண்ணியத்தில் எவ்வளவு கொஞ்சம் வர்த்திக்கிறாயென்று கண்டாலும், நீ சமுசாரவாழ்க்கையிலிருக்கிறதை விடச் சந்நியாசத்திலே ஆத்தும ஈடேற்றத்துக்கு வெகு நல்ல அந்தஸ்திலிருக்கிறாயென்று நிச்சயித்துக்கொள். இந்தப் பிரயோசனத்தைப்பற்றி நாம் சந்நியாசத்தை வெகு கனமாய் மதிக்க வேணுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இதைவிடச் சந்நியாசத்தில் வேறொரு பிரயோசனமுமில்லாவிட்டாலும், அதை நாம் எப்போதும் மிகவும் கனமாய் எண்ணிச் சர்வேசுரன் நம்மைச் சந்நியாசத்தில் அழைத்த உபகாரத்துக்காக அவருக்குக் கணக்கில்லாத நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்ய நமக்கு அவர்பேரில் கடன் உண்டு. சமுசாரவாசிகள் ஆயிரம் ஆத்தும ஆபத்துகளுக்குள்ளாகி அலைக்கழிக்கப்படும்போது, நீ ஆபத்தில்லாத இடத்திலிருந்துகொண்டு அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாயே; நடுக்கடலிலே காற்றும் புசலும் அவர்களை அலைக்கழிக்கையில், நீ துறைமுகத்தில் தூங்குகிறாயே; பபிலோன் ஆற்றின் அலை அவர்களை அடித்துக்கொண்டுபோகையில், நீ கரையிலே சும்மா உட்கார்ந்திருக்கிறாயே; இது அற்பப் பிரயோசனமென்று எண்ணுகிறாயோ?

இன்னமும் சந்நியாச ஒழுங்கினாலேயும் சுவிசேஷ புத்திமதிகளினாலேயும் வேறொரு பிரயோசனமுமுண்டு. அதென்னவென்றால், அது தேவகற்பனையை அநுசரிக்க உதவியாயிருக்கும்; ஏனென்றால் சுவிசேஷ புத்திமதியாகிற புண்ணியசாங்கோபாங்கத்தை நாடி நடக்கிறவனுக்குத் தேவகற்பனையை அநுசரிக்கிறது எளிதாகும். அதுபோலே புண்ணியசாங்கோபாங்கத்தை அநுசரிக்கத் தேடாதவனுக்குத் தேவகற்பனையைச் சுமுத்திரையாய் அநுசரிக்கிறது வருத்தமாயிருக்

கும். இதினலல்லோ ஐசுவரியவான் மோட்ச இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கிறது வருத்தமென்று மெய்யாகவே நாம் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறோமென்று இரட்சகர் சுவிசேஷத்தில் திருவுளம்பற்றினார். இவ்வாக்கியத்துக்கு அர்ச். தோமாஸ் சொல்லுகிற அர்த்தமாவது: இது ஏன் இவ்வளவு வருத்தமாயிருக்கிறதென்று அறியவேணுமோ? கேள்: ஆஸ்தியை வெறுத்துத் தள்ளிச் சுவிசேஷ புத்திமதியை அநுசரியாதே போனால், நம்மை மோட்ச இராச்சியத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோகிற தேவகற்பனையை அநுசரிக்கிறது வருத்தமாயிருக்குமென்றார். சுவிசேஷ புத்திமதியை அநுசரித்தால், தேவகற்பனையை அநுசரிக்கிறது எளிதாகும். இவ்வண்ணமே சந்நியாசி இப்பிரபஞ்ச நன்மைகளெல்லாத்தையும் வெறுத்துவிட்டு ஒன்றையும் தனக்குச் சொந்தமாக வைத்திருக்கக் கூடாதிருக்கையிலே, இவன் வேறொருவர் பொருளைக் களவாங்காமல் வெகு எச்சரிக்கையாய் நடப்பானென்பது நிச்சயம். சந்நியாசி தனக்கு நெருக்கிடை செய்கிறவனுக்காகச் சர்வேசுரனை வேண்டிக்கொண்டு தனக்குப் பொல்லாப்புச் செய்தவனுக்கு நன்மை செய்கிறானல்லோ? இப்படிப்பட்டவன் தன் சத்துருக்களைப் பகைக்காதபடிக்கு வெகு பதனமாய் நடப்பானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. சந்நியாசி மெய் சொல்லும்போது முதலாய் ஒருகாலும் ஆணையிட [illegible]ருக்கையிலே, இவன் எவ்வித பொய்ச்சத்தியமும் பண்ணாமல் வெகு புத்தியாய் நடப்பானென்னத்தகும். ஆகையால் சுவிசேஷ புத்திமதிகளும் சந்நியாச ஒழுங்கும் கனத்த பாரமாயிராததுமன்றித் தேவகற்பனையாகிற பாரத்தை நாம் வெகு எளிதாய்ச் சுமந்துகொண்டுபோவதற்கு உதவியும் ஆச்சரியத்துக்குரிய ஆறுதலுமாயிருக்குமென்று அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அர்ச். அகுஸ்தீன் அருள்வேதத்திலுள்ள இன்பத்தை வெகு நேர்த்தியான இரண்டு உவமை சொல்லி விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார். இந்த [illegible]தாரத்தைக் குருவி இரெக்கைக்கும் வண்டிச் சக்கரத்துக்கும் ஒப்பிட்டு அவர் சொல்லுகிறதாவது: இரெக்கை குருவிக்குப் பாரமுமல்ல, தொந்தரவுமல்ல; அது குருவியை இலேசாக்கி அது பறக்கிறதற்கு உதவும். வண்டிச் சக்கரம் வண்டிக்கு வருத்தமான பாரமல்ல; அது வண்டி இழுக்கிற மாட்டுக்கு வெகு ஆறுதலாயிருக்கிறதினாலே, சக்கரமில்லாவிட்டால் அது இழுக்கிற பாரத்தில் பாதிப்பாரம் இழு-

க்கமாட்டாதென்றார். சுவிசேஷ புத்திமதி அடங்கியிருக்கிற நமது ஒழுங்கைக் குறித்தும் இப்படிச் சொல்லலாம். நமது ஒழுங்கு நமக்குப் பாரமும் தொந்தரவுமாயிராததுமன்றி நம்மை மோட்சத்தில் பறக்கச் செய்கிற இரெக்கையாமே. நமது ஒழுங்கு தேவகற்பனையாகிற பாரத்தை வெகு எளிதாய்ச் சுமந்துகொண்டுபோவதற்கு உதவியான சக்கரமாமே. ஒழுங்காகிற இந்த உதவி இல்லாத உலகவாசிகள் தேவகற்பனையாகிற பாரத்தைப் பெருமூச்செறிந்துகொண்டு வருத்தத்தோடு இழுத்துக்கொண்டுபோகிறதுமன்றி அடிக்கடி கீழே அடித்து மோதி விழுவார்கள். நாம் இதெல்லாத்தையுங் கண்டு சர்வேசுரனுக்கு மிகவும் நன்றியறிந்த தோஸ்திரஞ் சொல்லி நமது ஒழுங்கை வெகு கனமாயெண்ணி அதை அநுசரிப்பதற்கு வெகு ஆவல் நம்மிடத்தில் பிறக்கவேண்டும்.

௩-ம் அதிகாரம்.

ஒழுங்கை அநுசரிக்கிறதே நமது புண்ணிய சாங்கோபாங்கமென்று சொல்லுவது.

நமது புத்திமதியையும் கற்பனையையும் அநுசரி; அது உன் ஆத்துமத்துக்கு ஏற்றமாகவும் உன் ஆயுசுகாலத்துக்கு இன்பமாகவுமிருக்குமென்று பழமொழியாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. தேவகற்பனையையும் திருப் புத்திமதிகளையும் நாம் சரியாய் அநுசரிக்கவேணுமென்று ஞானிவாயாலே இஸ்பிரீத்துசாந்து நமக்குச் சொல்லியிருக்கிற புத்தி இதுவே. இது இராசதீர்க்கதரிசி சொன்ன வாக்கியத்துக்கு முழுதும் ஒத்திருக்கும்: அதாவது, கர்த்தாவே, உமது வார்த்தை எனக்கு வெகு இன்பமாயிருக்கின்றது; அது தேனிறாலை விட என் வாய்க்கு வெகு தித்திப்பாயிருக்கிறதென்றார். எல்வீதியம்மாள் அர்ச். எரோணிமுசுக்குப் பன்னிரண்டு கேள்வி கேட்டு எழுதியிருந்தாள்; அதிலே முந்த முந்தப் புண்ணியசாங்கோபாங்கம் அடைவதற்கு என்ன செய்ய வேணுமென்று கேட்டிருந்தாள். சுவிசேஷத்திலே[illegible]

இயேசுநாதருக்கு முன்பாகத் தீர்க்கதெண்டம் பண்ணி நித்தியசீவியம் அடைவதற்கு என்ன செய்ய வேணுமென்று கேட்டானே. இயேசுநாதர் அவனுக்குச் சொன்ன மாறுத்தரத்தையே அர்ச். எரோணிமுசும் அந்தம்மாளுக்கு எழுதியனுப்பினார். அதெப்படியென்றால், நித்தியசீவியத்திலே பிரவேசிக்க உனக்கு மனதுண்டானால், தேவகற்பனையை அநுசரியென்று இரட்சகர் திருவுளம்பற்றினார். என் சிறுபிராயந்துவக்கி நான் அதையெல்லாம் அநுசரித்துக்கொண்டுவருகிறேனென்று அவன் சொன்னதினாலே, இயேசுநாதர் அவனைப் பார்த்து அவன்பேரில் பிரியப்பட்டாரென்று சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. புண்ணியமும் நன்மைத்தனமும் தேவசுதனுடைய பார்வையையும் பிரியத்தையும் திருடுமென்று நமக்கு வருவிக்கிறதினாலே, புண்ணியத்தின் பேறுபலன் எவ்வளவென்று அறிந்துகொள்ளலாம். அதின்பின் இரட்சகர் அவனை நோக்கிச் சொன்னதாவது: இன்னம் ஒருகாரியம் உனக்குக் குறைவாயிருக்கின்றது; நீ போய் உனக்குள்ளதெல்லாத்தையும் விற்று அனாதஏழைகளுக்குக் கொடு; மோட்சத்திலே உனக்கு ஒரு பொக்கிஷம் இருக்கும்; அப்புறம் வந்து நம்மைப் பின்செல்லென்றார். தேவகற்பனைகளையுமல்லாமல் சுவிசேஷ புத்திமதிகளையும் அநுசரிக்கிறது புண்ணியசாங்கோபாங்கமென்று அர்ச். எரோணிமுஸ் அந்த அம்மாளுக்கு எழுதியனுப்பினார்.

முதல் தங்கமுடிமேலே வேறொரு தங்கமுடி வைக்க வேணுமென்று சர்வேசுரன் மோயீசுக்குக் கற்பித்தாரே. இது தேவகற்பனைகளை அநுசரிக்கிறதுமல்லாமல் சுவிசேஷ புத்திமதிகளையும் அநுசரிக்கிறவர்களுக்கு வரப்போகிற சம்பாவனைக்கு அடையாளமென்று அர்ச். பேதாவென்பவர் அருளிச்செய்தார். இதினாலல்லோ மோட்சத்திலே உனக்கு ஒரு பொக்கிஷம் இருக்குமென்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றினார்: அதாவது, நாம் உங்களுக்குச் சொல்லுகிற புத்திமதிகளை நீங்கள் அநுசரித்தால், நீங்கள் நித்தியசீவியத்தை அடைவதுமன்றி மோட்சத்திலே உங்கள் சம்பாவனை வெகு திரளாயும் பகா மாட்சிமையுள்ளதாயும் இருக்குமென்று இதற்கு அர்த்தமாகும். ஆகையால் சர்வேசுரன் மற்றக் கிறீஸ்துவர்களெல்லாரையும்போலே நம்மையும் அந்தகாரத்திலிருந்து ஆச்சரியமான தமது மகிமைப் பிரகாசத்துக்கு அழைத்திருக்கிறார். இதுவுமன்றித் தர்மவாளரோடு நம்மையும் தமக்குகந்த சுதனுடைய இராச்சியத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து அந்த இராச்சியத்தில் நமக்கு

தல் இடம் கொடுக்கவும் திருவுளமானார். இதற்காகவே சுவிசேஷ புத்திமதிகளை அநுசரிக்கும்பொருட்டு நம்மைச் சந்நியாசத்தில் அழைத்திருக்கிறார். சந்நியாசிகளெல்லாரும் அநுசரித்துக்கொண்டுவருகிற புண்ணியசாங்கோபாங்க அந்தஸ்து இதுவே. நாம் இந்தப் பாரமான உபகாரத்துக்கு ஏற்க நடக்கப் பிரயாசப்படுகிறது வெகு ஞாயமாமே. அர்ச். இஞ்ஞாசியார் நமக்குச் சொல்லியிருக்கிற புத்தியை அநுசரித்தால், இதற்கேற்க நடப்போமென்பது குன்றாத சத்தியமாகும். அதென்னவென்றால், இயேசுசபையில் உட்படுகிறவர்களெல்லாரும் நமது ஏற்பாட்டையும் ஒழுங்கையும் நமக்குள் வழங்கிவருகிற வாடிக்கை வழக்கங்கள் எல்லாத்தையும் முழுதும் அநுசரிக்கக் கடவார்கள். தேவஇரக்கத்தைக்கொண்டு இதையெல்லாம் உத்தமமாய் அநுசரிக்கும்பொருட்டுத் தங்களால் இயன்றமட்டும் வருந்தி உழைக்கக் கடவார்களென்றார். நமது புண்ணியவர்த்திப்பும் சாங்கோபாங்கமும் நமது ஒழுங்கில் அடங்கியிருக்கின்றது; நாம் இதை முழுதும் உத்தமமாய் அநுசரித்தால், உத்தம சந்நியாசிகளாவோம். நமதுபேரில் இந்தக் கடன் சுமந்திருக்கிறதென்று சந்நியாசியென்கிற பேரே காட்டுகிறதாகத் தோன்றுகின்றது. ஏனென்றால் இலத்தீன் பாஷையில் சந்நியாசியென்பதற்கு [illegible]யும் கட்டுண்டவனென்று அர்த்தமாகும்; ஏனென்றால் மற்றக் கிறீஸ்துவர்களைப்போலே சந்நியாசியும் தேவகற்பனையாகிற கயிற்றால் கட்டுண்டிருக்கிறதுமல்லாமல் அந்தந்தச் சந்நியாச சபை ஒழுங்கில் அடங்கியிருக்கிற சுவிசேஷ போதனையாகிய கயிற்றாலும் கட்டுண்டிருக்கிறார். சந்நியாசிகள் தங்கள் ஒழுங்கை அநுசரிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களென்று காட்டுவதற்காகத் திருச்சபை சந்நியாசிகளுக்கு ஒழுங்குடையவர்களென்கிற பேர் கொடுத்திருக்கின்றது. திருச்சபைக் கட்டளை நூலில் சந்நியாசிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிற இந்தப் பேர் வெகு மகிமைப்பட்டதாமே. திரிதெந்தினென்னும் திருச்சங்கத்திலும் அர்ச். பாப்புக்கள் கொடுத்தருளின கிரூபங்களிலும் இயேசுசபையார் ஒழுங்குள்ள திருப்பட்டத்தாரென்று சொல்லியிருக்கிறதறிவோம். ஆகையால் நமது நடக்கையை இத்திருப்பட்டத்துக்கு ஒப்பாக்கி நமது ஒழுங்கைச் சுமுத்திரையாய் அநுசரித்து இந்தப் பேருக்குடைய கடமையைப் பிரமாணிக்கமாய் நிறைவேற்றப் பிரயாசப்படக் கடவோம். பத்[illegible] சுறுசுறுப்பில் நிலைகொள்ள வேணுமென்று சில சந்நியாசிகளுக்குப்

புத்தி சொல்லுவதற்காக அர்ச். பெர்நர்துஸ் எழுதியனுப்பினதாவது: என் சகோதரரே, உங்கள் சபை ஒழுங்கை அநுசரிக்க வேணுமென்று எப்போதும் எச்சரிக்கையாயிருந்து சர்வேசுரனுக்கு உகந்தவர்களாய் நடக்க வேணுமென்று உங்களை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்; நீங்கள் இப்படி நடந்தால், ஒழுங்கு உங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுமென்றார். ஆகையால் நமது ஒழுங்கை நாம் நன்றாய் அநுசரித்துக்கொண்டுவந்தால், அது நம்மைக் காப்பாற்றி நமது அந்தஸ்துக்கடுத்த புண்ணியசாங்கோபாங்கத்திலே நம்மை நிலைநிறுத்துமென்று ஊற்றினால் அறிந்துகொள்ளலாம்.

...ம் சஞ்சோனுடைய பெலனெல்லாம் தலைமயிரில் இருந்ததென்றும் அந்த மயிரை வெட்டினவுடனே அவர் பெலனற்றுப்போய் எளிதாய்த் தோர்வைப்பட்டாரென்றும் பிலிஸ்தினர் அவரைக் கயிற்றால் கட்டினார்களென்றும் வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. இது சந்நியாச அந்தஸ்துக்கு ஆச்சரியமான அடையாளமாகுதல்; ஏனென்றால் சஞ்சோனுடைய பெலனெல்லாம் தலைமயிரில் இருந்ததல்லோ? அவர் நசராணிகள் மார்க்கத்தில் இருந்ததினாலே கொண்டை வளர்த்திருந்தார். நசராணிகள் தங்களைச் சர்வேசுரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்துத் தலைமயிரை ஒருக்காலும் கத்தரியாமல் கொண்டை வளர்த்துக்கொண்டுவருவார். இவ்வண்ணமே நமது புண்ணியமும் சாங்கோபாங்கமுமெல்லாம் நமது ஒழுங்கில் அடங்கியிருக்கின்றது; நமது ஒழுங்கு தலைமயிரைப்போலே, இலேசாகவும் அற்பமாகவும் தோன்றினாலும், அதை அநுசரிப்பேனென்று நாம் சர்வேசுரனுக்கு வார்த்தைப்பாடு கொடுத்திருக்கிறதினாலே அது மகா மகா கனமானகாரியமாகும். அன்றியும் சஞ்சோன் தன் பெலனெல்லாம் தலைமயிரில் இருக்கிறதென்கிற இரகசியத்தைத் தாலீலாவென்பவளுக்கு வெளிப்படுத்தினதினாலே, அவள் அவர் தலைமயிரை வெட்டினாள். அப்போதே சர்வேசுரன் அவருக்குக் கொடுத்திருந்த பெலனெல்லாம் தலைமயிரோடு நீங்கிப்போனதல்லோ? இவ்வண்ணமே நமது ஒழுங்கை நாம் சரியாய் அநுசரியாமல் தவறிப்போனவுடனே, எளிதாய்த் தோர்வைப்படுவோம்; சஞ்சோனைப்போலே பிலிஸ்தினர் நம்மைக் கயிற்றால் கட்டுவார்கள்: அதாவது, நமது சத்துருவாகிய பசாசின் தந்திர கபடத்துக்குள் எளிதாய் அகப்பட்டு அதுக்கு அடிமைப்படுவோம்.

௩-ம் அதிகாரம்.

நமது ஒழுங்கை மீறுகிறது பாவமல்லவென்றாலும் அதைச் சரியாய் அநுசரியாமல் விடப்படாதென்று சொல்லுவது.

நமது ஒழுங்கையும் ஏற்பாட்டையும் அநுசரியாமல்போகிறது சாவான பாவமுமல்ல அற்பப் பாவமுமல்ல; இன்னமும் சிரேஷ்டர் நமக்குச் சர்வேசுரன் போலேயாகிலும் பரிசுத்தக் கீழ்ப்படிதலின் பேரால்லென்கிலும் கற்பித்தாலொழிய அவர் கட்டளையை மீறுகிறதும் பாவமல்லவென்று நமது ஏற்பாட்டாகமத்திலே சொல்லியிருக்கின்றது. ஆகிலும் இந்நிமித்தம் நமது ஒழுங்கை அநுசரியாமல்போகாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். ஒழுங்கை அநுசரியாமலிருக்கிறது பாவமல்லவே; ஆகையால் அதை மீறலாமென்று சிலருக்குப் பசாசு சோதனை வருவிக்கிறது வழக்கம். இதினிமித்தம் ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரியாமல் போகப் படாது. ஒழுங்கை அநுசரிக்க வேணுமென்று நமதுபேரில் பாவக்கடன் சுமத்தினால், நாம் அதை மீறிப் பாவத்தில் விழுவோமென்கிறதினாலே, அர்ச். இஞ்ஞாசியார் அந்தக்கடனை நமதுபேரில் சுமத்தவில்லை; ஆகிலும் நம்மால் இயன்றமட்டும் சரிவர உத்தமமாய் நமது ஒழுங்கை நாம் அநுசரிக்க வேணுமென்று அவர் சித்தமாயிருக்கிறார். இதினாலே அதை அநுசரியாதேபோனால், பாவமென்று பயப்படாமல் தேவசிநேகத்தைப்பற்றி அநுசரிக்க வேணுமென்றும் மேலான புண்ணியசாங்கோபாங்கத்தை அடைவதற்காகவும் அதிமிக தேவதோத்திரத்துக்காகவும் நாம் அதை அநுசரிக்க வேணுமென்றும் கற்பித்திருக்கிறார். இதினிமித்தமாகவே இஸ்பிரீத்துசாந்து நமது இருதயத்தில் எழுதிவைத்திருக்கிற தேவசிநேக உள்கட்டளை வெளி ஒழுங்கை நாம் சரியாய் அநுசரிக்கிறதற்கு நம்மைத் தூண்டி ஏவ வேணுமென்று நமது ஒழுங்கின் துவக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். தேவசுதன் அர்ச். அருளப்பர் சுவிசேஷத்தில் திருவுளம்பற்றினதும் இதுவே: அதாவது, நீங்கள் நம்மைச் சிநேகித்தால், நமது கற்பனையை அநுசரி

யுங்களென்றார். சினேகிதன் ஒருவன் தன் சினேகிதனுடைய மனசு இன்னதென்று அறிந்தாலே போதும்; சற்குணசாலியான பிள்ளை தன் தகப்பனுக்கு எது பிரியமென்று கண்டாலே போதும்; அதை உடனே செய்துமுடிப்பானல்லோ? அதைச் செய்ய வேணுமென்று அவனிடத்தில் பயமூட்ட அவசரமில்லையே. ஒழுங்கை அநுசரியாதே போனால் பாவமுமல்ல, அதுக்கு ஆக்கினையும் வராதென்று ஒழுங்கைப் பிறக்கணித்து மீறுகிற சந்நியாசி சற்குணசாலியான பிள்ளையுமல்ல, நல்ல ஊழியனுமல்ல. இதை ஒப்பிப்பதற்காக நாம் சொல்லுமுதைக் கேள் ... கையிலே கத்தி பிடித்துக்கொண்டு நீ இதைச் செய், இல்லாவிட்டால் உன் கழுத்தை வெட்டுவேனென்று கற்பிக்கும்போது மாத்திரம், ஊழியன் எதாகிலும் செய்து மற்றச் சமயங்களில் ஒரு வேலையும் செய்யாதிருந்தால், இவன் எப்படிப்பட்ட ஊழியனென்று நினைக்கிறாய்? பெண்சாதி புருஷனை நோக்கி: நான் பதிவிரதையாயிருப்பேன், உனக்குத் துரோகம் பண்ண மாட்டேன்; மற்றப்படி என் மனதுக்கானதெல்லாம் செய்துகொண்டுவருவேன்; அதினாலே உனக்கு ... கஸ்தி வந்தாலும் பறவாயில்லையென்று சொன்னால், இவள் எப்படிப்பட்ட பெண்சாதியென்று நினைக்கிறாய்? ஒழுங்கை அநுசரியாமலிருக்கிறது பாவமுமல்ல, அதுக்கு ஆக்கினையும் வராதென்று ஒழுங்கை மீறுகிறவர்கள் நடக்கிற நடக்கை இதுவே; இவர்கள் ஆக்கினைக்குப் பயந்து மாத்திரம் அடியெடுத்துவைக்கிற அடிமைகளுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறார்கள். இதினாலல்லோ துஷ்டர் ஆக்கினைக்குப் பயந்து பாவத்தை விலகி நடப்பார்கள்; நல்லவர்கள் புண்ணியத்தின்பேரில் வைத்த பிரியத்தினாலே பாவத்தை விலகி நடப்பார்களென்று பூர்வீக புலவனொருவன் எழுதிவைத்தான்.

அர்ச். கிரெகோரியார் வெளிப்படுத்தின வர்த்தமானமாவது: மார்சியுசென்னும் பரிசுத்த ஓர் வனவாசி மார்சிக்கென்னும் மலையடிவாரத்திலுள்ள வனாந்தரத்தில் ஒதுங்கித் தமது காலிலே இருப்புச் சங்கிலியை மாட்டிக்கொண்டு அந்தச் சங்கிலிக்கு அப்பாலே தாம் போகாதபடிக்கு அதை ஒரு பாறையிலே கட்டிவைத்தார். அர்ச். ஆசிர்வாதேந்திரர் இதை அறிந்து அவரிடத்திலே ஒரு சந்நியாசியை அனுப்பிச் சொல்லுவித்ததாவது: நீர் தேவ ஊழியராயிருந்தால், இருப்புச் சங்கிலி உம்மைக் கிறுத்தாமல் இயேசுநாதருடைய சங்கிலி உம்மை நிறுத்த வேணுமென்றார். அந்த மகாத்துமா இதைக் கேட்டுக் காலிலிருந்த

சங்கிலியை முறித்துப்போட்டாலும், அந்தச் சங்கிலி நீளத்துக்கப்பாலே ஒருகாலும் போனவரல்ல. அர்ச். இஞ்ஞாசியார் பாவத்துக்கும் ஆக்கினைக்கும் பயமாகிற இருப்புச் சங்கிலியினாலே நம்மைக் கட்டாமல் இயேசுநாதருடைய சினேகமாகிற தங்கச் சங்கிலியால் நம்மைக் கட்டியிருக்கிறார். இதினாலே நமது கடமையைச் சுமுத்திரையாய் அநுசரித்து அதிக அடக்கமுள்ளவர்களாயிருக்க நமதுபேரில் அதிக க...ன் சுமந்திருக்கின்றது.

மற்றப்படி இங்கே இரண்டு புத்தியைக் கவனிக்கவேண்டும். முதலாவது, நாம் கொடுத்திருக்கிற வார்த்தைப்பாட்டுக்கு அடுத்த...ிலும் அல்லது தேவகற்பனைக்கு அடுத்தது ஏதாகிலும் நமது ஒழுங்கிலும் ஏற்பாட்டாகமத்திலும் கற்பித்திருந்தால், இந்த ஒழுங்கை அநுசரிக்க நமதுபேரில் சாவான பாவக்கடன் சுமந்திருக்கின்றது. இது ஒழுங்காயிருக்கிறதினாலே இந்த அநுசரிக்கக் கடன் இல்லாவிட்டாலும், இந்த ஒழுங்கில் சொல்லியிருக்கிறதை அநுசரிப்போமென்று நாம் வார்த்தைப்பாடு நேர்ந்திருக்கிறதினாலேயும் அல்லது அதைச் சர்வேசுரன் கற்பித்திருக்கிறதினாலேயும் அதை அநுசரிக்கக் கடன் உண்டு. இரண்டாவது, நாம் கவனிக்கவேண்டிய புத்தியாவது: யாதொரு ஒழுங்கை அநுசரியாமலிருக்கிறது பாவமாயிராவிட்டாலும் அசட்டைத்தனத்தினாலே யாகிலும் சோம்பலினாலேயென்கிலும் பிறக்கணிப்பினாலேயாகிலும் இதற்கொத்த வேறெந்த முகாந்தரத்தினாலேயென்கிலும் ஒழுங்கை மீறினால், அது பாவமாயிருக்கலாம். நமது சபை ஒழுங்கைப்போலே அர்ச். தொமினிக்கு சபை ஒழுங்கையும் அநுசரியாதேபோனால், அது சாவான பாவமுமல்ல, அற்பப் பாவமுமல்ல; ஆகிலும் அதை மீறினால், மேற்சொன்ன முகாந்தரத்தைப்பற்றி அது பாவமாயிருக்குமென்று அர்ச். தோமாஸ் எழுதிவைத்திருக்கிறார்.

௪-ம் அதிகாரம்

ஒழுங்கில் கற்பித்திருக்கிறது எவ்வளவு இலேசாயிருந்தாலும் அதை அநுசரியாமல்போகிறது குற்றமாயிருக்கிறது மன்றி அதிக குற்றமென்று சொல்லுவது.

சில ஒழுங்கை நாம் அநுசரியாமல்போகும்படியாகப் பிசாசு இனையொரு உபாயம் பண்ணும். அதெதென்னவென்றால், இது கனமான ஒழுங்கல்லவே; இதை அநுசரிக்கிறதினாலே புண்ணியசாங்கோபாங்கம் வரமாட்டாதென்கிற நினைவை நம்மிடத்தில் வரப்பண்ணும். இந்த நினைவோடு நமது அசட்டைகளையும் கோழைத்தனமும் கூடிக்கொண்டு நாம் அதை எளிதாய் மீறிப்போகச்செய்யும். இந்தச் சோதனையின் மட்டில் நாம் எச்சரிக்கையாயிருக்கிறது அவசரமாமே. யாதொரு காரியம் அற்பசொற்பமாயிருக்கிறதினாலே அதைச் செய்யாமலிருக்கிறது குற்றமல்லவென்று எண்ணாதே; அதைச் செய்யாமலிருக்கிறது விதத்திலே அதிக குற்றமாகும். இது அர்ச். அகுஸ்தீன் போதித்த சத்தியமாமே, எனென்றால் அவர் ஆதித்தாய் ஆதித்தகப்பனுடைய கீழ்ப்படியாமையைக் குறித்துப் பேசும்போது, சொல்லுகிறதாவது: சர்வேசுரன் அபிராமுக்குக் கற்பித்த கட்டளை வெகு வருத்தமாயிருந்ததினாலே அவருடைய கீழ்ப்படிதலும் மகா மேலான கீழ்ப்படிதலாகும். அதுபோலே ஆதாமுக்குக் கற்பித்தது வருத்தமில்லாத காரியமாயிருந்ததினாலே, அவனுடைய கீழ்ப்படியாமையும் பெரிய பாதகமாயிருந்ததென்றார்; எனென்றால் சிங்காரத்தோப்பிலே அநேக மரமும் வெகு நல்ல பழமுமிருந்ததினாலே, அதையெல்லாம் அவன் மனதுபோலே சாப்பிடலாமே. அப்படியிருக்கையிலே, ஒரே மரத்தின் பழத்தைச் சாப்பிடாமலிருக்கிறது எளிதான காரியமல்லவோ? இதுகாரியத்திலே அவன் கீழ்ப்படியாமல்போனதுக்கு என்ன போக்குச் சொல்லலாம்? இது இப்படியிருக்கச் சர்வேசுரன் மகா வருத்தமான யாதொரு கட்டளையை அவனுக்குக் கொடுத்திருந்தால், அபிராம் தன் மகனைப் பலியிடவேணுமென்று அவருக்குக் கற்பித்ததுபோலே, ஆதாமும் தன் பெண்சாதியைப் பலியிடவேணுமென்று கற்பித்திருந்தால், என்ன செய்திரு

ப்பான்? தன் பெண்சாதிக்கு மனத்தாங்கல் வராதபடிக்கு விலக்கின கனியைத் தின்று தேவகற்பனையை மீறினாலும் பறவாயில்லையென்று அவன் நினைத்திருக்கையிலே, சர்வேசுரன் அவனைப் பலியிட வேணு மென்று கற்பித்திருந்தால், அவனைக் கொன்று பலியிடத் துணிவானோ? இவ்வண்ணமே யாதொரு ஒழுங்கை அநுசரிக்கிறது எளிதாயிருக்கை யிலே, அதை மீறுகிறவன் அதிக குற்றங் கட்டிக்கொள்ளுகிறானென்று சொல்லலாம். அர்ச். பொனவெந்தூர் போதித்திருக்கிறது இதுக்கு முழு[illegible]த்திருக்கும். அதென்னவென்றால், யாதொரு காரியம் அ[illegible]பமாயிருக்கிறதினாலே அதை அநுசரிக்கிறது எளிதாயிருக்குமே; எளி தான இந்தக் காரியத்தை அநுசரியாமல்போகிறது அதிக குற்றமாகு மென்றார். மகா வருத்தமான கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமற்போனால், ஒருவேளை அதற்கு யாதொரு போக்குச் சொல்லலாமாக்கும்; ஆனால் எளிதும் இலேசுமான காரியம் செய்யச்[illegible]ல்ல[illegible]ற்பித்திருந்தால், அதை மீறுகிறவன் என்ன போக்குச் சொல்லலாம்?

அன்றியும் வெகு எளித[illegible] காரியத்திலே நீ கீழ்ப்படியாதேபோ[illegible], மகா வருத்தமான கா[illegible]யத்திலே கீழ்ப்படிவாயென்று நினைக்கிற [illegible]ப்படி? அற்பவேலை செய்யாதவன் பெரிய வேலை செய்வானென்று [illegible]னைக்கிறதுக்கு இடமில்லையே. இதினாலல்லோ வாயையும் நாக்கையும் அடக்காதவன் சந்நியாசியாயிருக்கக்கூடாதென்று அர்ச். பொர்நார்துஸ் வசனித்தார். இது பூர்வீக ச[illegible]களுக்குள்ளே அஸ்திவார சத்திய ம்போ[illegible] வழங்கினது; இதினாலே புதுச் சந்நியாசிகளை எப்போதும் மட்டசனத்தில் பழக்கிக்கொண்டு வருவார்கள். ஏனென்றால் சில வெளிக்காரியங்களிலே தன்னைச் செயிக்கிறது வெகு எளிதாயிருக்கும்; மனப்பற்றுதலுக்கடுத்த [illegible]ள்க்காரியத்திலே தன்னைச் செயிக்கிறது அதிக வருத்தமாகும். இது இப்படியிருக்க எளிதான வெளிக் காரியத்தில் தன்னைச் செயிக்காதவன் வருத்தமான உள்க்காரியத்தில் எப்படி தன்னைச் செயிப்பான்? காணக்கூடுமான சத்துருவை எதிர்த்துத் தள்ளக்கூடாதவன் காணாத சத்துருவோடு யுத்தஞ்செய்து அதைத் தள்ளக்கூடுமோவென்றார்கள்.

தேவசிநேகத்துக்கா[illegible] வெகு வெகு மேலான கிருத்தியங்களைச் செய்ய வேணுமென்றும் சக[illegible] ஒறுத்தலையும் வருத்தங்களையும் பட்டநு பவிக்க வேணுமென்றும் அ[illegible]ஞானிகளுக்குள்ளே போய் வேதனைப்

பட்டு வேதசாட்சி முடி அடைய வேணுமென்றும் சிலர் ஆசைப்படு வார்கள். இது மெய்யான ஆசையோ கள்ள ஆசையோவென்று நாம் இப்போது சொன்னதைக்கொண்டு அறிந்துகொள்ளலாம். எனென் றால் நீ சகோதரரோடு கூடி வாழும்போது, இலேசான அவமானத் தைச் சகிக்க உன்னாலே கூடாதேபோனால், சிரேஷ்டரிடத்தில் உத்த ரவு கேட்கப் பின்வாங்கி இப்போது ஒரு ஒழுங்கையும் அதின்பின் வேறொரு ஒழுங்கையும் மீறினால், வருத்தமான காரியத்திலே என்ன செய்ய உன்னாலே கூடும்? இவ்விஷயத்தில் அர்ச். பொனவெந்தூர் சொல்லுகிறதாவது: அநேகர் இயேசுநாதருக்காக ஒரு வார்த்தையைப் பொறுக்க மாட்டார்கள்; அவர்கள்தானே இயேசுநாதருக்காகச் சாக வேணுமென்று ஆசைப்படுவார்கள்; ஆனால் காற்றிலே பறக்கிற ஒரு இலையின் சத்தத்தைக் கேட்டு நடுங்குகிறவர்கள் கழுத்தை வெட்டப் போகிற கத்தியைக் கண்டு பின்வாங்காமல் போவார்களோவென்று. உனக்குச் சொன்ன ஒரு வார்த்தையைக் கேட்டு மனங்கலங்கி மனச் சமாதானமற்றுப்போகிறாயே; உன்மேலே விரோதமெழும்பிக் கனமான காரியத்திலே உன்பேரில் பொய்சாட்சி சொல்லிச் சகலரும் அதை நம்பிக்கொண்டால், என்ன செய்வாயென்று பார். ஆகையால் அற்பக் காரியங்களைப் பொறுமையோடு சகித்துக்கொள்ளப் பழகு; சொற்ப வருத்தத்தைச் சகிக்கப் பழகினால் மாத்திரம், கனத்த வருத்தத்தைச் சகித்துக்கொள்ளலாமல்லாமல் [illegible]வென்று அர்ச். பொனவெந் தூர் திருவுளம்பற்றினார்.

கர்த்தூசிய சபையாரான தியோனீசியார் எழுதிவைத்த சங்கதி யாவது: நவசந்நியாசி ஒருவர் துவக்கத்தில் வெகு பத்தி சுறுசுறுப் பாய் நடந்துகொண்டுவந்தாலும், அதின்பின் பத்தி தளர்ந்து அசமந்த மாய்ப்போனார்; பல நவசந்நியாசிகளுக்கு வருகிறதுபோலவே இது வே. துவக்கத்திலே சகலமும் அவருக்கு எளிதாகத் தோன்றினது; கொஞ்சக் காலத்துக்குப்பின் தாழ்ச்சி தவமுயற்சியெல்லாம் அவருக்கு வருத்தமாய்ப்போனது; இதுக்குள்ளே நவசந்நியாசிகள் அப்போது தரித்திருந்த வெகு பரும்படியான உடுப்பைப் போட்டுக்கொள்ளுகி றது இவருக்குப் பொருந்தாத காரியமாயிருக்கும். ஒருநாள் இவர் தூங் கும்போது, கனவிலே இயேசுநாதர் இவருக்குக் காட்சியாகி மகா பார மான சிலுவை சுமந்துகொண்டு வெகு நெருக்கமும் வருத்தமுமான ஒரு ஏணியிலே ஏறப் பிரயாசப்படுகிறதையும் அவர் ஏற ஏற வருத்

தம் அதிகப்படுகிறதையுங் கண்டார். இதைக் கண்டு உலக இரட்சகர் பேரில் அவர் இரக்கமாகி உமது சிலுவை சுமக்கிறதற்கு நான் உதவி செய்கிறேனென்றார். ஆனால் இரட்சகர் அவரைக் கோபத்தோடு பார்த்துச் சொன்னதாவது: என்ன? நமது சிநேகத்துக்காகக் கொஞ்சம் பாரமான உன் உடுப்பைச் சுமக்க உனக்கு வருத்தமாயிருக்குதே; இது இப்படியிருக்கையிலே, மகா பாரமான நமது சிலுவையை நீ சும க்கத் துணிகிறதென்னவென்றார். அக்ஷணமே காட்சி மறைந்துபோ னது. நவசந்நியாசியார் விழித்துக்கொண்டு இந்தக் கண்டிப்பை நினை த்து வெட்கப்பட்டு இயேசுநாதருக்காகச் சகல கஸ்தி துன்ப அவமா னங்களையும் பட வேணுமென்று பிரதிக்கினை செய்தார். அவர் தரித்து க்கொள்ளுகிறதற்கு வெட்கப்பட்டிருந்த அவமானத்துக்குரிய அந்தப் பரும்படியான வஸ்திரத்தை அந்நாள் துவக்கி வெகு சந்தோஷத்தோடு மிகப்பிரியமாய் உடுத்திக்கொள்ளுவார்.

௫-ம் அதிகாரம்.

அற்பக்காரியத்திலே முதலாய் ஒழுங்கைப் பிறக்கணிக்கிறது எவ்வளவு ஆபத்துக்குரியதென்று சொல்லுவது.

அற்பக்காரியத்திலே பிரமாணிக்கமாயிருக்கிறவன் கனமான கா ரியத்திலும் பிரமாணிக்கமாயிருப்பான்; அற்பக்காரியத்திலே கெட்ட வனாயிருக்கிறவன் கனமான காரியத்திலும் கெட்டவனாயிருப்பானெ ன்று இயேசுநாதர் சுவிசேஷத்தில் திருவுளம்பற்றினார். ஒழுங்கிலே கற்பித்திருக்கிறது சொற்பக்காரியமென்றும் அதினாலே புண்ணிய வர்த் திப்புக்கு வெகு உதவி வராதென்றும் பசாசு நம்மிடத்தில் நினைவு வரு வித்து நமது ஒழுங்கை அநுசரியாமல் நம்மை அசமந்தராக்கப் பிரயா சப்படுகிறது வழக்கம். ஆகையால் இந்தச் சோதனைக்கு விரோதமான இரண்டு பரிகாரம் இங்கே சொல்லிக்காட்டக் கடவோம். முந்த முந்த அற்பக்காரியத்தை அசட்டைபண்ணுகிறது எவ்வளவு மோசமெ ன்றும், இரண்டாவது அற்பக்காரியத்தையும் அசட்டைபண்ணாமலிருக்

கிறதினாலே வருகிற பிரயோசனம் இன்னதென்றும் யோசித்துப்பார்க்கக்கடவோம். உலக இரட்சகர் மேற்சொன்ன வாக்கியத்திலே இவ்விரண்டையும் குறித்துக் காட்டியிருக்கிறார். எனென்றால் அற்பக்காரியத்திலே பிரமாணிக்கமாயிருக்கிறவன் கனமான காரியத்திலும் பிரமாணிக்கமாயிருப்பானென்று முந்த முந்த அவர் சொல்லியிருக்கிறார். சொற்பக்காரியத்தைப் பிரக்கணிக்கிறவன் சன்னஞ்சன்னமாய் விழுந்து கெடுவானென்று இஸ்பிரீத்துசாந்துவும் திருவுளம்பற்றின வாக்கியம் இதற்கொத்திருக்கும். இவ்விரண்டும் சத்தியமாகவே சர்வேசுரன் திருவுளம்பற்றின வாக்கியமாகையால், நமது ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரித்து அதிலே கற்பித்திருக்கிறது அற்பக்காரியமென்று அதை மீறாதபடிக்கு நாம் மகா மகா எச்சரிக்கையாயிருக்கிறதற்கு இதுவே போதும். சர்வேசுரன் அற்பக்காரியங்களைக்கொண்டு எருசலேம்பட்டணத்தைச் சங்கரித்தாரென்று எரேமியாசென்னும் தீர்க்கதரிசி வசனித்தார். இதினாலல்லோ கர்த்தர் சீயோன் நகரியின் கோட்டைச் சுவரை இடித்தெறியச் சித்தமானார்; அதற்காகச் சிறு பயிற்றை நீட்டி அதை உடைக்க இடைவிடாமல் வேலை செய்தார். வெளிச்சுவரெல்லாம் முழுதும் விழுந்துபோயிற்று; உள்ச்சுவரும் உடைந்து விழுந்ததென்றார். பெலத்த கோட்டை கொத்தளங்களையும் உடைக்கிறதற்கான வழிபாடிதுவே. பசாசு நமது ஆத்துமமாகிற கோட்டையைத் தன் கைவசப்படுத்துகிறதற்குச் செய்கிற தந்திர சோதனையும் இதுதான். நாம் எற்கனவே சொன்னதுபோலே, நமது ஒழுங்கு நமது ஆத்துமத்துக்கு வெளிக் கோட்டையல்லோ? அது தேவகற்பனையாகிற பிரதான கோட்டை இடிந்துபோகாதபடிக்கு உதவுமே. ஆகையால் வெளிக்கோட்டையும் கொத்தளமுமாகிற ஒழுங்கை நீ சரியாய் அநுசரியாவிட்டால், காணக்கூடாத உன் சத்துருக்கள் தேவகற்பனையாகிற பிரதான கோட்டையை இடித்து உன் ஆத்துமத்தைக் கைவசப்படுத்துமே. இதினாலல்லோ வேலியைப் பிரிக்கிறவனைப் பாம்பு கடிக்குமென்று ஞானியானவர் வசனித்தார். உன் ஒழுங்காகிற வேலியையும் மதிலையும் நீ அழித்துப்போட்டால், ஒழுங்காகிற சுற்றுமதிலை நீ உடைத்துப்போட்டால், பசாசாகிற பழைய சர்ப்பம் அதின்வழியாக உன் ஆத்துமத்தில் நுழைந்துகொண்டு உன்னைக் கெடுக்கிறது தப்பாது. இதினாலல்லோ இராசதீர்க்கதரிசி சர்வேசுரனை நோக்கி: உமது திராட்சத் தோட்டத்தைச் சுற்றியிருந்த காய்ந்த சுவரை இடித்துப்போட்டீர்; இப்போது வழி

யோடு போகிறவர்களெல்லாரும் திராட்சப்பழத்தை அறுத்துக்கொண்டு போகிறார்களென்றார். உன் ஆத்துமம் தேவ திராட்சத் தோட்டமாகும்; ஒழுங்கு அதுக்கு சுற்றுமதிலல்லோ? ஆகையால் நீ ஒழுங்கை மீறி நடந்தால், உன் ஆத்துமத்திலே ஒரு பழமும் அறுக்கமாட்[illegible]; அது சீக்கிரம் அழிந்துபோகும்.

ஆனால் இது முக்கியமான சத்தியமாயிருக்கிறதினாலேயும் இதை எவ்வளவு தெளிவித்தாலும் அதுவெல்லாம் பற்றாதென்கிறதினாலேயும் அணி அலங்காரத்தை விட்டுத் தெளிவாய்ப் பேசக்கடவோம். அற்பக்காரியத்தைப் பிறக்கணிக்கிறவன் சன்னஞ்சன்னமாய் விழுந்து கெடுவானென்று இஸ்பிரீத்துசாந்து திருவுளம்பற்றின வாக்கியத்துக்கு அர்த்தமென்னவென்று அறிய வேணுமோ? வேதசாஸ்திரிகளும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் இதற்குச் சொன்ன அர்த்தத்தைக் கேள்: அற்பப்பாவம் சாவான பாவத்துக்கு வழியாயிருக்கிறது. எத்தனை அற்பப்பாவங் கூடினாலும் அதுவெல்லாம் ஒரு சாவானபாவமாகமாட்டாது, அதுவெல்லாங் கூடி ஆத்துமத்தைக் கொல்லவுமாட்டாது, தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தை நீக்கவுமாட்டாது; ஆனால் அற்பப்பாவம் ஆத்துமத்திலே பத்திக்குறைவையும் அசமந்தத்தையும் மூட்டி அதைப் பலவீனப்படுத்திப் பாவசமயம் நேரிடும்போது, ஆத்துமத்தை எளிதாய்ச் செயித்து அதைச் சாவானபாவத்தில் விழத்தாட்டும். இவ்வண்ணமே கோட்டைமேல் முந்த முந்தச் சுடுகிற பீரங்கிக் குண்டு அதை இடித்துத் தள்ளாதேபோனாலும், அதை ஆட்டி அசைத்து அப்புறம் சுடப்போகிற பீரங்கிக் குண்டினாலே அது எளிதாய் விழும்படி செய்யும்; கல்லின்மேலே முந்த முந்த விழுகிற தண்ணீர்த் துளி அதிலே பள்ளம்பறிக்காதேபோனாலும், அப்புறம் விழப்போகிற துளிகள் அதிலே பள்ளம்பறிக்கிறதற்குக் காரணமாயிருக்கும். தண்ணீர் கல்லுகளைக் குடையும், வெள்ளம் மண்ணைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் அடித்துக்கொண்டுபோகுமென்று யோபென்பவர் வசனித்தார். அற்பப்பாவத்தினாலேயுமாகிறது இதுவே; அது நம்மை அறியாமல் நம்மிடத்திலுள்ள தேவ பயத்தைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் நீக்கி நாம் தேவசிநேகத்தை விட்டு வேறே முகாந்தரத்தைப்பற்றி நடக்கும்படி செய்யும்; அப்புறம் தேவ சிநேகத்துக்கு விரோதமான கிரிகையை நாம் செய்வதற்கு நம்மை இழுத்துக்கொண்டுபோகும். எளிதாய்ப் பொய் சொல்லுகிறவன் அவசரமில்லாமல் ஆணையிடுகிறவன் அதிசீக்கிரமாய்ப் பொய்யையாகி

ளும் சந்தேகமான சங்கதியையென்கிலும் ஆணையிட்டுச் சொல்லுவானென்பது தப்பாது ; இப்படிச் சொல்லவே, நிர்ப்பாக்கியனாய்ச் சாவானபாவத்தில் விழுந்து கெடுவான். அற்பகாரியத்திலே பயமில்லாமல் புறணி பேசுகிறவன் கனமான காரியத்திலேயும் புறணி பேசச் சீக்கிரமாய்ச் சமயம் நேரிடும் ; ஆகையால் இவன் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தைப் போக்கடிக்கிற ஆபத்துக்குள்ளகப்பட்டிருக்கிறான். பார்வையை அடக்கி கெட்ட நினைவைச் சாக்கிரதையாய்த் தள்ளாதவன் சாவான பாவத்தில் விழுந்து கெடுவானென்பது தப்பாது. ஒரு சமயம் வரும்; அப்போது அவன் மனதும் ஆசையும் அவனுடைய பார்வையிலும் நினைவிலும் தோன்றினதைச் செய்துமுடிக்கும் ; இப்படிச் செய்துமுடிக்கவே, நிர்ப்பாக்கியனாய்ச் சாவானபாவத்தில் விழுந்து கெடுவான், பசாசு உன்னை அற்பப்பாவத்தில் விழத்தாட்டும்போது, அது செய்யத் தேடுகிறது இதுவே: அதாவது, அற்பப்பாவத்தைக்கொண்டு உன்னைச் சாவானபாவத்தில் விழத்தாட்டப் பார்க்கின்றது.

ஒழுங்கைப் பிறக்கணித்து மீறுகிறதினாலே வருகிற பொல்லாப்பு இதுவே. பசாசு சன்னஞ் சன்னமாய் நம்மைக் கனமான பாவத்துக்கு இழுத்துக்கொண்டுபோய்க் கடைசியாய்ச் சாவானபாவமாகிற பாதாளத்திலே விழத்தாட்டுகிறதற்காகத் துவக்கத்திலே நாம் ஒழுங்கை மீறும்படி செய்யும். துவக்கத்திலே அற்ப ஒழுங்கை மீறுகிறதற்கு வெகுவாய்ப் பயப்படுவோம் ; அதின்பின் அத்தனை பயமில்லாமல் அவ[illegible] மீறி நடப்போம் ; கடைசியாய் ஒரு பயமும் மனக்கலக்கமுமில்லாமல் அதை மனதுபோலே மீறுகிறது வழக்கம். செபத்தியானத்தின்மட்டிலும் மற்ற ஞானமுயற்சிகள்மட்டிலும் நடக்கிறவிதமும் இதுவே ; ஏனென்றால் இது மற்ற ஒழுங்கைவிட அதிக கடனான ஒழுங்கல்லவே. ஒருவிசை இந்த ஞானமுயற்சிகளைச் செய்யாமல் விடுகிறதுண்டு ; வேறொருவிசை கடன் கழிக்கிறதற்காக மாத்திரம் இதைச் செய்து இதினாலே ஒரு பிரயோசனப்படாமல்போகிறது வழக்கம் ; கடைசியாய் ஞானமுயற்சிகளிலே முழுதும் அசமந்தமும் அசட்டைத்தனமுமாகி ஞானக் காரியங்களின்பேரில் முழுதும் பற்றுதலற்றுப்போகிறது முறை. இவ்விதமாய அற்பமாகத் தோன்றுகிறதை அநுசரியாததினாலே சந்நியாசி சாவானபாவத்தில் விழுந்து கெடுவான். மதலேனம்மாள் விலையுயர்ந்த வாசனைத் தைலத்தை உலக இரட்சகர் காலிலே பூசின வர்த்தமானத்தின்பேரில் சுவிசேஷத்தில் எழுதியிருக்கிறதை அர்ச்

அகுஸ்தீன் எடுத்துக்காட்டிச் சொல்லுகிறதாவது : யூதாஸ் இதைக் கண்டு இந்த வாசனைத் தைலத்தை விற்று அந்தப் பணத்தை ஏன் ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கவில்லையென்று முறைப்பாடு சொன்னான். ஆனால் அதின்பின் உடனே சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதாவது: ஏழைகள்பேரில் இரக்கத்தினாலே அவன் இப்படிப் பேசவில்லை ; அவன் கள்ளனாகிப் பணப்பையை வைத்திருந்து அகப்பட்டதெல்லாத்தையும் மனதுபோலே திருடிக்கொண்டுவந்ததினாலே, இப்படிச் சொன்னானென்று சுவிசேஷத்தில் எழுதியிருக்கிறதறிவோமென்றார். இந்தப் பரிமளத்தைலத்தை விற்றால், அந்தப் பணத்திலே ஏதாகிலும் திருடிக்கொள்ளலாமென்று நினைத்திருந்தான் ; ஆனால் மதலேனம்மாள் அதை ஆண்டவர் பாதத்தில் வார்த்துவிட்டதினாலே, அவன் கருத்து நிறைவேறாமற்போயிற்று ; இந்தச் சேதத்தைப் பரிகரிப்பதற்காக இரட்சகரை விற்றுப்போடவேணுமென்று தீர்மானித்தான். இவ்விஷயத்தில் அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லுகிறதாவது : இரட்சகரை விற்கும்போது மாத்திரம் யூதாசென்பவன் கெட்டுப்போகத் துவக்கினானென்று நினையாதே ; அவன் கேடு அதுக்கு முந்தியே துவக்கியாயிற்று ; வெகுகாலத்துக்கு முந்தியே அவன் களவாண்டுகொண்டுவந்தான் ; அவன் சரீரமாத்திரம் இயேசுநாதரோடிருந்தது ; அவன் இருதயமும் பற்றுதலும் அவரை விட்டு முழுதும் நீங்கிப்போயிருந்ததென்றார். ஆகையால் யாதொரு சந்நியாசி கனமான துரோகங் கட்டிக்கொள்ளுகிறதைக் கண்டால், அந்தப் பொல்லாப்பு அப்போதுதான் துவக்கினதென்று நினையாதே ; வெகுகாலமாய் அவன் புத்தியும் மனதும் சந்நியாசத்திலிருக்கவுமில்லை ; அவன் எளிதாய் ஒழுங்கை மீறிச் செபத்தியானத்தையும் ஆத்துமசோதனையையும் மற்றப் பத்திக்கடுத்த முயற்சிகளையும் செய்யாமல் விட்டுவிட்டானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. யூதாசென்பவன் பணத்தின்பேரில் தன்னிடத்திலுள்ள பற்றுதலை அடக்காததினாலே, எவ்வளவு பெரிய பாவமாகிற பாதாளத்திலே விழுந்தானென்று பார். ஆகையால் துவக்கத்திலே அற்பகுற்றங்களைச் செய்து செய்து அதின்பின் பயங்கரமான பாவத்தில் விழுந்து கெடாதபடிக்கு நீயும் அற்பகாரியத்தின்மட்டில் ஒருகாலும் அசட்டைத்தனமாயிருக்கப்படாதென்று இதினாலே அறிந்துகொள். இதினாலல்லோ தரித்திரமும் வறுமையும் அவன் முகத்துக்கு முன் நடக்குமென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. பசாசு அசட்டைத்தனத்தை

யும் அசமந்தத்தையும் முந்த முந்த ஆத்துமத்திலே நுழையப்பண்ணி
அதின்பின் தான் அதிலே நுழைந்துகொள்ளுமென்று இவ்வாக்கியத்
துக்கு அர்த்தமாகும். யாதாமொருவன் அநேக அற்பப்பர்வங்களைக்
கட்டிக்கொண்டால், முந்த முந்த அவன் ஆத்துமம் ஞானத் தரித்திர
ப்படும்; தியானத்தினாலேயும் ஞான முயற்சிகளினாலேயும் அவனுக்கு
வந்த ஞான உதவியெல்லாம் அற்றுப்போகும்; அதின்பின் [illegible]
முதல் சோதனையிலே எளிதாய் விழுந்து கெடுவான். ஆகையால் ப
சாசு நமது ஆத்துமத்துக்குள்ளே நுழையாதபடிக்குப் புண்ணிய அச
மந்தத்துக்கு இடங்கொடாமலும் ஒழுங்கை மீறாமலும் எச்சரிக்கையாய்
நடக்கக் கடவோம்; ஏனென்றால் யாதொருவன் அற்பப்பாவத்தை
யும் குற்றங்குறைகளையும் மனதுபொருந்தி எளிதாய்க் கட்டிக்கொ[illegible]
ளத் துவக்கினால், அவன் அதிசிக்கிரமாய்ச் சாவானபாவத்தில் விழுந்
கெடுகிறது தப்பாது. கர்த்தர் எரேமியாசென்னும் திர்க்கதரிசி வாய
லே சொல்லுகிறதாவது: எருசலேம் பட்டணமே, நமது ஆத்துமம்
உன்னைவிட்டு நீங்கிப்போய் நீ குடியிருப்பில்லாத [illegible]லமாகாதபடி
க்கு எச்சரிக்கையாயிருவென்றார். இவ்வண்ணமே சந்நியாசிகளே, சர்
வேசுரன் உங்களை விட்டு நீங்கி உங்களைக் கைவிட்டுப்போனால், நீங்க
மோசத்துக்குரிய பாவத்தில் விழுந்து கெடுவீர்கள்; இப்படிக் கெட்
டுப்போகாதபடிக்குச் சந்நியாச ஒழுங்கத்துக்கேற்கச் சரியாய் நடந்
ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரிக்க வருந்தி உழைக்கக் கடவீர்கள்.

௬-ம் அதிகாரம்.

அற்பக்காரியத்திலேயும் ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரிக்கிறதினால்
வரும் கனமான பிரயோசனங்களின்பேரில்.

பிரமாணிக்கமுள்ள நல்ல ஊழியனே, சவால்; நீ சொற்பக்கா
ரியத்திலே பிரமாணிக்கனாயிருந்ததினாலே பெரிய காரியத்திலே உன்
னைத் தலைவனாக ஏற்படுத்துவோம்; உன் எசமானுடைய சந்தோஷத்
தில் பிரவேசியென்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றினார். அற்ப சொற்
பக் காரியங்களைப் பிரமாணிக்கமாய் அநுசரிக்கிறதினால் வரும் பலன்

எவ்வளவென்று தேவசுதன் இவ்வாக்கியத்தில் குறித்திருக்கிறார். இது
எவ்வளவு கனமான பலனென்று காட்டுவதற்காக உன் எசமானுடைய
சந்தோஷம் உனக்குள் பிரவேசிக்குமென்று அவர் சொல்லுகிறதில்லை;
ஏனென்றால் நமது இருதயம் சின்னப் பானையாயிருக்கிறதினாலே, இந்
த சந்தோஷப்பிரவாகத்தைத் தாங்கமுடியாது. இதினாலேதான் நமது
எசமானுடைய சந்தோஷத்துக்குள் நாம் பிரவேசிப்போமென்றும் இந்
தச் சந்தோஷம் [illegible]டுக்கடந்த பிரளயமாயிருக்கிறதினாலே, நாம் அது
க்குள்ளே முழுதும் அமிழ்ந்திப்போவோமென்றும் வெளியரங்கமாய்
விளக்கிக்காட்டியிருக்கிறார். வேறோரிடத்திலே அவர் நமக்கு வார்த்
தைப்பாடு கொடுத்திருக்கிறதாவது: அசைத்து அசைத்து அமுக்கி
அமுக்கித் திரளான பாக்கியத்தை உங்கள் ஆத்துமத்தில் சொரியவிடு
வோம்; அது உங்கள் ஆத்துமத்தில் நிறைந்து வெளியே வடியுமென்
றார். ஆனால் அற்பக்காரியத்திலே பிரமாணிக்கமாயிருக்கிறவர்களு
க்கு இவ்வளவு திரளான சம்பாவனை அளித்தருளுவோமென்று என்
வாக்குத்தத்தம் கொடுத்திருக்கிறாரென்று கொஞ்சம் யோசித்துப்பார்
க்கக் கடவோம். இதற்குக் காரணமேதென்றால், யாதொருவன் சொற்
பக்காரியத்திலே எப்படி நடக்கிறானோ கனமான காரியத்திலேயும் அ
ப்படித்தான் நடப்பானென்று அறிந்துகொள்ளலாம். இதினாலல்லோ
அற்பக்காரியத்திலே பிரமாணிக்கமாயிருக்கிறவன் பெரிய காரியத்தி
லும் பிரமாணிக்கமாயிருப்பானென்று சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்
கின்றது. கனத்த காரியத்தில் பிரமாணிக்கமாயிருக்கிறவன் அற்பக்
காரியத்திலும் பிரமாணிக்கமாயிருப்பானென்று சொல்லவில்லை; அற்
பக்காரியத்தில் பிரமாணிக்கமாயிருக்கிறவன் கனமான காரியத்திலும்
பிரமாணிக்கமாயிருப்பானென்று இவ்வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கி
றதே; ஏனென்றால் கனத்த காரியத்திலே ஒருவனுடைய பிரமாணிக்
கம் தெரியவராது; அற்பக்காரியத்திலேதான் அது தெரியவருமென்
று இதற்கு அர்த்தமாகும். இவ்வண்ணமே யாதாமொருவன் ஒரு வீ
ட்டுச் செலவு விசாரித்துக்கொண்டுவரும்போது, கணக்கிலே நூறு,
இருநூறு ரூபாய் பிசகில்லாததினாலே அவன் பிரமாணிக்கமுள்ளவ
னென்று சொல்லப்படாது; ஒரு துட்டு முதலாய் அவன் கணக்கி
லே பிசகில்லாதிருந்தால், அப்போதுதான் அவனைப் பிரமாணிக்கனெ
ன்று சொல்லலாம். ஊழியனொருவன் தான் செய்யவேண்டிய பிரதா
ன அலுவலைச் செய்கிறதினாலே மாத்திரம் அவனை நல்ல ஊழியனெ

ன்று சொல்லாமல் அற்ப அலுவலையும் கடனில்லாத வேலைகளையும்
அவன் சரியாய்ச் செய்துகொண்டுவந்தால், அவனை நல்ல ஊழியனெ
ன்று சொல்லலாம். மகன் கனமான காரியத்திலே தகப்பனுக்குக் கீழ்
ப்படிந்துகொண்டுவந்தாலும், அதினாலே தகப்பன்பேரில் அவனுக்குள்
ள சங்கையும் சிநேகமும் அத்தனை வெளிப்படாது; ஆனால் அற்
சொற்பக் காரியத்திலே முதலாய் அவன் தகப்பன் சொற்படி[illegible]
தகப்பனுக்குப் பொருந்தாதது ஒன்றையும் ஒருகாலும் செய்யாதிருந்
தால், அப்போது தகப்பன்பேரில் அவனுக்குள்ள சிநேகமும் சங்கை
யும் வெகுவாய்த் துலங்கும். நல்ல சந்நியாசியைக்குறித்தும் சொல்ல
வேண்டியது இதுவே. அவன் சாவானபாவத்தில் விழாமல் விலகி நட
ந்தால், அவன் புண்ணியம் வெகுவாய்த் துலங்காது; ஆனால் ஒழுங்
கும் சிரேஷ்டரும் கற்பிக்கிறதெல்லாத்தையும் அவன் பிரமாணிக்க
மாய் நிறைவேற்றிக்கொண்டுவந்தால், அவனிடத்திலுள்ள புண்ணியம்
வெகுவாய் விளங்கும். இதினாலேதான் இப்படி நடக்கிறவர்களைச் சர்
வேசுரன் வெகுவாய்ச் சிநேகித்து இவர்களுக்கு ஒரு தேவபிரசாதங்
களைத் தந்தருளுவார். இவர்கள் சர்வேசுரன்மட்டிலே தாராளஸ்தரா
யிருக்கிறதினாலே, சர்வேசுரனும் இவர்கள்மட்டில் தாராளமாயிருப்
பார். இதினாலல்லோ சர்வேசுரனை அண்டி வாருங்கள்; அவரும் உங்
களை அண்டி வருவாரென்று அர்ச். இயாகப்பர் திருவுளம்பற்றினார்.
மனிதர் சர்வேசுரனை எவ்வளவு அண்டிவந்து அவர்மட்டில் எவ்வளவு
தாராளம் காண்பிப்பார்களோ அவ்வளவுக்கு அவரும் அவர்களை அண
டிவந்து அவர்களைத் தேவபிரசாதங்களால் நிரப்புவார். கடனான காரி
யத்திலும் கடனில்லாத காரியத்திலும் கனமான காரியத்திலும் அற்
பக் காரியத்திலும சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப்பட மிகவும் வருந்தித்
தேவசித்தத்துக்குப் பிரியமானதெல்லாத்தையும் எப்போதும் செய்
துகொண்டுவருகிறவன் சர்வேசுரன்மட்டிலே மெய்யாகவே தாராளம
காண்பிக்கிறான்; இதற்குச் சம்பாவனையாகச் சர்வேசுரனும் இவனுக்கு
வெகு தாராளம் காண்பிப்பார்.

இப்படி நடக்கிறவர்களைத்தான் சர்வேசுரன் தமக்குகந்த சனுவா
ளிகளாக்குவார்; மற்றெல்லாரையும் விட இவர்கள்மேலே தமது ஆசீர்
வாதத்தையும் தேவபிரசாதங்களையும் ஏராளமாய்ச் சொரிந்தருளுவார்;
இவர்கள் மற்றவர்களை விடப் புண்ணியத்திலும் சாங்கோபாங்கத்தி

லும் ஓங்கி வளருகிறது வழக்கம். நமக்கு அறிமுகமான சில இயேசு
சபைச் சந்நியாசிகள் இப்படி நடந்ததினாலே, ஞானத்திலே வெகுவா
ய்த் தேர்ந்துபோனார்களென்று அறிந்திருக்கிறோம். வேறு சிலர் வெகு
விருத்தாப்பிய காலத்திலே முதலாய் அற்ப சொற்ப ஒழுங்குகளையும்
அநுசரித்துக்கொண்டுவந்ததினாலே, இவர்கள் மற்றவர்களெல்லாருக்
கும் [illegible]மாதிரிகையாயிருந்தார்கள்; இவ்வளவு சாக்கிரதையாய் ஒழுங்
கை அநுசரியாதவர்கள் இதைக் கண்டு வெட்கப்படுகிறதற்குக் காரணம்
ஆச்சுதென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இவர்கள் சர்வேசுரனுக்குகந்
த சநுவாளிகளாயிருக்கிறது ஆச்சரியமல்ல. உலோகத்திலே முத
லாய் எசமானுக்குப் பிரியமானதெல்லாத்தையும் செய்ய வருந்தி உ
ழைத்து அவன் ஊழியத்துக்கடுத்ததெல்லாத்தையும் செய்துகொண்டு
வருகிற ஊழியர் அவனுக்குச் சநுவாளிகளாயிருக்கிறதைக் கண்டிருக்கிறோ
ம்; சனுவாளிகளாகி அவனிடத்தில் வெகு உபகாரங்களைப் பெற்றுக்
கொள்ளுகிறதைப் பார்த்திருக்கிறோமே. தேவ குடும்பமாகிற சந்நியா
சத்திலேயும் நடக்கிறது இதுவே: சகலத்திலும் தங்களைத் தாழ்த்திச்
சின்னவர்களாகித் தேவ ஊழியத்துக்கும் தேவ தோத்திரத்துக்கும்
[illegible] அற்ப சொற்பக் காரியங்களையும் விடாமல் அநுசரித்துக்கொ
ண்டு வருகிறவர்கள் சர்வேசுரனுக்குகந்த சநுவாளிகளாவார்கள்; சர்
வேசுரன் இவர்களுக்குத் தேவ ஆசீர்வாதமும் தேவ பிரசாதமுமாகிற
ஞானப் பொக்கிஷங்களைத் திறந்தருளுவார். இவர்களைக் குறித்து
இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றினதாவது: இந்தப் பிள்ளைகளை நம்மிடத்
தில் வரவிடுங்கள்; இவர்கள் வருகிறதற்கு விக்கினம் பண்ணாதேயுங்
கள்; ஏனென்றால் இவர்களைப்போல இருக்கிறவர்களுக்கே மோட்ச
இராச்சியம் சொந்தமென்றார். ஆனால் மேன்மை மகிமையை விரும்பி
நாங்கள் வெகு காலம் சந்நியாசத்திலிருந்ததினாலே, வழக்கமான ஒழுங்
குகளை மீறி நடக்கலாமென்றெண்ணி அற்பக் காரியம் நவசந்நியாசிக
ளுக்கடுத்த வீண் விளையாட்டென்று நினைத்து அதைப் பிரக்கணித்து
மீறுகிறவர்களைச் சர்வேசுரன் தாழ்த்தித் தம்மைவிட்டுத் தள்ளிப்போ
டுவார். இதினாலல்லோ கர்த்தாவே, நான் என்பேரில் தாழ்மையான
எண்ணங்கொள்ளாமல் ஆங்காரப்பட்டு உயர்ந்தால், பால்க்காரி பிள்
ளைக்குப் பால்குடி மறக்கச் செய்கிறதுபோலே எனக்கும் செய்தருளு
மென்று தாவீதென்னும் தீர்க்கதரிசி சர்வேசுரனை நோக்கிப் பிரார்த்
தித்துக்கொண்டார். குழந்தை பால்குடி மறக்கப் பால்க்காரி என்ன

செய்வாள்? அதைக் கக்கத்தில் இடுக்காமலும் பால் கொடாமலும் மாரிலே கசப்பான தைலம் பூசிக்கொள்ளுவாளல்லோ? இதினாலே குழந்தை முன்னமே மதுரமான அமுதுண்ட இடத்திலே கசப்பைக் கண்டு தலையைத் திருப்பிக்கொள்ளும். தாவீதென்பவர் தமது பேரிலும் பெரியவர்களாக வேணுமென்று விரும்பிச் சின்னவர்களாயிருக்க வெட்கப்படுகிறவர்கள் பேரிலும் இட்டுக்கொண்ட சாபம் இதுவே. சர்வேசுரன் இவர்களைத் தம்மைவிட்டுத் தள்ளி இவர்களுக்கு ஞான ஆறுதல் கொடாமல் இவர்களுக்கு முன்னமே அவர் கொடுத்துக்கொண்டு வந்த ஞான இன்பங்களைக் கசப்பாக்க வேணுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

மெய்யான தேவதாசனிடத்திலிருக்க வேண்டிய தேவபற்றுதல் எப்படிப்பட்டதென்று அர்ச். எரோணிமுஸ் உத்தமமாய் அறிந்திருந்தார். இதினாலே இயேசுநாதர்பேரில் முழுமனப் பற்றுதலுள்ளவன் வீண் வார்த்தைக்கு முதலாய் ஒருநாள் கணக்குச் சொல்லவேணுமென்று எண்ணிப் பெலத்த காரியத்திலும் அற்பக் காரியத்திலும் சரியான கவனமுற்றிருந்து இரண்டையும் சரியாய் அநுசரித்துக்கொண்டு வருவானென்றார். அற்பக் குற்றத்திலிருந்து சன்னஞ் சன்னமாய்க் கனமான பாவத்தில் மனிதர் விழுந்து கெடுவார்களென்று மெய்யான தேவதாசனுக்குத் தெரியும்; அற்பக் காரியத்திலே பிரமாணிக்கமாயிருந்தால் அதுக்குச் சம்பாவனையாகச் சர்வேசுரன் வெகு திரளான தேவபிரசாதங்களைத் தந்தருளுவாரென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளுவான்; இதினாலே சொற்பக் காரியத்தின்பேரிலே முதலாய் அவன் மகா மகா கவனமுற்றிருந்து எவ்வளவு அற்பக்காரியத்தையும் அசட்டைபண்ணமாட்டான். நாம் இப்படி நடக்க வேணுமென்று காட்டுகிறதற்காக அர்ச். பசிலியார் சொல்லுகிறதாவது: மேலான புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தில் ஏறப் பிரயாசப்படு; ஆனால் அற்பக் காரியத்தை அசட்டை பண்ணாதே; யாதொரு குற்றம் தூசிபோலே சொற்பமாகத் தோன்றினாலும், அது அற்பப் பொல்லாப்பென்று நினையாதேயென்றார்.

௭-ம் அதிகாரம்.

நடந்த சில வர்த்தமானங்களை வெளிப்படுத்தி இதுவரையில் சொன்னதெல்லாத்தையும் ஸ்திரப்படுத்துவது.

ஆகமத்தின் நாலாம் புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறதாவது: சீரிய ராசாவின் படைக்குத் தளக்கர்த்தனான நாகமான் குஷ்டரோகம் பிடித்திருந்தான். சமாரியா பட்டணத்திலிருந்த எலிசேயுசென்னும் தீர்க்கதரிசி குஷ்டரோகமெல்லாத்தையும் தப்பாமல் குணப்படுத்துகிறாரென்று கேள்விப்பட்டு அதற்காகச் சீரிய ராசாவிடத்தில் சிபாரிசுக் காகிதம் வாங்கிக்கொண்டு இஸ்ராயேல் ராசாவிடத்தில் போனான். எலிசேயுசென்பவர் இதை யறிந்து தம்மிடத்தில் அவனை வரச்சொன்னார்; அப்படியே நாகமான் வெகு பரிவாரம் சூழத் தீர்க்கதரிசியிருந்த வீட்டுக் கதவுக்கிட்ட வந்தவுடனே, தீர்க்கதரிசி அவனிடத்தில் ஆளனுப்பி: போய் யோர்தான் நதியில் ஏழு விசை குளி; உன் சரீரத்துக்கு முழு ஆரோக்கியம் உண்டாகும், முழுதும் சொஸ்தப்படுவாயென்று சொல்லுவித்தார். நாகமான் இதுசெய்தி கேட்டுக் கோபித்துக்கொண்டு: எனக்குமுன் வந்து நின்றுகொண்டு தன் கர்த்தருடைய தேவ திரு நாமத்தை இரந்து மன்றாடிக் குஷ்டரோகமுள்ள இடத்தைக் கையினாலே தொட்டு என்னைச் சொஸ்தப்படுத்துவாரென்று நினைத்திருந்தேன், தாமாஸ் பட்டணத்துக்கிட்ட ஓடுகிற அபானா, பார்பாரென்கிற ஆறுகள் இஸ்ராயேல் தேசத்திலுள்ள ஆறுகள் எல்லாத்துக்கும் மேற்பட்டதல்லோ? அதிலே குளித்தால், நான் குணப்படமாட்டேனோவென்று சொல்லிக்கொண்டு அப்பாலே போனான். அவன் இப்படிக் கோபமாய் நீங்கிப்போகிறதைக் கண்டு அவன் பரிவாரத்தார் அவனை நோக்கிச் சொன்னதாவது: ஐயா, தீர்க்கதரிசி மிகவும் வருத்தமான பரிகாரம் ஏதாகிலும் செய்யச்சொன்னால், நீர் அதைச் செய்வீரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லையே; ஆனால் குளி, சொஸ்தப்படுவாயென்று மாத்திரம் அவர் உமக்குச் சொல்லியிருக்க அவர் சொன்னபடி செய்கிறது அதிக ஞாயமல்லோவென்றார்கள். இந்த ஞாயம் அப்படி.

வன் மனதிலேபட்டு உறுத்தினதினலே, யோர்தான் நதிக்குப்போய் ஏழு விசை குளித்தான். உடனே அவன் சரீரம் சிறு குழந்தை சரீரம்போலேயாகி முழுதும் குணப்பட்டானென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. குளிக்கிறது அற்பக் காரியமென்றீ அவனுக்குத் தோன்றினலும், அது அவன் குணப்படுகிறதற்கு அவசரமாயிருந்ததென்று கண்டாயே. இவ்வண்ணமே ஆத்துமம் சொஸ்தமாகிறதற்கும் புண்ணியத்தில் வர்த்திக்கிறதற்கும் அநந்தமுறை அற்பக் காரியம் அவசரமாயிருக்கும்; ஏனென்றல் கொத்துப்படத்தில் கொத்தியிருக்கிற கண்ணுக்குத் தெரியாத சிறு பொத்தலினலேயும் சிறு பூக்களினலேயும் அதுக்கு அழகும் சிறப்பும் உண்டாகுமல்லோ? இவ்வண்ணமே நமது ஒழுங்கில் கற்பித்திருக்கிற அற்ப சொற்பக் காரியங்களை அநுசரிக்கிறது நமது புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்துக்கு அவசரமாகும். நாம் நாடித் தேடவேண்டிய புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தைச் சம்பாதிப்பதற்காக மிகவும் வருத்தமான காரியஞ் செய்ய வேணுமென்று கற்பித்தாலும், அதைச் செய்துமுடிக்க வேணுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லையே; இது இப்படியிருக்க மகா எளிதான காரியஞ் செய்யவேணுமென்று நமக்குக் கற்பித்திருக்கையிலே, அதைச் செய்துமுடிக்க நமது பேரில் எவ்வளவோ கடனுண்டு? ஆகையால் நமது ஒழுங்கில் கற்பித்திருக்கிறது அற்பக் காரியமென்றும் எளிதான காரியமென்றும் அறிந்திருக்கிறதினலே, அதை அசட்டை பண்ணலாகாது; இவ்வளவு எளிதான காரியத்தைச் செய்துமுடித்துப் புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தை அடையலாமேயென்று சந்தோஷப்பட்டு அதைச் சாக்கிரதையாய் அநுசரித்துக்கொண்டுவர நம்மிடத்தில் அதிக உறுதி உண்டாகவேணடும்.

சித்தோ சபையில் பேரோங்கி விளங்கின மகாத்துமாக்கள் சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிற வர்த்தமானமாவது: சந்நியாசிகளெல்லாரும் சாப்பட்டு முடிந்தபின், தங்களுக்கு முன்னே விழுந்திருக்கிற ரொட்டித் துண்டையெல்லாம் வாரிச் சாப்பட வேணும், அல்லது ஒரு வழியிலே போட வேணுமென்று அச்சபையில் ஒரு ஒழுங்கிருந்தது. ஒழுங்கை நன்றய் அநுசரித்துக்கொண்டுவந்த சந்நியாசியார் ஒருவர் தமக்கு முன்னே விழுந்திருந்த ரொட்டித் துண்டையெல்லாம் கையிலே பொறுக்கினர்; ஆனல் அப்போது வாசித்துக்கொண்டிருந்த ஞானவாக்கத்தை அவர் வெகு கவனமாய்க் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததினலே,

லே, அந்தத் துண்டுகளை அவர் கையிலே வைத்திருக்கும்போதே, சாப்பாட்டறையை விட்டு வெளியே போக வேணுமென்று மணி அடித்தது. உடனே அவர் திடுக்கிட்டு இப்போது இந்தத் துண்டுகளைச் சாப்படவும்படாதே, வழியெல்லாம் எடுத்து முடிந்ததினலே அதிலே போடவும்படாதே, இனி என்ன செய்கிறதென்று அவர் மனங் கலங்கிக்கொண்டிருந்தார். கடைசியாய்ச் சிரேஷ்டரிடத்திலே போய்த் தன் குற்றத்தை அவருக்கு வெளிப்படுத்தி அதுக்கான தெண்டனை இடவேணுமென்று கேட்டுக்கொள்ள வேணுமென்று தீர்மானித்தார். அப்படியே சாப்பட்டபின், நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்து முடிந்தவுடனே, வெகு வெட்கமும் கஸ்தியும் பட்டுக்கொண்டு தமது குற்றத்தை வெளிப்படுத்தினர். சிரேஷ்டர் இந்த அசட்டைத்தனத்துக்காக அவரைக் கடிந்துகொண்டு அந்த ரொட்டித்துண்டு எங்கேயென்று கேட்டார். அதுக்கு அந்தச் சந்நியாசியார் இதோ என் கையிலே இருக்கிறதென்று சொல்லி அதைக் காட்டுவதற்காகக் கையை விரித்தார்; உடனே அந்த ரொட்டித்துண்டெல்லாம் வெகு நேர்த்தியான முத்தாக மாறிப்போயிருக்கிறதைக் கண்டார்கள். இந்த வர்த்தமானத்தை எழுதிவைத்தவர் இவ்விடத்தில் சொல்லுமாப்போலே, கனமான ஒழுங்குகளைச் சாக்கிறதையாய் அநுசரிக்கிறதும் போதாமல் அற்ப ஒழுங்குகளையும் சரியாய் அநுசரித்துக்கொண்டு வருகிற சந்நியாசிகளுடைய பத்தி பற்றுதல் சர்வேசுரனுக்கு எவ்வளவு பிரியமென்று காட்டுவதற்காக இந்தப் புதுமை செய்தருளினர். அர்ச். யூதென்பவர் மடாதிபதியாகுமுன்னே இதற்கொத்த ஓர் புதுமை அவருக்கு நடந்ததென்று சூரியூசென்பவர் சொல்லியிருக்கிறர். இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் தாழ்ச்சியினலே இந்தப் புதுமை வேறொருவருக்கு நடந்ததுபோலே வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும், இது அவருக்கே நடந்ததென்பது நிச்சயமென்றர்.

சேசாரியார் எழுதிவைத்த சங்கதியாவது: முதல் பிரதெரிக்கென்னும் இராயன் சேர்மானிய தேசத்தை ஆண்டுகொண்டிருக்குங் காலத்தில், அவன் கட்டி வைத்திருந்த ஓர் சந்நியாச மடத்துச் சிரேஷ்டர் இறந்துபோனதினலே, அதுக்கு இராயன் வேறே சிரேஷ்டரை ஏற்படுத்த வேண்டியதாயிற்று. அதற்காக அந்த மடத்துச் சந்நியாசிகள் கூடித் தங்களுக்குள்ளே இரண்டு பேரைக் குறித்து இராயன் மனசு

போலே இவ்விரண்டுபேரில் ஒருவரைச் சிரேஷ்டராக நியமிக்க வேணுமென்று அவனிடத்தில் அனுப்பினார்கள். இவ்விரண்டுபேரில் ஒருவர் சிரேஷ்டராக வேணுமென்று ஆசைப்பட்டு அதுக்காக இராயனுக்கு வெகு பணங் கொடுத்திருந்தார். இராயன் அந்தப் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு உம்மைச் சிரேஷ்டராக ஏற்படுத்துவோமென்று அவருக்கு வாக்குக் கொடுத்திருந்தான். ஆகிலும் இன்னொருவர் பெரிய மகாத்துமாவென்றும் சந்நியாச ஒழுக்கத்தையெல்லாம் சரிவர அநுசரித்துக்கொண்டு வருகிறவரென்றும் கேள்விப்பட்டு இவரைச் சிரேஷ்டராக நியமிக்க வேணுமென்று கருத்துக்கொண்டான். ஆனால் வேறொருவருக்குத் தான் கொடுத்த வார்த்தைப்பாட்டை நிறைவேற்றாமல் இந்த மகாத்துமாவைச் சிரேஷ்[illegible] ஏற்படுத்துவதற்கு, ஆன முகாந்தரம் என்னவென்று அவன் யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில், அவனுடைய சாமாசிகரிலொருவன் சொன்னதாவது: மகா இராசாவே, [illegible]தச் சந்நியாசிகள் தைக்கிறதற்கு ஒரு ஊசி எப்போதும் தங்களிடத்தில் வைத்திருக்க வேணுமென்று இந்தச் சபையிலே ஓர் ஒழுங்கு உண்டென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்; நீர் இந்தச் சந்நியாசிகள் கூட்டத்திலிருக்கும்போது, உமக்குப் பணங் கொடுத்த அந்தச் சந்நியாசி தன் ஊசியை உமக்குத் தர வேணுமென்று கேளும்; அவர் ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரித்துக்கொண்டு வராததினாலே, ஊசி வைத்திருக்கமாட்டார்; அவரைச் சிரேஷ்டராக நியமிக்கத் தப்பிக்க இந்தக் [illegible]ம் போதுமான முகாந்தரமாகுமென்றான். இராயன் இந்தப் புத்திப்படி நடந்ததினாலே, அந்தச் சந்நியாசியாரிடத்திலே ஊசி இல்லையென்று தெரியவந்தது. இராயன் வேறே சந்நியாசியாரிடத்திலே ஊசி உண்டோவென்று கேட்கவே, அந்த மகாத்துமா உடனே அதை இராசாவிடத்தில் கொடுத்தார். அப்போது இராயன் அவரை நோக்கிச் சொன்னதாவது: நீர் நல்ல சந்நியாசியாராயிருக்கிறதினாலே, மடாதிபதியாகிறதற்கு நீர் தகுந்தவர்தான்; இன்னொரு சந்நியாசியாரை மடாதிபதியாக நியமிக்க வேணுமென்று நினைத்திருந்தேன்; ஆனால் அவர் ஒழுங்கை அநுசரியாததினாலே, இந்த உத்தியோகத்துக்குத் தகுந்தவரல்ல; ஏனென்றால் எளிதான அற்பக் காரியங்களை அநுசரிக்கத் தவறிப்போகிறவன் மகா வருத்தமான கனத்த காரியத்திலே முழுதும் தவறிப் போவானென்று எண்ணுகிறது எளிதாகுமென்றான். அதின்பின் ஊசி வைத்திருந்த அந்த மகாத்துமாவை மடாதிபதியாக ஏற்படுத்தினே

னென்று சொன்னான். இவ்வண்ணமே இவ்விரு சந்நியாசிகளில் ஒருவர் ஒழுங்கை அநுசரியாமல் அசாக்கிறதையாயிருந்ததினாலே, அதுக்கான தெண்டனைப் பட்டார்; வேறொருவர் ஒழுங்கைச் சுமுத்திரையாய் அநுசரித்ததினாலே, அதுக்கான சம்பாவனை அடைந்தார்.

மேற்சொன்ன சேசாரியார் வெளிப்படுத்தின வேறொரு சங்கதியாவது: துரைசாணி ஒருத்தி கன்னியாஸ்திரியாக வேணுமென்று தீர்மானித்திருந்தாள். இதற்காக அவள் சந்நியாசத்தில் உட்படுகிற அன்றைக்கு ஊற்றார் உறமுறையாருக்கும் சிநேகிதருக்கும் பெரிய விருந்திட்டுத் தான் உட்படப்போகிற மடத்துச் சிரேஷ்டரையும் விருந்துக்கழைத்தாள். இந்தச் சபையார் இறைச்சி சாப்படக்கூடாதென்று ஓர் ஒழுங்கிருந்ததினாலே, சந்நியாசிகளுக்கு இறைச்சியும் மேற்சொன்ன சிரேஷ்டருக்கும் அவரோடு வந்த சந்நியாசியாருக்கும் மீனும் பரிமாறினா[illegible]. ஆகிலும் சிரேஷ்டர் இறைச்சியைக் கண்டு ஆசைப்பட்டு அற்ப ஒழுங்கைத் தான் சட்டைபண்ணுகிறதில்லையென்று காட்டுவதற்காகப் பொரித்த இறைச்சித் துண்டை எடுத்து வாயிலே வைத்தார்; ஆனால் அதை வைத்தவுடனே, அந்தத் துண்டு குறுக்கே அவர் தொண்டைக்குள்ளே மாட்டிக்கொண்டதினாலே, அவர் அதை விழுங்கவும் கூடவில்லை, வெளியே துப்பவுங் கூடவில்லை; அவர் இப்படியிருக்கையில், [illegible] உருண்டுகொண்டிருந்தது. அவரோடு வந்த [illegible]யார் இதைக் கண்டு அவர் முதுகிலே ஓங்கிக் குத்தவே அவர் தொண்டைக்குள் மாட்டிக்கொண்டிருந்த இறைச்சித்துண்டு வெளியே விழுந்தது. அவர் தம்முடைய ஒழுங்கைப் பிறக்கணித்து அதை அநுசரியாமல் போனதற்கு ஆக்கினையாக அந்த அவஸ்தை அவருக்கு நேரிட்டதென்று அங்கே இருந்தவர்களெல்லாரும் அறிந்துகொண்டார்கள்.

அர்ச். தொமினீக்கு ச[illegible]ய சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிறதாவது: அர்ச். தொமினீக்கு புலோஞா பட்டணத்திலிருக்குங் காலத்தில், இட[illegible]ரென்று ஒரு பசாசு ஒரு துணைச் சகோதரரைப் பிடித்து வெகுவாய் உபாதித்தது. அப்போது படுத்திருந்த சந்நியாசிகள் இந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டு எழும்பி அவருக்கு உதவிசெய்ய ஓடிவந்தார்கள். அர்ச். தொமினீக்கு அவரைக் கோவிலுக்குக் கொண்டுபோக வேணுமென்று கற்பித்தார்; பத்துச் சந்நியாசிகள் கூடி அவரைக் கொண்டுபோகிறது வருத்தமாயிருந்தது. அவர் கோவிலில் பிரவேசித்தவுடனே, வா

யாலே ஒரு ஊது ஊதி விளக்கெல்லாத்தையும் அவித்துப்போட்டார்;
அதினாலே சந்நியாசிகள் ஒன்றையும் பார்க்கக்கூடாமல் அவரை விட்டு
விட்டார்கள். அப்போது பசாசு திரும்பியும் அவரை உபாதித்து அடி
த்து நொறுக்கினது. இதைக் கண்டு அர்ச்சியசிஷ்டவர் பசாசை நோ
க்கி: என் இந்தச் சந்நியாசியைப் பிடித்து இவ்வளவு கொடூரமாய்க்
கிழிக்கிறாயென்று இயேசுநாதர்பேராலே எனக்குச் சொல்லென்று கற்
பித்தார். அதுக்குப் பசாசு சொன்னதாவது: இவர் சாயங்காலம் உத்
தரவில்லாமலும் இச்சபை ஒழுங்கில் சொல்லியிருக்கிறதுபோலே சிலு
வை அடையாளம் வரையாமலும் தண்ணீர் குடித்ததினாலே, இவரைப்
பிடித்து உபாதிக்கிறேனென்றது. அப்போது உடனே காலைச்செபத்
துக்கு மணியடித்தது. பசாசு இதைக் கேட்டுச் சொன்னதாவது: இ
தோ! சகோதரர் தேவஸ்துதி பாட எழுந்திருந்து வரப்போகிறார்கள்;
நான் இங்கே இருக்கக் கூடாதென்று சொல்லி அந்தச் சந்நியாசியை வி
ட்டு ஓடிப்போனது; அவர் பட்ட அடியினிமித்தம் நசுங்கி நொறுங்கி
ப்போயிருந்ததினாலே, இரண்டு நாள்வரைக்கும் அற்பமாகிலும் அசை
யாமல் கிடந்தார். இதற்கொத்த வேறொரு சங்கதியை அர்ச். கிரெகோ
ரியார் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். ஓர் கன்னியாஸ்திரி கீரை சாப்படுமு
ன்னே சிலுவை அடையாளம் வரையாததினாலே, பசாசு உடனே அவ
ளைப் பிடித்தது.

௮-ம் அதிகாரம்.

ஒழுங்கை அநுசரியாமல்போகிறதற்கு வேறு சில காரணம்
எதுவென்றும் அதற்கான பரிகாரம் என்னவென்றும்
சொல்லுவது.

சிலவிசை அச்சத்தினாலேயும் கூச்சத்தினாலேயும் ஒழுங்கை மீறு
கிறதுண்டு. சிலரிடத்திலே ஒறுத்தலில்லாததினாலேயும் இவ்வளவு
அற்பக் காரியத்துக்காகச் சிரேஷ்டரிடத்தில் உத்தரவு கேட்கப்போற
தா வெட்கப்பட்டு அதைச் செயிக்கப் பெலனில்லாததினாலேயும் ஒழுங்
கை மீறுவார்கள். ஆகையால் இந்த வருத்தத்தை நீக்குகிறது நல்மாயி

ருக்கும். நீ சாப்பிடவும் குடிக்கவும் பேசவும் வேண்டாமென்று நாம்
சொல்லுகிறதில்லை; யாராகிலும் உனக்கு ஏதாகிலும் கொடுத்தால்,
அதை வாங்காமல் தள்ளிப்போடவேணுமென்றும் நாம் சொல்லுகிற
தில்லை; இதெல்லாத்தையும் உத்தரவு கேட்டுச் செய்துகொள்ளென்று
மாத்திரம் சொல்லுகிறோம். தேவ ஆசீர்வாதமும் சிரேஷ்டர் உத்தர
வும் பெற்றுக்கொண்டு இதெல்லாம் செய்துகொள்ளலாமே. இதிப்படி
யிருக்க, இப்படி நடவாமலிருக்கிறதென்ன? ஆனால் அற்பக்காரியத்து
க்காக எப்பொழுதும் சிரேஷ்டரைப் போய் அலட்டவேணுமோ? இப்படி
அலட்டினால், அவர் அலுவல் கெட்டுப்போகுமே, அவருக்குக் கஸ்தி
உண்டாகுமேயென்று சொல்லுவாயாக்கும். நீ சொல்லுகிறது தப்பி
தம், இது கெட்ட புத்தி; இந்தக் கெட்ட புத்தியை நீக்கி இந்தத் தப்
பிதத்தைத் திருத்த எத்தனிக்கிறோம். நாம் சிரேஷ்டரிடத்தில் உத்
தரவு கேட்கப்போனால், அதினாலே அவர் கஸ்திப்படாததுமன்றி வெகு
சந்தோஷப்படுவார். எந்நேரத்திலும் நீ சொல்லுகிறதைக் கேட்கி
றது அவர் அலுவல். உன் தாயாகிற சந்நியாசசபை உன் பிரயோசன
த்தை நாடிக் கீழ்ப்படிதல் எவ்வளவு பேறுபலனுள்ளதென்று அறிந்து
கொண்டு நீ மகா மகா கீழ்ப்படிதலுள்ளவனாயிருக்க வேணுமென்றும்
உத்தரவில்லாமல் ஒன்றும் செய்யப்படாதென்றும் வெகுவாய் ஆசை
ப்படுகின்றது; ஆதலாலே நீ இதை எளிதாய்ச் செய்யும்படியாக ஒவ்
வொரு மடத்திலேயும் ஒரு அல்லது இரு சிரேஷ்டரை ஏற்படுத்தி
வேண்டியபோதெல்லாம் உத்தரவு கொடுக்கும்படியாக அவர்களை வை
த்திருக்கின்றது. செட்டி வியாபாரிகளிடத்திலே வெகுபேர் அடிக்கடி
சரக்கு வாங்கவந்தால், அதுக்காக அவர்கள் கஸ்திப்படுகிறதுண்டோ?
அதுபோலே சிரேஷ்டர் உத்தரவு கொடுக்கிறதுக்காகத் தம்மை நிய
மித்திருக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறதினாலே, நீ அவரிடத்தில் உத்த
ரவு கேட்கப்போனால், அதுக்காக அவர் ஒருகாலும் கஸ்திப்படப்போகி
றதில்லை. யாதொரு சிரேஷ்டர் இப்படிக் கஸ்திப்படுவாரென்று நீ நினை
த்தால், இது அவருக்கு அவமானமாயிருக்கும்; அவர் தன் அலுவலை
நன்றாய் நிறைவேற்றவில்லையென்று நினைத்தாற்போலாகும்.

இதுவுமன்றி நீ எதையாகிலும் உத்தரவில்லாமல் செய்யக்கூடா
தென்று சிரேஷ்டர் அறிந்திருக்கையிலே, அதுக்கு நீ உத்தரவு கேட்
கப்போனால், அவர் கஸ்திப்படுவாரோ? அற்பச் சேதியையும் வீண் வி
சேஷங்களையும் குறித்து அவரிடத்திலே பேசப்போனால், இதினிமித்

தம் அவர் கஸ்திப்படுவாரென்று பயப்பட இடம் உண்டு; ஆனால் நீ உத்தரவு கேட்க வேணுமென்று ஒழுங்கிலே கற்பித்திருக்கிறதினாலே, நீ உத்தரவு கேட்கிறது அவருக்குப் பிரியமாயிருக்குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; ஏனென்றால் தமக்குக் கீழ்ப்பட்ட சந்நியாசிகள் ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரிக்கிறதையும் சாக்கிரதையாய்க் கீழ்ப்படிகிறதையும் அற்பக்காரியங்களையும் அசட்டையில்லாமல் செய்துமுடிக்கிறதையும் சிரேஷ்டர் கண்டு வெகு சந்தோஷப்படுவாரென்பது நிச்சயம். ஆனால் உத்தரவு கேட்கிறதுக்குச் சிரேஷ்டர் இல்லாததுபோலேயும் ஒழுங்கு ஒன்றுக்கும் உதவாதென்று எண்ணினாற்போலேயும் சந்நியாசிகள் ஒழுங்கை மீறி உத்தரவில்லாமல் எதையாகிலும் செய்கிறதைச் சிரேஷ்டர் கண்டால், அப்போது அவர் கஸ்திப்பட்டு அவர்கள்பேரில் ஆயாசமாயிருப்பார். இப்படி நாம் சிரேஷ்டரைக் கஸ்திப்படுத்தாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாய் நடக்க வேண்டும்.

நாம் இப்போது சொன்னதைக்கொண்டு வேறொரு சத்தியத்தையும் விளக்கிக் காட்டலாம். அதென்னவென்றால், நாம் எதையாகிலும் செய்யவேண்டாமென்று ஒழுங்கு நமது கையைக் கட்டி உத்தரவு கேட்க வேணுமென்று கற்பித்திருந்தால், நாம் வருத்தப்படவொண்ணாதென்று இப்போது சொன்னோமே. அப்படியே நம்மைப்போலே ஒழுங்குக்குள்ளடங்கியிருக்கிற சந்நியாசி யாராகிலும் உத்தரவில்லாமல் நாம் செய்யக்கூடாதது எதையாகிலும் நம்மிடத்தில் கேட்டால் உத்தரவில்லையென்று உடனே உறுதியாய்ச் சொல்லவேண்டும். இது மகா முக்கியமான புத்தியாகும்; ஏனென்றால் அநேகர் பேசுகிறதற்கும் சகோதரர் கொடுக்கிறதை வாங்குகிறதற்கும் உத்தரவில்லையென்று சொல்லித் தங்களை மறுக்க மனசில்லாததினாலே, சில ஒழுங்குகளை எளிதாய் மீறுவார்கள். இதுக்கு அவர்கள் பலவிசை சொல்லுகிற போக்காவது: சகோதரருக்கு அவமானம் வராதபடிக்கு உத்தரவில்லையென்று சொல்லத் துணியாமல் இந்த ஒழுங்கை மீறினோமென்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் இப்படிச் சொன்னால், நீ உன் சகோதரனைக் கனமாய் மதிக்கவில்லை; இதினாலே அவனுக்கு அவமானம் வருமென்று நினைத்தால், அவன் ஒழுங்கைச் சுமுத்திரையாய் அநுசரிக்கிறதில்லையென்று நினைத்தாற்போலாகும். இன்னமும் உத்தரவில்லையென்று நீ சொன்னால், அதினாலே அவனுக்கு நன்மாதிரிகையாகும். என்னமோ [illegible] நீ ஒழுங்கைப் பற்றுதலோடு அநுசரிக்கிறாயோவென்று உன்-

னைச் சோதித்து அறிகிறதற்காக இப்படி உன்னிடத்தில் கேட்டானாக்கும்? நீ சந்நியாசியல்லோ? உன் அந்தஸ்துக்கடுத்த கடமையெல்லாத்தையும் நிறைவேற்றுகிறதே உனக்கு மகிமையாயிருக்க வேண்டும். ஆகையால் ஒழுங்கைச் சாக்கிறதையாய் அநுசரித்துக்கொண்டுவா; இது குற்றமென்று உன் சகோதரர் ஒருகாலும் நினையாமல் உன்னைக் கனமாய் மதிப்பார்கள்.

வேறு சிலர் ஒழுங்கை மீறி அதுக்குப் போக்காகச் சொல்லுகிறதாவது: நாங்கள் வீண் பயந்தாரிகளென்று மற்றவர்கள் நினையாதபடிக்கு இப்படி நடக்கிறோமென்பார்கள். இதுவும் மகா கெட்ட போக்கு; ஏனென்றால் ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரிக்கிறது வீண் பயமல்லவே; நாம் சந்நியாசிகளென்று காட்டுகிறதற்கு இதுவே தகுந்த அடையாளமாகும். ஒழுங்கை அநுசரிக்கிறது வெட்கமென்றெண்ணினால் இது எவ்வளவோ பொல்லாப்பாகும்! சமுசாரவாசியொருவன் பத்தியுள்ளவனாகி அடிக்கடி நன்மை வாங்கி மனோ ஏகாந்தத்தை அநுசரித்துக்கொண்டுவந்தால், உலகவாசிகள் அவனைக் கேலிபண்ணுவார்கள்; இது உலகத்தில் நடக்கிற கெட்ட வழக்கந்தான். இதினாலே அநேகர் வெளியரங்கமாய்ப் பத்தி முயற்சி செய்யமாட்டார்கள்; இவர்கள் பகலிலே இயேசுநாதரிடத்திலே வரத்துணியாமல் இராத்திரியிலே வந்த [illegible]னுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் சந்நியாசத்தில் இப்படி நடக்கமாட்டாது; இந்தப் பொல்லாப்பு நம்மை அண்டாதபடிக்குக் கர்த்தர் காக்கக்கடவார். நாம் சந்நியாசத்திலே பத்தியாய் நடக்கிறவர்களோடு குடியிருக்கிறோமே; அவர்களெல்லாரும் புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தை நாடி நடக்கிறார்களே; புண்ணியத்தில் அதிகமாய் வர்த்திக்கிறவனை எல்லாரும் அதிகமாய்ச் சங்கிக்கிறார்களே. ஆகிலும் நமது சகோதரர் யாராகிலும் இதற்கு விரோதமாய்ப் பேசினால், அதினாலே நாம் தேவ சிநேகத்தில் தளர்ந்து உறுதியற்றுப்போகவும் படாது; எப்போதும் புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தில் வர்த்திக்கிறதை விட்டுவிடவும்படாது; நாம் இயேசுநாதருக்குச் சீஷராயிருக்க வெட்கப்படவுமொண்ணாது. ஏனென்றால் நமதுபேரிலும் நமது வாக்கியத்தின்பேரிலும் யாதொருவன் வெட்கப்பட்டால், மனுமகன் தமது மகிமைப் பிரதாபத்தோடும் தேவபிதாவின் திருச் சம்மனசுக்கள் புடைசூழ மகத்துவத்தோடும் வரும்போது, அவன்பேரில் வெட்கப்படுவாரென்று உலக இரட்சகர் திருவுளம்பற்றினார். யாதொருவன் தன் ஊழியன் தன் பிறகே

வரவேணுமென்று அழைத்துக்கொண்டு போகையில், அந்த ஊழியன் வீண் மகிமைகொண்டு தான் எசமானுக்கு ஊழியனென்று தோன்றாதபடிக்குப் பட்டணத்துத் தெருவிலே போகும்போது எசமானுக்கு வெகு தூரமாய் நடந்துகொண்டுபோனால், எசமான் இவனைத் தள்ளிப்போடுகிறது ஞாயமல்லவோ? இவ்வண்ணமே யாதொரு சந்நியாசி இயேசுநாதருக்கு ஊழியனாயிருக்க வெட்கப்பட்டு இதினாலே ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரியாதேபோனால், இப்படிப்பட்ட ஆக்கினை தனக்கும் வருமென்று அவன் பயப்பட இடம் உண்டல்லவோ?

ஆனால் இது காரியத்திலே நமக்கு வருகிற வெட்கமெல்லாம் முழுதும் நீங்கும்படியாக அறியவேண்டியதாவது: நாம் ஒழுங்கைச் சாக்கிரதையாய் அநுசரிக்கிறதைக் கண்டால், இது நம்முடைய சகோதரருக்குமல்லாமல் சமுசாரவாசிகளுக்கும் நன்மாதிரிகையாயிருக்குமென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வண்ணமே நீ ஒரு சமுசாரவாசியோடு பேசிக்கொண்டிருக்கையில் மணிச் சத்தங் கேட்டால், கீழ்ப்படிதல் என்னைக் கூப்பிடுகின்றது, நான் உம்மை விட்டுப் போகவேணுமென்று நீ மரியாதையோடு அவனிடத்தில் சொன்னால், இது அவனுக்கு நன்மாதிரிகையாயிருக்கும். இப்படிச் சொல்லாமல் அவனோடே நின்றுகொண்டு நீ என்னென்ன புத்தி சொன்னாலும், அது [illegible] நன்மாதிரிகையாயிராது. வயசிலே முதிர்ந்த சந்நியாசிகளும் [illegible]மையிலே மேற்பட்டவர்களும் இப்படி ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரித்துக்கொண்டுவந்தால், இதினாலே இன்னம் அதிக நன்மாதிரிகையாகும். ஆகையால் ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரித்து இதிது செய்ய உத்தரவில்லையென்று சொல்லுகிறது மரியாதைக் குறைவுமல்ல, வீண் பயமுமல்ல; ஏனென்றால் சந்நியாசிகளும் சமுசாரவாசிகளும் இது குற்றமென்று எண்ணமாட்டார்கள்; இது அவர்களெல்லாருக்கும் வெகு நன்மாதிரிகையாயிருக்குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஒழுங்கிலே குறிக்காத யாதொரு விசேஷ காரியம் நேரிட்டால், நீ மரியாதையற்றவனென்றும் கள்ள ஞானியென்றும் தோன்றாதபடிக்கு என்னமோ ஒருவேளை அதை அநுசரியாமல் போவதற்கு யாதொரு முகாந்தரமிருக்குமாக்கும்; ஆனால் உன் கடமையையும் உன் அந்தஸ்துக்கடுத்த ஒழுங்கையுங் குறித்து நாம் இங்கே பேசுகிறோம். அன்றியும் நீ ஒருவிசை ஒரு ஒழுங்கை மீறி நடந்தால், இன்னொருவிசை அதிகனமான ஒழுங்கை மீறுகிறதற்கு வழி திறந்தாற்போலாகும். நீ ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரித்துக்கொண்டு வருகிறாயென்று

காட்டினால், அதை மீறுகிறதற்கான வழியெல்லாம் அடைபட்டுப் போகும், வெகு மனசமாதானமாயிருப்பாய். இன்னமும் நீ இப்படி நடந்தால், இது உனக்கு நன்மையாகிறதுமல்லாமல் உன் சகோதரருக்கும் வெகு நன்மையாகும்; ஏனென்றால் ஒருவேளை உன் சகோதரன் இந்த ஒழுங்கை நினைக்கவில்லையாக்கும்; நீ இதை அநுசரிக்கிறதினாலே இதை அவனுக்கு நினைப்பூட்டுகிறாய், இது அவனுக்கு உத்தம புத்திமதியென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

எரோனிமுத்தர் சபை சரித்திரத்தில் சொல்லியிருக்குமாப்போலே, ஒரு சந்நியாசியார் நன்றாய் மௌனங்காத்ததினாலே சகலரும் அவரைக் கனமாய் மதித்துச் சங்கித்துக்கொண்டு வருவார்கள். துரைமகனொருவன் இதுசெய்தியறிந்து அவரைக் கண்டு பேசவேணுமென்று ஆசைகொண்டான். அவர் ஒரு நாள் தோட்டத்துக்குப் போகும்போது, அவர் பிறகே போய் நில்லுமென்று கூப்பிட்டான். ஆனால் அந்த மகாத்துமா நிற்கவுமில்லை, மறுமொழி ஒன்றுஞ் சொல்லவுமில்லை; இருவரும் தோட்டத்துக்குள் புகுந்தபின், அந்தச் சந்நியாசியார் தரையிலே சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து முகத்திலே கைவைத்துக்கொண்டு, சிரேஷ்டர் உத்தரவில்லாமல் உம்மோடு பேசக்கூடாதென்று ஒருவேளை உமக்குத் தெரியாதாக்குமென்றார். அதின்பின் திரும்பவும் தரையிலே சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து வேறொன்றுஞ் சொல்லவில்லை. இதைக் கண்டு அந்தத் துரைமகன் அவரைத் தொந்தரவு பண்ணாமல் அப்பாலே போனான். இந்தச் சந்நியாசியாரோடு அவன் வெகு நேரம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறதை விட அவருடைய மௌனம் அவனுக்கு அதிக நன்மாதிரிகையாயிருந்ததென்று மேற்கண்ட சரித்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

இன்னம் இந்தச் சரித்திரத்தில் தானே எழுதியிருக்கிற வர்த்தமானமாவது: வேறொரு சந்நியாசியார் வெகு சாக்கிரதையாய் மௌனங் காப்பார்; விசேஷமாய்க் கோவிலிலேயும் முனிவர் மடத்திலேயும் பேசக் கூடாதென்று விலக்கியிருந்ததினாலே, அங்கே ஒருகாலும் ஒருவரோடும் பேசவுமாட்டார், யார் பேசினாலும் அதுக்கு மாறுத்தரம் சொல்லவுமாட்டார். ஒரு நாள் என்ரி யென்னும் இராசா இந்தச் சந்நியாசியாரிருந்த மடத்தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கையில், அவர் போகிறதைக் கண்டான். அவரிடத்தில் விளங்கின அர்ச்சியசிஷ்டத்தனத்தி

னிமித்தம் அவன் அவர்பேரில் வெகு பட்சம் வைத்திருந்ததினாலே, தேவரீர் என்னோடு பேச வரவேணுமென்று கூப்பிட்டான். ஆனால் அந்தத் தேவதாசர் மடத்தை விட்டுப் புறப்படும் வரைக்கும் நிற்கவுமில்லை, இராசாவுக்கு மறுமொழி சொல்லவுமில்லை. இராசா மடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டபின், நீர் ஏன் மறுமொழி சொல்லவில்லையென்று கேட்டான். அதுக்கு அந்த மகாத்துமா சொன்னதாவது: மகா இராசாவே, முனிவர் மடத்திலே பேசச் சந்நியாசிகளுக்கு உத்தரவில்லை, அதினாலே தான் நான் அதைவிட்டு வெளிப்புறப்படுமட்டும் உமக்கு மறுமொழி சொல்லவில்லையென்றார். இந்த மறுமொழி அந்த இராசாவுக்கு மகா நன்மாதிரிகையாயிருந்ததென்று அந்தச் சரித்திரத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது.

௯-ம் அதிகாரம்.

ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரிப்பதற்கு உதவியான வேறு சில புத்திமதிகளின்பேரில்.

நாம் ஒழுங்கைச் சாக்கிறதையாய் அநுசரிப்பதற்கு மகா உதவியான வேறுசில வழிபாடுகளும் உண்டு. நாம் மற்றவர்களுக்கு நன்மாதிரிகை காட்டக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோமே; இதுவே முதல் வழிபாடாகும். இதினாலல்லோ தேவசமுகத்திலுமல்லாமல் மனுஷருக்கு முன்பாகவும் நன்மைசெய்து காட்டுங்களென்று அர்ச். சின்னப்பர் கற்பித்திருக்கிறார். நீங்கள் உங்கள்மட்டிலே நல்லவர்களாயிருக்கிறது போதாது; உங்கள் மாதிரிகையினாலே பூலோகத்துக்கு நன்மாதிரிகையாயிருக்க வருந்திப் பிரயாசப்படவும் வேணும். இதினாலல்லோ உங்கள் புண்ணியப் பிரகாசம் மனிதருக்கு முன்பாக துலங்க வேண்டும்; மனிதர் உங்கள் நற்கிரிகையைக் கண்டு மோட்சத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவைத் துதி பாராட்ட வேணுமென்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றினார். ஒரு மரம் நன்றாய்ப் பூத்துக் காய்த்திருக்கிறதைக் கண்டால், சர்வேசுரனைப் புகழ்ந்தேற்றுகிறோமே. இவ்வண்ணமே நன்

மாதிரிகையான நமது பரிசுத்த நடக்கை நல்ல பழம்போலிருக்கும்; மனிதர் அதைக் கண்டு சர்வேசுரனைப் புகழும்படி செய்யவேண்டும். எல்லாருக்கும் நன்மாதிரிகை காட்டுகிறது நமதுபேரில் சுமந்த கடனாகும்; விசேஷமாய் நம்மோடிருக்கிற சகோதரருக்கு நன்மாதிரிகை காட்டவேண்டும்; இந்தக் கடனை இல்லையென்று பண்ண ஒருவராலும் முடியாது. பாரிக் குற்றத்தில் விழாமலிருக்கிறது நன்மாதிரிகையென்று எண்ணாதே; அற்பக் குற்றங்களையும் விலக்கித் தன் அந்தஸ்தின் அற்பக் கடமையையும் மகா மகா சாக்கிரதையாய் அநுசரித்துச் சொற்பக் காரியங்களையும் வெகு கனமாய் மதிக்கிறோமென்று நமது நடக்கையினாலே காட்டினால், இதுதான் நன்மாதிரிகையாகும். இதிலே பேரோங்கி விளங்குகிறவன் மற்றவர்களுக்கு அதிக நன்மாதிரிகையாயிருப்பான். சந்நியாசத்திலே வயசிலும் படிப்பிலும் வெகுவாய் முதிர்ந்திருக்கிறவர்கள் அற்ப ஒழுங்கையும் அதிக கரிசனமாய் அநுசரித்துக்கொண்டுவந்தால், அவர்கள் மற்றச் சகோதரருக்கு அதிக நன்மாதிரிகையாயிருப்பார்கள். இதினாலல்லோ உங்களுக்குள்ளே பெரியவனாயிருக்கிறவன் சிறியவனாகக் கூடவான்; மற்றவர்களுக்கு மேற்பட்டவன் ஊழியனைப்போலாகக் கடவானென்று தேவசுதன் திருவுளம்பற்றினார். இவ்வண்ணமே சந்நியாசத்தில் முதிர்ந்தவர்கள் மற்றவர்களை விட அதிக தாழ்ச்சியும் ஒறுத்தலும் [illegible] ஒழுங்கை அநுசரிப்பதற்கு அதிக சாக்கிரதையுமுள்ளவர்களாகக் கடவார்கள்; இப்படி நடக்கிறவர்கள் சந்நியாசத்தை மெய்யாகவே தாங்குகிறவர்களென்னத்தகும். இவர்களே புத்தியையும் சந்நியாச ஒழுக்கத்தையும் அதிலே விளங்கப்பண்ணுகிறவர்கள். இவர்களைத் தேவாலயத்துக்குத் தூணாக்குவோமென்று காட்சியாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. அன்றியும் உன்னை இரும்புத் தூணாகவும் பித்தளை மதிலாகவும் இன்றைக்கு ஏற்படுத்தினேனென்று எரேமியாசென்னும் தீர்க்கதரிசி வசனித்தார். இவ்விரு வாக்கியமும் மேற்சொன்னவர்களுக்கே செல்லும். துர்மாதிரிகை காட்டுகிறதை விடச் சந்நியாசத்துக்கும் பொல்லாப்பான நடக்கை வேறொன்றுமில்லை. வயசிலாகிலும் படிப்பிலேன்கிலும் வேறெந்தக் குணகுணத்திலாகிலும் மேற்பட்டவர்கள் காட்டுகிற துர்மாதிரிகை சந்நியாசத்துக்கு அதிக பொல்லாப்பாகும்; ஏனென்றால் நாமே பரீட்சை பார்த்து அறிந்திருக்கிறதுபோலே, மாதிரிகை சகலத்திலும் மனிதர் மனதில் பட்டிருத்தும்; ஆனால் கெட்ட மாதிரிகை மனிதரைக் கெடுதலுக்குட்படு

த்த அதிக வல்லமையுமுள்ளது. எனென்றால் நீ முதிர்ந்தவனாயிருந்து மற்றவர்களுக்கு நன்மாதிரிகை காட்டக் கடனாளியாயிருக்கையிலே, நீயே ஒழுங்கை அநுசரியாமல் அற்பக்காரியத்தை அசட்டைபண்ணுகிறாயென்று உன் சகோதரன் கண்டால், என்ன செய்வான்? நாமெல்லாரும் மனசுபோலே நடக்கச் சுபாவ பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருக்கிறோமே; நம்மை நாமே அடக்கி ஒடுக்குகிறதற்கு வெகு அருவருப்பும் வெறுப்பும் நாமெல்லாரிடத்திலும் உண்டே. இதிப்படியிருக்க, உன் துர்மாதிரிகையினிமித்தம் வழியும் வாசலும் திறந்திருக்கிறதை உன் சகோதரன் கண்டால், உன்னைப்போலே நடவாதிருப்பானோ? ஒருவேளை யாதொருவன் யாராகிலும் தனக்குத் துர்மாதிரிகை காட்ட வேணுமென்று காத்திருந்தானாக்கும்; யாராகிலும் தனக்கு வழி திறந்து தன்னை நிறுத்திக்கொண்டிருந்த அற்ப வெட்கத்தை மாற்ற வேணுமென்று ஆசித்துக்கொண்டிருந்தானாக்கும். உன் நடக்கை அவனை முழுதும் கெடுத்துச் சந்நியாசத்திலே புண்ணியதளர்ச்சியைக் கொண்டுவந்துவிடும். ஆகையால் உன் துர்மாதிரிகையைக்கொண்டு நீ இந்தப் புண்ணியதளர்ச்சிக்குக் காரணமாயிருந்ததினாலே உன் குற்றத்துக்குமல்லாமல் மற்றவர்கள் கட்டிக்கொள்ளுகிற குற்றத்துக்கும் நீயே சர்வேசுரனுக்குக் கணக்குச் சொல்லவேணும். இச்சத்தியத்தை நன்றாய் அறிந்துகொண்டு ஒழுங்கையெல்லாம் வெகு சாக்கிரதையாய் அநுசரித்து உன் சகோதரருக்குத் துர்மாதிரிகையான குற்றம் ஒன்றும் ஒருகாலும் செய்யாமல் விலகி நடக்கக் கடவாய்.

ஒழுங்கை அநுசரிக்கிற ஒழுக்கம் எப்போதும் நமது சபையில் உறுதியாய் நிலைத்திருப்பதற்கான இரண்டாம் வழிபாடென்னவென்றால், அது நமக்குள்ளே வழங்கிவருகிற ஒரு வாடிக்கையாமே; இது வெகு எளிதான வழிபாடாகும். அர்ச். இஞ்ஞாசியார் நமது ஒழுங்கில் இதைக் குறித்துவைத்திருக்கிறார்: அதாவது, ஒவ்வொருவனும் தான் ஒழுங்கை மீறினதற்காகச் சிரேஷ்டர் தனக்கு யாதொரு தெண்டனை இடவேணுமென்று சிலவிசை கேட்டுக்கொள்ளக் கடவான்; இதினாலே அவன் தேவஊழியத்தில் வர்த்திக்கிறதற்குச் சாக்கிரதையாயிருக்கிறானென்று அறிந்துகொள்ளலாமென்றார். நமது ஒழுங்கை நாம் வெகுகனமாக மதித்துக்கொள்ளவேணும்; அதில் எதையாகிலும் நாம் மீறினதாகக் கண்டால், அதற்காக மனதிலே கஸ்திப்படுகிறது போதாது, வெளியே யாதொரு தவமுயற்சி செய்து நமது மனக்கஸ்தியை

வெளியரங்கமாய்க் காட்டவேண்டும். ' இப்படி நடந்தால் மாத்திரம்,' ஒழுங்குக்கு விரோதமான குற்றத்துக்கு முழுப் பரிகாரமாகி ஒழுங்கை ஒருகாலும் மீறாததுபோலே ஒழுங்கெல்லாம் உறுதிப்பட்டு நிலைத்திருக்கும். ஒழுங்கை மீறினவனைத் தெண்டித்தால், அந்த ஒழுங்கை இப்போதுதான் ஏற்படுத்தினதுபோலே உறுதியாய் நிலைத்திருக்குமென்று நீதிசாஸ்திரிகளும் வேதசாஸ்திரிகளும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னமும் ஒழுங்கு துவக்கத்தில் உறுதியாயிருந்ததுபோலே, எப்போதும் உறுதிப்பட்டிருக்க வேணுமானால், ஒருவரும் அதை மீறாமலிருக்கிறது அவசியமல்ல; யாதாமொருவன் அதை மீறினவுடனே, அவனைத் தெண்டித்தாற் போதும். ஆனால் யாதொருவன் மனசுபோலே ஒழுங்கை மீறினாலும், அதிகாரிகள் அவனைத் தெண்டியாமலும் அதினிமித்தம் கவலைப்படாமலுமிருந்தால், அப்போது அந்த ஒழுங்குக்கு உறுதியுமில்லை, பெலனுமில்லை; அதுக்கு விரோதமான வாடிக்கையினாலே அந்த ஒழுங்கு இல்லாமற்போனதென்று அடையாளமாகுமென்றார்கள். நமது ஒழுங்கைக் குறித்தும் இப்படிச்சொல்லலாம். யாதொரு சந்நியாச சபையிலே ஒழுங்குக்கு விரோதமான குற்றங் கண்டவுடனே, அதுக்கு யாதொரு தெண்டனையிட்டால், அப்போது ஒழுங்கை அநுசரிக்கிற ஒழுக்கம் அச்சபையிலே உறுதிப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லலாம்; ஆனால் ஒழுங்கை அடிக்கடி மீறினாலும், அதுக்கு ஒரு தெண்டனையும் இடாவிட்டால், அப்போது ஒழுங்கை அநுசரிக்கிற ஒழுக்கம் அச்சபையிலே இல்லையென்று சொல்லுகிறது மெய்தான். இப்படிக் கொஞ்சக்காலம் இந்த ஒழுங்கை மீறி நடந்தபின், இது ஒழுங்கல்லவென்றும் இதுக்கு விரோதமான வாடிக்கை இந்த ஒழுங்கை அழித்துப் போட்டதென்றும் சொல்ல முகாந்தரமே உண்டு; ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் அறியவும் பார்க்கவும் யாதொரு ஒழுங்கை மீறி நடந்தாலும், அவர் அதைப் பரிகரிக்கத் தேடாமலும் அதுக்காக ஒரு தெண்டனை இடாமலுமிருக்கிறதினாலே, அந்த ஒழுங்கு மாறிப்போனதென்று சொல்லலாம்.

ஆகையால் சகலரும் ஒழுங்கை அநுசரிக்கும்படி விசாரிக்கிறது சிரேஷ்டர்பேரில் சுமந்த கடனாகும். ஒழுங்கைக் காப்பாற்றுகிறது அவர் கடமையாயிருக்கிறதினாலே, அதை மீறுகிறவர்களுக்கு யாதொரு தெண்டனையிடுகிறதும் அவர்பேரில் சுமந்த கடனாமே. இதிப்படியிருக்க, யாதொரு சிரேஷ்டர் இதற்காக உனக்குத் தெண்டனையிட்டு உன்னைக்

கடிந்துகொண்டால், இதினாலே அவர் உன்பேரிலே ஆயாசமாயிருக்கிறாரென்றும் உன்னைக் கனமாய் மதிக்கவில்லையென்றும் எண்ணாதே; ஏனென்றால் நாமெல்லாரும் மனிதரென்றும் இரண்டொரு ஒழுங்கை யாதொருவன் மீறுகிறது ஆச்சரியமல்லவென்றும் அவருக்கு நன்றாய்த் தெரியும்; ஆனால் ஒழுங்கை அநுசரிக்கும்படி செய்கிறது அவர் மேலே சுமந்த கடனாயிருக்கிறதினாலே, ஒழுங்கை மீறுகிறவர்களுக்கு அவர் தெண்டனையிடும்போது, தமது கடமையை நிறைவேற்றுகிறார். யாதொருவன் ஒழுங்கை மீறினாலும், அதினிமித்தம் அவர் கவலைப்படாமலும் அவனுக்குத் தெண்டனையிடாமலுமிருந்தால், அவர் ஒழுங்கைக் கனமாய் மதிக்கவில்லையென்று அடையாளமாகும்; அப்போது அவரும் குற்றவாளியாகி ஒழுங்கை அழிக்கிறதற்கும் சந்நியாச ஒழுக்கத்தைச் சங்காரம் பண்ணுகிறதற்கும் உதவியாயிருக்கிறாரென்று சொல்லவேண்டும். ஒழுங்கை மீறுகிறவர்களைக் கண்டித்துத் தெண்டிக்கிற சபையிலே தேவபத்தி உருக்கம் விளங்குமென்றும் இப்படிக் கண்டியாத சபையிலே பத்தி பற்றுதல் தளர்ந்துபோகுமென்றும் அர்ச். பொனவெந்தூர் அருளிச்செய்தார். ஏனென்றால் தேவபத்தி உருக்கம் விளங்குகிற சபையிலே ஒருவரும் குற்றங் கட்டிக்கொள்ளுகிறதில்லையென்றும் தேவபத்தி தளர்ந்துபோயிருக்கிற சபையிலே மாத்திரம் குற்றம் உண்டென்றும் நினையாதே: யாராகிலும் குற்றமில்லாதிருக்கிறது கூடாத காரியமாகும். அப்போஸ்தலரான அர்ச். இயாகப்பர் சொல்லுமாப்போலே, நாமெல்லாரும் பல குற்றங் கட்டிக்கொள்ளுகிறோமென்பது நிச்சயம். ஆனால் சில சபைகளில் ஒழுங்குக்கு விரோதமான குற்றத்தைத் தெண்டிக்கிறதினாலே, அதிலே தேவபத்தி சுறுசுறுப்பு நிறைந்திருக்கும்; வேறே சபைகளிலே அந்தக் குற்றத்தைத் தெண்டியாததினாலே, பத்தி பற்றுதல் தளர்ந்துபோகும்.

ஒழுங்குக்கு விரோதமான குற்றஞ் செய்கிறவர்களைத் தெண்டிக்கச் சிரேஷ்டர்பேரில் கடன் சுமந்திருக்கிறதினாலே, இந்தக் கடனை அவர் நிறைவேற்றுகிறதற்கு நாமெல்லாரும் அவருக்கு உதவி செய்யவேணுமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் கற்பித்திருக்கிறார். இதினாலல்லோ ஒவ்வொருவனும் தான் ஒழுங்கை மீறினதற்காகத் தனக்குத் தெண்டனையிட வேணுமென்று சிரேஷ்டரிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடவானென்றார்; ஏனென்றால் யாரார் ஒழுங்கை மீறுகிறார்களென்று சிரேஷ்டர் எல்லாவற்றையும் விசாரித்து ஒவ்வொரு குற்றத்துக்கும் தெண்

டனையிட வேணுமானால், அவர் இடைவிடாமல் அவால்தார் வேலை செய்து பொறுக்கக்கூடாத வருத்தப்படவேண்டியிருக்கும். இது சிரேஷ்டரால் கூடாத காரியமாமே; கூடுமாயிருந்தபோதிலும், இது இயேசு சபையார் நடத்திக்கொண்டுவருகிற சாந்தமான நடக்கைக்கு விரோதமாயிருக்கும். உன் குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தி அதற்காக உனக்குத் தெண்டனையிட வேணுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறது உன் கடமை; உன்னையல்லாமல் வேறொருத்தரும் உன் குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் ஒருகாலும் சொல்ல விடப்படாது; ஏனென்றால் இது உன் அலுவல்; மற்றவர்களை விட இது உனக்கே பிரயோசனமாயிருக்கும்; இதினால் வருகிற நன்மையெல்லாம் உனக்கே சொந்தம். மற்றப்படி இப்படி நடக்க வேணுமென்று காட்டுவதற்காக அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சொல்லுகிற முகாந்தரத்தை யோசித்துப் பார்: அதாவது, நீ தேவ ஊழியத்தில் வர்த்திக்கிறதற்குச் சாக்கிரதையாயிருக்கிறாயென்று காட்டுவதற்காக உன் குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமென்றார். ஆகையால் ஒழுங்குக்கு விரோதமான குற்றங் கட்டிக்கொண்டவுடனே, அதுக்காகச் சிரேஷ்டர் தங்களுக்குத் தெண்டனையிட வேணுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறவர்கள் புண்ணியத்தில் சாக்கிரதையாய் வளருகிறார்களென்று தங்கள் நடக்கையினாலே காட்டுகிறார்கள். தங்கள் குற்றத்துக்காகத் தெண்டனையிட வேணுமென்று கேட்காதவர்கள் புண்ணியவர்த்திப்பை மிகவும் அசட்டைபண்ணுகிறார்களென்று தெரியவரும். இந்த ஒழுக்கத்தை எல்லாரும் சரியாய் அநுசரித்து இவ்வித குற்றத்துக்காக அடிக்கடி கண்டனை தெண்டனையிட்டுக்கொண்டு வந்தால், அப்போது சந்நியாசிகள் எல்லாரிடத்திலும் தேவபத்தி பற்றுதல் வெகுவாய் விளங்கி மற்றவர்களுக்கு அவர்கள் வெகு நன்மாதிரிகையாயிருப்பார்களென்று கண்டுவருகிறோம்.

ஒழுங்கை அநுசரிக்கிறது எப்போதும் நமக்குள்ளே உறுதியாயிருக்கும்படியாக இப்போது சொன்ன ஒழுக்கமே இதற்கான இரண்டாம் வழிபாடாகும். நமது ஒழுங்கை ஒருகாலும் சுத்தமாய் மீறாமலிருக்க வேணுமென்று நாம் சொல்லுகிறதில்லை; இது சம்மனசுக்களுக்கே உரிய ஒழுக்கமல்லாமல் மனிதராலே கூடாத கருமமாகும். ஒழுங்கை அடிக்கடி மீறுவோமென்பது நிச்சயம்; ஒருவன் எவ்வளவு புண்ணியவானாயிருந்தாலும், ஒரு அற்பப் பாவமாகிலும் கட்டிக்கொள்ளாதவனை

உண்டோ? ஏனென்றால் பாவமில்லாத மனுஷன் கிடையாதென்று வேதாகமத்தில் எழுதியிருக்கின்றது; ஆனால் நீ ஒழுங்கை மீறினால், அதுக்காகக் கஸ்திப்பட்டு உன் கஸ்தியினாலே நீ மெய்யான சந்நியாசியென்றும் ஒழுங்காகக் காமா எண்ணுகிறாயென்றும் அதை அநுசரிக்க ஆசைப்படுகிறாயென்றும் காட்ட வேணுமென்று சொல்லுகிறோம். உடனே உன் குற்றத்தைச் சொல்லிக்காட்டவாகிலும் போ; ஏனென்றால் அறப்த் தெண்டனையினாலே அது முழுதும் தீர்ந்துபோகும்; தீர்ந்துபோகிறதுமல்லாமல் உனக்கு வந்த சேதத்தைப்பார்க்க அதிக லாபம் உண்டாகும்; இதினாலே பசாசு உன்னைக் குற்றத்தில் விழத்தாட்டினேனென்று சந்தோஷப்படாமல் அந்தக் குற்றத்தை நீ பரிகரித்ததினாலே, உனக்கு வந்த பிரயோசனத்தைக் கண்டு வெட்கிப்போய் அவநம்பிக்கைப்படும். பசாசுதானே இச்சந்நிதியத்தைக் கட்டாயமாய் அர்ச். தொமினீக்குவுக்கு வெளிப்படுத்தினது; ஏனென்றால் பசாசு மடத்துக்குள்ளே எவ்விடத்திலும் தமமை ... பின்சென்று வந்து சந்நியாசிகளுக்கு விரோதமாய் ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் அது செய்கிற சோதனையெல்லாத்தையும் தமக்குச் சொல்ல வேணுமென்று ஒருநாள் இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் அதுக்குக் கற்பித்தார்; அப்படியே எங்கும் போய்க் கடைசியாய்ச் சந்நியாசிகள் கூடுகிற அறைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அவ்விடத்திலே சந்நியாசிகள் தங்கள் குற்றங்களை வெளிப்படுத்தி அதுக்குக் கண்டனை தெண்டனை வாங்கிக்கொள்ளுகிறது வழக்கம். நித்திரைசாலையிலேயும் சாப்பாட்டறையிலேயும் மற்றெந்த இடத்திலேயும் நான் சம்பாதிக்கிறதெல்லாத்தையும் இங்கேதான் தோற்றுப் போடுகிறேனென்று பசாசு சொன்னது. தன் குற்றங் குறைகளை எல்லாருக்கு முன்பாக வெளிப்படுத்துகிறது முழுப் பரிகாரமாயிருக்கிறதினாலே, ஒழுங்குக்கு விரோதமாய்க் கட்டிக்கொண்ட குற்றம் முழுதும் சர்வேசுரனுக்கும் மனிதருக்கும் முன்பாகத் தீர்ந்துபோகும். இவ்வண்ணமே நீ குறித்த நேரத்திலே மணியடிக்கவில்லை, அல்லது மணிச் சத்தங் கேட்டவுடனே, சாக்கிரதையாய்ப் போகவில்லையென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம்; இது எல்லாரும் அறிந்த பிரஸ்தாபமான குற்றமல்லோ? இதை நீ எல்லாருக்கு முன்பாகச் சொல்லி இதற்காகத் தெண்டனை பெற்றுக்கொண்டால், இந்தக் குற்றம் முழுதும் தீர்ந்துபோகும். நீ இந்தக் குற்றஞ் செய்ததைக் கண்டவர்கள் அதுக்காக நீ தெண்டனைப்படுகிறதைக் காணவிட்டால், இந்த மடத்திலே ஒருவரும்

குற்றத்தைக் கவனிக்கிறதில்லையென்றும் அதைச் சட்டைபண்ணாமல் எல்லாம் ஏறத்தாழத் தாறுமாறாய் நடக்கிறதென்றும் சொல்ல இடம் உண்டல்லோ?

மற்றப்படி நாம் இதுகாரியத்திலே கவனிக்கவேண்டிய ஓர் விசேஷம் உண்டு. அதென்னவென்றால், இயேசுசபையிலே இப்படிப்பட்ட குற்றத்துக்காகச் சிரேஷ்டர் தாமாய்த் தெண்டனையிடாமல் குற்றமுள்ளவன் தனக்குத் தெண்டனையிட வேணுமென்று கேட்டபின், அவனுக்குத் தெண்டனையிடுகிறது வழக்கம்; இது மிகவும் நீதி நியாயத்துக்கு ஒத்த ஒழுக்கமாமே. ஆகிலும் சிரேஷ்டர் குற்றங் கட்டிக்கொண்டவனுக்குத் தாமாய்த் தெண்டனையிடுகிற வழக்கத்தையும் விடப்படாது. இதினாலல்லோ ஒவ்வொருவனும் புண்ணியத்தில் மேன்மேலும் வர்த்திப்பதற்காக அவனுக்குத் தெண்டனையிட வேணுமென்று சிரேஷ்டர் ஒழுங்கிலே குறித்திருக்கிறதறிவோம். ஏனென்றால் குற்றமுள்ளவன் தெண்டனை கேளாதிருக்கையிலே சிரேஷ்டர் தாமாய் அவனுக்கு ஒருகாலும் தெண்டனையிடாதிருந்தால், தெண்டனை கேட்டவர்களுக்கு அதை இடுகிறது வருத்தமாயிருக்கும்; கேளாமல் தெண்டனைப்பட்டவர்கள் வெகு கஸ்திப்படுவார்கள்; இது சந்நியாச ஒழுக்கத்துக்கு மிகவும் கெடுதலாகவும் வெகு துர்மாதிரிகையாகவுமிருக்கும். ஆகையால் சிரேஷ்டர் தாமாய்த் தெண்டனையிடுகிற வழக்கத்தை விடாமல் எல்லார்மட்டிலும் இதை அநுசரித்துக்கொண்டு வரவேண்டும். இதற்குத் தகுந்த சமயம் எப்போதும் நேரிடுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை இந்தச் சமயம் நேரிடாதேபோனாலும், நாம் குற்றஞ் செய்யாதபோது முதலாய் நடக்கிற தெண்டனையெல்லாத்தையும் நல்ல மனதோடு பெற்றுக்கொண்டு அதை நிறைவேற்ற எல்லாரும் ஆயத்தமாயிருக்க வேணுமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் நமது ஒழுங்கில் சொல்லியிருக்கிறாரல்லோ? இப்படி நடந்தால், நம்மிடத்தில் முக்கியமாய் மெய்யான புண்ணியமும் தாழ்ச்சியும் உண்டென்றும் புண்ணியசாங்கோபாங்கத்தில் வர்த்திக்க வெகு ஆசைப்படுகிறோமென்றும் விளங்கும்; ஏனென்றால் நீ பாவஞ் செய்தபின், அடிபட்டு அதை அநுபவித்துக்கொண்டால், இது என்ன மகிமை? நீ நன்மை செய்தபின், அதுக்காக வந்த அவமானத்தைப் பொறுமையோடு சகித்துக்கொண்டால், அது தேவசமுகத்தில் வெகு பேறுபலனாகுமென்று அர்ச். இராயப்பர் அருளிச்செய்தார்.

இன்னமும் நமது சங்க்ஷேப ஒழுங்கிலும் பொது ஒழுங்கிலும் கடைசியிலே கற்பித்திருக்கிறதைச் செய்தால், ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரிக்கிறதற்கு அது வெகு உதவியாயிருக்கும். அதென்னவென்றால், நமது ஒழுங்கைப் புத்தியிலே நன்றாய்ப் பதித்துக்கொள்ளப் பிரயாசப்படவேண்டும். இதுக்காக மாசந்தோறும் அதை வாசிக்கவேண்டும், அல்லது வாசிக்கிறதைக் கேட்கவேணுமென்று சொல்லியிருக்கின்றது. அநேகர் சாப்பாட்டறையில் ஒழுங்கு வாசிக்கிறதைக் கேட்கிறதும் போதாமல் தினந்தோறும் ஞானவாசகம் வாசிக்கும்போது, மூன்று நாலு ஒழுங்கையும் வாசிப்பார்கள். இதினாலே மாசந்தோறும் எல்லா ஒழுங்கையும் சாவதானமாய் ஞாபகத்தில் ஊறுவித்துக்கொள்ளுவார்கள்; இது மிகவும் நல்ல வழக்கமாகும், இது வெகு நேற்றியான ஞானவாசகமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அப்படியும் ஒழுங்கை அநுசரிக்கிறதின்பேரில் தனி ஆத்துமசோதனை செய்கிறதும் உத்தம ஒழுக்கமாகும். இதற்காக ஒழுங்கையெல்லாம் பொதுவிலே எடுக்காமல் நாம் வழக்கமாய் மீறுகிற ஒழுங்கின்பேரிலும் விசேஷமாய் ஒவ்வொருவருடைய விசேஷ அலுவலுக்கடுத்த ஒழுங்கின்பேரிலும் தனி ஆத்தும சோதனை செய்யலாம். இந்த ஆத்துமசோதனை வெகு பிரயோசனமாயிருக்குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

எழாம் போதகம்.

ஆத்தும கணக்கின்பேரில்

நமது சிரேஷ்டரிடத்திலும் ஆத்தும குருக்களிடத்திலும் நமதுள்ளத்தை முழுதும் திறந்துகாட்ட வேணுமென்று சொல்லுவது.

முதல் அதிகாரம்.

உள்ளபடி நமதுள்ளத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் திறந்து காட்டுகிறது எவ்வளவு அவசியமென்று சொல்லுவது.

சர்வேசுரனுக்கு ஊழியஞ்செய்யத் துவக்குகிறவர்களுக்குப் பூர்வீக தபோதனர்கள் சொல்லித்தந்த முதல் புத்தியாவது: அவர்களிடத்தில் என்னென்ன சோதனை, என்னென்ன கெட்ட நினைவு வந்தாலும், அவர்கள் உள்ளத்தில் என்னென்ன நடந்தாலும், அதெல்லாத்தையும் உடனே சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தவேண்டும். இதை ஞானசீவியத்துக்கடுத்த முதற் போதகமும் அஸ்திவாரமுமாக அந்தத் தேவதாசர் எண்ணியிருந்தார்களென்று காசியான் எழுதிவைத்திருக்கிறார். இதுகாரியத்தில் அர்ச். பெரிய அந்தோனியார் சொல்லுகிறதாவது: சந்நியாசி நடக்கையிலே ஓர் அற்பத் தாறுமாறுமில்லாமல் அவன் நடக்கையெல்லாம் கீழ்ப்படிதலால் ஒழுங்குபட்டிருக்கவேணும். ஆகையால் கூடுமானால், அவன் வைக்கிற ஒவ்வொரு அடியையும் அவன் அன்றையில் குடிக்கிற ஒவ்வொரு துளித் தண்ணீரையும் அவன்தானே உடனே சிரேஷ்டருக்கு அறிக்கையிட வேணுமென்றார். அர்ச். கிளிமாக்கருளப்பர் சொல்லுமாப்போலே, மேலான புண்ணியசாங்கோபாங்கம் விளங்கின ஓர் மடத்திலிருந்த பல சந்நியாசிகள் இடையிலே

ஒரு சிறு புஸ்தகம் வைத்துக்கொண்டு தினந்தோறும் தங்களிடத்தில் வந்த நினைவுகளையெல்லாம் அதிலே எழுதிவைத்து அதின்பின் சிரேஷ்டரிடத்தில் அதையெல்லாம் சொல்லிக்காட்டுவார்கள். இப்படிச் சொல்ல வேணுமென்று சிரேஷ்டர் அவர்களுக்குக் கற்பித்திருந்தார். அர்ச். பசிலியாரும் அர்ச். எரோனிமுசும் அர்ச். அம்புரோசியாரும் அர்ச். பெர்னர்துசும் இப்படிச் செய்ய வேணுமென்று விசேஷித்துக் கற்பித்திருக்கிறார்கள். அர்ச். இஞ்ஞாசியார் இவர்கள் இட்ட கற்பனையையும் பூர்வீக வேதபாரகர் காட்டின மாதிரிகையையும் கைக்கொண்டு இக்காரியத்தை வெகு கண்டிப்பாய்க் கற்பித்திருக்கிறார். இந்தக் கற்பனையை நமது ஏற்பாட்டாகமத்தில் எங்கும் காணலாம். இவ்வண்ணமே தேவசமுகத்திலே நன்றாய்ச் சோதித்துப் பார்த்தபின், சந்நியாசிகளெல்லாரும் சிரேஷ்டரிடத்தில் தங்கள் உள்ளத்தை முழுதும் உத்தமமாய்த் திறந்துகாட்டுகிறது மகா மகா பிரயோசனமென்று தேவமகத்துவத்துக்கு முன்பாக நமக்குத் தோன்றுகிறதென்றார். வேறெந்தக் காரியமும் எவ்வளவு பிரதானமாயிருந்தாலும், அர்ச். இஞ்ஞாசியார் அதை இவ்வளவு கண்டிப்பாய்க் கற்பிக்கிறது வழக்கமில்லை. இன்னம் அவர் இதுகாரியத்தை வெகு கண்டிப்பாய்க் கற்பித்ததும் போதாமல் இது எவ்வளவு பிரயோசனமும் அவசரமுமென்[illegible] ஞாயங்களைக்கொண்டு ஒப்பித்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

இதற்கு அவர் சொல்லுகிற முதல் ஞாயமாவது: சந்நியாசிகள் தங்கள் உள்ளத்தை உள்ளபடி சரியாய்ச் சிரேஷ்டரிடத்தில் திறந்து காட்டினால், சிரேஷ்டர் தமக்குட்பட்ட சந்நியாசிகளை நடத்துகிறது எளிதாயிருக்கும். சிரேஷ்டர் அவர்களை விசாரிக்க வேணுமே; இது அவர்பேரில் சுமந்த கடனல்லோ? இதற்காகவே அவரைச் சிரேஷ்டராக ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. ஆனால் அவர் உன் உள்ளத்தில் நடக்கிறதை அறியாவிட்டால், உன்னை விசாரிக்கிறதெப்படி? நீயே உன் உள்ளத்தில் நடக்கிறதை அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்தாவிட்டால், அவர் அதை அறிந்துகொண்டு உன்னை விசாரிக்கிறதெப்படி? இதினாலல்லோ தன் பாவாக்கிரமங்களை மறைக்கிறவனை நன்றாய் நடத்தக்கூடாதென்று ஞானியானவர் வசனித்தார். நோவாளி தன் வியாதியை வைத்தியனிடத்தில் சொல்லாவிட்டால், அவன் குணப்படக் கூடாது. அர்ச். எரோனிமுஸ் சொல்லுமாப்போலே, அறியாததை மருந்து சொஸ்தப்படுத்த மாட்டாது. ஆகையால் உன் வியாதியை முழுதும் வைத்

தியனிடத்தில் சொல்லிக் காட்டவேண்டும்; உன்னிடத்தில் பல வியாதிகள் உண்டானால், அதெல்லாத்தையும் வெளிப்படுத்தவேண்டும்; ஏனென்றால் அதில் ஒன்றை மறைத்தால், வைத்தியன் கொடுக்கிற மருந்து நீ வெளிப்படுத்தின வியாதிக்கு சுகம் கொடுக்காமல்போகிறதுமன்றி நீ வெளிப்படுத்தாத வியாதியை அதிகப்படுத்துமாக்கும். ஏனென்றால் கல்லீரல் வியாதிக்கான மருந்து மண்ணீரல் வியாதிக்குப் பொருந்தாமலிருக்கலாம்; ஆகையால் எல்லாத்தையும் வைத்தியனிடத்தில் வெளிப்படுத்தவேண்டும்; அவன் இதை அறிந்துகொண்டு ஒரு வியாதிக்கு உதவுகிறது வேறொரு வியாதியை அதிகரிக்காதபடிக்கு அதற்கான மருந்து சேர்த்துக்கொடுப்பான். இவ்வண்ணமே சிரேஷ்டர் நமக்கு ஞான வைத்தியராயிருக்கிறதினாலே, நமது ஆத்துமத்திலுள்ள ஞான வியாதிகளெல்லாத்தையும் அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்த நமதுபேரில் கடன் உண்டு. பண்டிதன் ஒருவனுடைய சரீரக் கூறுபாட்டையும் அவனிடத்திலுள்ள வியாதியெல்லாத்தையும் நன்றாய் அறிந்திருந்தால், இது அவனைக் குணப்படுத்துகிறதற்கான நல்ல வழிபாடாகும்; ஏனென்றால் அப்போது அவன் வியாதிக்கு மெய்யான காரணம் இன்னதென்று அறிந்துகொண்டு அதுக்கான அவிழ்தம் கொடுக்கிறது. என[illegible] இதற்காகவே ஓர் வைத்தியன் இராசாக்களோடு எப்போதும் கூடவிருக்கிறது வழக்கம்; ஏனென்றால் இதைச் சாப்பிடவேண்டாம், கொஞ்சமாத்திரம் குடிக்கவேண்டும், இதைச் செய்யப்படாது, அதைச் செய்யப்படாதென்று எந்நேரமும் இராசாவுக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதற்காக வைத்தியன் இராசாவோடு கூடவிருக்கிறதில்லை. இப்படிச் செய்தால், அவன் இராசாவுக்குத் தொந்தரவுபண்ணி அவனைக் களைக்கடிப்பான்; ஆனால் வைத்தியன் இராசாவோடு சாப்பிட்டு இராசா செய்கிற அலுவலில் கூடவிருந்து எதினாலே இராசாவுக்குச் சௌக்கியமும் வியாதியும் வருகிறதென்று கண்டு இதினாலே அவன் சரீரக் கூறுபாட்டை அறிந்துகொண்டு அவன் வியாதியாய் விழுந்தால், அதுக்கு அவசரமான மருந்து எதுவென்று கண்டுகொள்ளுவான். இந்தப் பிரயோசனத்தை நீரும் சுகித்தர பலிக்க வேணுமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் தாற்பரியமாயிருக்கிறார். இதினாலே ஞான வைத்தியராகிய சிரேஷ்டர் எப்போ[illegible] நம்மோடு கூடயிருக்க வேணுமென்று கற்பித்திருக்கிறார். ஒ[illegible] இப்ப[illegible] நம்மோடு கூடயிருந்து, நமது ஆத்துமக் கூறுபாட்[illegible] அதின் பெலத்தையும் பலவீனத்

...தையும் நன்றாய் அறிந்துகொண்டால், நம்மை நன்றாய் நடத்தலாம். இயேசுசபையில் ஏற்படுத்தியிருக்கிற ஆளுகை முழுதும் மனதுக்கும் உள்ளரங்கத்துக்கும் ஒத்த ஆளுகையாமே. பயத்தையும் தெண்டனையையுங்கொண்டு சிரேஷ்டர் நம்மை நடத்தமாட்டார்; விசாரணை பண்ணுகிறதும் அறிக்கையிடுகிறதும் இயேசுசபையிலே வழக்கமில்லை. அதிலே சிரேஷ்டர் உன் ஆத்தும ஈடேற்றத்தின்பேரிலும் புண்ணியவர்த்திப்பின்பேரிலும் கண்ணுண்டாயிருப்பார்; உன் ஞான வியாதியெல்லாத்தையும் குணப்படுத்த வேணுமென்று தாற்பரியப்படுவார்; ஆனால் சர்வேசுரனுடைய ஸ்தானத்திலிருக்கிற ஞான வைத்தியராகிய சிரேஷ்டரிடத்தில் உன் ஆத்தும வியாதியெல்லாத்தையும் வெளிப்படுத்தி அதைக் குணப்படுத்துகிறதற்கு நீயே உதவி செய்யவேண்டும். நீ இப்படி வெளிப்படுத்தாவிட்டால், பெலத்த ஆபத்துக்குள்ளாவாய்; அன்றியும் சர்வேசுரன் சிரேஷ்டரைக் கொண்டு உன்னை நடத்த வேணுமென்று சித்தமாகி அதற்காக நீ உன் உள்ளத்தை அவரிடத்தில் திறந்துகாட்ட வேணுமென்று கற்பித்திருக்கையிலே, நீ அதைத் திறந்து காட்டாதேபோனால், சர்வேசுரனைச் சோதிக்கிறாயென்று சொல்லவேண்டும்; ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் உன் உள்ளத்தை அறியாதிருந்தால், உன்னை நன்றாய் நடத்தவுங் கூடாது; உன் உள்ள[illegible]ய அவரிடத்தில் திறந்து காட்டாதேபோனால், அவர் அதை அறிந்துகொள்ளவுங் கூடாது. ஆகையால் நீ உன் உள்ளத்தை அவரிடத்தில் திறந்து காட்டாதபோதெல்லாம் சர்வேசுரனைச் சோதிக்கிறாயென்பது நிச்சயம்.

அர்ச். இஞ்ஞாசியார் இதற்குச் சொல்லும் இரண்டாம் ஞாயம் முதல் ஞாயத்துக்கு ஒத்திருக்கும். அதென்னவென்றால், சிரேஷ்டர் தமக்குட்பட்ட சந்நியாசிகள் உள்ளத்தில் நடக்கிறதையெல்லாம் உத்தமமாய் அறிந்திருந்தால், அவர்களுக்கு நேரிடுகிற பொல்லாப்பை விலக்கி அவர்களைக் காப்பாற்றலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு சந்நியாசியிடத்திலும் வருகிற சோதனையையும் அவர்கள் மனச் சார்பையும் அவர்கள் ஞானப் பெலனையும் பலவீனத்தையும் சிரேஷ்டர் நன்றாய் அறிந்துகொள்ளாவிட்டால், சிரேஷ்டர் சந்நியாசிகள் ஆத்துமத்துக்கு மோசமான அலுவல் கொடுத்துப் பாவ சமயத்திலே அவர்களை வைக்கவேண்டியதாய் வரும். இதினாலே அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சொல்லுகிறதாவது: அர்ச். பாப்பும் நமது சிரேஷ்டரும் தங்கள் பிரியம்போலே

...ம் உலகமெங்கும் எவ்விடத்துக்குப் போகச் சொன்னாலும், அங்கே போக நாம் எப்போதும் ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டுமே; ஆகையால் சிரேஷ்டர் எந்தெந்த மிசியோனுக்கும் தகுந்தவர்களைத் தெரிந்துகொள்ளும்படியாகத் தமக்குட்பட்ட சந்நியாசிகள் எல்லாருடைய மனச்சார்பையும் அவர்களிடத்தில் வருகிற சோதனைகளெல்லாத்தையும் அவர்கள் கட்டிக்கொள்ளுகிற பாவம் குற்றங் குறைகள் அனைத்தையும் முழுதும் அறிந்திருக்கிறது மிகவும் அவசரமாயிருக்கிறதுமல்லாமல் முழுதும் அவசியமாகும். சிரேஷ்டர் சந்நியாசிகளெல்லாரையும் இப்படி அறிந்திருந்தால், ஒவ்வொருவரையும் தகுந்தபடி நடத்தி அவரவர் பெலத்துக்கு மேலான காரியம் ஒன்றும் கற்பியாமலும் அவர்களாலே சுமக்கக் கூடாத பாரமான அலுவலை அவர்களுக்குக் கொடாமலும் இருப்பாரென்றார். இயேசுசபையில் சிரேஷ்டர் ஒவ்வொரு சந்நியாசியுடைய புத்தி சாமர்த்தியத்தையும் அவரவரிடத்திலுள்ள நற்குணத்தையும் துர்க் குணத்தையும் ஒவ்வொருவருக்கும் தகுந்ததையும் தகாததையும் நன்றாய் அறிந்திருக்கிறதினாலே, இது சந்நியாசிகளை எளிதாய் மதுர குணத்தோடே நடத்துகிறதற்கு உதவியாயிருக்கிறதென்று அறிவோம்; ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் சந்நியாசிகள் உள்ளத்தை நன்றாய் அறிந்திருந்தால், ஒவ்வொருவருக்கும் தகுந்தது இன்னதென்றும் அவரவருக்கு என்ன அலுவல் கொடுக்க வேணுமென்றும் கண்டுகொள்ளுவார்; கண்டுகொண்டு உன்னாலே கூடாத காரியத்தைக் கற்பிக்கவுமாட்டார்; நீ சுமக்கக் கூடாத பாரத்தை உன்மேலே சுமத்தி உன்னை விழத்தாட்டவுமாட்டார்; சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதுபோலே ஒவ்வொருவனுடைய பெலத்துக்குத் தகுந்த அலுவலும் வேலையுங் கொடுப்பார்.

சிரேஷ்டர் சந்நியாசிகளை முழுதும் அறிந்துகொள்ளுகிறது வெகு அவசரமென்று காட்டுவதற்காக அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சொல்லியிருக்கிற மூன்றாம் ஞாயமேதென்றால், சிரேஷ்டர் உன் உள்ளத்தைச் சரியாய் அறிந்திருந்தால், உன் சொந்தப் பிரயோசனத்தையுமல்லாமல் பொதுவிலே இயேசுசபையெல்லாத்துக்கும் இயேசுசபையின் பொது நன்மைக்கும் கீர்த்திக்கும் அடுத்ததெல்லாத்தையும் நன்றாய் விசாரிக்கலாம்; இதை விசாரிக்கிறது சிரேஷ்டர்பேரில் சுமந்த கடனாமே. ஆகையால் உன் உள்ளத்தை அவரிடத்தில் திறந்து காட்டி உன் ஆத்துமத்தில் நடக்கிறதெல்லாத்தையும் அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்தி

ஞல், அவர் உன் கீர்த்தியைக் கெடுக்காமலும் உன்னை ஒரு ஆபத்துக்
கும் உட்படுத்தாமலும் இயேசுசபையின் பொது நன்மையைப் பரா
மரிப்பார். ஆனால் உன் உள்ளத்தை அவரிடத்தில் திறந்து காட்டா
விட்டால், ஒருவேளை உனக்கு யாதொரு அலுவல் கொடுப்பாராக்கும் ;
அந்த அலுவலினாலே நீயே கெட்டுப்போகிறதுமன்றி உன் கீர்த்தியும்
இயேசுசபையின் கீர்த்தியும் அழிந்து போகிறதற்கு மோசம் நேரிடுமா
க்கும்.

இவ்விடத்திலே நாம் ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்கிறது நலமாயி
ருக்கும். அதென்னவென்றால், இயேசுசபையிலுள்ள ஒவ்வொரு சந்
நியாசியுடைய புண்ணிய வர்த்திப்பைப் பராமரிப்பதற்காக இயேசு
சபையில் ஏற்படுத்தியிருக்கிற வழிபாடுகள் தானே இந்தச் சபையின்
கதிக்கு முழுதும் ஒத்திருக்கிறதென்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.
ஏனென்றால் நாம் நமது அறையில் ஒதுங்கியிருந்து கோவிலுக்காகி
லும் சாப்பாட்டறைக்கென்கிலும் போகிறதற்காக மாத்திரம் அறை
யை விட்டுப் புறப்படுகிறதாயிருந்தால், நமது சிரேஷ்டர் நமதுள்ளத்
தை முழுதும் அறிந்துகொள்ளுகிறது அத்தனை அவசரமில்லையென்று
சொல்லலாமாக்கும் ; ஆனால் நாமெல்லாரும் பற்பல வேலை செய்து
கனமான பல அலுவலைக் கொண்டு முடிக்க வேண்டியிருக்கிறதேயல்லாமல்
நம்மை உலகத்தின் எப்பக்கத்திலும் அஞ்ஞானிகள் தேசத்திலும் பதி
தர் இராச்சியத்திலும் சிலவிசை தனியே அனுப்புகிறதினாலேயும் நாம்
அங்கே சிலவிசை வெகு காலமிருக்கவேண்டியிருப்பதினாலேயும் சிரே
ஷ்டர் நமக்கு மோசமான சமயங்களை விலக்கி இயேசுசபையின் கீர்
த்தி கெடாமல் காப்பாற்றும்படியாக அவர் நாமெல்லாரையும் உத்த
மமாய் அறிந்திருக்கிறது முழுதும் அவசரமாமே. இன்னமும் சந்நி
யாசிகள் தங்கள் ஆத்துமத்தைக் காப்பாற்றி அதுக்கு வருகிற மோசத்
தையெல்லாம் விலக்கும்படியாகத் தங்கள் ஆத்தும ஸ்திதியைச் சிரே
ஷ்டரிடத்தில் திறந்து காட்டுகிறது மகா மகா அவசரமாகும் ; இல்
லாவிட்டால் அவர்களுக்கு வரப்போகிற பொல்லாப்புக்கெல்லாம் அவ
ர்களே உத்தரவாதியானவர்கள் ; ஏனென்றால் தங்கள் ஞானப் பலவீ
னத்தையும் ஞான வறுமையையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் நன்றாய் வெளி
ப்படுத்தியிருந்தால், அவர் இவர்களை மோசம் நிறைந்த சமயங்களிலே
வைத்திருக்கமாட்டார். நீங்கள் ஏழையாயிருந்தாலும், ஆஸ்திபந்தரெ
ன்று காட்ட விரும்புகிறவர்கள் அதிசீக்கிரமாய் முன்னையைவிட ஏழை

களாவார்கள் ; தாங்கள் ஆஸ்திக்காரரென்று காட்ட ஆசைப்பட்டுத்
தங்கள் வருமானத்துக்கு அதிகமாய்ச் செலவு பண்ணிக் கொஞ்சத்துக்
குள்ளே குடிகெட்டுப்போவார்களென்று புலுத்தார்க்கென்னும் அஞ்
ஞான சாஸ்திரி சொல்லியிருக்கிறான். புண்ணியத்தில் தரித்திராயி
ருக்கிறவர்கள் வெகு தாழ்ச்சியுள்ளவர்களாயில்லாவிட்டால், அவர்க
ளைக் குறித்தும் இப்படிச் சொல்லலாம். புண்ணியத்தில் தரித்திரமு
ள்ள சந்நியாசி தன் புண்ணிய தரித்திரத்தை மறைத்துத் தான் ஞான
சம்பத்துள்ள ஆஸ்திபந்தனென்று காட்ட விரும்பினால், அவன் இன்
னம் அதிக ஞானத் தரித்திரத்துக்குட்பட்டு முழுதும் கெட்டுப்போ
வனாக்கும் ; ஏனென்றால் அவன் தன்னை மறைத்துக் காட்டினதினா
லே, அவன் தேவபிரசாத பொக்கிஷம் நிறைந்தவனென்று எண்ணிச்
சிரேஷ்டர் அவனைப் பாவ சமயத்தில் வைப்பார் ; ஆனால் அதுக்
கான புண்ணியம் அவனிடத்தில் இல்லாததினாலே பாவ சமயத்துக்
குட்பட்டுக் கெட்டுப் போவான். அவன் தன் உள்ளத்தை முழுதும்
சிரேஷ்டரிடத்தில் திறந்து காட்டாததினாலேதான் இந்தப் பொல்லா
ப்பு வரும். ஆகையால் நமக்கு பொல்லாப்பு வராமல் நமது கடமை
யை நிறைவேற்றி மனக் கலக்கமில்லாமலிருக்க வேணுமானால், நமது
ள்ளத்தை உள்ளபடி சிரேஷ்டரிடத்தில் திறந்து காட்ட வேண்டும் ;
நாம் இப்படிச் செய்தால் முற்சொன்ன பொல்லாப்பெல்லாம் நமக்கு
வாராததுமன்றிச் சிரேஷ்டர் நம்மை வைத்திருக்கிற அலுவலிலேயும்
பாவ சமயங்களிலேயும் சர்வேசுரன் தமது ஒத்தாசையையும் ஆசீர்
வாதத்தையும் நமக்குத் தந்தருளுவார்.

சந்நியாசி ஒருவர் தமது குற்றங் குறைகளையும் புண்ணிய பலவீ
னத்தையுமெல்லாம் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தினபின், சிரேஷ்
டர் அவரை யாதொரு மி... யோனுக்கு அனுப்பினாலுஞ் சரி, வேறெ
ந்த அலுவலை அவருக்குக் ...காடுத்தாலுஞ் சரி, அந்தச் சந்நியாசியார்
மனம் சமாதானமாயிருக்கலாம் ; எனக்கு வரக்கூடுமான ஆபத்திலிரு
ந்து சர்வேசுரன் என்னை ...ரட்சித்தருளுவாரென்று முழு நம்பிக்கை
யாயிருக்கலாம் ; அவர் அப்... போது சர்வேசுரனை நோக்கிக் கர்த்தாவே,
நானாய் இந்த அலுவலிலே... ம் வேலையிலேயும் ஏற்படவில்லையே ; இ
தைத் தகுந்தபடி நிறைவே...ற்ற என்னிடத்திலே ஞானப் பெலனும்
சாமர்த்தியமும் இல்லையென... று சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக் காட்டி
னேன் ; அப்படியிருந்தாலும், ... வ...டியா... தேவரீரே இந்த

அலுவலில் என்னை வைத்தீரே; இதிலே அநுகூலப்படுகிறதற்கு வேண்டியதெல்லாம் தேவரீரே எனக்குத் தந்தருளவேணுமென்று சொல்லலாம். கர்த்தாவே, தேவரீர் எனக்குக் கற்பிக்கிறதைச் செய்து முடிக்க வேண்டிய வழிபாடுகளை எனக்குத் தந்தால் போதும்; தேவரீருக்குப் பிரியமானதெல்லாத்தையும் எனக்குக் கற்பித்தருளுமென்று அர்ச். அகுஸ்தினைப்போலே இந்தச் சந்நியாசியும் முழு நம்பிக்கையோடே சொல்லலாமல்லோ? இப்படிப்பட்ட சந்நியாசியார் சிரேஷ்டர் தமக்குக் கொடுத்த அலுவலைச் செய்து முடிப்பதற்கு அவசரமான வரப்பிரசாதங்களெல்லாத்தையும் நமக்குக் கொடுப்பதற்கு ஒரு வகையிலே சர்வேசுரன்பேரில் கடன் சுமந்திருக்கிறதென்று நிச்சயித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் யாதொரு சந்நியாசி சிரேஷ்டரிடத்தில் என் உள்ளத்தைத் திறந்து காட்டினால், நான் ஆசிக்கிற அலுவலிலே என்னை வைக்க மாட்டாராக்கும்; நான் செய்கிற அலுவலை எடுத்துப்போடுவாராக்குமென்று பயந்து தனக்கு வருகிற சோதனைகளையும் தன் ஞானப் பலவீனத்தையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தாமலும் தன் உள்ளத்தை அவரிடத்தில் திறந்து காட்டாமலுமிருந்தால், இவனுக்கு என்ன ஆறுதல் உண்டாகும்? இவன் செய்கிற அலுவலுக்குச் சர்வேசுரன் இவனை அழைக்கவுமில்லை, சிரேஷ்டர் இவனை அதிலே வைக்கவுமில்லையென்று சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது; ஏனென்றால், சிரேஷ்டர் இவனை அதிலே வைத்திருந்தாலும், அறியாததினாலே வைத்திருக்கிறார்; அறியாமையினால் செய்கிற காரியம் [illegible]னும் பொருந்தாமல் செய்கிற காரியமென்று ஞான சாஸ்திரிகள் [illegible]த்தார்கள்; ஆகையால் சிரேஷ்டர் சித்தம்போலே இவன் இந்த அலுவலைச் செய்யாமல் தன் சுய மனசினாலே இதைச் செய்கிறான்; இவன் தானாய் இந்த அலுவலிலே ஏற்பட்டுத் தன்னைத் தானே வைத்துக்கொண்டான். சிரேஷ்டர் இவனை அந்த அலுவலுக்கு அழைக்கவுமில்லை, அனுப்பவுமில்லை: இவன் தானாய் அதிலே ஏற்பட்டிருக்கிறான். ஆகையால் சர்வேசுரன் எரேமியாசென்பவர் வாயாலே திருவுளம்பற்றினதை இவனைக் குறித்தும் சொல்லலாம்: அதாவது, நாம் அவர்களைத் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லி அனுப்பவில்லை; நாம் அவர்களை அனுப்பினதுபோலே, தாங்களாய்த் தீர்க்கதரிசனம் சொல்ல ஓடினார்கள்; நாம் அவர்களோடே பேசாதிருந்தாலும், [illegible] சொன்னார்களென்றார். இதிப்படி[illegible] அநுகூலப்படாவிட்

டாலும், அதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட இடம் உண்டோ? அவர்கள் ஒரு விதத்திலே அநுகூலப்பட்டாலும், அவர்கள் எப்போதும் பயந்துகொண்டிருக்கக் காரணம் உண்டல்லோ? மற்றப்படி இந்த அலுவல் செய்ய எங்களிடத்திலே போதுமான சாமர்த்தியமும் புண்ணியமுமில்லையென்று பொதுவிலே சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லி அந்த அலுவல் எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டாலும், இதினாலே எங்கள் கடமையை நிறைவேற்றிப்போட்டோமென்று சந்நியாசிகள் நினைக்கப் படாது. இப்படிப் பொதுவிலே பேசுகிறது பற்றாது; நாம் இனிமேல் சொல்லப்போகிறதுபோலே விசேஷித்து நம் உள்ளத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் திறந்து காட்ட வேண்டும்; ஏனென்றால், இப்படிப் பொதுவிலே பேசினால், இவர்கள் தாழ்ச்சியினாலே இப்படிச் சொல்லுகிறார்களென்றும் பெரிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் முதலாய்த் தங்களை இப்படித் தாழ்த்திக்கொண்டார்களென்றும் சிரேஷ்டர் நினைக்கிறது வழக்கம்.

நாம் இப்போது வெளிப்படுத்தின ஞாபகங்களை அர்ச். இஞ்ஞாசியார் நன்றாய் அறிந்திருந்ததினாலே, இப்படி ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது இயேசுசபையின் பெரிதான நன்மைக்கு மகா மகா அவசரமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு நமது ஏற்பாட்டாகமத்தில் இதைப் பலமுறை படித்துப் படித்துக் கற்பித்திருக்கிறார். இந்த நினைவு அவரிடத்தில் நிறைந்திருந்ததினாலே, சந்நியாசிகள் ஒருநாளும் தங்கள் அறைக் கதவையாகிலும் பெட்டியையென்கிலும் வேறெதையாகிலும் மூடி வைக்கப்படாதென்று சொன்னபின், தங்கள் உள்ளத்தை முதலாய் மறைத்துவைக்கப் படாதென்று சொல்லியிருக்கிறார். இவ்விடத்திலே ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறதைக் குறித்துப் பேச இடமில்லாதிருந்தாலும், ஆத்தும கணக்கின்பேரில் அவருக்கிருந்த அக்கறையினாலே அதைக்குறித்து எங்கும் பேசுகிறது வழக்கம். இன்னம் வேறோரிடத்தில் சந்நியாசிகள் உள்ளும் புறம்பும் ஒன்றையும் சிரேஷ்டருக்கு ஒளிக்கப் படாதென்று அவர் சொல்லியிருக்கிறதினாலே, இதுகாரியத்தில் அவருக்கு எவ்வளவு அக்கறையிருந்ததென்று அறிந்துகொள்ளலாம். கடைசியாய்ச் சரியான ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது முழுதும் அவசரமென்று அவர் நிச்சயித்திருந்ததினாலே, அர்ச். சின்னப்பர் சொன்னதுமாப்போலே சமயத்திலும் சமயந் தப்பியும் எப்போதும் இதுகா

ரியத்தை நமக்குக் கற்பித்து எக்கணத்திலும் இதை நமக்கு ஞாபகத்தில் வருவிக்கப் பிரயாசப்பட்டிருக்கிறார்.

நமதுதாய்ச்சபையில் கூடின ஐந்தாம் பொதுச் சங்கத்தில் நமது சபைக்கு முழுதும் அவசரமான காரியம் எதுவென்று சோதித்துப் பார்த்தார்கள். பார்த்தபின் மூன்றும் யூலியூசென்னும் அர்ச். பாப்புவிடத்தில் கொடுத்திருந்த சட்டப்பிரமாணத்தில் அடங்கியிருக்கிற ஒழுங்குகள் இயேசுசபை நிலைக்கிறதற்கு முழுதும் அவசரமான சட்டப்பிரமாணங்களென்று தீர்மானித்தார்கள். இந்தச் சட்டப்பிரமாணங்களையெல்லாம் மூன்றும் யூலியூசென்னும் பாப்பாண்டவரும் அவருக்குப்பின் வந்த அர்ச். பாப்புக்களும் அங்கிகரித்துக்கொண்டு உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அன்றியும் இந்தச் சட்டப்பிரமாணங்கள் நிலைக்கிறதற்கு அவசரமான வழிபாடுகளும் இந்தச் சட்டப்பிரமாணங்களைப்போலே இயேசுசபைக்கு முழுதும் அவசரமென்று தீர்மானித்தார்கள். இன்னமும் எந்த வழிபாடு இல்லாவிட்டால் மேற்சொன்ன சட்டப்பிரமாணங்கள் இயேசுசபையில் நிலைக்கிறது வெகு வருத்தமாயிருக்குமோ அந்த வழிபாடுகளும் இயேசுசபைக்கு முழுதும் அவசரமான காரியமென்று நிரூபித்தார்கள். சிரேஷ்டரிடத்தில் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்க வேணுமென்கிற ஒழுங்கு இப்போது சொன்ன அவசரமான வழிபாடுகளில் ஒன்றென்று தீர்மானித்தார்கள். ஆகையால் இயேசுசபை நிலைத்திருக்கிறதற்கு இது முழுதும் அவசரமான ஒழுங்கென்று இதினாலே தீர்மானித்தாச்சுது; இதைவிட வேறொன்றும் சொல்ல அவசரமில்லை. சந்நியாசசபைச் சரித்திரங்களை எழுதின சிலர் சொல்லுமாப்போலே, சில சந்நியாசசபையிலே ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிற வழக்கத்தை அநுசரித்துக்கொண்டுவருமட்டும் அதிலே சந்நியாச ஒழுக்கம் நிலைநின்றதென்று எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். யாதொரு சந்நியாசி இந்த ஒழுங்கை அநுசரியாமல்போனதினாலே, வழக்கமாய் அவன் கெட்டுப்போகிறதற்கு இது துவக்கமாயிருந்ததென்று அநுபவசித்தியினாலே அறிந்திருக்கிறோம். அவன்முந்நாளுஞ்சற்றுக் கொஞ்சமாய்ப் புண்ணிய அசமந்தத்தில் விழத் துவக்குவான்; யாதொரு கெட்ட பற்றுதலைத் தள்ளாமல் அசமந்தமாயிருப்பானானால்; ஞானமுயற்சிகளைச் செய்யாமல் விட்டுவிடுவான்; இப்போது ஒரு குற்றத்திலும் இன்னொருவிசை வேறொரு குற்றத்திலும் விழுவான். இப்படி நடந்தாலும், தன் ஆத்தும காரியத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தாமல் அதை

மறைக்கப் பிரயாசப்படுவான்; இதினாலே அந்தக் காயம் அதிகரித்து அசாத்தியப்படும். இப்படியே துவக்கத்தில் எளிதாய்க் குணப்படுத்தக்கூடுமான ஞான வியாதி அதின்பின் குணப்படாமல் அசாத்தியப்படும்; கடைசியாய் இவன் ஆத்துமத்தில் கட்டின ஞானமாளிகையைப் பழுதுபாராமல் கெட்டுப்போகவிட்டதினாலே, அது திடீரென்று கீழே இடிந்து விழும். அர்ச். தொரொத்தேயர் இந்தப் பொல்லாப்புக்குக் காரணம் இன்னதென்று நன்றாய் அறிந்திருந்ததினாலே, அவர் சொல்லுகிறதாவது: இந்தச் சந்நியாசி கெட்டுப்போகிறதற்குக் காரணம் இன்னகாரியம், வேறொருவர் இன்ன முகாந்தரத்தினாலே சபையைவிட்டுப்போனார், இன்ன வியாதியினிமித்தம் இன்ன சந்நியாசி மடத்தைவிட்டுப் போனார், இன்ன சந்நியாசியுடைய உறமுறையார் அவரைச் சந்நியாசத்தை விட்டு இழுத்துக்கொண்டார்களென்று சிலர் சொல்லுகிறது வழக்கம்; ஆகிலும் இவர்கள் சொல்லுகிறது ஒன்றும் இதற்குக் காரணமல்ல. அவருக்குச் சோதனைவந்த துவக்கத்திலே அவர் அந்த ஆத்துமகுருவுக்கு மறைத்துத் தமது இருதயத்தை முழுதும் அவரிடத்தில் திறந்து காட்டாததினாலே, இந்தப் பொல்லாப்பெல்லாம் வந்ததென்று நாம் சொல்லுகிறோமென்றார்.

௨-ம் அதிகாரம்.

நமது சிரேஷ்டருக்கும் ஆத்துமகுருவுக்கும் ஒன்றையும் ஒளிக்காமலிருந்தால், அதினாலே நமக்கு மிகுந்த மன அமரிக்கையும் ஆறுதலும் உண்டாகுமென்றும் அதினாலே வேறநேக பிரயோசனம் வருமென்றும் சொல்லுவது.

அர்ச். அம்புரோசியாரும் அர்ச். அகுஸ்தினும் அர்ச். எரோணிமூசும் அர்ச். பெர்னர்துசும் ஒருவாக்கொருமொழியாய்ச் சொல்லுகிறதாவது: யாதொருவனுக்குப் பிரமாணிக்கமான சிநேகிதனொருவன் உண

டாயிருந்து அவனுக்கு நேரிடுகிற கஸ்தி வருத்தங்களெல்லாத்தையும்
அவன் இருதயத்திலுள்ள இரகசியங்களெல்லாத்தையும் பயமின்றித் தன்
சிநேகிதனிடத்தில் சொல்லிக்காட்டலாமென்றிருந்தால், இது இவ்
வுலகத்திலே மனிதனுக்கு வரக்கூடுமான ஆறுதல் எல்லாத்துக்கும்
மேலான ஆறுதலென்றார்கள். இதினாலல்லோ பிரமாணிக்கமுள்ள
சிநேகிதன் சகல பொல்லாப்புக்கும் தகுந்த பரிகாரமென்று ஞானி
யானவர் வசனித்தார். நீ படுகிற கஸ்தி வருத்தத்திலே உனக்கு ஆறு
தல் சொல்லி உன் சந்தேகத்தை நீக்கி உனக்கு நன்மை வரும்போது
உன்னோடு சந்தோஷப்பட்டு உன் அவசரசமயத்தில் உனக்கு ஒத்தா
சை செய்யக் கூடுமான சிநேகிதனொருவன் அகப்பட்டால், அதுக்குச்
சரியான பாக்கியம் ஒன்றுமில்லையென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் திருவுளம்
பற்றினார். இப்படிப்பட்ட சிநேகிதனைக் கண்டுபிடித்தவன் திரவியப்
பொக்கிஷத்தைக் கண்டுபிடித்தானென்று ஞானியானவர் வசனித்தார்.
இன்னமும் பிரமாணிக்கமுள்ள சிநேகிதனுக்குச் சரியானதொன்று
மில்லை; உலோகத்திலுள்ள வெள்ளி தங்கமெல்லாம் கூடிப் பிரமாணி
க்கமுள்ள சிநேகிதனுக்கு நிகரான விலையில்லையென்று ஞானியானவர்
வசனித்தார். ஆனால் சர்வேசுரன் இயேசுசபையில் எங்கும் சிரேஷ்டர்
களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறதினாலே, நாம் ஒவ்வொருவருக்கும் இப்படிப்
பட்ட பிரமாணிக்கமுள்ள சிநேகிதனைக் கொடுத்திருக்கிறாரே; இதி
னாலே உலோக ஆஸ்திக்கெல்லாம் மேலான ஐசுவரியத்தை நமக்குத்
தந்திருக்கிறாரென்பது நிச்சயம். உன் சிரேஷ்டர் உனக்கு ஆத்துமகுரு
வும் உபாத்தியாரும் வைத்தியரும் சகோதரரும் தாயுமல்லோ? தாய்
தன் பிள்ளையைச் சிநேகிக்கிறதை விட அவர் உன்னை அதிக உருக்க
மாய்ச் சிநேகித்து உனக்கடுத்ததெல்லாத்தையும் தமது அலுவல்போ
லே விசாரித்துக்கொள்ளுகிறாரே. ஆகையால் இப்பேர்ப்பட்ட சிநே
கிதர்பேரில் உன் நம்பிக்கையெல்லாம் வைத்து உன் இருதயத்தை
அவரிடத்தில் முழு நம்பிக்கையோடு திறந்துகாட்டு. இதினாலல்லோ
நீ விவேகமுள்ளவனைக் கண்டால், அவனிடத்தில் விழித்துப்போ;
அவன் வீட்டு நிலை உன் காலடிபட்டுத் தேய்ந்துபோகக்கடவதென்று
ஞானியானவர் வசனித்தார்: அதாவது, உன் அலுவலெல்லாத்தை
யும் உன் [illegible]யெல்லாத்தையும் அவ[illegible]த்தில் சொல்லிக்காட்டு; சக
ல [illegible]லும் புத்திமதியும் உனக்கு அவசரமான உதவி ஒத்தாசையு
மெல்லாம் அவனிடத்தில் அகப்படும். நோவாளி தன்னை விசாரிக்கிற

வைத்தியனிடத்தில் தன் வியாதிக் குணமெல்லாம் நன்றாய்ச் சொல்
லிக் காட்டினானேயானால், வெகு மன அமரிக்கையாயிருப்பானல்லோ? அது
போலே கஸ்தி துன்பப்படுகிறவர்கள் தங்களுக்கு ஆறுதலும் உதவியும்
செய்யக்கூடுமானவர்களிடத்திலே தங்கள் கஸ்தி துன்பங்களை உச்சா
யமாய் வெளிப்படுத்தினால், அது அவர்களுக்கு வெகு மனத்திருத்தியா
கும்.

ஞானசாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்குமாப்போலே, ஒருவன் படு
கிற வருத்தத்தை அவன் வேறொருவனிடத்தில் வெளிப்படுத்தினால், இ
து கஸ்திக்கு ஆறுதல் உண்டாவதற்கான வழிபாடுகளில் ஒன்றாகும். அ
ர்ச். தோமாஸ் கஸ்தியைக் குறித்துப் பேசும்போது; இந்தப் புத்தி சொ
ல்லியிருக்கிறார். இதற்கு அவர் சொல்லுகிற ஞாயமேதென்றால், மன
விதனத்தை வெளிவிடாமல் மனசுக்குள்ளே அடக்கிவைத்திருந்தால்,
அதின்மேலே நாட்டமெல்லாம் அதிகப்படும்; அதினாலே கஸ்தி நமது
மனதை அதிகமாய் உறுத்தும். நமது கஸ்தி வருத்தத்தை வெளியே
சொல்லிக் காட்டினால், அதின்மேல் நமக்குள்ள கவனம் குறைந்துபோ
கிறதினாலே, மனவிதனமுங் குறைந்து இருதயம் மலர்ந்து ஆறுதல்
உண்டாகும். நாமே இந்தச் சத்தியத்தைத் தினந்தோறும் அநுபவ
சித்தியினால் அறிந்திருக்கிறோமல்லோ? எங்கள் கஸ்தி வருத்தத்தை
வெளியே சொல்லிக்காட்டினதினாலே, எங்களுக்கு ஆறுதல் உண்டான
தென்று சொல்லுகிறவர்களைத் தினந்தோறும் கண்டிருக்கிறோமே.
இந்தப் புத்தியைப் பூர்வீக வனவாசிகள் மகா மகா சாக்கிரதையாய்
அநுசரித்துக்கொண்டுவந்தார்களென்று அர்ச். கிறிசோஸ்தோமுசுக்கு
உட்பட்ட சந்நியாசியாரான அர்ச். நீலன்பவர் எழுதிவைத்திருக்கி
றார். இந்தப் புத்தியை இன்னம் அதிகமாய் ஸ்திரப்படுத்துவதற்காக
அந்த வனவாசிகள் வெளிப்படுத்தின உவமையாவது: மேகத்திலே
நீர் வெகுவாய்ச் சுரந்திருந்தால், அது இருண்டு கருப்பாயிருக்கிறதை
நீ காணவில்லையா? மழை பெய்யப்பெய்ய அந்த நீரும் குறைந்து மே
கம் வெளிவாங்கிப்போகிறதல்லோ? சந்நியாசியிடத்தில் வருகிற கஸ்
தி வருத்தங்களையும் சோதனைகளையும் குறித்துச் சொல்லவேண்டியது
இதுவே. சந்நியாசி தனக்கு நேரிடுகிற வருத்தங்களையும் சோதனையை
யும் வெளிவிடாமல் உள்ளத்துக்குள்ளே அடக்கிவைத்திருக்குமட்டும்
அவன் உள்ளத்திலே கிலேசமும் சஞ்சலமும் கஸ்தியும் மேலாடும்;
ஆனால் அவன் அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தி அதை வெ

ளியே ஓடவிட்டால், இப்படி வெளிப்படுத்த வெளிப்படுத்த கஸ்தியாகிற அடர்ந்த புகையும் அகன்று தொலையும். அவன் மனதைக் கஸ்திப்படுத்தினதெல்லாத்தையும் இவ்விதமாய்ச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிவிடவே, அவனிடத்தில் முன்னிருந்த மனசமாதானமும் சந்தோஷமும் திரும்பி வருமென்றார்கள்.

அர்ச். தொரொத்தேயர் நடந்து முடிந்த ஒரு வர்த்தமானத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். அதென்னவென்றால், அவர் ஆத்தும குருவிடத்தில் ஆத்தும கணக்குக் கொடுத்தபின், அவர் மனதிலே சொல்லக் கூடாத இன்பமும் சந்தோஷமும் பிறந்திருந்த [illegible] அவர் பயந்து இதினாலே என்ன பொல்லாப்பு வருமோவென்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருப்பார்; ஏனென்றால் நாம் வெகு கஸ்தி துன்பங்கள் வழியாய் மோட்ச இராட்சியத்தில் பிரவேசிக்க வேணுமென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கிறதையும் அவர் தமது மனதில் இன்பமும் சந்தோஷமும் மாத்திரம் இருக்கிறதையும் நினைத்து நான் மோட்சவழியில் நடக்கிறேனோ இல்லையோவென்று சந்தேகப்பட இடம் உண்டென்று எண்ணிக்கொள்ளுவார். ஆனால் அவர் இதுகாரியத்திலே புத்தி என்னவென்று மடாதிபதியான அருளப்பரிடத்தில் கேட்டார். அவர் நீர் சுகித்தநுபவிக்கிற மன சமாதானமும் ஆறுதலும் ஆத்தும குருவுக்கு ஒன்றையும் மறைக்காமல் வெளிப்படுத்துகிறவர்களுக்குச் சர்வேசுரன் வார்த்தைப்பாடு கொடுத்திருக்கிற பாக்கியமென்று சொன்னார்.

இது மகா முக்கியமான சத்தியமாகையால், அர்ச். இஞ்ஞாசியார் நாம் மேற்சொன்னதுபோலே, இது காரியத்தை மகா சாக்கிரதையாய் நமக்குக் கற்பித்திருக்கிறதும் போதாமல் சிரேஷ்டர் தமது சந்நியாசிகளோடு அடிக்கடி பேசி பழக வேணுமென்றும் கற்பித்திருக்கிறார்; ஏனென்றால், இதினாலே வெகு நன்மை உண்டாகிறதுமல்லாமல் சந்நியாசிகளிடத்திலும் நம்பிக்கை பிறந்து அவர்கள் மன உச்சாயமாய்ச் சிரேஷ்டரை அண்டிப்போய் அவரிடத்தில் தங்கள் இருதயத்தைத் திறந்து காட்ட உதவியாயிருக்கும். அன்றியும் சகல சந்நியாசிகளுக்கும் ஆறுதலாக இயேசுசபையிலுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒவ்வொரு மடத்திலும் ஞான விசாரணைக்காரச் சுவாமி யொருவரை அர்ச். இஞ்ஞாசியார் நியமித்திருக்கிறதினாலே, ஒவ்வொரு சந்நியாசியும் அவசர சமயத்திலே அவரிடத்தில் புத்திமதி கேட்டு ஆறுதல் அடையலாம்.

காசியான் சொல்லுமாப்போலே, உலோக சாஸ்திரங்களைப் படிக்கிறதினாலே இப்பிரபஞ்ச நன்மை மாத்திரம் உண்டாகும்; அதிலே பஞ்சேந்திரியங்களுக்குத் தோன்றுமான காரியங்களை மாத்திரம் படிக்கிறது வழக்கம்; ஆகிலும் யாதொருவன் உபாத்தியாரில்லாமல் இந்தச் சாஸ்திரத்தைப் படிக்க ஏற்பட்டால், அவன் ஒருநாளும் அதை நன்றாய்ப் படித்தறியமாட்டானல்லோ. இப்படியிருக்க, ஆத்தும ஈடேற்றமும் புண்ணிய வர்த்திப்புமாகிற மேலான சாஸ்திரத்தைக் கற்றுக்கொள்ள ஞான உபாத்தியாயர் அவசரமில்லையென்று நினைக்கவுங் கருதவுங் கூடுமோ? ஏனென்றால், இது மறைந்த சாஸ்திரமாயிருக்கிறதினாலே, இதைப் படித்தறிகிறதற்கு உதவியான வழிபாடுகள் சரீரக் கண்ணுக்குத் தோன்றாதிருக்கிறதுமல்லாமல் ஆத்தும கண்ணுக்குத் தோன்றுகிறது முதலாய் மகா அருமையாயிருக்கும். உலக சாஸ்திரங்களைப் படிக்காவிட்டால், மற்றொரு உலக பிரயோசனந்தான் இல்லாமற்போகும்; இந்த நஷ்டத்தை வேறே வழியாக எளிதாய்ப் பரிகரித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் மேற்சொன்ன ஞான சாஸ்திரத்தைக் கற்றறிந்தால் அதினாலே ஆத்தும ஈடேற்றமும் அதைக் கற்றறியாவிட்டால் நித்திய கேடும் நமக்கு வந்து விடுமே. ஆத்தும காரியத்திலே கண்ணுக்குத் தோன்றுகிற சத்துருக்களோடு போராடாமல் கண்ணுக்குத் தோன்றாத சத்துருக்களோடு போராடுகிறோமே; அதுவும் ஒரு சத்துரு இரு சத்துருவல்லவே, கணக்கில்லாத பட்டாளம் பசாசுகளோடு இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் சண்டை போடுகிறோமே. ஆகையால் நமது ஆத்தும குரு நமக்கான புத்திமதி சொல்லி நம்மை நடத்தும்படியாக அவரிடத்தில் போய் நமதுள்ளத்தில் நடக்கிறதெல்லாத்தையும் அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது நலமாகுமென்று காசியான் சொல்லியிருக்கிறார்.

ஆனால் இப்போது இதெல்லாத்தையும் விட்டு நாம் ஞான விசாரணைக்கார சுவாமியிடத்தில் வழக்கமாய் வெளிப்படுத்த வேண்டியது என்னவென்று பார்க்கக்கடவோம். அப்போது ஒவ்வொரு மடத்திலேயும் ஒரு ஞான விசாரணைக்கார சுவாமி இருக்கிறதும் சந்நியாசிகள் தங்கள் ஆத்தும காரியத்தைக் குறித்து அவரிடத்தில் பேசுகிறதும் எவ்வளவு பிரயோசனமென்று அறிந்துகொள்ளலாம்; ஏனென்றால், நாம் எப்படித் தியானம் செய்கிறோமென்றும் எவ்விதத் தியானம் செய்கிறோமென்றும் தியானத்தினாலே நமக்கு வருகிற பிரயோசனம்

ஏதுவென்றும் நன்றாய்த் தியானஞ் செய்வதற்குக் குறித்திருக்கிற புத்திமதிகளையும் ஒழுங்குகளையும் நன்றாய் அநுசரிக்கிறோமாவென்றும் தவிர ஆத்தும சோதனைக்குக் குறித்திருக்கிற பொழுதிலே எத்தனை குற்றங் கட்டிக்கொண்டோமென்றும் காலமே கட்டிக்கொண்ட குற்றத்துக்கும் சாயங்காலம் கட்டிக்கொண்ட குற்றத்துக்கும் என்ன வித்தியாசம் உண்டென்றும் எவ்வளவு ஞான வாசகம் வாசிக்கிறோமென்றும் அதிலே என்ன பிரயோசனம் உண்டாகிறதென்றும் நம்மிடத்தில் வருகிற சோதனை ஏதுவென்றும் அப்போது நாம் நடக்கிற விதம் இன்னதென்றும் நாம் பொதுவிலும் தனியேயும் செய்துகொண்டு வருகிற ஒறுத்தல் முயற்சி ஏதுவென்றும் கீழ்ப்படிதல், தேவ சித்தத்தோடு ஒன்றித்தல், தாழ்ச்சி, ஒழுங்கை அநுசரித்தல், முதலிய வேறே சகல புண்ணியங்களிலும் எப்படி நடக்கிறோமென்றும் அவருக்குக் கணக்குக் கொடுக்கிறதே நாம் செய்யவேண்டிய காரியமாகும். ஆனால் நாம் இந்தக் கணக்குக் கொடுக்க வேணுமென்று அறிந்திருந்தாலே போதும்; இது நல்ல கணக்குக் கொடுக்கும்படியாக நாம் எச்சரிக்கையாய் நடப்பதற்கான வழிபாடாகும். அன்றியும் எதையாகிலும் மனிதர் கணமாய் மதிக்கிறார்களென்று கண்டால், நாமும் வழக்கமாய் அதைக் கணமாக மதிப்போமென்பது நிச்சயம். ஆகையால் இந்திந்தக் காரியத்தின் பேரில் நம்மை வினவிக் கேட்பார்களென்று அறிந்திருந்தால், இதினாலே நாம் அதைக் கணமாய் எண்ணி அது காரியத்திலே யாதொரு குற்றம் ஒருவிசை கட்டிக்கொண்டிருந்தால், அதின்பின் அதைக் கட்டிக்கொள்ளாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருப்போமே. இன்னமும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் வேத சாஸ்திரிகளும் சொல்லுமாப்போலே, மனிதர் பாவத்தில் விழாதபடிக்குப் பாவசங்கீர்த்தனம் கடிவாளம்போலே இருக்கும். இவ்வண்ணமே சந்நியாசி ஆத்தும குருவுக்கு ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிற வழக்கம் வெகு குற்றங் குறைகளை அவன் கட்டிக்கொள்ளாதபடிக்குக் கடிவாளம் போலிருக்கும். மற்றப்படிப் பாவசங்கீர்த்தனத்தினால் வரும் பிரயோசனத்தைப் பதிதர்முதலாய் அறிந்திருக்கிறார்கள்; ஏனென்றால் ஜெர்மானிய தேசத்தில் பாவசங்கீர்த்தனத்தை விட்டுவிட்ட நாடுகளிலெங்கும் தாறுமாறு நிறைந்து ஒருவரும் உயிரோடிருக்கக் கூடாததைப் பதிதர் கண்டு எல்லாரும் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண வேணுமென்று ஐந்தாம் சார்லுவென்னும் இராயன் கட்டளையிடவேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இதைக்கேட்டு அந்த இராயன்

அவர்களை நகைத்துக் கேலிபண்ணினான். இதினாலே பாவசங்கீர்த்தனம் எவ்வளவு அவசரமென்று பார். இது காரியத்திலே சட்டம் ஏற்படுத்த இராயனுக்கு அதிகாரம் இருந்தாற்போலே, அதை ஏற்படுத்த வேணுமென்று பதிதர் கேட்டுக்கொண்டதினாலே அவர்களுடைய அறியாமை எவ்வளவென்று அறிந்துகொள்ளலாம்.

நாம் சொன்ன உவமையை இன்னும் அதிக தெளிவாக்கும்பொருட்டு நாம் சொல்லப்போகிறதைக் கேள்: கிறீஸ்துவர்களுடைய ஆத்தும ஈடேற்றத்துக்காக நாம் அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டிய புத்திமதிகளுக்குள்ளே அவர்கள் அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண வேணுமென்று சொல்லுகிறது உத்தம புத்திமதியென்பது நிச்சயம்; ஏனென்றால், இதினாலே அவர்கள் இந்தத் தேவத்திரவிய அநுமானத்துக்குரிய தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தையும் பாவப்பொறுத்தலையும் அடைகிறதுமல்லாமல் ஞான சீவியத்துக்குரிய சகல பரிகாரங்களும் புத்திமதிகளும் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் அடங்கியிருக்கிறதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் சமுசாரவாசியொருவன புண்ணியத்தில் வர்த்திக்கவேணுமென்று நாம் ஆசைப்பட்டால், அவன் அடிக்கடி செபமாலை சொல்ல வேணுமென்றும் திருநாடோறும் பூசை காண வேணுமென்றும் பிரசங்கங் கேட்க வேணுமென்றும் நன்றாய் ஆத்தும சோதனை செய்ய வேணுமென்றும் யாதொரு தவமுயற்சி செய்ய வேணுமென்றும் ஒரு நாளாகிலும் ஒரு தவ முயற்சியும் செய்யாமல் விடப்படாதென்றும் அவனுக்குப் புத்தி சொல்லுவோமல்லோ? ஆனால் இந்தப் புத்திமதியெல்லாம் அவன் அநுசரிக்கும்படியாக நல்ல ஆத்தும குருவிடத்தில் அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண வேணுமென்று சொல்லுவோமே. இப்படிச் சொல்லுகிறதினாலே, ஞானப் பரிகாரமெல்லாத்தையும் அவனுக்குச் சொல்லக்கூடியதான புத்திமதிகளெல்லாத்தையும் அவனுக்கு அவசரமான வழிபாடுகளெல்லாத்தையும் சொல்லிக்கொடுத்தோமென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளுவோமே. ஏனென்றால் நாம் சொல்லுகிறபடி அவன் நடந்தால், எட்டு நாளைக்கொருவிசை அல்லது பதினைந்து நாளைக்கொருவிசை அல்லது மாசத்துக்கொருவிசை ஆத்தும குரு அநேகம் ஞானப் பரிகாரங்களை அவனுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்காமலிருக்க மாட்டார்; அவனும் அந்தப் பரிகாரங்களை எப்படி அநுசரித்துக்கொண்டு வருகிறேனென்று அவரிடத்தில் கண

க்குக் கொடுக்காமல் போகமாட்டான்; அவன் அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவிட்டால், இந்தப் பரிகாரங்களை அவனுக்குச் சொல்லிக்காட்டவுமுடியாது, அவன் அதை அநுசரிக்கவுங் கூடாது. நல்ல ஆத்தும குருக்கள் தங்களிடத்தில் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறவர்கள் இடைவிடாமல் எப்போதும் புண்ணியத்தில் வர்த்திக்கும்படியாகப் பிரயாசப்படவேண்டும்; இதினாலேதான் ஒரே குருவிடத்திலே கிறீஸ்துவர்கள் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண வேணுமென்று ஞானவியாபிரந்த கர்த்தாக்கள் புத்தி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு குருவிடத்திலும் நாளைக்கு வேறே குருவிடத்திலும் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறது புண்ணியத்தில் வெகுவாய் வர்த்திக்கிறதற்கேற்ற வழிபாடல்ல. கிறீஸ்துவர்களுக்குரிய ஞானப் பரிகாரமெல்லாம் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் அடங்கியிருக்கிறதுபோலே, சந்நியாசிகள் புண்ணியத்தில் வர்த்திக்கிறதற்கு வேண்டிய வழிபாடெல்லாம் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறதிலே அடங்கியிருக்கின்றது; ஏனென்றால் உன் ஆத்தும கணக்கைக் கேட்கிற சிரேஷ்டராகிலும் ஞான விசாரணைச் சுவாமியென்கிலும் நீ செய்கிற செபத்தியானம் ஆத்துமசோதனை ஞானவாசகத்தினால் உனக்கு வருகிற பிரயோசனம் என்னவென்று அறிந்துகொள்ளுவார்; நீ கொடுக்கிற ஆத்தும கணக்கைக் கொண்டு சோதனையை எப்படி எதிர்த்துத் தள்ளுகிறாயென்றும் உன் ஆசாபாசங்களையும் கெட்ட வழக்கங்களையும் எப்படி செயித்து அடக்குகிறாயென்றும் கண்டுகொள்ளுவார்; மௌனம், தாழ்ச்சி, மன சமநிலை முதலிய புண்ணியங்களை எப்படி அநுசரிக்கிறாயென்றும் நீ புண்ணியத்திலே முன்னிடுகிறாயோ பின்னிடுகிறாயோவென்றும் அறிந்துகொள்ளுவார்; அறிந்துகொண்டு உன் ஆத்தும அவசரத்துக்குத் தகுந்த பரிகாரங்களையும் புத்திமதிகளையும் சொல்லி நீ செய்கிற குற்றங் குறைகளைத் திருத்தி நீ செய்கிற புண்ணியங்களிலே இன்னம் அதிகம் வர்த்திக்கும்படியாய் உன்னிடத்தில் தைரியத்தை மூட்டுவார். இயேசுசபையில் நடக்கிறதுபோலே, சிரேஷ்டர் இதெல்லாத்தையும் தகுந்த மதுர குணத்தோடும் பிறசிநேகத்தோடும் செய்து முடிக்கிறதையும் உன் ஆத்தும நன்மையையும் புண்ணிய வர்த்திப்பையும் மாத்திரம் அவர் தேடுகிறதையும் நீ அறிந்துகொண்டால், இந்த ஆத்தும கணக்கு ஆச்சரியத்துக்குரிய பிரயோசனமாயிருக்குமென்பது தப்பாது.

-ம் அதிகாரம்.

நமக்கு வருகிற சோதனையைச் சிரேஷ்டரிடத்திலாகிலும் ஆத்தும குருவிடத்திலென்கிலும் வெளிப்படுத்துகிறது சோதனையைச் செயிப்பதற்கு மிகவும் நல்ல பரிகாரமென்று சொல்லுவது.

நம்மிடத்தில் வருகிற சோதனையெல்லாத்தையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமென்று அர்ச்சியசிஷ்டவர்களெல்லாரும் ஒருவாக்கொருமொழியாய்க் கற்பித்திருக்கிறார்களென்றும் இதை அவ்விவார சத்தியமாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களென்றும் அர்ச். இஞ்ஞாசியார் நமது ஏற்பாட்டாகமத்தில் இதை நமக்குக் கற்பித்திருக்கிறாரென்றும் ஏற்கனவே இதுவரையில் சொல்லிக்காட்டினோமே. ஆனால் இந்தச் சத்தியம் நமதிருதயத்தில் ஸ்திரமாய்ப் பதியும்படியாக ஏன் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களெல்லாரும் இந்த காரியத்தை இவ்வளவு ஸ்திரமாய்ப் போதித்திருக்கிறார்களென்று கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கக்கடவோம். இதுக்கு ஞாயம் என்னவென்று காசியான் சொல்லுகிறதாவது: நீ ஆத்தும காரியத்திலே பட்டுத் தேராமல் அறிவீனனாயிருக்கிறதினாலேயும் உன் சிரேஷ்டரும் ஆத்தும குருவும் ஞானத்தில் தேர்ந்து பரீட்சை பார்த்திருக்கிறதினாலேயும் நீ அவர்களிடத்தில் புத்திமதி கேட்டு அவர்கள் சொல்லுகிற புத்தியை அநுசரித்து நடந்தால், உனக்குத் தந்திரம் செய்து உன்னை ஏய்த்துப்போடப் பசாசாலே கூடாது; ஏனென்றால் அப்போது அது புதுப் போர்வீரனோடே போராடாமல் தன் ஆயுசு காலமெல்லாம் ஞானச் சண்டையில் பட்டுத் தேர்ந்த பராக்கிரமசாலியோடு போராடுகிறதுபோலிருக்கும். நீ உன் உள்ளத்தில் வருகிற சோதனையெல்லாத்தையும் சிரேஷ்டரிடத்திலாகிலும் ஆத்தும குருவிடத்திலென்கிலும் வெளிப்படுத்தி அவர் சொல்லுகிற புத்திமதியை அநுசரித்துக்கொண்டுவந்தால் மாத்திரம் போதும், அவரிடத்திலுள்ள ஞான சாமர்த்தியமும் பரீட்சையுமெல்லாம் உன்னிடத்திலிருந்தாற்போலாகும். மெய்யான ஞானப் புத்தி விவேகத்தை அடைகிறதற்கான வழிபாடிதுவேயென்று காசியான் வசனித்தார். இன

னழும் காசியான் சொல்லுமாப்போலே, அர்ச். அந்தோனியார் ஆழ்ந்த புத்தி விவேகத்தை வெகு கனமாய் மதித்திருந்தார். ஒருநாள் இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் வேறு சில தபோதனர்களோடு ஞான சம்பாஷனை செய்து கொண்டிருக்கையில், புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தை அடைவதற்கு எல்லாத்தையும் விட உதவியான புண்ணியம் எதுவென்று அறியத் தாற்பரியப்பட்டார்கள் விரத்தத்துவம் சிற்றின்பத்தைப் புத்திக்குக் கீழ்ப்படுத்துகிறதினாலே, அதுவே எல்லாத்துக்கும் மேலான புண்ணியமென்று ஒரு வனவாசி சொன்னார்; மனுஷன் தன்னை ஆண்டு நடத்துகிறதற்குத் தபசு உதவியாயிருக்கிறதினாலே, தபசு எல்லாத்துக்கும் மேலான புண்ணியமென்று வேறொரு வனவாசி சொன்னார்; நீதி எல்லாத்துக்கும் மேலான புண்ணியமென்று இன்னொரு வனவாசி சொன்னார்; இன்னம் ஒவ்வொருவரும் இது காரியத்தைப்பற்றித் தங்களுக்குத் தெரிந்ததைச் சொன்னார்கள். அர்ச். அந்தோனியார் அவர்கள் சொன்னதை யெல்லாம் கேட்டபின், இச்சத்தியத்தைத் தீர்மானித்துச் சொன்னதாவது: புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தை அடைவதற்கு எல்லாத்தையும் விட அவசரமும் உதவியுமான புண்ணியம் புத்தி விவேகமாகும்; ஏனென்றால் புத்தி விவேகம் புண்ணியக் கிரிகையை நடத்தாவிட்டால், அந்தக் கிரிகை புண்ணியக் கிரிகையுமல்ல, சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப்படவும் மாட்டாதென்றார். இந்தப் புத்தி விவேகத்தை அடைவதற்கு எளிதும் சுருக்கமுமான வழிபாடு என்னவென்று அறியவேணுமோ? காசியான் சொல்லுகிறதைக் கேள்: உன் நினைவெல்லாத்தையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்திச் சகலத்திலும் அவர் சொல்லுகிற புத்திப் பிரகாரம் நட; இப்படி நடந்தால், சிரேஷ்டர் புத்தி விவேகமெல்லாம் உன்னிடத்திலும் வருமென்றார். அர்ச். பெர்நர்துஸ் சொல்லுகிறதும் ஏறத்தாழ இதுவே; அதென்னவென்றால், உலோகத்திலே புத்தி விவேகத்தைக் கண்டுபிடிக்கிறது அருமையாயிருக்கிறதினாலே, கீழ்ப்படிதலைக்கொண்டு இந்தப் புண்ணியத்தை அடைந்துகொள்ள வேண்டும்; ஆகையால் சிரேஷ்டர் உனக்குக் கற்பிக்கிறதற்கு அதிகமாயாகிலும் குறைவாயென்கிலும் ஒன்றுஞ் செய்யாதே; அவர் உனக்குக் கற்பித்த பிரகாரமல்லாமல் வேறே விதமாய் நடவாதேயென்றார். உனக்கு அவசரமான ஞான விவேகத்தையும் உன்னிடத்தில் இல்லாத புண்ணிய அப்பியாசத்தையும் அடைகிறதற்கான வழிபாடு இதுவே.

நம்மிடத்தில் வருகிற சோதனைகளை முந்த முந்தச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமென்று அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் வெகு அக்கறையோடு நமக்குப் போதித்ததற்குக் காரணம் இதுவே; இதினாலே தான் நமக்குப் பிராண சத்துருவாகிய பசாசு தான் செய்கிற சோதனையை நாம் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தாதபடிக்கு விலக்கத் தன்னாலானமட்டும் பிரயாசப்படும். இவ்விஷயத்திலே அர்ச் தொரோத்தேயர் சொல்லுகிறதாவது: தனக்கு வருகிற சோதனையை வெளிப்படுத்தாதவனைப் பசாசு கண்டால், வெகு சந்தோஷப்படும்; ஏனென்றால் அப்போது அவன் ஒருவனோடு மாத்திரம் சண்டைபோட வேண்டியிருப்பதினாலே, தனக்குச் செயம் வருமென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும். இதினாலல்லோ தனியே இருக்கிறவனுக்கு ஐயோ! கேடாகும்; ஏனென்றால் அவன் விழுந்தால், தூக்கிவிட ஒருவருமில்லையென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. பசாசு தான் செய்கிற சோதனையை ஆத்தும குருவிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறவனுக்கு வெகுவாய் அஞ்சிப் பயப்படும்; இதைப்போலே அதுக்குக் கஸ்தியான காரியம் ஒன்றுமில்லை; ஏனென்றால் அப்போது அவனைச் செயிக்கக் கூடாதென்று நம்பிக்கையற்றுப்போய் அவநம்பிக்கைப்பட்டு அவனைவிட்டு ஓடிப்போகுமென்று அர்ச். தொரோத்தேயர் திருவுளம்பற்றினார். அர்ச். இஞ்ஞாசியார் இச்சத்தியத்தை இன்னம் அதிகமாய் விளக்கிக் காட்டுவதற்காக ஓர் உவமை சொல்லியிருக்கிறார்; அதை நாம் இங்கே எடுத்துக் காட்டுவோம். அதாவது: பசாசு நமக்குச் சோதனை செய்யும்போது, தாய் தகப்பனுள்ள ஒரு பெண்ணையாகிலும் யாதொரு கிரேஸ்துவுடைய பெண்சாதியையென்கிலும் பாவத்துக்கு இணக்கப் பார்க்கிறவனைப்போலே நடக்கும். அவன் செய்கிற முதல் காரியமாவது: தான் சொல்லுகிற துர்ப்புத்தியை அந்தப் பெண் தாய் தகப்பனுக்கும் பெண்சாதி தன் புருஷனுக்கும் சொல்லாமல் விலக்கப் பிரயாசப்படுவான்; தன் கருத்து எங்கே வெளிப்பட்டுப் போகுமோவென்று வெகு வாய்ப் பயந்து நடுங்குவான்; ஏனென்றால் அது வெளிப்பட்டவுடனே, தன் கெட்ட கருத்து கைகூடி வருகிறதற்கு நம்பிக்கையில்லையென்று நிச்சயித்துக் கொள்ளுவான்; அது இரகசியமாய் இருக்குமட்டும் அநுகூலப்படுகிறதற்கு அடைமானமுண்டென்று எண்ணிக்கொள்ளுவானல்லோ? இவ்வண்ணமே பசாசு யாதாமொருவனை எய்க்க

விரும்பினால், அவனுக்குத் தான் செய்கிற சோதனையை அவன் குரு விடத்திலும் வெளிப்படுத்தாமல் விலக்க முந்த முந்தப் பிரயாசப்படும்; ஏனென்றால், அவன் அந்தச் சோதனையை ஒளித்து வைத்திருக்குமட்டும் பசாசு தனக்குச் செயம் உண்டாகுமென்று ...சைப்படுகிறதுமல்லாமல் எல்லாத்தையும் அடையலாமென்று நிச்சயித்துக் கொள்ளும்; ஆனால் சோதனைப்படுகிறவர்கள் உடனே அந்தச் சோதனையைச் சிரேஷ்டரிடத்திலாகிலும் ஆத்தும குருவிடத்திலெங்கிலும் வெளிப்படுத்தப் போனால், பசாசு வெகுவாய்ப் பயந்து நடுங்கும்; ஏனென்றால் பசாசு பெலத்தினாலே நம்மைச் செயங்கொள்ள முடியாது; உபாய தந்திரத்தினாலே மாத்திரம் அது நம்மைச் செயிக்கலாமென்கிறதினாலே, அது செய்கிற உபாய தந்திரம் வெளிப்பட்டவுடனே தனக்குத் தோல்வி வருமென்று நிச்சயித்துக் கொள்ளும். இதினாலல்லோ தின்மை செய்கிறவன் வெளிச்சத்துக்குப் பயப்படுவானென்று சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. விசேஷமாய் மற்றவர்களை ஏய்க்கத் தேடுகிறவர்கள் எல்லாத்தையும் விட வெளிச்சத்துக்குப் பயந்து தங்களாலியன்றமட்டும் அதை விலக்கி நடக்கிறது வழக்கம்.

இது காரியத்திலே அர்ச். மக்காரியாருக்கு நடந்த ஒரு வர்த்தமானத்தை அர்ச். தொரொத்தேயர் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். அதேதென்னவென்றால், அர்ச். மக்காரியார் பெரிய அந்தோனியாருக்குப் பட்டசந்நியாசியாராமே; சர்வேசுரன் இவருக்குப் பசாசின்பேரில் வெகு அதிகாரங் கொடுத்தருளினார். ஒருநாள் இவர் பசாசை நோக்கி உன் கருத்து வனவாசிகளிடத்திலெங்கைகூடி வருகிறதோவென்று கேட்டார். அதுக்குப் பசாசு சொன்னதாவது: ஒன்றுங் கைகூடி வரவில்லை; ஏனென்றால் நான் வனவாசிகளுக்கு அற்பச் சோதனை செய்தவுடனே, அவர்கள் அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தப் போகிறார்கள். ஆகிலும் உமது சந்நியாசிகளில் ஒருவர் எனக்கு வெகு சினேகிதர்; எனக்கு மனதுள்ளமட்டுமெல்லாம் அவரைக் காற்றாடிபோலே ஆட்டிவைக்கிறேனென்றது. அதின்பின் தேவ வல்லபத்தினாலே அந்த வனவாசி பேர் இன்னதென்று கட்டாயமாய் வெளிப்படுத்தினது. அர்ச். மக்காரியார் உடனே அந்த வனவாசியிடத்தில் போய் அவரோடே கலந்து பேசி அவர் ... சோதனையை ஆத்தும குருவிடத்தில் வெளிப்படுத்தாமல் தமது புத்திபோலே நடக்கிறாரென்றறிந்து இனி

...க இப்படி நடக்கப்படாது, உமது புத்தியை நம்ப வேண்டாமென்று அவருக்குப் புத்தி சொன்னார். அந்த வனவாசி இந்தப் புத்தியைக் கேட்டு அதின்படி நடந்து வெகு ஞானப் பிரயோசனம் அடைந்தார். வேறொரு நாளிலே ... அர்ச். மக்காரியார் பசாசைக் கண்டு உன் சினேகிதராகிய அந்த வனவாசி எப்படி நடக்கிறாரென்று கேட்டார். அதுக்குப் பசாசு அவநம்பிக்கையும் கோபவெறியுங் கொண்டு சொன்னதாவது: அவர் இப்போது என் சினேகிதரல்ல; எனக்குப் பிராணசத்துருவாய்ப் போனாரென்றது. இவ்விஷயத்திலே அர்ச். தொரொத்தேயர் சொல்லுமாப்போலே, அர்ச். மக்காரியாருக்குப்பட்ட வனவாசிகளெல்லாருக்கும் சோதனை வந்ததென்பது நிச்சயம்; ஆனால் அவர்கள் தங்கள் சோதனையெல்லாத்தையும் ஆத்தும குருவிடத்தில் வெளிப்படுத்தி அவர் சொன்ன புத்திப் பிரகாரம் நடந்துகொண்டு வந்ததினாலே பசாசின் சோதனையெல்லாம் வீணாய்ப் போயிற்று. இந்த வனவாசி மாத்திரம் தன் புத்தியையும் தன் நடக்கையையும் நம்பித் தன் உள்ளத்தை ஆத்தும குருவிடத்தில் திறந்து காட்டாததினாலே, பசாசின் கருத்து இவரிடத்தில் அநுகூலமாயிற்று. இவர் தமதுள்ளத்தை ஆத்தும குருவிடத்தில் திறந்து காட்டினவுடனே, பசாசு பெலனற்றுப்போய் இவருக்கு விரோதமாய் ஒன்றுஞ் செய்யக்கூடாமல் போனது. வேறொரு ஞானியான் சொல்லுமாப்போலே, ஆத்துமகுருவிடத்தில் ஒன்றும் ஒளிக்காதவன் பசாசின் உபாய தந்திரங்களுக்கெல்லாம் முழுதும் ஜெயித்துக் கொள்ளுவான். இதினாலல்லோ நீ பசாசின் இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தினால், அதின்பிறகே போகமாட்டாயென்று ஞானியானவர் பசனித்தார். அன்றியும் பாம்பு சத்தமில்லாமல் உன்னைக் கடிக்குமென்று மேற்சொன்ன ஞானியானவர் சொல்லியிருக்கிறார். இவ்வாக்கியத்தின்பேரில் காசியான் சொல்லுகிறதாவது: சத்தமில்லாமல் கடிக்கிற பாம்பை விரட்டிச் சர்வேசுரன் உன்னைக் காக்கக் கடவார்! ஏனென்றால் மந்திரவாதி கேட்கும்படியாய்ப் பாம்பு சீறிச் சத்தஞ்செய்தால், அதின் கடிக்குத் தப்பித்துக்கொள்ள வழியுண்டு; ஆனால் பசாசாகிய பழைய சற்பம் சத்தம்பண்ணாமல் உன்னைக் கடிக்காதபடிக்கு நீ கர்த்தர் காக்கக் கடவார்! உன் ஆத்தும குருவானவர் சத்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டாலே போதும்; அப்போது அவர் வேதாகம வாக்கியமாகிற மந்திரம் சொல்லி அதைக் ... ஆபத்திலுமிருந்து உன்னைக் காப்பாற்றுவாரென்றார்.

இன்னம் கேள்: சோதனைவேளையிலே சிரேஷ்டரிடத்தி லும் ஆத்தும குருவிடத்திலெங்கிலும் போய் அவரிடத்தில் அ[illegible] வெளிப்படுத்தி அவர் சொல்லுகிற புத்திப் பிரகாரம் நடக்கிறது ச[illegible] வேசுரனுக்கு மிகவும் பிரியமாயிருக்கின்ற[illegible] [illegible]ரேஷ்டரும் ஆத்தும குருவும் உனக்கு ஒரு புத்தியும் மறுமொழியும் சொல்லாதிருந்தாலும், நீ அமைதலோடும் தாழ்ச்சியோடும் உன் சோதனையை வெளிப்படுத்தினதினாலே மாத்திரம் சோதனை நீங்கிப்போகும். காசியான் சொல்லுகிறதும் இதுவே. அதாவது: பசாசின் சோதனையை வெளிப்படுத்தாமல் மறைத்துக் கொண்டிருக்குமட்டும் அது [illegible]க்குப் பொல்லாப்பாயிருக்கும்; ஏனென்றால் சோதனையை வெளிப்படுத்தினவுடனே, அதுக்குப் பெலனற்றுப் போகும்; நாம் வெளிப்படுத்துகிறதைக் கேட்டுச் சிரேஷ்டர் புத்திமதி சொல்லுமுன்னே தானே தாழ்ச்சியோடு நாம் அதை வெளிப்படுத்தினதினாலே மாத்திரம் நரக சற்பமாகிய பசாசு தான் ஒளிந்திருந்த அந்தகாரத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு வெட்கப்பட்டுக்கொண்டு நம்மை விட்டு நீங்கிப்போகுமென்றார். பாம்பு கல்லுக்குக் கீழே ஒளிந்துகொண்டிருக்கும்; அந்தக் கல்லைப் புரட்டினால் ஓடிப்போகுமல்லோ? இவ்வண்ணமே அந்தகாரத்துக்கு அப்பனாகிய பசாசுக்கு வெளிச்சம் பொருந்தாது; வெளிச்சத்தைக் கண்டவுடனே, அதைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அப்பாலே ஓடிப்போகும். அன்றியும் அது ஆங்காரத்துக்கு அப்பனாயிருக்கிற[illegible]லே, அதின் பலவீனத்தைச் சொல்லிக் காட்டுகிறது அதுக்குப் பொருந்தாது. ஆகையால் அது செய்கிற சோதனையை வெளிப்படுத்தினவுடனே வெட்கப்பட்டு ஓடிப்போகும்.

மற்றப்படி இது காரியத்திலே நமக்கு மகா [illegible]ரயோசனமான இன்னொரு புத்தியையும் கவனிக்க வேண்டும். அதேதென்றால், சரீர வியாதியை வைத்தியனிடத்தில் வெளிப்படுத்தினதினாலே மாத்திரம் அது தீர்ந்துபோனால், நமக்கு வருகிற அற்ப வியாதியையும் [illegible]லோடு அவனிடத்தில் சொல்லிக் காட்டுவோமல்லோ? ஆகிலும் சரீர வியாதியை வைத்[illegible]த்தில் சொல்லிக் காட்டினதினாலே மாத்திரம் அது தீரமாட்டாதென்பது மெய்தான்; ஆனால் ஆத்தும வியாதியைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தினவுடனே, அது தீர்ந்துபோகுமென்று [illegible] [illegible] பார்த்து அறிந்திருக்கிறோம்; ஏனென்[illegible], நாம் மேற்சொன்னதுபோலே நமது சோதனையைச் [illegible]

[illegible]த்திலே வெளிப்படுத்தினவுடனே, சிரேஷ்டர் அதுக்கு ஒரு மறுமொழியுஞ் சொல்லுமுன்னேதானே அந்த[illegible]றை அந்தச் சோதனை நீங்கிப்போகும். இன்னம் கேள்: ஆத்தும குருவிடத்தில் உன் சோதனையைச் சொல்லவேண்டுமென்று நீ மனசு வைத்தவுடனே, அந்தமுறை அந்தச் சோதனை விலகிப்போகும். சிலவிசை நீ அந்தச் சோதனையை ஆத்தும குருவிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமென்று புறப்பட்டு அவர் கதவுகிட்டச் சேருமுன்னேதானே சர்வேசுரன் உன் சோதனையாகிற மேக இருளை உன் புத்தியைவிட்டு நீக்கி அந்தச் சோதனையிலிருந்து உன்னைக் காப்பாற்றி உனக்கு மன அமரிக்கையையும் சமாதானத்தையும் தந்தருளுவாராக்கும்.

இச்சத்தியத்தை ஒப்பிப்பதற்காக வனவாசிகள் சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிற ஒரு வர்த்தமானத்தை வெளிப்படுத்துவோம். அதேதென்றால், வனவாசி யொருவர் தமக்கு நேரிட்ட ஓர் சந்தேகத்தைச் சர்வேசுரன் நிவர்த்திபண்ண வேணுமென்று ஒரு வருஷ முழுதும் ஒருசந்திபிடித்து இது காரியத்துக்காக இடைவிடாமல் சர்வேசுரனை வேண்டிக்கொண்டு வந்தார். கடைசியாய் இந்தச் சந்தேகம் தீராததைக் கண்டு அந்த வனாந்தரத்திலிருந்த வேறொரு வனவாசியிடத்தில் போய் அவர் சொல்லுகிற புத்தியைக் கேட்கவேணுமென்று தீர்மானித்தார். இதற்காக அவர் குச்சைவிட்டுப் புறப்பட்டவுடனே, ஒரு சம்மனசு அவருக்குக் காட்சியாகி அந்தச் சந்தேகத்தைத் தீர்த்து நீர் செய்த தபத்தினாலேயும் பிடித்த ஒருசந்தியினாலேயும் இந்தச் சந்தேகம் தீரவில்லை; வேறே வனவாசியிடத்தில் அதை வெளிப்படுத்தி அவர் சொல்லுகிற புத்தியைக் கேட்க வேணுமென்று மன அமைதலோடும் தாழ்ச்சியோடும் நீர் தீர்மானித்ததினாலே, அந்தச் சந்தேகம் தீர்ந்ததென்று சொன்னார். இன்னம் சுவிசேஷத்திலே இதற்கொத்த வேறொரு வர்த்தமானம் எழுதியிருக்கிறதையும் காண்போம். அதேதென்றால்; பத்துக் குஷ்டரோகிகள் இயேசுநாதருக்கு முன்பாக வந்து: ஆண்டவரே, எங்கள் பேரில் இரக்கமாயிரும்[illegible] கத்தினார்கள். இயேசுநாதர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் போய்க் குருக்களிடத்தில் உங்கள் வியாதியைக் காட்டுங்களென்றார். அப்படியே அவர்கள் போகும் போது, சொஸ்தமானார்களென்று [illegible] சொல்லியிருக்கிறதல்லோ? சர்வேசுரன் தமக்குப் பதிலாயிருக்கிறவர்களுக்கு அ[illegible]

நடக்கிறது தமக்கு எவ்வளவு பிரியமென்று காட்டுவதற்காகப் புதுமை செய்கிறது வழக்கம். பசாசு உனக்குச் செய்கிற சோதனையை வெளிப்படுத்துவேனென்று நீ அதுக்குப் பயமுறுத்தினாலே போதும்; சில விசை அது பயந்து உன்னை விட்டு ஓடிப்[illegible] [illegible]யால் யா[illegible]மொருவன் பிள்ளைகளுக்கு எதாகிலும் தொந்தரவு செய்தால், உனது தகப்பனுக்குச் சொல்லுவேனென்று அந்தப் பிள்ளைகள் பயமுறுத்துவார்களல்லோ? அப்படியே நாமும் சோதனை வேளையிலே ஆத்தும குருவிடத்தில் அதை வெளிப்படுத்துவோமென்று பசாசைப் பயமுறுத்துகிறது எப்போதும் நலமாயிருக்கும்.

௪-ம் அதிகாரம்.

ஆத்தும குரு நமக்குச் சொல்லப்போகிற புத்திமதியெல்லாம் ஏற்கனவே நமக்குத் தெரியுமென்றெண்ணி நமது சோதனையை அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்த அசமந்தமாயிருக்கப்படாதென்று சொல்லுவது.

சோதனையைச் செயிப்பதற்கான பரிகாரம் என்னவென்று அடிக்கடி கேட்டுமிருக்கிறேன்; அநேக ஞானப் புஸ்தகங்களில் வாசித்துமிருக்கிறேன்: ஆகையால் சிரேஷ்டரிடத்திலும் ஆத்தும குருவிடத்திலும் என் சோதனையை வெளிப்படுத்தினால், அ[illegible] அவர்கள் என்ன புத்திமதி சொல்லுவார்களென்று ஏற்கனவே எனக்குத் தெரியுமே; இப்படியிருக்க, என் உள்ளத்தை அவர்களிடத்தில் திறந்து காட்டுவானேனென்று சொல்லுவாயாக்கும். நீ சொல்லுகிறது பசாசு உனக்குச் செய்கிற மாய தந்திரமாகும்; இதின் மட்டில் மகா எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும்; ஆத்தும ஞான சாஸ்திரத்தில் நாம் வெகு சாமர்த்தியமுள்ளவர்களென்று நினைக்கும்போதுதான் நாம் அதிக எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சோதனை பூர்ச்தொரெ[illegible]த்தேயருக்கு வந்து வெகுவாய் உபாதித்துக்கொண்டிருந்தது;

ஆனால் அவர் அதை நன்றாய்ச் செயித்துத் தள்ளினார். அவர் இந்தக் காரியத்தில் சொல்லுகிறதாவது: சிரேஷ்டரிடத்தில் நமது சோதனையை நாம் வெளிப்படுத்தப் போகும்போது, உடனே நம்மிடத்தில் ஓடிவந்த நினைவாவது: [illegible] வீணாயிலே நேரத்தைப் போக்கடிக்கிறாய்? உன்னிடத்தில் வருகிற சோதனையைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக்காட்டினால், அவர் இன்னின்ன புத்திமதி சொல்லுவாரென்று உனக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியுமே; உனக்கு ஏற்கனவே தெரிந்ததைத்தான் சொல்லுவார்; ஆகையால் ஏன் அவரை அலட்டப்போகிறாயென்கிற நினைவு நமது புத்தியில் குறுக்கிடும். அப்போது இந்த நினைவின்பேரிலும் நமதுபேரிலும் நாம் கோபங்கொண்டு சொன்னதாவது: பசாசே, ஐயோ உனக்கும் நிற்பாக்கியம்! உன் புத்தி சாமர்த்தியத்துக்கும் நிற்பாக்கியம்! உன் புத்தி விவேகத்துக்கும் நிற்பாக்கியமென்று சொல்லி இந்த நினைவுக்கு இடங்கொடாமல் உடனே சிரேஷ்டரிடத்தில் போய் நமதுள்ளத்தில் நடக்கிறதெல்லாத்தையும் அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்துவோம். ஏற்கனவே நமக்குத் தெரிந்த புத்திமதிகளைத்தானே சிரேஷ்டர் நமக்குச் சொன்னால், அப்போது நமது மனம் கொஞ்சம் மாறிக் கொஞ்சங் கலக்கமுண்டாகி நம்மிடத்தில் வந்த நினைவாவது: ஓகோ! சிரேஷ்டர் இந்த மறுமொழிதான் உனக்குச் சொல்லுவாரென்று முன்னமே சொன்னேனே; அவரிடத்தில் போக அவசரமென்னவென்று நினைவு நமது புத்தியில் குறுக்கிடும். ஆனால் உடனே நாம் அதுக்குச் சொன்னதாவது: நாம் முன்னமே நினைத்தது நல்லதென்றும் அது சர்வேசுரனாலே வந்த நினைவென்றும் இப்போது எனக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியும்; சிரேஷ்டர் எனக்கு இந்தப் புத்திமதி சொல்லு முன்னே, [illegible] இதை நினைத்ததினாலே இது சரியான புத்தியோ இல்லையோவென்று சந்தேகப்பட இடமிருந்ததென்போமென்றார். இவ்விதமாய் ஒருகாலும் தவறாமல் தமதுள்ளத்தை எப்போதும் சிரேஷ்டரிடத்தில் திறந்து காட்டி மேற்சொன்ன நினைவையும் சோதனையையும் செயித்துத் தள்ளுவார். இவ்வண்ணமே நாமும் நமது புத்தியை ஒருகாலும் நம்பாமல் நடக்க வேண்டும்; ஏனென்றால் ஒருவனும் ஒருகாலும் தன் அலுவலைச் சரியாய்த் தீர்மானிக்கக் கூடாதென்பது நிச்சயம். சோதனை வராத சமயத்திலே முதலாய் நமதலுவலைச் சரியாய்த் தீர்மானிக்கக் கூடாதென்பது நிச்ச[illegible]ருக்கையிலே, நம்மிடத்தில் சோதனைவந்து நமது புத்தியைக் கலக்கி நமது ஞானக்கண்ணை

ஆகையால் யாதொரு காரியம் எவ்வளவு அற்பமாயிருந்தாலும், அதை அசட்டை பண்ணாமல் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக் காட்டுகிறது எப்போதும் நலமாகும். இப்படி நடக்கிறவன் மாத்திரம் புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தை நாடித் தேடுகிறானென்று அறிந்துகொள்ளவும். அற்பக் காரியத்தையும் சிரேஷ்டரிடத்தில வெளிப்படுத்துகிறது அதிக நன்மாதிரிகையாகும். சந்நியாசத்தில் முதிர்ந்தவர்களும் சாஸ்திரத்தில் தேர்ந்தவர்களும் இப்படி அமைவாய் நடந்தால், இவர்களாலே மற்றச் சகோதரருக்கு அதிக நன்மாதிரிகையுண்டாகும்; ஏனென்றால் இவர்கள் இயேசுநாதர்பேரில் வைத்த சிநேகத்தினாலே சின்னவர்களும் குழந்தைப் பிள்ளைகளுமாகிறார்களென்று எல்லாரும் அறிந்துகொள்ளுவார்கள்.

இரண்டாவது, நாம் சொல்லுகிற மறுமொழியாவது: யாதொரு காரியம் எவ்வளவு சொற்பமாக உனக்குத் தோன்றினாலும் அதை எப்போதும் சொற்பக் காரியமென்று எண்ணாதே; அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த உன்னிடத்தில் வெட்கமும் அருவருப்பும் இருக்கிறதினாலே, அது அற்பக் காரியமென்றும் அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்ல அவசரமில்லையென்றும் உனக்குத் தோன்றும். இவ்வண்ணமே யாதொரு குற்றத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சொல்ல நம்மிடத்தில் வெட்கம் வந்தால், அந்தப் பாவம் மெய்யாகவே சாவான பாவமல்லவென்றும் அதைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சொல்லக் கடனில்லையென்றும் பசாசு உடனே நமக்குத் துர்ப்புத்தி சொல்லும். பசாசு இவ்விதமாய் எத்தனையோ பேரைக் கெடுத்து அவர்கள் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லாமல் விலக்கி ஆகாத பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணித் தேவ துரோகங் கட்டிக்கொண்டு [illegible] வாங்கும்படி செய்தது! எதையாகிலும் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்ல நம்மிடத்தில் அருவருப்பு பிறந்தாலே போதும்; அதை அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்தாதபடிக்கு நமது புத்தியில் தோன்றுகிறதெல்லாம் [illegible] ஞாயமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு நம்மை நாமே செயித்து அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக் காட்டுகிறது நலமாகும். இவ்விஷயத்தில் காசியான் சொல்லுகிறதாவது: இந்த அருவருப்பு வருகிறதினாலே, இது கெட்ட காரியமென்று அடையாளமாகும்; யாதொரு காரியத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லப்படாதென்கிற நினைவு பசாசின் சோதனையென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. உன்னிடத்தில் வருகிற நினைவைச்

சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வெட்கம் வந்தால், இந்த வெட்கம் பசாசினாலே வருகிறதென்று தப்பாத அடையாளமென்று பூர்வீக தபோதனரெல்லாரும் நிரூபித்த சத்தியமென்றார். இதினாலல்லோ பாப துரோகம் வீர்யை மூடிக்கொள்ளுமென்று தேவ சங்கீதத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. தின்மை செய்கிறவன் வெளிச்சத்தை வெறுத்துத் தள்ளுவானென்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றினார். ஆகையால் எதையாகிலும் சிரேஷ்டருக்குத் தெரியாமல் மறைத்து வைக்கப் பிரயாசப்படும்போதெல்லாம் அது நல்ல காரியமல்லவென்பது நிச்சயம்.

மூன்றாவது, எதாகிலும் எவ்வளவு அற்பமாயிருந்தாலும் அதை ஒளித்து வைத்தால், நாள் போகப்போக அது கனமான பொல்லாப்பாய்ப் போகும்; ஆகையால் தகுந்த சமயத்தில் அதுக்கான பரிகாரம் பண்ணும்பொருட்டுத் துவக்கத்திலேதானே அதை வெளிப்படுத்துகிறது நலமாகும்; ஏனென்றால் துவக்கத்திலே அதற்குப் பரிகாரம் பண்ணுகிறது எளிதாயிருக்கும், அப்புறம் வருத்தமாய்ப் போகும். அர்ச். கிளிமாக்கருளப்பர் சொல்லுமாப்போலே, கோழி அடை காக்கிற முட்டையாகிலும் குப்பைக்குள் மறைத்துவைத்த முட்டையென்கிலும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்க் கருவுண்டாகிக் குஞ்சு பொரிக்கும். அதுபோலே கெட்ட நினைவு அதிகரியாமல் சிரேஷ்டர் விலக்கக் கூடுமாயிருக்கும்போதே, அதை அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டும். இப்படி வெளிப்படுத்தாமல் அதை மனதுக்குள்ளே மறைத்து வைத்தால், அதினாலே பொல்லாப்புப் பிறக்கிறது வழக்கம்.

வேறு சிலர் சோதனையைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தாதபடிக்குப் பசாசு செய்கிற இன்னொரு உபாய தந்திரமேதென்றால், இது சிரேஷ்டருக்குத் தொந்தரவாயிருக்கும், கஸ்தியாயிருக்குமென்கிற நினைவை அவர்கள் புத்தியிலே புகுத்தப் பிரயாசப்படும். இது தப்பிதமான நினைவென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஏனென்றால், எச்சமயத்திலும் நீ சொல்லுகிறதைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறது சிரேஷ்டர்பேரில் சுமந்த கடனுமே; இது அவர் அலுவலுக்கடுத்த பிரதான கடமைகளில் ஒன்றாகும். இதிப்படியிருக்க, இந்தப் பிரதான கடமையை நிறைவேற்றுகிறது அவருக்குத் தொந்தரவாயிருக்குமென்று நீ நினைத்தால், இது அவருக்கு அவமானமாகும். நாம் ஏற்கனவே சொன்

னதுபோலே, இது மகா அவசியமான காரியமாயிருக்கிறதினாலேயும் சந்நியாசிகளெல்லாருடைய புண்ணிய வர்த்திப்பும் இதிலே அடங்கியிருக்கிறதினாலேயும் இந்த அலுவல் செய்கிறது அவருக்கு வெகு பிரியமாயிருக்கும்.

மடாதிபதியான சேராப்பியோன் சிறு பிராயமாயிருக்கும்போது, இது காரியத்தில் அவருக்கு நடந்த ஒரு வர்த்தமானத்தைக் காசியான் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். சேராப்பியோன் தமக்குட்பட்ட சந்நியாசிகள் எல்லாத்தையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமென்று புத்தி சொல்லுவதற்காகத் தமக்கு நடந்த ஒரு வர்த்தமானத்தை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்திக்கொண்டுவருவார். அதெப்படியென்றால், நாம் நவ சந்நியாசியாயிருக்கும்போது போசனப்பிரியமென்கிற சோதனை நமக்கு வெகுவாய் வந்ததினாலே, நாம் ஒருகாலும் திருத்தியாய்ச் சாப்பிடக்கூடாதென்று எண்ணியிருந்தோம்; ஆகையால் நமது சிரேஷ்டராகிய தேயோனாசென்பவரோடே சாப்பிட்டபின் சாப்பாட்டறையை விட்டுப் போகும்போது, தினந்தோறும் இரகசியமாய் ஒரு சின்ன ரொட்டியை எடுத்துக்கொண்டுபோய் அவர் அறியாமல் சாயங்காலம் அதைச் சாப்பிடுவோம். போசனப்பிரியத்தின் பெலத்தினாலே நாம தினந்தோறும் இப்படி நடந்துகொண்டுவந்தாலும், ரொட்டி சாப்பிட்டு முடிந்தவுடனே, நம்மிடத்தில் மனக் கலக்கம் எழும்பும்; நாம் போசனப்பிரியத்துக்கு இடங்கொடுத்துச் சாப்பிட்டதினாலே வந்த சந்தோஷத்தைப்பார்க்க அந்தக் குற்றத்துக்காக நமது மனதிலெழும்பின கஸ்தி மிகவும் அதிகமாயிருக்கும். ஆகிலும் இந்தச் சோதனை நம்மைச் செயித்துக் கீழ்ப்படுத்தினதினாலே, இதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தத் துணியாமல் மறு நாளும் வேறொரு ரொட்டி எடுத்து இரகசியமாய்ச் சாப்பிடுவோம். கடைசியாய்ச் சர்வேசுரன் நம்மைவிட்டு இந்தச் சோதனையை விலக்கக் கிருபைசெய்தார். அதெப்படியென்று கேளுங்கள்: சில வனவாசிகள் அர்ச். தேயோனாசென்னும் மடாதிபதியைப் பார்க்க வந்தார்கள். சாப்பிட்டபின், அவர்கள் வழக்கம்போலே அவரோடு தேவ காரியங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அவர்கள் இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவரிடத்தில் கேட்ட கேள்விகளுக்கு அவர் மறுமொழி சொல்லிக்கொண்டுவந்தார்; கடைசியாய்ப் போசனப்பிரியத்தைக் குறித்துப் பேசினார். சோதனையை வெளிப்படுத்தாமல் ஒளித்து-

வைத்தால், அதுக்கு வெகு பெலனுண்டாகுமென்று சொன்னார். அப்போது நமது மனச்சாட்சி நம்மை வெகுவாய்க் கடிந்துகொண்டது; அவர் சொன்னதெல்லாம் நமக்கே சொன்னதாகத் தோன்றினது; நமது சோதனையையும் குற்றத்தையும் சர்வேசுரன் அவருக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறாரென்று நினைத்துக்கொண்டோம். அவர் சொன்ன வார்த்தைகள் நமது மனசிலே பட்டு வெகுவாய் உறுத்தினதினாலே, உடனே கசப்பான கஸ்திப்பட்டுப் பெருமூச்சு விடத் துவக்கினோம். அப்புறம் நமது குற்றத்தின்பேரில் வந்த இந்த மனஸ்தாபமும் அருவருப்பும் நமது இருதயத்தில் அதிகரிக்கவே, அதை அடக்கமாட்டாமல் கண்ணீர் சிந்திப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு நமது சிரேஷ்டரிடத்தில் போய் அவர் பாதத்தில் விழுந்து அன்றைக்குத்தானே நாம் களவாண்ட ரொட்டியை அவரிடத்தில் காட்டித் தினந்தோறும் நாம் கட்டிக்கொண்ட அந்தக் குற்றத்தைப் பிரஸ்தாபமாய் வெளிப்படுத்திப் பொறுதி கேட்டு நமக்குத் தெண்டனையிட வேணுமென்று கெஞ்சி மன்றாடினோம். அப்போது மடாதிபதி நம்மைத் தேற்றிச் சொன்னதாவது: தம்பி, உறுதியாயிரு; நீ தைரியமாய் எல்லாருக்கு முன்பாக உன் குற்றத்தை வெளிப்படுத்தினதினாலே, இந்தக் கெட்ட சோதனை எப்போதைக்கும் உன்னை விட்டு நீங்கிப்போகும்; பசாசு இதுவரையில் உன்பேரில் கொண்ட செயமெல்லாத்தையும் பார்க்க நீ இன்றைக்குப் பசாசின்பேரில் அதிக செயங்கொண்டாய். நீ இந்தச் சோதனையை வெளிப்படுத்தாமல் மறைத்துவைத்திருந்ததினாலே மாத்திரம் அதுக்கு இத்தனை பெலனுண்டாக வேணுமென்று சர்வேசுரன் சித்தமானாரென்று நினைக்கிறோம். நீ இப்போது அதை வெளிப்படுத்தினதினாலே, நரக சற்பம் இனிமேல் உனக்குப் பொல்லாப்புச்செய்யாமல் உன்னைவிட்டு அப்பாலே ஓடிப்போகுமென்று நிச்சயித்துக்கொள்; ஏனென்றால், அதுக்கு வெளிச்சம் பொருந்தாதென்றார். அவர் இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னவுடனே, திடீரென்று அனலான புகை நமது நெஞ்சிலேயிருந்து புறப்படவே, அந்த அறையிலெல்லாம் பொறுக்கப்படாத நாற்றமுண்டாயிற்று. அப்போது அந்த மகாத்துமா நம்மை நோக்கிச் சொன்னதாவது: தம்பி, பார்த்தாயோ? சர்வேசுரன் நமது வார்த்தை நிறைவேறும்படி செய்தாரே: நீ உன் குற்றத்தை வெளிப்படுத்தினதினாலே, பசாசு ஓடிப்போனதென்று கண்டாயே; அதின்

கபட தந்திரங்களை வெளிப்படுத்தி அதை வெளிச்சத்திலே திறந்து காட்டுகிறது அதுக்குப் பொருந்தாது ; ஆகையால் அது இனிமேல் வந்து உன்னை உபாதிக்குமென்று பயப்படாதேயென்றார். அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் சொன்னது சரியாய் நிறைவேறினது ; ஏனென்றால், அதின்பின் அந்தச் சோதனை வந்து என்னை உபாதிக்கவுமில்லை, அதற்கொத்த எந்த நினைவும் ஒருகாலும் நமது புத்தியில் குறுக்கிடவுமில்லையென்றார்.

௬-ம் அதிகாரம்.

சரியான ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறதற்கு வருகிற விக்கின வருத்தங்களை நீக்குவதற்கான பரிகாரங்களின்பேரில்.

ஒன்றையும் சிரேஷ்டருக்கு ஒளிக்காமலிருக்கிறது எவ்வளவு முக்கியமும் அவசரமுமான ஒழுக்கமென்று இப்போது சொல்லிக்காட்டினோமே. ஆகிலும் நமது குணக்கேடும் பசாசின் உபாய தந்திரமும் வெகுவாயிருக்கிறதினாலே, நமது புண்ணிய வர்த்திப்புக்கு மிகவும் அவசரமான காரியங்களின்பேரில் நமக்கு அதிக அருவருப்புண்டாகிறது வழக்கம்; பசாசு இதுகாரியத்திலேதான் அதிக விக்கினங்களைக்கொண்டு வந்துவிடப் பிரயாசப்படும்; ஆகையால் இந்தப் பொல்லாப்புக்கான பரிகாரஞ்செய்யப் பிரயாசப்படுகிறது நலமாகும்; இவ்வளவு முக்கியமான காரியத்திலே நேரிடுகிற வருத்தத்தை நீக்கி வழியைச் செப்பனிட்டால், இது வெகு பிரயோசனமாயிருக்கும். மற்றப்படி விசேஷமாய் இது சந்நியாசிகளுக்குச் செல்லுமென்றாலும், ஒவ்வொருவரும் இதைத் தங்களுக்குச் சொன்னதுபோலே எண்ணிக்கொள்ளலாம்; இது எல்லாருக்கும் அடுத்த புத்தியாகும். நாம் இனிமேல் சொல்லப்போகிறதுபோலே, ஜெர்சோன் பாப சங்கீர்த்தனத்தைக் குறித்துப் பேசும்போது, சகலவித சனங்களுக்கும் பொதுவிலே இந்தப் புத்தி சொல்லியிருக்கிறார்.

நாம் வேலை வருத்தத்தின்பேரில் சுபாவமாய் வெறுப்பாயிருக்கிறதினாலே, ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது நமக்கு வருத்தமாகத் தோன்றும்; ஆகிலும் ஒன்றும் ஒளிக்காமல் சிரேஷ்டரிடத்தில் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறதை விட எதையாகிலும் ஒளித்து வைக்கிறதினாலே அதிக கஸ்தியும் வருத்தமும் உண்டாகுமென்று சொல்லுகிறோம். இச்சத்தியத்தை நன்றாய்க் கவனிக்க வேண்டும் ; ஏனென்றால் சிலர் தங்களை வெகுவாய்ச் சினேகிக்கிறதினாலே, புண்ணிய நடக்கையில் நேரிடுகிற வருத்தத்துக்குப் பயந்து புண்ணியத்தையும் சாங்கோபாங்கத்தையும் அநுசரிக்கத் துணிய மாட்டார்கள். நாம் இவர்களுக்கும் மேற்கண்ட புத்தி சொல்லுகிறோம். உனக்கு வருகிற சோதனை மனப்பற்றுதல் குற்றங் குறைகளெல்லாத்தையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது கொஞ்சம் வருத்தந்தான்; இது ஊறுத்தல் முயற்சியென்று ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். ஆகிலும் இதைச் சொல்லிக் காட்டுகிறதைவிடச் சொல்லாமல் மறைத்துவைக்கிறதினாலே அதிக வருத்தம் உண்டாகுமென்று சொல்லுகிறோம். தினந்தோறும் அநுபவசித்தியினாலே நாம் அறிந்திருக்கிற சத்தியமிதுவே; எதையாகிலும் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லாமல் எப்போவாகிலும் மறைத்து வைத்திருந்தவர்களெல்லாரும் இது மெய்யென்று ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். உள்ளத்தை மறைத்து வைக்கிறவர்களுக்கு எவ்வளவோ கஸ்தியும் கலக்கமும் மனவிதனமும் உண்டாகும்! இதினாலல்லோ எபிராயிமென்பவனுடைய பாவ துரோகம் சாக்கிலே போட்டுக் கட்டுண்டாற்போலிருக்கின்றது; அவன் பாவம் மறைந்திருக்கின்றது; பிரசவவேதனை அவனுக்கு வருமென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. இந்தச் சோதனையை இந்த நினைவை இந்தக் குற்றப்பாவத்தை வெளிப்படுத்த வேணுமோ இல்லையோவென்று யாதொருவன் சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டிருந்தால், அவன் எப்போதும் பிரசவ வேதனைப்பட்டாற்போல் வருந்துவான் : இப்போது எல்லாத்தையும் வெளிப்படுத்தவேணுமென்று மனங்கொள்ளுவான்; கொஞ்சத்துக்குள்ளே இப்படி மனங்கொண்டதினாலே கஸ்திப்படுவான் ; அப்புறம் இருதயத்தைத் திறந்து காட்டவேணுமென்று சிரேஷ்டர் கதவுவரைக்கும் போவான் ; அதின் பின் அதைத் திறந்துகாட்டத் துணியாமல் திடீரென்று திரும்பிவருவான். இதினாலல்லோ குழந்தை பிறக்கிற கெ[illegible]வுக்கு வந்து சேர்ந்தது ; ஆனால் அதைப் பிரசவிக்கத் தாய்மாருக்குப் பெலனில்லையென்று வேதாகமத்தில்

சொல்லியிருக்கிறது. இந்தச் சோதனை அந்தகாரத்துக்கு அதிபனாகிய பசாசின் பிள்ளையாகும்; இந்தச் சோதனையை நீ சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தி அது பிறக்கிற தருணமாயிருந்தது; ஆகிலும் அதை வெளிப்படுத்திப் பிரசவிக்க உனக்குப் பெலனில்லாமற்போயிற்று; இதினாலே எப்போதும் பிரசவ வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய். உன் இருதயத்திலுள்ளதை வெளிப்படுத்துவதற்கு நீ தாமதம் பண்ணப்பண்ண இந்த வேதனையும் கஸ்தியும் அதிகப்படும்; ஏனென்றால் எவ்வளவு நேரம் தாமதம் பண்ணுவாயோ அவ்வளவுக்கு அப்புறம் அதை வெளிப்படுத்துகிறது அதிக வருத்தமும் வெட்கமுமாயிருக்கும். நேரத்தோடே அதை வெளிப்படுத்தாததினாலே, நேரஞ்சென்ற பின் கஸ்திப்படுவாய். இவ்வளவு நேரம் கடந்த பின் இப்போது இதை எப்படிச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக் காட்டப்போகிறது? இது இப்போது தானே துவக்கியிருந்தால், இதை அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்தாமற் போகமாட்டேன்; ஆனால் இப்போது என்ன முகத்தோடே எப்படி அவர் கண்ணிலே விழிப்பேன்? இவ்வளவு நேரம் அதை நான் மறைத்துக்கொண்டிருந்ததினாலே, என்பேரில் என்ன நினைப்பார்? துவக்கத்திலே நான் இதை வெளிப்படுத்தாததினாலே, அவரை நான் நம்பவில்லையென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளுவாரேயென்று நினைத்து அதிக வருத்தப்படுவாய். கடைசியாய் ஆத்தும குருவிடத்தில் உன் இருதயத்தைத் திறந்து காட்டுமட்டும் ஒருகாலும் உனக்கு அமரிக்கையிருக்கமாட்டாது; இவ்வளவு முக்கியமான ஒழுங்கை நீ அநுசரியாமல் விட்டுவிடுகிறதினாலே, உன் மனச்சாட்சி எப்போதும் உன்னைக் கண்டித்து உபாதித்துக்கொண்டிருக்கும். நீ ஒன்றையும் ஒளிக்காமல் வெளிப்படுத்தின க்ஷணமே, மனக்கலக்கம் வருத்தமெல்லாம் நீங்கி உத்தம மனசமாதானத்தையும் அமரிக்கையையும் சுகித்தநுபவிப்பாய்.

பாவசங்கீர்த்தனத்தில் நடக்கிறதுபோலே இதிலும் நடக்கும். ஏனென்றால் பாவசங்கீர்த்தனத்திலே யாதொரு பாவத்தைச் சொல்ல வெட்கப்பட்டுத் துணியாதேபோனால், உன் மனசிலே சமாதானமிராது, இடைவிடாமல் மனக் கலக்கப்பட்டுத் திகில் அடைவாயே. ஆனால் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் பாவத்தை வெளிப்படுத்தினவுடனே, மனக்கலக்கமெல்லாம் நீங்கி வெகு சந்தோஷமும் ஆறுதலும் உண்டாகிறதினாலே, தாங்கக்கூடாத பாரத்தை இறக்கிப்போட்டதுபோலே தோன்றுமே. இதினாலல்லவோ காயத்தை அறுத்துச் சத்திரம் வைக்காதே போனால்,

அதுக்குள்ளேயிருக்கிற சீழ் வீங்கி வெகு வேதனை உண்டாகும்; ஆனால் அதை அறுத்துச் சத்திரம் வைத்தால், சீழெல்லாம் வெளிப்புறப்படவே, வேதனை குறையுமென்று அர்ச். கிரேகோரியார் வசனித்தார். பாவசங்கீர்த்தனத்தில் பாவத்தை வெளிப்படுத்தும்போதாகிலும் சோதனை குற்றங் குறைகளைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக்காட்டும் போதென்கிலும் ஏறக்குறைய இப்படி நடக்கும்; ஏனென்றால் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் பாவத்தை வெளிப்படுத்துகிறதும் சரி, காயத்தையாகிலும் சீழ்க்கட்டியையாகிலும் அறுத்துச் சத்திரம் வைக்கிறதும் சரியென்று அர்ச். கிரேகோரியார் திருவுளம்பற்றினார். யாதொருவன் பொறுக்கச் சாப்பிட்டதினாலே அவனுக்கு வயிறு பொருமிக் கெட்ட நீர் சுரந்து இடைவிடாமல் வாந்தி பண்ண ஆசைவந்தால், அவன் வயிற்றிலுள்ளதெல்லாத்தையும் வாந்தி பண்ணுமட்டும் கொடூர வேதனைப்படுவானல்லவோ? ஆனால் வாந்தி பண்ணினவுடனே, வேதனையெல்லாம் தீர்ந்து முழுதும் சொஸ்தப்படுவானே. இதை நாம் இப்போது சொல்லுகிற புத்தியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கடவோம். இப்படி யோசித்துப் பார்த்தால், நமதுள்ளத்தில் நடக்கிறதை மறைத்து வைக்கிறது அதை வெளிப்படுத்துகிறதைப் பார்க்க அதிக வருத்தமென்று நன்றாய் அறிந்துகொள்ளலாம்; ஏனென்றால் வெட்கம் ஒரு க்ஷணத்திலே தீர்ந்து போகும்; இந்த வெட்கத்துக்கும் வருத்தத்துக்கும் பயப்படாமல் நமதுள்ளத்தைத் திறந்து காட்டினாலே போதும்; வருத்தம் வேதனையெல்லாம் நீங்கிப்போகும்; அதின் பின் ஆழ்ந்த சமாதானத்தையும் அமரிக்கையையும் சுகித்தநுபவிக்கலாம். ஆகையால் வருத்தத்துக்கும் கஸ்திக்கும் பயந்து ஆத்தும குருவிடத்தில் உள்ளத்தைத் திறந்து காட்டாமல் மறைத்துவைக்கிறவர்களுக்கு நாம் சொல்லுகிற புத்தியாவது: உங்களுக்குக் கஸ்தியும் வருத்தமும் வாராதபடிக்குத் தானே உங்கள் உள்ளத்தை மறைக்காமல் திறந்துகாட்டவேணுமென்று சொல்லுகிறோம்; ஏனென்றால் அதை மறைத்துவைத்திருக்கிற வரைக்கும் வருத்தப்பட்டு வாடிக் கஸ்திப்பட்டுக் கலங்குவீர்கள். இதினாலல்லவோ நான் வாய் மூடினதினாலே, என் எலும்பில் மூளை வரைக்கும் புரை ஓடினதென்று தேவசங்கீதத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. ஆனால் உன் இருதயத்தைத் திறந்து காட்டினவுடனே, வருத்தமெல்லாம் நீங்கி மன அமரிக்கையான அந்தஸ்தில் வந்து சேருவாய்.

எ-ம் அதிகாரம்.

உச்சாயமாய்ச் சிரேஷ்டரிடத்தில் நமதுள்ளத்தைத் திறந்து காட்ட அக்கியமாயிருக்கிற பிரதான வருத்தத்தை நீக்குவது.

சில சந்நியாசிகள் சிரேஷ்டரிடத்தில் உள்ளத்தைத் திறந்து காட்டாதபடிக்குப் பிரதான விக்கினமேதென்றால், இப்படித் திறந்து காட்டுகிறதினாலே எங்களுக்கு மகிமைக் கேடு வரும், எங்களிடத்தில் உள்ள கீர்த்தி அழிந்துபோகும்; அதின் பின் சிரேஷ்டர் எப்போதும் எங்கள் மேலே கண்ணுண்டாயிருப்பார், எங்களை நம்பவுமாட்டார், சினேகிக்கவுமாட்டாரென்று நினைப்பார்கள். பசாசு இவர்களைக் கெடுத்து இவர்கள் உள்ளத்தைத் திறந்துகாட்டாதபடிக்கும், திறந்து காட்டினாலும், முழுதும் சரியாய்த் திறந்து காட்டாதபடிக்கும் செய்கிற உபாயதந்திரம் இதுவே. ஆனால் இது பொய்யான நினைவென்றும், இவர்கள் தங்கள் இருதயத்தை முழுதும் சரியாய்ச் சிரேஷ்டரிடத்தில் திறந்து காட்டினால், சிரேஷ்டர் இவர்கள் பேரில் வைத்திருந்த மேலான எண்ணமும் சினேகமும் அதிகப்படுமென்றும், இவர்கள் எதையாகிலும் சிரேஷ்டருக்கு ஒளித்து வைத்தால், இவர்கள் கீர்த்தி கெட்டுப்போகுமென்றும் இப்போது விளக்கிக்காட்ட எத்தனிக்கிறோம்; இதினாலே இந்த விக்கினம் முழுதும் தீர்ந்து இந்த வருத்தமெல்லாம் நீங்கிப்போகுமென்று நம்புகிறோம். தேவ கிருபையினாலே இப்போது இச்சத்தியத்தை ஒப்பிக்க ஏற்பட்டோம். பசாசு நம்மைக் கெடுப்பதற்காக நமது புத்தியில் தோற்றுவிக்கிற இந்த நினைவு பொய்யாகும்; அது நமக்குச் சோதனை செய்யும்போதெல்லாம் பொய்யை மெய்போலே நமக்குக் காண்பிக்கிறது வழக்கம்; அது தப்பறைக்குத் தகப்பனாயிருக்கிறதினாலே, அது இப்படி நடக்கிறது ஆச்சரியமல்ல. யாதொரு சந்நியாசி தன் ஆத்துமத்தில் நடக்கிறதைச் சிரேஷ்டருக்கு ஒளித்து வைக்கத் தேடினால், சிரேஷ்டர் அவனை நம்பிக்கையற்றவனென்றும் வ-

ஞ்சகனென்றும் எண்ணுகிறதற்கு இது வழியாகும். ஆகையால் எந்தெந்தக் குற்றத்தையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக்காட்டுகிறதைவிட அதை ஒளிக்கிறதினாலே கீர்த்திக்கு அதிக கேடு வரும்; ஏனென்றால் ஒரு குற்றம் ஒரு குற்றந்தானே; ஆனால் சிரேஷ்டர் யாதொருவன் சூதும் வஞ்சகமுமுள்ளவனென்று நினைத்தால், அவன் தாம் அறியாத வேறநேக குற்றமும் கட்டிக்கொண்டிருப்பானென்று எளிதாய்ச் சந்தேகப்படுவார். இப்படி மறைவுள்ள சந்நியாசி பேரில் சிரேஷ்டர் என்ன [illegible] வஞ்சகன், இன்ன காரியத்தை இவன் நம்மிடத்தில் வெளிப்படுத்தாததினாலே, இன்னம் எத்தனையோ குற்றங்குறைகளை நம்மிடத்தில் சொல்லாமல் ஒளித்துவைத்திருக்கிறானோ கண்டதாரென்று நினைத்துக்கொள்ளுவார். அவன் கீர்த்தி கெட்டுப்போகிறதற்கு இதுவே போதும்; எந்தெந்தக் குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக்காட்டினாலும், அதினாலே இப்படி அவன் கீர்த்தி கெடாது. ஆனால் யாதொரு சந்நியாசி சிரேஷ்டருக்கு ஒன்றையும் ஒளிக்காமல் தனக்கு வருகிற சோதனை தன் மனப்பற்றுதல் தான் கட்டிக்கொண்ட குற்றங் குறை எல்லாத்தையும் அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்தினால், அப்பொழுது சிரேஷ்டர் அவன் பேரில் தாழ்வான எண்ணங்கொள்ளாமல் அவனைக் கனமாய் மதிப்பார்; ஏனென்றால் இவன் தாழ்ச்சியும் ஒருத்தலுமுள்ளவனென்றும் கபடற்ற கிரேஸ்தனென்றும் இவன் வெளி நடக்கையும் உள் நடக்கையும் மெய்யாகவே ஒத்திருக்கிறதென்றும் நிச்சயித்துக்கொள்ளுவார்.

இது மிகவும் அவசியமும் முக்கியமுமான சத்தியமாகையால், இன்னம் இதை நன்றாய் விளக்கிக்காட்டி வேரோடு இந்த விக்கினத்தைப் பிடுங்கித் தள்ளக்கடவோம். முந்த முந்தச் சந்நியாசி ஒன்றையும் ஒருகாலும் சிரேஷ்டருக்கு மறைத்துவைக்காமல் தன் இருதயத்தை முழுதும் அவரிடத்தில் திறந்து காட்டுகிறதே சிரேஷ்டருடைய சினேகத்தைத் தனக்கு வருவித்துக்கொள்ளுகிறதற்கு உத்தம உபாயமென்று சொல்லுகிறோம். இதற்கு முகாந்தரமேதென்றால் நீ யாதொருவனைச் சினேகித்தால், அது அவன் உன்னைச் சினேகிக்கிறதற்கு உதவியாகுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இதினாலல்லோ நாம் சர்வேசுரனைச் சினேகிக்கவேணுமென்று காட்டுவதற்குச் சர்வேசுரன் நம்மை முந்த முந்தச் சினேகித்ததினாலே, நாமும் அவரைச் சினேகிக்க-

வேணுமென்று அர்ச். அருளப்பர் திருவுளம்பற்றினார். இதிப்படியிருக்க, யாதொரு சந்நியாசி சிரேஷ்டருக்கு ஒன்றையும் ஒளித்துவைக்காமல் தன் இருதயத்தை அவரிடத்தில் முழுதும் திறந்து காட்டும்போது, அவன் அவரைச் சிநேகிக்கிறானென்று காட்டுகிறானல்லோ? ஏனென்றால் ஒன்றையும் ஒளிக்காதவர்களிடத்திலே சிநேகம் வெகுவாயிருக்கும். இதினாலே உலக இரட்சகர் தமது சீஷர்களுக்கு விதைப்போன் உவமையை விளக்கிக் காட்டிச் சொல்லுகிறதாவது: தேவ இராச்சியத்தின் பரம இரகசியங்களைத் தெளிவாய் அறிந்துகொள்ளக் கொடுத்துவைத்தவர்கள் நீங்கள் தான்; மற்றவர்களுக்கு அது விடுகதைபோலே மறைந்திருக்குமென்றார். அன்றியும் பெரிய வியாழக்கிழமை செய்த பிரசங்கத்திலே அவர் திருவுளம்பற்றினதாவது: நமது பிதாவின் வழியாக நாம் அறிந்துகொண்டதெல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தினதினாலே, உங்களை நமது சிநேகிதரென்று அழைத்திருக்கிறோமென்றார். ஆகையால் யாதொரு சந்நியாசி தன் இருதயத்தை முழுதும் திறந்து காட்டுகிறதைச் சிரேஷ்டர் கண்டால், அவன் சகலத்திலும் தமது பேரில் நம்பிக்கை வைத்துத் தன்னை முழுதும் தமது கையில் ஒப்படைக்கிறதினாலே இந்தச் சந்நியாசி தம்மை மெய்யாகவே சிநேகிக்கிறானென்றும் தம்மைத் தகப்பனாகவும் சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாகவும் எண்ணியிருக்கிறானென்றும் அறிந்துகொள்ளுவார்; அறிந்துகொண்டு அவனை அதிகமாய்ச் சிநேகித்து அதிகமாய் விசாரித்துக்கொள்ளுவார். ஆனால் நீ அவருக்கு மறைவுள்ள பிரகாரமாய் நடந்து காரியங்களைத் தெளிவாய்ச் சொல்லாமல் அவர் கேட்டும் அறிந்துகொள்ளாதபடிக்கு விடுகதை சொன்னாற்போலே பேசினால், அவர் உன் பேரில் தாழ்வான எண்ணங்கொண்டு உன்னை வெகுவாய்ச் சிநேகிக்க மாட்டார்; ஏனென்றால் நீ அவரை நம்பாமல் மறைந்து நடக்கிறதினாலே, அவரைத் தகப்பனென்று எண்ணாமலும் தகப்பன் மட்டில் நடக்கிறதுபோலே நடவாமலுமிருக்கிறாய்; இதினாலே நீ அவரைக் கனமாக மதிக்கவுமில்லை, சிநேகிக்கவுமில்லையென்று கண்டுகொள்ளுவார். உன் பேரிலே அவரிடத்தில் அருவருப்பும் வெறுப்பும் உண்டாகிறதற்கு இதுவே காரணமாகும். நீ தகப்பனைப்போலே சிரேஷ்டரைச் சிநேகியாவிட்டால், அவர் பிள்ளையைப்போலே உன்னைச் சிநேகிக்கிறதெப்படி? அவர் பேரில் நம்பிக்கை வைத்து உன் இருதயத்தை முழுதும் திறந்து காட்டினால், அப்போது தகப்பனைப்

போலே நீ அவரைச் சிநேகிக்கிறாயென்று சொல்லலாம்; இதைக் கண்டு அவரும் உன்னைப் பிள்ளைபோலே சிநேகிப்பார். சிரேஷ்டர் தமக்குட்பட்ட சந்நியாசிகள் மட்டில் தகப்பனைப்போலே நடக்கவேணுமென்று பின் வரும் போதகத்தில் சொல்லிக் காட்டுவோம். ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் சந்நியாசியோடு திறந்த மனசாய்ப் பேசி அவரை நோக்கி: எச்சரிக்கையாயிரு; உன்னிடத்தில் இந்தக் குற்றம் உண்டு; உன்னிடத்தில் இந்தக் குறையுண்டென்று கேள்விப்பட்டோம்; இன்ன காரியத்தில் நீ தப்பிதஞ் செய்கிறாய்; உன் நடக்கையைத் திருத்திக்கொள்ளப் பிரயாசப்படுவென்று சொன்னால், பட்சத்தினாலே அவர் இப்படிப் புத்தி சொல்லுகிறாரென்று சந்நியாசி கண்டு சிரேஷ்டரை அதிகமாய்ச் சிநேகிப்பாரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனால் சிரேஷ்டர் இப்படி நடவாமலும் எந்தெந்தக் குற்றங் குறையைச் சந்நியாசிகள் திருத்திக்கொள்ளவேணுமென்று பட்சத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் சொல்லாமலும் சுற்றிச் சுற்றிப் பேசி மனதிலொன்று வாக்கிலொன்று சொன்னால், இது பட்சமான நடக்கையல்ல, வஞ்சகம் நிறைந்த ஒழுக்கமாகும். ஆகையால் சிரேஷ்டரும் சந்நியாசிகளும் கபடமொன்றுமில்லாமல் திறந்த மனசாய் நடந்தால், அப்போது அவர்களுக்குள்ளே மெய்யான சிநேகமும் இருதய ஒன்றிப்பும் விளங்கும்; சகலமும் நன்றாய் நடக்கும். ஆனால் திறந்த மனமில்லாவிட்டால், வாய்ப் பேச்சிலேயும் வெளி அடையாளத்திலேயும் மாத்திரம் சிநேகம் இருக்குமேயல்லாமல் மெய்யான மனச்சிநேகம் அற்றுப்போகும். ஆகையால் சந்நியாசி உச்சாயமாய்ச் சிரேஷ்டரிடத்தில் தன் உள்ளத்தைத் திறந்து காட்டினால், இதினாலே அவன் சிரேஷ்டருடைய சிநேகத்தை இழந்துபோகாமல் அதை அதிகப்படுத்திக்கொள்ளுவானென்று அறிந்துகொள்ளலாம்.

அன்றியும் இவ்விஷயத்தில் இன்னம் அறிந்துகொள்ளவேண்டியதாவது: சந்நியாசி சிரேஷ்டரிடத்தில் தன் மனதைத் திறந்துகாட்டினால், தன்பேரில் சிரேஷ்டரிடத்திலுண்டான மேலான எண்ணம் கெட்டுப்போகுமென்று பயந்து வருத்தப்படுகிறது வழக்கம்; இப்படிப் பயப்படக் காரணமில்லை; ஏனென்றால் யாதொருவன் சிநேகத்துக்குத் தகுந்தவனென்று நமது புத்தியிலே பட்டால், நமது மனசு அவனைச் சிநேகிக்கிறதென்கிறதினாலே சிநேகமும் மேலான எண்ணமும்

எப்போதும் கூடவிருக்கும். ஆனால் இந்த முகாந்தரமுமல்லாமல்
இன்னம் இச்சத்தியத்தை விரிவாய் விளக்கிக்காட்டக் கடவோம். ஒரு
சந்நியாசியிடத்தில் எவ்வளவு சோதனை வந்தாலும், அதினாலே சிரே
ஷ்டர் அவனைத் தாழ்வாய் எண்ணமாட்டார்; ஏனென்றால் சர்வேசு
ரனுக்கு ஊழியஞ் செய்து புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தை அடையத்
தேடுகிறவர்களுக்கு அதிக சோதனை வரும்; மற்றவர்களுக்குப் பல மு
றை சோதனை இன்னதென்றே தெரியாது; அவர்களுக்குச் சோதனை
வந்தாலும், அதை அறிந்துகொள்ளமாட்டார்கள்: அவர்கள் மனப் பிரி
யமாய்ப் பாவங் கட்டிக்கொள்ளுகிறதினாலே, பசாசு அவர்களுக்குச்
சோதனை செய்யப் பார்க்காது. ஆனால் சர்வேசுரனுக்கு ஊழியஞ்
செய்யத் தேடிப் புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தை நாடுகிறவர்களுக்கு
விரோதமாய் அது ஆயுத முஸ்திப்புப்பண்ணும். இதினாலல்லோ
மகனே, நீ தேவ ஊழியத்தை அண்டிவர வேணுமானால், சோதனை
க்கு உன் ஆத்துமத்தை ஆயத்தம் பண்ணுவென்று ஞானியானவர்
வசனித்தார்.

மற்றப்படி சிலர் சோதனையின்பேரில் மிஞ்சின வெட்கப்படுகிற
தினாலே, இப்படிப்பட்ட சோதனை ஒருவருக்கு ஒருகாலும் வந்திருக்க
மாட்டாதென்று எண்ணிச் சிரேஷ்டர் இதைக் கேட்டு ஆச்சரியப்படுவா
ரென்று பயந்து அவரிடத்தில் இந்தச் சோதனையை வெளிப்படுத்தத்
துணியமாட்டார்கள். விசேஷமாய்ப் புதுச் சந்நியாசிகள் இன்னம்
சோதனைப்பட்டுப் பழகாததினாலே, தங்களுக்கு வருகிறது புதுச் சோ
தனையென்று நினைப்பார்கள்; ஆகிலும் சந்நியாசிகளுக்குச் சோதனை
வருகிறது பூர்வீக காலமுதல் எப்போதும் வழக்கமாய் நடந்துவரு
கிற காரியமாமே. ஆகையால் நீ சிரேஷ்டரிடத்திலாகிலும் ஆத்தும
குருவிடத்திலென்கிலும் என்னென்ன காரியத்தை வெளிப்படுத்தினா
லும், இது புதிதான காரியமென்று உனக்குத் தோன்றினாலும், நீ
சொல்லப்போகிறதை அநேகர் ஏற்கனவே அவர்களிடத்தில் சொல்லி
யிருப்பார்கள்; ஒருவேளை நீ வெளிப்படுத்தப்போகிற சோதனை சிரே
ஷ்டருக்கும் ஆத்தும குருவுக்கும் வந்திருக்குமாக்கும். இதினாலல்லோ
பொழுதுக்குக் கீழே புதிதானது ஒன்றுமில்லையென்று ஞானியானவர்
வசனித்தார். ஆகையால் யாதொரு காரியம் இதுவரையில் உனக்கு
நடக்காததினாலே, அது புதிதென்று நினையாதே.

உன் குற்றங் குறைகளைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தினால்,
அதினாலே அவர் உன்னைத் தாழ்வாய் எண்ணுவாரென்று பயப்படக்
காரணமில்லை; ஏனென்றால் எல்லாரும் குற்றமுள்ள மனுஷர்தான்.
நாம் மண்ணிலே உற்பத்தியாயிருக்கிறோம்; நாம் எல்லாரும் ஒரே
மண்ணிலிருந்து உற்பத்தியானோம். ஆகையால் சிரேஷ்டர் தமதுள்ள
த்தில் நடக்கிறதைக் கொண்டு தம்மோடுபட்டவர்களுடைய பலவீன
த்தை அறிந்திருக்கிறார்; அதினாலே அவர்கள் தங்கள் குற்றங் குறை
களை அவரிடத்தில் சொல்லிக்காட்டினால், அதைக் கேட்டு அவர் ஆச்ச
ரியப்படமாட்டார். சில வால சந்நியாசிகள் அடிக்கடி கட்டிக்கொள்
ளுகிற குற்றமாவது: வெட்கத்தினாலே தங்கள் குற்றத்தை ஆத்தும
குருவுக்கு மறைத்து வைப்பார்கள். இவர்கள் இப்படி நடவாதபடிக்கு
ஜெர்சோன் இவர்களுக்குச் சொல்லுகிற புத்தி யென்னவென்றால்:
நாம் உன் பாவத்தையும் ஞானப் பலவீனத்தையும் அறிந்துகொண்
டால், அதினாலே உன்னைத் தாழ்வாய் எண்ணுவோமென்று நினைக்கி
றாயோ? இல்லை, இல்லை; உன்னைப் பெற்ற தகப்பனுக்கு நீ சொல்லா
ததை நமக்குச் சொன்னதினாலே, நமதுபேரில் அதிக நம்பிக்கை வைத்
திருக்கிறாயென்று காட்டினாயே; இதினாலே நாம் உன்னை அதிகமாய்ச்
சிநேகிப்போம். யாதொருவன் தன் குற்றங் குறைகளை நமக்கு வெளி
ப்படுத்துகையில், நமது இருதயம் எவ்வளவு இளகிப்போகுமென்று சர்
வேசுரனுக்குத் தெரியும்; அவன் பாவம் எவ்வளவு கனமும் எவ்வளவு
வெட்கத்துக்குரியதுமாயிருக்குமோ, அவ்வளவுக்கு அவன்பேரில் சிநே
கமும் இரக்கமும் நம்மிடத்தில் பிறக்கிறதென்றார். சந்நியாசி தன்
குற்றத்தை உள்ளபடி சொல்லிக்காட்டும்போது, அவனிடத்தில் விள
ங்குகிற தாழ்ச்சியையும் அதினாலே தன் ஆத்துமத்தைக் குணப்படுத்
திப் புண்ணியத்தில் வர்த்திக்க வேணுமென்று அவனிடத்திலுள்ள
ஆசையையும் சிரேஷ்டர் கண்டு மனமிளகி அவனை அத்தியந்த பட்ச
த்தோடு சிநேகிப்பார். அந்நியனொருவன் தனக்கு நேரிட்ட வருத்
தம் கஸ்தி துன்பங்களை நம்மிடத்தில் வெளிப்படுத்தினால், நாம் அவன்
பேரில் பட்சமாகி அவனுக்கு உதவி செய்ய ஏற்பட்டு நம்மாலியன்ற
மட்டும் அவனுக்கு ஆறுதல் வருவிக்கப் பிரயாசப்படுவோமே. இப்ப
டியிருக்க, நமது ஞானப் பிள்ளைகள்பேரில் எவ்வளவு பட்சமாயிருப்
போமென்று சொல்ல முடியுமோ? ஆகையால் சந்நியாசிகள் தங்கள்

யுரைத்தை ஆத்தும குருவிடத்திலே வெளிப்படுத்துகிறதினாலே அவர் அவர்கள்பேரில் வைத்திருந்த பட்சம் குறையாததுமன்றி அதிகப்படுமென்று சகல சந்நியாசிகளும் முழுதும் நிச்சயித்துக்கொள்ளுகிறது மிகவும் புத்திமான புத்தியாகும்; ஏனென்றால் அவர்கள் இச்சத்தியத்தை நிச்சயித்துக்கொண்டால், அவர்கள் இவ்வளவு அவசரமான கடமையை நிறைவேற்றாதபடிக்குப் பசாசு சொல்லுகிற துர்ப்புத்திக்குக் காது கொடுக்க மாட்டார்கள்.

நாம் இதுவரையில் சொன்னதெல்லாத்தையும் இன்னும் அதிகமாய் ஸ்திரப்படுத்துவதற்காக அறியவேண்டிய விஷயமாவது: இன்மைச்சபது அந்தத் தின்னையிலே ஸ்திரமான மனதோடு கிலேசிக்கிறது சர்வேசுரன் சமுகத்திலேயும் மனுஷருக்கு முன்பாகவும் பெரியயாகவே வெட்கத்துக்குரிய நடக்கையாகும்; ஆனால் செய்த பாவத்தை அருவருத்து அதுக்காக மனம் நொந்து கஸ்தியும் வெட்கமும் பட்டு அதை வெளிப்படுத்துகிறது சர்வேசுரன் சமுகத்திலே மிகவும் புகழ்ச்சிக்குரிய ஒழுக்கமாமே; சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாயிருக்கிற சிரேஷ்டரும் ஆத்தும குருவும் இது வெகு புகழ்ச்சிக்குரிய நடக்கையென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளுவார்கள். பாவிகள் கட்டிக்கொண்ட பாவம் பொதுத் தீர்வை காலத்திலே எல்லாருக்கும் முன்பாக வெளிப்படுகிறதுபோலே, அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் மோட்சவாசிகளும் இவ்வுலோகத்தில் கட்டிக்கொண்ட பாவமும் வெளிப்படுமோவென்று வேதசாஸ்திரிகள் தர்க்கம் பண்ணியிருக்கிறார்கள்; இச்சத்தியத்தின்பேரில் அவர்கள் வெவ்வேறு எண்ணமுற்றிருக்கிறதறிவோம். ஆனால் நாம் இப்போது சொல்லுகிறதை ஒப்பிப்பதற்கு வேண்டியதை மாத்திரம் இங்கே எடுத்துக் காட்டுவோம்: அதென்னவென்றால், அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் பூமியில் கட்டிக்கொண்ட பாவம் தீர்வை நாளில் எல்லாருக்கு முன்பாக வெளிப்படுமென்று சொன்னால், அதைக் கட்டிக்கொண்ட அர்ச்சியசிஷ்டவருக்கு அதினாலே வெட்கமும் கூச்சமும் வராமல் மேன்மையும் மகிமையும் உண்டாகுமென்பது நிச்சயமான சத்தியமாகும்; ஏனென்றால் அந்தப் பாவத்துக்காக அவர் செய்த தவசும் சகலர் கண்ணுக்கு முன்பாகக் காணப்படும். அநேக அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்குச் சர்வேசுரன் இப்போதே செய்கிற மகிமை இதுவே; ஏனென்றால், மதலேனம்மாள் நடந்த ஆகாத நடக்கையைப் பிரசங்கத்திலே

சொல்லுகிறார்கள்; அவள் திருநாளைக்குப் பூசையில் வாசிக்கிற சுவிசேஷத்தில் அவளைப் பாவியென்று சொல்லியிருக்கின்றது; தாவீதென்பவர் கட்டிக்கொண்ட மோக பாவத்தைச் சொல்லிக் காட்டுகிறார்கள்; அர்ச். இராயப்பர் இயேசுநாதரை அறியேனென்று மறுதலித்ததை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்; அர்ச். சின்னப்பர் திருச்சபையை உபாதித்ததை எடுத்துக்காட்டுகிறார்கள். ஆகிலும் இந்தப் பெரிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் தங்கள் பாவத்துக்காக அருந்தவஞ் செய்ததினாலே, அவர்கள் பாவத்தைக் குறித்துச் சொல்லுகிறதெல்லாம் அவர்களுக்குப் புகழ்ச்சியாக மாறிப்போகிறதல்லோ? கல்லிலிருந்து தேனும் கடும் பாறையிலிருந்து எண்ணெயும் புறப்படச் செய்கிற கர்த்தருக்கும் இது தோத்திரமாகும். ஞான சீவிய கிரந்த கர்த்தாக்கள் வெகு நேர்த்தியான ஒரு உவமையை வெளிப்படுத்தி இச்சத்தியத்தை விளக்கிக்காட்டுகிறது வழக்கம். அதென்னவென்றால், ஒருவன் தனக்கு வெகு நேர்த்தியான உடுப்புத் தைத்திருக்கிறானென்று வைத்துக்கொள்; அது அவனுக்கு வெகு நேர்த்தியாய்ப் பிடித்திருந்தது; என்னமோ தற்செயலாய் அது கிழிந்துபோயிற்று; ஆகையால் அந்த உடுப்புக் கெட்டுப்போனதென்று தோன்றும். ஆகிலும் அது கிழிந்த இடத்திலே தங்கத் துணியாகிலும் வெகு நேர்த்தியான சருகைத் துண்டென்கிலும் போட்டுத் தைக்கச் செய்தானென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம்; இதினாலே அந்த உடுப்பு முன்னிருந்ததைப் பார்க்க அதிக நேர்த்தியும் அதிக விலையுயர்ந்ததுமாகுமல்லோ? இவ்வண்ணமே பொதுத் தீர்வை நாளிலே மோட்சவாசிகளுடைய பாவம் வெளிப்படுகிறதாயிருந்தால், இப்போது சொன்ன பிரகாரம் வெளிப்படும்; அவர்கள் தங்கள் பாவத்துக்காக நன்றாய் உத்தரித்ததினாலே, அந்தப் பாவத்தினிமித்தம் அவர்களுக்கு வெட்கம் வராமல் மகிமை வரும்; அவர்கள் பாவத்தினால் வந்த பொத்தலைத் திவ்விய ஆட்டுக்குட்டியின் உடையில் அவர்கள் வெகு நேர்த்தியாக மூடித் தைத்ததினாலே, அது அவர்களுக்கு நேர்த்தியான ஆபரணமாகும். இவ்வண்ணமே சந்நியாசி தன் பாவமாகிற காயத்தைச் சிரேஷ்டர் ஆற்றும்படியாக அவரிடத்தில் அதை உள்ளபடி திறந்து காட்டி அதுக்காக மெய்யான மனஸ்தாபப் பட்டால், அவன் பேரிலும் சொல்லவேண்டியதிதுவே. தன் ஞானப் பலவீனத்தையும் குற்றங் குறைகளையும் வெளிப்

படுத்துகிறதினாலே, சிரேஷ்டர் அவன்பேரில் வைத்திருந்த மேலான எண்ணமும் சிநேகமும் குறைந்து போகாமல் அதிகப்படும். இதினாலல்லோ ஒரு வெட்கம் உண்டு; அது பாவத்தை வருவிக்கும்; இன்னொரு வெட்கம் உண்டு; அது மேலான எண்ணத்தையும் மகிமையையும் பெறுவிக்குமென்று ஞானியானவர் வசனித்தார். உன் குற்றத்தை வெளிப்படுத்தாமல் விலக்குகிற வெட்கம் உன்னைத் தாறுமாறிலும் பாவத்திலும் விழத்தாட்டும்; ஆனால் உன் குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகையில், நீ படுகிற வெட்கம் மனிதருடைய மேலான எண்ணத்தையும் தேவாசீர்வாதத்தையும் உனக்குப் பெறுவிக்கும்.

அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிறதாவது: ஒரு சந்நியாசியார் மிகவும் ஒழுங்கற்ற நடக்கை நடக்கிறதை அர்ச். இஞ்ஞாசியார் கண்டு அவருக்கு எவ்வளவு நற்புத்தி சொன்னாலும், என்ன பிரயாசப்பட்டாலும், அதுவெல்லாம் வீணாய்ப் போயிற்று; இதைக் கண்டு அர்ச். இஞ்ஞாசியார் அந்தச் சந்நியாசியாரிடத்தில் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணப் போனார். கடைசிப் பாவசங்கீர்த்தனந் துவக்கி அவர் கட்டிக்கொண்ட குற்றங்களை வெளிப்படுத்தினபின், தமது ஆயுசு கால முழுதும் செய்த பிரதான பாவத்துக்காகப் பொதுப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண ஆசையாயிருக்கிறேனென்று சொல்லித் தாம் சிறு பிராயத்தில் கட்டிக்கொண்ட குற்றங் குறைகளையும் பலவீனத்தையும் வெளிப்படுத்தி வெகு துயரப்பட்டு அழுதார். உடனே அந்தச் சந்நியாசியார் இருதயம் முழுதும் மாறிப்போயிற்று. அது முதல் அவர் தமது ஆகாத நடக்கையை வெறுத்துத் தள்ளினார்; அதுக்கு முன்னே அவர் அர்ச். இஞ்ஞாசியார்பேரில் வெறுப்பாயிருந்தாலும், அதுமுதல் அவரைச் சங்கித்துச் சிநேகித்துக்கொண்டு வருவார். இன்னம் அவரைத் தமக்கு ஆத்தும குருவாகத் தெரிந்துகொண்டு அவரிடத்தில் ஒடுக்கம் செய்து தமது நடக்கையை முழுதும் மாற்றி எல்லாருக்கும் நன்மாதிரிகையுமானார். இதினாலே யாதொருவன் தாழ்ச்சியோடு தன் குற்றங் குறைகளைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லப் பயப்பட்டால், அவன் எவ்வளவு மோசம் போகிறானென்று அறிந்துகொள்ளலாம். ஏனென்றால் இப்படித் தன் உள்ளத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் திறந்து காட்டுகிறவன் தேவ சமுகத்தில் மகிமைப்பட்டவனாவானல்லோ? இதிப்படியிருக்கச் சர்வேசுரனுக்குப் பதிலாயிருக்கிற சிரேஷ்டர் சர்

வேசுரனைப்போலே நடக்கவேண்டியதினாலே, அவர் எண்ணத்திலும் இவன் மகிமைப்பட்டவனாவானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இன்னமும் இது காரியத்தில் வேறொரு சத்தியத்தையும் வெளிப்படுத்தவேண்டும். இது முழுதும் மெய்யான சத்தியமாயிருக்கிறதினாலே, இதைக் கவனிக்கவேண்டும்; அதென்னவென்றால், யாதொருவன் ஒளிவுமறைவாய் நடந்து தன் உள்ளத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சரியாய்த் திறந்து காட்டாதேபோனால், தன் குற்றங் குறைகளைத் திருத்திக்கொண்டு தன் கெட்ட வழக்கம் நடக்கைகளை விட அவனுக்கு மனசில்லையென்று அடையாளமாகும். உன் குற்றத்தின்பேரில் மெய்யான மனஸ்தாபப்பட்டு இனிமேலாக உன் கடமையைப் பிரமாணிக்கமாய் நிறைவேற்றுவேனென்று உறுதியான பிரதிக்கினை செய்தால், உன் உள்ளத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் திறந்து காட்டினாலும், அதினாலே உனக்கு மகிமைத் தாழ்வு வராதென்று நன்றாய் அறிந்துகொண்டாயே; ஏனென்றால் உன் குற்றத்தை அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்தும்போது, அதுக்காக மெய்யான மனஸ்தாபமும் உன்னிடத்திலிருக்கிறதைச் சிரேஷ்டர் கண்டு உன்னைக் கனமாய் மதிப்பார். ஆகையால் சிரேஷ்டரிடத்தில் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறதினாலே உனக்கு மகிமைத் தாழ்வு வராது; ஆனால் உன் ஆத்துமத்தைச் சரியாய்த் திறந்துகாட்டாமல் மறைத்து வைக்கிறதினாலேதான் மகிமைத் தாழ்வுண்டாகும்; ஏனென்றால் இதினாலே உன் குற்றத்தைத் திருத்திக்கொள்ளச் சுத்தமாய் உனக்கு மனசில்லையென்று காட்டுகிறாய்.

௮-ம் அதிகாரம்.

மேற்சொன்ன எதிர் ஞாயத்துக்கு இன்னொரு
மறுமொழி சொல்லுவது.

சிரேஷ்டர் நமதுபேரில் வைத்திருந்த மேலான எண்ணத்தை இழந்துபோவோமென்று பயந்து வருத்தப்படுகிறவர்களுக்கான இன்

...னொரு பழமொழி உண்டு: அதென்னவென்றால், நம்மிடத்தில் மெய்யான தாழ்ச்சி உண்டானால், நமது குற்றங் குறையும் பலவீனமும் வெளிப்படுகிறதைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டு நமது குற்றங் குறைகளையும் கெட்ட வாடிக்கை வழக்கங்களையும் உச்சாயமாய்ச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக் காட்டுவோமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; ஏனென்றால் மெய்யான தாழ்ச்சியுள்ளவன் தன்னை அறிந்துகொண்டு தன்னை நிந்திக்கிறதுமல்லாமல் மற்றவர்களும் தன்னை அறிந்துகொண்டு நிந்திக்க வேணுமென்று ஆசைப்படுவான். நாமும் [illegible] ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்க வேணுமென்று நமக்கு ஒழுங்கு ஏற்படுத்தவில்லையென்பது மெய்தான்; ஆனால் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறதினாலே தாழ்ச்சி முயற்சியும் அநுசரிக்கிறோமே; இந்தப் பிரயோசனம் மாத்திரம் போதும்; வேறே பிரயோசனமில்லாவிட்டாலும், சரிவர ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறதற்கு இந்த லாபம் ஒன்றே போதும். ஆனால் உன்னிடத்திலே தகுந்த தாழ்ச்சி இல்லாமல் போய் மகிமைப்பட வேணுமென்றும் உயர்ந்த அலுவல் சம்பாதிக்க வேணுமென்றும் ஆசையுண்டானால், ஆங்காரத்தினாலும் அகந்தையினாலும் உன் மனதில் பிறக்கிற வீண் பயத்துக்கு நீ இடங் கொடுக்கிறதைக் கண்டு நாம் ஆச்சரியப்படுகிறதில்லை. என் குற்றங் குறைகளைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தினால், என்னைக் கனமாய் மதிக்க மாட்டார்; எனக்கு மேலான அலுவல் ஏற்படாமல் போகும்; என்னை நிந்தித்து மறந்து போவாரென்று நினைப்பாயாக்கும். அநேக பெரிய தேவதாசர் தங்களுக்கு மேலான பட்டம் கொடுக்க வேணுமென்று ஒருவரும் நினையாதபடிக்குக் குற்றங் குறைகளும் கனமான பாவமுமுதலாய்த் தங்களிடத்தில் உண்டென்று பலமுறை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். யாதாமொருவன் மற்றவர்கள் தன்னைக் கனமாய் எண்ணித் தனக்கு மேலான அலுவல் கொடுக்கும்படியாகத் தன் குற்றத்தை மறைக்கப் பிரயாசப்பட்டால், இவன் மேற்சொன்ன தேவதாசர்போலே நடக்கிறதுமில்லை; இவன் இருதயத்தில் அற்பத் தாழ்ச்சியும் கிடையாதென்று அடையாளமாகும்.

மற்றப்படி இங்கே மிகவும் அவசரமான ஒரு சத்தியத்தைக் கவனிக்கவேணும்; இதை [illegible] வேறே [illegible]ரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். அதென்னவென்றால், [illegible] தாழ்ச்சி ஒறுத்தல் முதலிய

வேறே சகல புண்ணிய முயற்சியுஞ் செய்யக் கடனாளியாயிருக்கையிலே அதைச் செய்யாவிட்டால், அவன் தன் ஒழுங்கையும் மீறி நடக்கிறானென்று சொல்லத் தகும்; ஏனென்றால் நமது ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரிக்கிறதிலே நமது புண்ணிய வர்த்திப்பும் சாங்கோபாங்கமும் அடங்கியிருக்கின்றது. ஆனால் நமது ஒழுங்கில் கற்பித்திருக்கிற தாழ்ச்சி முயற்சியையும் ஒறுத்தல் முயற்சியையும் அநுசரிக்கப் போதுமான தாழ்ச்சி யாதொருவரிடத்தில் இல்லாவிட்டால், அவனிடத்தில் தாழ்ச்சி சற்றும் கிடையாதென்று சொல்லவேண்டும்; ஏனென்றால் கொஞ்ச வெட்கத்துக்கும் கொஞ்ச மகிமைத் தாழ்வுக்கும் பயந்து நம்முள்ளத்தைச் சரியாய் வெளிப்படுத்த வேணுமென்று கற்பிக்கிற இந்தப் பிரதான ஒழுங்கைக் காலுக்குக் கீழே வைத்து மிதித்தால், அப்போது நாம் செய்கிற வேறே தாழ்ச்சி முயற்சி, ஒறுத்தல் முயற்சியெல்லாம் என்னத்துக்காகும்? ஆனால் உன்னிடத்தில் மெய்யான தாழ்ச்சியும் உன் குற்றத்துக்காக மெய்யான மனஸ்தாபமுமிருந்தால், உன் குற்றத்துக்குப் பரிகாரமாக உச்சாயமாய் இந்த வெட்கத்துக்குட்படுவாயென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; இந்த வெட்கம் சிரேஷ்டரிடத்தில் உன் இருதயத்தைத் திறந்து காட்ட விக்கினமாயிராமல் அதுக்குதவியாகவுமிருக்க வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் பெரிய தேயோதோசென்னும் இராயன் காட்டின மாதிரிகையைச் சகலரும் கண்டுபாவிக்க வேண்டும். அதென்னவென்றால், அர்ச். அம்புரோசியார் அந்த இராயன் கோவிலுக்கு வந்தால் அவன் அதில் பிரவேசியாமல் விலக்க வேணுமென்று காத்துக்கொண்டிருந்தார். இதைக் கண்டு இராயன் கோவிலுக்குப் போக வேண்டாமென்று ரூபினென்பவன் அவனிடத்தில் சொன்னான். அப்போது அந்த இராயன் மெய்யான கிறீஸ்துவனுக்குரிய தாழ்ச்சியோடு சொன்னதாவது: அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் எனக்குத் தகுந்த கண்டிப்புச் செய்யும்படியாக நான் அங்கே போகிறேனென்றான். இவ்வண்ணமே நீ ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கச் சிரேஷ்டரிடத்திலும் ஆத்தும குருவிடத்திலும் போக வேண்டாமென்று பசாசு உனக்குத் துர்ப்புத்தி சொன்னால், நீ அதுக்கு உறுதியாய்ச் சொல்லவேண்டியதாவது: எனக்குத் தகுந்த கண்டிப்பு வரும்படியாய் நான் அவரிடத்தில் போகிறேன்; நான் எப்படிப்பட்டவனென்று அவர் அறிந்துகொண்டால், எனக்கு வெட்கம் வரும்; இந்த வெட்கம் என் பாவத்துக்கு எவ்வளவாகிலும் பரிகாரம் பண்ணுகிற

தற்குதவும்; இதினாலே நான் அவரிடத்தில் போகிறேனென்று சொல்லவேண்டும், இப்படிப்பட்ட தாழ்ச்சியோடுதான் நமது குற்றத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்; நாம் குற்றம் கட்டிக்கொண்டதற்கு மெய்யான மனஸ்தாபப் படுகிறோமென்று இது நல்ல அடையாளமாகும். ஆனால் சர்வேசுரனுக்கேறாத குற்றம் கட்டிக்கொண்டோமென்று மனஸ்தாபப்படாமல் மனுஷரிடத்திலே அதை வெளிப்படுத்த மாத்திரம் வெட்கப்படுகிறவன் தாழ்ச்சிக்கு மெத்த தூரமாயிருக்கிறானென்று சொல்ல வேண்டும். நாம் சர்வேசுரனுக்கேறாத ஒரு குற்றமும் கட்டிக்கொள்ளாதிருந்தபோதிலும், ஒரு முகாந்தரமுமில்லாமல் நிந்தையவமானப்பட வேணுமென்றும் பொய்ச் சாட்சி முதலிய சகல நீசத்தனத்துக்கும் உட்பட எப்போதும் ஆசைப்பட வேணுமென்றும் ஒரு ஒழுங்கில் நமக்குக் கற்பித்திருக்கிறதல்லோ? இதிப்படியிருக்க, நாம் குற்றஞ் செய்தபிறகு சந்நியாசத்துக்கு அனுசரமான ஆத்தும கணக்குக் கொடுத்து மகா முக்கியமான இந்த ஒழுங்கை அநுசரிப்பதற்காக நாம் நிந்தைப்பட வேணுமென்று ஆசிக்க நமது பேரில் எவ்வளவோ கடன் சுமந்திருக்கின்றது!

நமதுள்ளத்தில் நடக்கிறது ஒன்றையும் சிரேஷ்டருக்கு மறைத்து வைக்காமலிருப்பதற்காக நாம் இப்போது சொன்ன ஞாயங்களே போதுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இச்சத்தியத்தை உன் கண்ணாலே பார்த்துக் கையாலே தொடும்படியாகத் தெளிவாய் விவரித்துக் காட்டினோமே; ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது எவ்வளவு அவசரமென்று புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்துக்கடுத்த ஞாயங்களை மாத்திரம் சொல்லிக் காட்டினோமென்று எண்ணாதே; முந்தின அதிகாரத்திலே புத்திக்கும் ஞாயத்துக்கும் ஒத்த சுபாவ ஞாயங்களையும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறோம். நமதுள்ளத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்திலே திறந்து காட்டினால், அதினாலே சிரேஷ்டர் நம்மைத் தாழ்வாய் எண்ணாமல் நம்மைக் கனமாய் மதித்துச் சிநேகிப்பாரென்றும், நமதுள்ளத்தை அவருக்கு மறைத்து வைத்தால், நம்மைத் தாழ்வாய் எண்ணுவாரென்றும் போன அதிகாரத்தில் தெளிவித்தோமே. இவ்விஷயத்தில் நாம் இப்போது சொன்ன ஞாயங்களுக்கொத்த வேறொரு ஞாயத்தையும் இப்போது வெளிப்படுத்துவோம். அதென்னவென்றால், உன் உள்ளத்தில் நடக்கிறதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சரியாய்த் திறந்து காட்டினால், அப்

போது அவருக்கு உன் பேரில் நம்பிக்கை உண்டாகும்; ஏனென்றால் இதினாலே அவர் உன் உள்ளத்தைச் சரியாய் அறிந்துகொண்டு இனிமேல் எதாகிலும் உனக்கு நேரிட்டால், அதையும் தப்பாமல் அவரிடத்தில் சொல்லுவாயென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு உன் பேரில் நம்பிக்கை கொள்ளுவார். ஆனால் நீ உள்ளத்தில் நடக்கிறதெல்லாத்தையும் அவரிடத்தில் சொல்லாமல் பாதிக்குப் பாதி மாத்திரம் சொன்னால், நீ இப்படி ஒளிக்கிறதை அவர் எளிதாய்க் கண்டுபிடித்துக்கொள்ளுவார்; கண்டுபிடித்துக்கொண்டு உன் மனதில் நடக்கிறது இன்னதென்று சரியாய் அறியாததினாலே, உன் பேரில் நம்பிக்கை வைக்க மாட்டார்; இதினாலே அவர் எப்போதும் உன் நடக்கையை விசாரித்து இடைவிடாமல் உன் பேரில் கண்ணுண்டாயிருக்கிறது அவசரமாயிருக்கும்.

மற்றப்படி இச்சத்தியத்தை நன்றாய்க் கவனிக்கிறது மகா அவசரமாமே; ஏனென்றால் சந்நியாசிகள் இப்படிக் கள்ளத்தனமாய் நடந்தால், அதினாலே சிரேஷ்டருக்கும் சந்நியாசிகளுக்கும் வெகு கஸ்தியும் விரோதமும் உண்டாகிறதற்கு இது காரணமாயிருக்கலாம். உன் இருதயத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் முழுதும் திறந்து காட்டினால், இந்தக் கஸ்தியும் விரோதமும் வரவறியாது. இப்படி இருதயத்தைத் திறந்து காட்டினால், அது மனக் கலக்கமெல்லாத்தையும் நீக்கிப்போடும்; சந்நியாசிகள்பேரில் சிரேஷ்டரிடத்திலும், சிரேஷ்டர்பேரில் சந்நியாசிகளிடத்திலும் வருகிற வீண் தோற்றம், சமுசியம், சந்தேகமெல்லாத்தையும் நிர்மூலம் பண்ணுகிறதற்கு இது உதவியாயிருக்கும். யாதொரு வஸ்துவை இருட்டிலே தூரத்தில் நின்று பார்த்தால், அது பயங்கரமாகத் தோன்றும்; ஆனால் துணிவாய் அதுக்குக் கிட்டப்போனால், பூதம்போலே தோன்றினது மரக்கொம்பென்றும் அல்லது அதற்கொத்த வேறே வஸ்துவென்றும் அறிந்துகொள்ளுவாய். இதுகாரியத்தின் பேரிலும் நடக்கிறதிதுவே. வீண் தோற்றமும் ஐயுறவும் உன் புத்தியில் தோன்றி உன்னிடத்திலே சிரேஷ்டர் பேரில் பயமூட்டும்; அப்போது சிரேஷ்டரிடத்தில் போ; இது மெய்யான பயமோ இல்லையோவென்று அறிகிறதற்காக உன் இருதயத்தை அவரிடத்தில் தைரியமாய்த் திறந்து காட்டு; அப்போது உன்னிடத்தில் எழும்பின பயமும் ஐயுறவுமெல்லாம் வீணென்று கண்டுகொள்ளுவாய். கனமான கிருத்தியங்களைச் செய்யவேணுமானால், நம்மிடத்தில் உறுதியும் தைரியமும் இருக்க

வேணுமென்று காட்டுவதற்காகச் செனேக்கா என்னும் அஞ்ஞான சாஸ்திரி சொல்லுகிறதாவது: நாம் வருத்தமான காரியங்களைத் தைரியமாய்ச் செய்யத் துவக்கினால், அதுக்கு முன் நமது புத்தியில் தோன்றின வருத்தம் இலகுவாகிறதென்று கண்டுகொள்ளுவோம்; கண்டுகொண்டு நம்மிடத்தில் தைரியம் மாறிப்போகாது; ஏனென்றால் நம்மிடத்தில் தைரியமில்லாததினாலேதான் ஏதுவும் வருத்தமாகிறதேயல்லாமல் அது தன்னாலே வருத்தமல்லவென்றான். இதை ஒப்பிப்பதற்காக நாம் மேற்சொன்ன உவமையை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறான். இதற்கு அத்தாட்சியாக வீர்ஜிலென்னும் புலவன் இருளில் தோன்றின பூதங்கள் பார்க்கப் பயங்கரமாயிருந்ததென்று சொன்ன வாக்கியத்தை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறான்; இவ்வாக்கியத்தில் அந்தப் பூதங்கள் மெய்யாகவே பயங்கரமாயிருந்ததென்று சொல்லாமல் பார்க்கப் பயங்கரமாயிருந்ததென்று சொன்னதினாலே, அது பார்வைக்குப் பயங்கரமாய்த் தோன்றினதேயல்லாமல் தன்னாலே பயங்கரமில்லையென்று காட்டினானல்லோ? அதை அடுத்துக் கிட்டிப் போனால் போதும். அதுவெல்லாம் ஒன்றுமில்லையென்று அறிந்துகொள்ளுவோம். நாம் இப்போது சொல்லிக் காட்டின வீண் தோற்றம், சமுசியம் தேகமெல்லாத்தையும் குறித்துச் சொல்லவேண்டியது இதுவே.

௯-ம் அதிகாரம்.

ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது நமக்கு மிகவும் எளிதாயிருக்கிறதினாலே, நாம் சர்வேசுரனுக்கு வெகு நன்றியறிந்திருக்கவேணுமென்றும் ஆத்தும கணக்கு நமக்கு இவ்வளவு எளிதாயிருக்கிறதற்குக் காரணமென்னவென்றும் சொல்லுவது.

நம் உள்ளத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் திறந்து காட்டுகிற வழக்கம் இயேசு சபையில் ஏற்பட்டிருக்கிறதினாலே, நாம் சர்வேசுரனுக்கு

மிகவும் நன்றியறிந்திருக்கவேணும்; அன்றியும் சகல தபசு, ஒறுத்தல் முயற்சி எல்லாத்தையும் விட ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது அதிக வருத்தமாயிருந்தாலும், அது நடக்கிற விதம் நமக்கு எளிதும் இன்பமுமாயானதினாலே இன்னம் அதிகமாய்ச் சர்வேசுரனுக்கு நன்றியறிந்திருக்கவேணுமென்பது நிச்சயம். இது வருத்தமான காரியமென்று அறிந்துகொள்ளுகிறது எளிதே; ஏனென்றால் பொதுப்படக் கிறீஸ்தவர்களெல்லாரும் மற்ற முயற்சிகளெல்லாத்தையும் பார்க்கப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண அதிக வருத்தப்பட்டு ஏங்குகிறார்களே. இந்த வருத்தத்தை இலகுவாக்குவதற்காகவல்லோ ஆத்தும குரு பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கேட்டதை ஒருகாலும் வெளிவிடப்படாதென்று தேவ கற்பனையால் நிரூபித்திருக்கின்றது; இதை வெளிவிட்டால், அவர் தேவ துரோகம் கட்டிக்கொள்ளுவாரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இது இப்படியிருந்தாலும், சில சமுசாரவாசிகள் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணப் [illegible] வருத்தப்படுகிறதைக் கண்டிருக்கிறோமே; அவர்கள் தங்கள் பாவத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் வெளிப்படுத்தத் துணியாமல் அதினால் உண்டாகிற மனவருத்தமெல்லாத்தையும் அவர்கள் பாவத்துக்காக வரப்போகிற பயங்கரமான ஆக்கினைகளையும் நரகத்திலே நித்திய காலமாய்ப் பட்டுழலவேண்டிய கொடூர உபாதைகளையும் படுகிறது தகுதியென்று எண்ணியிருக்கிறார்களே. ஆனால் சிரேஷ்டரிடத்தில் உன் உள்ளத்தைத் திறந்து காட்டும்போது, நீ செய்கிறதென்னவென்று யோசித்துப் பார்த்தால், இது பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சொல்லுகிறதை விட அதிக வருத்தமென்று கண்டுகொள்ளுவாய்: ஏனென்றால் நீ ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கையில், உன் பாவத்தையும் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கடுத்த மற்ற விசேஷங்களையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லுகிறதுமல்லாமல் வேறநேக காரியங்களையும் அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறாயே; பாவத்தை வெளிப்படுத்துகிறதை விடத் தன் பலவீனத்தைச் சொல்லிக் காட்டுகிறது அநந்தமுறை அதிக வருத்தமாயிருக்கும்; அன்றியும் நீ ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கும்போது, பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே இதெல்லாம் சொல்லுகிறாய். இந்த ஆத்தும கணக்கு நமக்கு வெகு பிரயோசனமும் நன்மையுமாயிருந்தபோதிலும், இது தன்னாலே மகா வருத்தமான முயற்சியென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இவ்வளவு வருத்தமான இந்த முயற்சி தேவகிருபையினாலே நமக்கு வெகு எளிதும் இன்பமுமாயி

ருக்கிறதைக் கண்டு நாம் சர்வேசுரனுக்கு எவ்வளவு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்தாலும், அதுவெல்லாம் பற்றாதென்று சொல்லவேண்டும்.

ஆனால் இந்த முயற்சி நமக்கு இவ்வளவு எளிதாயிருக்கிறதற்குக் காரணம் என்னவென்று கொஞ்சம் சோதித்துப் பார்க்கக் கடவோம். சர்வேசுரன் நம்மை அழைத்தருளின சந்நியாச வரமே இதற்குப் பிரதான முதல் காரணமாகும்; ஏனென்றால் நாம் முன்கணமே சொன்னதுபோலே, ஒவ்வொரு சந்நியாச சபையையும் சர்வேசுரன் ஒரு விசேஷ கதிக்காக ஏற்படுத்தியிருக்கிறதினாலே, அந்தக் கதியை அடைய அவசரமான விசேஷ உதவி எல்லாத்தையும் அச்சபையாருக்குச் செய்தருளுவாரென்பது நிச்சயம்; இதுவே சந்நியாச வரமென்று சொல்லப்படும். இது இப்படியிருக்க, ஆத்துமாக்களை ஈடேற்றத்துக்காக நாம் உலகத்தின் எத்திசையிலும் போகவும் எப்படிப்பட்ட மனுஷரோடு பழங்கவும் எப்போதும் ஆயத்தமாயிருக்க நமது பேரில் கடன் சுமந்திருக்கிறதல்லோ? சிரேஷ்டர் இந்த அலுவலுக்குத் தகுந்த சந்நியாசிகளைத் தெரிந்தெடுக்காமல் தப்பிதஞ் செய்யாதபடிக்கு அவர் சகல சந்நியாசிகள் உள்ளத்தில் நடக்கிறதெல்லாத்தையும் அறிந்துகொள்ளுகிறது அவசரமாமே. ஆனால் நாமே நமதுள்ளத்தை முழுதும் அவரிடத்தில் திறந்து காட்டாதேபோனால், அவர் நமதுள்ளத்தில் நடக்கிறதை அறிந்துகொள்ளக் கூடாதல்லோ? ஆகையால் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது மகா வருத்தமும் அருமையுமான காரியமாயிருந்தபோதிலும், சர்வேசுரன் நமக்கு விசேஷ வரப்பிரசாத ஒத்தாசை செய்து அதை நமக்கு இலேசும் எளிதுமாய் ஆக்கியருளினார்.

ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறவர்கள் மட்டிலே சிரேஷ்டர் நடக்கிற விதம் அதை நமக்கு எளிதும் இன்பமுமாக்குகிறதற்கு இரண்டாம் காரணமாகும். ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் தகப்பனுக்குரிய பட்சத்தோடும் சற்குணத்தோடும் சந்நியாசிகளைத் தமது பிள்ளைகள் போலே நடத்துகிறார்; அவர்களுக்கு ஆறுதல் உண்டாகவேணுமென்று மாத்திரம் அவர் கவலைப்படுகிறதாகத் தோன்றும். சந்நியாசிகள் அவரிடத்தில் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கும்போதெல்லாம், அவர் தங்களுக்குப் பட்சமும் சிநேகமும் காட்டுவாரென்று அவர்கள் நிச்சயித்துக்கொள்

ளும்படியாகச் சிரேஷ்டர் இப்படி நடக்கிறது மகா உத்தம ஒழுக்கமாமே. ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் இப்படிப் பட்சமும் சிநேகமும் காட்டினால், சந்நியாசிகள் நம்பிக்கையோடு அவரிடத்தில் தங்கள் உள்ளத்தைத் திறந்து காட்டுவார்கள்; ஆனால் சிரேஷ்டர் கண்டிப்பும் கடுமையும் காட்டுவாரென்று அவர்கள் பயப்படக் காரணமிருந்தால், இந்தப் பயம் அவர்கள் ஆத்துமத்தைச் சரியாய்த் திறந்து காட்டுவதற்கு விக்கினமாயிருக்கலாம். சிரேஷ்டர் தமது அலுவலுக்குரிய கடமையை நிறைவேற்றவேணுமானால், சந்நியாசிகளைப் பட்சமாய் நடத்த அவர் பேரில் கடன் உண்டு; அவர் இப்படி நடவாதிருந்தால், தமது அலுவலுக்குரிய பிரதான கடமைகளில் ஒன்றை நிறைவேற்றவில்லையென்பது நிச்சயம். ஆகையால் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கையில், சிரேஷ்டர் எப்போதும் நம்மைப் பட்சமாய் நடத்துவாரென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

உன் கொங்கைகள் இரசத்தை விட உத்தமமாயிருக்கிறதென்று நாங்கள் நினைவுகூர்ந்து மன மகிழ்ந்து அக்களிக்கிறோமென்று தேவ வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. அர்ச். பெர்நர்துஸ் இவ்வாக்கியத்தை வியாக்கியானித்துச் சிரேஷ்டர் தமக்குக் கீழ்ப்பட்ட சந்நியாசிகள் மட்டில் நடக்கவேண்டிய விதத்தைக் குறித்து வெகு பிரயோசனமான ஒரு புத்தி சொல்லியிருக்கிறார். அதென்னவென்றால், சில சிரேஷ்டர்கள் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களை எப்போதும் பயமுறுத்துவார்கள்; அவர்களுக்குப் பிரயோசனமாயிருக்கத் தேடமாட்டார்கள்; இவர்கள் காது கொடுத்துக் கேட்கவேண்டியதாவது: பூமியிலிருக்கிற நியாயாதிபதிகளே, புத்தி கற்றுக்கொள்ள வாருங்கள்; உங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களுக்கு நீங்கள் எசமான்களல்ல, தாயாயிருக்க வேணுமென்று அறிந்துகொள்ளுங்கள்; அவர்கள் உங்களுக்குப் பயப்படாமல் உங்களைச் சிநேகிக்கும்படி பிரயாசப்படுங்கள்; சிலவிசை அவர்களுக்குக் கண்டிப்புக் காட்ட அவசரம் நேரிட்டால், தகப்பனைப்போலே அவர்களைப் பட்சமாய்க் கடிந்துகொள்ள வேணுமேயல்லாமல் கொடுங்கோலனைப்போலே அவர்களைக் கண்டிக்கப்படாது. தாயைப்போலே அவர்களுக்குச் சிநேகங் காட்டுங்கள்; தகப்பனைப்போலே அவர்கள் குற்றங் குறைகளைத் திருத்துங்கள்; மதுரகுணமாயிருங்கள்; மிஞ்சின கண்டிப்பையுந் தள்ளி ஆக்கினை இடுகிறதை விட்டு விடுங்கள்; அவர்களைக்

கைகொடுத்துத் தூக்குங்கள்; ஆங்காரத்தினாலும் அதிகாரத்துவத்தினாலும் உப்பிப்போகாமல் தாய்க்குரிய பட்சபற்றுதலினாலே நிறைந்திருங்களென்றார். அன்றியும் சகோதரரே, யாதாமொருவன் யாதொரு குற்றத்தில் விழுந்தால், நீங்கள் ஞானத்தில் தேர்ந்தவர்களானதினாலே மதுர குணத்தோடு அவனைக் கடிந்துகொள்ளுங்கள்; நீங்களும் சோதனைப்படாதபடி உங்களைத் தானே யோசித்துப்பாருங்களென்று அர்ச். சின்னப்பர் திருவுளம்பற்றினார். பாவி பாவத்தோடு சாவான்; ஆனால் அவன் இரத்தத்துக்கு உன்னிடத்தில் கணக்குக் கேட்போமென்று சர்வேசுரன் எசக்கியேலென்னும் தீர்க்கதரிசி வாயாலே திருவுளம்பற்றினார். அர்ச். பெர்நர்துஸ் இவ்விரு வாக்கியத்தின் பேரிலும் வியாக்கியானம் பண்ணிச் சொல்லுகிறதாவது: சந்நியாசிகள் சோதனைப்பட்டுக் குற்றங் குறை கட்டிக்கொண்டபின் அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்துகையில் சிரேஷ்டர் அவர்களுக்கு மதுர குணங் காட்டாவிட்டால், ஐயோ! அவருக்கு நிர்ப்பாக்கியம்! தகப்பனைப்போலே அவர்களுக்கு இரக்கங் காட்டாமல் தள்ளிவிட்டால், ஐயோ! அவருக்கு நிர்ப்பாக்கியம்! ஏனென்றால் அந்த முறை இச்சமயத்தில் நடக்கிறதாவது: உன் கண்டிப்பினாலே அவன் அதிக பொல்லாதவனாகி முழுதும் கெட்டுப் போவான்; அப்போது சர்வேசுரன் அவன் ஆத்துமத்துக்கு உன்னிடத்திலே கணக்குக் கேட்பாரென்பார். ஆகையால் சிரேஷ்டர் தமது ஆத்தும நன்மையைக் கவனிக்கவேண்டுமே. அவர் உன் குற்றத்துக்காக உத்தரவாதப்படாமல் தமது கடமையை நன்றாய் நிறைவேற்றும்படியாக நீயும் உன் கடமையைச் சரியாய் நிறைவேற்ற வருந்திப் பிரயாசப்பட வேண்டும்.

மூன்றாவது, நமக்குள்ளே எல்லாரும் அடிக்கடி ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறதினாலே, இந்த முயற்சி நமக்கு எளிதாயிருக்கின்றது. அர்ச். அகுஸ்தீன் ஓர் தடவை செய்த யோசனையைப்போலே நாமும் இச்சத்தியத்தை யோசித்துப் பார்க்கலாம். அதெப்படியென்றால், அவர் கற்பைக் காக்கிறது வருத்தமென்று பயந்திருந்ததினாலே, அந்தப் பயம் அவர் புத்தியில் பதிந்து அவர் மனந்திரும்புகிறதற்கு விக்கினமாயிருந்தது. அப்போது அவர் கற்பு வணக்கத்துக்குரிய துரைசாணி வடிவாய் இருக்கிறதையும் அவளைச் சுற்றி ஆண், பெண், கிழவர், வாலிபர், மேற்குலத்தார், கீழ்க்குலத்தார், முதலிய அநேகம் பேர் அவ

ளைச் சூழ்ந்துகொண்டு மகா கற்புள்ளவர்களாய் வாழுகிறதைத் தாம் கண்ணாலே காண்கிறதுபோலேயும் அந்தத் துரைசாணி அவர்களைக் காட்டி அவரைக் கேலி பண்ணி இத்தனை பேர் செய்கிறதை நீயும் செய்யக் கூடாதா? இவர்கள் செய்கிறதைத் தங்கள் சொந்தப் பெலத்தினாலே செய்யாமல் சர்வவல்லபமுள்ள தேவபெலத்தினாலே செய்கிறார்களல்லோவென்று சொல்லுகிறதாகவும் உருபிகரித்துக்கொள்ளுவார். இந்த யோசனையினாலே அவரிடத்தில் மகா மகா தைரியம் உண்டானதென்று எழுதி வைத்திருக்கிறார். நீ சிரேஷ்டருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய ஆத்தும கணக்கைக் குறித்தும் இப்படி யோசித்துப்பார்; ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது வருத்தமென்று பசாசு உனக்குத் தூர்ப்புத்தி சொன்னால், அப்போது நீ உனக்குள்ளே தானே நினைத்துக்கொள்ளவேண்டியதாவது: என்ன! மற்றவர்களெல்லாரும் செய்கிறதை நானும் செய்யக் கூடாதா? என்னைவிடச் சந்நியாசத்தில் முதிர்ந்தவர்களும் சாஸ்திரிகளும் ஞானிகளும் புத்திசாலிகளுமான வெகு சந்நியாசிகள் செய்கிறதை நான் செய்யாமற் போவேனோவென்று யோசித்துப்பார். இந்த யோசனையினாலே வருத்தமெல்லாம் இலகுவாய்ப்போகும்; இதினாலே ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது வருத்தமாயிராமல் அதைக் கொடாமலிருக்கிறதே வருத்தமாகும்; ஏனென்றால் எல்லாரும் செய்கிறதை நாமும் செய்யாமல் விட்டுவிடுகிறது துர்மாதிரிகைக்கும் [illegible]த்துக்குமுரிய நடக்கையென்று உனக்குத் தோன்றும். ஆகையால் இவ்வளவு பரிசுத்த இந்த ஒழுக்கத்தை ஸ்திரமாய் நிலைநிறுத்த நாமெல்லாரும் பிரயாசப்படவேண்டும்; ஒருவருடைய நன்மாதிரிகை மற்றவர்களிடத்தில் தைரியத்தை மூட்ட உதவியாயிருக்கவேண்டும்; விசேஷமாய்ச் சந்நியாசத்தில் முதிர்ந்தவர்களும் சாஸ்திரத்தில் தேர்ந்தவர்களும் தங்கள் நடக்கையினாலேயும் வார்த்தையினாலேயும் மற்றவர்களுக்கு வெகு நன்மையாகிலும் வெகு பொல்லாப்பென்கிலும் செய்யத் தகுந்தவர்களாமே. ஆகையால் இவர்களே விசேஷமாய் இந்தச் சுகிர்த வழக்கத்தைக் காப்பாற்றப் பிரயாசப்படவேணும். இதற்காக இவர்கள் இரண்டு காரியம் செய்யவேண்டும்: முதலாவது, இவர்கள் செய்கிறது, சொல்லுகிறது, அங்கீகரித்துக்கொள்ளுகிறது எல்லாத்தையும் சகலரும் கவனித்துப் பார்த்து இவர்கள் மாதிரிகையைக் கண்டுபாவிக்கிறது வழக்கம். இரண்டாவது, ஒவ்வொருவரும் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது மிகவும் முக்கியமான ஒழுக்கமாமே; ஏனெ

ன்றால் இவர்கள் இப்படி நடந்தால், இந்த முயற்சி இதினாலே எளிதாகும். இவர்கள் ஆத்தும கணக்குக் கொடுத்துக்கொண்டுவராமல்விட்டால், கொஞ்ச நாளைக்குள்ளே அது வெகு வருத்தமாகுமென்று கண்டுகொள்ளுவார்கள். தாழ்ச்சி முயற்சியிலும் ஒறுத்தல் முயற்சியிலும் நடக்கிறது இதுவே. இதினாலல்லோ வருஷத்துக்கு ஒருவிசை மாத்திரம் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறவர்களுக்குப் பாவசங்கீர்த்தனம் வெகு வருத்தமாகத் தோன்றும்; அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறவர்களுக்குப் பாவசங்கீர்த்தனம் வெகு ஆறுதலாகவும் இன்பமாகவுமிருக்கிறது வழக்கம்.

ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கும்போது சிரேஷ்டரிடத்திலாகிலும் ஆத்தும குருவிடத்திலென்கிலும் சொல்லுகிறது ஒரு நியாயாதிபதியிடத்தில் சொல்லுகிறதுபோலேயல்லவே; இதற்காகத் தெண்டனை வருமென்று பயப்படக் காரணமில்லை; இது தகப்பனிடத்தில் சொல்லுகிறது போலாகும்; இதினாலே உனக்கு ஆறுதல் உண்டாகுமென்றும் உன் ஆத்துமவியாதிக்கு அவர் சொல்லுகிற புத்தியினாலே பரிகாரம் வருமென்றும் நிச்சயித்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த முயற்சி நமக்கு எளிதாகிறதற்கு இந்த யோசனை மிகவும் ஒத்தாசையாயிருக்கும். ஆகையால் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் என்னென்ன சொன்னாலும் அதற்காக ஒரு தெண்டனையும்வராதல்லவா? அதுபோலவே ஆத்தும கணக்கில் என்னென்ன சொன்னாலும், அதற்காக ஒரு தெண்டனையும் வரவறியாது. இவ்விரண்டும் ஒருவகைப்பட்ட முயற்சியாமே; ஒன்றின்பேரில் செல்லுகிறது வேறொன்றுக்கும் செல்லும்.

கடைசியாய் நமது ஏற்பாட்டாகமத்தில் சொல்லியிருக்கிறதுபோலே, ஆத்தும கணக்கில் சொல்லுகிறதெல்லாத்தையும் சிரேஷ்டர் இரகசியமாய்க் காக்க வேண்டும்; இது அவர்மேலே சுமந்த விசேஷ கடனாமே. இதினால்ல ஆத்தும கணக்கு மிகவும் எளிதாகும்; நாம் இதுவரையில் சொன்னதெல்லாத்தையும் ஸ்திரப்படுத்துவதற்கு இந்த முகாந்தரம் உதவியாயிருக்கும். ஆகையால் நீ ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கும்போது, சொல்லுகிறதெல்லாம் சிரேஷ்டர் நெஞ்சிலே கிடக்குமென்று நிச்சயித்துக்கொள்; ஒருவரும் ஒருகாலும் அதை அறிந்துகொள்ளவுமாட்டார்கள்; அதினாலே உனக்கு ஒருகாலும் ஒரு வருத்தமும் நேரிடாது. இதை வெளிவிடாமல் இரகசியங் காக்க வேணுமென்று சி

ரேஷ்டர் மேல் கடன் சுமந்திருக்கிறதினாலே அவர் இதை வெளிவிட்டால், அவருக்குச் சாவான பாவமாகும். இதுவுமன்றி நமது அதிசிரேஷ்டராகிய ஆக்குவாவீவாவென்னும் சுவாமியார் இது காரியத்தில் வெகு புத்தியோடு மகா கண்டிப்பான ஒழுங்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். யாதொரு சிரேஷ்டர் இப்படி இரகசியம் காக்காமல் ஏதாகிலும் வெளிவிட்டால், அவரை வெகு கண்டிப்பாய்த் தெண்டித்து அவருக்குள்ள சிரேஷ்டப் பட்டத்தை மாற்றிப்போடவேணுமென்று அந்த ஒழுங்கில் கற்பித்திருக்கிறார்; சந்நியாசிகளெல்லாருக்கும் இந்தக் கட்டளையை வெளிப்படுத்துகிறதுமல்லாமலே இதை [illegible]கர்த்தையாய் [illegible] கூடன் உண்டென்று சகல சந்நியாசிகளுக்கும் அறிவிக்கவேணுமென்று கற்பித்திருக்கிறார். மனிதர் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண வருத்தப்படாதபடிக்கு ஆத்தும குரு பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கேட்டதை வெளிவிடாமல் இரகசியங் காக்கவேணுமென்று அவர்பேரில் சகல வித கடனும் சுமத்தவேண்டியிருந்ததல்லோ? இவ்வண்ணமே தன்னுள்ளத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் திறந்து காட்டுவதற்கு நேரிடுகிற வருத்தமெல்லாத்தையும் நீக்கும்படியாய்ச் சிரேஷ்டர் ஆத்தும கணக்கில் கேட்டதை ஒருவருக்கும் சொல்ல வேண்டாமென்று விலக்கியிருக்கின்றது. இதுகாரியத்தில் எவ்வளவு எச்சரிக்கையாயிருந்தாலும், அதுவெல்லாம் போதாதென்று மேற்சொன்ன ஆக்குவாவீவாவென்னும் அதிசிரேஷ்டர் எண்ணியிருந்தார். இதினாலல்லோ இயேசு சபை வெளித்தவசையும் ஒறுத்தல் முயற்சியையும் கொண்டு சந்நியாசிகளைப் புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தில் நடத்தாமல் மன முயற்சியைக்கொண்டு அவர்களை அதில் நடத்தக் கருத்து வைத்திருக்கின்றது; ஆகையால் ஆத்தும கணக்கில் சொன்னதை வெளிவிடுகிறதைப்போலே அவ்வளவு பொல்லாப்பு ஏதாகிலும் இயேசு சபையில் ஒருகாலும் நேரிடக் கூடாதென்று எண்ணியிருக்கிறோமென்றார். ஆத்தும கணக்கில் சொன்னது எதையாகிலும் எப்போவாகிலும் சிரேஷ்டர் வெளிவிட்டால், அவராலே இயேசு சபை முழுதுக்கும் எவ்வளவு பொல்லாப்பு வருமென்று மேற்சொன்னதைக் கொண்டு சிரேஷ்டர்கள் அறிந்துகொள்ளுகிறது எளிதே.

௰-ம் அதிகாரம்.

எப்படி ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்க வேணுமென்று சொல்லுவது.

[illegible]த்திலே [illegible] இருதயத்தைத் தண்ணீர் போல வார்த்துவிடுவென்று எரேமியாசென்னும் தீர்க்கதரிசி வசனித்தார். சிரேஷ்டர் நெஞ்சிலே நமது இருதயத்தை எப்படி வார்த்துவிடவேணுமென்று மேற்சொன்ன வாக்கியத்தில் ஆச்சரியமான விதமாய்க் காட்டியிருக்கின்றது. நாம் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கும்போது, ஒரு குடந் தண்ணீர் வார்க்கிறதுபோலே வார்த்துவிடவேணடும். எண்ணெய்க் குடத்தை வெளியே வார்த்தால், அடியிலே கொஞ்சம் எண்ணெயாகிலும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்; இரசத்தையும் காடியையும் வெளியே வார்த்தால், அதின் வாசனையாகிலும் சாடியில் ஒட்டியிருக்கும்; ஆனால் ஒரு குடந்தண்ணீரை வெளியே வார்த்தால், குடத்தின் அடியிலே ஒன்றுமிருக்க மாட்டாது; அதிலே ஒருகாலுங் ஒன்றுமில்லாததுபோலே தண்ணீர் வாசனை உருசி முதற்கொண்டு ஒன்றுமிருக்க மாட்டாது. நீ ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கும்போது, இப்படி உன் இருதயத்தைத் திறந்து காட்ட வேண்டும்; இருதயத்திலுள்ளதெல்லாத்தையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும், எதையும் சொல்லாமல் விடப்படாது; குற்றங் குறைகளுடைய அற்ப வாசனையும் சிரேஷ்டர் அறியாமல் உன் ஆத்துமத்திலிருக்கப் படாது.

ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது மகா மகா முக்கியமான முயற்சியாயிருக்கிறதினாலேயும் இது நாம் புண்ணியத்தில் வர்த்திக்கிறதற்குப் பிரதான வழிபாடாயிருக்கிறதினாலேயும் ஒரு வருஷத்துக்குள்ளே நேரத்துக்கு நேரம் பல முறை ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறதுமன்றி விசேஷமாய் ஆறு மாசத்துக்கு ஒருவிசை ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்க வேணுமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் கற்பித்திருக்கிறார். இந்த ஆறு மாச முழுதும் நமதுள்ளத்தில் நடந்ததையெல்லாம் வெளிப்படுத்த வேண்டும்; வார்த்தைப்பாடு புதிப்பிக்கும் தருணத்தில் இந்த ஆத்தும

கணக்குக் கொடுக்கிறது வழக்கம். இயேசு சபையில் எப்போதும் நடந்து வந்த முறை இதுவே; நமது சபையின் மூலாம் பொதுச் சங்கத்தார் இந்த காரியத்தின் பேரில் பொது ஒழுங்குகளில் ஒரு ஒழுங்கைச் சேர்த்துவைத்திருக்கிறதறிவோம். நாம் வழக்கமாய் அடிக்கடி செய்துகொண்டு வருகிற பாவசங்கீர்த்தனமுமல்லாமல் கடைசி விசை வார்த்தைப்பாடு புதுப்பித்த காலந்துவக்கிக் கட்டிக்கொண்ட குற்றங் குறைகளுக்காக வார்த்தைப்பாடு புதுப்பிக்குந் தரு[illegible] பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணவேணுமென்று அர்ச். இ[illegible]யார் கற்பித்திருக்கிறாரல்லோ? அதுபோலே நேரத்துக்கு நேரம் நாம் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறதுமல்லாமல் ஒவ்வொரு ஆறு மாசத்துக்கும் ஒரு பொதுவான ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்க வேணுமென்று கற்பித்திருக்கிறார். நமது ஆத்தும நடக்கைகளைப் புதுப்பித்து உத்தமமாக்குவதற்கு இதைவிட மேலான வழிபாடில்லையென்று நிச்சயித்திருக்கிறார். ஆக்குவாவீவாவென்னும் அதிசிரேஷ்டரும் இப்படி நிச்சயித்திருந்ததினாலே, அவர் எழுதித் தந்த போதகத்தில் இந்தப் புத்தியை வெகு அக்கறையோடு போதித்துச் சொல்லுகிறதாவது: சந்நியாசிகள் தகுந்தபடி ஆத்தும கணக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தால், சிரேஷ்டர்கள் தகுந்தபடி சந்நியாசிகளிடத்தில் ஆத்துமக் கணக்கு வாங்கிக்கொண்டு வந்தால், இது நமது ஆத்தும உயிரைப் புதுப்பித்து நாம் புண்ணியத்தில் வர்த்திப்பதற்கு வெகு பிரயோசனமாயிருக்குமென்றார். இது அர்ச். பசிலியார் சொல்லுகிறதற்கு மிகவும் ஒத்திருக்கும். அதெப்படியென்றால், சந்நியாசிகள் புண்ணியத்தில் வெகுவாய் வர்த்தித்துச் சாங்கோபாங்கத்தை அடைய ஆசைப்பட்டால், அவர்கள் சிரேஷ்டருக்கு ஒன்றையும் ஒளிக்கப் படாது; ஏனென்றால் நமதுள்ளத்தை முழுதும் அவரிடத்தில் திறந்து காட்டினால், நம்மிடத்திலுள்ள நன்மையை அவர் ஸ்திரப்படுத்துவார், நம்மிடத்திலுள்ள பொல்லாப்புக்குத் தகுந்த பரிகாரம் பண்ணுவார்; இந்த அந்நியோந்நிய ஒன்றிப்பினாலே நாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்ப் புண்ணியசாங்கோபாங்கத்தில் வந்து சேருவோமென்றார். தண்ணீர் வெகு தெளிவாயிருந்தால், அடியிலே இருக்கிற அற்பக் கல்லையும் கண்டுகொள்ளலாமே; அதுபோலே நமது ஆத்துமத்தின் அடியிலிருக்கிற அற்பக் குற்றங் குறைகளை முதலாய்ச் சிரேஷ்டர் கண்ணுக்குத் திறந்து காட்டவேண்டும்.

"இதுகாரியத்தில் நமக்கு வெகு நேர்த்தியான போதகம் ஒன்றை

இயேசு சபையில் எழுதித் தந்திருக்கிறதறிவோம்; இது நாம் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறதற்கு மகா மகா ஒத்தாசையாயிருக்கும். இவ்விஷயத்தில் நாம் கவனிக்க வேண்டியதாவது: இந்தப் போதகத்தில் முக்கியமாய் இரண்டு புத்தி சொல்லியிருக்கின்றது. முதலாவது, எப்படி ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்க வேணுமென்று சொல்லியிருக்கின்றது. இரண்டாவது, எதின்பேரில் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்க வேணுமென்று விவரித்துக் காட்டியிருக்கின்றது. இதிலே சொல்லியிருக்கிற முதல் புத்தி முகவுரையும் ஆரம்பமும் போலே இருக்கின்றது. இந்த முதல் புத்தியை அநுசரிக்கிறது மகா முக்கியமான காரியமாமே; ஏனென்றால் இதில் நமது ஏற்பாட்டாகமத்தின் நாற்பதாம் ஒழுங்கை முழுதும் சுருக்கிச் சொல்லியிருக்கிறதறிவோம். இந்த ஒழுங்கிலேதான் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது அவசரமென்றும் அது எப்படிக் கொடுக்கிறதென்றும் நன்றாய் விவரித்திருக்கின்றது. ஆகையால் அர்ச். இஞ்ஞாசியார் நமது ஏற்பாட்டாகமத்தில் ஆத்தும கணக்கைக் குறித்து என்ன புத்தி சொல்லியிருக்கிறாரென்று ஒவ்வொரு சந்நியாசியும் யோசித்துப்பார்க்க வேணுமென்று மேற்கண்ட முதற் பங்கிலே முந்த முந்தப் போதித்திருக்கின்றது. இதற்காக அதிலே சொல்லியிருக்கிறதாவது: சந்நியாசிகளெல்லாரும் கடைசி விசை ஆத்தும கணக்குக் கொடுத்தபின், தேவமகத்துவத்துக்கு விரோதமாய் வருவித்துக்கொண்ட குற்றங் குறைகளையும் விசேஷமாய் அவர்கள் அடிக்கடி கட்டிக்கொண்ட குற்றங்கள் ஒன்றையும் ஒளிக்காமல் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தக் கடவார்கள்; தங்கள் மன ஆறுதலுக்குத் தகுந்தபடி தங்கள் பிரியம்போலே பாவசங்கீர்த்தனத்திலாகிலும் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியேயென்கிலும் தங்கள் ஆத்துமத்தை முழுதும் சிரேஷ்டரிடத்தில் திறந்துகாட்டக் கடவார்களென்று சொல்லியிருக்கின்றது. இது காரியத்தில் நாம் முக்கியமாய் அநுசரிக்கவேண்டியது இப்போது சொன்ன இந்த முதல் புத்தியில் அடங்கியிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறோம்; இந்த முதல் பங்கில் சொல்லியிருக்கிறதை அநுசரியாதவன் இரண்டாம் பங்கில் குறித்திருக்கிறதெல்லாத்தையும் அநுசரித்தபோதிலும், அவன் நல்ல ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறதில்லையென்று சொல்ல வேண்டும்.

மேற்சொன்ன போதகத்தின் இரண்டாம் பங்கிலே எதின் பேரில் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்க வேணுமென்று குறித்திருக்கின்றது. இதற்காகப் பதினாலு விஷயத்தை அதிலே விவரித்திருக்கிறதறிவோம்.

இதையெல்லாம் சோதித்துப் பார்க்கிறது அவசரமல்ல. மேற்சொன்ன போதகத்தின் முதற்பங்கு இரண்டாம் பங்கைவிட முக்கியமான காரியமென்று ஒப்பிப்பதற்காக இரண்டாம் பங்கில் குறித்திருக்கிற பிரதான விஷயங்களில் ஒன்றை விளக்கிக் காட்டினாலே போதும். இவ்வண்ணமே ஒவ்வொருவரும் தங்களிடத்தில் வருகிற சோதனைகளையும் தங்களிடத்திலுள்ள ஆசாபாசங்களையும் கெட்ட பற்றுதலையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக்காட்ட வேணுமென்று மூன்றும் விஷயத்தில் குறித்திருக்கிறதறிவோம். நம்மிடத்தில் வருகிற சோதனை என்னவென்றும் எப்படி வருகிறதென்றும் அதைத் தள்ளுகிறதற்கு நாம் என்னசெய்கிறோமென்றும் அதைச் செயிக்கிறது நமக்கு எளிதாயிருக்கிறதோ வருத்தமாயிருக்கிறதோவென்றும் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது பிரதான காரியங்களிலொன்றாகும்; ஆசாபாசத்தின்பேரிலும் கெட்ட பற்றுதலின்பேரிலும் மேற்சொன்ன விசேஷமெல்லாம் வெளிப்படுத்த வேணுமென்று போதித்திருக்கின்றது; இந்த மூன்றும் விஷயத்தில் குறித்திருக்கிறதெல்லாம் இது தான். துர்க்குணம், ஆசாபாசம், சோதனை முதலியதின்பேரில் மேற்சொன்ன போதகத்தின் இரண்டாம் பங்கிலே சொல்லியிருக்கிறதெல்லாம் இது தானே. இப்போது இதின்பேரில் நாம் கேட்கிற கேள்வியாவது: நாம் இப்போது சொன்ன காரியத்தில் நல்ல ஆத்தும கணக்குக் கொடுத்துச் சிரேஷ்டரிடத்தில் நமது ஆத்துமத்தைத் திறந்து காட்டுவதற்காக நம்மிடத்தில் வருகிற சோதனையெல்லாத்தையும் நமது ஆசாபாசம் கெட்ட பற்றுதல் எல்லாத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது மாத்திரம் போதுமோ? போதாதென்று சொல்லுகிறோம்; பாவ சோதனையினாலேயும் நமது ஆசாபாசத்தினாலேயும் கெட்ட பற்றுதலினாலேயும் நாம் யாதொரு குற்றத்தில் விழுந்திருந்தால், அதையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டும். ஏனென்றால் சுபாவமாய் என்னிடத்தில் ஆங்காரக் குணம் உண்டென்று சொல்லுகிறது வேறே; என்னிடத்தில் சுபாவமாயிருக்கிற ஆங்காரக் குணத்தினாலே எனக்கு மகிமை வரும்படியாக இதை செய்தேன், எனக்குக் கற்பித்த இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறது வருத்தம் இல்லாவிட்டாலும், அதைச் செய்தால் எனக்கு மகிமைத் தாழ்வு வருமென்று எண்ணி அதைச் செய்யாமல் விட்டுவிடப் பிரயாசப்பட்டேனென்று வெளிப்படுத்துகிறது வேறே. நான் கோபக்காரன், போறாமைக்காரனென்று சொல்லுகிறது வேறே; என்னிடத்திலுள்ள கோ

பத்தினாலேயும் பொறுமையினாலேயும் நான் கோபித்துக்கொண்டு என் சகோதரருக்குத் துர்மாதிரிகையான வார்த்தை பேசினேன், அல்லது துர்மாதிரிகையான காரியம் செய்தேனென்று சொல்லுகிறது வேறே. கற்புக்கு விரோதமான சோதனை என்னிடத்தில் வந்ததென்று சொல்லுகிறதற்கும் அந்தச் சோதனையின்பேரில் நான் பிரியப்பட்டு நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன் அல்லது அதுக்குச் சம்மதித்துக்கொண்டேனென்று சொல்லுகிறத[illegible] வித்தியாசம் உண்டல்லோ? சோதனைக்குட்பட்டவன் பேரிலும் சோதனையைத் தைரியமாய்த் தள்ளிப்போட்டவன் பேரிலும் இவ்விருவர் பேரிலும் ஒரே எண்ணங்கொள்ளவுங் கூடாது; சோதனைக்குட்பட்டவனைச் சொஸ்தப்படுத்துகிறதற்கும் சோதனையைத் தள்ளிப்போட்டவனை ஸ்திரப்படுத்துகிறதற்கும் செய்யவேண்டிய பரிகாரம் மிகவும் வித்தியாசமாயிருக்கும். வைத்தியன் காய்ச்சல்க்கார நோவாளியை விசாரிக்கும்போது, அந்த நோவாளி சுபாவமாய்ச் சரீரப் பெலனுள்ளவனோ பலவீனனோவென்று வைத்தியன் அறிந்துகொள்ளுகிறது மிகவும் முக்கியமான காரியமாமே; ஏனென்றால் ஒவ்வொருவனுடைய சரீரக் கூறுபாட்டுக்குத் தக்கது காய்ச்சலுக்கு வித்தியாசமான மருந்து கொடுக்க வேண்டும். அவ்வண்ணமே உன் ஞான வைத்தியராகிய சிரேஷ்டர் உன் ஆத்தும பெலத்தையும் பலவீனத்தையும் அறிந்துகொள்ளுகிறது மகா மகா அவசரமாமே. இப்படி அறிந்துகொண்டால், உன் ஆத்தும வியாதியை எப்படி விசாரிக்க வேணுமென்றும் அதுக்கான ஞான அவிழ்தம் எதுவென்றும் அவருக்குத் தெரியவரும். ஆகையால் உன்னிடத்தில் வருகிற சோதனையையும் உன் கெட்ட மனப்பற்றுதலையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது பற்றாது; அதினாலே நீ கட்டிக்கொண்ட குற்றங்களையும் அவரிடத்தில் சொல்லிக்காட்ட வேண்டும்; ஏனென்றால் நீ குற்றத்தில் விழுகிறதையும் விழாததையும் அவர் அறிந்துகொண்டாலல்லோ நீ ஞானப்பெலனுள்ளவனோ ஞானப்பலவீனனோவென்று அறிந்துகொள்ளுவார். இதினாலே தான் நமது நாற்பத்தோராம் ஒழுங்கில் இன்னம் இது காரியத்தைக் குறித்துப் பேசி நம்மிடத்தில் வருகிற சோதனையையுமல்லாமல் நாம் கட்டிக்கொண்ட பாவங்களையும் குற்றங் குறைகளையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக்காட்ட வேணுமென்று விசேஷித்துக் கற்பித்திருக்கின்றது.

நாம் முன்னமே சொன்ன போதகத்தின் துவக்கத்திலேயும் இவ்விஷயத்தைக் குறித்திருக்கிறதறிவோம். இதற்காக அதிலே விசேஷித்துக் கற்பித்திருக்கிறதாவது: தேவமகத்துவத்துக்கு விரோதமாய் நாம் கட்டிக்கொண்டது ஒன்றையும் விசேஷமாய் நாம் அடிக்கடி கட்டிக்கொண்ட குற்றங்களையாகிலும் ஒன்றையும் ஒளிக்காமல் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தி நமது ஆத்துமத்தை முழுதும் அவருக்குத் திறந்துகாட்ட வேணுமென்று கற்பித்திருக்[illegible]றது. அதற்குப்பின் குறித்திருக்கிற பதினாலு விஷயத்தில் வேறொன்றும் சொல்லவில்லை; ஆகையால் இந்தப் பதினாலு விஷயத்தில் கற்பித்திருக்கிறதை மாத்திரம் அநுசரிக்கிறவர்கள் வீண் சடங்கும் வியர்த்தமான ஒப்பாசாரமும் பண்ணுகிறதேயல்லாமல் மகா முக்கியமும் அவசரமுமான இந்த ஒழுங்கை அநுசரிக்கிறவர்களல்ல. மற்றப்படி நாம் இங்கே சொல்லுகிறது எல்லாருக்கும் உதவியான புத்தியாமே; ஏனென்றால் ஆத்தும குருவிடத்தில் எப்படி ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கவேணுமென்று இதினாலே தெரியவரும்.

இச்சத்தியத்தை இன்னம் தெளிவாய்த் திறந்து காட்டக்கடவோம். நீ குற்றத்தைப் பொதுவிலே சொல்லுகிறது போதுமென்று எண்ணப்படாது, அதை விசேஷித்து விளக்கிக் காட்டவேண்டும்; ஏனென்றால் இப்படி விசேஷித்து விளக்கிக் காட்டினால் மாத்திரம், உன் நடக்கை எப்படிப்பட்டதென்று தெளிவாய்த் தெரியவரும். இது பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கும் அடுத்த நேர்மையான புத்தியாமே. ஏனென்றால் மோக நினைவு நினைத்துக்கொண்டிருந்தேனென்று பாவசங்கீர்த்தனத்திலே சொல்லுகிறது பற்றாது. அந்த நினைவு எவ்வளவு தூரம் போனதென்று விசேஷித்து வெளிப்படுத்த வேண்டும். பாவசங்கீர்த்தனத்தில் நீ சொல்லுகிறது அற்பப் பாவமாயிருந்தபோதிலும், அற்பப் பாவத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சொல்ல அவசரமில்லையென்றாலும், அதைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது நல்ல புத்திதானே; ஆனால் அதைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சொல்லுகையில், பொதுவாய்ப் பேசுகிறது பற்றாது; இப்படிப் பேசினால், அந்தக் குற்றத்தின் கனம் எப்போதும் மறைந்துபோகும். ஆகையால் அதை விசேஷித்துச் சொல்ல வேண்டும்; விசேஷித்துச் சொன்னால் மாத்திரம் அதின் கனம் வெளிப்படும். இதை ஒப்பிப்பதற்காக நாம் சொல்லுகி

றதைக் கேள் : முன் கோபத்தினாலே கோபமான வார்த்தை என் வாயிலிருந்து புறப்பட்டதென்று பொதுவிலே சொல்லுகிறாயென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம் ; ஆனால் எந்த காரியத்திலே எப்படிப்பட்ட என்ன வார்த்தை உன் வாயிலிருந்து புறப்பட்டதென்று விசேஷித்துச் சொன்னால், இந்தக் குற்றத்தின் கனம் அதிகப்படுமென்றும் வைத்துக்கொள்ளுவோம். இதிப்படியானால், இந்தக் குற்றத்தைப் பொதுவிலே சொல்லுகிறவன் இதைச் சரியாய்ச் சொல்லிக்காட்டவில்லையென்பது நிச்சயமாமே, யாதொருவன் கீழ்ப்படியாமல் போனதினாலே அது மற்றவர்களுக்குத் துர்மாதிரிகையாயிருந்திருக்கையிலே, கீழ்ப்படியாமல் போனேனென்று மாத்திரம் பாவசங்கீர்த்தனத்திலே சொல்லுகிறது பற்றாது ; அந்தக் குற்றத்தை விசேஷித்துச் சொல்லி அதின் குணத்தையும் கனத்தையும் வெளிப்படுத்தி அதைத் தெளிவாய் அறிந்துகொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். நாம் சிரேஷ்டரிடத்தில் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கும்போதும், செய்யவேண்டிய காரியமிதுவே. பொதுவிலே இந்தக் கணக்குக் கொடுக்கிறது பற்றாது ; சுற்றிச் சுற்றிப் பேசுகிறதும் உதவாது ; காரியத்தை உள்ளபடி தெளிவாய் நுணுக்கமாய் உண்மையாய்ச் சொல்லிக் காட்டவேண்டும் ; உன் ஆத்தும அந்தஸ்தை அறிந்துகொள்ளுவதற்கு உதவியானது ஒன்றையும் ஒளிக்கப்படாது ; உன் ஆத்துமத்திலுள்ளதெல்லாத்தையும் சிரேஷ்டருக்குத் திறந்து காட்டவேண்டும் ; ஒரு அரங்கத்தையும் அந்தரங்கத்தையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக்காட்டாமல் விடப்படாது. திரையின் மடிப்புக்குள்ளேதான் அழுக்கு ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது வழக்கம். இதினாலல்லோ சர்வேசுரன் மகிமை நிறைந்த திருச்சபையை உண்டாக்கச் சித்தமானார் ; அதிலே மாசும் திரையும் அதற்கொத்தது எதுவுமில்லாமல் அது பரிசுத்தமும் மாசற்றதுமாயிருக்கிறதென்று அர்ச். சின்னப்பர் திருவுளம்பற்றினார். இவ்விதமாகவே நமது ஆத்துமத்தில் திரையும் மடிப்புமில்லாமல் முகக்கண்ணாடிபோலவே எல்லாம் பளபளப்பாயிருக்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு சந்நியாசியும் இயேசு சபையில் உட்படும்போது முழுதும் சரியான ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்க வேணுமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சித்தமாயிருக்கிறார். இதினாலே அந்தச் சந்நியாசிகளிடத்தில் அப்போது இருக்கிற கெட்ட பற்றுதல்களையும் பாவங்களையும் வெ

ளிப்படுத்துகிறதுமல்லாமல் அதுக்கு முன்னே அவர்கள் ஆயுசுகாலத்திலே அவர்களிடத்திலிருந்த கெட்ட பற்றுதல்களையும் அவர்கள் ஆயுசுகாலத்தில் அடிக்கடி கட்டிக்கொண்ட பாவங்களையும் அதுக்கு ஏதுவாயிருந்த துர்க்குணங்களையும் எல்லாம் சொல்லிக்காட்ட வேணுமென்று கற்பித்திருக்கிறார். வைத்தியன் வியாதிக் குணத்தைச் சரியாய்த் தீர்மானித்துத் தெளிவாய் அறிந்துகொண்டு அதுக்கான மருந்து கொடுத்து அந்த வியாதியைத் தீர்த்து வேறொரு வியாதியை வரப்பண்ணாமலிருக்க வேணுமானால், அப்போது நம்மிடத்திலிருக்கிற வியாதியையும் அதுக்கு முன்னேயிருந்த வியாதியையுமெல்லாம் சொல்லிக்காட்ட வேண்டுமே. ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கும்போதும் நாம் நடக்கவேண்டிய விதம் இதுவே: உன் ஞான வைத்தியர் உன் ஆத்துமத்தை நன்றாய் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், இப்போது உன்னிடத்திலுள்ள கெட்ட வழக்கம் வாடிக்கைகளையும் ஆகாத பற்றுதல்களையும் அவரிடத்தில் சரியாய்ச் சொல்லிக்காட்டுகிறதுமல்லாமல் இதுக்கு முன்னே உன்னிடத்திலிருந்த தாறுமாறுகளையும் தப்பிதங்களையும் அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டும் ; ஏனென்றால் இப்படி வெளிப்படுத்தினால், அது உன் ஞான வியாதிக்கு ஊற்றும் காரணமும் இன்னதென்று அவர் அறிந்துகொள்ள உதவியாயிருக்கும். ஆகையால் யாதொருவன் பொதுப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண மனசாயிருந்தால், அவன் வாடிக்கையாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண வேணுமென்று கருத்தாயிருக்கிற குருவிடத்தில் இந்தப் பொதுப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணவேணுமென்று அவனுக்குப் புத்தி சொல்லுகிறது வழக்கம் ; இதினாலே அந்தக் குருவானவர் அவன் ஆத்துமத்தின் அந்தஸ்தை உத்தமமாய் அறிந்துகொண்டு அவனை நன்றாய் நடத்துகிறதற்கு உதவியாயிருக்கும். ஏனென்றால் உன்னை உபாதித்துக்கொண்டுவருகிற மோக சோதனையும் உன் சரீரத்தில் பிறக்கிற கெட்ட பற்றுதலும் முன்னமே நடந்த ஆகாத நடக்கையினாலே உண்டாகிற தாறுமாறுமே, நீ முன்னமே நடந்த ஆகாத நடக்கைக்காக வருகிற தெண்டனை இதுதானே ; ஆகையால் நீ எங்கெங்கே ஒதுங்கியிருந்தாலும் எவ்வளவு மறைந்து ஏகாந்தமாய் நடந்தாலும், அதுக்கு முன்னே உன்னிடத்திலிருந்த கெட்ட வழக்கத்துக்கு ஆக்கினையாக உன் மனதுக்கு விரோதமாய் இந்தக் கெட்ட பற்றுதலும் தாறுமாறும் வந்து சிலவிசை உன்னை உபாதிக்கும். அப்போது நீ செய்யவேண்டியதென்ன ? அப்போது உ

ன்னிடத்தில் வருகிற சோதனையையும் அதுக்கு முன் நீ நடந்த
த நடக்கையையும் நினைத்துக்கொண்டு தேவசமுகத்தில் உன்னைத்
தாழ்த்திக் கூசிப்போய் உருக்கமான மனஸ்தாபப்படவேண்டும். இப்
படி நடந்தால், சோதனையினாலே உன்னிடத்தில் எழும்புகிற ஆகாத
பற்றுதலைக்கொண்டு உனக்கு ஒரு பொல்லாப்பும் வரவறியாது.

கடைசியாய் இங்கே ஒரு சத்தியத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். அ
தென்னவென்றால், ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது வேறே, பொ
துப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறது வேறே. இவ்விரு காரியத்தி
ன்பேரிலும் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற ஒழுங்கு வித்தியாசமாயிரு
க்கிறதினாலே, இவ்விரண்டும் முழுதும் வித்தியாசமான முயற்சி
யாமே ; இவ்விரு காரியத்தின் கதியும் பொருளும் மகா மகா வித்தி
யாசமாயிருக்கும். ஆகிலும் ஒவ்வொருவருடைய மன ஆறுதலுக்குத்
தகுந்தபடி மனசுபோலே பாவசங்கீர்த்தனத்திலேயாகிலும் பாவசங்கீ
ர்த்தனத்துக்கு வெளியேயென்கிலும் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கலா
மென்பது நிச்சயம் ; நமது ஒழுங்கிலே இப்படி விசேஷித்துச் சொல்
லியிருக்கிறதறிவோம். ஆனால் ஆக்குவாவீவாவென்னும் அதிசிரேஷ்
டர் எழுதித் தந்த போதகத்தில் இதைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிற
புத்தியை ஆராய்ந்துபார்க்கிறது நலமாயிருக்கும் ; [illegible] முக்கிய
யான போதகமாயிருக்கிறதினாலே, அவர் சொல்லுகிறதை இங்கே சரி
யாய் வெளிப்படுத்தக் கடவோம். ஆகையால் ஆத்தும கணக்குக் கொ
டுக்கிறதற்கும் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறதற்கும் வித்தியாசம் எ
ன்னவென்று விவரித்துக் காட்டி, ஒவ்வொருவரும் மனசுண்டானால்
பாவசங்கீர்த்தனத்திலே மாத்திரம் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கலா
மென்று சொன்ன பின், அவர் சொல்லுகிறதாவது : ஆகையால் சந்நி
யாசிகள் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே ஆத்தும கணக்குக் கொ
டுக்க வேணுமென்று கடன் சுமத்தப் படாது ; ஏனென்றால் ஒவ்வொரு
வருடைய விசேஷ மன ஆறுதலுக்குத் தகுந்தபடி பாவசங்கீர்த்தனத்
திலேயும் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கலாமென்று நமது ஒழுங்கில்
சொல்லியிருக்கின்றது. ஆகிலும் யாதாமொருவன் பாவசங்கீர்த்தனத்
துக்கு அடுத்த காரியங்களைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் இனிமேல் வெளி
ப்படுத்துவோமென்று வைத்துக்கொண்டு மற்றதெல்லாத்தையும் பா
வசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தி

தன் உள்ளத்தைச் சரியாய்த் திறந்து காட்டினால், இவன் செய்கிறது
புகழ்ச்சிக்குரிய காரியந்தானே ; ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் இதைப் பா
வசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே அறிந்திருக்கிறதினாலே, இந்த அறி
வைக் கொண்டு தடங்கலில்லாமல் அவனுடைய பிரயோசனத்துக்கும்
அதிமிக தேவதோத்திரத்துக்கும் அடுத்தது இன்னதென்று தீர்மானி
த்துச் செய்துகொள்ளுவாரென்றார். ஆகையால் பாவசங்கீர்த்தனத்து
க்கு வெளியே ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது அதிக நலமாயிருக்
கும் ; இப்படிச் செய்கிறவர்கள் சிரேஷ்டர் பேரில் அதிக நம்பிக்கையுங்
காட்டுகிறார்கள். யாதாமொருவன் நவ இரத்தினத்தைக் காட்சியாறும்
படியாக அதைப் பெட்டியிலே போட்டு நன்றாய்ப் பூட்டித் தன் சினே
கிதனிடத்தில் கொடுக்கிறதைப் பார்க்க அதைப் பூட்டாமல் அவன்
கையிலே கொடுத்துவைத்தால், அவன் சினேகிதன் பேரில் அதிக நம்
பிக்கை வைத்திருக்கிறானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

யக-ம் அதிகாரம்.

மேற்கண்ட அதிகாரங்களில் சொன்னதைக் குறித்துச்
பிறக்கிற சந்தேகத்துக்கான மறுமொழி
சொல்லுவது.

இதுவரையில் நாம் சொன்னதைக் குறித்துச் சில சந்தேகம் பு
த்தியிலே தட்டுப்படலாம். இந்தச் சந்தேகத்தைத் தீர்க்க இப்போது
பிரயாசப்படவேண்டும். இது காரியத்தில் நேரிடுகிற முதல் சந்தேக
மாவது : பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே ஆத்தும கணக்குக் கொ
டுக்கிறது அதிக நலமென்று சொன்னோமே ; அன்றியும் தன்னிடத்தி
ல் வருகிற சோதனை கெட்ட பற்றுதல் எல்லாத்தையும் வெளிப்படுத்
[illegible]றதுமல்லாமல் யாதொரு குற்றத்தில் பாவத்தில் விழுந்திருந்தால்,
அதையும் சொல்லிக்காட்ட வேணுமென்றும், அதைச் சொல்லாவிட்
டால், இது நல்ல ஆத்தும கணக்கல்லவென்றும் சொன்னோமே. இ
[illegible]போது இதிலே நேரிடக் கூடுமான சந்தேகமாவது: சர்வேசுரன் தம

து வரப்பிரசாதத்தினாலே நம்மைப் பாவத்தில் விழாதபடிக்குக் காக்கக் கடவார். ஆகிலும் யாதொரு சந்நியாசி சோதனைக்குட்பட்டு வெட்கத்துக்குரிய யாதொரு கனமான பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டால், அவன் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே இந்தப் பாவத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமென்று நமது ஒழுங்கில் கற்பித்திருக்கிறதோ? இப்படிக் கற்பித்திருந்தால், இதை அநுசரிக்கிறது கூடுமான காரியமோ? இது மகா வருத்தமும் அருமையுமான அலுவலாகத் தோன்றுகிறது; பொதுவிலே எல்லாரும் இப்படி நடக்கமுடியாதென்று சொல்லுவாயாக்கும். இதுக்கு நாம் சொல்லுகிற மறுமொழியாவது: இவ்வகைப் பாவத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே சொல்ல வேணுமென்று நமது ஒழுங்கில் கற்பித்திருக்கிறதுமில்லை, அர்ச். இஞ்ஞாசியார் கற்பித்திருக்கிறதுமில்லை. முக்கியமாய் இந்த வருத்தத்தை நீக்குவதற்காகவல்லோ, மனசுபோலே பாவசங்கீர்த்தனத்திலேயாகிலும் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியேயென்கிலும் நமது பாவத்தை வெளிப்படுத்தலாமென்று மேற்கண்ட ஒழுங்கிலே சொல்லியிருக்கிறதறிவோம். நாட்டுச் சிரேஷ்டருடைய ஒழுங்கிலே விசேஷித்துக் கற்பித்திருக்கிறதுமிதுவே; ஏனென்றால் யாதொரு சந்நியாசி ஆத்தும கணக்குக் கொடுத்தபின், சிரேஷ்டர் அறிகிறதற்கு நலமாகத் தோன்றுகிறது எதையாகிலும் அவரிடத்தில் கேட்டு விசாரிக்கலாமென்று சொல்லியிருக்கின்றது. ஆகிலும் உடனே கற்பித்திருக்கிறதாவது: சொல்லுகிறதற்கு மகா மகா வெட்கமான காரியத்தின் பேரில் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே ஒன்றுங் கேட்கப் படாது: இது காரியத்தில் எச்சரிக்கையாயிருக்க வேணுமென்று கற்பித்திருக்கின்றது. எதையாகிலும் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே மனிதர் சொல்லத் துணிய மாட்டார்களென்று கண்டால், அப்போது அதைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சொல்லுகிறது நலமாகும். சிரேஷ்டராகிலும் ஆத்தும குருவென்கிலும் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே இது காரியத்தின் பேரில் ஒரு கேள்வியும் கேட்கப் படாது; ஒருவரும் அதைத் தங்களுக்குச் சொல்லாதபடிக்கு விலக்க வேண்டும். கற்புள்ள கா[illegible] பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே இப்படிப்பட்ட பாவங்களைக் கேட்கப் படாது; ஆகையால் இவ்வகைப் பாவத்தின் பேரில் சொல்லவேண்டியதெல்லாத்தையும் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது நலமாகும். மூன்றின அதிகாரத்திலே நாம் சொன்னபிரகாரம் நமது அதி

சிரேஷ்டராகிய ஆக்குவாவீவாவென்னும் சுவாமியார் கற்பித்திருக்கிறதுமிதுவே; ஏனென்றால் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது அதிக நலமென்று அவர் சொன்னாலும், பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு அடுத்த காரியத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே சொல்லப் படாதென்று கற்பித்திருக்கிறார்.

இவ்விஷயத்தில் நேரிடுகிற இரண்டாம் சந்தேகம் அதிக முக்கியமானது. ஏனென்றால் நாம் ஏற்கனவே சொன்னதுபோலே சிரேஷ்டர் தமக்குக் கீழ்ப்பட்ட சந்நியாசிகளுடைய உள்ளத்தைச் சரியாய் அறிந்துகொண்டு ஒவ்வொரு சந்நியாசியின் விசேஷ நன்மைக்கும் இயேசு சபையின் பொதுப்பிரயோசனத்துக்கும் அடுத்ததெல்லாத்தையும் நன்றாய் ஒழுங்குப்படுத்தும்படியாக நாம் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது அவசரமென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் நமது ஏற்பாட்டாகமத்தில் விசேஷித்துக் கற்பித்திருக்கிறாரே. இன்னமும் நாம் வேறோரிடத்தில் சொன்னதுபோலே, ஒவ்வொருவரும் பாவசங்கீர்த்தனத்திலே ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கலாமென்று நமது ஏற்பாட்டாகமத்தில் சொல்லியிருக்கிறதல்லோ? இதிப்படியிருக்கச் சிரேஷ்டர்கள் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கேட்டதைக் கொண்டு இயேசு சபையை நடத்துகிறார்களென்று தோன்றுகிறதென்பாயாக்கும். இது காரியத்தில் சிலர் இயேசு சபையின் ஆளுகையை நன்றாய் அறியாததினாலே, அவர்கள் புத்தியிலே இந்தச் சந்தேகம் விழுவாய்ப்பட்டு உறுத்தினதென்று அறிவோம். இந்தச் சந்தேகத்தைத் தீர்ப்பதற்காக நாம் முந்த முந்தச் சொல்லுகிற மறுமொழியாவது: சந்நியாசிகள் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சொன்னதைக்கொண்டு இயேசு சபை அவர்களை நடத்துகிறதென்று சொல்லுகிறதற்கும் இயேசு சபைக்கும் எட்டாத தூரம் உண்டு. ஆத்தும குரு சில சமயங்களிலே பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கேட்டதைக் கொண்டு யாதொரு காரியம் செய்தாலும், இது பாவசங்கீர்த்தன இரகசியத்துக்கு விரோதமில்லையென்று சில வேதசாஸ்திரிகள் போதித்திருக்கிறார்கள். நமது அதிசிரேஷ்டராகிய ஆக்குவாவீவாவென்னும் சுவாமியார் இதை அறிந்து இந்த வேதசாஸ்திரிகள் சொன்னதை மறுத்துத் தானி இதை இயேசு சபையார் ஒருவரும் போதிக்கவும் அநுசரிக்கவும் கூடாதென்று வெகு கண்டிப்பாய் விலக்கியிருக்கிறார். இயேசு சபையிலுள்ள ஆத்தும குருக்களெல்லாரும் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கேட்ட

தை ஒருகாலும் கேட்காததுபோலேயும் அறியாததுபோலேயும் எப்
போதும் நடக்க வேணுமென்று கற்பித்திருக்கிறார். இது எட்டாம் சா
ந்தப்பரென்னும் அர்ச். பாப்பானவர் நாலு வருஷத்துக்குப் பின் கற்பி
த்த கற்பனைக்கு முழுதும் ஒத்திருக்கும். இந்தக் கற்பனையைச் சுவா
ரேசென்னும் சுவாமியாரும் வேறநேகரும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறா
ர்கள். [illegible] பேரில் இயேசு சபையிலே இன்னம் அதிக கண்
டிப்பான ஒழுங்குமுண்டு; அதேதென்றால், ஆத்தும கணக்குக் கொ
டுக்கும்போது, சிரேஷ்டர் கேட்டதெல்லாத்தையும் வெகு எச்சரிக்கை
யாய் இரகசியமாய்க் காக்க வேணுமென்று கற்பித்திருக்கின்றது. பாவசங்கீ
ர்த்தனத்துக்கு வெளியே கேட்ட காரியங்களின் பேரில் முதலாய் இவ்
வளவு எச்சரிக்கையாய் இரகசியங் காக்க வேணுமென்று இயேசு சபை
யில் கற்பித்திருக்கின்றதே. இதிப்படியிருக்கப் பாவசங்கீர்த்தனம் ப
கைக்குரிய காரியமாகாதபடிக்கும் தேவ துரோகங் கட்டிக்கொள்ளாத
படிக்கும் இயேசு சபையிலே எவ்வளவு எச்சரிக்கையாயிருக்கிறதெ
ன்று சொல்லக் கூடுமோ?

மேற்சொன்ன சந்தேகத்துக்கு நாம் சொல்லுகிற இரண்டாம் ம
றுமொழியாவது: பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கேட்டதைக் கொண்டு ஆத்
துமாக்களின் உள் நடக்கையை ஒழுங்குப் படுத்துகிறது பொல்லாப்
பல்ல; இது பாவசங்கீர்த்தனத்தினால் அடையக் கூடுமான பிரதான
பலனும் பிரயோசனமுமாகும்; ஏனென்றால் யாதாமொருவன் தன்
ஆத்துமத்திலுள்ள ஞான வியாதிகளையும் ஞானக் காயங்களெல்லாத்
தையும் திறந்து காட்டினால், ஞான வைத்தியராகிய ஆத்தும குரு அது
க்குத் தகுந்த பரிகாரம் இன்னதென்றும் அவன் அதுக்குப் பிறகு எப்
படி நடக்க வேணுமென்றும் நன்றாய் அறிந்துகொள்ளுவார். இது நிச்
சயமான சத்தியமாமே: பாவப்பழக்கமுள்ள சில பாவிகள் அந்தப் பா
வத்தில் விழாமலிருக்க எங்களாலே கூடாதென்று பாவசங்கீர்த்தனத்
திலே தானே சொல்லுகிறார்களே; இதினாலே அவர்களுக்குப் பாவப்
பொறுத்தல் ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப் படாது; ஏனென்றால் பாவத்
தை விட வேணுமென்று இவர்களிடத்தில் மெய்யான ஆசையில்லாததி
னாலே இவர்கள் பாவந் தீராது. இப்படிப்பட்டவர்கள் பேரில் மூன்
றும் அலெக்சாந்தரென்னும் பாப்பானவர் விதித்திருக்கிறதாவது:
ஆத்தும குரு இவர்கள் பாவத்தையும் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கேட்டு

இவர்கள் நடக்கைக்கும் ஈடேற்றத்துக்கும் அடுத்த யாதொரு நற்புத்
மதி சொல்ல வேணுமென்று கற்பித்திருக்கிறார். இன்னமும் இப்படிக்
கெட்ட பழக்கமுள்ள பாவிகளுக்குப் பாவப் பொறுத்தல் ஆசீர்வாதம்
கொடுக்காதிருந்தாலும், இதினாலே அவர்கள் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்
ணுகிறதை விடப் படாதென்றும் தங்கள் பாவங்களையும் தங்கள் நடக்
கையிலுள்ள தாறுமாறெல்லாத்தையும், பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும்
போதே, தங்கள் பாவத்தை விட தங்களுக்கு மனமில்லாதிருக்கிறதை
யும் பாவசங்கீர்த்தனத்திலே வெளிப்படுத்த வேணுமென்றும் கற்பி
சொல்லியிருக்கிறார். ஆத்தும குருக்களனைவோரும் இவர்களைப் பட்ச
த்தோடும் மதுரகுணத்தோடும் நடத்தி இரக்கத்தோடே இவர்கள் பா
வத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு அதின் பின் இவர்களுக்குப் பிரயோசன
மான புத்திமதியும் போதகமும் சொல்ல வேணுமென்று கற்பித்திருக்
கிறார். இப்படி நடந்தால், ஒருவேளை சன்னஞ் சன்னமாய் இவர்கள்
[illegible] பாவ சமயத்தை விலகி நடப்பார்களாக்கும். இவர்கள்
பாவத்தைச் சொல்லிக் காட்டுகிறது தாழ்ச்சி முயற்சியல்லோ? இன்
னும் இவர்கள் யாதொரு தர்மக் கிரிகை செய்ய வேணுமென்று ஆத்தும
குரு இவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லலாம்; இவர்களுடைய தாழ்ச்சி மு
யற்சியையும் தர்மக் கிரிகையையுங் கண்டு சர்வேசுரன் இவர்கள் கண்
ணைத் திறந்து இவர்கள் பாவத்தை முழுதும் வெறுத்துவிட்டு நல்ல
பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணக் கிருபை செய்வாராக்கும். ஆகையால்
பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கேட்கிற காரியம் ஆத்துமாக்களை ஈடேற்ற வ
ழியில் நன்றாய் நடத்துகிறதற்கு மிகவும் பிரயோசனமான வழிபாடா
கும். இது புது நடக்கையல்லவே; திருச்சபையில் பூர்வீகமுதற்கொ
ண்டு வழங்கிவருகிற முறையாகும்; திருச்சபை இதை நன்றாய் அங்கீ
கரித்துக்கொண்டிருக்கின்றது.

அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிறதாவது: இ
யேசு சபைத் துவக்கத்திலிருந்த சுவாமிமாரெல்லாரும் அர்ச். இஞ்ஞா
சியாரை இயேசு சபைக்கு அதிசிரேஷ்டராக இருமுறை தெரிந்துகொ
ண்டார்கள்; ஆகிலும் அர்ச். இஞ்ஞாசியார் தாம் அந்த அலுவல் செ
ய்யக் கூடப்படாதவரென்று எண்ணி வெகு காலம் வரைக்கும் அந்த
அலுவலைக் கைக்கொள்ள மாட்டோமென்றார். ஆகிலும் சகல சுவாமி
மாரும் ஒருவாக்கொருமொழியாய் இவரை அதிசிரேஷ்டராக்கத் தெரிக்

துகொண்டதினாலே, இது தேவசித்தமென்றும் இதுக்குச் சம்மதியாமலிருக்கிறது தேவசித்தத்துக்கு விரோதம் பண்ணுகிறதுபோலாகுமென்றும் சொல்லி இந்த அலுவலைக் கைக்கொள்ளவேணுமென்று எல்லாரும் அவரைக் கட்டாயப்படுத்தினார்கள்; ஆனால் யார் என்ன சொன்னாலும், அப்போது அவர் ஒன்றுக்கும் அசையவில்லை. அதின் பின் அவர் சொன்ன ஓர் வழிபாட்டுக்குச் சம்மதித்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அது என்னவென்று இப்போது சொல்லிக்காட்டுவோம். அவர் சொன்னதாவது: இக்காரியத்தை என் ஆத்துமகுரு கையிலே விட்டுவிடுகிறேன்; நான் இதுவரையில் கட்டிக்கொண்ட பாவங்களெல்லாவற்றையும் என்னிடத்திலுள்ள கெட்ட வழக்கம் கெட்ட பற்றுதலனைத்தையும் இதுக்கு முன்னாலேயும் இப்போதும் என் சரீரத்திலும் ஆத்துமத்திலுமுள்ள பலவீனத்தையும் வியாதிகளையுமெல்லாம் என் ஆத்துமகுருவுக்கு வெளிப்படுத்துவேன்; இதைக் கேட்டுக்கொண்டபின், இவ்வளவு பாரமான சுமையை நீர் சுமந்துகொள்ளென்று இயேசுநாதர் பேராலே அவர் எனக்குக் கற்பித்தால் அல்லது புத்தி சொன்னால், அதுக்கு மறுமொழி சொல்லாமல் கீழ்ப்படிவேனென்றார். அவர் சொன்னதுபோலே நடக்கிறதற்காகக் கொஞ்ச நாள் ஒடுக்கம் செய்து அதின் பின் பிராஞ்சீஸ்கு சபையிலுட்பட்ட மகாத்துமாவான தேயோவீலென்னும் சுவாமியாரிடத்தில் பொதுப்பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணினார். அதின் பின் இயேசு சபை அதிசிரேஷ்ட அலுவலைக் கைக்கொள்ள வேணுமோ தள்ளிப்போட வேணுமோவென்று அவரிடத்தில் கேட்டார். இந்த அலுவலை நீர் கைக்கொள்ள வேண்டும்; இல்லாவிட்டால், இஸ்பிரீத்து சாந்துவை விரோதித்து நடக்கிறதுபோலாகுமென்று அந்தச் சுவாமியார் சொன்னதினாலே, வருத்தமில்லாமல் அதுக்கு அமைந்துகொண்டார். இச்சமயத்தில் அர்ச். இஞ்ஞாசியார் நடந்த நடக்கை கள்ள ஞானமென்று சந்தேகப்பட்டு யாராகிலும் இதின்பேரில் குற்றம் சொல்லக் கூடுமோவென்று இப்போது கேட்கிறோம்; சகலரும் அவரைப் புகழ்ந்து பாராட்டுவார்களென்பது நிச்சயமென்று எண்ணுகிறோம்; மெய்யாகவே இது புகழ்ச்சிக்குரிய நடக்கையாமே; அவர் சரித்திரத்தை எழுதிவைத்தவர்களெல்லாரும் இதினிமித்தம் அவரைப் புகழ்ந்தேற்றியிருக்கிறதறிவோம். கர்த்தர் அர்ச். இஞ்ஞாசியை [illegible]க்கு அதிசிரேஷ்டராக நியமிக்க இந்த வழிபாட்டைத் தெரிந்[illegible] இதை இயேசு சபையிலும் ஏற்படுத்த வேணுமெ

ன்று அவருக்குக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால் பாவசங்கீர்த்தனத்திலேயாகிலும் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியேயென்கிலும் நமது கெட்ட பற்றுதலெல்லாவற்றையும் நமது குற்றங் குறைகள் அனைத்தையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக்காட்டுகிறது சந்நியாசத்திலே நாம் நாடித் தேடுகிற புண்ணிய சாங்கோபாங்க வழியிலே சிரேஷ்டர் நம்மை நன்றாய் நடத்துகிறதற்காகச் சர்வேசுரன் தாமே நமக்குக் கொடுத்தருளின நல்ல வழிபாடாகும்.

இதிப்படியிருக்கப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கேட்டதைக்கொண்டு இயேசுசபையின் வெளி நடக்கையைச் சத்தமாய்த் தீர்[illegible]னிக்கப்படாதென்று சொல்லுகிறோம்; ஆனால் ஆத்து[illegible]ன் நடக்கைக்கும் ஞானக் கிருத்தியங்களுக்கும் அடுத்த காரியத்தையெல்லாம் நாம் மேற்சொன்னபிரகாரம் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கேட்டதைக்கொண்டு ஒழுங்குப்படுத்துகிறது மிகவும் நலமாகும்; இது மிகவும் அவசரமாகவுமிருக்கும். இது திருச்சபையில் மிகவும் வழங்கிவருகிற வாடிக்கையாமே: யாதொரு கிறீஸ்துவன் இருதயத்தில் ஏதாகிலும் சந்தேகமும் வருத்தமும் நேரிட்டால், அதுக்கான புத்திமதி இன்னதென்று அறிவதற்காக அவன் விவேகமும் புண்ணியமுமுள்ள யாதொரு ஆத்துமகுருவிடத்தில் போய்ப் பாவசங்கீர்த்தனத்திலேயாகிலும் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியேயென்கிலும் தன் ஆத்துமத்தை அவரிடத்தில் திறந்து காட்டிப் புத்திமதி கேட்கிறது வழக்கமல்லோ? இதுவே அர்ச். இஞ்ஞாசியாருடைய கருத்து; இதினாலேதான், பாவசங்கீர்த்தனத்திலாகிலும் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியேயென்கிலும் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கலாமென்று உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கேட்டதைக்கொண்டு இயேசு சபையிலே ஒருவரையும் சிரேஷ்டராக ஏற்படுத்துகிறதுமில்லை, ஏற்படுத்தினவரைத் தள்ளுகிறதுமில்லை, அதைக்கொண்டு ஒருவருக்கும் ஆரவாரமான வார்த்தைப்பாடு செய்ய உத்தரவு கொடுக்கிறதுமில்லை, அதைக்கொண்டு வேறெந்த அலுவலையும் நியமிக்கிறதுமில்லை. இப்படி நடந்தால், இது மகா கெடுதிக்குரிய நடக்கையாகும்; நாம் இப்படி நடக்கிறோமென்று எண்ணுகிறது மகா கெட்ட நினைவாமே.

மற்றப்படி இவ்விஷயத்தில் இன்னமொரு அவசரமான சத்தியத்தையும் கவனிக்க வேண்டும்; இது மிகவும் முக்கியமான புத்தியாமே.

அதென்னவென்றால், யாதொரு சந்நியாசியிடத்திலுள்ள குணதோஷ நிமித்தமாக அவனுக்குப் பற்பல பாவ சமயம் நேரிட்டால், அவன் சிரேஷ்டரிடத்தில் போய் என்னை இந்த அலுவலில் வைத்திருந்தால், அந்த மிசியோனுக்கு அனுப்பினால், இந்தப் பாவ சமயத்தை என்னை விட்டு விலக்காதேபோனால், என் ஞானப் பலவீனத்தினிமித்தம் அதினாலே எனக்குப் பொல்லாப்பு நேரிடலாமென்று வெளிப்படுத்த உன்பேரில் கடன் உண்டு; இப்படி வெளிப்படுத்தாவிட்டால், உனக்குப் பாவமாயிருக்குமென்று ஆத்துமகுரு அவனுக்குக் கற்பிக்கலாம். இப்படிப்பட்ட சமயத்திலே சந்நியாசி சிரேஷ்டரிடத்தில் தன் ஆத்துமத்தைத் திறந்து காட்டவேணுமென்றும் கற்பிக்கலாம்; இதைவிடப் புத்தியுள்ள நடக்கை எங்கேயாகிலும் உண்டோ? இதைவிட யோக்கியமான ஒழுக்கம் எங்கேயுண்டு? ஏனென்றால் அப்போது சிரேஷ்டர் இந்தச் சந்நியாசிக்குக் கீர்த்தி கெடாமல் உபாயமாய் அந்தப் பாவ சமயத்தை நீக்கிவிட்டு அவன் ஞானப்பெலத்துக்கு மேற்பட்ட பொல்லாப்பை அவனை விட்டு அகற்றுவார். இவ்விதமாக அவன் ஆத்தும நன்மையையும் கீர்த்தியையும் காப்பாற்றிக்கொள்ளுவாரல்லோ? இன்னம் சில சமயம் நேரிடுகிறதுண்டு; அப்போது நமக்கு மோசமிருக்குமோ இல்லையோவென்று மெய்யாகவே நிச்சயமாய் அறியக்கூடாதிருந்தாலும், பயந்து தத்தளிக்கிறதுண்டு; அப்போது நமக்கு வருகிற சந்தேகத்தையும் வருத்தத்தையும் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக் காட்டி அவர் கையில் நம்மை முழுதும் ஒப்படைத்தால், இது மன வருத்தத்தை நீக்கி மிகுந்த ஆறுதலைப் பெறுவிக்கும். ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் உன் சந்தேகத்தையும் வருத்தத்தையும் அறிந்துகொண்டபின், உன் ஆத்தும ஈடேற்றத்துக்கு மோசமாயிருக்குமென்று நீ சந்தேகப்படுகிற அந்த அலுவலைத்தானே உனக்குக் கொடுத்தால், அதினால் வருகிற மோசத்துக்கு நீ உத்தரவாதியாக மாட்டாய்; உன் சிரேஷ்டரே அதுக்கு முழுதும் உத்தரவாதியாவார்; இது காரியத்திலே உன்னாலானதெல்லாம் நீ செய்தாயென்று சர்வேசுரன் அறிந்திருக்கிறதினாலே, அவர் உனக்கு ஒத்தாசை செய்து சிரேஷ்டர் கற்பித்ததை நன்றாய் நிறைவேற்றுவதற்கான பெலன் தருவார். ஆனால் இச்சமயத்திலே நீ சிரேஷ்டரிடத்தில் ஒன்றுஞ்சொல்லாவிட்டால், அதினால் வருகிற மோசத்துக்கு நீயே உத்தரவாதியாவாய்.

இவ்விஷயத்தில் நாம் சொல்லுகிற மூன்றாம் மறுமொழியாவது பாவசங்கீர்த்தனத்திலே நாம் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கலாமென்று நமது ஒழுங்கில் குறித்திருந்தாலும், பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே இந்தக் கணக்குக் கொடுக்கிறது அதிக நலமென்று ஏற்கனவே சொன்னோமே. இது அதிக நலமென்று இயேசு சபையாரெல்லாரும் அறிந்திருக்கிறதினாலே, பொதுப்பட அவர்களெல்லாரும் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது வழக்கம். ஆகையால் சிரேஷ்டர் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் வெளிப்படுத்தினதைக் கொண்டு ஏதாகிலும் செய்கிறாரென்று சந்தேகப்பட அவசரமாகிலும் இடமில்லை; ஏனென்றால் இயேசு சபையிலே பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது வழக்கம். ஆனால் யாதாமொரு சந்நியாசி பாவசங்கீர்த்தனத்தில் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறானென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அவன் இப்படிப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சிரேஷ்டரிடத்தில் ஏதாகிலும் வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும், சிரேஷ்டர் அதைக் கேட்டுக்கொண்டு அவன் பாவத்தில் விழுகிறதற்கான சமயங்களை நீக்கி அவனை ஈடேற்ற வழியிலே மோசமில்லாமல் நடக்கப் பிரயாசப்பட்டால், இது அந்தச் சந்நியாசிக்குச் சந்தோஷமாய் இருக்க மாட்டாதோ? இதைக் கண்டு சந்தோஷப்படாத சந்நியாசி உண்டானால், அவன் சாங்கோபாங்கத்துக்குச் சத்துருவென்று எண்ணிக்கொள்ள வேணுமல்லோ? ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் தகுந்த விவேகமும் எச்சரிக்கையுமாயிருந்து அதினாலே அந்தச் சந்நியாசிக்கு நன்மையுண்டாகி அவன் கட்டிக்கொண்ட குற்றங்களை ஒருவரும் அறிந்துகொள்ளாதிருந்தாலே போதும்; இது அந்தச் சந்நியாசிக்கு மிகவும் நன்மையாயிருக்குமென்பது நிச்சயம். ஆகிலும் பாவசங்கீர்த்தனத்திலே ஆத்தும கணக்குக் கொடுத்தால், சிரேஷ்டர் அதை அறிந்துகொண்டு சந்நியாசிகளுடைய ஈடேற்றத்துக்கும் ஞான வர்த்திப்புக்கும் அடுத்த பரிகாரங்களை மனசுபோலே செய்ய இது கஷ்டமாயிருக்குமென்று கண்டு இயேசு சபையாரெல்லாரும் மனப் பிரியமாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறார்கள். பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கேட்டதைக் கொண்டு ஆத்துமத்தின் உள்நடக்கைக்கும் ஞானப்பிரயோசனத்துக்கும் அடுத்த வழிபாடுகளைச் சிரேஷ்டர் செய்கிறது நல்ல சுகிர்த முயற்சியென்று முன்கண்டுவே சொன்னோமே; ஆகிலும் இயேசு சபையிலே இப்படி முறை நடவாமல்.

பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே கேட்ட காரியங்களைக் கொண்டு மாத்திரம் இதுவெல்லாம் செய்கிறார்களென்று சொல்லுகிறது மெய்யாகும்.

இவ்விஷயத்தில் நாம் எடுத்துக்காட்டின போதகத்தைத் தானே அர்ச். பொனவெந்தூரும் போதித்திருக்கிறார். அதெப்படியென்றால் சிரேஷ்டர் தமக்குக் கீழ்ப்பட்ட சந்நியாசிகளுடைய உள்ளரங்கத்தையும் அவர்களுடைய பற்றுதல் வாழ்க்கை வழக்கங்களையும் அவர்களுடைய சூக்ஷம சரீர பெலத்தையும் நன்றாய் அறிந்துகொள்ளுகிறது மிகவும் முக்கியமான காரியமாமே; அவர் இப்படி அறிந்துகொண்டால், அவர்களை நன்றாய் நடத்தலாம்; எல்லாரும் எல்லா அலுவலுக்கும் தகுந்தவர்களல்லவே; ஆகையால் ஒவ்வொருவனுடைய பெலத்துக்குத் தக்கது அவ்னவன் சுமக்கக் கூடுமான பாரத்தை மாத்திரம் அவன் மேலே சுமத்துவாரென்றார். இதை ஒப்பிப்பதற்காக அவர் எடுத்துக் காட்டின வேதவாக்கியமாவது : ஆரோனும் அவர் மக்களும் பீடத்தில் பிரவேசிப்பார்கள்; ஒவ்வொருவனும் செய்யவேண்டியது இன்னதென்று தீர்மானித்து ஒவ்வொருவனும் சுமக்கவேண்டிய சுமையைச் சுமத்துகிறது அவர்களுடைய கடமையென்று சொல்லியிருக்கின்றது. இவ்வாக்கியத்தின்பேரில் மேற்சொன்ன அர்ச். பொனவெந்தூர் சொல்லுகிறதாவது : இதிலே ஆரோனும் அவருடைய மக்களுமென்று சொல்லும்போது, சிரேஷ்டர்களைக் குறித்திருக்கின்றது. தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட சந்நியாசிகளுடைய உள்ளத்திலே பிரவேசிக்கிறது சிரேஷ்டர்களுக்குரிய அலுவலாகும்; அந்த உள்ளத்தில் இருக்கிறதை நன்றாய் அறிந்துகொண்டு சந்நியாசத்திலுள்ள வேலையும் அலுவலையும் ஒவ்வொருவருடைய பெலத்துக்குத் தக்கது அவர்களுக்குச் சரியாய்ப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறது அவர்கள் மேல் சுமந்த கடமையென்றார்.

எட்டாம் போதகம்.

சகோதர சீர்திருத்தலின் பேரில்

முதல் அதிகாரம்.

சீர்திருத்தல் பிறசிநேகத்துக்கு அடையாளமென்றும் அது எவ்வளவு பிரயோசனமுள்ள முயற்சியென்றும் சொல்லுவது.

சர்வேசுரன் நம்மைக் கடிந்துகொள்ளும்போது, தமது பிள்ளைகளைப்போலே நம்மைச் சிநேகிக்கிறாரென்று அடையாளமாகுமென்று அர்ச். பெர்நர்துஸ் வசனித்திருக்கிறார். இந்தச் சத்தியத்தை ஒப்பிப்பதற்குத் தகுந்த வேதவாக்கியங்களை வேதாகமத்தில் எங்கும் காணலாம். இவ்வண்ணமே கர்த்தர் தாம் சிநேகிக்கிறவனைக் கடிந்துகொண்டு தகப்பன் பிள்ளைபேரில் பிரியமாயிருக்கிறதுபோலே, அவன் பேரிலும் பிரியமாயிருக்கிறாரென்று ஞானியானவர் வசனித்தார். நாம் சிநேகிக்கிறவர்களைக் கடிந்துகொண்டு தெண்டிக்கிறோமென்று தேவசுதன் அர்ச். அருளப்பர் வாயாலே திருவுளம்பற்றினார். அர்ச். சின்னப்பரும் நமக்குப் போதித்திருக்கிற சத்தியம் இதுவே : இதினாலல்லோ கர்த்தர் தாம் சிநேகிக்கிறவனைத் தெண்டித்துத் தாம் சேர்த்துக்கொள்ளுகிற பிள்ளைகளை அடிப்பார்; ஏனென்றால் தகப்பன் கண்டித்துக்கொள்ளாத பிள்ளை எங்கேயாகிலும் உண்டோவென்றார். ஆகையால் யாதொருவன் பாவத்தில் விழுந்தவுடனே, அவனுக்கு மனவேதனை வரவிட்டுக் கஸ்திப்படுத்துகிறது சர்வேசுரன் அவனுக்குச் செய்கிற தேவபிரசாதங்களில் ஒன்றென்று அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் தீர்மானித்தார்கள்; ஏனென்றால் இவன் பாவத்தினாலே சர்வேசுரனைவிட்டுத் தூரமாய்ப் போயிருந்தருணத்தில், அவர் இவனை முழுதும் கைவிடாமல் இவனுக்கு மன[illegible]விட்டு இவனைத் தம்மிடத்தில் வரச்சொல்லி அழைக்கிற[illegible] இதினாலே அ

வர் இவனைச் சிநேகிக்கிறாரென்றும் இவனை மோட்சபாக்கியத்துக்குக்
குறித்திருக்கிறாரென்றும் அடையாளமாகுமென்றார்கள். ஆனால் அவ
ன் பாவங் கட்டிக்கொண்டபின், அவனுக்குச் சர்வேசுரன் மனவேதனை
யும் ஆக்கினையும் வரவிடாமல்போனால், இது சர்வேசுரன் அவன்பே
ரில் மகா கோபாக்கினியாயிருக்கிறாரென்று அடையாளமாகும்; சர்வே
சுரன் இவ்வுலோகத்திலே பாவிகளுக்கிடுகிற மகா பயங்கரமான ஆக்
கினை இதுவென்று அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அ
ர்ச். பெர்நர்துஸ் எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசி சொன்ன வாக்கியத்தை இத
ற்கு அத்தாட்சியாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். அதென்னவென்றா
ல், உங்கள் பேரில் நமக்குள்ள கோபாக்கினியை அமர்த்துவோம்; உங்
கள்பேரில் எரிச்சல்படாமல் சும்மா இருப்போம்; இனிமேல் நாம் உங்
களைக் கோபித்துக்கொள்ளப் போகிறதில்லையென்று சர்வேசுரன் திரு
வுளம்பற்றினார். அன்றியும் உன்னைக் கோபித்துக்கொள்ளப் போகி
றதில்லையென்றும் உன்னைக் கடிந்துகொள்ளப்போகிறதில்லையென்றும்
சத்திய பிரமாணமாய்ச் சொல்லுகிறோமென்று இசாயியாசென்னும்
தீர்க்கதரிசி வாயாலே திருவுளம்பற்றினார். இவ்வாக்கியங்களின்பேரில்
அர்ச். பெர்நர்துஸ் வியாக்கியானம் பண்ணிச் சொல்லுகிறதாவது:
சர்வேசுரன் கோபமாயிராதபோது தான் கனகோபமாயிருக்கிறாரெ
ன்று அறிந்துகொள்; உன்மேலே அவரிடத்திலுள்ள எரிச்சல் நீங்
கிப்போனால், அவர் சிநேகமும் உன்னை விட்டு நீங்கிப்போனதென்று
நிச்சயித்துக்கொள்; நீ ஆக்கினைக்குத் தகுந்தவனல்லவென்று அவர்
நினைத்திருந்தால், நீ அவர் சிநேகத்துக்கும் தகுந்தவனல்லவென்று
எண்ணியிருக்கிறாரென்றார்; ஏனென்றால் அவர் இடுகிற ஆக்கினை
அவர் தமக்கு உகந்தவர்களுக்குச் செய்கிற தேவ பிரசாதமாகும்.
சர்வேசுரன் நமக்கு இடுகிற தெண்டனை நமது பேரில் அவருக்குள்ள
சிநேகத்துக்கு அடையாளமாயிருக்கிறதுபோலே, சிரேஷ்டர் தமக்
குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் செய்த குற்றங்களைக் கடிந்துகொண்டு அதை
அவர்கள் திருத்திக்கொள்ளும்படியாக அதை அவர்களுக்கு வெளிப்
படுத்துகிறது தகப்பனுக்குரிய சிநேகத்துக்கு அடையாளமாகும்.
இதினாலல்லோ மறைந்த சிநேகத்தைவிட வெளியரங்கமான கண்டி
ப்புத் தாவி[illegible]யென்று ஞானியானவர் வசனித்தார். மனசுக்குள்ளே
உன்[illegible]றதும் உன் பேரில் பட்சமாயிருக்கிறதும் நல்ல
துதான்; [illegible] இது உன்னைச் சிநேகிக்கிறவர்களுக்கு நல்லதேயு

ல்லாமல் இந்தச் சிநேகத்தை வெளியே காட்டாதேபோனால், இதி
னாலே உனக்குப் பிரயோசனமில்லை. சிலவிசை உன்னிடத்திலுள்
ள குற்றத்தை நீ அறிந்துகொள்ளாதிருப்பாயாக்கும்; அறிந்துகொ
ண்டாலும், அதைக் குற்றமென்று நினையாதிருப்பாயாக்கும். அப்
போது சிரேஷ்டர் பட்சத்தோடு அதை உனக்குச் சொல்லிக்காட்டி
னால், அவர் உன்பேரிலுள்ள சிநேகத்தை வெளியே காட்டுகிறாரெ
ன்னத்தகும்; இதுவே உனக்குப் பிரயோசனமான சிநேகம்; தன் பிள்
ளைகள் பிரயோசனப்படவேணுமென்று ஆசைப்படுகிற தகப்பனுக்கு
அடுத்த சிநேகம் இதுவே. சிரேஷ்டர் தகப்பனுக்குரிய மெய்யான பற்
றுதலோடு உன்னைச் சிநேகியாவிட்டால், உன் குற்றத்தைக் கடிந்து
கொள்ள மாட்டார். இதினாலல்லோ தகப்பன் மகனிடத்திலே யாதொ
ரு குற்றம் கண்டால், அவன் தன் பிள்ளையாயிருக்கிறதினாலேயும் அவ
னைத் தன் பிள்ளைபோலே சிநேகிக்கிறதினாலேயும் அவன் குற்றமில்
லாமல் உத்தமனாகவேணுமென்று ஆசைப்பட்டு அவனைக் கடிந்துகொ
ண்டு தெண்டிப்பான். இப்பேர்ப்பட்டவன் வேறொருவன் மகனிடத்தி
ல் ஒரு குற்றங் கண்டால்? அவன் என் மகனல்லவென்று நினைத்து
அவனுக்கு ஒன்றும் சொல்லவுமாட்டான், ஒரு கவலைப்படவுமாட்டான்.
அந்தப் பிள்ளையைப் பெற்ற தகப்பன் இந்த காரியத்தை விசாரிக்க வே
ண்டும்; இதைத் திருத்துகிறது அவன் தகப்பன்மேல் சுமந்த கடன்;
எனக்கு அடாத காரியத்திலே கவலைப்படுகிறது என் கடமையல்லவெ
ன்று நினைத்துக்கொள்ளுவானல்லோ?

மற்றப்படி சிரேஷ்டர் உன் குற்றத்தைக் கடிந்துகொள்ளும்போ
து, அவர் பிள்ளைபோலே உன்னைச் சிநேகிக்கிறாரென்று காட்டுகிறது
மல்லாமல் நீயும் அவர்பேரிலே பட்சமாயிருக்கிறாயென்றும் அவரும்
உன்பேரிலே பட்சம் வைத்து உன் நன்மையைத் தேடுகிறாரென்றும்
நீ நிச்சயித்திருக்கிறாயென்று காட்டுகிறார். இன்னமும் உன் புண்ணியத்
தைக் கனமாய் எண்ணியிருக்கிறாரென்றும் இது அத்தாட்சியாகும்;
ஏனென்றால் உன்னிடத்தில் தாழ்ச்சி உண்டென்றும் அவர் சொல்லு
கிற புத்தியையும் சீர்திருத்தலையும் நீ நல்ல மனதோடு ஏற்றுக்கொள்
ளுவாயென்றும் அவர் நினைத்திருக்கிறார்; இப்படி நினையாதிருந்தால்,
உனக்கொன்றும் சொல்லமாட்டாரல்லோ? ஆனால் அவர் உன் குற்ற
த்தை மன உச்சாயமாய் உன்னிடத்தில் சொல்லிக்[illegible] பமி

க்கொண்டிருந்து உன் குற்றத்தையும் மற்றவர்கள் உன் பேரில் சொ
லுகிற குறைகளையும் உனக்கு வெளிப்படுத்தாதிருந்தால், ஒன்றில் அ
வர் உன்னைத் தமது பிள்ளைபோலே சிநேகிக்கவில்லையென்று சொல்
லவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் நீ அவரைத் தகப்பனைப்போலே சி
நேகிக்கவில்லையென்று நினைத்திருக்கிறாராக்கும், அல்லது நீ தாழ்ச்
சியுள்ளவனல்லவென்றும் உனக்குப் புத்தி சொல்லிக் கடிந்துகொண்
டால், அதினாலே உனக்குப் பிரயோசனம் வரப்போகிறதில்லையென்று
ம் நிச்சயித்திருக்கிறாராக்கும். என்னமாயிருந்தாலும் சரி; அவர் உன்
னைச் சிநேகிக்காததினாலேயாகிலும் உன்னைக் கனமாய் எண்ணாததினா
லேயென்கிலுந்தான் உன் குற்றத்தை உனக்கு அறிவிக்க மாட்டார். ஆ
கிலும் ஒருவேளை உன்னைச் சிநேகிக்கிறதுபோலேயும் உன்னைக் கன
மாய் மதிக்கிறதுபோலேயும் வெளிப்பார்வைக்குக் காட்டுகிறதுண்டு;
ஆனால் இதுவெல்லாம் உள்ளத்தில் ஒன்றுமில்லை; இது கள்ளச் சிநே
கமும் கள்ள மதிப்புமேயல்லாமல் வேறொன்றுமல்ல; ஏனென்றால் ம
னசுக்குள்ளே உன்மேலே தாழ்வான எண்ணங் கொண்டிருந்து உன்
குற்றத்தை உனக்கு அறிவிக்க முதலாய்த் துணியாவிட்டால், இந்த
வெளிப் பட்சத்தினாலேயும் வெளி மகிமையினாலேயும் உனக்கு ஆவதெ
ன்ன? மனதிலுள்ள நினைவை மறைத்து வெளிப் பார்வைக்கு வேறே
எண்ணத்தைத் காட்டுகிறது கள்ளஞானத்துக்குரிய நடக்கையல்
லோ? உலகவாசிகள் நடக்கிற நடக்கை இதுவே; அவர்கள் ஒருவர் ஒ
ருவர்பேரில் நினைக்கிறதை மன உச்சாயமாய்ச் சொல்லத் துணியமா
ட்டார்கள். அவர்கள் உன்னைக் கனமாய் மதிக்கிறோமென்று காட்டுவ
தற்காக அநந்தமுறை உன்னைப் புகழ்ந்து பசப்புகிறது வழக்கம்; ஆ
கிலும் அவர்கள் மனசுக்குள்ளே உன்பேரில் நினைக்கிற நினைவு இதற்கு
வித்தியாசமாயிருக்கும். இதினாலல்லோ அவர்கள் சொல்லுகிற வார்த்
தை எண்ணெய்யைப் பார்க்க மெதுவாயிருக்கும்; ஆகிலும் அது ஈட்
டிதான். வாயினாலே அவர்கள் புகழ்ந்துகொள்ளுவார்கள், மனதிலே
நிந்திப்பார்கள். நாக்கினாலே கபடப் பேச்சுப் பேசுவார்கள், அவர்கள்
உதட்டிலே பாம்பு விஷம் இருக்குமென்று தேவ சங்கீதங்களில் சொ
ல்லியிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட நடக்கைக்கும் நமக்கும் வெகுதூர
மிருக்கவேண்டும். நம்மிடத்தில் இருக்கவேண்டிய சிநேகம் வெளிய
ரங்கமும், யதார்த்தமுமாயிருக்க வேணுமேயல்லாமல் கள்ளஞானம்
ஒன்றும் நம்மிடத்தில் காணப்படவொண்ணாது.

"என்ன! என்னிடத்தில் குற்றங் குறையிருந்தாலும், அது எனக்
குத் தெரியாதாக்கும், அல்லது அது குற்றமென்று நான் நினைக்கவி
ல்லையாக்கும்; ஆனால் சிரேஷ்டருக்கு அது தெரியும், என் குற்றம் எ
ன் சகோதரருக்குத் துர்மாதிரிகையாயிருக்கிறதென்று அறிந்திருக்கி
றார். இதிப்படியிருக்கையில், அவர் அதை எனக்கு வெளிப்படுத்தாமல்
இருக்கலாமோ? வெளிப்படுத்தாவிட்டால், அவரிடத்திலே பிறசிநே
கம் சுத்தமாயில்லையென்று சொல்ல வேணுமல்லோ? இதுகாரியத்தில்
அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு போர்ஷியா சொல்லுகிறதாவது: நீ சட்டையைத்
தலைகீழாய்ப் போட்டிருந்தால், உன் முகத்திலே கரும்புள்ளி செம்புள்
ளி குத்தியிருந்தால், அதை உனக்குச் சொல்லிக்காட்டுகிறது பிறசி
நேகமல்லோ? அதைச் சொன்னவனுக்கு நீ நன்றியறிந்திருப்பாயே;
ஆனால் அதைக் கண்டிருந்தும் உனக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லாதவன்பே
ரில் நீ கோபமாயிருப்பாயேயென்றார். நமது குற்றங் குறைகள் ஆத்து
மத்திலுள்ள புண்ணியத்தைக் காயப்படுத்தி நமது சகோதரருக்குத்
துர்மாதிரிகையாயிருக்கிறதினாலே, நாமும் இப்படி நடக்கிறதுக்கு அ
திக ஞாயமுண்டு. பட்சத்தோடு யாதொருவன் நமது குற்றத்தை நம
க்கு அறிவிக்கிறது நமக்கு வெகு பிரயோசனமாகும்; ஏனென்றால் ந
மதுபேரில் நமக்குள்ள சுய சிநேகம் நம்மைக் குருடராக்குகிறதினா
லே, நமது குற்றத்தை நாமே அறிந்துகொள்ளுகிறதுமில்லை, அது கு
ற்றமென்று நமக்குத் தெரியாமலும் போகிறதுமுண்டு. இவ்வண்ணமே
தாய் தன் பிள்ளையை வெகுவாய்ச் சிநேகிக்கிறதினாலே, அது அவல
ட்சணமும் அரிகண்டமுமாயிருந்தாலும், அழகாயிருக்கிறதென்று நி
னைத்துக்கொள்ளுவாள். அப்படியே நமதுபேரில் நம்மிடத்திலுள்ள
சுய சிநேகம் ஆபத்துக்குரியது; அது நமது குற்றங்களை முதலாய்ச்
சற்குணமென்று நமக்குத் தோற்றுவித்து அதின்மேலே எப்போதும்
நேற்றியான மை பூசி நமக்குக் காட்டுகிறது வழக்கம். ஆகையால் ஒ
ருவனும் தனக்கடுத்த காரியத்திலே சரியான தீர்மானம் பண்ணக்கூ
டாதென்று ஞான சாஸ்திரிகள் தீர்மானித்தது மிகவும் ஞாயந்தானே;
ஏனென்றால் நியாயஸ்தனொருவன் வாதிபேரிலேயாகிலும் பிரதிவாதி
பேரிலேயென்கிலும் பாரபட்சமாயிருந்தால், அவன் இட்ட தீர்ப்பு ச
முசயத்துக்குரியதென்று சட்டத்தில் குறித்திருக்கிறதறிவோம். இதி
ப்படியிருக்க, நமக்கடுத்த காரியத்திலே நாம் யாதொரு தீர்மானஞ்
செய்தால், நமது பேரில் நாம் கொண்டிருக்கிற சுய சிநேகத்தினிமித்

நம நாம் அந்தத் தீர்மானத்தின்பேரில் சமுசயப்பட எவ்வளவு அதிக ஞாயமுண்டு! ஓரவஞ்சனையில்லாதவனொருவன் நம்மை விட நமது குற்றத்தை நன்றாய் அறிந்துகொண்டு அதின்பேரில் சரியான தீர்மானம் பண்ணுவானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இதினாலல்லோ ஒருவனைவிட இருவர் கண் எளிதாய்க் காணுமென்று சுலோபஞ் சொல்லுவார்கள்.

இதினிமித்தமாகத் தங்கள் சத்துராதிக்குச் சம்பளங் கொடுத்து வைத்துக்கொள்ளவேணும்; ஏனென்றால் சத்துராதிமாத்திரம் மெய்யு சொல்லுவான். சிநேகிதர் நம்மைப் புகழ்ந்துகொண்டு பசப்புகிறது மாத்திரம் வழக்கமென்று அஞ்ஞான சாஸ்திரியாகிய புலுத்தார்க்கென்பவன் வசனித்தான். உன் சிநேகிதர் உன்னிடத்தில் ஒரு நற்குணத்தையும் காணாதிருந்தாலும், உன்னிடத்திலே சற்குணத்துக்குக் குறையில்லையென்று சொல்லுவார்கள். இப்படிப்பட்ட புகழ்ச்சி சொல்லுகிறது உலகத்தில் எங்கும் வழக்கந்தான்; இந்த வழக்கம் நமக்குள்ளே நுழையாதபடிக்குச் சுவாமி காக்கக் கடவார். இன்னம் இதிலே வேறொரு பொல்லாப்பும் உண்டு. அதென்னவென்றால், நம்மிடத்தில் வீண் மகிமையும் ஞானப் பலவீனமும் வெகுவாயிருக்கிறதினாலே, நாம் இந்தப் புகழ்ச்சியைப் பிரியத்தோடு கேட்டு நம்பிக்கொள்ளுகிறது வழக்கம். நாம் இப்படி நடவாமல் இராச தீர்க்கதரிசிபோலே நடக்கவேணும். அதெப்படியென்றால், நீதிமான் பிறசிநேகத்தினாலே என்னைக் கடிந்துகொண்டு கண்டிப்பாய்த் தெண்டிப்பான்; ஆனால் பாவி என் தலையில் வார்க்கிற எண்ணெய் அதைப் புஷ்டியாக்காதென்று திருவுளம்பற்றினார். இவ்வாக்கியத்தின்பேரில் அர்ச். அகுஸ்தீன் வியாக்கியானம் பண்ணிச் சொல்லுகிறதாவது: இவ்வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்குமாப்போலே பசப்புதலே பாவி வார்க்கிற எண்ணெயாகும். இராச தீர்க்கதரிசி நாம் இந்தப் பசப்புதலை அருவருத்துத் தள்ளுகிறோமென்றும் கெட்டவர்கள் தம்மைப் பசப்பிப் புகழ்ந்தேற்றுகிறதைவிட நல்லவர்கள் பிறசிநேகத்தோடு தம்மைக் கடிந்துகொள்ளுகிற தாவிளையென்றும் இதினாலே காட்டியிருக்கிறார். கெட்டவர்கள் சொல்லுகிற புகழ்ச்சி நமது தப்பிதத்தையும் பைத்தியத்தையும் அதிகரிக்க மாத்திரம் உதவும். இதினாலல்லோ நமது பிரசைகளே, உங்களைப் பாக்கியவான்களென்று சொல்லுகிறவர்கள் உங்களை ஏய்க்கிறார்களெ

ன்று சர்வேசுரன் இசாயியாசென்னும் தீர்க்கதரிசி வாயாலே திருவுளம்பற்றினார். ஆனால் நம்மைக் கண்டிப்பாய்க் கடிந்துகொள்ளுகிறவர்கள் நமக்கு வெகு நன்மை செய்கிறார்கள். இதினாலல்லோ நமது சிநேகிதராலே நமக்கு வருகிற காயம் நமது சத்துராதி நமக்குச் செய்கிற கபடமான கொஞ்சுதலைப் பார்க்க நல்லது. பைத்தியக்காரருடைய பசப்புதலைவிடப் புத்திமான் செய்கிற கண்டிப்புத் தாவிளையென்று ஞானியானவர் வசனித்தார். கொஞ்ச நேரம் நமக்குக் கஸ்தி வருவிக்கிறது நம்மைக் குணப்படுத்த உதவியாயிருக்கும்; நமது வியாதியை தடவினால், அதைச் சொஸ்தப்படுத்துகிறது அதிக வருத்தமாகும்; ஏனென்றால் நமது குற்றங் குறைகளை ஒருவரும் நமக்குச் சொல்லாவிட்டால், நம்மிடத்தில் ஒரு குற்றமுமில்லையென்று நினைத்துக்கொண்டு நம்மைத் திருத்திக்கொள்ள வேணுமென்று விசாரப்படமாட்டோம்.

நமது குற்றங்களை நமக்கு அறிவிக்க ஒரு மெய்யான சிநேகிதன் நமக்கு அவசரம், அல்லது நமது குற்றங்களைக் கடிந்துகொள்ள ஒரு சத்துராதி அவசரம்; ஏனென்றால் நமது சிநேகிதன் சொல்லுகிற புத்திமதியாகிலும் நமது சத்துராதி பண்ணுகிற கண்டிப்பென்கிலும் நம்மைத் திருத்திக்கொள்ள உதவுமென்று தியோஜேனென்னும் அஞ்ஞான சாஸ்திரி வசனித்தான். சத்துராதி பண்ணுகிற கண்டிப்பு உலகத்தில் எங்கும் உண்டு; மனிதர் உலகத்திலே வறமம் பகையினாலே தங்கள் சத்துராதி செய்கிற குற்றத்தை உள்ளபடி சொல்லுகிறது வழக்கம்; உலகத்திலே சத்துராதி வாயாலே மாத்திரம் மெய் பிறக்கிறதைக் காண்கிறோம். ஆனால் சந்நியாசத்தில் வறமத்தினாலேயும் காய்மகாரத்தினாலேயும் துர்க்குணத்தினாலேயும் நமது குற்றத்தைக் கடிந்துகொள்ளுகிறதில்லை; சற்குணத்தினாலேயும் பிறசிநேகத்தினாலேயும் நாம் ஈடேற வேணுமென்கிற ஆசையினாலேயும் மாத்திரம் நமது குற்றத்தைத் திருத்துகிறது முறை. ஆகையால் சிரேஷ்டர் பட்சத்தோடு நமது குற்றத்தை நமக்கு அறிவிக்கிறதினாலே, அவர் நிச்சயமாகவே நமக்கு மெய்யான சிநேகிதராமே. அவரைக்கொண்டு பிரயோசனப்படுகிறது நமது பேரில் சுமந்த கடன். அவர் நம்மைக் கடிந்துகொள்ளுகையில், நாம் பாக்கியவான்களென்று நிச்சயித்துக்கொள்ள வேணும்; ஏனென்றால் இந்தக் கண்டிப்பு நமக்கு வராவிட்டால், ஒருவேளை நமது குற்ற

த்தை நாமே கண்டுகொள்ளாமலும் அதைத் திருத்திக்கொள்ளவேணுமென்று ஒருகாலும் நினையாமலும் போவோமாக்கும்.

உ-ம் அதிகாரம்.

சீர்திருத்தலை நல்ல மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ளாதிருந்தால்
அதுக்கு ஆங்காரம் காரணமென்று
சொல்லுவது.

யாதொருவன் தன் குற்றத்துக்கு வருகிற கண்டிப்பை நல்ல மனதோடு சகித்துக்கொள்ள வருத்தப்பட்டால், இந்த வருத்தம் ஆங்காரத்தினாலே விசேஷமாய் வருகிறதென்று அடையாளமாகும். இதினாலல்லவோ தன்னைக் கடிந்துகொள்ள வேணுமென்று பிரியப்படுகிறவன் எவனையாகிலும் எளிதாய்க் கண்டுபிடிக்கக் கூடுமோ? ஞானியைக் கடிந்துகொள்; அவன் உன்னைச் சிநேகிப்பானென்று பழமொழியாகமத்தின் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தில் சொல்லியிருக்கிற ஞானி எங்கே? இப்படிப்பட்டவனுக்கே ஞானி என்கிற பேர் செல்லும்; ஏனென்றால் சீர்திருத்தல் பெலத்த உபகாரமென்று இவன் சரியாய் அங்கீகரித்துக்கொள்ளுகிறதினாலே, இவனுக்கு ஞானியென்கிற பேர் செல்லுமென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் வசனித்தார். ஆனால் இப்பேர்ப்பட்டவனை எங்கே காணலாம்? இதினாலல்லோ அவன் எங்கே காட்டு, அவனைப் புகழ்ந்துகொள்ளுவோமென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. அர்ச். கிரேகோரியார் சொல்லுமாப்போலே, நாம் ஆங்காரத்தினால் உப்பிப் போயிருக்கிறோம்; இந்தத் துர்க்குணம் நம்மிடத்தில் ஆழமாய் வேரூன்றியிருக்கிறதினாலே, யாராகிலும் நமது குற்றத்தை நம்மிடத்தில் வெளிப்படுத்தினால், அதைப் பொறுக்கமாட்டோமென்கிறோம்; ஏனென்றால் அவர்கள் சொல்லுகிறதைக் கேட்டு மற்றவர்கள் நம்மைத் தாழ்வாய் எண்ணுவார்களென்றும் நாம் தாழ்ந்து போவோமென்றும் நினைத்துக்கொள்ளுகிறது வழக்கம். ஆகையால் நமது கீர்த்திக்கடுத்த அற்பக் காரியத்திலேயும் நாம் வெகு அக்கறையாயிருக்கிறதினாலே, நம

து கீர்த்தி கெட்டுப்போகிறதென்று நினைத்தமாத்திரத்திலே நாம் கோபங்கொள்ளுகிறது வழக்கம். நமது குற்றத்தைக் கடிந்துகொள்ளுகிறவர்களுக்கு நாம் நன்றியறிந்திருக்க வேண்டியிருந்தாலும், அவர்கள் சொல்லுகிற புத்திமதி நமக்கு அவமானமென்றும் தொந்தரவென்றும் எண்ணிக்கொள்ளுகிறோம். சில பேர் உண்டு; அவர்கள் செய்த குற்றத்தை அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்காட்டினால், எங்களுக்குத் தொந்தரவு பண்ணுகிறார்கள், எங்கள் மேலே அருவருப்பாயிருக்கிறார்களென்று சொல்லுவார்கள். வேறு சிலர் உண்டு; இவர்கள் தங்கள் குற்றத்தைத் தாங்களே வலியச்சொல்லிக் காட்டுவார்கள்; ஆனால் மற்றவர்கள் அந்தக் குற்றத்தைத்தானே அவர்களிடத்தில் வெளிப்படுத்தினால், உடனே கோபங்கொண்டு போக்குச் சொல்லுவார்கள்; ஏனென்றால் இவர்கள் தங்களைத் தாங்களே கனமாய் எண்ணியிருக்கிறதினாலே மற்றவர்களும் தங்களைக் கனமாய் எண்ணவிட்டால், அதைப் பொறுக்கமாட்டார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் மெய்யான தாழ்ச்சியுள்ளவர்களல்ல. இவர்கள் தங்கள் குற்றத்தைச் சொல்லிக்காட்டும்போது, கள்ளஞான பண்ணுகிறார்கள்; ஏனென்றால் இவர்கள் மெய்யாகவே தாழ்ச்சியுள்ளவர்களாயிருந்து தங்கள்பேரில் தாங்களே சொல்லிக்கொள்ளுகிற குற்றம் மெய்யென்று நிர்ச்சயித்திருந்தால், மற்றவர்கள் அதைச் சொல்லும்போது கஸ்திப்படவுமாட்டார்கள், தங்கள் குற்றத்துக்காகப் போக்குச் சொல்லித் தங்கள் மகிமையைக் காப்பாற்ற அக்கறைப்படவுமாட்டார்கள். நம்மை நாமே அறிந்துகொண்டு நம்மை நாமே பிறக்கணித்து மற்றவர்களும் நமது குற்றங் குறைகளை அறிந்துகொண்டு நம்மைப் பிறக்கணிக்கும்போது, சந்தோஷப்படுகிறதே மெய்யான தாழ்ச்சியாகும். ஆனால் அர்ச். கிரேகோரியார் சொல்லுமாப்போலே, மேற்சொன்னவர்கள் தங்கள்பேரில் கெடுதலாய்ப் பேசிக்கொள்ளும்போது, நிந்தைப்படுகிறதற்காக இப்படிப் பேசுகிறார்களென்று எண்ணாதே; நீதிமான் எல்லாருக்கும் முந்தித் தன்பேரில் குற்றஞ் சாட்டிக்கொள்ளுவானென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்குமாப்போலே, தாங்கள் தாழ்ச்சியும் புண்ணியமுமுள்ளவர்களென்று தோன்றுவதற்காக இப்படிப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்களென்று தெளிவாய்க் காட்டுகிறார்கள். மகிமையடைய ஆசைப்படுகிறாய், நீ தாழ்ச்சியுள்ளவனென்று மற்றவர்கள் எண்ணவேணுமென்று விரும்புகிறாய்; இதற்காகவே உன்பேரிலே கெடுதலாய்ப் பேசிக்கொள்ளுகிறாய்; இப்படிப்பட்ட பேச்சினாலே மற்றவர்கள் உ

ன்னைத் தாழ்ச்சியுள்ளவனென்றும் புண்ணியவானென்றும் நினைத்துக்கொள்ளுவார்களென்று நம்புகிறாய்; ஆனால் மற்றவர்கள் உன்மேலே கெடுதலாய்ப் பேசினால், அதினாலே உனக்கு மகிமைவராமல் உன் கீர்த்தி கெட்டுப்போகுமென்று நினைக்கிறாய்; ஆகையால் நீ உன்பேரில் சொல்லிக்கொள்ளுகிற குற்றத்தை மற்றவர்கள் சொல்லுகிறது உனக்குப் பொருந்தவில்லை. இதுவெல்லாம் உன் ஆங்காரத்தினாலேயும் அகந்தையினாலேயும் உண்டாகிற தாறுமாறாகும்; இதினாலே மற்றவர்கள் நமதுமேலே சொல்லுகிற குற்றம் மெய்யென்றும் அதுக்காக நம்மைக் கடிந்துகொள்ளுகிறது ஞாயமென்றும் நாம் அறிந்திருந்தாலும் அநந்த முறை அந்தக் கண்டிப்பைப் பொறுமையோடு சகித்துக்கொள்ளாமல் எரிச்சல்படுகிறது வழக்கம்.

ஆகையால் ஞானியைக் கடிந்துகொள்; அவன் உன்னைச் சிநேகிப்பானென்று இனிமேலாக நாம் சொல்லப்படாது; ஏனென்றால் கண்டனைப்பட விரும்புகிற ஞானி எங்கே? தன் குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறவர்கள் பேரில் பிரியப்படுகிற ஞானி இக்காலத்தில் எங்கேயாகிலும் உண்டோ? இதினாலே சலமோன் சொல்லுகிற வாக்கியத்தை நாமும் சொல்லவேண்டியிருக்கின்றது: அதாவது, கேலிபண்ணுகிறவனைக் கடிந்துகொள்ளாதே; கடிந்துகொண்டால், அவன் உன்னைப் பகைப்பானென்று வசனித்தார். உலகத்திலே யாராகிலும் நற்புத்தி சொன்னால், பகையே அவர்களுக்கு வருகிற பலன்; ஏனென்றால் கெட்டவன் தன்னைக் கடிந்துகொள்ளுகிறவனைச் சிநேகிக்கமாட்டான், தன் குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிற ஞானிகளோடு புழங்கவுமாட்டானென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. கடைசியாய் மெய் சொல்லுகிறவன் விரோதியாவானென்று வெகுகாலமாய்க் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். கண்டிப்பைப் பொறுக்காதவர்கள் கோபவெறி கொண்ட பைத்தியக்காரரென்று அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; இவர்கள் தாங்கள் நோவாளிகளென்று நினைக்காததினாலே, வைத்தியனைக் கண்டால் வருத்தப்படுவார்கள்; வைத்தியம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறது வேதனையாயிருக்கிறதினாலே, மருந்தெல்லாத் [illegible] தள்ளுவார்கள். இஸ்பிரீத்து சாந்துவே இந்த உவமையைத் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். இதினாலல்லோ கண்டிப்பைப் பொறுக்காதவன் பைத்தியக்காரனென்று திருவுளம்பற்றினார். இவனிடத்திலே

தாழ்ச்சியுமில்லை, புத்தியும் சொரணையுமற்றுப்போச்சுது; இவனுக்குக் கொடுக்கிற நல்ல மருந்தைத் தள்ளிவிட்டு இவனைக் குணப்படுத்த வருகிற வைத்தியன் பேரில் கோபங்கொள்ளுகிறதினாலே, இவன் வெறிகொண்ட பைத்தியக்காரனென்பது நிச்சயம்.

௩-ம் அதிகாரம்.

சீர்திருத்தலை நல்ல மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ளாதிருக்கிறதினாலே வரும் பொல்லாப்பின் பேரில்.

நாம் இப்போது சொல்லிக்காட்டின ஆங்காரமும் பைத்தியமும் உலகத்தில் மிச்சமாய்ப் பரம்பிப்போயிருக்கின்றது; இது எல்லாருக்கும் நன்றாய்த் தெரியும். இதினாலே யாதொருத்தருடைய குற்றத்தை அவர்கள் முகத்தில் வெளிப்படுத்துகிறவனொருவனையும் இக்காலத்திலே கண்டுபிடிக்கிறது அருமையாயிருக்கும்; ஏனென்றால் தனக்கு விரோதத்தை வருவித்துக்கொள்ளவும் பணங்கொடுத்துப் பகையை வாங்கிக்கொள்ளவும் மனதுள்ளவன் ஒருவனுமில்லை. ஆனால் இது காரியத்திலே ஆங்காரிகளுக்கு வரவேண்டிய பொல்லாப்பு வந்துவிடியும்; ஏனென்றால் வைத்தியம் பார்த்துக்கொள்ள மனமில்லாத நோவாளிக்கு என்ன வரும்? எல்லாரும் அவனைக் கைநெகிழ்ந்து சாகவிடுவார்களே. அதுபோலே கண்டிப்பைக் கைக்கொள்ள மனமில்லாமல் சொல்லுகிற பட்சமான புத்திமதியை ஏற்றுக்கொள்ளாதவனுக்கு வேறென்ன வரும்? இதினாலல்லோ கண்டிப்பைப் பொறுக்காதவன் சாவான்; ஒழுக்கத்தைப் பகைக்கிறவன் தன் ஆத்துமத்தைச் சட்டைபண்ணவில்லையென்று இஸ்பிரீத்து சாந்து திருவுளம்பற்றினார். அவன் செய்த குற்றத்தை அவனிடத்தில் வெளிப்படுத்தி அவனுக்கு ஒரு கண்டிப்பும் செய்யாமல் விட்டுவிடுகிறது ஞாயந்தானோ; இப்படி அவனை விட்டுவிடவே, அவன் குற்றங்குறைகள் நாள்தோறும் அதிகப்படும், சகலரும் அதை அறிந்துகொள்ளுவார்கள், சகலரும் [illegible]ின் பேரில் பேசு

வார்கள்; ஆகிலும் அவன் குணக்கேட்டைக் கண்டு ஒருவரும் அதை அவனிடத்தில் சொல்லிக்காட்ட மாட்டார்கள். கண்டிப்பைப் பொறுத்துக்கொள்ளாதவன் எவனுக்கும் வழக்கமாய் வருகிற பொல்லாப்பு இதுவே. இப்படிப்பட்ட மூர்க்கத்தனமுள்ள ஆங்காரியை இப்படிக் கைவிடுகிறதே இவனுக்குப் பெலத்த ஆக்கினை; இதைப் பார்க்கப் பெலத்த ஆக்கினை எங்கேயாகிலும் உண்டோ? இவனைக் குறித்து வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கிறதாவது: பபிலோன் பட்டணத்தை விசாரித்துப் பார்த்தோம்; அது குணப்படவில்லை; அதைக் கைவிடக் கடவோமென்று சொல்லியிருக்கின்றது. இவனுக்கு நாம் செய்கிற பரிகாரத்தைக் கொண்டு பிரயோசனப்பட இவனுக்கு மனதில்லை; இவனைக் கைவிடக் கடவோம். திராக்ஷத் தோட்டத்தில் பழம் பழுக்கவில்லையென்று கண்டால், அதைச் சும்மா விட்டுவிடுவார்களே; அதை உழுது பயிற்சி பண்ணுகிறதுமில்லை, வெட்டிக் கொடுக்கிறதுமில்லை. அதுபோலே கண்டிப்பைப் பொறுக்காதவன் சீர்திருந்தத் தருந்தவனல்லவென்று அவனைக் கடிந்துகொள்ளாமல் எல்லாரும் கைவிடுகிறது வழக்கம்.

௧

சீர்திருத்தலை நல்ல மனதோடு கைக்கொள்ளாததினாலே வருகிற பொல்லாப்புகளை அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு போர்ஜியா குறித்துக் காட்டிச் சொல்லுகிறதாவது: இதினாலே இரண்டு பெரிய பொல்லாப்பு நேரிடும், கண்டிப்பை நல்ல மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் இந்த இரண்டு பொல்லாப்பில் ஒன்றிலே விழுகிறது தப்பாது. அதேதென்றால், சீர்திருத்தலை நல்ல மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களை ஒன்றில் சீர்திருத்தாமல் விட்டுவிடுவார்கள்; ஏனென்றால் அடங்காத கோபிகளுக்கு ஒருவரும் பரிகாரஞ் செய்யாமல் விடுகிறது வழக்கம்; அப்போது அவர்களுடைய குற்றம் கண்டவிடத்திலெல்லாம் வேருன்றி வளரும்; அல்லது இப்படிப்பட்டவர்கள் சீர்திருத்தலை நல்ல மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ளாதிருந்தாலும், அது அவர்களுக்கு அவசரமாயிருக்கிறதினாலே, எப்போதும் அவர்களைச் சீர்திருத்திக்கொண்டுவருவார்கள்; அப்போது இவர்களிடத்திலுள்ள அமைவற்ற குணத்தினாலே மடத்திலெங்கும் கஸ்தியும் எரிச்சலும் நிறைந்திருக்கும்; சீர்திருத்தலை உபகாரமென்று இவர்கள் எண்ணாமல் அவமானமென்று நினைக்கிறதினாலே, இந்த நல்ல பரிகாரத்தைத் தங்களுக்கு நஞ்சாக்கிக்கொண்டு

கோப வெறியெடுத்து மனம் புண்ணாகி வாடுவார்கள்; ஆகிலும் இவர்களைச் சீர்திருத்துகிறதினாலே, இவர்கள் நன்றியறிந்திருக்கிறதல்லோ ஞாயமாகும். ஆகையால் யாருக்காகிலும் கண்டிப்பு வந்தால், அவர்களெல்லாரும் இச்சத்தியத்தை நன்றாய்க் கவனிக்கவேணுமென்று மேற்சொன்னதைக் கொண்டு அறிந்துகொள்ளலாம்; ஏனென்றால் இவர்கள் தங்கள் பேரில் யோசனைசெய்து தங்களுக்குத் தானே சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியதாவது: நான் கெட்ட ஞான வியாதி பிடித்திருக்கிறதினாலேயல்லோ என்னை விசாரியாமல் விட்டுவிட்டார்கள்? எனக்குச் சொன்ன புத்தியை நான் நல்ல மனதோடு கேட்டு அநுசரிக்காததினாலேதான், வேறொன்றும் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டார்களென்று நினைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மேற்சொன்ன அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு போர்ஜியா இன்னம் சொல்லுகிறதாவது: இயேசு சபைத்துவக்கத்திலே இயேசு சபையாருக்குள் மதுரகுணமும் கபடற்றதனமும் பிறசினேகமும் வெகுவாய் விளங்கினதினாலே அவர்கள் செய்த குற்றங்குறைகளைக் கடிந்துகொண்டால், அது அவர்களுக்குத் துர்மாதிரிகையும் கஸ்தியுமாயிராமல் நன்மாதிரிகைக்கும் நன்றியறிதலுக்கும் இடமாயிருந்தது; இதினாலே அதினிமித்தம் நன்றியறிந்திருந்தார்கள். ஆகையால் நாமும் இப்படி நடக்கவேணுமென்றார்.

பேர்போன வேதபாரகரொருவர் கண்டனைப்பட மனமில்லாதவர்களைப் பசாசுக்கு ஒப்பிட்டிருக்கிறார்; ஏனென்றால் இவர்களும் பசாசைப்போலே சீர்திருந்தக் கூடாதவர்களாய்ப்போனார்கள். பாவிக்கும் பசாசுக்குமுள்ள வித்தியாசமேதென்றால், பாவி உயிரோடிருக்கும் வரைக்கும் தன் குற்றத்தைத் திருத்திக்கொள்ளலாம், பசாசு ஒருகாலும் தன் குற்றத்தைத் திருத்திக்கொள்ளவே கூடாது. இச்சத்தியத்தை ஒப்பிப்பதற்காக ஓர் வேதவாக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்: அதாவது, சீர்திருத்தலைப் பகைக்கிறவன் பாவியின் காலடியென்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது; இதினாலே பாவியென்பதற்குப் பசாசென்று அர்த்தமாகும். ஆகையால் காலடி காலுக்கொத்ததாயிருக்கிறதுபோலே சீர்திருத்தலைப் பகைக்கிறவன் பசாசுக்கொத்தவனாயிருக்கிறான். இவன் தன் குற்றத்தைத் திருத்திக்கொள்ள உதவியான இந்த நல்ல வழிபாட்டைத் தள்ளிவிடுகிறதினாலே, பசாசைப்போலே சீர்திருத்தக் கூடாதவனாய்ப்போகிறான். இவ்விஷயத்தில்

அர்ச். பசிலியார் சொல்லுகிறதாவது : இப்படிப்பட்டவனோடே பழங்குகிறது வெகு பொல்லாப்பான நடக்கையாகும் ; ஏனென்றால் மற்றவர்கள் இவன் துர்மாதிரிகையைக் கண்டு அவர்களும் சீர்திருத்தலை வெறுத்துத் தள்ளுவார்கள்; இதினாலே அவர்கள் தங்கள் நடக்கையைத் திருத்திக்கொள்ள[illegible] இடைவிடாமல் உழைக்க வேண்டியிருந்தாலும், இந்த உழப்பை விட்டுவிடுவார்களென்றார். ஆகையால் அமைவற்ற இந்த ஆங்காரிகளைப் பிடித்த ஞான வியாதி மற்றவர்களையும் பிடிக்காதபடிக்கு இவர்களை மற்றவர்களை விட்டுப் பிரித்துவைக்க வேணுமென்று கற்பித்திருக்கிறார்.

௪-ம் அதிகாரம்.

சீர்திருத்தலை நல்ல மனதோடு கைக்கொள்ளுகிறது
எவ்வளவு முக்கியமான காரியமென்று
சொல்லுவது.

இவ்விஷயத்தில் காஸியன் சொல்லுகிறது எல்லாத்துக்கும் மேலான புத்தியாகும். இவர் சரீர வியாதியைக் குணப்படுத்துகிறதற்கான அநேகம் பழமொழிகளை எழுதித்தந்ததுமல்லாமல் ஆத்தும வியாதியையும் அறிந்து அதைச் சொஸ்தப்படுத்துவதற்காக ஒரு புஸ்தகத்தையும் எழுதிவைத்தார். இதில் அவர் சொல்லுகிறதாவது : தன் குற்றங் குறைகளைத் திருத்திக்கொண்டு புண்ணியத்தில் வர்த்திக்க மனதுள்ளவன் தன் குற்றங்களைத் தனக்கு வெளிப்படுத்துவதற்காக விவேகமுள்ள யாதொருவனைத் தேடிப்பார்க்க வேண்டும்; அவனைக் கண்டுபிடித்தபின், என்னிடத்தில் கெடுதியாகத் தோன்றுகிறதெல்லாத்தையும் எனக்கு அறிவிக்க வேணும்; நீ இப்படி அறிவித்தால், இது என்பேரில் நீ பட்சமாயிருக்கிறாயென்பதற்கு அடையாளமாகும்; இதுக்காக என் ஜீவியகாலமெல்லாம் உனக்கு நன்றியறிந்திருப்பேனென்று வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கவேண்டும். ஆத்துமம் சரீரத்துக்கு மேற்பட்[illegible] சத்தியம்; ஆகையால் நீ யாதொரு கனத்த சரீர வியா-

தியை என்னிடத்தில் குணப்படுத்துகிறதைப் பார்க்க என் குற்றங் குறைகளை எனக்குச் சொல்லிக்காட்டினால், இது அதிக உபகாரமாகும்; இதினிமித்தம் நான் உனக்கு அதிக நன்றியறிந்திருப்பேனென்று நிச்சயித்துச் சொல்ல வேண்டும். நீ இப்படி யாதொருவனைக் கெஞ்சி மன்றாடினபின், உன் குற்றத்தை உனக்கு வெளி[illegible]னென்று அவன் சம்மதித்துக்கொண்டாலும், அதின்பின் சில நாள்வரைக்கும் அவன் உனக்கு ஒன்றும் சொல்லாதிருந்தால், அவனிடத்திலே போய்ச் [illegible]க்கொண்டு அவன் கொடுத்த வார்த்தைப்பாட்டை ஸ்திரமாய் நினைப்பூட்டி உன்னிடத்தில் யாதொரு குற்றங்கண்டவுடனே, அதை உனக்கு அறிவிக்க வேணுமென்று முன்னையைப் பார்க்க அதிகமாய்க் கெஞ்சி மன்றாடு. நான் கொடுத்த வார்த்தைப்பாட்டை மறந்துபோகவில்லை; ஆனால் உன்னிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணாததினாலே, உனக்கு ஒன்றும் அறிவிக்க அவசரம் நேரிடவில்லை; இதினாலே தான் நான் கொடுத்த வார்த்தைப்பாட்டை நிறைவேற்றச் சமயமில்லாமல் போனதென்று அவன் சொன்னால், இதை நம்பி உன்னிடத்தில் குற்றம் ஒன்றுமில்லையென்று நினையாதே; அவன் ஒன்றுஞ் சொல்லாமலிருந்ததற்கு வேறே மூன்று காரணம் இருக்கலாம். அதாவது, முந்த முந்த அவன் [illegible]ட்டைத்தனமாயிருந்து உன் குற்றத்தையும் உனக்குக் கொடுத்த வார்த்தைப்பாட்டையும் சுத்தமாய் கவனியாமற்போனானாக்கும் ; ஏனென்றால் மற்றவர்கள் நல்லவர்களாக வேணுமென்று உழைத்துப் பிரயாசப்படுகிறவர்கள் வெகு கொஞ்சம் பேர் மாத்திரம் உண்டு. இரண்டாவது, யாதொரு குற்றத்தை உன்னிடத்தில் அவன் கண்டிருந்தாலும், அதை உனக்குச் சொல்லத் துணிவில்லாமற்போனானாக்கும்; மெய் சொன்னால், பகையுண்டாகிறது வழக்கமென்று அவன் நன்றாய் அறிந்திருந்ததினாலே உன் குற்றத்தை உள்ளபடி உன்னிடத்தில் வெளிப்படுத்தினால், உனக்கும் அவனுக்கும் சிநேகம் அற்றுப் போகுமென்று எண்ணியிருந்தானாக்கும். மூன்றாவது, உனக்கு யாதொரு புத்திமதி சொல்லும்போது, நீ அதை சிலவிசை நல்ல மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையாக்கும்; இதைக் கண்டு அவன் என்ன நினைத்திருப்பான்? இவன் என்ன சொன்னாலும் சரி, இவன் வார்த்தையை நம்பப் படாது, இவன் குணத்தைப் பார்க்க வேணும் ; இவன் செய்த குற்றத்தை இவனிடத்தில் வெளிப்படுத்த இவனுக்கு மெய்யான ஆசையில்லையென்று நினைத்துக்கொண்டு உன் குற்றத்தை உன்னிடத்தில் சொ[illegible]யாமற்

போனுலுக்குமென்றார். இன்னம் இதுகாரியத்திலே மேற்சொன்ன காஸியன் சொல்லுகிறதாவது: மற்றவர்கள் உன்னிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிற குற்றம் அவர்கள் சொல்லுகிறதுபோலே, அவ்வளவு பாரிக் குற்றமல்லவென்று சிலவிசை உனக்குத் தோன்றினாலும் அதினிமித்தம் போக்குச் சொல்லவும் வேண்டாம், உன் குற்றத்தைக் குறைத்துக்காட்டவும் வேண்டாம்; ஏனென்றால் முந்த முந்த நமது குற்றம் நமது கண்ணுக்குத் தோன்றுகிறதைவிட மற்றவர்கள் கண்ணுக்குச் சரியாய்த்தோன்றும்; ஆகையால் அவர்கள் நமது குற்றத்தை நம்மைவிட நன்றாய் அறிந்துகொள்ளுவார்கள். இரண்டாவது, அவர்கள் சொல்லுகிறது சரியாயிராதேபோனாலும் அது உன் நடக்கையின் பேரில் நீ அதிகக் கவனம் வைக்க உதவும், அந்தக் குற்றம் உன்னிடத்தில் உண்டென்று ஒரு சந்தேகத்துக்கும் இடமில்லாமல் அதை விலகி நடக்க இந்தப் புத்தி எப்போதும் உனக்கு ஒத்தாசையாயிருக்குமென்றார்.

இவ்விஷயத்தில் காஸியன் சொல்லுகிறதெல்லாம் இதுவே. ஒருவர் மன உச்சாயமாய் நமது குற்றத்தை நம்மிடத்தில் வெளிப்படுத்தவேணுமென்று மனதுண்டானால், மேற்சொன்ன புத்தியெல்லாம் அநுசரிக்கிறது அவசரமாகும்; ஏனென்றால் இது எளிதான காரியமல்ல; ஒவ்வொருவரும் இதைப் பரீட்சை பார்த்து அறிந்துகொள்ளலாம்; மற்றவர்கள் உன்னைக் கடிந்துகொள்ளுகையில் அது உனக்கு எவ்வளவு கஸ்தியாயிருக்கிறதென்று பார்; நீ யாதொருத்தருடைய குற்றத்தை அவர்களுக்கு அறிவிக்க வேணுமென்று சிரேஷ்டர் எப்போவாகிலும் உனக்குக் கற்பித்திருந்தால், அப்போது அதை அவர்களிடத்தில் சொல்லுகிறது உனக்கு எவ்வளவு வருத்தமாயிருக்கிறதென்று பார். சீர்திருத்தலை நல்ல மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்குத் தகுந்த தாழ்ச்சியும் அமைச்சலில்லாத சந்நியாசிகளிடத்தில் அவர்கள் குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறது சிரேஷ்டருக்கு முதலாய் மகா வருத்தமாயிருக்கும்; ஏனென்றால் இப்படி அவர்களைச் சீர்திருத்த அவர் பே[illegible] கடன் சுமந்திருந்தாலும், அவர்கள் அதை நல்ல மனதோடு கைக்கொள்ள மாட்டார்களென்று பயந்து ஆபத்துக்குரிய அருமையான சத்திரம் வைக்கிறதுபோலே நடுங்கிக்கொண்டு இந்தச் சீர்திருத்தலைச் செய்வார்; அவர்கள் குற்றத்தை அவர்களிடத்தில் சொல்லவேணுமோ இல்லையோவென்று அநேக முறை அவர் சந்தேகப்படுவார். சிலவிசை

அதை அவர்களிடத்தில் வெளிப்படுத்தவேணுமென்று நினைப்பார்; நினைத்தாலும், அதுக்கு இன்னம் காலம் போகவேண்டும், இந்தச் சீர்திருத்தல் இலகுவாகும்பொருட்டுக் கண்டிப்பிலே மசாலை போட்டு மதுரமாக்க வேணுமென்று எண்ணுவார். சிலவிசை குற்றவாளிகள் சீர்திருத்தலை நல்ல குணத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளு[illegible] அவர்களைக் கடிந்துகொண்டாலும், அவர்கள் அந்தக் குற்றத்திலே நிலைக்கொண்டிருப்பார்களென்று கண்டு அவர்களுக்கு ஒன்றும் சொல்ல மாட்டார். அவர்களுக்குப் புத்திமதி சொன்னால், அதினாலே அவர்களுக்கு நன்மை உ[illegible]ாகாமல் கெடுதல் வருமென்றும் அவர்களுக்கு அதிக எரிச்சல் பிறக்க இது காரணமாயிருக்குமென்றும் அதின் பின் அதிகக் கெடுதலாய்த் தங்கள் கடமையை அவர்கள் நிறைவேற்றுவார்களென்றும் பயந்து அவர்கள் குற்றத்தை அவர்களிடத்தில் வெளிப்படுத்தாமல் போவார். வெயிலினாலே மெழுகு உருகும், சேறு இறுகிப்போகும்; [illegible]று வேரூன்றி[illegible]ன் தண்ணீரும் ஆகாயமும் வெயிலும் அது வளர ஒத்தாசையாயிருக்கும்; ஆனால் அது இன்னம் நன்றாய் வேரூன்றாதேபோனால், தண்ணீரும் ஆகாயமும் வெயிலும் அது அழுகிக் காய்ந்துபோகிறதுக்குக் காரணமாயிருக்கும். இவ்வண்ணமே தங்களைத் தாங்களே நன்றாய் அறிந்துகொண்டு ஆழ்ந்த தாழ்ச்சியில் ஊன்றியிருக்கிற மெய்யான தாழ்ச்சியுள்ளவருடைய இருதயம் கண்டிப்பினால் இளகிப்போகும்; தங்கள் நீசத்தனத்தையும் ஒன்றுமில்லாமையையும் அறிந்துகொண்டு தாழ்ச்சியில் ஸ்திரமாய் வேரூன்றாதவர்கள் கண்டிப்பினால் வாடி வதங்கிக் கல்நெஞ்சராவார்கள். ஆகையால் இந்தக் கெட்ட குணமுடையவர்களிடத்திலுள்ள குற்றங் குறைகளுக்குப் பரிகாரம் செய்தால், அதினாலே அவர்கள் குற்றம் அதிகப்படுகிறதையும் அவர்கள் நல்ல பரிகாரங்களையும் தங்களுக்கு விஷமாக்கிக்கொள்ளுகிறதையும் அவர்களைச் சீர்திருத்துகிறது சிநேகத்துக்கும் அவர்கள் ந[illegible]த்தின் பேரிலுள்ள பற்றுதலுக்கும் அடையாளமென்று அவர்[illegible]ன் நினையாமல் அருவருப்பினாலும் வைராக்கியத்தினாலும் எங்களைக் கடிந்துகொள்ளுகிறார்களென்று அவர்கள் நினைக்கிறதையும் சிரேஷ்டர் கண்டு அந்த முற்ற அவர்களைச் சீர்திருத்தாமல் விடுகிறது வழக்கம்; இப்படி அவர்களைக் கைவிடுகிறதற்கு அவர்கள் பாத்திரவான்களென்பது நி[illegible]யமா[illegible].

ஆகையால் தீராத நோவாளியைப்போலேயும் திருந்தாத மூர்க்கனைப்போலேயும் எல்லாரும் உன்னைக் கைவிடவேணுமென்று உனக்கு மனதுண்டோ? மனதில்லாவிட்டால், உனக்குச் சொல்லுகிற புத்திமதிகளை நல்ல மனதோடே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இதினாலல்லோ உன்னைக் கடிந்துகொள்ளுகிறதைப் பாராது, உன் குற்றத்துக்காக மனஸ்தாபப்படுகிறாயென்று காட்டுகிறது மிகவும் நல்லதென்று ஞானியானவர் வசனித்தார். ஆனால் மற்றவர்கள் உனக்கு வெளிப்படுத்துகிற குற்றத்தை நீ செய்யாதிருந்தபோதிலும், அல்லது நீ செய்தது அற்பக் குற்றமாயிருந்தபோதிலும், அவர்கள் சொல்லுகிற பிரகாரம் அது நடக்காதிருந்தபோதிலும், அதை உனக்குச் சொல்லுகிறவன்பேரிலே பட்சமாயிருக்கிறாயென்று காட்டவேண்டும், இனி வேறொருவிசை அந்தக் குற்றத்தைக் கட்டிக்கொள்ளாமல் எச்சரிக்கையாயிருப்பேனென்றும் அவன் இதை உனக்குச் சொல்லிக்காட்டினதினாலே உனக்கு வெகு சந்தோஷம் உண்டாச்சுதென்றும் சொல்லவேண்டும். நீ இப்படிச் செய்தால், இனி ஒரு தடவை உன் குற்றத்தை உன்னிடத்தில் வெளிப்படுத்த அவனுக்குத் தைரியம் உண்டாகும். ஆனால் உன் குற்றத்துக்கு நீ போக்குச் சொல்லி மறைக்கப் பார்த்தால், வேறொருவிசை அவன் உனக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டான்; இச்சமயத்திலே உன் குற்றத்தை உனக்குச் சொல்லுகிறது வெகு அவசரமாயிருந்தாலும், அவன் சொல்லாமற் போவானுக்கும்; உன் சாக்குப்போக்கினாலே உனக்கு வரப்போகிற பொல்லாப்பு இதுவே. யாதொருவர் செய்த குற்றங் குறைகளைச் சீர்திருத்துகையில் முந்த முந்தப் போக்குச் சொல்லுவார்கள்; இதுவே அவர்கள் செய்கிற முதல் காரியம். அந்தக் குற்றத்துக்காக முழுதும் போக்குச் சொல்லக்கூடாதென்று கண்டால், அதைக் குறைத்துக் காட்டுவதற்காக வீண் நியாயங்களையும் விருதாப்போக்குகளையும் சொல்லுவார்கள். நீ இப்படிச் செய்தால், ஒருவரும் உன் குற்றத்தை உனக்கு ஒருகாலும் வெளிப்படுத்த மாட்டார்கள்; ஏனென்றால் உன்னிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிற குற்றத்தை நீ ஒருகாலும் ஒத்துக்கொள்ளாமல் சாக்குப் போக்குச் சொல்லுகிறாயென்று கண்டு இனிமேல் ஒருகாலும் உன்னிடத்திலே ஒரு குற்றத்தையும் சொல்ல மாட்டோமென்று தீர்மானிப்பார்கள். ஆகையால் உன் நடக்கை மற்றவர்களுக்குத் துர்மாதிரிகையாயிராததுமல்லாமல் ஒருவரும் உனக்குச் சாலப் பிரயோசனமான புத்திமதி ஒருகாலும் சொல்லாதபடிக்கும் விக்கினமாயிருக்கும். உன்

சாக்குப் போக்கினாலே உனக்கு வரப்போகிற பலன் இதுவே.

சிரேஷ்டர்களுக்கு முதலாய்ப் புத்திமதி சொல்லும்போது, அவர்கள் அதை நல்ல மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அது அவர்களுக்குப் பாரிக் குற்றமென்று எண்ணுகிறது முறை. வெகு புத்திசாலியான ஒருத்தன் தன்பேரில் மேலான எண்ணங்கொண்டு சகலமும் தனக்குத் தெரியுமென்றும் தன்னைக் கடிந்துகொண்டு தனக்குப் புத்திமதி சொல்லுகிறது நல்லதல்லவென்றும் நினைத்தால், அவன் சிரேஷ்டப் பட்டத்துக்குத் தகுந்தவனாயிருப்பதைப் பார்க்க வேறொருத்தன் வெகுப் புத்தியுள்ளவனாய் இருந்தபோதிலும், அவன் தன் குற்றங் குறைகளை அறிந்துகொண்டு தனக்குப் புத்திமதி சொல்லும்போது அதை அங்கீகரித்துக்கொண்டால், அவன் சிரேஷ்டப் பட்டத்துக்கு அதிக தகுந்தவனென்று சொல்லுகிறது வழக்கமல்லோ? நாம் இப்போது சொல்லுகிற சத்தியத்தை ஒப்பிப்பதற்கு உதவியான வாக்கியங்கள் வேதாகமத்தில் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றது. இதினாலல்லோ தான் கெட்டிக்காரனென்று நினைக்கிறவனை நீ காணவில்லையா? அவனைவிட மடைத்தியக்காரனை அதிகமாய் நம்பலாம். மடைத்தியக்காரனுடைய நடக்கை நல்லதென்று அவன் கண்ணுக்குத் தோன்றும்; ஆனால் புத்திமான் புத்திமதிக்குக் காது கொடுப்பான். ஞானமுள்ள நான் புத்திமதியிலே குடிகொண்டிருக்கிறேன். அநேகம் புத்திமதி சொல்லுகிறவிடத்திலே ஈடேற்றம் உண்டென்று ஞானியானவர் வசனித்தார். அமைவும் இணக்கமுமுள்ள குணம் ஞானத்துக்கு அவசரமான வழிபாடுகளில் ஒன்றென்று அப்போஸ்தலரான அர்ச். இயாகப்பர் திருவுளம்பற்றினார். இதினாலல்லோ மேலாலிலிருந்து வருகிற ஞானம் முந்த முந்த நாணமுள்ளது; அப்புறம் அது சமாதானமும் அடக்கமும் அமைவுமாயிருந்து நன்மைக்கு எளிதாய்ச் சம்மதித்துக் கொள்ளுமென்றார். சிரேஷ்டர்களுக்குச் சொல்லுகிற புத்திமதியை அவர்கள் உச்சாயமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது புகழ்ச்சிக்குரிய ஒழுக்கமென்றும் இப்படி ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருக்கிறது தப்பிதமென்றும் இப்போது ஒப்பித்துக்காட்டினோமே. இது இப்படியிருக்கச் சிரேஷ்டர் தமக்குக் கீழ்ப்பட்ட சந்நியாசிகளைக் கடிந்துகொள்ளுகையில், அவர்கள் அதைப் பொறுமையோடே ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் அது அவர்களுக்கு எவ்வளவு பாரிக் குற்றமென்று சொல்லவேண்டுமோ? சீர்திருத்தலை நல்ல மனதோடு நாம் கைக்கொள்ளுகிறதற்கு இந்த நியாயமே போதும். ஆனால் நாம இச்சத்தியத்தைத்

இன்னம் உச்சாயமாய் அநுசரிப்பதற்காக ஒரு விஷயத்தை இங்கே கவனிக்கிறது நலமாயிருக்கும். அதென்னவென்றால், தகுந்த பிரகாரம் நீ கண்டிப்பைக் கைக்கொள்ளுகிறாயென்று சிரேஷ்டர் நிச்சயமாய் அறிந்திருந்தால், நீ கட்டிக்கொள்ளுகிற குற்றத்தின்பேரில் வெகுவாய்க் கவலைப்படமாட்டார்; உன் குற்றத்தைக் கண்டாலும், அதுக்குப் பரிகாரம் உண்டென்று நினைத்துக்கொள்ளுவார். ஆனால் நீ சீர்திருத்தலை நல்ல மனதோடு கைக்கொள்ளாவிட்டால், உன் குற்றத்தைத் திருத்த வழியில்லாதிருக்கிறதினாலே அவருக்கு வெகு கலக்கமுண்டாகும்; சிரேஷ்டருக்கு வரக்கூடிய வருத்தங்களில் இது பெரிதான வருத்தமாகும். ஆகையால் உன் குற்றத்துக்காக உன்னைக் கடிந்துகொள்ளுகிறது உனக்குப் பிரியமென்று சிரேஷ்டரிடத்தில் நிச்சயித்துச் சொல்லுகிறது நலமாகும்; இதற்காக நீ சிரேஷ்டரை நோக்கிச் சொல்லவேண்டியதாவது: தகப்பனுக்குரிய பட்சத்தோடு என் நடக்கையின்பேரில் தேவரீர் கண்ணுள்ளவராயிருந்து என் குற்றங் குறைகளுக்காக ஏற்ற மனதுபோலே கடிந்துகொள்ள வேணும்; இப்படி என்னைக் கடிந்துகொள்ளும்போது, நான் சிலவிசை பொறுமைப்படுத் திருக்க ஆசையோடு கண்டிப்பை ஒருவேளை ஏற்றுக்கொள்ளாதிருந்தாலும், அதைக் கவனிக்கப்படாதென்று அவரைக் கெஞ்சி மன்றாடவேண்டும். ஒப்பிக்க இப்படி ஒருவிசை கெஞ்சி மன்றாடுகிறது பற்றாது; பலமுறை அலட்டிக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்; இதை எவ்வளவு அலட்டிக் கேட்டாலும், அதுவெல்லாம் பற்றாதென்று நிச்சயித்துக்கொள். நீ இப்படி நடந்தால், உன் ஆத்துமத்துக்கு இணையில்லாத மகா வருத்தமும் அருவருப்புமான இந்த அலுவலை நன்றாய்ச் செய்ய அவருக்கு மனதுண்டாகும். நாம் குற்றங் குறை நிறைந்தவர்களென்று எல்லோரும் அறிந்துகொள்ளுகிறது நல்லதுதான்; இப்படி எல்லாரும் அறிந்துகொள்ள வேணுமென்று நாம் எப்போதும் ஆசைப்படவேண்டியதுதான்; ஆனால் நாம் சீர்திருத்தலை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்றும் அதினாலே நாம் ஒறுத்தலில்லாதவர்களென்றும் அடங்காதவர்களென்றும் சிரேஷ்டர் நினைத்துக்கொள்ளுகிறதற்கு இடங் கொடுக்கவே படாது; அவர் நம்மைச் சீர்திருத்துகிறதை விடாதபடிக்குக் கண்டிப்பு நமக்குப் பிரியமென்று காட்டப் பிரயாசப்பட வேண்டும். இப்படி நடக்காவிட்டால், புண்ணியத்தில் வர்த்திப்பதற்கு முக்கியமான வழிபாடுகளில் ஒன்று நமக்கில்லாமல் போகும்.

இதினாலல்லோ குணப்பட ஆசையுள்ள நோயாளி சந்தோஷமாய் வைத்தியன் இடுகிற பத்தியம் பிடிப்பான்; மருந்து எவ்வளவு கசப்பாயிருந்தாலும், வைத்தியன்பேரில் கோபம் கொள்ளவுமாட்டான், அவனிடத்தில் கெட்ட கருத்துண்டென்று சந்தேகப்படவுமாட்டானென்று அர்ச். பசிலியார் வசனித்தார். இப்படியே தன் குற்றங் குறைகளைத் திருத்திக்கொள்ள வேணுமென்று மெய்யான ஆசையுள்ளவன் தனக்குச் சொல்லுகிற புத்திமதிகளைச் சந்தோஷமாய் அங்கீகரித்துக்கொள்ளுவான், மனச் சஞ்சலத்தினாலும் அருவருப்பினாலும் என் நடக்கையிலே குற்றம் பிடிக்கிறார்களென்று மனதிலே வைக்கவே மாட்டான். இன்னம் அர்ச். பசிலியார் சொல்லுமாப்போலே, சரீர சௌக்கியத்துக்காக மிகவும் கசப்பான மருந்தைச் சந்தோஷமாய்ச் சாப்பிடுகிறோமே; வைத்தியரும் சத்திர வைத்தியரும் தங்கள் மனசுபோலே பழுக்கக்காய்ச்சின பாளத்தைக் கொண்டு நம்மைச் சுட சம்மதித்துக்கொள்ளுகிறோமே; இன்னம் இதுவெல்லாம் பெலத்த உபகாரமென்று அவர்களுக்கு நன்றியறிந்திருக்கிறோமே. இதிப்படியிருக்க நமக்குச் செய்கிற சீர்திருத்தல் எவ்வளவு வருத்தமாயிருந்தாலும், அது நமக்கு அருவருப்பாகத் தோன்றினாலும், நமது ஆத்தும ஈடேற்றத்துக்காகவும் சந்நியாச சபையின் பொது நன்மைக்காகவும் நாம் சீர்திருத்தலுக்குச் சந்தோஷமாய் அமைந்துகொள்ள அதிக ஞாயம் உண்டல்லோ?

ரு-ம் அதிகாரம்.

நடந்த சில வர்த்தமானங்களை வெளிப்படுத்தி
முந்தின அதிகாரத்தில் சொன்னதை
ஸ்திரப்படுத்துவது.

நாம் சீர்திருத்தலை நல்ல மனதோடு கைக்கொண்டு நமக்குச் சொல்லுகிற புத்திமதிகளைக் கொண்டு பிரயோசனப் படும்படியாக அர்ச். கிறிசோஸ்தோமுஸ் மோயீசுடைய மாதிரிகையை எடுத்துக் காட்-

டியிருக்கிறார். அதெப்படியென்றால், மோயீசென்பவர் வெகு கீழ்ப்படியும் பக்திசாலியுமாயிருந்தார்; சர்வேசுரன் தமது பிரசைகளை நடத்தி வெகு பிரயாசைப்படுகிறதற்காக அவரைத் தெரிந்துகொண்டிருந்தார். ஆகிலும் அவர் மாமனாகிய சேத்தேரோவென்பவன் தேவ பிரசைகளை நடத்துவதற்கு உதவியாக வேறே உத்தமமான பெரியவர்களையும் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேணுமென்று அவருக்குப் புத்தி சொல்லுகையில், அவர் அதை நல்ல மனதோடு அங்கீகரித்துக்கொண்டார். அவர் எல்லாத்தையும் செய்கிறதை சேத்தேரோ கண்டு அவரை நோக்கிச் சொன்னதாவது: நீர் செய்கிறது நல்லதல்ல, புத்தியில்லாமல் மிஞ்சின வேலை செய்து மெலிந்து வாடுகிறீர்; உமது வேலை உமது பெலத்துக்கு மேற்பட்டது, நீர் மாத்திரம் இதைத் தாங்க முடியாதென்றான். மேற்சொன்ன அர்ச். கிறிசொஸ்தோமுஸ் இந்த காரியத்தில் சொல்லுகிறதாவது: சிலர் உண்டு; அவர்களுக்குச் சொல்லுகிற புத்தி மிக நல்லதென்று அவர்கள் அறிந்திருந்தாலும், எங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவன் இப்படி எங்களுக்குப் புத்தி சொல்லுகிறதாவென்று அயாசப்பட்டுப் புத்தி சொன்னவனைக் கோபித்துக்கொள்ளுவார்கள். மோயீசென்பவர் இவர்களைப்போலே நடவாமல் சேத்தேரோ சொன்ன புத்திக்கு அமைந்துகொண்டு உடனே அப்படி நடந்தாரல்லோவென்றார்.

இவ்விஷயத்தில் அர்ச். இராயப்பர் காட்டின மாதிரிகையை அர்ச். சிப்பிரியானும் அர்ச். அகுஸ்தீனும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதெப்படியென்றால், அஞ்ஞானிகள் மனந்திரும்பினால், அவர்கள் விருத்தசேதனம் பண்ணிக்கொள்ள வேணுமென்று அர்ச். இராயப்பர் நடப்பிக்கிறதினாலே, அர்ச். சின்னப்பர் அவரைக் கடிந்துகொண்டார். இதிலே நாம் கவனிக்க வேண்டியதாவது: அர்ச். இராயப்பர் திருச்சபைக்குத் தலைவராயிருந்தாலும், அவர் அபிப்பிராயம் மற்றவர்கள் அபிப்பிராயத்துக்கு மேற்பட்டதாயிருந்தாலும், அவர் தமது அபிப்பிராயத்தை நிலைப்படுத்தவுமில்லை, மற்றவர்களுக்கு மேற்பட வேணுமென்று விரும்பவுமில்லை. கொஞ்சக் காலத்துக்கு முன்னே அர்ச். சின்னப்பர் திருச்சபைக்குக் கலாபனை செய்துகொண்டு வந்ததினாலே, அர்ச். இராயப்பர் அவரைப் பிறக்கணிக்கவுமில்லை, அவர் தம்மைக் கடிந்துகொள்ளுகையில் அவரைக் கோபித்துக்கொள்ளவுமில்லை; அவர் சொ

ன்ன புத்தியை நல்ல மனதோடு கைக்கொண்டு உடனே சத்தியத்துக்கும் ஞாயத்துக்கும் அமைந்துகொண்டாரல்லோ?

இன்னமும் பெரிய தேயோதோசியுசென்ற இராயன் காட்டின மாதிரிகையும் பிரபலியப்பட்டதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அதெப்படியென்றால், இந்த இராயன் தேசலொனீக்க பட்டணத்துச் சனங்களையெல்லாரையும் சங்கரித்ததினாலே, அர்ச். அம்புரோசியார் இவனைக் கடிந்துகொண்டு இவனுக்குச் சாபம் போட்டுக் கோவிலுக்குள்ளே வரவேண்டாமென்று விலக்கினார். இன்னொரு தடவை இந்த இராயன் பீடத்தில் காணிக்கை கொடுத்தபின் கிராதிக்குள்ளிருந்தான். அப்போது கிராதிக்குள்ளிருக்கிறது குருக்களுக்கு மாத்திரம் அடுத்த காரியம்; இராயர்களுக்கு இராசரிகமிருந்தாலும், அவர்களுக்குக் குருப்பட்டமில்லை; ஆகையால் அந்த இராயன் கிராதியை விட்டுக் கோவில் சாலைக்குப் போக வேணுமென்று அர்ச். அம்புரோசியார் அவனுக்குச் சொல்லுவித்தார். இவ்விரு சமயத்திலும் அந்த இராயன் அமைவோடும் தாழ்ச்சியோடும் அந்தச் சீர்திருத்தலுக்கும் கண்டிப்புக்கும் அமைந்துகொண்டான். இவ்விரு வர்த்தமானத்தையும் திருச்சபைச் சரித்திரத்தில் விரிவாய் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றது. இதிலே அர்ச். அம்புரோசியாருடைய உறுதியையும் தைரியத்தையும் அதிகமாய்ப் புகழ்ந்து பாராட்டவேணுமோ? மகா வல்லபமுள்ள இராயனை தேயோதோசென்பவனிடத்தில் விளங்கின தாழ்ச்சியையும் கீழ்ப்படிதலையும் அதிகமாய்ப் புகழ்ந்தேற்றவேணுமோ? இதைச் சரியாய்த் தீர்மானிக்கக் கூடாதென்று மேற்சொன்ன சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கின்றது.

அர்ச். அம்புரோசியார் சரித்திரத்தில் சொல்லியிருக்குமாப்போலே, அவருடைய குற்றத்தை யாராகிலும் அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்தினால், அதுக்காக அவர் நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணி அந்தப் புத்தி மகா மேலான உபகாரமென்று அங்கீகரித்துக்கொள்ளுவார். சிஸ்தோ சபை சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்குமாப்போலே, கிளேர்வோவென்னும் மடத்துச் சந்நியாசியாரொருவர் யாராகிலும் தம்மைக் கடிந்துகொண்டால், அதுக்காக அவர் நன்றியறிந்திருப்பார்; அவர் குற்றத்தை யாராகிலும் அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்தும்போதெல்லாம் அதை வெளிப்படுத்தினவருக்காக ஒரு பரமண்டல மந்திரம் சொல்லுவார். இந்த வழக்கம் மேற்சொன்ன மடத்திலே எப்போதும் வழங்கி

வந்ததுமல்லாமல், இன்னம் மறுக்கப்படாத ஒழுங்குபோலே வழங்கி வருகிறதென்று மேற்கண்ட சரித்திரத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது.

அர்ச். அர்சேனியார் பூர்வீக வேதபாரகர்களுக்குள்ளே பெரிய அர்ச்சியசிஷ்டவரென்று கீர்த்திபெற்றிருந்தார். அவர் வனவாசியாகு முன்னே தெயோதோசென்னும் இராயனுக்கு வெகு [illegible]யிருந்ததினாலே, அந்த இராயன் தன் குமாரர்களான அர்க்காதியுஸ் ஒனோரியுசென்பவர்களுக்கு அவரை உபாத்தியாயராக ஏற்படுத்தியிருந்தான். இவ்விரு இராச குமாரர்களும் தங்கள் தகப்பன் மரித்த பிறகு, இராயர்களானார்கள். அர்ச். அர்சேனியார் தமது ஆயுசுகாலமெல்லாம் இராச அரமனையில் உண்டுவளர்ந்திருந்தார். அதின் பின் அவர் அர்ச்சியசிஷ்டவரானபோதிலும், அர்ச்சியசிஷ்டவர்களை விட்டுப் பிரியாக் குற்றங் குறை முழுதும் நீங்கிப்போகிறதில்லையே. இதினாலே இராச அரமனையில் அவர் கட்டிக்கொண்ட குற்றங்களில் சில அற்ப சொற்பக் குற்றம் இன்னம் அவரிடத்திலிருந்தது; அவர் மற்ற வனவாசிகளோடு பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அட்டணைக் கால் போட்டுக்கொண்டிருப்பார். இது மரியாதைக்கும் அடக்க ஒடுக்கத்துக்கும் தகாத நடக்கையென்று வனவாசிகள் அறிந்திருந்தாலும் இதை அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமென்று விரும்பியிருந்தாலும், இவ்வளவு மேலான வமிசபதியை இந்த அற்பக் காரியத்துக்காகக் கடிந்துகொள்ள ஒருவருக்கும் மனசில்லை; இதினாலே அவரை ஒருவரும் கடிந்துகொள்ளவில்லை. ஆகிலும் அவரிடத்திலுள்ள இந்தக் கெட்ட வழக்கத்தைத் திருத்துகிறதற்கான உபாயமென்னவென்று அவர்கள் கூடி ஆலோசனை பண்ணினார்கள். அப்போது மகா புத்திசாலியும் அர்ச்சியசிஷ்டத்தனத்தில் முதிர்ந்தவருமான பாஸ்தோரென்னும் மடாதிபதி இதற்கு எளிதான ஓர் உபாயம் சொல்லிக்கொடுத்தார். அதாவது, இன்னொருவிசை நாமெல்லாரும் கூடியிருக்கையில், அர்சேனியாரைப்போலே நானும் அட்டணைக் கால் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்; நீங்கள் இதைக் கண்டு எல்லாருக்கு முன்பாக என்னைக் கடிந்துகொள்ளுங்கள்; உடனே நான் அந்த அட்டணைக் காலை மாற்றி மரியாதையாய் உட்காருகிறேன்; இது அர்சேனியாருக்குப் போதுமான புத்தியாகுமென்றார். வனவாசிகளெல்லாரும் இந்த உபாயத்தை அங்கீகரித்துக்கொண்டார்கள். அதின் பின் அவர்களெல்லாரும் ஞான சம்பாஷணை செய்யக் கூடியிருக்கும் தருணத்தில், பாஸ்தோரென்னும் மடாதிபதி அர்ச்.

அர்சேனியாரைப்போலே அட்டணைக் கால் போட்டுக்கொண்டிருந்தார். வனவாசிகள் இதைக் கண்டு இது மரியாதைக்கும் அடக்க ஒடுக்கத்துக்கும் அடாத நடக்கையென்று உடனே அவரைக் கடிந்துகொண்டதினாலே, அந்நேரமே அவர் காலை மாற்றி மரியாதையாய் உட்கார்ந்தார். அர்ச். அர்சேனியார் இந்தக் கண்டிப்புத் தமக்குச் சொல்லப்பட்டதுபோலே எண்ணிக்கொண்டு மற்றவர்கள் அறியாமல் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் மெல்லக் காலைக் கீழே தாழ்த்திக்கொண்டார். அதுமுதல் அவர் இந்தக் குற்றத்தை ஒருநாளும் கட்டிக்கொள்ளவேயில்லை. இந்த வர்த்தமானத்தைக் கொண்டு நாம் இரண்டு புத்தி கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். முந்த முந்த மற்றவர்களைக் கடிந்துகொள்ளுகிறது எவ்வளவு நேர்த்தியும் அருவருப்புமான அலுவலென்று அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது, நமது சகோதரருக்குப் பிரஸ்தாபமாய்ச் செய்கிற கண்டிப்பெல்லாம் நமக்கே செய்கிறதுபோலே நாம் ஒவ்வொருவரும் நினைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

௯-ம் அதிகாரம்.

நமது சகோதரர் செய்த குற்றங் குறைகளை உடனே சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தவேணுமென்று கற்பித்திருக்கிற ஒழுங்கின்பேரில்.

நமது ஏற்பாட்டாகமத்தின் சங்க்ஷேப ஒழுங்குகளில் ஒன்பதாம் ஒழுங்கில் கற்பித்திருக்கிறதாவது: நாம் புண்ணியத்தில் வர்த்திப்பதற்காகவும் விசேஷமாய் நம்மை அதிகமாய்த் தாழ்த்தி அவமானப்படுத்திக்கொள்ளுவதற்காகவும் நாம் கட்டிக்கொண்ட குற்றங் குறைகளெல்லாத்தையும் நாம் செய்த சகல காரியங்களையும் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே அறிந்தவர்கள் அதையெல்லாம் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தினால், நாம் அதினிமித்தம் சந்தோஷப்படவேணுமென்று சொல்லியிருக்கின்றது. இதுகாரியத்தில் நாம் சொல்லுகிறதை ஸ்திரமாய் உறுதிப்படுத்துவதற்காகச் சகலரும் அறிந்துகொள்ளவே

ண்டிய விஷயமாவது: அர்ச். பாப்புகள் நமது ஏற்பாட்டாகமத்தி
லுள்ளதெல்லாத்தையும் அங்கீகரித்துக்கொண்டு ஸ்திரப்படுத்தியிருக்
கிறார்கள். பதின்மூன்றாம் கிரெகோரியாரென்னும் பாப்பு நமது ஏற்
பாட்டாகமத்தை அங்கீகரித்துக்கொள்ளுவதற்காகத் தந்த நிருபத்
தில் [illegible] உச்சாரமாய் இதெல்லாத்தையும் அங்கீகரித்துக்கொ
ள்ளுகிறோமென்று முதலாய் விசேஷித்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இன்
னமும் நாம் இப்போது எடுத்துக்காட்டின ஒழுங்கை ஒருவன் விரோ
தித்துப் பேசினதினாலே, அந்த அர்ச். பாப்பு இந்த ஒழுங்கை விசே
ஷித்து அங்கீகரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்; இதினாலே அது இன்னம்
அதிக ஸ்திரமான ஒழுங்காகும். இந்த வர்த்தமானம் எப்படி நடந்த
தென்று வெளிப்படுத்தக் கடவோம். ஒரு குருவானவர் நமது இயேசு
சபையில் உட்பட்டிருந்தார். அவர் கலகக்காரனும் குழப்பக்காரனுமா
யிருந்ததினாலே, இயேசு சபையை விட்டு அவரைத் தள்ளிப்போட்டா
ர்கள். அவர் தோலேத்தென்னும் கர்தினால் உண்டாக்கியிருந்த வேத
சாஸ்திரப் புஸ்தகத்தில் ஒரு பங்கை அச்சுப்போட்டு [illegible] அதி
காரம் சேர்த்துவைத்தார். இந்த அதிகாரத்தில அவர் எழுதிவைத்த
தாவது: ஒரு சந்நியாச சபையுண்டு; அதிலே வேத சாஸ்திரிகள் இருக்
கிறதினாலே, நாம் அந்தச் சபையை வெகுவாய்ச் சங்கித்துக்கொண்டு
வருகிறோம். ஆகிலும் அச்சபையிலே ஒரு ஒழுங்குண்டு: அதென்ன
வென்றால், அச்சபைச் சந்நியாசிகளில் ஒருவர் குற்றம் ஏதாகிலும்
கட்டிக்கொண்டால், அந்தக் குற்றங் கட்டிக்கொண்டவரிடத்தில் ஒன்
றும் சொல்லாமல் உடனே சிரேஷ்டரிடத்தில் அதை வெளிப்படுத்த
வேணுமென்று சந்நியாசிகளெல்லாருக்கும் கற்பித்திருக்கின்றது; இந்
த ஒழுங்கினாலே வெகு பொல்லாப்பு நேரிடலாம். இது சுவிசேஷபோ
தனைக்கு முழுதும் விரோதமான ஒழுங்கென்று எழுதிப் பிரசுரம்
பண்ணினார். அப்போது இயேசு சபைக்கு அதிசிரேஷ்டராயிருந்த
மேற்கூரியானென்னும் சுவாமியார் இந்த அவலாதியை அர்ச். பாப்புவு
க்கு அறிக்கையிட்டார். அர்ச். பாப்பு நமது ஒழுங்குப் புஸ்தகத்தை
யும் மேற்சொன்ன ஒழுங்கையும் பரிசோதித்து இயேசு சபையார் இந்
த ஒழுங்கை எப்படி அநுசரிக்கிறார்களென்று விசாரித்து அறிந்து
கொண்டபின், இந்த ஒழுங்கு சுவிசேஷ போதனைக்கு விரோதமல்ல;
இது மெய்யாகவே சுவிசேஷ சாங்கோபாங்கம் நிறைந்த ஒழுங்காயிருக்
கிறதினாலே, இதின் பேரில் குறை சொல்ல ஞாயமில்லையென்று தீர்மா

னித்து இதின் பேரில் குறை சொன்ன அந்தக் குருவானவருடைய
புஸ்தகம் விலக்கப்பட்டதென்று கற்பித்தார். அதின் பின் பொது
விசுவாச விசாரணைக்காரரான சிற்லேத்தென்னும் கர்தினால் தமது
அதிகாரத்தைக் கொண்டு மேற்சொன்ன குருவானவருடைய புஸ்தக
த்தை வாசிக்கப்படாதென்று விலக்கினார்.

இதினாலே இந்த ஒழுங்கு நல்லதென்று நிச்சயமானாலும், இன்ன
ம் இதின் மேன்மையை அதிகமாய் விளக்கிக் காட்டுவதற்காக இதின்
பேரில் இரண்டு சத்தியத்தை விவரித்துக் காட்டுவோம். முதலாவது,
இந்த ஒழுங்கு எவ்வளவு முக்கியமும் அவசரமுமானதென்றும், இரண்
டாவது, இது புத்திக்கும் ஞாயத்துக்கும் ஒத்த ஒழுங்கென்றும் விள
க்கிக் காட்டுவோம். இது காரியத்திலே சாஸ்திரிகளுடைய புத்தி சூட்
சத்தை நீக்கி மனதில் பதியும்படியாக வெளிப்படையான ஞாயங்களை
எடுத்துக் காட்டப் பிரயாசப்படுவோம். முதலாவது, சிரேஷ்டரிடத்
தில் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்க வேணுமென்று கற்பித்திருக்கிற ஒழு
ங்கு [illegible] முக்கியமான ஒழுங்கென்று ஏற்கனவே தெளிவித்திருக்கி
றோமே. இதைக்கொண்டு நாம் இப்போது சொன்ன ஒழுங்கு எவ்வளவு
முக்கியமும் அவசரமுமென்று தெளிவாய் அறிந்துகொள்ளலாம்; ஏ
னென்றால் சிரேஷ்டரிடத்தில் ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது எவ்
வளவு முக்கியமும் அவசரமுமென்று ஒப்பிப்பதற்காக அர்ச். இஞ்ஞா
சியார் நமது ஏற்பாட்டாகமத்தில் சொல்லியிருக்கிற ஞாயங்களெல்
லாம் நாம் இப்போது எடுத்துக் காட்டின ஒழுங்கு எவ்வளவு முக்கிய
மும் அவசரமுமென்று ஒப்பிப்பதற்குதவும். இந்த ஞாயங்களையெல்
லாம் நாம் ஏற்கனவே விரிவாய் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறதினாலே, இப்
போது அதையெல்லாம் இரண்டு ஞாயமாகச் சுருக்கிச் சொல்லு
வோம். முதலாவது, சிரேஷ்டர் ஒவ்வொரு சந்நியாசியையும் எப்படி
நடத்த வேணுமென்று நன்றாய் அறிந்துகொள்ளுவதற்காக ஆத்துமகண
க்குக் கொடுக்கிறது வழக்கம். இரண்டாவது, அதிசிரேஷ்டர் இயேசு
சபையின் பொது நன்மைக்குத் தகுந்த வழிபாடுகளைச் செய்யும்படி
யாக ஆத்தும கணக்குக் கொடுக்கிறது முறை. இந்த இரண்டு முகாந்
தரத்துக்காகவே யாதொரு சந்நியாசி வேறொரு சந்நியாசி செய்த குற்
றங் குறைகளைப் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே அறிந்திருந்தால்,
அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமென்று அர்ச். இஞ்

ஞாசியார் மேற்சொன்ன ஒன்பதாம் ஒழுங்கில் கற்பித்திருக்கிறார். நீ
யே உன் குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் அறிவிக்கிறது உன் நன்மை
க்கும் இயேசு சபையின் பொது நன்மைக்கும் அவசரமான வழிபாட
ல்லோ? நீ இந்தக் கடமையை நிறைவேற்றாமல் தவறிப்போனால், இது
க்குத் தகுந்த வேறொரு வழிபாட்டை இந்த ஒழுங்கில் ஏற்படுத்தியி
ருக்கின்றது. ஆகையால் நீ ஒழுங்கைச் சுமுத்திரையாய் அநுசரித்தால்,
உன் குற்றத்தை நீயே சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமே;
நீ இப்படி வெளிப்படுத்தாததினாலே, உன் சகோதரர் உன் குற்றத்
தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லுகிறார். ஆகையால் நீ நிறைவேற்ற
வேண்டிய கடமையை உன் சகோதரர் நிறைவேற்றுகிறார், நீ தீர்க்க
வேண்டிய கடனை அவர் தீர்க்கிறார்; இதுவெல்லாம் உன் நன்மைக்கா
கவும் சந்நியாச சபையின் அதிமிக நன்மைக்காகவும் நடக்கிறதென்று
அறியக் கடவாய். ஒவ்வொரு சந்நியாசியின் ஞானப் பெலனையும் சாமர்
த்தியத்தையும் சிரேஷ்டர் அறிந்துகொள்ளாவிட்டால், அவருக்குக்
கேடான பாதையிலே அவரை நடத்துவாரென்பதற்குச் சந்தேக
மில்லை.

இரண்டாவது, இந்த ஒழுங்கு புத்திக்கும் ஞாயத்துக்கும் எவ்வ
ளவு ஒத்திருக்கிறதென்று பல ஞாயங்களையும் பல வர்த்தமானங்களை
யுங் கொண்டு ஒப்பிக்கலாம். முதலாவது, பூர்வீக சந்நியாச சபைக
ளில் இந்த ஒழுங்கு வழங்கி வந்ததென்று அறிந்திருக்கிறோம். யாதொரு
சந்நியாசி தன் சகோதரன் செய்தது எதையாகிலும் அறிந்திருந்தால்,
குற்றங் கட்டிக்கொண்ட சந்நியாசியிடத்தில் ஒன்றுஞ் சொல்லாமல்,
உடனே சிரேஷ்டரிடத்தில் அதை அறிவிக்கப் போக வேணுமென்று
ஒரு ஒழுங்கு அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சபையில் வழங்கி வருகின்றது;
இதுவே நமக்குள்ளேயும் வழங்கிவருகிற ஒழுங்காகும். அர்ச். பிராஞ்
சீஸ்கு சபையிலே ஆத்துமபிரசன்னமென்கிற ஓர் புஸ்தகம் உண்டு; அதி
லே நாற்று நாற்பதாம் கேள்வியில் இந்த ஒழுங்கை விசேஷித்துக்
கற்பித்திருக்கின்றது. ஆயிரத்து [illegible] நூற்று அன்பத்தோராம் வருஷ
ஷம் இச்சபையார் பார்சலோனா பட்டணத்தில் பொதுச் சங்கமாகக்
கூடிப் பார்சலோனா பட்டணத்துப் பொது ஏற்பாடுகளென்று சில
ஒழுங்குகளை ஏற்படுத்தினார்கள். அதிலே ஒரு ஒழுங்காவது: சந்நி
யாசிகள் மடத்துக்கு வெளியே போயிருக்கையில் தங்கள் சகோதரரு
க்கு யாதொரு விசேஷம் நடந்திருந்தால், திரும்பி வந்தபின் அதைச்

சிரேஷ்டரிடத்தில் அறிவிக்க வேணும்; இப்படி யாதாமொருவர் அறி
விக்காவிட்டால், அவர் சோறும் தண்ணீரும் மாத்திரஞ் சாப்பிட்டு ஒரு
சந்தி பிடிக்கவும் அல்லது சிரேஷ்டர் சித்தம்போலே வேறொரு தவசு
செய்யவும் வேணுமென்று விசேஷித்துக் கற்பித்திருக்கின்றது. இச்
சபை துவக்கத்திலே கூடின ஐந்தாம் பொதுக் கூட்டத்தில் ஏற்படுத்
தின ஒழுங்குகளிலேயும் இது காரியத்தைக் கற்பித்திருக்கின்றது.
அதின்பின் அர்ச். பொனவெந்தூர் அதி சிரேஷ்டராயிருக்கும் காலத்
தில் நடந்த பொதுக் கூட்டத்திலே மேற்சொன்ன ஒழுங்கை அங்கீக
ரித்துக்கொண்டு ஸ்திரப்படுத்தியிருக்கின்றது; அன்றியும் இந்த ஒழு
ங்குக்கு விரோதமான நினைவு சந்நியாச ஒழுக்கத்துக்குச் சத்துருவா
கும்; ஆகையால் இச்சபையார் அந்த நினைவை விலகி நடக்க வேணும்
இதுக்கு விரோதமாய் யாராகிலும் போதித்தால், அவருடைய புஸ்தக
த்தை வாசிக்கப் படாதென்றும் அவர் சிரேஷ்டராய் இருக்கப் படாதெ
ன்றும் அவர் வேறொருவரைச் சிரேஷ்டராகத் தெரிந்துகொள்ளப் படா
தென்றும் அவரைச் சிறைச்சாலையிலே போட்டு அடைக்க வேணுமெ
ன்றும் தீர்மானித்திருக்கின்றது.

ஆனால் இது வெகு பூர்வீக காலத்தில் வழங்கின ஒழுங்கென்
றும், [illegible] விசேஷ சாங்கோபாங்கத்தை அநுசரித்தவர்கள் எல்லாரும்
இந்த ஒழுங்கை அங்கீகரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்றும் காட்டு
வதற்காக மடாதிபதிகளான முடியப்பரும் சின்னப்பரும் இது காரிய
த்தில் ஏற்படுத்தின ஓர் பூர்வீக ஒழுங்கை இங்கே எடுத்துக் காட்டக்
கடவோம். ஸமாராக்தென்னும் மடாதிபதி இந்த ஒழுங்கை வெளிப்
படுத்திச் சொல்லுகிறதாவது: யாதொரு சந்நியாசி வேறொரு சந்நி
யாசி கெடுதலான காரியம் எதாகிலும் செய்கிறதை அல்லது சொல்
லுகிறதைக் கண்டிருந்தும் உடனே அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளி
ப்படுத்தாவிட்டால், அவர் பாவத்தைத் தூண்டிவிட்டுப் பாவஞ் செய்
தவருக்கு முழுதும் சரியான குற்றவாளியாகித் தன் ஆத்துமத்துக்
கும் குற்றங் கட்டிக்கொண்டவருடைய ஆத்துமத்துக்கும் கொடூர
சத்துருவாய்ப் போவாரென்று அறிந்துகொள்ளக் கடவாரென்றார்.
இன்னம் மேற்சொன்ன ஸமாராக்தென்னும் மடாதிபதி எடுத்துக் காட்
டின வேறொரு ஒழுங்கில் சொல்லியிருக்கிறதாவது: சகோதரர்களில்
யாதொருவன் மடத்து ஒழுக்கத்தை அநுசரிக்கிறது மகா வருத்தமெ

னூறு கண்டு படத்தை விட்டு ஓடிப்போக வேணுமென்று கருத்தாயிருக்கிறதை வேறே யாதொரு சந்நியாசி அறிந்திருந்தும் உடனே அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் அறிவிக்கப் போகாவிட்டால், இவர் தன் சகோதரனுடைய கேட்டுக்குப் பாதி காரணமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; இதினாலே ஓடிப்போன சகோதரன் திரும்பி வரும் வரைக்கும் மற்றச் சகோதரரை விட்டு இவரைப் பிரித்துவைக்க வேணுமென்று கற்பித்திருக்கின்றது. ஆகையால் இது புது ஒழுங்கல்ல, இது நமது சபையிலே மாத்திரம் வழங்கிவருகிற ஒழுக்கமல்ல; பூர்வீக கால முதல் அனுசரித்துக்கொண்டு வருகிற முறைமையாகும்; மற்றச் சபையாரும் இதை அநுசரித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மற்றப்படி, நமது சகோதரர் சீர்திருந்துவதற்காகவல்லாமல் சகோதர சீர்திருத்தல் செய்ய வேணுமென்று கற்பித்திருக்கின்றதா; மற்றச் சந்நியாசிகள் வழியாக நமது சகோதரர் சீர்திருந்துவதைவிடச் சிரேஷ்டர் வழியாக அதி சீக்கிரமாய்ச் சீர்திருந்துவார்களென்று நம்ப இடமுண்டு. ஆகையால் கண்ட குற்றங்களைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லிக் காட்டுகிறது நலமாகும்.

இரண்டாவது, இந்த ஒழுங்கு புத்தி ஞாயத்துக்கு ஒத்ததென்றும், சிலர் நினைக்கிறதுபோலே, இது வெகு கடூரமாய் வருத்தமான ஒழுங்கல்லவென்றும் ஒப்பிப்பதற்காக நாம் சொல்லுகிறதைக் கேள்: யாதாமொருவர் குற்றத்தில் விழுகிற தருணமாயிருந்தால், அதை விலக்குவதற்காகவும், அவர் குற்றத்தில் விழுந்திருந்தால், அவரைத் தூக்கிவிடுவதற்காகவும் சிரேஷ்டர் தகப்பனுக்குரிய பட்சத்தோடும் சிநேகத்தோடும் அவருக்குப் புத்திமதி சொல்லவேணுமே; இதற்காக அவர் செய்த குற்றத்தைத் தகப்பனிடத்தில் அறிவிக்கிறது போலே, சிரேஷ்டரிடத்தில் அறிவிக்க வேணுமென்று இந்த ஒழுங்கு கற்பித்திருக்கின்றது; இதுவே நமக்குள் நடக்கிற ஒழுக்கம். இதினாலே நமது பொது ஒழுங்குகளில் இருபதாம் ஒழுங்கில் சொல்லியிருக்கிறதாவது: யாதொருவர் வேறே சகோதரரிடத்தில் யாதொரு கனமான குற்றங் கண்டால், சிரேஷ்டர் தகப்பனுக்குரிய விவேகத்தோடும் கவலையோடும் அதற்கான பரிகாரம் செய்யும்பொருட்டு அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமென்று சொல்லியிருக்கின்றது. ஆகையால் நாம் சகோதரருடைய குற்றங் குறைகளைச் சிரேஷ்டரிடத்

தில் சொல்லிக் காட்டும்போது, அவரைத் தெண்டிப்பதற்காகக் கண்டிப்பான நீதிமானிடத்தில் சொல்லுகிறதுபோலே சொல்லுகிறதில்லை, அவருக்கு நன்மை செய்யக்கூடுமான தகப்பனிடத்தில் சொல்லுகிறது போலே சொல்லுகிறோம்; சிரேஷ்டர் அந்தக் குற்றத்தை அறிந்துகொண்டு அதைத் திருத்தாவிட்டால், அதினாலே பொல்லாப்புண்டாகலாம்; அந்தப் பொல்லாப்பை விலக்குவதற்கான பரிகாரஞ் செய்கிறது சிரேஷ்டர் மேலே சுமந்த கடமையாகும்.

பக்தியிலும் புத்தியிலும் வெகு பேரோங்கி விளங்கின நாத்தாலென்னும் சுவாமியார் இவ்விஷயத்தின் பேரில் வெகு நேர்த்தியான மூன்றாம் ஞாயம் சொல்லியிருக்கிறார். அதென்னவென்றால், திருச்சபை ஆளுகையிலேயும் உலோக ஆளுகையிலேயும் யாதாமொருவனுக்கு உத்தியோகங் கொடுக்க வேணுமானால், அவன் நடக்கை எப்படிப்பட்டதென்று இரகசியமாய் விசாரிக்கிறது வழக்கம். ஆகிலும் தெண்டனைக்குப் பாத்திரமானவர்களைத் தெண்டிப்பதற்காக இந்த விசாரணை செய்கிறதில்லை; மற்றவர்களுடைய ஆஸ்தி உயிர் ஆத்துமத்தின்பேரில் யாதொருவருக்கு அதிகாரங் கொடுக்குமுன்னே, அவர் அதுக்குத் தகுந்தவரோவென்று விசாரிக்கிறது நல்லதல்லோ? இப்படியிருக்க இயேசு சபையாரெல்லாரையும் தூர மிசியோனுக்கு அனுப்பலாமே; இது நமது சபையின் பிரதான புத்திகளில் ஒன்றாகும். ஆனால் மிசியோனுக்குப் போகிறவர்களிடத்தில் வெகு ஸ்திரமான புண்ணியம் இருக்கவேணும்; புண்ணியப் பலவீனர் போனால், தங்கள் குற்றத்தினாலே இயேசு சபையின் கீர்த்தியை அழித்துக் கெடுப்பார்கள். ஆகையால் சிரேஷ்டர் வெகு இரகசியமான காரியங்களை முதலாய்த் தாமாயும் மற்றவர்களைக் கொண்டும் விசாரித்து இந்தக் காரியத்தில் ஓர் ஒழுங்கை முதலாய் ஏற்படுத்தலாம். இப்படி விசாரித்து அறிந்துகொண்டால், அது மிசியோனுக்கு அனுப்ப வேண்டியவர்கள் இன்னாரென்று நன்றாய் அறிந்துகொள்ள உதவியாயிருக்கும்; சந்நியாசிகள் ஒவ்வொருவருடைய நன்மைக்கும் இயேசு சபையின் பொது நன்மைக்கும் வெகு அவசரமான இந்தக் காரியத்திலே சிரேஷ்டர் தப்பிதஞ் செய்யாதபடிக்கு இது தகுந்த வழியாகும்.

நாலாவது, இந்த ஒழுங்கு புத்திக்கும் ஞாயத்துக்கும் எவ்வளவு ஒத்திருக்கிறதென்று காட்டுவதற்காகச் சொல்லுகிறதைக் கேள். உன்

குற்றத்தைத் தகப்பனிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறதுபோலே சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறதினால் உனக்கு வருகிற பொல்லாப்பையும் அதை வெளிப்படுத்தாததினாலே நேரிடப்போகிற பொல்லாப்பையும் திராசில் வைத்துச் சீர்தூக்கி இவ்விரண்டில் எது அதிக பொல்லாப்பென்று நிறுத்துப் பார்க்கக் கடவோம். உன் குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லுகிறதினாலே உனக்கு வருகிற பொல்லாப்பென்ன? கொஞ்சம் வெட்கந்தானே வரும்; இதினாலே உன்னைக் கொஞ்சந் தாழ்வாய் எண்ணுவார்களென்று நினைப்பாயாக்கும். ஆனால் உன் குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் அறிவிக்காவிட்டால், அதினாலே நேரிடப்போகிற பொல்லாப்பு எவ்வளவென்று யோசித்துப் பார்: முதலாவது, சிரேஷ்டர் உன் குற்றத்தை அறியாதிருந்தால், அதைத் திருத்தவுமாட்டார், அந்தப் பொல்லாப்புக்கான பரிகாரஞ் செய்யவுமாட்டார்; இதினாலே உன் குற்றம் வளர்ந்து [illegible]ளிதாய் மற்றவர்களையும் பிடிக்கும். அன்றியும் அதினாலே உனக்கும் சந்நியாச சபைக்கும் வெட்கமும் அவமானமும் உண்டாகிறது தப்பாது; இதினாலல்லோ வெளிப்படாமல் மறைந்திருக்கிறது ஒன்றுமில்லையென்று சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. நாள் போகப் போக இப்படியாகிலும் அப்படியாகிலும் குற்றமும் வெளிக்கு வரும். துவக்கத்திலே தானே அந்தக் குற்றத்தைத் தகுந்த பிரகாரம் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தியிருந்தால், துவக்கத்திலேயே அதுக்குப் பரிகாரஞ் செய்கிறது எளிதாயிருக்கும்; அதின் பின் பழுக்கக் காய்ச்சின பாளத்தைக் கொண்டு அறிவித்து உன் குற்றத்தைக் குணப்படுத்த வேண்டியதாய் வரும். உன் குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லுகிறதினாலே உனக்கு வரப்போகிற கொஞ்சம் மகிமைத் தாழ்வையும் வெட்கத்தையும் பார்க்க இப்போது சொன்ன பொல்லாப்பெல்லாம் அதிகமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் நமது சகோதரருடைய குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் அறிவிக்கிறது பிறசிநேகத்துக்கு விரோதமல்ல; அதை வெளிப்படுத்த நமக்குக் கடனுமுண்டு. இப்படிச் செய்யாவிட்டால், இதினாலே நமக்கு வெகு மனக்கலக்கம் உண்டாக இடமாகும்; ஏனென்றால் இப்படி வெளிப்படுத்தாமலிருந்தால், இது சிலவிசை சாவான பாவமாயிருக்கலாம். மேற்சொன்ன ஒழுங்கை மீறுகிறதினாலே இது சாவான பாவமல்லவென்பது மெய்தான்; ஏனென்றால் நமது ஒழுங்கை மீறுகிறது சாவான பாவமல்லவென்று எதினாலே சொல்

யிருக்கிறோம்; ஆனால் நமது சகோதரர் செய்த குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறது மகா கனமான கடமையாயிருக்கிறதினாலேயும்; அதை வெளிப்படுத்தாமற்போனால், வெகு பெரிய [illegible] நேரிடலாமென்கிறதினாலேயும் அதை வெளிப்படுத்தாதிருக்கிறது சாவான பாவமாயிருக்கலாம்; ஏனென்றால் இந்தக் குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொன்னால், மேற்சொன்ன கனமான பொல்லாப்புகளை விலக்கி அதுக்குப் பரிகாரம் பண்ணலாமே. ஆகையால் இந்த காரியத்தில் தங்கள் கடமையை நிறைவேற்ற அசட்டைத்தனமாயிருக்கிறவர்கள் அந்தப் பொல்லாப்புக்கெல்லாம் காரணமாயிருக்கிறார்கள்; இது அவர்களுக்குக் கனத்த பாவமாயிருக்கலாம்.

இவ்விஷயத்தில் அர்ச். பசிலியார் சொல்லுகிறதாவது: தன் சகோதரன் செய்த குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லாமல் மறைத்துவைக்கிறதும் சரி, நோவாளிக்குச் சாவை அதிசீக்கிரத்தில் நசித்துப் பாதாளத்தை நோக்கி ஓடுகிறவனை அதிலே பிடித்துத் தள்ளுகிறதும் சரியென்றார். ஏனென்றால் நாம் மறைத்துவைக்கிற பாவம் புரையோடுகிற புண்போலாகும்; அதை மறைத்துவைக்கிறதினாலே அது அதிகமதிகமாய்ப் புரையோடிக் கடைசியாய் இருதயத்தில் ஏறிச் சாகடிக்கும். ஆகையால் அர்ச். பசிலியார் இன்னஞ் சொல்லுகிறதாவது: புரையோடுகிற புண்ணை அறுத்துச் சத்திரம் வைக்கிறது எவ்வளவு வேதனையாயிருந்தாலும், இப்படிச் சத்திரம் வைக்கிறவன் நோவாளிக்குப் பெரித்த உபகாரம் பண்ணுகிறானல்லோ? நோவாளிக்கு வேதனை உண்டாகாதபடிக்குப் புண்ணை அறுத்துச் சத்திரம் வைக்காதவன் அவனுக்கு நல்ல சிநேகிதனல்லவென்று சொல்லுவோமே. இவ்வண்ணமே உன் சகோதரன் செய்த குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் சொல்லாமல் மறைத்துவைத்தால், நீ அவனுக்குப் பட்சம் காட்டுகிறதில்லை; அவனைக் குணப்படுத்தக் கூடுமான ஞான வைத்தியரிடத்தில் அவனுடைய ஞானக் காயத்தை நீ திறந்துகாட்டாததினாலே நீ அவனுடைய ஞான சாவுக்கு உதவியாயிருக்கிறாயென்பது நிச்சயமென்றார். அர்ச். அகுஸ்தீனும் இவ்விஷயத்தில் சொல்லுகிறதாவது: உன் சகோதரன் செய்த குற்றங் குறைகளை வெளிப்படுத்துகிறது குற்றமென்று எண்ணாதே; அதை வெளிப்படுத்துகிறதினாலே அவன் குற்றத்தைத் திருத்தலாமே. இதிப்படியிருக்கையிலே, அதை

வெளிப்படுத்தாமல் அவனைக் கெட்டுப்போக விடுகிறது வெகு பொல்லாப்பாகும். ஏனென்றால் உன் சகோதரனுக்கு மோசமான யாதொரு வியாதி வந்திருந்து, [illegible] அவன் சத்திர வைத்திய வேதனைக்குப் பயந்து அந்த வியாதியை மறைத்துவைத்திருப்பானாக்கும்; நீ அதை வெளிப்படுத்தாதேபோனால், இது நிஷ்டூரமாகுமல்லோ? அதை வெளிப்படுத்துகிறது பிறசிநேகமாமே. இப்படியிருக்க, உன் சகோதரனுடைய ஆத்துமத்தைக் கொல்லக் கூடுமான ஞானக் காயம் அவனுக்கு வந்திருந்தாலும், அவன் அதை மறைத்துவைத்திருக்கையிலே நீ அதை வெளிப்படுத்த எவ்வளவு அதிக ஞாயம் உண்டென்றார்.

ஆனால் சிலர் சொல்லுகிறதாவது: மரியாதைத் தாழ்வு பண்ணாதபடிக்கு இந்தக் குற்றங் குறைகள் ஒன்றையும் வெளிப்படுத்தாமலிருக்கிறோமென்பார்கள்; இது பிறசிநேகக் கடமைக்கு முழுதும் விரோதமான நடக்கையாகும். வேறொருவனுடைய குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் அறிவிக்காமலிருக்கிறது மரியாதைக்கும் புத்தி ஞாயத்துக்கும் ஒத்த ஒழுக்கமென்று இவர்கள் நினைத்திருக்கிறார்கள்; அதை வெளிப்படுத்துகிறதினாலே குற்றவாளிக்கு மகிமைத்தாழ்வு வருமென்று எண்ணி அதைச் சொல்லாமலிருக்கிறார்கள்: இதினாலேதான் கோள் சொல்ல எங்களுக்கு மனதில்லை, ஒருத்தருக்கும் பொல்லாப்புச் செய்யாமலிருக்க ஆசைப்படுகிறோம், சிரேஷ்டர் ஒருவனையுந் தாழ்வாய் எண்ணும்படி செய்ய எங்களுக்கு மனதில்லையென்பார்கள். இவர்கள் சொல்லுகிறது சந்நியாசத்துக்கு அடுத்த புத்தியுமல்ல, விசேஷமாய் இது இயேசு சபைக்கடுத்த புத்தியல்ல; இது உலகவாசிகளுக்கு அடுத்த சுலோபமாமே; சந்நியாசத்தில் இந்தச் சுலோபத்தை அநுசரிக்கிறது மோசத்துக்கு[illegible] நடக்கையாகும். ஏனென்றால், உன் சகோதரன் செய்த குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது கோளுமல்ல, அவனுக்குப் பொல்லாப்புமல்ல, நன்மையாமே; அதை வெளிப்படுத்தாமலிருக்கிறதே அவனுக்கும் சந்நியாசத்துக்கும் பொல்லாப்பாகும். ஒருவருக்கும் ஆயாசம் வராதபடிக்கு ஒரு சபை முழுதுக்கும் நீ செலுத்தவேண்டிய கடமையைச் செலுத்தாமல் விடவேணுமென்று எங்கே போதித்திருக்கின்றது? சந்நியாச சபைக்கு முழுதும் நீ செலுத்தவேண்டிய கடமை பெரிதோ, ஒரு சந்நியாசிக்கு நீ செலுத்தவேண்டிய கடமை பெரிதோ? குற்றங் கண்டுகொண்டவர்களோடே நீயும் கூடிக்கொண்டதுபோலே, அவர்கள் குற்றத்தை மறை

க்கிறது கேடுதல்; இப்படி மறைக்கத்தான் வெட்கப்படவேண்டும்; ஒழுங்கை அநுசரித்துச் சந்நியாசத்தில் சுமுத்திரையாய் நடக்க வெட்கப்படவொண்ணாது. ஆகையால் வேறொருவனுடைய குற்றம் மறைந்து போகிறதற்கு ஒருவரும் ஒத்தாசையாயிருக்கப்படாது. இது உன் சகோதரனுக்குப் பட்சத்தின் அடையாளமென்று எண்ணாதே; அவனைச் சாகடிக்கிறதற்கு ஒப்பாகுமென்று அர்ச். பசிலியார் வசனித்தார். உன் சகோதரனுடைய ஞான வியாதியை மறைக்காதே; அது அசாத்தியப்படுமுன்னே, பழுக்கக் காய்ச்சின பாளத்தைக்கொண்டு அதைச் சுடுமுன்னே ஞான வைத்தியருக்கு அதைத் திறந்துகாட்டு; இது உன் சகோதரனுக்கு மெய்யான உபகாரமாகும். நீ இப்படிச் செய்தால், அவனைக் காப்பாற்றுவாய்; இப்படிச் செய்யாவிட்டால், ஒருவேளை அவன் கெட்டுப்போவானாக்கும்.

நாம் இப்போது சொன்ன ஞாயங்களும் இன்னும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் வேத சாஸ்திரிகளும் விளக்கிக்காட்டின அநேக ஞாயங்களும் இந்த ஒழுங்கு புத்தி ஞாயத்துக்கொத்த பரிசுத்த ஒழுங்கென்று ஒப்பிக்கப் போதும். ஆகிலும் யாதொரு சந்நியாசி வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கும்போது, இந்த ஒழுங்குக்கு விரோதமாய் அவனிடத்திலுள்ள சுதந்தரத்தை விசேஷித்து வெளியரங்கமாய் விட்டுவிடுகிறதில்லையென்பது மெய்தான்; ஒரு சந்நியாச சபையிலேயும் இந்தச் சுதந்தரத்தை இப்படி வெளியரங்கமாய் விடுகிறதில்லை. ஆகிலும் இயேசு சபைச் சந்நியாசிகள் இந்தச் சுதந்தரத்தை விட்டுவிடுகிறார்களென்று சொல்ல ஒரு விசேஷ முகாந்தரம் உண்டு. அதென்னவென்றால், யாதொருவர் இயேசு சபையில் பிரவேசிக்க வரும்போது, நமது ஒழுங்குகளையும் நமது ஏற்ப[illegible]தமத்தின் சுருக்கத்தையும் அவருக்குக் காண்பிக்கிறது வழக்கம்; இதிலே மேற்சொன்ன ஒழுங்குண்டு. இப்படிக் காண்பித்தபின், இந்த ஒழுங்குகளை எல்லாம் அநுசரிக்க அவருக்கு மனசுண்டோவென்று அவரிடத்தில் கேட்கிறது முறை; இன்னமும் மேற்சொன்ன ஒழுங்கை விசேஷித்து அவருக்கு வெளிப்படுத்தி இதை அநுசரிக்க அவருக்கு மனசுண்டோவென்று திரும்பவும் தெளிவாய்க் கேட்கிறது வழக்கம். அதின்பின் அவர் நவ சந்நியாசத்திலிருந்து இரண்டு வருஷம் வரைக்கும் அவர் வார்த்தைப்பாடு கொடுக்குமுன்னே ஆறு மாச [illegible] இது த்தாக்கு [illegible] இந்தக் கேள்வி [illegible]

கும் போதாமல் நவ சந்நியாசிகளுக்கு இனிமேலாக வருத்தமாகத் தோ
ன்றப்போகிற காரியங்களை அவர்களுக்கு நவ சந்நியாசத்திலே தானே
அறிவிக்க வேணுமென்று நவ சந்நியாசிகளை நடத்துகிறவருக்கு ஒரு
விசேஷ ஒழுங்குண்டு; இந்தக் காரியங்களுக்குள்ளே மேற்சொன்ன
ஒழுங்கையும் குறித்திருக்கிறது. நவ சந்நியாசிகளை நடத்துகிறவர்
இதையெல்லாம் அவர்களுக்கு அறிவிக்காமல் போகிறதில்லை; அப்
போது அவர்கள் தாங்கள் புண்ணியத்தில் அதிசுத்தமாய் வர்த்திக்க
வும் எங்களுக்கு அதிக தாழ்மை அவமானம் உண்டாகவும் வலிய மன
ம் பொருந்தி இந்த ஒழுங்குக்கு உட்படுகிறோமென்று அதிலே சொல்
லியிருக்கிற வார்த்தைகளைக் கொண்டு தானே சொல்லுவார்கள். இதி
னாலே இதுகாரியத்தில் உண்டாகிற சந்தேகமெல்லாம் நீங்கிப்போன
தல்லோ? என்னென்றால், யாதொருவன் சந்நியாசத்தில் உட்படும்
போது அதிமிக புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தை அடைவதற்காகத்
தன் சுதந்தரத்தை வெறுத்துவிட்டுத் தன் குற்றத்தைத் தனக்குச்
சொல்லாமல் சிரேஷ்டரிடத்தில் நேராய்ச் சொல்லச் சம்மதித்துக்
கொள்ளலாமென்பது நிச்சயம். ஒவ்வொருவனும் தன் கீர்த்திக்குத்
தானே எசமானல்லோ? தனக்கு அதிமிக நன்மையுண்டாகும்பொரு
ட்டுச் சிரேஷ்டருடைய நினைவிலாகிலும் தன் மனசுபோலே வேறே
யாதொருத்தருடைய நினைவிலென்கிலும் தன் கீர்த்தி கெட்டுப்போன
லும் பரவாயில்லையென்று அவன் சம்மதித்துக்கொள்ள[illegible] தன்
கீர்த்தியைக் கெடுத்துக்கொள்ளாதபடிக்கு அவசரமான யாதொரு
விசேஷ முகாந்தரம் இல்லாதிருந்தால், இப்படிச் சம்மதித்துக் கொ
ள்ளலாமென்பது நிச்சயம்; ஆனால் நாம் இங்கே சொல்லுகிற காரி
யத்தில் மேற்சொன்ன விசேஷ முகாந்தரம் ஒன்றுமில்லை; ஒவ்வொ
ரு சந்நியாசியும் தான் கட்டிக்கொண்ட பாவம் எவ்வளவு கனமும் இர
கசியமுமாயிருந்தபோதிலும், அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படு
த்தலாமே; அதுபோலே யாதொருவர் தன் குற்றத்தை இன்னொரு
வரிடத்தில் வெளிப்படுத்த உத்தரவு கொடுக்கலாமென்பதற்குச் சந்
தேகமில்லை. நாம் ஏற்கனவே சொன்னபடியே, இயேசு சபைச் சந்நி
யாசிகள் இந்த ஒழுங்குக்கு அமைந்து கொள்ளுகிறோமென்று சம்மதித்
துக்கொள்ளும்போது, தங்கள் குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் யாதா
னுஞ் சொல்லச் சம்மதித்துக்கொள்ளுகிறார்களே; இப்படிச் சம்மதி
த்துக் கொள்ளுகிறதினாலே, மேற்கண்ட ஒழுங்குக்கு விரோதமாய்த்

தங்களிடத்திலுள்ள சுதந்தரத்தை விட்டுவிடுகிறார்களேயொழிய மற்
றப்படியல்ல. யாதாமொருவன் தான் கட்டிக்கொண்ட யாதொரு கன
மான பாவத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனத்திலாகிலும் இரகசியமாயென்கிலு
ம் என்னிடத்தில் வெளிப்படுத்தினானென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம்.
இதற்குச் செய்யவேண்டிய பரிகாரமென்னவென்று நன்றாய் அறிந்து
கொள்ளும்பொருட்டு அந்தப் பாவத்தை நான் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெ
ளிப்படுத்தலாமென்று [illegible] சம்மதித்துக்கொண்டானென்று வைத்து
க்கொள்ளுவோம்; அவன் இப்படிச் சம்மதித்துக்கொண்டதினாலே,
அவன் குற்றத்தை ஒருவருக்கும் வெளிப்படுத்தப்படாதென்று என் பே
ரில் சுமந்த கடன் எடுபட்டுப்போனதல்லோ? அன்றியும் அதைச்
சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தி, அவர் சொல்லுகிற புத்தி என்ன
வென்று கேட்க எனக்கு[illegible]ரம் உண்டென்பது நிச்சயமாமே.
இன்னமும் நவ சந்நியாசிகள் வார்த்தைப்பாடு கொடுக்குமுன்னே, இர
ண்டு வருஷமளவாக இந்த ஒழுங்கை எல்லாரும் அனுசரிக்கிறதைக்
காண்கிறார்களே. ஆகையால் அவர்கள் வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கும்
போது, இந்த ஒழுங்குக்கு விரோதமாய் அவர்களிடத்திலுள்ள சுதந்தர
த்தைச் சொல்லாமல் விட்டுவிடுகிறார்களென்று நிச்சயித்துக்கொள்
ளுகிறதற்கு இது போதும்; இந்தச் சுதந்தரத்தை விட்டுவிடுகிறோமெ
ன்று விசேஷித்துச் சொல்லுகிறது அவசரமில்லை. இவ்வண்ணமே யா
தொரு சந்நியாசி கர்த்தூசிய சபையில் வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கும்
போது, அச்சபையில் [illegible]ரக்கும் சுத்தபோசனம் அனுசரிக்கிற
வழக்கம் இருக்கிறதென்றும் என்ன முகாந்தரத்தைப் பற்றியும் சுத்த
போசனத்தை ஒருகாலும் மீறப்படாதென்றும் அவருக்குத் தெரியும்;
தெரிந்திருக்கிறதினாலே, இறைச்சி சாப்பாட்டு [illegible] சௌக்கியத்தைக்
காப்பாற்ற வேணுமென்கிற சுபாவ சுதந்தரத்தை விட்டுவிடுகிறாரல்
லோ? தன் கீர்த்தியைக் காப்பாற்ற வேணுமென்கிற சுதந்தரத்தை
விட இது அதிக பெரிய சுதந்தரமாயிருந்தபோதிலும், [illegible]த விடுகிறே
னென்று சொல்லி விடுகிறதில்லையே. இன்னமும் குருப்பட்டம் வாங்
குகிறவர்கள் கலியாணம் பண்ணத் தங்களிடத்திலுள்ள சுதந்தரத்தை
வெறுத்துவிட்டு ஆயுசுகாலம் வரைக்கும் விரத்தத்துவம் அனுசரிப்
போமென்கிற ஸ்திரமான கடனைச் சுமந்துகொள்ளுகிறார்களே; ஆகி
லும் இவர்கள் விசேஷித்து விரத்தத்துவ வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கிற
தில்லை. இன்னமும் அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு போ[illegible]ா இயேசு சபைக்கு

அதிகமாய் விஸ்தாரமாயிருக்கிற காலத்தில் இஸ்பாஞ்ஞியா தேசத்தில் கூடின
இயேசு சபை காரியக்காரர் இது காரியத்தின்பேரில் புத்தி என்
னவென்று அவரிடத்தில் கேட்டார்கள். அப்போது இயேசு சபையில்
உட்படுகிறவர்கள் இந்த ஒழுங்குக்கு விரோதமாய்த் தங்களிடத்திலு
ள்ள சுதந்தரத்தை விட்டுவிட்டார்களென்று நிச்சயித்துக்கொள்ள
வேணுமென்று மறுமொழி எழுதியனுப்பினார். அர்ச். பாப்புக்கள்
நமது சபைக்குக் கொடுத்திருக்கிற விசேஷங்களிலே . . . சுதந்தரங்
களிலும் சொல்லியிருக்குமாப்போலே, நமது . . . ஸ்தாபகம் . . . துக்கு
மெய்யான அர்த்தம் இன்னதென்று சொல்ல இயேசு சபை அதிமே
லிருக்கு அதிகாரம் உண்டென்பது நிச்சயம். கடைசியாய் நமது
சபையில கூடின ஆறாம் பொதுச் சங்கத்தில் இந்த ஒழுங்கை இன்
னம் நன்றாய் ஆராய்ந்து விசாரித்து மேற்சொன்ன தீர்மானத்தைத்
ஸ்திரப்படுத்தியிருக்கிறதறிவோம். அவ்விடத்தில் சொல்லியிருக்கு
மாப்போலே, நமது ஒழுங்குகளின்பேரில் பிறக்கிற சந்தேகத்தை நமது
சபைப் பொதுச் சங்கம் நிவாரணம் பண்ணலாமென்று அர்ச். பாப்புக்
கள் அதிகாரங் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேற்சொன்ன ஒழுங்கிலே
யிருக்கிறபடி, பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வெளியே வேறொருவருடைய
குற்றத்தை அறிந்திருக்கிறவர் அதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் அறிவிக்க
வேணுமென்று சொல்லியிருக்குதே, இதுக்கு அர்த்தம் இன்னதென்று
மேற்சொன்ன ஆறாம் பொதுச் சங்கத்தில் தீர்மானித்திருக்கிறதாவது:
யாதொருவர் வேறொருவரிடத்தில் சல குற்றத்தை மாத்திரம் சிரே
ஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணும்; குற்றஞ் செய்தவர் யாருக்கா
கிலும் அதை இரகசியமாய் வெளிப்படுத்திப் புத்திமதி கேட்டால்,
இந்தக் குற்றத்தை அறிந்தவர் இதைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படு
த்த வேண்டுமென்று [illegible] குறித்திருக்கிறதறிவோம்.

இதினாலே இது காரியத்தில் நேரிடுகிற சந்தேகமெல்லாம் முழு
தும் நிவாரணமாயிற்று. ஆகையால் முறைப்படுகிறதற்கு இடமில்லை;
ஏனென்றால் ஒரு காரியத்தை அறிந்து அமைந்துகொள்ளுகிறவனுக்கு
அநியாயம் செய்வாரில்லையென்பது மிகவும் நிச்சயமான சத்தியமா
மே. நீ இயேசு சபையில் உட்படும்போது இந்த ஒழுங்கை உனக்குச்
சொல்லிக் காட்டினார்களே; அதற்கு அமைந்துகொள்ளுகிறேனென்று
சொன்னபின் [illegible] பின் உன் குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில்

வெளிப்படுத்துகையில், நீ கஸ்திப்பட்டு இந்த ஒழுங்கின்பேரில் முறை
ப்படவும் ஒண்ணாது, இந்த ஒழுங்கை அநுசரித்து உன் குற்றத்தைச்
சிரேஷ்டரிடத்தில் அறிவிக்கிற சகோதரன் பேரில் குற்றஞ் சுமத்தவு
ம் படாது. துவக்கத்திலே உன்னிடத்திலிருந்த ஒறுத்தல் தாழ்ச்சி
யென்கிற புண்ணியத்தில் நீ இப்போது அதிகமாய் ஸ்திரப்பட்டிருக்க
வேண்டியது; ஆகிலும் இப்போது அந்தப் புண்ணியம் உன்னிடத்தில்
குறைந்துபோயிற்று. துவக்கத்திலே உன்னிடத்தில் உண்டாயிருந்த
நற்குணம் இப்போது இல்லாததினாலே, உன் பேரிலே தானே குற்றஞ்
சாட்டிக்கொள்ளவேணும். இந்த ஒழுங்கினாலே சிலருக்கு உண்டா
கிற வருத்தமில்லாத்துக்கும் காரணம் இதுவே. ஆங்காரமும் ஒறுத்த
ல் தாழ்வும் இந்த ஒழுங்கை நமக்கு வருத்தமாகத் தோற்றுவிக்குமெ
ன்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் நன்றாய் அறிந்திருந்தார்; இதினாலே தாழ்
ச்சியும் அதிமிக சாங்கோபாங்கத்தின் பேரில் ஆசையும் இந்த ஒழுங்
கை அநுசரிக்க அவசரமான அஸ்திவாரமென்று தீர்மானித்தார். ஆ
கையால் தாழ்ச்சியும் புண்ணிய ஆசையும் நம்மிடத்தில் இருந்தால், ம
ற்றவர்கள் நம்மைத் தாழ்வாய் எண்ணும்படியாக நமது குற்றம் வெளி
ப்படுகிறதைக் கண்டு சந்தோஷப்படுவோம். இதிப்படியிருக்க, நமது
குற்றத்தைக் கடிந்துகொண்டு அதைத் திருத்துவதற்காக அது வெளி
ப்படுந் தருணத்தில், நாம் அதிமகிழ்ந்து அக்களிக்க அதிக ஞாயம் உ
ண்டல்லோ? இதினாலே தன் குற்றம் வெளிப்படவேணுமென்று ஆ
சைப்படாதவனிடத்தில தாழ்ச்சியும் [illegible] இல்லையென்று சொ
ல்லவேண்டும்.

௭-ம் அதிகாரம்.

இதுகாரியத்தில் இன்னம் சில முக்கியமான
புத்திமதி சொல்லுவது.

இதுவரையில் நாம் சொன்னதைத் தொகுத்து சீர்திருத்த [illegible]
கைக்கொள்ளுகிறவருக்கும் சீர்திருத்தலைச் செய்கிறவருக்கும் பிரயா

சனமான சில புத்திமதிகளை இங்கே சேர்த்துச் சொல்லலாம். முக்
[illegible]நச் சீர்திருத்தலைக் கைக்கொள்ளுகிறவரைக் குறித்துப் பேசக்க
[illegible]ம். சிரேஷ்டர் யாதொரு குற்றத்துக்காக ஒரு சந்நியாசியைக்
கடிந்துகொள்ளும்போது, அந்தச் சந்நியாசியாராலே எப்படி என் குற்
றம் வெளிப்பட்டதென்று விசாரித்து என் குற்றத்தை அதிகமாய்ச்
சொல்லவில்லையா, அதை [illegible] அதிகப்படுத்தவில்லையாவென்று ம
னங் கலங்கி ஒருவேளை வேண்டியதுக்குமேலே அதை [illegible]
வெளிப்படுத்தியிருக்கிறதைக் கண்டு இன்னுமங்கும் [illegible]
ட்டுக்கொண்டு தன் குற்றத்தைக் குறைத்துக் காட்டப் பிரயாசப்பட
டால், இது மிகவும் கெட்ட நடக்கையென்பது நிச்சயம் [illegible] இப்படி
நடக்கிறவன் தான் முன்னமே செய்த குற்றத்தைப் பார்க்கப் பெரிக்
குற்றங் கட்டிக்கொள்ளுகிறான்; அவன் செய்த குற்றத்தை விட [illegible]
முறைப்பாட்டினாலே அந்தக் குறை அவனுக்கு அதிக மகிமைத் தாழ
வும் சகோதரருக்கு அதிக தர்மாதிரிசனையும் உண்டாகும். நீ மனிதனெ
ன்றும் உன்னிடத்தில் குற்றங் குறை உண்டென்றும் எல்லாருக்கும்
நன்றாய்த் தெரியுமே; அதுக்காக நீ இவ்வளவு கஸ்திப்படுகிறதை அவ
ர்கள் கண்டால், உன்னை இன்னம் அதிகத் [illegible]வாய் எண்ணுவார்கள்.
ஏனென்றால் உன்னிடத்தில் வெகு ஆங்காரம் உண்டென்றும் [illegible] குற்
றங் குறைகளை நீ திருத்திக்கொள்ள விசாரப்படுகிறதில்லையென்று
அதை மறைத்து வெளிப் பார்வைக்கு உனக்குத் [illegible] மகிமை வருவித்துக்
கொள்ள மாத்திரம் [illegible] என்றும் உன் நடக்கையினாலே
காட்டுகிறாயே. இவ்விஷயத்தில் அர்ச். பெர்நர்துஸ் சொல்லுகிறதாவ
து: ஒருவன் [illegible] குற்றம் செய்தானென்று வெளிப்பட்டிருக்கை
யிலே, நான் அதை செய்யவில்லையென்று அவன் மூர்க்கத்தனம் பண்
ணினால், அவன் கட்டிக்கொண்ட இரகசியமான குற்றங்களையும் அவ
ன் மாத்திரம் அறிந்திருக்கிற கெட்ட நினைவுகளையும் எப்படித் தன் சிரே
ஷ்டரிடத்தில் தாழ்ச்சியோடு வெளிப்படுத்துவானென்றார். மெய்யா
வே தாழ்ச்சியுள்ளவனுக்குத் தன் பிரகாரம் தன் பேரில் தாழ்மையா
ன எண்ணங்கொண்டிருக்கிறவன் தன் பேரில் சொல்லுகிறதையும்
தன் பேரில் குற்றஞ் சாட்டுகிறதையுங் கண்டு கஸ்திப்படமாட்டான்;
ஏனென்றால் தன்னிடத்தில் இன்னம் அதிக கனமான குற்றம் உண்
டென்று அறிந்திருக்கிறதுகொண்டு தன் பேரில் சொல்லவேண்டிய குற்றத்
தை எப்போதும் குறைத்துச் சொல்லுகிறார்களென்று நிச்சயித்துக்

கொள்ளுவான். உன் சுய சிநேகம் உன்னைக் குருடனாக்கி உன் குற்ற
த்தை உன் கண்ணுக்குக் குறைத்துக் காட்டுகின்றது; சிலவேளை அது
குற்றமில்லையென்று முதலாய் உனக்குத் தோற்றுவிக்கும். ஆனால்
பட்சமில்லாதவனொருவன் உன் குற்றத்தைக் காணும்போது அது
உனக்குத் தோன்றுகிறதுபோலே அவனுக்குத் தோன்றுகிறதில்லை;
உள்ளபடி அவனுக்குத் தோன்றும்; ஆகிலும் உன் குற்றம் உள்ளது
க்கு மேலாக அவனுக்குத் தோன்றினதினாலே, அதைக் கொஞ்சம் கூ
ட்டிச் சொன்னானென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். நீ சந்நியாசத்தில்
பிரவேசிக்கையில், தேவ சிநேகத்துக்காக நிந்தை அவமானங்களையும்
பொய்ச் சாட்சியையும் நல்ல மனதோடு சகித்துக்கொள்ள உறுதியா
ன மனதிருக்கிறதோவென்று உன்னிடத்தில் கேட்டார்களே; அ
துக்கு ஆமென்று சொன்னாயே. அதை இப்போது மறந்துபோனாயோ?
இவ்வளவு சீக்கிரமாய் நீ கொடுத்த வார்த்தைப்பாட்டை எப்படி மற
ந்து போனாய்? இப்போது இதுக்காக நீ மனம் நொந்துகொள்ளுகிற
தென்ன? உன் சகோதரன் பொய் சொல்லுகிறானென்று எண்ணி அறி
யாமல் உன் குற்றத்தைக் [illegible]ஞ்சம் உள்ளதுக்கு மேலே கூட்டிச்
சொன்னதைக் கண்டு நீ அசங்கிழ்ந்து அங்கலிக்க வேணுமே; அவன்
கெட்ட கருத்தோடு கெடுதலாய் உன் குற்றத்தை ஏற்றிச் சொல்லியி
ருந்தாலும், அதினால் உனக்கு வருகிற பிரயோசனத்தைக் கண்டு உன்
னை நீயே அதிகமாய்த் தாழ்த்திக்கொண்டு உத்தமமாய் இயேசுநாத
ரைக் கண்டுபாவிக்க இடம் உண்டாச்சுதென்று நீ சந்தோஷப்படவே
ணுமே. இதிப்படியிருக்க, மெய் சொல்லுகிறானென் [illegible] கப
ணுமே. [illegible] அவன் உன்னைத் தாழ்த்தினதைக் கண்டு நீ சந்தோஷ
டமில்லாமல் அவன் உன்னைத் தாழ்த்தினதைக் கண்டு நீ இப்படி நடந்தால், சர்வே
ப்பட உன் மேலே எவ்வளவு கடனுண்டு! நீ இப்படி நடந்தால், சர்வே
[illegible]வும் மனுஷரும் உன்னை வெகு கனமாய் மதிப்பார்கள்; இதை விட்
டு நீ கஸ்திப்பட்டுக் கலங்கினால், மேலான எண்ணத்தை நீ தேடும்
[illegible]தே அதை நிச்சயமாய் இழந்து போவாய்.

அன்றியும் யாதொருவன் தன் குற்றத்தை வெளிப்படுத்தினவர்
இன்னாரென்று அறிந்துகொண்டு அவர் அதை வெளிப்படுத்தினதினா
லேயாகிலும் உள்ளதுக்கு மேலே அதைக் கூட்டிச் சொன்னதினாலே
யென்கிலும் அவரிடத்திலே போய் முறைப்பாடு சொல்லி அப்புறம்
அவருக்குச் சடுமுகங் காட்டி அவர் பேரில் [illegible]க்கியம் வைத்திருந்

னால், இது இன்னம் அதிக கெடுதிக்குரிய நடக்கையாகும். தன் குற்றத்தைத் திருத்திக்கொள்ள வேணுமென்று மெய்யான ஆவல் வைத்துச் சங்கோபாங்கத்தை நாடித் தேடுகிறவன் அதை எளிதாய் அடையும்படியாக எல்லாரும் தன் குற்றத்தின் பேரில் கண் திறந்துகொண்டிருக்க வேணுமென்று ஆசைப்படுவான். இவ்விஷயத்தில் அர்ச். பெர்நர்துஸ் சொல்லுகிறதாவது: என்னை விசாரிக்க நூறு ஞான மேய்ப்பரிருந்தால், எனக்கு எவ்வளவோ பிரயோசனம்! வெகு பேர் என்னை விசாரிக்கிறதைக் கண்டால், எனக்கு மோசமில்லையென்று எண்ணிக்கொள்ளுவேனே. நாம் வெகு ஆத்துமாக்களை விசாரிக்கிற கடமையைச் சுமந்துகொள்ளுகிறோமே; இதிப்படியிருக்க, நமது ஆத்துமத்தை விசாரிக்க யாதொருவர் இருந்தால், அதற்காகக் கஸ்திப்படுகிறது எவ்வளவு அடாத பைத்தியம்! இடையனுடைய கம்பைக் கழியை விட ஓநாயின் பல்லுக்கு நான் அதிகம் பயப்படுகிறேனென்றார்.

நமது சகோதரர் செய்த குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறதைக் குறித்து இப்போது பேசக் கடவோம். முதலாவது, நமது சகோதரனிடத்தில் யாதொரு குற்றங் கண்டால், சிரேஷ்டர் சமர்த்த தகப்பனைப் போல அதற்கான பரிகாரம் பண்ணி அதினாலே வரக் கூடிய பொல்லாப்பை விலக்கும்படியாக உடனே அதை அவரிடத்தில் இரகசியமாய்ச் சொல்ல வேண்டும். இதுகாரியத்திலே [illegible] மகா எச்சரிக்கையாய் இருப்பது அவசரம்; ஏனென்றால் சிரேஷ்டர் நமது சகோதரர் செய்த குற்றத்தைத் திருத்துவதற்காக அதை அவரிடத்தில் சொல்லவேண்டியதேயல்லாமல் குற்றமுள்ள சகோதரர் பேரில் அதிகாரமில்லாத வேறே யாதொருவரிடத்தில் சொன்னால், இது மகா கெடுதலாகும்; இப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் புறணிப் பாவம் கட்டிக்கொள்ளுவார்கள்.

இரண்டாவது, இது காரியத்தில் நாம் நடக்கவேண்டிய விதமேதென்றால், நமது ஒழுங்கில் சொல்லியிருக்கிறதுபோலே தகுந்த பட்சத்தோடும் பிறசினேகத்தோடும் நமது சகோதரருடைய குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டும். பதின்மூன்றாம் கிரெகோரியாரென்னும் பாப்பானவர் நமது ஒழுங்கைப் பரிசோதிக்கும்போது, அதில் கண்டிருக்கிற மேற்சொன்ன வார்த்தைகளை வாசித்து வெகு சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டார். இவ்விஷயத்தில் தன கடமை

யை நிறைவேற்ற ஆசையுள்ளவன் காயமகாரத்தினாலும் துர்க்குணத்தினாலும் தன் சகோதரன் செய்த குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்தாமல் எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். விவேகமற்ற பதற்றுதலால் ஏவப்பட்டு ஒன்றும் யோசியாமல் உடனே புறப்பட்டுத் தாறுமாறாய் ஒழுங்கற்ற அறிக்கையிடப்போக வொண்ணாது. உன் சகோதரன் கட்டிக்கொண்ட குற்றத்தை அதிகப்படுத்தவும் படாது, சுனையை யானையாக்கவும் ஒண்ணாது, ஒருவன்செய்த குற்றத்தினாலே சந்நியாச ஒழுக்கமெல்லாம் உடைந்துபோனதென்று காட்டவும் படாது; தன் சந்தேகத்தையும் தன் புத்தியில் தோன்றுகிற வீண் உருபிகங்களையும் நிச்சயமான சத்தியம்போலே சொல்லிக்காட்டவும் படாது; இப்படிப்பட்டதையும் மகா எச்சரிக்கையாய் விலகி நடக்க வேண்டும்; இல்லாவிட்டால், உன் விவேகமற்ற நடக்கை வெகு தாறுமாறை வருவிப்பதற்கு அநந்த முறை காரணமாயிருக்கும்.

மூன்றாவது, இன்னமொரு விஷயமுண்டு. அதென்னவென்றால், குற்றத்தைத் திருத்தவிடாது யாதொரு சகோதரனுக்குப் பொருந்தாதிருந்தாலும், நிர்மலமாய்ச் செய்த குற்றத்தைச் சிரேஷ்டரிடத்தில் அறிவிக்காமல் இருக்கவும்படாது, குற்றஞ்செய்தவன் தன் கடமையை நிறைவேற்றாதிருந்தாலும், நீ உன் கடமையை விட்டு விடவும் படாது. சீர்திருத்தத்தை மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களைக் குறித்து அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லுகிறதாவது: இவர்கள் வைத்தியரையும் மருந்தையுங் குறித்து எங்களிடத்தில் பேசவேண்டாமென்று சொல்லுகிற பைத்தியக்கார நோவாளிக்கு ஒப்பாயிருக்கிறார்களென்றார். இன்னம் அவர் தானே சொல்லுகிறதாவது: அடங்காத இந்த முரடருக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? இவர்களைக் கைவிட்டு இவர்களைக் குணப்படுத்தப் பிரயாசப்படாதிருக்க வேணுமோ? இல்லை, இல்லை; ஏனென்றால் பைத்தியக்காரனைக் கட்டிவைக்கிறது அவனுக்குப் பொருந்தாதிருந்தாலும், தீராத நித்திரையில் கிடக்கிறவனை எழுப்பிவிடுகிறது அவனுக்குப் பிரியமில்லாதிருந்தாலும், பிறசினேகமுள்ளவர்கள் பைத்தியக்காரனைப் பிடித்துக் கட்டித் தீராத நித்திரையில் கிடக்கிறவனை எப்போதும் தப்பாமல் எழுப்பிவிடுவார்களல்லோ? இதினாலே அவர்கள் இவ்விருவரையும் சினேகிக்கிறார்களென்று அ இதினாலே நாம் இவர்களுக்குக் கஸ்தி வருவித் டையாளமாகும்.

தாலும், அவர்களைச் சீர்திருத்திக்கொள்ளுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.
இவர்கள் வியாதியாயிருக்குமளவும் நமது பேரில் வருத்தப்பட்டு
எரிச்சல் கொள்ளுவார்களென்பது மெய்தான்: ஆனால் இவர்கள் குண
படவுடனே, நமது பேரில் பிரியப்பட்டுச் சந்தோஷமாயிருப்பார்க
ளென்றார். குற்றமுள்ள நமது சகோதரனும் இப்படி நடப்பாரென்று
நம்பவேண்டும்; ஏனென்றால் அவரைக் கடிந்துகொள்ளுகிறது இப்
போது அவருக்குக் கஸ்தியாயிருந்தாலும், ஒருகாலம் வரும்; அப்போ
து அவர் தமது நடக்கையின் பேரில் யோசனை செய்து சர்வேசுரனுக்
கேற்க இக்காரியத்தை ஆராய்ந்து பார்த்துத் தமது குற்றத்தை அங்
கீகரித்துக்கொண்டு அவருக்கு நாம் செய்த உபகாரத்துக்கு நன்றிய
றிந்திருப்பார். இன்னமும் அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லுமாப்போலே, புத்
தியும் நன்றியறிதலுமில்லாத மிருகங்களைச் சொஸ்தப்படுத்துவதற்கா
க மனிதர் வெகு வருத்தப்பட்டுச் செலவை சகித்த ஆபத்துக்குள்ளாகி
றார்களே; இப்படியிருக்க நமது சகோதரன் நித்திய கேட்டுக்குள்ளா
காதபடிக்கு அவன் குற்றத்தைத் திருத்திக் குணப்படுத்துவதற்காக வ
ருந்தி உழைக்க எவ்வளவு அதிக ஞாயம் உண்டென்றார். நமது சகோ
தரனிடத்தில் புத்தி உண்டு; நாம் அவருக்குச் செய்கிற உபகாரத்தின்
கனத்தை ஒரு நாள் அறிந்துகொள்ளுவாராக்கும்; ஏனென்றால் மனி
தன் தன்னைப் பசாசின் கைக்கினின்று விடுவித்தவனைக் கடிந்துகொள்
ளுகிறவன் பேரில் பின்னை அதிகம் நேசிப்பானென்று ஞானியா
னவர் வசனித்தார். இதை ஒப்பிப்பதற்காக அர்ச். சின்னப்பர் கொரிந்
தியருக்கு எழுதின வாக்கியத்தை அர்ச். பசிலியார் எடுத்துக் காட்டி
யிருக்கிறார்: அதாவது நாம் யாதொருவனுக்குக் கஸ்தி வருவித்திருந்
தால், அவனாலே நமக்குச் சந்தோஷம் வருகிறதேயல்லாமல் வேறே
யாராலே வருமென்றார். உன்னைச் சீர்திருத்துகிறதினாலே உனக்கு வ
ருத்தமும் கஸ்தியும் உண்டானாலும், அதினாலே உனக்குப் பிரயோசனம்
வருமென்று கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறதல்லாமல் மற்றப்படிய
ல்ல; ஏனென்றால் சர்வேசுரனுக்கு உகந்த மெய்யான கஸ்தியினாலே
ஸ்திரமான நல்ல தவசுண்டாகும். நீங்கள் சர்வேசுரனுக்கேற்கக் கஸ்திப்
படுகிறதினாலே, எவ்வளவு சாக்கிரதையுள்ளவர்களாய்ப் போனீர்களெ
ன்று அர்ச். சின்னப்பர் அருளிச்செய்தார். ஆகிலும் சிலர் உண்டு; அவ
ர்களுக்குச் சீர்திருத்தலினாலேயும் புத்திமதியினாலேயும் ஒரு பிரயோச
னமும் வருகிறதில்லையென்பாயாக்கும். இதற்கு அர்ச். அகுஸ்தீன்

சொல்லுகிற மறுமொழியைக் கேள்: என்ன! தீராத வியாதி இருக்கிற
தினாலே, வைத்திய சாஸ்திரத்தை விட்டுவிட வேணுமோவென்றார். வி
ட்டு விடப்படாதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. சில சகோதரர் சீர்தி
ருத்தலினாலே திருந்தாதிருக்கிறதைக் கண்டு நமது சகோதரரைத் தி
ருத்துகிற அலுவலை விடப்படாது. வியாதிக்காரரைக் குணப்படுத்த
இடைவிடாமல் சில எச்சரிக்கையும் பிரயாசமும் பட்டு அவர்களை
ஒருகாலும் கைவிடாமல் எப்போதும் அவர்களுக்குச் சில பரிகாரஞ்
செய்கிறது ஆத்தும வைத்தியர் பேரிலும் சரீர வைத்தியர் பேரிலும்
சுமந்த கடனாமே.

சீர்திருத்தலைச் செய்யவேண்டிய விதத்தின் பேரில் இப்போது
பேசக்கடவோம். இதின் பேரில் அர்ச். பசிலியார் சொல்லுகிறதா
வது: வைத்தியர் நோவாளியை ஒருகாலும் கோபித்துக்கொள்ளாமல்
அவன் வியாதியை மாத்திரம் கவனித்து அதைத் தீர்ப்பதற்கான மரு
ந்தெல்லாம் கொடுப்பார்களல்லவா? சீர்திருத்துகிறவர் இவர்களைக்
கண்டுபாவிக்க வேணுமென்றார். ஆகையால் சீர்திருத்துகிறவர் குற்ற
வாளி பேரில் கோபங்கொள்ளப்படாது; குற்றவாளியிடத்தில் கெடுத
லாயிருக்கிறதை நீக்க மாத்திரம் வருந்திப் பிரயாசப்படவேண்டும்.
இன்னம் அர்ச். பசிலியார் சொல்லுமாப்போலே, வைத்தியன் தன் மக
னிடத்திலுள்ள வெகு வேதனையான புண்ணை விசாரிக்கிறதுபோலே
சீர்திருத்துகிறவரும் நடக்கவேணும். அவன் எவ்வளவு எச்சரிக்கை
யாய் எவ்வளவு சூக்ஷமாய் அந்தக் காயத்தை விசாரிப்பானென்று பார்.
மகன் படுகிற வேதனை தகப்பனுக்கும் வருகிறதுபோலே இருக்கிறதெ
ன்று எல்லாரும் அறிந்துகொள்ளுவார்களே. சிரேஷ்டர் யாதாமொ
ருவர் செய்த குற்றத்தைத் திருத்தும்போது, நடக்கவேண்டிய விதம்
இதுவே. அவர் குற்றவாளிகளுக்குத் தகப்பனல்லவோ? அவர்கள் இவ
ருக்குப் பிள்ளைகளாமே; ஆகையால் அர்ச். சின்னப்பர் சொல்லுமாப்
போலே, மதுர குணத்தோடு அவர்கள் குற்றத்தைத் திருத்த வேண
டும். அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லுமாப்போலே, யாதொருவனைக் கொல்
லத் தேடுகிறவன் எப்படிக் கொல்லவேணுமென்று யோசித்துப் பார்
க்க மாட்டான்; ஆனால் யாதொருவனை அறுத்துச் சஸ்திரம் வைத்துக்
குணப்படுத்தப் பார்க்கிறவன் அதை எப்படிச் செய்ய வேணுமென்று
கவனித்துப் பார்ப்பானென்றார். சிரேஷ்டர் சகோதரர் செய்த குற்ற
த்தைத் திருத்தி அவரைக் குணப்படுத்தத் தேடுகிறதேயல்லாமல்

அவருக்குப் பொல்லாப்புச் செய்யத் தேடுகிறதில்லையே; ஆகையால் மேற்சொன்ன எச்சரிக்கையும் தாக்ஷணியமும் சிரேஷ்டரிடத்தில் இருக்கவேண்டும்; இது மிகவும் முக்கியமான காரியமாமே, அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் வெகு அக்கறையோடு போதித்திருக்கிற புத்தி இதுவே. இதினாலல்லோ யாதொருவனைக் கடிந்துகொள்ளுகிறவர் கோபமும் எரிச்சலுங் காட்டாமல் மகா எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கடவார்; இல்லாவிட்டால், இதினால் அடையக் கூடுமான பலனெல்லாத்தையும் இழந்து போவார். ஞான வியாதியை இவர் சுணப்படுத்தாமல் அதை அதிகப்படுத்துவாரென்றார்கள். தீர்க்கதரிசனத்தை ஒப்பிப்பதற்காகச் சத்தியத்தை விரோதிக்கிறவர்களைச் சாது குணத்தோடு கடிந்துகொள்ளென்று அர்ச். சின்னப்பர் சொன்ன வாக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்: ஏனென்றால் வழக்கமான இலத்தீன் விசேஷத்தில் அடக்க ஒடுக்கத்தோடு கடிந்துகொள்ளென்று சொல்லியிருந்தாலும், இவ்விரண்டும் ஒரு அர்த்தந் தானே; ஏனென்றால் அடக்க ஒடுக்கத்தோடு கடிந்துகொள்ள வேணுமானால், கோபமும் எரிச்சலுமில்லாமல் பேசவேணும். கடைசியாய்ச் சீர்திருத்தல் வெகு இன்பமாக்கிவிட சமுகத்தினாலேயும் பிறசினைகத்தினாலேயும் ஒருவனை உத்தமனாக்க வேணுமென்கிற ஆசையடைந்த ஆவலினாலேயும் அவனுக்கு இந்தப் புத்தியெல்லாம் சொல்லுகிறோமென்று அவன் நிச்சயித்துக்கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்தால், சீர்திருத்தல் பிரயோசனமாயிருக்குமென்பது தப்பாது.

எட்டாம் போதகம் முற்றும்.

பொருளட்டவணை.

அதிகாரம்.	பொருள்.	பக்கம்.
	ஐந்தாம் போதகம்.	
	கீழ்ப்படிதலின்பேரில்.	
௧	கீழ்ப்படிதலென்கிற புண்ணியத்தின் மேன்மையின்பேரில்	5
௨	கீழ்ப்படிதல் எவ்வளவு அவசரமென்று சொல்லுவது	14
௩	கீழ்ப்படிதலின் முதல் அந்தஸ்தின்பேரில் ...	18
௪	கீழ்ப்படிதலின் இரண்டாம் அந்தஸ்தின்பேரில் ...	26
௫	கீழ்ப்படிதலின் மூன்றாம் அந்தஸ்தின்பேரில் ...	32
௬	குருட்டுக் கீழ்ப்படிதலின்பேரில்	36
௭	ஞான முயற்சிகளிலே நம்மிடத்தில் இருக்கவேண்டிய கீழ்ப்படிதலின்பேரில்	47
௮	நடந்த சில வர்த்தமானங்களை வெளிப்படுத்தி நாம் போன அதிகாரங்களில் சொன்னதெல்லாத்தையும் ஸ்திரப்படுத்துவது	57
௯	சிரேஷ்டர் நமக்குக் கற்பிக்கிற கட்டளைக்கு விரோதம் நமது புத்தியில் தோன்றினால் அது எதினாலே வருகிறதென்று சொல்லுவது ...	65

அதிகாரம்.	பொருள்.	பக்கம்.
௰	நாம் இப்படியாவேணுமென்று புத்தி சொல்லுவதற்காக அர்ச். சின்னப்பர் வெளிப்படுத்தியிருக்கிற மூன்று நியாயத்தை விவரித்துக்காட்டுவது	76
௰௧	இயேசுநாதருக்குத்தாம் கீழ்ப்படிகிறதுபோலே சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிகிறது கீழ்ப்படிதலில் சாங்கோபாங்கத்தை அடைவதற்கு மிகவும் தகுந்த வழியாமென்று சொல்லுவது ...	87
௰௨	இயேசுநாதரைப்போலே நமது சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிகிறது கீழ்ப்படிதலென்னும் புண்ணியத்தை அடைவதற்கு அவசரமென்று சொல்லுவது	94
௰௩	இயேசுநாதருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோலே சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதினால் வரும் வேறு சில பிரயோசனங்களைச் சொல்லிக் காட்டுவது	99
௰௪	கீழ்ப்படிதலுக்கும் சிரேஷ்டருக்கும் விரோதமாய் யாதொரு அவசங்கை செய்தால், சர்வேசுரன் தமக்கே செய்த நிந்தையாக எண்ணிக்கொள்ளுவாரென்று சொல்லுவது ...	103
௰௫	நமது ஆத்தும அவசரங்களைச் சிரேஷ்டருக்கு வெளிப்படுத்துகிறது கீழ்ப்படிதலுக்கு விரோதமல்லவென்றும் அதை எப்படி வெளிப்படுத்த வேணுமென்றும் சொல்லுவது ...	109
௰௬	சரீர சௌக்கியத்தின்பேரில் மிதமிஞ்சின கவலையை நீக்கிப் பொதுச் சீவியத்துக்கு விரோதமான நடக்கையெல்லாத்தையும் விலக்கி நடக்கிறது எவ்வளவு அவசரமென்று சொல்லுவது	119

அதிகாரம்.	பொருள்.	பக்கம்.
௰௭	சரீர சௌக்கியத்தின்பேரில் நாம் வைக்கவேண்டிய கவலையைக் குறித்து வழக்கமாய்ச் சொல்லுகிற ஒரு எதிர் நியாயத்துக்கான் மறுமொழி சொல்லுவது	127
௰௮	நடந்த சில வர்த்தமானங்களை வெளிப்படுத்தி நாம் ஏற்கனவே சொன்னதை ஸ்திரப்படுத்துவது.	136

ஆறாம் போதகம்.

ஒழுங்கநுசாரத்தின்பேரில்.

அதிகாரம்.	பொருள்.	பக்கம்.
௧	சர்வேசுரன் சந்நியாசிகளுக்கு ஒழுங்கு கொடுத்தருளினதினாலே, அவர்களுக்கு எவ்வளவு கிருபை செய்திருக்கிறாரென்று சொல்லுவது ...	141
௨	ஒழுங்கை அநுசரிக்கிறதே நமது புண்ணிய சாங்கோபாங்கமென்று சொல்லுவது ...	145
௩	நமது ஒழுங்கை மீறுகிறது பாவமல்லவென்றாலும் அதைச் சரியாய் அநுசரியாமல் விடப்படாதென்று சொல்லுவது	149
௪	ஒழுங்கில் கற்பித்திருக்கிறது எவ்வளவு இலேசாயிருந்தாலும் அதை அநுசரியாமல் போகிறது குற்றமாயிருக்கிறதுமன்றி அதிக குற்றமென்று சொல்லுவது....	152
௫	அற்பக் காரியத்திலே முதலாய் ஒழுங்கைப் பிறக்கணிக்கிறது எவ்வளவு ஆபத்துக்குரியதென்று சொல்லுவது.	155

அதிகாரம்.	பொருள்.	பக்கம்.
சு	அற்பக் காரியத்திலேயும் ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரிக்கிறதினாலே வரும் கனமான பிரயோசனங்களின்பேரில்	160
எ	கடந்த சில வர்த்தமானங்களை வெளிப்படுத்தி இதுவரையில் சொன்னதெல்லாத்தையும் ஸ்திரப்படுத்துவது	165
அ	ஒழுங்கை அநுசரியாமல் போகிறதற்கு வேறு சில காரணம் ஏதுவென்றும் அதற்கான பரிகாரம் என்னவென்றும் சொல்லுவது ...	170
கூ	ஒழுங்கைச் சரியாய் அநுசரிப்பதற்கு உதவியான வேறு சில புத்திமதிகளின்பேரில் ...	176

ஏழாம் போதகம்.

ஆத்தும கணக்கின்பேரில்.

நமது சிரேஷ்டரிடத்திலும் ஆத்தும குருக்களிடத்திலும் நமதுள்ளத்தை முழுதும் திறந்துகாட்டவேணுமென்று சொல்லுவது.

அதிகாரம்.	பொருள்.	பக்கம்.
க	உள்ளபடி நமதுள்ளத்தைச் [illegible]டத்தில் திறந்து காட்டுகிறது எவ்வளவு அவசரமென்று சொல்லுவது ...	185
உ	நமது சிரேஷ்டருக்கும் ஆத்தும குருவுக்கும் ஒன்றையும் ஒளிக்காமலிரு[illegible] அதினாலே நமக்கு மிகுந்த [illegible] ஆறுதலும் [illegible]மென்றும் அதினாலே வேறுகேள் [illegible]ன்றும் சொல்லுவது ...	195
ங	நமக்கு வருகிற சோதனையைச் சிரேஷ்டரிடத்திலாகிலும் ஆத்தும குருவிடத்திலெங்கிலும் வெளிப்படுத்துகிறது சோதனையைச் செயிப்பதற்கு மிகவும் நல்ல பரிகாரமென்று சொல்லுவது	203
ச	ஆத்தும குரு நமக்குச் சொல்லப்போகிற புத்திமதியெல்லாம் [illegible]கனவே நமக்குத் தெரியுமென்றெண்ணி நமது சோதனையை அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்த அசமந்தமாயிருக்கப்படாதென்று சொல்லுவது ..	210
ரு	இதிது அற்பக் காரியமென்றெண்ணி ஆத்தும குருவிடத்தில் அதை வெளிப்படுத்த ஒருகாலும் அசமந்தமாய் இருக்கப்படாதென்று சொல்லுவது	21[illegible]
சு	சரியான [illegible] கணக்குக் கொடுக்கிறதற்கு உ[illegible] [illegible] வருத்தங்களை நீக்குவதற்கான பரிகாரங்களின்பேரில்	218
எ	[illegible]ச்சரயமாய்ச் சிரேஷ்டரிடத்தில் நமதுள்ள[illegible] திறந்து காட்ட விக்கினமாயிருக்[illegible] பிரதான வருத்தத்தை நீக்குவது	222
அ	மேற்சொல்[illegible] ஞாயத்துக்கு இன்னொரு மறுமொழி சொல்லுவது	2[illegible]1
கூ	ஆத்தும [illegible] கொடுக்கிறது நமக்கு மிகவும் எளிதாயிருக்கிறதினாலே, நாம் சர்வேசுரனு[illegible] [illegible]யிருக்க வேணுமென்றும ஆத்தும கண[illegible] நமக்கு இவ்வளவு எளிதாயிருக்கிறதற்குக் காரணமென்னவென்றும் [illegible] லுவது.	2[illegible]

அதிகாரம்.	பொருள்.	பக்கம்.
௰	எப்படி ஆத்துமங்களைக் கொடுக்க வேணுமென்று சொல்லுவது … …	244
௰௧	மேற்கண்ட அதிகாரங்களில் சொன்னதைக் குறித்துப் பிறக்கிற சந்தேகத்துக்கான மறுமொழி சொல்லுவது … … …	253

எட்டாம் போதகம்.

சகோதர சீர்திருத்தலின்பேரில்.

அதிகாரம்.	பொருள்.	பக்கம்.
க	சீர்திருத்தல் பிறசிநேகத்துக்கு அடையாளமென்றும் அது எவ்வளவு பிரயோசனமுள்ள முயற்சியென்றும் சொல்லுவது … …	263
உ	சீர்திருத்தலை நல்ல மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ளாதிருந்தால் அதுக்கு ஆங்காரம் காரணமென்று சொல்லுவது … …	270
௩	[illegible]திருத்தலை நல்ல மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ளாதிருக்கிறதினாலே வரும் பொல்லாப்பின்பேரில்.	273
௪	[illegible]த்தலை நல்ல மனதோடு கைக்கொள்ளுகிறது எவ்வளவு முக்கியமான காரியமென்று சொல்லுவது … … …	276
௫	நடந்த சில வர்த்தமானங்களை வெளிப்படுத்தி முந்தின அதிகாரத்தில் சொன்னதை ஸ்திரப்படுத்துவது … … …	283
௬	நமது சகோதரர் செய்த குற்றங் குறைகளை உடனே சிரேஷ்டரிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேணுமென்று கற்பித்திருக்கிற ஒழுங்கின்பேரில்	287
௭	இந்த காரியத்தில் இன்னம் சில முக்கியமான புத்தியைச் சொல்லுவது … … …	301

1315

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
144	13	களவரிங்காமல்	களவாண்காமல்
144	14	ஒருகாலும்	ஒருகாலும்
248	14	வென்று	வென்று

68673